APOKRÜÜFID

1st Esdras

Esimesed Esdrad

1. PEATÜKK

1 Ja Joosia pidas paasapüha Jeruusalemmas oma Issandale ja ohverdas paasapüha esimese kuu neljateistkümnendal päeval;
2 Ja panid preestrid oma igapäevaste eluviiside järgi, olles riietatud pikkadesse riietesse, Issanda templisse.
3 Ja ta rääkis leviitidele, Iisraeli pühadele teenijatele, et nad pühitseksid end Issandale ja paneksid Issanda püha laeka kotta, mille kuningas Saalomon, Taaveti poeg, oli ehitanud.
4 Ja ütles: "Te ei tohi enam kanda laekat oma õlgadel. Nüüd teenige Issandat, oma Jumalat, ja teenige tema rahvast Iisraeli ning valmistage end ette oma perede ja suguvõsade järgi,
5 nii nagu Iisraeli kuningas Taavet on käskinud ja tema poja Saalomoni suurejoonelisuse järgi ning seistes templis vastavalt teie leviitide suguvõsadele, kes teenite oma vendade, Iisraeli laste ees. ,
6 Tooge paasapüha järjekorras ja valmistage ohverdusi oma vendade eest ning pidage paasapüha vastavalt Issanda käsule, mis oli antud Moosesele.
7 Ja rahvale, kes seal leidus, andis Joosia kolmkümmend tuhat talle ja kitsetalle ja kolm tuhat vasikat; need anti kuninga rahast, nagu ta oli lubanud, rahvale, preestritele ja leviitidele.
8 Ja Helkias, Sakarias ja Syelus, templivalitsejad, andsid preestritele paasapühadeks kaks tuhat kuussada lammast ja kolmsada vasikat.
9 Ja Jekonias, Samajas ja tema vend Naatanael ning Assabia, Ohkiel ja Jooram, tuhandepealikud, andsid leviitidele paasapühadeks viis tuhat lammast ja seitsesada vasikat.
10 Ja kui see oli tehtud, seisid preestrid ja leviidid, kellel oli hapnemata leib, hõimude järgi väga ilusas järjekorras,
11 Ja isade mitmesuguse väärikuse järgi rahva ees ohverdama Issandale, nagu on kirjutatud Moosese raamatus, ja nõnda nad tegid ka hommikul.
12 Ja paasapüha praadisid nad tulega, nagu vaja, ja ohverdasid nad vaskpottidesse ja pannidesse hea lõhnaga,
13 Ja seadsid need kogu rahva ette ja pärast seda valmistasid nad endile ja preestritele, oma vendadele, Aaroni poegadele.
14 Sest preestrid ohverdasid rasva kuni ööni, ja leviidid valmistasid end ette ja preestrid oma vennad, Aaroni pojad.
15 Ka pühad lauljad, Aasafi pojad, kuulusid Taaveti ettekirjutuse järgi oma järjekorda: Aasaf, Sakarias ja Jedutun, kes kuulus kuninga saatjaskonda.
16 Pealegi olid uksehoidjad igas väravas; kellelgi ei tohtinud oma tavateenistusest lahkuda, sest nende vennad leviidid valmistasid neile ette.
17 Nõnda tehti sel päeval Issanda ohvrite hulka kuuluv, et nad võiksid pidada paasapüha,
18 Ja ohverdage ohvreid Issanda altaril kuningas Joosia käsu järgi.
19 Ja Iisraeli lapsed, kes olid kohal, pidasid sel ajal paasapüha ja magusa leiva püha seitse päeva.
20 Ja sellist paasapüha ei peetud Iisraelis alates prohvet Saamueli ajast.
21 Jah, kõik Iisraeli kuningad ei pidanud sellist paasapüha nagu Joosia ja preestrid, leviidid ja juudid, mida pidasid koos kogu Iisrael, kes leiti elamas Jeruusalemmas.
22 Joosija valitsemisaja kaheksateistkümnendal aastal peeti seda paasapüha.
23 Ja teod ehk Joosia olid õiged tema Issanda ees, süda täis jumalakartlikkust.
24 Mis puudutab asju, mis juhtusid tema ajal, siis need pandi kirja endistel aegadel nende kohta, kes patustasid ja tegid kurjalt Issanda vastu rohkem kui kõik rahvad ja kuningriigid, ja kuidas nad teda väga kurvastasid, nii et Issand tõusis Iisraeli vastu.
25 Pärast kõiki neid Joosia tegusid sündis, et vaarao, Egiptuse kuningas, tuli sõda pidama Eufrati äärses Karchamises ja Joosija läks tema vastu.
26 Aga Egiptuse kuningas läkitas tema juurde, öeldes: "Mis on mul sinuga tegemist, Juudamaa kuningas?"
27 Mind ei läkita Issanda Jumala juurest sinu vastu; sest mu sõda käib Eufrati peal. Nüüd on Issand minuga, jah, Issand on minuga, kes mind edasi tõukab. Mine eemale minu juurest ja ära ole Issanda vastu!
28 Aga Joosia ei pööranud oma vankrit tema juurest tagasi, vaid asus temaga võitlema, arvestamata prohvet Jeremy sõnu, mis oli öeldud Issanda suuga:
29 Aga nad astusid temaga lahingusse Magiddo tasandikul ja vürstid tulid kuningas Joosia vastu.
30 Siis ütles kuningas oma teenijatele: "Viige mind lahingust välja!" sest ma olen väga nõrk. Ja kohe viisid ta sulased ta lahingust välja.
31 Siis astus ta oma teisele vankrile; ja Jeruusalemma tagasi toodi suri ja maeti oma isa hauda.
32 Ja kogu juudis leinati Joosija pärast, jah, prohvet Jeremy kurvastas Joosija pärast, ja ülemad mehed koos naistega leinasid teda tänapäevani; ja see anti välja selleks, et kogu rahvas saaks pidevalt läbi viia korraldust. Iisraeli.
33 Need asjad on kirjutatud Juuda kuningate lugude raamatusse ja kõik teod, mida Joosija tegi, ja tema auhiilgus ja arusaam Issanda seadusest ja sellest, mida ta oli varem teinud, ja see, mida nüüd loetakse, on kirjeldatud Iisraeli ja Juudamaa kuningate raamatus.
34 Ja rahvas võttis Joojaase, Joosija poja, ja tegi ta kuningaks oma isa Joosija asemel, kui ta oli kahekümne kolme aastane.
35 Ja ta valitses Juudamaal ja Jeruusalemmas kolm kuud; ja siis tõukas Egiptuse kuningas ta Jeruusalemma valitsemisest.
36 Ja ta määras maale maksuks sada talenti hõbedat ja üks talent kulda.
37 Egiptuse kuningas tegi ka oma venna kuningas Joakimi Juudamaa ja Jeruusalemma kuningaks.
38 Ja ta sidus Joakimi ja aadlikud, kuid oma venna Saracese võttis ta kinni ja tõi ta Egiptusest välja.
39 Kahekümne viie aastane oli Joakim, kui ta tehti kuningaks Juudamaa ja Jeruusalemma maal; ja ta tegi kurja Issanda ees.
40 Sellepärast astus tema vastu üles Paabeli kuningas Nabukadonosor, sidus ta vaskketiga ja viis ta Paabelisse.
41 Nabukadonosor võttis ka Issanda pühadest riistadest ja viis need minema ning pani need oma templisse Babülonis.
42 Aga see, mis temast ja tema ebapuhtusest ja jumalakartlikkusest on kirja pandud, on kirjutatud kuningate kroonikatesse.
43 Ja tema poeg Joakim sai tema asemel kuningaks; ta tehti kuningaks kaheksateistkümneaastasena;
44 Ja ta valitses Jeruusalemmas vaid kolm kuud ja kümme päeva; ja tegi kurja Issanda ees.
45 Aasta pärast läkitas Nabukadonosor ja lasi ta koos Issanda pühade riistadega Babüloni viia;
46 Ja tegi Sidkiase Juudamaa ja Jeruusalemma kuningaks, kui ta oli kahekümneaastane; ja ta valitses üksteist aastat:
47 Ja ta tegi ka kurja Issanda silmis ega hoolinud sõnadest, mida prohvet Jeremy ütles talle Issanda suust.
48 Ja pärast seda, kui kuningas Nabukadonosor oli pannud ta Issanda nime all vanduma, vandus ta ennast ja hakkas mässama; ja tegi kõvaks oma kaela ja südame, astus ta üle Issanda, Iisraeli Jumala seadustest.
49 Ka rahvavalitsejad ja preestrid tegid palju seaduste vastu ja jätsid läbi kõigi rahvaste saastatuse ja rüvetasid Issanda templi, mis oli pühitsetud Jeruusalemmas.
50 Ometi saatis nende vanemate Jumal oma käskjala kaudu neid tagasi kutsuma, sest ta säästis neid ja ka oma telki.

51 Aga nad pilkasid tema käskjalad; ja vaata, kui Issand nendega rääkis, tegid nad tema prohvetitele nalja.
52 Nii kaugele, et ta, olles vihane oma rahva peale nende suure jumalakartmatuse pärast, käskis Kaldea kuningatel tulla nende vastu;
53 Kes tapsid oma noormehed mõõgaga, jah, isegi oma püha templi piirides, ega säästnud nende seas ei noormeest ega neiut, ei vanameest ega last; sest ta andis kõik nende kätte.
54 Ja nad võtsid kõik Issanda pühad riistad, nii suured kui väikesed, koos Jumala laeka riistadega ja kuninga aarded ning viisid need ära Paabelisse.
55 Mis puutub Issanda koda, siis nad põletasid selle ja purustasid Jeruusalemma müürid ja süütasid selle tornid.
56 Ja mis puudutab tema hiilgavaid asju, siis need ei lakanud kunagi enne, kui nad olid ära söönud ja kõik tühjaks teinud; ja rahva, keda mõõgaga ei tapetud, viis ta Paabelisse.
57 kes said tema ja ta laste teenijateks kuni pärslaste valitsemiseni, et täita Issanda sõna, mis oli öeldud Jeremy suu kaudu.
58 Kuni maa on oma hingamispäevi nautinud, puhkab ta kogu oma hävitamise aja kuni seitsmekümne aasta lõpuni.

2. PEATÜKK

1 Pärsia kuninga Kyrose esimesel aastal, et täide läheks Issanda sõna, mille ta oli tõotanud Jeremy suu kaudu;
2 Issand äratas pärslaste kuninga Kyrose vaimu ja kuulutas kogu oma kuningriigis ja ka kirjutades:
3 öeldes: 'Nõnda ütleb Pärsia kuningas Koores; Iisraeli Issand, kõrgeim Issand, on mind teinud kogu maailma kuningaks,
4 Ja käskis mul ehitada talle maja juudi Jeruusalemma.
5 Kui nüüd teie seas on keegi tema rahvast, siis olgu Issand, tema Issand, temaga ja mineku ta üles Jeruusalemma, mis asub Juudamaal, ja ehitagu Iisraeli Issanda koda. on Issand, kes elab Jeruusalemmas.
6 Kes iganes siis ümberkaudsetes paikades elab, aidaku nad kulla ja hõbedaga, ma ütlen, tema naabrid,
7 kingitustega, hobuste ja veistega ja muuga, mis on antud tõotusega Jeruusalemma Issanda templi jaoks.
8 Siis tõusis Juudamaa suguvõsade ja Benjamini suguharu pealik püsti; ka preestrid ja leviidid ja kõik need, kel Issand oli tahtnud minna üles ja ehitada Issandale koda Jeruusalemma,
9 Ja need, kes nende ümber elasid, aitasid neid kõiges hõbeda ja kullaga, hobuste ja kariloomadega ning väga paljude tasuta kingitustega, kelle meeled olid sellele ärganud.
10 Kuningas Kyros tõi välja ka pühad riistad, mille Nabukadonosor oli Jeruusalemmast ära viinud ja püstitanud oma ebajumalate templisse.
11 Kui pärslaste kuningas Koores oli nad välja toonud, andis ta nad oma varahoidja Mithridatese kätte.
12 Ja tema andis nad üle Juudamaa maavalitsejale Sanabassarile.
13 Ja see oli nende arv; Tuhat kuldset karikat ja tuhat hõbedat, kakskümmend üheksa hõbedast suitsutuspotti, kolmkümmend kuldset pudelit ja kaks tuhat nelisada kümme hõbedat ja tuhat muud nõu.
14 Kõiki kuld- ja hõberiistu, mis ära viidi, oli viis tuhat nelisada kuuskümmend üheksa.
15 Sanabassar tõi need koos vangistatutega Babülonist Jeruusalemma tagasi.
16 Aga pärslaste kuningas Artexerxese ajal kirjutasid talle Belemus, Mithridates, Tabellius, Rathumus, Beeltethmus ja sekretär Semellius koos teistega, kes olid nendega ametis, elasid Samaarias ja mujal, talle vastu need, kes elasid Juudamaal ja Jeruusalemmas, järgnevad need kirjad;
17 Kuningas Artexerxes, meie isanda, su sulased, jutukirjutaja Rathumus ja kirjatundja Semellius ja ülejäänud nende nõukogu ning kohtunikud, kes on Tselosüürias ja Feinikias.
18 Olgu nüüd isand kuningas teada, et juudid, kes on tõusnud sinu juurest meie juurde, tulles Jeruusalemma, sellesse mässavasse ja kurja linna, ehitavad turuplatse, parandavad selle müüre ja panevad aluse tempel.
19 Kui nüüd see linn ja selle müürid taastatakse, ei keeldu nad mitte ainult lõivu andmast, vaid ka mässavad kuningate vastu.
20 Ja kuna templit puudutavad asjad on praegu käes, siis me arvame, et on õige seda asja mitte tähelepanuta jätta,
21 Aga rääkida meie isanda, kuningaga, et kui sulle meeldib, võiks seda otsida su isade raamatutest.
22 Ja sa leiad kroonikatest, mis nende asjade kohta on kirjutatud, ja saad aru, et see linn oli mässumeelne, tekitades muret nii kuningatele kui ka linnadele.
23 Ja et juudid olid mässulised ja pidasid seal alati sõdu; sel põhjusel oli isegi see linn mahajäetud.
24 Mispärast me nüüd kuulutame sulle, isand kuningas, et kui see linn uuesti üles ehitatakse ja selle müürid uuesti püsti pannakse, ei ole sul edaspidi enam pääsu Tselosüüriasse ja Foenikiasse.
25 Siis kirjutas kuningas uuesti jutukirjutajale Rathumusele, Beeltethmusele, kirjatundja Semelliusele ja teistele, kes olid ametis, ja Samaaria, Süüria ja Foinikia elanikele sel viisil;
26 Ma lugesin kirja, mille te mulle saatsite. Seepärast käskisin hoolikalt otsida ja on leitud, et see linn tegutses algusest peale kuningate vastu.
27 Ja mehed, kes seal olid, anti mässu ja sõtta, ja Jeruusalemmas olid võimsad ja ägedad kuningad, kes valitsesid ja nõudsid maksu Celosüürias ja Fenikias.
28 Nüüd olen ma käskinud takistada neid mehi linna ehitamast ja jälgige, et selles ei tehtaks enam midagi;
29 Ja et need kurjad töötegijad ei tüütaks enam kuningaid,
30 Siis hakkas kuningas Artexerxes oma kirju loetud, Rathumus ja kirjatundja Semellius ning ülejäänud, kes olid nendega ametis, kiirustades Jeruusalemma poole liikudes koos ratsameeste ja suure hulga inimestega lahingumasinas, ehitajaid takistama. ; ja Jeruusalemma templi ehitamine lakkas kuni pärsia kuninga Dareiose teise valitsusaastani.

3. PEATÜKK

1 Nüüd, kui Dareios valitses, korraldas ta suure pidusöögi kõigile oma alamatele ja kogu oma pererahvale ning kõigile Meedia ja Pärsia vürstidele,
2 Ja kõigile maavalitsejatele ja kaptenitele ja leitnantidele, kes olid tema alluvuses, Indiast Etioopiani, saja kahekümne seitsme lääni.
3 Ja kui nad olid söönud ja joonud ning rahulolevalt koju läinud, läks kuningas Dareios oma magamistuppa ja magas ning ärkas varsti pärast seda üles.
4 Siis rääkisid kolm noormeest, kes olid valvurist, kes hoidsid kuninga surnukeha, omavahel.
5 Räägigu igaüks meist ühe lause: kes võidab ja kelle otsus tundub teistest targem, sellele annab kuningas Dareios suuri kingitusi ja suuri asju võidu märgiks.
6 otsekui riietuda purpurisse, juua kullast ja magada kulla peal, ja vankril, millel on kuldsed valjad, ja peenlinasest peakattest ja ketist kaelas.
7 Ja ta istub oma tarkuse pärast Dareiose kõrvale ja teda kutsutakse tema nõbu Dareioseks.
8 Ja siis kirjutas igaüks oma lause, pitseeris selle ja asetas selle kuningas Dareiose padja alla;
9 Ja ütles, et kui kuningas on üles tõusnud, annavad mõned talle kirjutised; ja kelle poolel kuningas ja kolm Pärsia vürsti

otsustavad, et tema karistus on kõige targem, sellele antakse võit, nagu oli määratud.
10 Esimene kirjutas: Vein on kõige kangem.
11 Teine kirjutas: Kuningas on tugevaim.
12 Kolmas kirjutas: Naised on tugevaimad, kuid ennekõike toob tõde võidu.
13 Nüüd, kui kuningas tõusis, võtsid nad nende kirjutised ja andsid need tema kätte, ja ta luges need läbi:
14 Ja ta kutsus välja kõik Pärsia ja Meedia vürstid, maavalitsejad ja pealikud, leitnandid ja ülemad.
15 Ja ta pani ta istuma kuninglikule kohtuistmele; ja kirjutised loeti enne neid läbi.
16 Ja ta ütles: "Kutsuge noormehed ja nad kuulutavad oma karistused." Nii et neile helistati ja nad tulid sisse.
17 Ja ta ütles neile: "Rääkige meile oma mõtteid kirjutiste kohta!" Siis algas esimene, kes oli rääkinud veini kangusest;
18 Ja ta ütles nõnda: 'Oo mehed, kui kange on vein! see paneb kõik inimesed, kes seda joovad, eksima:
19 See muudab kuninga ja isata lapse mõtte kõik üheks; orjadest ja vabadest, vaestest ja rikastest:
20 See muudab iga mõtte lõbuks ja lustiks, nii et inimene ei mäleta ei kurbust ega võlgu.
21 Ja see teeb iga südame rikkaks, nii et mees ei mäleta ei kuningat ega maavalitsejat; ja see paneb kõik rääkima talentide kaudu:
22 Ja kui nad on oma karikastes, unustavad nad oma armastuse nii sõprade kui ka vendade vastu ja tõmbavad veidi hiljem välja mõõgad.
23 Aga kui nad on veinist pärit, ei mäleta nad, mida nad on teinud.
24 Oo, mehed, kas pole vein kõige tugevam, mis sunnib seda tegema? Ja kui ta seda oli rääkinud, jäi ta vait.

4. PEATÜKK

1 Siis hakkas teine, kes oli rääkinud kuninga tugevusest, rääkima:
2 Oo, mehed, kas mehed, kes valitsevad mere ja maa ja kõige selle üle, ei ületa oma jõudu?
3 Aga kuningas on vägevam, sest ta on kõige selle isand ja valitseb nende üle; ja mida iganes ta käsib, nad teevad.
4 Kui ta käsib neil sõdida üksteise vastu, teevad nad seda: kui ta saadab nad välja vaenlaste vastu, lähevad nad ja lõhuvad mägede müüre ja torne.
5 Nad tapavad ja tapetakse ega riku kuninga käsku: kui nad saavad võidu, toovad nad kõik kuningale, samuti saagi, nagu kõik muugi.
6 Samamoodi nende jaoks, kes ei ole sõdurid ja kellel pole pistmist sõdadega, vaid nad peavad loomapidamist, kui nad on külvatud taas lõikanud, toovad nad selle kuningale ja sunnivad üksteist kuningale lõivu maksma.
7 Ja ometi on ta vaid üks mees: kui ta käsib tappa, siis nad tapavad; kui ta käsib säästa, säästavad nad;
8 Kui ta käsib lüüa, löövad nad; kui ta käsib teha lagedaks, teevad nemad lagedaks; kui ta käsib ehitada, siis nemad ehitavad;
9 Kui ta käsib maha raiuda, raiutakse maha; kui ta käsib istutada, siis nemad istutavad.
10 Nii et kogu ta rahvas ja tema väed kuuletuvad talle; pealegi ta heidab pikali, sööb ja joob ja puhkab.
11 Ja need valvavad tema ümber ega tohi lahkuda ega ajada oma asju ega riku teda milleski.
12 Oo, mehed, kuidas ei võiks kuningas olla võimsaim, kui talle kuuletub? Ja ta hoidis keelt.
13 Siis hakkas rääkima kolmas, kes oli rääkinud naistest ja tõest (see oli Zorobaabel).
14 Oo, mehed, see ei ole suur kuningas ega inimeste paljusus ega ka vein; Kes siis on see, kes neid valitseb, või on nende üle valitseja? kas nad pole naised?
15 Naised on sünnitanud kuningat ja kogu rahvast, kes valitseb merel ja maal.
16 Nemadki tulid nende hulgast ja kasvatasid neid, kes istutasid viinamarjaistandusi, kust vein pärit on.
17 Need teevad ka meestele rõivaid; need toovad au inimestele; ja ilma naisteta ei saa mehed olla.
18 Jah, ja kui mehed on kogunud kokku kulda ja hõbedat või muud head, kas nad ei armasta naist, kes on meeldiv soosingu ja ilu poolest?
19 Ja kui nad kõik need lahti lasevad, siis nad ei lase end lõhki vaadata ja isegi avatud suuga ei pööra oma silmi temale; ja kas kõik inimesed ei ihalda teda rohkem kui hõbedat või kulda või midagi muud head?
20 Mees jätab maha oma isa, kes teda kasvatas, ja oma kodumaa ning jääb oma naise poole.
21 Ta ei taha oma elu oma naisega veeta. ja ei mäleta ei isa ega ema ega isamaa.
22 Ka sellest peate teadma, et naised valitsevad teie üle: kas te ei näe vaeva ega näe vaeva ega anna ja too naisele kõike?
23 Jah, mees võtab oma mõõga ja läheb röövima ja varastama, purjetama merel ja jõgedel;
24 Ja ta vaatab lõvi ja läheb pimedusse; ja kui ta on varastanud, rikkunud ja röövinud, toob ta selle oma armastusele.
25 Seepärast armastab mees oma naist rohkem kui isa või ema.
26 Jah, palju on neid, kellel on naiste pärast mõistus otsas ja saanud nende pärast teenijateks.
27 Paljud on ka naiste pärast hukkunud, eksinud ja pattu teinud.
28 Ja nüüd te ei usu mind? kas kuningas pole oma võimuses suur? kas kõik piirkonnad ei karda teda puudutada?
29 Ometi nägin ma teda ja kuninga liignaist Apamet, imetlusväärse Bartakuse tütart, istumas kuninga paremal käel,
30 ja võttis kuningalt krooni peast ja pani selle temale pähe; ta lõi kuningat ka vasaku käega.
31 Ja kõige selle peale vaatas kuningas silmi ja vaatas teda lahtise suuga: kui naine naeris tema peale, naeris ka tema; aga kui naine oli tema peale pahameelt, tahtis kuningas meelitada, et ta saaks temaga leppida. uuesti.
32 Oo, mehed, kuidas saab nii olla, et naised peaksid olema tugevad, kui nad seda teevad?
33 Siis vaatasid kuningas ja vürstid üksteisele otsa ja hakkas rääkima tõtt.
34 Oo mehed, kas naised pole tugevad? suur on maa, kõrge on taevas, kiire on päike oma teel, sest ta tiirleb ümber taevad ja jõuab ühe päevaga tagasi oma paika.
35 Eks ta ole suur, kes seda teeb? seepärast on tõde suur ja tugevam kõigest.
36 Kogu maa kisendab tõde ja taevas õnnistab seda; kõik teod värisevad ja värisevad selle ees ja selles pole ülekohut.
37 Vein on õel, kuningas on õel, naised on kurjad, kõik inimlapsed on kurjad ja sellised on kõik nende kurjad teod; ja neis pole tõde; ka nad hukkuvad oma ülekohtus.
38 Tõde on püsiv ja alati tugev; see elab ja võidab igavesti.
39 Temaga ei võeta vastu isikuid ega tasusid; aga ta teeb seda, mis on õige, ja hoidub kõigest ülekohtust ja kurjast; ja kõik mehed saavad hästi hakkama nagu tema teod.
40 Tema otsuses ei ole ka ülekohut; ja ta on kõigi aegade tugevus, kuningriik, jõud ja majesteet. Kiidetud olgu tõe Jumal.
41 Ja sellega ta vaikis. Ja kogu rahvas hüüdis ja ütles: "Suur on tõde ja võimsam üle kõige!"

42 Siis ütles kuningas talle: 'Küsi, mida sa tahad rohkem, kui kirjas on ette nähtud, ja me anname selle sulle, sest sind on leitud targemaks. ja sa istud minu kõrvale ja sind kutsutakse mu nõbuks.
43 Siis ta ütles kuningale: 'Pea meeles oma tõotust, mille sa oled andnud ehitada Jeruusalemma päeval, mil sa tulid oma kuningriiki!
44 ja saata minema kõik riistad, mis Jeruusalemmast ära viidi ja mille Kyros eraldas, kui ta tõotas Babüloni hävitada ja need sinna tagasi saata.
45 Sa oled ka tõotanud üles ehitada templi, mille edomlased põletasid, kui kaldead hävitasid Juudamaa.
46 Ja nüüd, isand kuningas, see on see, mida ma nõuan ja mida ma sinult soovin, ja see on sinust lähtuv vürstlik heldus. Seepärast ma tahan, et sa täidaksid tõotuse, mille täitmine on sinu suuga. sa oled taevakuningale tõotanud.
47 Siis tõusis kuningas Dareios püsti, suudles teda ning kirjutas talle kirjad kõigile varahoidjatele ja leitnantidele ja kaptenitele ja maavalitsejatele, et nad viiksid turvaliselt teele nii tema kui ka kõik need, kes lähevad koos temaga üles Jeruusalemma ehitama. .
48 Ta kirjutas kirju ka leitnantidele, kes olid Tselosüürias ja Foenikias, ja neile Liibanusel, et nad tooksid seedripuid Liibanusest Jeruusalemma ja ehitaksid koos temaga linna.
49 Veelgi enam, ta kirjutas kõikidele juutidele, kes läksid tema riigist välja juutidesse, seoses nende vabadusega, et ükski ohvitser, ükski ülem, ükski leitnant ega laekur ei tohi vägisi nende ustest sisse astuda;
50 Ja et kogu maa, mis neil on, oleks vaba ilma maksuta; ja et edomlased annaksid üle juutide külad, mis neil tol ajal olid.
51 jah, et igal aastal antaks kakskümmend talenti templi ehitamiseks kuni selle ehitamise ajani;
52 Ja veel kümme talenti aastas, et iga päev hoida altaril põletusohvreid, nagu neil oli käsk ohverdada seitseteist.
53 Ja et kõik need, kes läksid Paabelist linna ehitama, saaksid vaba vabaduse, samuti nende järeltulijad ja kõik preestrid, kes lahkusid.
54 Ta kirjutas ka selle kohta. tasud ja preestrite rõivad, millega nad teenivad;
55 Ja samuti leviitide kohustused, mis antakse neile selle päevani, mil maja valmis sai ja Jeruusalemm üles ehitati.
56 Ja ta käskis anda kõigile, kes linna pidasid, pensioni ja palka.
57 Ta saatis Babülonist minema ka kõik riistad, mille Kyros oli eraldanud; ja kõik, mis Kyros oli käsku andnud, käskis tal ka teha ja saata Jeruusalemma.
58 Aga kui see noormees oli välja läinud, tõstis ta oma näo taeva poole Jeruusalemma poole ja kiitis taevakuningat,
59 Ja ütles: 'Sinust tuleb võit, sinult tuleb tarkus ja sinu päralt on au ja mina olen sinu sulane.'
60 Õnnistatud oled sina, kes oled andnud mulle tarkuse, sest ma tänan Sind, meie vanemate Issand!
61 Ja ta võttis kirjad ja läks välja ning tuli Paabelisse ja rääkis sellest kõigile oma vendadele.
62 Ja nad kiitsid oma vanemate Jumalat, et ta oli andnud neile vabaduse ja vabaduse
63 Et minna üles ja ehitada Jeruusalemm ja tempel, mida kutsutakse tema nime järgi, ja nad pidutsesid muusika- ja rõõmuriistadega seitse päeva.

5. PEATÜKK

1 Pärast seda valiti suguvõsade peamised mehed oma suguharude järgi minema koos oma naiste ja poegade ja tütardega, sulaste ja teenijatega ning nende karjadega.
2 Ja Dareios saatis nendega tuhat ratsanikku, kuni nad olid toonud nad tervelt ja koos muusikariistade, tabrettide ja flöötidega Jeruusalemma.
3 Ja kõik nende vennad mängisid ja ta pani nad minema koos nendega.
4 Ja need on nende meeste nimed, kes läksid üles, vastavalt oma suguvõsadele oma suguharude vahel, nende peade järgi.
5 Preestrid, Aaroni poja Piinese pojad: Jeesus, Saaraiase poja Josedeki poeg, ja Joakim, Sorobabeli poeg, Salatieli poeg, Taaveti soost, Farese suguvõsast, Juuda suguharu;
6 Kes rääkis tarku sõnu Pärsia kuninga Dareiose ees oma teisel valitsemisaastal, niisani kuul, mis on esimene kuu.
7 Ja need on juutidest, kes tulid üles vangistusest, kus nad elasid võõrastena ja kelle Babüloni kuningas Nabukadonosor oli viinud Babüloni.
8 Ja nad pöördusid tagasi Jeruusalemma ja teistesse juutide piirkondadesse, igaüks oma linna, kes tuli koos Zorobabeliga, koos Jeesuse, Nehemiase ja Sakariase ning Reesaiase, Eneniuse ja Mardokheusega. Beelsarus, Aspharasus, Reelius, Roimus ja Baana, nende teejuhid.
9 Nende rahvaste arv ja nende maavalitsejad, Phorose pojad, kaks tuhat sada seitsekümmend kaks; Safati pojad nelisada seitsekümmend kaks;
10 Arese poegi seitsesada viiskümmend kuus;
11 Faat-Moabi poegi kaks tuhat kaheksasada kaksteist;
12 Eelami poegi tuhat kakssada viiskümmend neli, Zatuli poegi üheksasada nelikümmend viis, Korbe poegi seitsesada viis, Bani poegi kuussada nelikümmend kaheksa;
13 Bebai poegi kuussada kakskümmend kolm, Sadase poegi kolm tuhat kakssada kakskümmend kaks;
14 Adonikami poegi kuussada kuuskümmend seitse: Bagoi poegi kaks tuhat kuuskümmend kuus, Adini poegi nelisada viiskümmend neli;
15 Atereziase poegi üheksakümmend kaks: Ceilani ja Asetase poegi kuuskümmend seitse, Asurani poegi nelisada kolmkümmend kaks;
16 Ananiase poegi sada üks: Aromi poegi kolmkümmend kaks ja Bassa poegi kolmsada kakskümmend kolm; Asefuuri poegi sada kaks;
17 Meeteeri poegi kolm tuhat viis, Betlomoni poegi sada kakskümmend kolm;
18 Netofast viiskümmend viis, anatoti sada viiskümmend kaheksa, Betsamosest nelikümmend kaks;
19 Kirjatiarist kakskümmend viis, Kafiira ja Beroti oma seitsesada nelikümmend kolm, Piira oma seitsesada;
20 Chadiase ja Ammidoi inimesi nelisada kakskümmend kaks, Cirama ja Gabdesi kuussada kakskümmend üks;
21 Macaloni sada kakskümmend kaks, Betoliuse oma viiskümmend kaks, Nefise poegi sada viiskümmend kuus;
22 Kalamolaluse ja Onuse poegi seitsesada kakskümmend viis, Jerekuse poegi kakssada nelikümmend viis;
23 Annase poegi kolm tuhat kolmsada kolmkümmend;
24 Preestrid: Jeddu, Jeesuse poja poegi Sanasibi poegade seas, üheksasada seitsekümmend kaks; Meruthi poegi tuhat viiskümmend kaks;
25 Phassaroni poegi tuhat nelikümmend seitse, Karme poegi tuhat seitseteist.
26 Leviidid: Jessue pojad, Kadmiel, Banuas ja Sudias, seitsekümmend neli.
27 Pühad lauljad: Aasafi pojad sada kakskümmend kaheksa.
28 Uksehoidjad: Salumi pojad, Jatali pojad, Talmoni pojad, Dakobi pojad, Teta pojad, saami pojad, kokku sada kolmkümmend üheksa.
29 Templi sulased: Eesavi pojad, Asifa pojad, Tabaoti pojad, Kerase pojad, Sudi pojad, Falease pojad, Laabana pojad, Graba pojad,

30 Acua pojad, Uta pojad, Cetabi pojad, Agaba pojad, Subai pojad, Anani pojad, Kathua pojad, Gedduri pojad,
31 Airuse pojad, Daisani pojad, Noeba pojad, Haseba pojad, Gasera pojad, Aasia pojad, Piineese pojad, Asare pojad, Bastai pojad, Asana pojad , Meani pojad, Nafisi pojad, Akubi pojad, Akifa pojad, Assuri pojad, Farakimi pojad, Basaloti pojad,
32 Meeda pojad, Kuta pojad, Charea pojad, Charkuse pojad, Aseri pojad, Tomoi pojad, Nasiti pojad, Atifa pojad.
33 Saalomoni sulaste pojad: Aasafioni pojad, Farira pojad, Jeeli pojad, Loosoni pojad, Iisraeli pojad, Safeti pojad,
34 Hagia pojad, Farakareti pojad, Sabi pojad, Sarothie pojad, Masiase pojad, Gari pojad, Adduse pojad, Suba pojad, Aferra pojad, Barodise pojad , Sabati pojad, Allomi pojad.
35 Kõiki templiteenistujaid ja Saalomoni sulaste poegi oli kolmsada seitsekümmend kaks.
36 Need tulid üles Thermelethist ja Thelersast, Charaathalar nende eesotsas ja Aalar;
37 Nad ei saanud näidata oma suguvõsasid ega suguvõsasid, kuidas nad olid Iisraeli päritolu: Ladani, Bani poja, Nekodani pojad, kuussada viiskümmend kaks.
38 Ja preestritest, kes röövisid preestriameti, kuid keda ei leitud: Obdia pojad, Accose pojad, Adduse pojad, kes abiellus Augiaga, ühe Barzeluse tütardest ja sai nime tema nime järgi.
39 Ja kui registrist otsiti nende meeste sugulaste kirjeldust, kuid seda ei leitud, eemaldati nad preesterluse ametist:
40 Sest Nehemias ja Atarias ütlesid neile, et nad ei tohi saada osa pühadest, enne kui on tõusnud ülempreester, kes on riietatud õpetuse ja tõega.
41 Iisraelist, alates kaheteistkümneaastastest ja vanematest, oli neid kõiki nelikümmend tuhat, peale teenijate ja teenijate kaks tuhat kolmsada kuuskümmend.
42 Nende teenijaid ja teenijaid oli seitse tuhat kolmsada nelikümmend seitse: lauljaid mehi ja lauljaid kakssada nelikümmend viis.
43 Nelisada kolmkümmend viis kaamelit, seitse tuhat kolmkümmend kuus hobust, kakssada nelikümmend viis muula, viis tuhat viissada kakskümmend viis ikkega harjunud metsalist.
44 Ja mõned nende suguvõsa peamistest, kui nad tulid Jumala templisse, mis on Jeruusalemmas, tõotasid vastavalt oma võimetele koja oma kohale uuesti üles seada,
45 ja anda pühasse varakambrisse tuhat naela kulda, viis tuhat hõbedat ja sada preestrirõivast.
46 Ja nõnda elasid preestrid ja leviidid ja rahvas Jeruusalemmas ja maal, samuti lauljad ja uksehoidjad; ja kogu Iisrael oma külades.
47 Aga kui seitsmes kuu oli käes ja kui Iisraeli lapsed olid igaüks omal kohal, tulid nad kõik ühel meelel esimese värava avatud paika, mis on ida pool.
48 Siis tõusid Jeesus, Josedeki poeg, ja tema vennad preestrid ja Sorobaabel, Salatieli poeg, ja tema vennad ning panid valmis Iisraeli Jumala altari,
49 Tooma selle peal põletusohvreid, nagu on selgesõnaliselt kästud Jumalamehe Moosese raamatus.
50 Ja nende juurde kogunes maa teiste rahvaste seast ja nad püstitasid altari tema enda kohale, sest kõik maa rahvad olid nendega vaenujalal ja rõhusid neid; ja nad ohverdasid ohvreid vastavalt kellaajale ja põletusohvreid Issandale hommikul ja õhtul.
51 Nad pidasid ka telgipüha, nagu seaduses on kästud, ja ohverdasid iga päev, nagu oli ette nähtud.
52 Ja pärast seda pidevad ohverdamised ning hingamispäevade ja noorkuude ja kõigi pühade ohverdamine.
53 Ja kõik, kes olid andnud Jumalale tõotuse, hakkasid seitsmenda kuu esimesest päevast alates Jumalale ohverdama, kuigi Issanda templit ei olnud veel ehitatud.
54 Ja nad andsid müürseppadele ja puuseppadele rõõmsalt raha, liha ja juua.
55 Ja Siidonile ja Tüürosele andsid nad autod, et nad tooksid Liibanuselt seedripuid, mis toodi ujukitega Joppe sadamasse, nagu pärslaste kuningas Kyros käskis.
56 Ja teisel aastal ja teisel kuul pärast tema saabumist Jumala templisse Jeruusalemma, algasid Sorobaabel, Salatieli poeg, ja Jeesus, Josedeki poeg, ja nende vennad, ja preestrid ja leviidid ja kõik, kes olid tulge vangistusest Jeruusalemma:
57 Ja nad panid aluse Jumala kojale teise kuu esimesel päeval, teisel aastal pärast seda, kui nad tulid Juudasse ja Jeruusalemma.
58 Ja nad määrasid kahekümneaastased leviidid Issanda tegude üle. Siis tõusid Jeesus ja tema pojad ja vennad ning tema vend Kadmiel ja Madiabuni pojad koos Eliaduni poja Jooda poegadega, nende poegade ja vendadega, kõik leviidid, üksmeelselt asja ette seadjad, töötades Jumala kojas tööde edendamise nimel. Nii ehitasid töömehed Issanda templi.
59 Ja preestrid seisid rõivastes muusikariistade ja trompetidega; ja leviitidel, Aasafi poegadel, olid taldrikud,
60 Lauldes tänulaule ja kiites Issandat, nagu Iisraeli kuningas Taavet oli määranud.
61 Ja nad laulsid valju häältega laule Issanda kiituseks, sest tema halastus ja au on igavesti kogu Iisraelis.
62 Ja kogu rahvas puhus pasunat ja kisendas valju häälega, lauldes tänulaule Issandale Issanda koja ülesehitamise eest.
63 Ka preestrite ja leviitide ning nende perekondade pealike seast tulid vanad, kes olid näinud endist maja, nuttes ja suure kisaga selle hoone juurde.
64 Aga paljud hüüdsid trompeti ja rõõmuga valju häälega,
65 Nõnda, et rahva nutmise pärast ei kostaks pasunaid, aga rahvahulk kõlas imeliselt, nii et see oli kuulda kaugelt.
66 Mispärast, kui Juuda ja Benjamini suguharu vaenlased seda kuulsid, said nad aru, mida see pasunamüra tähendab.
67 Ja nad mõistsid, et need, kes olid vangis, ehitasid templi Issandale, Iisraeli Jumalale.
68 Ja nad läksid Zorobabeli ja Jeesuse ning perede pealiku juurde ning ütlesid neile: "Me ehitame koos teiega!"
69 Sest nõnda nagu teie, kuuletume oma Issandale ja toome talle ohvreid Assüüria kuninga Asbasareti päevilt, kes meid siia tõi.
70 Siis ütlesid Sorobaabel ja Jeesus ja Iisraeli suguvõsade pealik neile: "Meie ja teie asi ei ole ehitada koos koda Issandale, meie Jumalale."
71 Meie üksi ehitame Iisraeli Issandale, nagu pärslaste kuningas Koores on meid käskinud.
72 Aga maa paganad, kes lamasid raskelt Juudamaa elanike kallal ja hoidsid neid kitsikuses, takistasid nende ehitamist;
73 Ja oma salaplaanide ning populaarsete veenmiste ja segadustega takistasid nad kogu kuningas Kyrose elamise aja hoone viimistlemist: nii takistati neil ehitamast kaks aastat kuni Dareiose valitsusajani.

PEATÜKK 6

1 Prohvetid Dareios Aggeuse ja Sakariase, Addo poja, teisel valitsemisaastal kuulutasid prohvetid juutidele juutidele ja Jeruusalemma Issanda, Iisraeli Jumala nimel, kes oli nende peal.
2 Siis tõusid üles Sorobaabel, Salatieli poeg, ja Jeesus, Joosedeki poeg, ning asusid ehitama Issanda koda Jeruusalemma, Issanda prohvetid olid nendega ja aitasid neid.
3 Samal ajal tuli nende juurde Süüria ja Foinikia kuberner Sisinnes koos Sathrabuzanese ja tema kaaslastega ning ütles neile:

4 Kelle ülesandel te ehitate selle maja ja selle katuse ning teete kõike muud? ja kes on need töölised, kes neid asju teevad?
5 Ometi said juutide vanemad armu, sest Issand oli vangistust külastanud;
6 Ja neid ei takistatud ehitamast seni, kuni Dareiosele nende kohta teatati ja vastus saadi.
7 koopia kirjadest, mille Süüria ja Foinikia kuberner Sisinnes ja Sathrabuzanes koos kaaslastega, Süüria ja Foinikia valitsejatega kirjutasid ja Dareiusele saatsid; Tervitused kuningas Dareiusele:
8 Saagu kõik meie isandale kuningale teatavaks, et kui me tulime Juudamaale ja sisenesime Jeruusalemma linna, leidsime Jeruusalemma linnast vangis olnud juutide vanemaid.
9 Suure ja uue maja ehitamine Issandale raiutud ja kallitest kividest ning juba müüridele laotud puidust.
10 Ja need tööd tehakse suure kiirusega ja töö läheb nende kätes edukalt edasi ning seda tehakse kogu hiilguse ja usinusega.
11 Siis me küsisime neilt vanematelt, öeldes: "Kelle käsu järgi te seda koda ehitate ja nendele tegudele aluse panete?"
12 Seepärast, et saaksime anda teile teadmisi kirjutades, nõudsime neilt, kes olid peamised tegijad, ja nõudsime neilt kirjalikult nende peamiste meeste nimesid.
13 Nad vastasid meile: "Me oleme Issanda sulased, kes lõi taeva ja maa."
14 Ja selle maja ehitas palju aastaid tagasi üks suur ja tugev Iisraeli kuningas ning see sai valmis.
15 Aga kui meie esiisad vihastasid Jumalat ja tegid pattu Iisraeli Issanda vastu, kes on taevas, siis ta andis nad kaldealaste Paabeli kuninga Nabukadonosori võimu alla;
16 Kes lõhkus maja maha ja põletas selle ning viis vangistatud rahva Paabelisse.
17 Aga esimesel aastal, mil kuningas Koores valitses Paabeli maa üle, kirjutas kuningas Kyros selle koja ülesehitamiseks.
18 ja pühad kullast ja hõbedast riistad, mille Nabukadonosor oli Jeruusalemma majast välja viinud ja pannud need oma templisse, kuningas Kyros tõi Babüloni templist tagasi, ja need anti Zorobaabel ja valitseja Sanabassarus,
19 käsuga, et ta viiks samad riistad ära ja paneks need Jeruusalemma templisse; ja et tema asemele ehitataks Issanda tempel.
20 Siis seesama Sanabassarus, tulles siia, pani aluse Issanda kojale Jeruusalemma; ja sellest ajast kuni selleni, et see on endiselt hoone, pole see veel täielikult lõppenud.
21 Nüüd, kui see tundub kuningale hea, siis uurigu kuningas Kyrose ülestähendusi:
22 Ja kui leitakse, et Issanda koja ehitamine Jeruusalemma on tehtud kuningas Kyrose nõusolekul, ja kui meie isand kuningas on nii meeles, siis andku ta meile teada.
23 Siis käskis kuningas Dareios otsida ülestähendusi Babülonis; ja nii leiti Ekbatani paleest, mis asub Meediamaal, rull, kuhu need asjad olid kirja pandud.
24 Kürose esimesel valitsemisaastal käskis kuningas Koores ehitada uuesti üles Jeruusalemma Issanda koda, kus nad toovad ohverdamist pideva tulega.
25 Selle kõrgus olgu kuuskümmend küünart ja laius kuuskümmend küünart, kolm rida tahutud kive ja üks rida selle maa uut puitu; ja selle kulud tuleb anda kuningas Cyruse kojast:
26 ja et Issanda koja pühad riistad, nii kullast kui hõbedast, mille Nabukadonosor võttis Jeruusalemma majast välja ja viis Paabelisse, tuleks taastada Jeruusalemma kotta ja asetada sinna, kus nad olid enne.
27 Samuti käskis ta, et Süüria ja Foinikia kuberner Sisinnes, Sathrabuzanes ja nende kaaslased ning need, kes määrati Süürias ja Foinikias valitsejateks, peaksid olema ettevaatlikud, et nad sellesse kohta ei sekkuks, vaid kannataksid Zorobaabelil, Süüria teenijal. Issand ja Juudamaa maavalitseja ja juutide vanemad, et ehitada Issanda koda sellesse paika.
28 Ma olen käskinud ka seda terveks ehitada; ja et nad püüaksid usinasti aidata neid, kes on juutide vangis, kuni Issanda koda valmib.
29 Ja Celosüüria ja Foinikia maksust tuleb anda neile meestele hoolega osa Issanda ohvriteks, see tähendab maavalitsejale Zorobabelile härjade, jäärade ja tallede eest;
30 Ja ka maisi, soola, veini ja õli, ja seda pidevalt igal aastal ilma täiendavate küsimusteta, nagu Jeruusalemmas olevad preestrid peavad tähistama igapäevaselt kulutamist:
31 Et ohverdada kõrgeimale Jumalale kuninga ja tema laste eest ning et nad võiksid palvetada oma elu eest.
32 Ja ta andis käsu, et igaüks, kes peaks üle astuma, jah, või halvustama mis tahes eespool räägitut või kirjutatud, tuleks tema enda majast välja võtta puu ja ta selle peale üles riputada ning kogu tema varandus kuningale ära võtta.
33 Seepärast hävitab Issand, kelle nime seal hüütakse, täielikult kõik kuningad ja rahvad, kes sirutavad oma käe, et takistada või ohustada seda Issanda koda Jeruusalemmas.
34 Mina, kuningas Dareios, olen määranud, et vastavalt nendele asjadele tuleb teha usinust.

7. PEATÜKK

1 Siis Sisinnes, Celosüüria ja Foinikia maavalitseja, ja Sathrabusanes ja nende kaaslased järgisid kuningas Dariose käske,
2 Ta jälgis väga hoolikalt pühasid tegusid, aidates juutide vanu ja templivalitsejaid.
3 Ja nii läksid pühad teod hästi, kui prohvetid Aggeus ja Sakarias kuulutasid.
4 Ja nad lõpetasid need asjad Issanda, Iisraeli Jumala käsul ja Pärsia kuninga Kyrose, Dareiose ja Artexerxese nõusolekul.
5 Ja nõnda sai püha koda valmis Adari kuu kahekümnendal päeval, Pärsia kuninga Dareiuse kuuendal aastal.
6 Ja Iisraeli lapsed, preestrid ja leviidid ja teised, kes olid vangistusest, kes nende hulka lisati, tegid nii, nagu oli kirjutatud Moosese raamatus.
7 Ja Issanda templi pühitsemiseks ohverdati sada härja kakssada jäära ja nelisada talle;
8 Ja kaksteist kitse kogu Iisraeli patu eest vastavalt Iisraeli suguharude pealike arvule.
9 Ka preestrid ja leviidid seisid oma rõivastes oma suguvõsade järgi Issanda, Iisraeli Jumala teenistuses, Moosese raamatu järgi, ja uksehoidjad iga värava juures.
10 Ja Iisraeli lapsed, kes olid vangis, pidasid paasapüha esimese kuu neljateistkümnendal päeval, pärast seda pühitseti preestrid ja leviidid.
11 Neid, kes olid vangis, ei pühitsetud kõik koos, vaid leviidid pühitseti kõik koos.
12 Ja nõnda ohverdasid nad paasapüha kõigi vangistatute ja oma vendade preestrite ja endi eest.
13 Ja Iisraeli lapsed, kes vangistusest välja tulid, sõid kõik, kes olid eraldunud maa rahva jäledustest ja otsisid Issandat.
14 Ja nad pidasid hapnemata leiva püha seitse päeva, rõõmustades Issanda ees,
15 Sest ta oli pööranud Assuri kuninga nõu nende poole, et tugevdada nende käsi Issanda, Iisraeli Jumala tegudes.

8. PEATÜKK

1 Ja pärast seda, kui pärslaste kuningas Artexerxes valitses, tuli Esdras, Saaraja poeg, Eseriase poeg, Helkja poeg, Salumi poeg,
2 Sadduci poeg, Ahitobi poeg, Amariase poeg, Esiase poeg, Meremoti poeg, Zaraiase poeg, Saviase poeg, Boccase poeg, Abisumi poeg, Phineesi poeg , ülempreester Aaroni poja Eleasari poeg.
3 See Esdra läks Paabelist üles kirjatundjana, olles väga valmis järgima Moosese seadust, mille oli andnud Iisraeli Jumal.
4 Ja kuningas austas teda, sest ta leidis kõigis ta palvetes armu tema silmis.
5 Temaga läksid ka mõned Iisraeli lapsed, leviitide preestrid, pühad lauljad, uksehoidjad ja templiteenrid Jeruusalemma,
6 Artexerxese valitsemisaja seitsmendal aastal, viiendal kuul, oli see kuninga seitsmes aasta; sest nad läksid Babülonist esimese kuu esimesel päeval ja tulid Jeruusalemma vastavalt sellele edukale teekonnale, mille Issand neile andis.
7 Sest Esdrasel oli väga suur oskus, nii et ta ei jätnud midagi vahele Issanda seadusest ja käskudest, vaid õpetas kogu Iisraelile korraldusi ja kohtuotsuseid.
8 Nüüd järgneb koopia käsust, mis oli kirjutatud kuningas Artexerxeselt ja mis saadeti preester Esdrasele ja Issanda seaduse lugejale;
9 Kuningas Artexerxes saadab preester ja Issanda Seaduse lugeja Esdrasele tervitused:
10 Olles otsustanud käituda armulikult, olen ma andnud korralduse, et juutide, preestrite ja leviitide rahvas, kes on meie riigis, kes soovivad ja tahavad, peaksid minema koos sinuga Jeruusalemma.
11 Seega, kõik, kellel on selleks mõistust, mingu koos sinuga, nagu mulle ja mu seitsmele sõbrale, nõuandjale, on hea tundunud.
12 et nad võiksid vaadata Juudamaa ja Jeruusalemma asjade poole, meeldivalt sellele, mis on Issanda seaduses;
13 ja viige Jeruusalemma Iisraeli Issandale annid, mille mina ja mu sõbrad oleme tõotanud, ja kogu kulla ja hõbeda, mis Paabelimaal leidub, Issandale Jeruusalemma,
14 ka sellega, mis rahvalt antakse Issanda, nende Jumala templi jaoks Jeruusalemmas, et kogutaks hõbedat ja kulda härgade, jäärade ja tallede ja nende jaoks vajalike asjade jaoks;
15 selleks, et nad võiksid ohverdada Issandale oma Jumala Issanda altaril, mis on Jeruusalemmas.
16 Ja mida iganes sina ja su vennad teete hõbeda ja kullaga, tehke seda oma Jumala tahte järgi.
17 Ja Issanda pühad riistad, mis on sulle antud su Jumala templi kasutamiseks, mis on Jeruusalemmas, pane oma Jumala ette Jeruusalemmas.
18 Ja kõik, mida sa pead meeles pidama oma Jumala templi kasutamiseks, anna see välja kuninga varakambrist.
19 Ja mina, kuningas Artexerxes, olen käskinud ka Süüria ja Foinikia aarete hoidjaid, et kõik, mida preester Esdras ja Kõrgeima Jumala Seaduse lugeja saadab, annaksid talle kiiresti.
20 sada talenti hõbedat, samuti nisu kuni saja koriini ja sada tükki veini ja palju muud.
21 Täitku kõike Jumala Seaduse järgi usinalt kõigekõrgemale Jumalale, et viha ei tuleks kuninga ja tema poegade kuningriigi peale.
22 Ma käsin teid ka, et te ei nõua maksu ega muud pealesurumist üheltki preestrilt ega leviitilt ega pühalt lauljalt, ega uksehoidjalt ega templiteenijalt ega kelleltki, kes selles templis toimetab, ja et kellelgi pole volitusi neile midagi peale suruda.
23 Ja sina, Esdras, määra Jumala tarkuse järgi kohtunikud ja kohtunikud, et nad mõistaksid kohut kogu Süürias ja Foinikias kõigi nende üle, kes tunnevad sinu Jumala seadust. ja neid, kes seda ei tea, sina õpeta.
24 Ja igaüht, kes rikub su Jumala ja kuninga seadust, karistatakse hoolikalt, olgu selleks surm või muu karistus, rahaline karistus või vangistus.
25 Siis ütles kirjatundja Esdras: 'Kiidetud olgu mu isade ainus Issand Jumal, kes on selle pannud kuninga südamesse, et ülistada tema koda, mis on Jeruusalemmas!
26 Ja on austanud mind kuninga ja tema nõuandjate ja kõigi oma sõprade ja aadlike silmis.
27 Seepärast julgustas mind Issand, mu Jumal, ja kogusin Iisraeli mehed koos minuga üles minema.
28 Ja need on pealikud oma suguvõsade ja mitmete aumärkide järgi, kes läksid koos minuga Babülonist kuningas Artexerxese valitsusajal:
29 Piinese poegadest Gerson: Itamari poegadest Gamael: Taaveti poegadest Lettos, Secheniase poeg.
30 Perese poegadest Sakarias; ja temaga loeti sada viiskümmend meest:
31 Pahat Moabi poegadest Eliaonias, Sarajase poeg, ja temaga kakssada meest.
32 Satoe poegadest Sechenias, Jezeluse poeg, ja temaga kolmsada meest: Adini poegadest Joonatani poeg Oobet ja temaga kakssada viiskümmend meest.
33 Eelami poegadest Joosia, Gotoliase poeg ja temaga seitsekümmend meest:
34 Safatiase poegadest Saraias, Miikaeli poeg, ja temaga kuuskümmend kümme meest:
35 Joabi poegadest Abadias, Iiseluse poeg, ja temaga kakssada kaksteist meest.
36 Banidi poegadest Assalimot, Joosfiase poeg, ja temaga sada kuuskümmend meest.
37 Babi poegadest Sakarias, Bebai poeg, ja temaga kakskümmend kaheksa meest.
38 Astati poegadest Johannes, Akatani poeg, ja temaga sada kümme meest:
39 Adonikami viimastest poegadest ja need on nende nimed Eliphalet, Jewel ja Samaias ja koos nendega seitsekümmend meest.
40 Bago poegadest Uti, Istalkurose poeg, ja temaga seitsekümmend meest.
41 Ja need ma kogusin kokku Therase jõe äärde, kus me kolm päeva oma telgi üles lõime, ja siis vaatasin nad üle.
42 Aga kui ma ei leidnud sealt ühtki preestrit ega leviiti,
43 Siis ma saatsin Eleasari, Idueli ja Masmani juurde,
44 Ja Alnatan, Mamaias, Jooribas ja Naatan, Eunatan, Sacharias ja Mosollamon, peamised ja õpetlikud mehed.
45 Ja ma käskisin neil minna kapten Saddeuse juurde, kes oli varakambri kohal.
46 Ja käskis neil rääkida Daddeuse ja tema vendade ning selle paiga varahoidjatega, et nad saadaksid meile mehi, kes täidaksid preestriametit Issanda kojas.
47 Ja meie Issanda vägeva käe läbi tõid nad meie juurde osavad mehed, Iisraeli poja Leevi poja Moli poegadest, Asebebia ja tema pojad ning tema vennad, keda oli kaheksateist.
48 Asebia, Annus ja tema vend Osaias Kananeuse poegadest ja nende pojad olid kakskümmend meest.
49 Ja templiteenijatest, kelle Taavet oli määranud, ja leviitide teenistuse peamistest meestest, kakssada kakskümmend templiteenijat, kelle nimede loendit näidati.
50 Ja seal tõotasin ma noortele meestele paastu meie Issanda ees, et soovida temalt edukat teekonda nii meile kui ka neile, kes olid meiega, meie lastele ja kariloomadele.
51 Sest mul oli häbi paluda kuninga jalameestelt ja ratsameestelt kaitset meie vastaste eest.

52 Sest me olime öelnud kuningale, et Issanda, meie Jumala vägi peab olema nendega, kes teda otsivad, et toetada neid igal teel.
53 Ja taas me palusime oma Issandat, et ta puudutaks neid asju ja leidsime, et ta on meie jaoks soodne.
54 Siis ma eraldasin kaksteist preestrite ülemat, Esebria ja Assania, ja kümme meest nende vendadest koos nendega.
55 Ja ma kaalusin neile kulla ja hõbeda ja meie Issanda koja pühad riistad, mille kuningas ja tema nõukogu ja vürstid ja kogu Iisrael olid andnud.
56 Ja kui ma selle kaalusin, andsin ma neile kuussada viiskümmend talenti hõbedat ja saja talenti hõbenõusid ja sada talenti kulda,
57 ja kakskümmend kuldnõu ja kaksteist vasknõud, peenest vasest, mis sädelevad nagu kuld.
58 Ja ma ütlesin neile: "Te olete pühad Issandale ja nõud on pühad ja kuld ja hõbe on tõotus Issandale, meie vanemate Issandale."
59 Valvake ja hoidke neid, kuni annate need Jeruusalemma preestrite ja leviitide pealikele ja Iisraeli suguvõsade pealikele meestele, meie Jumala koja kambritesse.
60 Ja preestrid ja leviidid, kes olid saanud hõbeda, kulla ja riistad, viisid need Jeruusalemma Issanda templisse.
61 Ja Thera jõe äärest lahkusime esimese kuu kaheteistkümnendal päeval ja tulime Jeruusalemma meie Issanda võimsa käe läbi, mis oli meiega. Ja meie teekonna algusest peale päästis Issand meid kõigist vaenlastest ja nii jõudsime Jeruusalemma.
62 Ja kui me olime seal kolm päeva olnud, anti kaalutud kuld ja hõbe meie Issanda kojas neljandal päeval üle preester Marmotile, Iri pojale.
63 Ja temaga oli Eleasar, Piinese poeg, ja nendega olid leviidid Joosabad, Jeesuse poeg, ja Moet, Sabani poeg; nad kõik anti ära arvu ja kaalu järgi.
64 Ja kogu nende kaal pandi kirja samal tunnil.
65 Ja vangipõlvest väljatulnud ohverdasid Issandale, Iisraeli Jumalale, kaksteist härga kogu Iisraeli eest, kaheksakümmend kuusteist jäära,
66 kuuskümmend kaksteist talle, kitsesid tänuohvriks, kaksteist; need kõik on ohver Issandale.
67 Ja nad andsid kuninga käsud kuninga valitsejatele ning Selosüüria ja Foinikia maavalitsejatele; ja nad austasid rahvast ja Jumala templit.
68 Kui need asjad olid tehtud, tulid ülemad minu juurde ja ütlesid:
69 Iisraeli rahvas, vürstid, preestrid ja leviidid ei ole tõrjunud neilt maa võõrast rahvast ega paganaid, kaananlasi, hetiite, feresiite, jebuuslasi ja moabiite, egiptlased ja edomlased.
70 Sest nii nemad kui ka nende pojad on abiellunud oma tütardega ja püha seeme on segatud maa võõraste inimestega; ja selle asja algusest peale on valitsejad ja suurmehed saanud sellest ülekohtust osa.
71 Ja niipea, kui ma seda kuulsin, lõhkusin oma riided ja püha rõiva ning tõmbasin juuksed peast ja habemest maha ning panin mind kurvalt ja väga raskelt maha.
72 Nõnda kogunesid minu juurde kõik need, kes siis Issanda, Iisraeli Jumala sõnast ärritusid, samal ajal kui ma leinasin süütegu, aga ma istusin vaikselt täis raskust kuni õhtuohvrini.
73 Siis tõusin paastust oma riiete ja püha rõivaga lõhki, kummardan põlved ja sirutan oma käed Issanda poole,
74 Ma ütlesin: Issand, mul on häbi ja häbi su palge ees;
75 Sest meie patud on meie peade kohal paljunenud ja meie teadmatus on ulatunud taevani.
76 Sest meie esiisade ajast alates oleme olnud ja oleme suures patus kuni tänapäevani.
77 Ja meie pattude ja meie isade eest oleme me koos oma vendade ja meie kuningate ja preestritega antud maa kuningate kätte, mõõga kätte ja vangistusse ja häbisaagiks kuni tänapäevani.
78 Ja nüüd on sinult, Issand, meile teatud määral halastust näidatud, et meile jäetaks juur ja nimi sinu pühamu asemele;
79 ja avastama meile valguse Issanda, meie Jumala kojas ja andma meile süüa meie teenimise ajal.
80 Jah, kui me olime orjuses, ei hüljanud meid meie Issand; aga ta tegi meid armuliseks Pärsia kuningate ees, nii et nad andsid meile süüa.
81 Jah, ja austasime meie Issanda templit ja tõstsid üles mahajäetud Siioni, nii et nad on andnud meile kindla elamise juudis ja Jeruusalemmas.
82 Ja nüüd, Issand, mida me ütleme, kui meil on need asjad? sest me oleme rikkunud su käske, mis sa oled andnud oma sulaste prohvetite käe läbi, öeldes:
83 Et maa, mida te pärandina omama asute, on maa, mis on reostunud maa võõraste saastaga ja nad on selle täitnud oma ebapuhtusega.
84 Seetõttu ärge nüüd ühendage oma tütreid nende poegadega ega võtke nende tütreid oma poegade juurde.
85 Pealegi ei tohi te kunagi püüda saavutada nendega rahu, et te võiksite olla tugevad ja süüa maa häid asju ning jätta maa pärandi igaveseks oma lastele.
86 Ja kõik, mis on juhtunud, tehakse meile meie kurjade tegude ja suurte pattude pärast; sest sina, Issand, tegid meie patud kergeks,
87 Ja andsid meile sellise juure, aga me oleme jälle tagasi pöördunud, et rikkuda sinu seadust ja seguneda selle maa rahvaste rüvedusega.
88 Kas sa ei võiks olla vihane meie peale, et meid hävitada, kuni sa ei jätnud meile ei juurt, seemet ega nime?
89 Oo Iisraeli Issand, sa oled tõsi, sest me oleme tänaseks jäänud juureks.
90 Vaata, me oleme nüüd sinu ees oma süütegudes, sest me ei suuda nende asjade pärast enam sinu ees seista.
91 Ja kui Esdras oma palves tunnistas, nuttes ja pikali maas templi ees, kogunes tema juurde Jeruusalemmast väga suur hulk mehi ja naisi ja lapsi, sest rahva hulgas oli suur nutt.
92 Siis Jehonias, Jeeluse poeg, üks Iisraeli poegadest, hüüdis ja ütles: "Oo Esdras, me oleme pattu teinud Issanda Jumala vastu, oleme abiellunud võõraste naistega maa rahvaste seast ja nüüd on kogu Iisrael kõrgel. .
93 Andkem Issandale vanne, et heidame ära kõik oma naised, kelle oleme võtnud paganatelt, ja nende lapsed,
94 nagu sina oled määranud ja kõik, kes kuuletuvad Issanda seadusele.
95 Tõuse üles ja pane end täide, sest see on sinu asi ja me oleme sinuga, tee vapralt!
96 Siis Esdras tõusis ja vandus kogu Iisraeli preestrite ja leviitide ülemale, et ta teeb seda kõike. ja nii nad vandusid.

9. PEATÜKK

1 Siis Esdras, tõustes templi õuest, läks Eliasibi poja Joanani kambrisse,
2 Ja jäi sinna ega söönud liha ega joonud vett, leinates rahvahulga suurte ülekohtutegude pärast.
3 Ja kogu juudis ja Jeruusalemmas kuulutati kõigile, kes olid vangis, et nad kogutakse Jeruusalemma:
4 Ja kes iganes seal ei kohtunud kahe või kolme päeva jooksul, nagu vanemad valitsesid, nende kariloomad võetakse templisse ja ta heidetakse vangistatute seast välja.

5 Ja kolme päeva pärast kogunesid kõik Juuda ja Benjamini suguharust Jeruusalemma üheksanda kuu kahekümnendal päeval.
6 Ja kogu rahvahulk istus värisedes templi laias õues praeguse halva ilma tõttu.
7 Siis Esdra tõusis ja ütles neile: "Te olete rikkunud seadust, võttes võõraste naistega, suurendades sellega Iisraeli patte."
8 Ja nüüd, tunnistades, andke au Issandale, meie vanemate Jumalale,
9 Ja tehke tema tahtmist ja eraldage end maa paganamatest ja võõrastest naistest.
10 Siis kisendas kogu rahvahulk ja ütles valju häälega: 'Nii nagu sina oled rääkinud, nii ka meie teeme.
11 Aga kuna rahvast on palju ja ilm on rõve, nii et me ei saa ilma jääda, ja see ei ole päeva või kahe töö, siis nähes, et meie patt on selles asjas kaugele levinud.
12 Seepärast jäägu rahvahulga ülemad ja tulgu kõik meie elukohtadest, kellel on võõrad naised, määratud ajal,
13 Ja koos nendega kõigi paikade valitsejad ja kohtumõistjad, kuni me pöörame Issanda viha endalt selle asja pärast ära.
14 Siis võtsid Joonatan, Asaleli poeg, ja Heshias, Theocanuse poeg, selle asja enda peale ning Mosollam, Levis ja Sabbateus aitasid neid.
15 Ja need, kes olid vangis, tegid seda kõike.
16 Ja preester Esdras valis enda juurde nende suguvõsa peamised mehed, kõik nimeliselt ja kümnenda kuu esimesel päeval istusid nad koos asja uurima.
17 Nõnda lõppes nende asi, mis pidas võõraid naisi, esimese kuu esimesel päeval.
18 Ja preestritest, kes olid kokku tulnud ja kellel olid võõrad naised, leiti:
19 Joosedeki poja Jeesuse poegadest ja tema vendadest; Matthelas ja Eleasar ning Joribus ja Joadanus.
20 Ja nad andsid oma käed, et tõrjuda oma naisi ja ohverdada jäärasid, et nende eksimuste eest lepitada.
21 ja Emmeri poegadest; Ananias, Zabdeus, Eanes, Sameius, Hiereel ja Asarias.
22 ja Phaisuri poegadest; Elionas, Massias Israel ja Nathanael ning Ocidelus ja Talsas.
23 ja leviitidest; Joosabad, Semis ja Colius, keda kutsuti Calitas, ja Patheus, Juudas ja Joonas.
24 pühadest lauljatest; Eleasurus, Bachurus.
25 kandjatest; Sallumus ja Tolbanes.
26 Iisraeli poegadest Phorose poegadest; Hiermas, Eddias, Melkias, Maelus, Eleasar, Asibias ja Baanias.
27 Eela poegadest; Matthanias, Sacharias ja Hierielus ja Hieremoth ja Aedias.
28 Ja Samoti poegadest; Eliadas, Elisimus, Othonias, Jarimoth ja Sabatus ja Sardeus.
29 Babai poegadest; Johannes, Ananias ja Josabad ja Amatheis.
30 Mani poegadest; Olamus, Mamuchus, Jedeus, Jasubus, Jasael ja Hieremoth.
31 ja Addi poegadest; Naathus ja Moosias, Lacunus ja Naidus, ja Mathanias, ja Sesthel, Balnuus ja Manasseas.
32 ja Annase poegadest; Elionas ja Aseas ja Melchias, ja Sabbeus ja Simon Chosameus.
33 ja Asomi poegadest; Altaneus ja Matthias ja Baanaia, Eliphalet ja Manasses ja Semei.
34 ja Maani poegadest; Jeremias, Momdis, Omaerus, Juel, Mabdai ja Pelias, Anos, Carabasion ja Enasibus, ja Mamnitanaimus, Eliasis, Bannus, Eliali, Samis, Selemias, Nathanias ja Ozora poegadest; Sesis, Esril, Azaelus, Samatus, Sambis, Josephus.
35 ja Etma poegadest; Mazitias, Zabadaias, Edes, Juel, Banaias.
36 Kõik need olid võtnud võõraid naisi ja panid nad minema koos lastega.
37 Ja preestrid ja leviidid ja Iisraeli inimesed elasid seitsmenda kuu esimesel päeval Jeruusalemmas ja sellel maal, nii et Iisraeli lapsed olid oma elupaikades.
38 Ja kogu rahvahulk tuli üksmeelselt ida pool asuvasse püha veranda avarasse kohta.
39 Ja nad rääkisid preester ja lugeja Esdrasele, et ta toob Moosese seaduse, mille andis Issand, Iisraeli Jumal.
40 Ja ülempreester Esdras tõi käsu kogu rahvahulgale mehest naiseni ja kõigile preestritele, et nad kuuleksid seadust seitsmenda kuu esimesel päeval.
41 Ja ta luges laias õues püha veranda ees hommikust keskpäevani, nii meeste kui naiste ees; ja rahvahulk kuulas seadust.
42 Ja preester ja käsulugeja Esdras tõusis selleks otstarbeks valmistatud puukantslile.
43 Ja tema kõrvale tõusid paremal käel Mattatias, Sammos, Ananias, Asarias, Uurias, Hesekijas ja Balasamus.
44 Ja tema vasakul käel seisid Phaldaius, Miisael, Melkias, Lotasubus ja Nabarias.
45 Siis viis Esdra Seaduseraamatu rahva ette, sest ta istus auväärselt esikohal nende kõigi silmis.
46 Ja kui ta seaduse avas, tõusid nad kõik püsti. Ja Esdras õnnistas Issandat, Kõigekõrgemat Jumalat, vägede Jumalat, kõigeväelist.
47 Ja kogu rahvas vastas: 'Aamen! ja oma käed üles tõstes langesid nad maha ja kummardasid Issandat.
48 Ka leviidid Jeesus, Anus, Sarabia, Adinus, Jacubus, Sabateas, Auteas, Maianeas ja Calitas, Asrias ja Joasabdus ning Ananias, Biatas, leviidid, õpetasid Issanda seadust, pannes nad seda mõistma.
49 Siis rääkis Attarates ülempreester Esdrasele. ja lugejale ja leviitidele, kes rahvahulka õpetasid, kõigile, öeldes:
50 See päev on Issandale püha; (sest nad kõik nutsid seadust kuuldes:)
51 Minge siis, sööge rasva ja jooge magusat ning saatke osa neile, kellel pole midagi;
52 Sest see päev on Issandale püha ja ärge kurvastage! sest Issand austab teid.
53 Ja leviidid kuulutasid rahvale kõike, öeldes: "See päev on Issandale püha! ära ole kurb.
54 Siis läksid nad oma teed, igaüks sööma ja jooma ja rõõmustama ja andma osa neile, kellel polnud midagi, ja rõõmustama.
55 Sest nad mõistsid sõnu, milles neid õpetati ja milleks nad olid kokku tulnud.

2nd Esdras

Teine Esdras

1. PEATÜKK

1 Teine raamat prohvet Esdrasest, Saaraiase pojast, Asaria pojast, Helkiase pojast, Sadamiase pojast, Ahitobi poja Sadoki pojast,
2 Achiase poeg, Phineesi poeg, Heli poeg, Amariase poeg, Asiei poeg, Marimoti poeg, Arna poeg, Oziase poeg, Boriti poeg, Abisei poeg , Phineesi poeg, Eleasari poeg,
3 Aaroni poeg Leevi suguharust; mis oli vangistuses meedlaste maal pärslaste kuninga Artexerxese valitsusajal.
4 Ja mulle tuli Issanda sõna, mis ütles:
5 Mine ja näita mu rahvale nende patuseid tegusid ja nende lastele nende kurjust, mida nad on teinud minu vastu; et nad võiksid öelda oma laste lastele:
6 Sest nende esiisade patud on neis suurenenud, sest nad on minu unustanud ja ohverdanud võõrastele jumalatele.
7 Eks mina ole see, kes tõi nad välja Egiptusemaalt, orjusekojast? aga nad on mind vihastanud ja mu nõuanded põlganud.
8 Tõmmake siis ära oma juuksekarvad ja visake kõik kurjus nende peale, sest nad ei ole olnud kuulekad minu seadusele, vaid see on mässumeelne rahvas.
9 Kui kaua ma talun neid, kellele ma olen nii palju head teinud?
10 Ma olen hävitanud palju kuningaid nende pärast; Ma olen maha löönud vaarao koos oma sulaste ja kogu tema jõuga.
11 Ma olen hävitanud kõik rahvad nende eest ja idas olen ma hajutanud rahva kahes provintsis, nimelt Tüürose ja Siidonis, ja tapnud kõik nende vaenlased.
12 Räägi siis neile, öeldes: Nõnda ütleb Issand:
13 Ma juhtisin teid läbi mere ja andsin teile alguses suure ja turvalise käigu; Ma andsin teile Moosese juhiks ja Aaroni preestriks.
14 Ma valgustasin teid tulesambas ja olen teinud teie seas suuri imesid; ometi olete te mind unustanud, ütleb Issand.
15 Nõnda ütleb Kõigeväeline Issand: Vutid olid teile märgiks; Ma andsin teile telgid teie kaitseks, ometi nurisesite seal,
16 Ja te ei võitnud minu nimel oma vaenlaste hävitamise pärast, kuid te nurisete tänini.
17 Kus on need hüved, mida ma teile olen teinud? Kui teil oli kõrbes nälg ja janu, kas te ei hüüdnud minu poole,
18 Ütledes: Miks sa tõid meid siia kõrbe, et meid tappa? meile oleks olnud parem egiptlasi teenida, kui selles kõrbes surra.
19 Siis ma halastasin teie leina pärast ja andsin teile süüa mannat; nii te sõite inglileiba.
20 Kui teil oli janu, kas ma ei lõhustanud kalju ja vesi voolas teile külla? kuumuse pärast katsin teid puude lehtedega.
21 Ma jagasin teie vahel viljaka maa, ajasin välja kaananlased, feresiidid ja vilistid teie eest. Mida ma peaksin teie heaks veel tegema? ütleb Issand.
22 Nõnda ütleb Kõigeväeline Issand: Kui te olite kõrbes, emorlaste jões, janunesite ja teotasite minu nime,
23 Ma ei andnud teile tuld teie teotuste eest, vaid viskasin puu vette ja tegin jõe magusaks.
24 Mida ma pean sinuga tegema, Jaakob? sina, Juuda, ei taha mulle kuuletuda: ma pööran end teiste rahvaste poole ja neile annan oma nime, et nad järgiksid mu määrusi.
25 Kuna te olete minu maha jätnud, jätan ka mina teid maha; kui te tahate, et ma teile armuline oleksin, siis ma ei halasta teie peale.
26 Kui te mind appi hüüate, siis ma ei kuula teid, sest te olete oma käed verega rüvetanud ja teie jalad on kiired tapma.
27 Te ei ole mind justkui maha jätnud, vaid iseennast, ütleb Issand.
28 Nõnda ütleb Kõigeväeline Issand: Kas ma pole teid palunud kui isa, tema poegi, ema, tema tütreid ja imetajat, oma lapsi?
29 Et teie oleksite minu rahvas ja mina oleksin teie Jumal; et teie oleksite minu lapsed ja mina oleksin teie isa?
30 Ma kogusin teid kokku, nagu kana kogub oma kanad tiibade alla. Aga nüüd, mida ma pean teile tegema? Ma heidan su oma näo eest välja.
31 Kui te mulle ohverdate, pööran ma oma näo teist eemale, sest teie pühad, noorkuud ja ümberlõikamised olen ma maha jätnud.
32 Ma saatsin teie juurde oma sulased prohvetid, keda te olete kinni võtnud ja tapnud ning nende kehad tükkideks rebinud ja kelle verd ma nõuan teie käest, ütleb Issand.
33 Nõnda ütleb Kõigeväeline Issand: Sinu maja on mahajäetud, ma heidan su välja otsekui tuul kõrre.
34 Ja teie lapsed ei saa olla viljakad; sest nad on põlanud mu käsku ja teinud seda, mis on minu ees kurja.
35 Ma annan teie kojad rahvale, kes tuleb; kes ei ole minust veel kuulnud, usub mind; kellele ma ei ole märke näidanud, ometi nad teevad, nagu ma olen käskinud.
36 Nad ei ole näinud prohveteid, kuid nad tuletavad oma patte meelde ja tunnistavad neid.
37 Ma tunnistan tulevaste inimeste armu, kelle lapsed rõõmustavad, ja kuigi nad ei ole mind ihusilmaga näinud, usuvad nad vaimus seda, mida ma räägin.
38 Ja nüüd, vend, vaata! milline hiilgus; ja vaadake inimesi, kes tulevad idast:
39 Kellele ma annan juhtideks Aabrahami, Iisaki ja Jaakobi, Oosease, Aamose ja Mihhease, Joeli, Abdiase ja Joonase,
40 Nahum ja Abacuc, Sophonias, Aggeus, Sachary ja Malachy, keda nimetatakse ka Issanda ingliks.

2. PEATÜKK

1 Nõnda ütleb Issand: Ma tõin selle rahva orjusest välja ja andsin neile oma käsud sulaste prohvetite kaudu; keda nad ei kuulnud, vaid põlgasid mu nõuandeid.
2 Ema, kes nad sünnitas, ütleb neile: "Minge, lapsed! sest ma olen lesk ja mahajäetud.

3 Ma kasvatasin sind rõõmuga; aga kurbuse ja raskusega olen teid kaotanud, sest te olete pattu teinud Issanda, oma Jumala ees ja teinud seda, mis on tema ees kurja.
4 Aga mida ma nüüd pean teile tegema? Olen lesk ja mahajäetud: minge oma teed, mu lapsed, ja paluge Issandalt armu.
5 Mis puutub minusse, isa, siis ma kutsun sind tunnistajaks nende laste ema üle, kes ei taha minu lepingut pidada,
6 Et sa ajad nad segadusse ja nende ema saagiks, et neil ei oleks järglasi.
7 Laske nad hajutada paganate sekka, nende nimed saagu maa pealt, sest nad on põlganud minu lepingut.
8 Häda sulle, Assur, sina, kes peidad ülekohtu enda sisse! Oo, kurjad inimesed, pea meeles, mida ma tegin Soodoma ja Gomorraga;
9 Kelle maa on pigi- ja tuhahunnikutes, nõnda teen ma ka nendega, kes mind ei kuule, ütleb Kõigeväeline Issand.
10 Nõnda ütleb Issand Esdrasele: Ütle mu rahvale, et ma annan neile Jeruusalemma kuningriigi, mille ma oleksin andnud Iisraelile.
11 Ka nende hiilguse ma võtan enda juurde ja annan neile igavesed telgid, mis ma neile valmistasin.
12 Neile jääb elupuu magusa lõhnaga salviks; nad ei tööta ega väsi.
13 Minge ja te saate: palvetage teie poole paar päeva, et neid lühendataks. Kuningriik on teile juba ette valmistatud, valvake!
14 Võtke taevas ja maa tunnistajaks; sest ma olen purustanud kurja ja loonud hea, sest ma elan, ütleb Issand.
15 Ema, võta oma lapsed omaks ja kasvata neid rõõmuga, tee nende jalad tugevaks nagu sammas, sest ma olen sinu valinud, ütleb Issand.
16 Ja surnud ma äratan üles nende paikadest ja toon nad välja haudadest, sest ma olen Iisraelis oma nime tundnud.
17 Ära karda, sa laste ema, sest ma olen sinu valinud, ütleb Issand.
18 Sinu abiks saadan ma oma sulased Esay ja Jeremy, kelle nõu järgi olen pühitsenud ja valmistanud sulle kaksteist puud, mis on koormatud erinevate viljadega,
19 Ja nii palju allikaid, mis voolavad piima ja mett, ja seitse võimsat mäge, millel kasvavad roosid ja liiliad, millega ma täidan su lapsed rõõmuga.
20 Tehke õigust lesele, kohut mõistma vaestele, andke vaestele, kaitske orbu, riietage alasti,
21 Tervendage katkiseid ja nõrku, ärge naerge jalutuid, et neid pilkata, kaitske sandistatuid ja laske pimedatel tulla minu selguse ette.
22 Hoia vanu ja noori oma müüride vahel.
23 Kõikjal, kus sa surnud leiad, võta nad ja matke nad maha, ja ma annan sulle oma ülestõusmises esikoha.
24 Jää vait, mu rahvas, ja puhka, sest su vaikus tuleb ikka.
25 Toida oma lapsi, sa hea imetaja! oma jalgu kinnitama.
26 Mis puutub sulastesse, kelle ma sulle annan, siis ei hukku ükski neist; sest ma nõuan neid sinu hulgast.
27 Ära ole väsinud, sest kui tuleb hädade ja raskuste päev, siis teised nutavad ja kurvastavad, aga sina oled rõõmsameelne ja sul on küllus.
28 Paganad kadestavad sind, aga nad ei saa sinu vastu midagi teha, ütleb Issand.
29 Mu käed katavad sind, et su lapsed põrgut ei näeks.
30 Ole rõõmus, sina ema, oma lastega! sest ma päästan su, ütleb Issand.
31 Pea meeles oma lapsi, kes magavad, sest ma toon nad välja maa äärest ja halastan neile, sest ma olen armuline, ütleb kõigeväeline Issand.
32 Kallista oma lapsi, kuni ma tulen ja näitan neile halastust, sest mu kaevud jooksevad üle ja minu arm ei lõpe.
33 Mina Esdras sain Oorebi mäel Issandalt käsu, et ma lähen Iisraeli; aga kui ma nende juurde tulin, tegid nad mind tühjaks ja põlgasid Issanda käsku.
34 Ja sellepärast ma ütlen teile, oo paganad, kes te kuulete ja mõistate, otsige oma karjast, tema annab teile igavese hingamise; sest ta on lähedal, see tuleb maailma lõpus.
35 Olge valmis kuningriigi tasu saamiseks, sest igavene valgus paistab teile igavesti.
36 Põgenege selle maailma varjust, võtke vastu oma auhiilguse rõõm: ma tunnistan avalikult oma Päästjast.
37 Oo, võtke vastu kingitus, mis teile on antud, ja olge rõõmsad, tänades Teda, kes teid taevariiki on juhatanud.
38 Tõuse üles ja seisa, vaata nende arvu, kes on pitseeritud Issanda pühal;
39 kes on eemaldunud maailma varjust, ja nad on saanud Issanda aulised rõivad.
40 Võta oma arv, oo Siion, ja pane kinni need, kes on riietatud valgesse, kes on täitnud Issanda seaduse.
41 Sinu laste arv, keda sa igatsed, on täitunud: anu Issanda väge, et su rahvas, kes algusest peale on kutsutud, saaks pühitsetud.
42 Mina Esdras nägin Siioni mäel suurt rahvast, keda ma ei suutnud loendada, ja nad kõik kiitsid Issandat lauludega.
43 Ja nende keskel oli kõrgekasvuline noormees, kes oli kõigist teistest pikem, ja igaühe pea peale pani ta kroonid ja oli kõrgem; mille üle ma väga imestasin.
44 Ja ma küsisin inglilt ja ütlesin: "Härra, mis need on?"
45 Ta vastas ja ütles mulle: "Need on need, kes on selga pannud surelikud riided ja surematud ja tunnistanud Jumala nime. Nüüd on nad kroonitud ja saavad palmid."
46 Siis ma ütlesin inglile: "Mis noor on see, kes kroonib ja annab neile peopesad?"
47 Ta vastas ja ütles mulle: "See on Jumala Poeg, keda nad on tunnistanud maailmas." Siis hakkasin ma väga kiitma neid, kes seisid nii jäigalt Issanda nime eest.
48 Siis ütles ingel mulle: 'Mine ja räägi mu rahvale, missuguseid asju ja kui suuri Issanda, oma Jumala imetegusid sa oled näinud.

3. PEATÜKK

1 Kolmekümnendal aastal pärast linna hävitamist olin ma Paabelis ja lamasin muretult oma voodil ja mu mõtted kerkisid mu südamele.
2 Sest ma nägin Siioni hävingut ja nende rikkust, kes elasid Babülonis.
3 Ja mu vaim oli väga liigutatud, nii et ma hakkasin kõigekõrgemaga rääkima hirmust tulvil sõnu ja ütlesin:
4 Issand, kes sa valitsed, sa rääkisid alguses, kui sa istutasid maa, ja et iseennast üksi ja käskisid rahvast,
5 Ja andsid Aadamale hingeta ihu, mis oli sinu kätetöö, ja puhusid temasse eluhõngu ja ta sai elavaks sinu ees.
6 Ja sina juhatasid ta paradiisi, mille su parem käsi oli istutanud, enne kui maa kunagi ette tuli.
7 Ja sa andsid talle käsu armastada oma teed, mille ta rikkus, ja sa määrasid kohe surma temale ja tema põlvedele, kellest on rahvad, suguharud, rahvad ja suguvõsad arvuliselt välja tulnud.
8 Ja iga rahvas käis oma tahtmise järgi ja tegi imelisi tegusid sinu ees ja põlgas sinu käske.
9 Ja aja jooksul tõid sa taas veeuputuse nende peale, kes maailmas elasid, ja hävitasid nad.
10 Ja igaühel neist sündis, et nagu surm oli Aadamale, nii oli neile veeuputus.
11 Sa jätsid aga maha ühe neist, nimelt Noa ja tema perekonna, kellest on pärit kõik õiged mehed.
12 Ja juhtus, et kui need, kes maa peal elasid, hakkasid paljunema ja olid saanud palju lapsi ja olid suureks rahvaks, hakkasid nad jälle olema jumalakartumad kui esimesed.
13 Nüüd, kui nad elasid nii kurjalt sinu ees, valisid sa nende hulgast endale mehe, kelle nimi oli Aabraham.
14 Teda sa armastasid ja ainult temale sa näitasid oma tahet.
15 ja tegid temaga igavese lepingu, lubades talle, et sa ei hülga kunagi tema seemet.
16 Ja temale sa andsid Iisaki ja Iisakile ka Jaakobi ja Eesavi. Jaakobi valisid sa enda juurde ja jätsid Eesavi kõrvale. Nii sai Jaakobist suur rahvahulk.
17 Ja sündis, et kui sa tema soo Egiptusest välja viisid, viisid sa nad Siinai mäele.
18 Ja taevast kummardades kinnitasid sa maad, liigutasid kogu maailma ja panid sügavused värisema ja vaevasid selle ajastu inimesi.
19 Ja sinu hiilgus käis läbi nelja värava, tule ja maavärina, tuule ja külma; et sa annaksid käsu Jaakobi soole ja usinuse Iisraeli sugupõlvele.
20 Ja ometi ei võtnud sa neilt ära kurja südant, et sinu seadus võiks neil vilja kanda.
21 Sest esimene Aadam, kes kandis kurja südant, astus üle ja sai võidetud; ja nõnda olgu kõik, kes temast on sündinud.
22 Nõnda muutus vaevused püsivaks; ja seadus (ka) juure pahaloomulisusega inimeste südames; nii et hea lahkus ja kurjad jäid paigale.
23 Ja ajad möödusid ja aastad lõppesid. Siis sa kasvatasid endale sulase, keda hüütakse Taavetiks.
24 Keda sa käskisid ehitada oma nimele linna ning tuua seal sulle suitsu ja ohverdusi.
25 Kui seda tehti palju aastaid, siis linna elanikud jätsid su maha,
26 Ja kõike tegi nii nagu Aadam ja kõik tema sugupõlved, sest ka neil oli kuri süda.
27 Ja nii sa andsid oma linna oma vaenlaste kätte.
28 Kas nende teod on siis paremad, kui nad Babülonis elavad, et nad saaksid seetõttu valitseda Siioni üle?
29 Sest kui ma sinna tulin ja nägin arvutuid rüvetusi, siis mu hing nägi selles kolmekümnendal aastal palju kurjategijaid. kõrva, nii et mu süda pettis mind.
30 Sest ma olen näinud, kuidas sa lased neil pattu teha ja oled säästnud kurjategijaid, hävitanud oma rahva ja kaitsnud oma vaenlasi ega ole seda märkinud.
31 Ma ei mäleta, kuidas see tee võib jääda: kas nad on siis Babülonist paremad kui Siioni omad?
32 Või on veel mõni rahvas, kes tunneb sind peale Iisraeli? või milline põlvkond on nii uskunud sinu lepinguid kui Jaakob?
33 Ja ometi ei paista nende tasu ja nende töö ei kanna vilja, sest ma olen käinud siin ja seal läbi paganate ja ma näen, et nad voolavad rikkuselt ega mõtle sinu käskudele.
34 Nüüd kaalu meie kurjust ja ka nende oma, kes maailmas elavad; ja nii ei leia sinu nime mujal kui Iisraelis.
35 Või millal ei ole need, kes maa peal elavad, sinu silmis pattu teinud? või kes on su käske pidanud?
36 Sa avastad, et Iisrael on nime järgi pidanud sinu ettekirjutusi; aga mitte paganad.

4. PEATÜKK

1 Ja minu juurde läkitatud ingel, kelle nimi oli Uriel, vastas mulle:
2 Ja ütles: 'Su süda on selles maailmas kaugele läinud ja kas sa arvad, et mõistad Kõigekõrgema teed?
3 Siis ma ütlesin: "Jah, mu isand!" Ja ta vastas mulle ning ütles: 'Mind on läkitatud näitama sulle kolme teed ja näitama sulle kolme võrdsust.
4 Millest, kui sa võid mulle seda kuulutada, siis ma näitan sulle teed, mida sa tahad näha, ja ma näitan sulle, kust tuleb kuri süda.
5 Ja ma ütlesin: Räägi edasi, mu isand! Siis ta ütles mulle: 'Mine, kaalu mulle tule raskus või mõõda mulle tuule hoovust, või kutsu mind uuesti, kui päev on möödunud.
6 Siis ma vastasin ja ütlesin: "Kes on võimeline seda tegema, et sa küsid minult niimoodi?"
7 Ja ta ütles mulle: "Kui ma peaksin sinult küsima, kui suured eluruumid on keset merd või kui palju allikaid on sügavuse alguses või kui palju allikaid on taevalaotuse kohal või millised on mere väljavoolud." paradiis:
8 Võib-olla ütled sa mulle: ma pole kunagi laskunud sügavusse ega põrgusse ega roninud üles taevasse.
9 Sellegipoolest olen ma nüüd küsinud sinult ainult tule ja tuule ja päeva kohta, mille sa läbisid, ja asjade kohta,

millest sind ei saa eraldada, ja ometi ei saa sa mulle neile vastata.
10 Veelgi enam, Ta ütles mulle: 'Kas sa ei tea, mis on sinu omad ja sinuga koos kasvanud?
11 Kuidas peaks siis teie anum olema võimeline mõistma Kõigekõrgema teed ja maailm, mis on praegu väliselt rikutud, mõistma rikutust, mis on ilmne minu silmis?
12 Siis ma ütlesin talle: "Parem oleks, kui me ei oleks üldse, kui et elaksime vait kurjuses ja kannataksime ega tea miks."
13 Ta vastas mulle ja ütles: "Ma läksin metsa lagendikule ja puud pidasid nõu,
14 Ja ütles: 'Tulge, lähme ja sõdime merega, et see lahkuks meie ees ja teeks meile rohkem metsa.
15 Ka mere tulvad pidasid nõu ja ütlesid: 'Tulge, lähme üles ja alistame tasandiku metsad, et ka seal saaksime teha teise riigi!
16 Mõte puidust oli asjatu, sest tuli tuli ja neelas selle.
17 Mõte mere üleujutustest läks samuti tühjaks, sest liiv tõusis püsti ja peatas nad.
18 Kui sina mõistaksid praegu kohut nende kahe vahel, keda sa siis hakkaksid õigeks pidama? või kelle sa hukka mõistaksid?
19 Ma vastasin ja ütlesin: 'Tõesti, see on rumal mõte, mille nad mõlemad on välja mõelnud, sest maa on antud metsale ja ka merel on oma koht, kus oma veeuputusi kanda.
20 Siis ta vastas mulle ja ütles: 'Sa oled andnud õige otsuse, aga miks sa ei mõista kohut ka ise?
21 Sest nagu maa on antud metsadele ja meri tema veeuputustele, nõnda ei mõista need, kes maa peal on, muud kui seda, mis on maa peal, ja see, kes elab taeva kohal, mõistab ainult asju. mis on taevakõrgusest kõrgemal.
22 Siis ma vastasin ja ütlesin: 'Issand, anna mulle mõistmine!
23 Sest ma ei tahtnud olla uudishimulik kõrgete asjade vastu, vaid nende vastu, kes meist iga päev mööduvad, nimelt selle pärast, et Iisrael on paganatele teoks antud ja mille pärast antakse rahvale, keda sa armastad. jumalatute rahvaste poole ja miks on meie esiisade seadus tühiseks tehtud ja kirjalikud lepingud kaotavad kehtivuse,
24 Ja me läheme maailmast välja nagu rohutirtsud ja meie elu on hämmastus ja hirm ning me ei ole väärt halastust saama.
25 Mida ta siis teeb oma nimega, mille järgi meid kutsutakse? nende asjade kohta olen ma küsinud.
26 Siis ta vastas mulle ja ütles: 'Mida rohkem sa otsid, seda rohkem sa imestad; sest maailm kiirustab kiiresti kaduma,
27 Ja ta ei suuda mõista seda, mis õigetele on tõotatud tulevasel ajal, sest see maailm on täis ülekohut ja nõrkusi.
28 Aga mis puudutab seda mida sa minult küsid, ma ütlen sulle; sest kurjust on külvatud, aga selle hukatus ei ole veel tulnud.
29 Kui siis see, mida külvatakse, ei pööra pahupidi ja kui koht, kuhu kurja külvatakse, ei kao, siis ei või tulla see, mis on külvatud heaga.
30 Sest kurja seemne vili on külvatud Aadama südamesse algusest peale, ja kui palju jumalakartmatust on see siiani toonud? ja kui palju see veel toob, kuni tuleb viljapeksuaeg?
31 Mõtiskle nüüd ise, kui suure kurjuse vilja on kurja seemne vili kandnud.
32 Ja kui arvutud kõrvad maha lõigatakse, kui suure põranda need täidavad?
33 Siis ma vastasin ja ütlesin: "Kuidas ja millal need asjad juhtuvad?" miks on meie aastad vähe ja kurjad?
34 Ja ta vastas mulle, öeldes: 'Ära kiirusta kõrgeimast kõrgemale, sest su kiirustamine on asjatu olla temast üle, sest sa oled palju ületanud.'
35 Kas mitte ka õigete hinged ei küsinud seda oma kambris, öeldes: "Kui kaua ma veel loodan sellele?" millal tuleb meie tasu põranda vili?
36 Ja nendele asjadele vastas peaingel Uriel ja ütles: "Isegi siis, kui teie seemnete arv on täis, sest ta on maailma kaalunud."
37 Mõõduga on ta mõõtnud aegu; ja arvu järgi on ta ajad lugenud; ja ta ei liiguta ega liiguta neid enne, kui nimetatud mõõt on täidetud.
38 Siis ma vastasin ja ütlesin: "Issand, kes valitseb, isegi me kõik oleme jumalakartmatust täis!"
39 Ja meie pärast võib juhtuda, et õigete põrandad ei ole täidetud nende pattude pärast, kes maa peal elavad.
40 Siis ta vastas mulle ja ütles: 'Mine lapseootel naise juurde ja küsi temalt, millal ta on oma üheksa kuud täis saanud, kas tema üsas võib veel sünnitust enda sees hoida?
41 Siis ma ütlesin: "Ei, issand, seda ta ei saa." Ja ta ütles mulle: "Hauas on hingekambrid nagu naise emakas.
42 Sest nagu naine, kes sünnitab, tõttab pääsema sünnituse vajadusest, nõnda kiirustavad need paigad andma üle seda, mis neile on usaldatud.
43 Vaata algusest peale, mida sa tahad näha, seda sulle näidatakse.
44 Siis ma vastasin ja ütlesin: "Kui ma olen su silmis armu leidnud ja kui see on võimalik, ja kui ma olen seepärast sobiv,
45 Näidake siis mulle, kas tulemas on rohkem, kui on möödunud, või rohkem minevikku, kui on tulemas.
46 Mis on möödunud, ma tean, aga mis tuleb, ma ei tea.
47 Ja ta ütles mulle: "Tõuse paremale küljele ja ma selgitan sulle selle sarnasuse!"
48 Ja ma seisin ja nägin, ja ennäe, minu eest läks mööda kuum põlev ahi; ja juhtus, et kui leek oli möödas, ma vaatasin, ja ennäe, suits jäi vaikseks.
49 Pärast seda möödus minu eest vesine pilv ja saatis alla palju vihma koos tormiga; ja kui tormine vihm oli möödas, jäid piisad paigale.
50 Siis ta ütles mulle: "Mõtle endaga!" nagu vihma on rohkem kui tilka ja nagu tuld on suurem kui suitsu; kuid piisad ja suits jäävad maha: nii et kogus, mis on möödunud, ületas rohkem.

51 Siis ma palvetasin ja ütlesin: "Kas ma võin selle ajani elada, kas sa arvad?" või mis neil päevil juhtub?
52 Ta vastas mulle ja ütles: 'Mis puudutab märke, mida sa minult küsid, siis ma võin sulle neist osalt rääkida, aga mis puudutab sinu elu, siis mind ei ole saadetud sulle näitama. sest ma ei tea seda.

5. PEATÜKK

1 Ent kui märgid tulevad, vaata, päevad tulevad, mil maa peal elavaid inimesi võetakse suurel hulgal ja tõe tee peidetakse ja maa jääb usu viljatuks.
2 Aga ülekohus kasvab üle selle, mida sa praegu näed või mida sa ammu kuulnud oled.
3 Ja maad, mille juured sa praegu näed, näed sa äkki raisatuna.
4 Aga kui Kõigekõrgem annab sulle elada, siis sa näed pärast kolmandat pasunat, et päike hakkab äkitselt taas paistma öösel ja kuu kolm korda päeval.
5 Ja verd langeb puidust välja ja kivi annab oma häält ja rahvas on rahutu.
6 Ja isegi tema valitseb, keda nad ei oota, kes elaks maa peal, ja linnud põgenevad koos.
7 Ja Sodomiti meri ajab kala välja ja teeb öösel müra, mida paljud ei tea, aga nad kõik kuulevad selle häält.
8 Ka paljudes kohtades on segadus ja tuld saadetakse uuesti välja ja metsloomad vahetavad oma kohtasid ja menstruatsiooniga naised toovad esile koletisi.
9 Magusast leitakse soolast vett ja kõik sõbrad hävitavad üksteist; siis ta peidab end ja mõistmine tõmbub oma salakambrisse,
10 Ja neid otsitakse paljude poolt, aga ometi ei leita; siis kasvab ülekohus ja lakkamatus maa peal.
11 Üks maa küsib teiselt ja ütleb: kas õigus, mis teeb inimese õigeks, on kadunud? sinu kaudu? Ja see ütleb: Ei.
12 Samal ajal inimesed loodavad, aga midagi ei saa: nad näevad vaeva, kuid nende teed ei lähe hästi.
13 Ma luban sulle selliseid märke näidata; ja kui sa palvetad uuesti ja nutad nagu praegu ja paastud päevad läbi, siis kuulete veel suuremaid asju.
14 Siis ma ärkasin ja tohutu hirmutunne käis läbi kogu mu keha ja mu vaim oli mures, nii et see minestas.
15 Ja ingel, kes tuli minuga rääkima, hoidis mind kinni, lohutas mind ja tõstis mu jalule.
16 Ja teisel ööl sündis, et rahvapealik Salatiel tuli minu juurde ja ütles: "Kus sa oled olnud?" ja miks on su nägu nii raske?
17 Kas sa ei tea, et Iisrael on sulle antud vangistuse maal?
18 Siis tõuske üles ja sööge leiba ja ärge jätke meid maha nagu karjane, kes jätab oma karja julmade huntide kätte.
19 Siis ma ütlesin talle: 'Mine ära minu juurest ja ära tule mulle ligi!' Ja ta kuulis, mida ma ütlesin, ja lahkus minu juurest.
20 Ja nii ma paastusin seitse päeva leinades ja nuttes, nagu ingel Uriel mind käskis.
21 Ja seitsme päeva pärast olid mu südame mõtted jälle väga kurvad,
22 Ja mu hing sai mõistmise vaimu tagasi ja ma hakkasin taas Kõrgeimaga rääkima,
23 Ja ütles: "Issand, kes te valitsete, kõigist maa metsadest ja kõigist selle puudest, sa oled valinud endale ühe ainsa viinapuu!
24 Ja kogu maailma kõigist maadest oled sa valinud endale ühe kaevu ja kõigist selle lilledest ühe liilia.
25 Ja kõigist meresügavustest oled sa täitnud endale ühe jõe ja kõigist ehitatud linnadest oled pühitsenud Siioni endale.
26 Ja kõigist loodud lindudest oled sa pannud endale nimeks ühe tuvi ja kõigist kariloomadest oled sa andnud endale ühe lamba.
27 Ja kõigi rahvahulkade seast oled sa saanud endale ühe rahva ja sellele rahvale, keda sa armastasid, andsid sa seaduse, mis on kõigile heaks kiidetud.
28 Ja nüüd, Issand, miks sa oled andnud selle ühe rahva paljudele? ja ühele juurele oled sa valmistanud teisi ja miks sa oled oma ainsa rahva paljude seas laiali ajanud?
29 Ja need, kes su lubadusi eiranud ega uskunud su lepinguid, on need maha tallanud.
30 Kui sa nii väga vihkasid oma rahvast, siis peaksid sa neid siiski oma kätega karistama.
31 Nüüd, kui ma olin need sõnad öelnud, saadeti minu juurde ingel, kes tuli minu juurde eelmisel ööl,
32 Ja ütles mulle: 'Kuule mind, siis ma õpetan sind! kuula seda, mida ma räägin, ja ma räägin sulle rohkem.
33 Ja ma ütlesin: Räägi edasi, mu Issand! Siis ta ütles mulle: 'Sa oled Iisraeli pärast väga mures. Kas sa armastad seda rahvast paremini kui tema looja?
34 Ja ma ütlesin: "Ei, Issand, aga ma olen rääkinud suurest kurbusest, sest mu seljad valutavad mind iga tund, kui ma näen vaeva, et mõista Kõigekõrgema teed ja otsida osa tema kohtumõistmisest."
35 Ja ta ütles mulle: "Sa ei saa!" Ja ma ütlesin: Miks, Issand? kus ma siis sündisin? või miks ei olnud mu emaüsas siis mu haud, et ma ei oleks näinud Jaakobi vaeva ja Iisraeli soo tüditavat tööd?
36 Ja ta ütles mulle: "Luuge mulle need asjad, mis pole veel tulnud, koguge mulle kokku räbu, mis on laiali pillutatud, tehke mulle uuesti roheliseks närbunud lilled."
37 Ava mulle kinnised paigad ja too mulle välja tuuled, mis neis on suletud, näita mulle häälekuju, ja siis ma kuulutan sulle asja, mida sa näed vaeva.
38 Ja ma ütlesin: "Issand, kes te valitsete, kes võiks seda teada saada, kui mitte see, kellel pole eluaset inimeste juures?"
39 Mina olen aga rumal. Kuidas ma saan siis rääkida neist asjadest, mida sa minult küsid?
40 Siis ta ütles mulle: "Nii nagu sa ei suuda teha midagi nendest asjadest, millest ma olen rääkinud, nii ei saa sa teada ka minu otsust või lõpuks armastust, mille ma olen lubanud oma rahvale."
41 Ja ma ütlesin: Vaata, Issand, sa oled ometi nende lähedal, kes on lõpuni hoitud, ja mida teevad need, kes

on olnud enne mind, või meie, kes nüüd oleme, või need, kes tulevad pärast meid?
42 Ja ta ütles mulle: "Ma võrdlen oma otsust rõngaga: otsekui ei ole viimse aeg, nii ei ole ka kiiret esimest."
43 Siis ma vastasin ja ütlesin: "Kas sa ei saaks kohe teha neid, mis on tehtud ja on praegu ja mis on tulemas? et sa näitaksid oma otsust seda varem?
44 Siis ta vastas mulle ja ütles: "Loodus ei tohi kiirustada valmistajast kõrgemale!" ka maailm ei tohi neid kohe kinni hoida, mis seal luuakse.
45 Ja ma ütlesin: "Nagu sa ütlesid oma sulasele, et sina, kes annad kõigile eluks, oled kohe elu andnud loodule, mille sa oled loonud, ja olend, kes selle kandis. ole nüüd kohe kohal.
46 Ja ta ütles mulle: "Küsi naise emakast ja öelge talle: Kui sa sünnitad lapsi, siis miks sa ei tee seda koos, vaid üksteise järel?" paluge siis, et ta sünnitaks kümme last n korraga.
47 Ja ma ütlesin: Ta ei saa seda teha, vaid peab seda tegema ajavahega.
48 Siis ta ütles mulle: "Nii olen ma andnud maa ihu neile, kes omal ajal sinna külvatakse."
49 Sest nagu väike laps ei pruugi tuua ilmale seda, mis eakatele kuulub, nõnda olen ma loonud maailma.
50 Ja ma küsisin ja ütlesin: "Kui sa nüüd oled mulle tee andnud, siis ma räägin sinu ees, sest meie ema, kellest sa ütlesid mulle, et ta on noor, läheneb nüüdseks vananemisele."
51 Ta vastas mulle ja ütles: 'Küsi naiselt, kes sünnitab, ja ta ütleb sulle.
52 Ütle talle: „Miks on neil, keda sa nüüd sünnitasid, samasugused, nagu need, kes olid varem, kuid väiksema kasvuga?
53 Ja ta vastab sulle: "Need, kes on sündinud nooruse jõus, on ühesugused, ja need, kes on sündinud vanuses, kui emakas katkeb, on teistsugused."
54 Mõelge siis ka sellele, et te olete väiksema kasvuga kui need, kes olid enne teid.
55 Ja nii on need, kes tulevad pärast teid vähem kui teie, nagu olendid, kes hakkavad nüüd vanaks jääma ja on nooruse jõust üle läinud.
56 Siis ma ütlesin: "Issand, ma palun sind, kui ma olen leidnud armu sinu silmis, siis näita oma sulasele, kelle läbi sa oma loodut külastad!"

PEATÜKK 6

1 Ja ta ütles mulle: "Alguses, kui maa loodi, enne kui maailma piirid seisid või kui tuuled puhusid,
2 Enne kui müristas ja valgus või paradiisi alused kunagi pandi,
3 Enne ilusate lillede nägemist või liikuvate jõudude kehtestamist, enne kui loendamatu hulk ingleid kogunes,
4 Või tõusid õhu kõrgused, enne kui taevalaotuse mõõtmeid nimetati, või kunagi läksid Siioni korstnad kuumaks,
5 Ja enne kui praeguseid aastaid otsiti ja või kunagi varem patustanute väljamõeldised pöörati ümber, enne kui pitseeriti, mis on kogunud usu aardeks:
6 Siis ma mõtlesin nendele asjadele ja need kõik on tehtud ainult minu ja ei kellegi teise läbi. Ka need saavad lõpu minu ja mitte kellegi teise läbi.
7 Siis ma vastasin ja ütlesin: "Mis on aegade lahkuminek?" või millal on esimese lõpp ja sellele järgneva algus?
8 Ja ta ütles mulle: Aabrahamist kuni Iisakini, kui Jaakob ja Eesav temast sündisid, hoidis Jaakobi käsi esmalt Eesavi kannast.
9 Sest Eesav on maailma lõpp ja Jaakob on selle algus, mis järgneb.
10 Inimese käsi on kanna ja käe vahel; teine küsimus, Esdras, ära küsi!
11 Siis ma vastasin ja ütlesin: Issand, kes valitseb, kui ma olen leidnud armu sinu silmis,
12 Ma palun sind, näita oma sulasele oma märkide lõppu, millest sa mulle eelmisel õhtul osa näitasid.
13 Siis ta vastas ja ütles mulle: "Tõuse oma jalgadele ja kuula võimsat häält!"
14 Ja see on otsekui suur liigutus; aga paika, kus sa seisad, ei liigutata.
15 Ja seepärast, kui ta räägib, ärge kartke, sest sõna on lõpul ja maa alus on mõistetav.
16 Ja miks? sest kõne nendest asjadest väriseb ja liigub, sest ta teab, et nende asjade lõpp tuleb muuta.
17 Ja juhtus, et kui ma seda kuulsin, tõusin ma püsti ja kuulasin, ja ennäe, kostis hääl, mis rääkis, ja selle kohin oli nagu paljude vete kohin.
18 Ja seal öeldi: Vaata, päevad tulevad, mil ma hakkan lähenema ja külastama neid, kes maa peal elavad,
19 Ja hakkab neilt uurima, kes on need, kes on oma ülekohtuga ülekohtuselt haiget teinud ja millal Siioni viletsus täide läheb;
20 Ja kui maailm, mis hakkab kaduma, saab valmis, siis ma näitan neid märke: raamatud avatakse taevalaotuse ees ja nad näevad kõike koos.
21 Ja aastased lapsed räägivad oma häälega, lapseootel naised toovad ilmale enneaegseid kolme- või neljakuused lapsed ja nad jäävad ellu ja tõusevad üles.
22 Ja äkitselt paistavad külvatud kohad külvamata, täis laod leitakse äkki tühjana.
23 Ja trompet annab häält, mida iga inimene kuuleb äkitselt hirmu.
24 Sel ajal võitlevad sõbrad üksteise vastu nagu vaenlased ja maa on hirmul koos nendega, kes seal elavad, allikate allikad jäävad seisma ja kolme tunni pärast nad enam ei jookse.
25 Igaüks, kes jääb järele kõigest sellest, mida ma sulle olen rääkinud, pääseb ja näeb minu päästet ja teie maailma lõppu.
26 Ja mehed, kes on vastu võetud, näevad seda, kes ei ole surma maitsnud oma sünnist saati, ja elanike süda muutub ja muutub teisele tähendusele.
27 Sest kurjus kustutatakse ja pettus kustutatakse.

28 Usk õitseb, korruptsioon võidetakse ja tõde, mis on nii kaua olnud viljatu, kuulutatakse välja.
29 Ja kui ta minuga rääkis, vaata, ma vaatasin vähehaaval tema poole, kelle ees ma seisin.
30 Ja need sõnad ütles ta mulle; Ma olen tulnud sulle näitama tulevast ööaega.
31 Kui sa veel rohkem palvetad ja veel seitse päeva paastud, siis ma räägin sulle päeval suuremaid asju, kui ma olen kuulnud.
32 Sest sinu häält kuuldakse Kõigekõrgema ees, sest Vägev on näinud sinu õiglust tegu, ta on näinud ka sinu puhtust, mis sul on olnud sinu noorusest saadik.
33 Ja seepärast saatis ta mind sulle kõike seda näitama ja sulle ütlema: ole hea ja ära karda.
34 Ja ära kiirusta möödunud aegadega, et mõelda asjatutele asjadele, et sa ei kiirustaks viimsetest aegadest.
35 Ja pärast seda sündis, et ma jälle nutsin ja paastusin samamoodi seitse päeva, et saaksin täita kolm nädalat, mis ta mulle rääkis.
36 Ja kaheksandal ööl oli mu süda jälle ärevil ja ma hakkasin Kõrgeima ees rääkima.
37 Sest mu vaim põles väga ja mu hing oli ahastuses.
38 Ja ma ütlesin: Issand, sa rääkisid loomise algusest, isegi esimesest päevast, ja ütlesid nõnda; Taevas ja maa tehku; ja su sõna oli täiuslik töö.
39 Ja siis oli vaim ja pimedus ja vaikus olid igal pool; mehe hääle kõla ei olnud veel välja kujunenud.
40 Siis sa käskisid su aaretest välja tulla ilusat valgust, et su töö võiks ilmuda.
41 Teisel päeval sa tegid taevalaotuse vaimu ja käskisid sellel lahutada ja teha vahe vete vahel, et üks osa saaks tõusta ja teine jääks alla.
42 Kolmandal päeval sa käskisid koguda vett seitsmendasse maaosasse: kuus osa oled sa kuivatanud ja hoidnud neid, et mõned neist, kes on Jumala poolt istutatud ja haritud, võiksid sind teenida.
43 Sest niipea, kui su sõna läks, oli töö tehtud.
44 Sest kohe tuli palju ja lugematuid puuvilju ja palju ja erinevaid maitserõõme ja muutumatu värvusega lilli ja imelise lõhnaga lõhnu; ja see sündis kolmandal päeval.
45 Neljandal päeval sa käskisid, et päike paistaks ja kuu valgustaks teda ning tähed peaksid olema korras.
46 Ja andis neile käsu teenida inimest, mis tuli anda.
47 Viiendal päeval sa ütlesid seitsmendale osale, kus veed kogunesid, et see toob ilmale elusolendeid, linde ja kalu, ja nii sündis.
48 Sest tumm vesi ja elutu tõid Jumala käsul esile elavaid olendeid, et kõik inimesed võiksid kiita Sinu imetegusid.
49 Siis sa määrasid kaks olendit, ühe sa nimetasid Eenokiks ja teise Leviataniks;
50 Ja eraldas ühe teisest, sest seitsmes osa, nimelt seal, kus vesi kogunes, ei pidanud neid mõlemaid kinni.
51 Sa andsid Eenokile ühe osa, mis kuivas kolmandal päeval, et ta elaks samas osas, kus on tuhat mäge.
52 Aga Leviatanile sa andsid seitsmenda osa, nimelt niiske; ja on hoidnud teda söömiseks, kellest sa tahad ja millal.
53 Kuuendal päeval andsid sa maale käsu, et see tooks sinu ees ilmale metsloomi, kariloomi ja roomajaid.
54 Ja pärast neid ka Aadam, kelle sa tegid kõigi oma loodute isandaks: temast tuleme me kõik ja ka rahvas, kelle sa oled valinud.
55 Seda kõike ma olen rääkinud sinu ees, Issand, sest sa tegid maailma meie pärast
56 Mis puutub teistesse inimestesse, kes on samuti pärit Aadamast, siis sa oled öelnud, et nad pole midagi, vaid on sülje sarnased, ja võrdlesid nende rohkust anumast langeva tilgaga.
57 Ja nüüd, oo Issand, vaata, need paganad, keda on kunagi peetud tühiseks, on hakanud meie üle valitsema ja meid õgima.
58 Aga meie, su rahvas, keda sa nimetasid oma esmasündinuks, oma ainusündinud lapseks ja su palavaks armastajaks, oleme antud nende kätte.
59 Kui maailm on nüüd loodud meie pärast, siis miks ei võiks meil olla pärandit koos maailmaga? kaua see vastu peab?

7. PEATÜKK

1 Ja kui ma olin nende sõnade rääkimise lõpetanud, saadeti minu juurde ingel, kes oli mulle eelmistel öödel saadetud:
2 Ja ta ütles mulle: "Tõuse, Esdras, ja kuula sõnu, mida ma olen tulnud sulle rääkima!"
3 Ja ma ütlesin: Räägi edasi, mu Jumal! Siis ta ütles mulle: 'Meri on laial kohal, et see oleks sügav ja suur.
4 Aga sissepääsud olid kitsad ja nagu jõgi;
5 Kes võiks siis minna merre seda vaatama ja valitsema? kui ta ei läinud kitsast läbi, kuidas ta saaks siis laiusse tulla?
6 On ka teine asi; Linn on ehitatud ja asetatud laiale põllule ja on täis kõike head:
7 Selle sissepääs on kitsas ja asetatud kukkumisohtlikku kohta, otsekui paremal käes oleks tuli ja vasakul sügav vesi.
8 Ja üksainus tee nende mõlema vahel, isegi tule ja vee vahel, nii väike, et ei saaks muud kui o keegi ei lähe sinna korraga.
9 Kui see linn anti nüüd inimesele pärandiks ja kui ta ei lähe kunagi üle talle seatud ohust, kuidas ta siis selle pärandi vastu võtab?
10 Ja ma ütlesin: See on nii, Issand! Siis ta ütles mulle: "Nii on ka Iisraeli osa!"
11 Sest nende pärast ma tegin maailma ja kui Aadam astus üle minu seadlustest, siis määrati, et nüüd on tehtud.
12 Siis tehti selle maailma sissepääsud kitsaks, täis kurbust ja vaeva; neid on vähe ja kurjad, täis ohte ja väga valusad.
13 Sest vanema maailma sissepääsud olid laiad ja kindlad ning tõid surematut vilja.
14 Kui siis need, kes elavad, näevad vaeva, et mitte siseneda nendesse kitsastesse ja tühistesse asjadesse, ei saa nad kunagi vastu võtta neid, mis neile on pandud.

15 Miks sa nüüd siis muretsed, kuna sa oled vaid kaduv inimene? ja miks sa oled liigutatud, kuigi sa oled ainult surelik?
16 Miks sa ei ole mõelnud sellele, mis tuleb, kui sellele, mis praegu on?
17 Siis ma vastasin ja ütlesin: "Issand, kes te valitsete, sa oled oma seaduses määranud, et õiged pärivad seda, aga jumalatud hukkuvad."
18 Kuid õiged kannatavad kitsikuses ja loodavad laiale, sest need, kes on teinud kurja, on kannatanud raskeid asju, kuid ei näe laitu.
19 Ja ta ütles mulle. Ei ole kohtunikku kõrgemal kui Jumalast ega kedagi, kellel on mõistmine kõrgeimast kõrgemal.
20 Sest paljud hukkuvad selles elus, sest nad põlgavad Jumala seadust, mis neile ette on pandud.
21 Sest Jumal on andnud neile, kes tulid, range käsu, mida nad peavad tegema, et elada, nii nagu nad tulid, ja mida nad peavad järgima, et vältida karistust.
22 Sellegipoolest ei olnud nad temale sõnakuulelikud; vaid rääkis tema vastu ja mõtles asjatuid asju;
23 ja petsid end oma kurjade tegudega; ja ütles Kõigekõrgema kohta, et ta ei ole; ja ei teadnud tema viise:
24 Aga tema seadust on nad põlanud ja tema lepingud salganud; nad ei ole olnud ustavad tema määrustes ega ole teinud tema tegusid.
25 Ja seepärast, Esdras, sest tühjad asjad on tühjad ja täis on täis.
26 Vaata, saabub aeg, mil need märgid, mis ma sulle olen öelnud, saavad teoks ja pruut ilmub ja tema väljatulekut nähakse, mis on nüüd maa pealt eemaldunud.
27 Ja igaüks, kes on päästetud eelmainitud kurjast, näeb minu imesid.
28 Sest minu poeg Jeesus ilmub koos nendega, kes on temaga, ja need, kes jäävad, rõõmustavad neljasaja aasta pärast.
29 Pärast neid aastaid sureb mu poeg Kristus ja kõik inimesed, kellel on elu.
30 Ja maailm muudetakse seitsmeks päevaks vanaks vaikuseks, nagu endiste kohtuotsuste ajal, nii et keegi ei jääks.
31 Ja seitsme päeva pärast äratatakse maailm, kes veel ei ärka, ja see, kes on rikutud, sureb
32 Ja maa taastab need, kes temas magavad, ja tolm taastab need, kes elavad vaikuses, ja salapaigad vabastavad need hinged, kes olid neile usaldatud.
33 Ja Kõigekõrgem ilmub kohtuistmele ja viletsus möödub ja pikal kannatusel on lõpp.
34 Aga ainult kohus jääb alles, tõde püsib ja usk tugevneb.
35 Ja töö järgneb ja tasu näidatakse ja head teod on jõulised ja kurjad teod ei pea valitsema.
36 Siis ma ütlesin: Aabraham palvetas kõigepealt sodomlaste eest ja Mooses nende vanemate eest, kes kõrbes pattu tegid.
37 Ja Jeesus tema järel Iisraeli eest Aakani ajal:
38 Saamuel ja Taavet hävitamiseks ja Saalomon nende jaoks, kes pühamusse tulevad.
39 ja Helias neile, kes said vihma; ja surnute eest, et ta elaks:
40 Ja Heshias rahvale Sanheribi ajal ja palju paljude eest.
41 Nõnda on ka praegu, kui nähtub, et rikumine on kasvanud ja kurjus kasvanud ja õiged on palvetanud jumalatute eest. Miks ei võiks see juhtuda ka nüüd?
42 Ta vastas mulle ja ütles: "Praegune elu ei ole lõpp, kus on palju au; seepärast on nad palvetanud nõrkade eest.
43 Aga hukatuse päev on selle aja lõpp ja tulevase surematuse algus, kus rikutus on möödas,
44 Mõõtmatus on lõppemas, truudusetus on ära lõigatud, õigus kasvab ja tõde sünnib.
45 Siis ei saa keegi päästa seda, kes on hävitatud, ega rõhuda seda, kes on võitnud.
46 Siis ma vastasin ja ütlesin: See on mu esimene ja viimane sõna, et oleks olnud parem mitte anda maad Aadamale, või kui see talle anti, oleks ta hoidnud teda patustamast.
47 Sest mis kasu on inimestel praegusel ajal elada raskustes ja pärast surma otsida karistust?
48 Oo, Aadam, mida sa oled teinud? sest kuigi sina patustasid, ei ole sa üksi langenud, vaid meie kõik, kes sinust tuleme.
49 Sest mis kasu on meil sellest, kui meile on tõotatud surematu aeg, kas me oleme teinud tegusid, mis toovad surma?
50 Ja et meile on tõotatud igavene lootus, samas kui meie, kes oleme kõige kurjamad, oleme tühised?
51 Ja et meile on rajatud terved ja turvalised eluasemed, samas kui me oleme elanud kurjalt?
52 Ja kas Kõigekõrgema au hoitakse kaitsmaks neid, kes on elanud ettevaatlikku elu, samas kui meie oleme käinud kõige kurjemal teel?
53 Ja et seal näidatakse paradiisi, mille vili kestab igavesti, kus on turvalisus ja ravim, sest me ei sisene sinna?
54 (Sest me oleme kõndinud ebameeldivates kohtades.)
55 Ja et nende näod, kes on kasutanud karskust, säravad tähtedest kõrgemal, samas kui meie näod on tumedamad kui pimedus?
56 Sest sel ajal, kui elasime ja tegime ülekohut, ei mõelnud me, et peaksime pärast surma selle pärast kannatama.
57 Siis ta vastas mulle ja ütles: "See on lahingu seisukord, mida maa peal sündinud inimene peab võitlema."
58 Et kui ta võidetakse, siis ta kannatab, nagu sa oled öelnud, aga kui ta võidab, saab ta selle, mida ma ütlen.
59 Sest see on elu, millest Mooses rääkis rahvale oma elamise ajal, öeldes: Vali endale elu, et saaksid elada!
60 Ometi ei uskunud nad teda ega ka prohvetid pärast teda, ei mina ega mina, kes olen nendega rääkinud,
61 Et nende hävitamine ei oleks nii raske, nagu oleks rõõm nende üle, kes on veennud päästet.

62 Siis ma vastasin ja ütlesin: Ma tean, Issand, et Kõigekõrgemat nimetatakse halastajaks, kuna ta halastab nende peale, kes ei ole veel maailma tulnud,
63 ja ka nende peale, kes pöörduvad tema seaduse poole;
64 ja et ta on kannatlik ja kannatab pattu teinud nagu tema loodu;
65 ja et ta on külluslik, sest ta on valmis andma, kus vaja;
66 Ja et ta on suure halastusega, sest ta suurendab üha enam halastust nende vastu, kes on praegu ja kes on möödunud, ja ka neile, kes tulevad.
67 Sest kui ta ei suurendaks oma halastust, siis maailm ei jääks neile, kes selle pärivad.
68 Ja ta andestas; sest kui ta ei teeks nii oma headusest, et need, kes on teinud ülekohtu, saaksid neist kergendatud, ei jääks kümnetuhandik osa inimestest ellu.
69 Ja kui ta on kohtunik, kui ta ei anna andeks neile, kes on tema sõnaga terveks saanud, ega kustuta tülide rohkust,
70 Seiklusi peaks lugematul hulgal alles jääma väga vähe.

8. PEATÜKK

1 Tema vastas mulle, öeldes: Kõigekõrgem on selle maailma teinud paljude jaoks, aga tulevase väheste jaoks.
2 Ma ütlen sulle ühe näite, Esdras; Justkui sa küsid maad, ütleb see sulle, et see annab palju vormi, millest tehakse savinõusid, kuid vähe tolmu, millest kuld pärineb. Nii on ka praeguse maailma käik.
3 Palju on loodud, aga vähesed päästetakse.
4 Ma vastasin ja ütlesin: 'Neela siis alla, mu hing, mõistus ja õgi tarkust!
5 Sest sa oled nõus kuulama ja oled valmis prohvetlikult kuulutama, sest sul pole enam ruumi kui ainult elada.
6 Issand, kui sa ei luba oma sulast, et me võiksime sinu ees palvetada, ja sa annad meile seemet meie südamesse ja kultuuri meie mõistusele, et see kannaks vilja; kuidas saab elada iga rikutud mees, kes kannab inimese kohta?
7 Sest sina oled üksi ja me kõik oleme üks sinu kätetöö, nagu sa oled öelnud.
8 Sest kui keha valmistatakse nüüd emaihus ja sa annad sellele liikmed, säilib sinu loodu tules ja vees ning su looming peab üheksa kuud vastu sinu loodule, kes on temas loodud.
9 Aga mis hoiab ja mida hoitakse, see säilib, ja kui aeg saabub, annab säilinud emakas ära selle, mis temas kasvas.
10 Sest sa oled käskinud ihuosadest, see tähendab rindadest, anda piima, mis on rindade vili,
11 Et seda, mis on valmistatud, toidetaks mõnda aega, kuni sa annad selle oma armule.
12 Sa kasvatasid selle oma õigusega ja kasvatasid seda oma seaduses ja parandasid seda oma kohtuotsusega.
13 Ja sa suretad seda kui oma loodut ja elustad seda kui oma tööd.
14 Kui sa siis hävitad selle, kes on nii suure vaevaga kujundatud, on lihtne olla sinu käsuga määratud, et see, mis tehti, säiliks.
15 Nüüd, Issand, ma räägin; puudutades inimest üldiselt, tead sina kõige paremini; aga puudutad su rahvast, kelle pärast mul on kahju;
16 ja sinu pärandi pärast, kelle pärast ma leinan; ja Iisraeli pärast, kelle pärast ma olen raske; ja Jaakobi pärast, kelle pärast ma olen mures;
17 Seepärast hakkan ma sinu ees palvetama enda ja nende eest, sest ma näen meie, kes me maal elame, langemist.
18 Aga ma olen kuulnud tulevase kohtuniku kiirust.
19 Seepärast kuula mu häält ja mõista mu sõnu ja ma räägin sinu ees. See on Esdrase sõnade algus, enne kui ta üles tõsteti abi,
20 Issand, sina, kes elad igaveses ja näed ülalt taevas ja õhus;
21 kelle troon on hindamatu; kelle hiilgust ei pruugita mõista; kelle ees seisavad värisedes inglite väehulgad,
22 kelle teenistus on tuttav tuule ja tulega; kelle sõna on tõsi ja ütlused püsivad; kelle käsk on tugev ja määrus hirmutav;
23 kelle pilk kuivab sügavuses ja pahameel sulab mäed ära; mille tunnistajaks on tõde:
24 Kuula oma sulase palvet ja võta kuulda oma loodu palvet!
25 Sest kuni ma elan, ma räägin ja niikaua kui mul on mõistmist, ma vastan.
26 Oo, ära vaata oma rahva patte! vaid neile, kes sind tões teenivad.
27 Ära arvesta paganate kurjade väljamõeldistega, vaid nende soovidega, kes hoiavad sinu tunnistust kannatustes.
28 Ära mõtle neile, kes on teesklevalt käinud sinu ees, vaid pea meeles neid, kes sinu tahtmise järgi tunnevad su hirmu.
29 Ärgu olgu sinu tahtmine hävitada neid, kes on elanud nagu metsalised; vaid vaadata neid, kes on selgelt õpetanud sinu seadust.
30 Ära pane pahaks neid, keda peetakse loomadest hullemaks; aga armasta neid, kes alati loodavad sinu õigusele ja aule.
31 Sest meie ja meie isad vaevleme sellistest haigustest, aga meie, patuste pärast, hüütakse sind armuliseks.
32 Sest kui sa tahad meie peale halastada, siis kutsutakse sind armuliseks, nimelt meie vastu, kellel ei ole õiguse tegusid.
33 Sest õiged, kellel on palju häid tegusid, saavad tasu oma tegude eest.
34 Sest mis on inimene, et sa tema peale pahaks paneksid? või mis on kaduv põlvkond, et sa oled tema peale nii kibestunud?
35 Sest tegelikult pole neid sündinute seas, vaid ta on käitunud kurjalt; ja ustavate seas pole kedagi, kes poleks valesti teinud.
36 Sest selles, Issand, kuulutatakse välja sinu õigust ja headust, kui sa oled armuline neile, kes ei usu headesse tegudesse.
37 Siis ta vastas mulle ja ütles: 'Mõned asjad sa oled rääkinud õigesti, ja see sünnib sinu sõnade järgi.'

38 Sest ma ei mõtle nende meelelaadile, kes on pattu teinud enne surma, enne kohtuotsust ja enne hukkamist.
39 Aga ma rõõmustan õigete meelelaadi üle ja pean meeles ka nende palverännakut ja päästet ja tasu, mis neil on.
40 Nagu ma nüüd olen rääkinud, nõnda see ka sünnib.
41 Sest nii nagu põllumees külvab palju seemet maasse ja istutab palju puid, aga ometi ei tõuse see, mis on külvatud oma ajal head, ega juurdu kõik, mis on istutatud, nii on ka külvatud. maailmas; nad kõik ei pääse päästetud.
42 Siis ma vastasin ja ütlesin: "Kui ma olen leidnud armu, siis las ma räägin!"
43 Nagu põllumehe seeme hukkub, kui see ei tõuse ega võta oma vihma vastu õigel ajal; või kui vihma tuleb liiga palju ja see rikub:
44 Nõnda hukkub ka inimene, kes on tehtud sinu kätega ja keda kutsutakse sinu enda näokujuks, sest sa oled tema sarnane, kelle pärast sa oled kõik teinud ja võrdlenud teda põllumehe seemnega.
45 Ära ole meie peale vihane, vaid säästa oma rahvast ja halasta oma pärandile, sest sa oled armuline oma loodule.
46 Siis ta vastas mulle ja ütles: "Olemasolevad asjad on praeguseks ja tulevased tulevaste jaoks."
47 Sest sa oled liiga vähe, et saaksid armastada mu loodut rohkem kui mina, aga ma olen sageli lähenenud sinule ja temale, aga mitte kunagi ülekohtule.
48 Ka selles oled sa imeline Kõigekõrgema ees:
49 Sellepärast, et sa oled end alandanud, nagu sulle kohane, ega ole pidanud end vääriliseks, et saada õigete seas palju au.
50 Sest neile, kes elavad viimsel ajal maailmas, tehakse palju suuri kannatusi, sest nad on käinud suures uhkuses.
51 Aga mõistke sina ise ja otsige au neile, kes on teie sarnased.
52 Sest teile on avatud paradiis, elupuu on istutatud, tulevane aeg on ette valmistatud, küllus on valmis, linn on ehitatud ja puhkus on lubatud, jah, täiuslik headus ja tarkus.
53 Kurja juur on sinu eest suletud, nõrkus ja ööliblikad on sinu eest peidus ning rikutud on põgenenud põrgusse, et unustada.
54 Kurbused on möödas ja lõpuks näidatakse surematuse varandust.
55 Ja seepärast ära küsi enam küsimusi hukkunute hulga kohta.
56 Sest kui nad olid vabanenud, põlgasid nad Kõigekõrgemat, põlgasid tema seadust ja hülgasid tema teed.
57 Ja nad on tallanud maha tema õiged,
58 Ja nad ütlesid oma südames, et Jumalat ei ole olemas; jah, ja teades, et nad peavad surema.
59 Sest nagu eelöeldu võtab teid vastu, nõnda valmistatakse neile janu ja valu, sest tema tahtmine ei olnud, et inimesed tühjaks jääksid.
60 Aga loodutel on rüvetasid nende looja nime ja olid tänamatud selle ees, kes neile elu valmistas.
61 Ja seepärast on minu kohus nüüd käes.
62 Seda ei ole ma näidanud kõigile, vaid sulle ja vähestele sinusugustele. Siis ma vastasin ja ütlesin:
63 Vaata, Issand, nüüd oled sa mulle näidanud palju imesid, mida sa viimseil aegadel tegema hakkad, aga mis ajal, sa ei ole mulle näidanud.

9. PEATÜKK

1 Siis ta vastas mulle ja ütles: 'Mõõtke hoolsalt aega, kui sa näed, et osa tunnustähtedest on möödas, millest ma olen sulle varem rääkinud,
2 Siis sa mõistad, et praegu on just see aeg, mil Kõigekõrgem hakkab külastama maailma, mille ta lõi.
3 Sellepärast, kui maailmas nähakse maavärinaid ja inimeste kära,
4 Siis sa saad hästi aru, et Kõigekõrgem rääkis sellest ajast, mis oli enne sind, algusest peale.
5 Sest nagu kõigel, mis on loodud maailmas, on algus ja lõpp ning lõpp on ilmne.
6 Niisamuti on ka Kõigekõrgema ajad selged algused imes ja võimsates tegudes ning lõpud mõjudes ja märkides.
7 Ja igaüks, kes pääseb ja pääseb oma tegude ja usu läbi, millesse te uskusite,
8 Teid hoitakse nendest ohtudest ja ma näen oma päästet oma maal ja oma piirides, sest ma olen need algusest peale enda jaoks pühitsenud.
9 Siis on haletsusväärsed need, kes on nüüd kurjasti teinud minu teid, ja need, kes on nad hooti heitnud, elavad piinades.
10 Sest need, kes oma elus on kasu saanud ega tunne mind;
11 Ja need, kes on jälestanud minu seadust, kui neil oli veel vabadus ja kui neile oli veel avatud meeleparanduse koht, ei mõistnud, vaid põlgasid seda;
12 Sama peab seda teadma pärast valu läbi surma.
13 Ja seepärast ära ole uudishimulik, kuidas ja millal karistatakse jumalakartmatuid, vaid uuri, kuidas päästetakse õiged, kelle maailm on ja kelle jaoks maailm on loodud.
14 Siis ma vastasin ja ütlesin:
15 Ma olen varem öelnud ja räägin nüüd ja räägin ka edaspidi, et hukkunuid on palju rohkem kui päästetuid.
16 Nagu laine on suurem kui piisk.
17 Ja ta vastas mulle, öeldes: "Nii nagu on põld, nii on ka seeme!" nii nagu lilled on, on ka värvid; milline on töömees, selline on ka töö; ja nagu põllumees ise, nii on ka tema karjakasvatus, sest see oli maailmaaeg.
18 Ja nüüd, kui ma valmistasin maailma, mis ei olnud veel loodud, et nad saaksid elada praeguses elus, ei rääkinud keegi minu vastu.
19 Sest siis on igaüks kuulekas, aga nüüd on nende kombed, kes on loodud selles loodud maailmas, rikutud igavese seemne ja läbiotsimatu seaduse läbi.
20 Ja ma mõtlesin maailmale, ja vaata, seal oli oht nende kavatsuste pärast, mis sellesse sattusid.
21 Ja ma nägin ja säästsin seda väga ning olen hoidnud mulle kobara viinamarja ja suure rahva taime.

22 Hukkugu siis rahvahulk, kes on asjata sündinud; ja hoidku mu viinamarja ja mu taime; sest suure tööga olen selle täiuslikuks teinud.
23 Kui sa aga lõpetad veel seitse päeva, (aga sa ei paastu nendel,
24 Aga minge lillepõllule, kuhu maja ei ehitata, ja sööge ainult põllu lilli; ära maitsta liha, ära joo veini, vaid söö ainult lilli;)
25 Ja palvetage pidevalt Kõigekõrgema poole, siis ma tulen ja räägin sinuga.
26 Ja ma läksin väljale, mida kutsutakse Ardatiks, nagu ta mind käskis; ja seal ma istusin lillede keskel ja sõin põllu ürte ning nende liha rahuldas mind.
27 Seitsme päeva pärast istusin ma murul ja mu süda oli minu sees ärevil nagu ennegi.
28 Ja ma avasin oma suu ja hakkasin Kõrgema ees rääkima ning ütlesin:
29 Issand, sina, kes end meile näitasid, sind näidati meie esiisadele kõrbes, paigas, kus keegi ei talla, viljatus kohas, kui nad Egiptusest välja tulid.
30 Ja sa rääkisid: 'Kuule mind, Iisrael! ja pane tähele mu sõnu, sa Jaakobi sugu!
31 Sest vaata, ma külvan teisse oma Seaduse ja see kannab teis vilja ja teid austatakse selles igavesti.
32 Aga meie esiisad, kes seaduse vastu võtsid, ei pidanud seda ega täitnud su määrusi. Ja kuigi su seaduse vili ei hävinud, ei saanud see ka hukka, sest see oli sinu.
33 Aga need, kes selle vastu võtsid, hukkusid, sest nad ei jätnud alles seda, mis neile oli külvatud.
34 Ja ennäe, on kombeks, et kui maa on saanud seemet või meri laeva või mis tahes anuma liha või joogi, hukkub see, kuhu see külvati või millesse visati,
35 Ka see, mis on külvatud või sinna visatud või vastu võetud, hukkub ega jää meie juurde, aga meiega pole nii juhtunud.
36 Sest meie, kes oleme käsu vastu võtnud, hukkume patu läbi ja ka meie süda, kes selle vastu võttis
37 Hoolimata sellest, et seadus ei hävi, vaid jääb sisse tema jõud.
38 Ja kui ma seda oma südames rääkisin, vaatasin ma oma silmadega tagasi ja paremal pool nägin naist ja vaata, ta leinas ja nuttis valju häälega ja oli südames väga kurb. riided olid laenutatud ja tal oli tuhk peas.
39 Siis ma lasin oma mõtetel minna ja pöörasin mind tema poole,
40 Ja ütles temale: "Miks sa nutad?" miks sa oma meeltes nii kurb oled?
41 Ja ta ütles mulle: "Isand, jätke mind rahule, et ma nutaksin ennast ja suurendan oma kurbust, sest ma olen valus ja ma olen väga madal."
42 Ja ma ütlesin talle: "Mis sul on?" ütle mulle.
43 Ta ütles mulle: "Mina, su sulane, olen olnud viljatu ja mul pole last, kuigi mul oli kolmkümmend aastat vana mees,
44 Ja need kolmkümmend aastat ei teinud ma midagi muud päeval ja öösel ja iga kell, vaid palvetasin Kõigekõrgema poole.
45 Kolmekümne aasta pärast kuulis Jumal mind, sinu teenijat, vaatas mu viletsuse peale, mõtles mu hädale ja andis mulle poja. Ja ma olin tema üle väga rõõmus, samuti oli mu mees ja kõik mu naabrid. kõikvõimas.
46 Ja ma toitsin teda suure vaevaga.
47 Kui ta suureks kasvas ja jõudis naise saamiseni, tegin ma pidusöögi.

10. PEATÜKK

1 Ja sündis, et kui mu poeg oma pulmakambrisse läks, kukkus ta maha ja suri.
2 Siis me kõik kummutasime tuled ja kõik mu naabrid tõusid mind lohutama. Nii et ma puhkasin öösel teisel päeval.
3 Ja sündis, et kui nad kõik olid mind lohutama läinud, võisin ma lõpuni vaikida; siis tõusin ma öösel üles ja põgenesin ning tulin siia väljale, nagu sa näed.
4 Ja ma ei kavatse nüüd mitte linna tagasi pöörduda, vaid siia jääda, mitte süüa ega juua, vaid pidevalt leinata ja paastuda, kuni ma suren.
5 Siis jätsin ma mõtisklused, kus ma olin, ja rääkisin temaga vihasena, öeldes:
6 Sa rumal naine üle kõige, kas sa ei näe meie leina ja mis meiega juhtub?
7 Kuidas see Siion, meie ema, on täis igasugust raskust ja väga alandlik, leinab väga valusalt?
8 Ja nüüd, kui näeme, et me kõik leiname ja oleme kurvad, sest me kõik oleme raskustes, kas sa kurvastad ühe poja pärast?
9 Sest küsi maalt ja ta ütleb sulle, et just tema peaks leinama nii paljude tema peal kasvavate langemise pärast.
10 Sest alguses on kõik temast välja tulnud ja temast tulevad välja kõik teised, ja vaata, nad lähevad peaaegu kõik hävingusse ja suur hulk neist on täielikult välja juuritud.
11 Kes siis peaks rohkem leinama kui tema, kes on kaotanud nii suure rahvahulga? ja mitte sina, kellel on kahju, kui mitte ühest?
12 Aga kui sa ütled mulle: Minu hädaldamine ei ole nagu maa, sest ma olen kaotanud oma ihu vilja, mille ma valudega ilmale tõin ja muredega kandsin;
13 Aga maa mitte nii, sest rahvahulk, kes seal maakera kulgemise järgi on, on kadunud, nagu ta tuli.
14 Siis ma ütlen sulle: nagu sa oled tööga ilmale toonud; nõnda on ka maa andnud oma vilja, nimelt inimese, algusest peale loojale.
15 Nüüd hoidke oma kurbust enda teada ja kandke julgelt seda, mis on teiega juhtunud.
16 Sest kui sa tunnistad, et Jumal on otsustanud olla õiglane, võtad sa oma poja õigel ajal vastu ja saad naiste seas kiidetud.
17 Mine siis linna oma mehe juurde.
18 Ja ta ütles mulle: "Seda ma ei tee, ma ei lähe linna, vaid siin ma suren."
19 Ja ma hakkasin temaga edasi rääkima ja ütlesin:

20 Ärge tehke seda, vaid saage nõu. minu poolt: kui palju on Siioni hädasid? saada tröösti Jeruusalemma kurbuse pärast.
21 Sest sa näed, et meie pühamu on hävitatud, meie altar on purustatud ja meie tempel hävitatud;
22 Meie psalter on maha pandud, meie laul vaikib, meie rõõm on lõppenud, meie küünlajalgade tuli kustub, meie lepingulaegas on rikutud, meie pühad asjad on rüvetatud ja nimi, on peaaegu teotatud: meie lapsed on häbisse pandud, meie preestrid põletatakse, meie leviidid on vangistatud, meie neitsid on rüvetatud ja meie naised raisatud; meie õiged mehed kantakse minema, meie lapsed hävitatakse, meie noored mehed on orjusesse viidud ja meie tugevad mehed on nõrgenenud;
23 Ja mis on suurim kõigist, Siioni pitser on nüüd kaotanud oma au; sest ta on antud nende kätte, kes meid vihkavad.
24 Ja seepärast raputage maha oma suur raskus ja kõrvaldage palju kurbusi, et Vägevam oleks teile taas armuline ja Kõigekõrgem annaks teile rahu ja kergendust teie tööst.
25 Ja sündis, kui ma temaga rääkisin, vaata, tema nägu lõi äkitselt ülimalt särama ja ta nägu sädeles, nii et ma kartsin teda ja mõtlesin, mis see võib olla.
26 Ja ennäe, äkki hüüdis ta suure hirmuga, nii et maa värises naise mürast.
27 Ja ma vaatasin, ja ennäe, naine ei ilmunud mulle enam, vaid sinna ehitati linn ja suur koht paistis end vundamendist välja; siis ma kartsin ja nutsin valju häälega ja ütlesin:
28 Kus on ingel Uriel, kes alguses tuli minu juurde? sest ta on pannud mind langema paljudesse transidesse ja mu lõpp on muutunud rikutuks ja minu palve noomida.
29 Ja kui ma neid sõnu rääkisin, vaata, siis ta tuli minu juurde ja vaatas mulle otsa.
30 Ja vaata, ma lamasin nagu surnud ja mu mõistus võeti minult ära. Ta võttis mu paremast käest ja lohutas mind, pani mu jalule ja ütles mulle:
31 Mis sul viga on? ja miks sa nii rahutu oled? ja miks on mures su mõistus ja su südame mõtted?
32 Ja ma ütlesin: "Sest sa oled mu maha jätnud, aga ma tegin sinu sõnade järgi ja läksin väljale ja vaata, ma olen näinud ja siiski näen, et ma ei suuda seda väljendada."
33 Ja ta ütles mulle: "Tõuse mehelikult püsti ja ma annan sulle nõu!"
34 Siis ma ütlesin: 'Räägi, mu isand, minust! ainult ära jäta mind maha, et ma ei sureks oma lootuses.
35 Sest ma olen näinud, et ma ei tea, ja kuulen, et ma ei tea.
36 Või on mu mõistus petetud või mu hing unenäos?
37 Nüüd ma palun sind, et sa näitaksid oma teenijale seda nägemust.
38 Siis ta vastas mulle ja ütles: "Kuule mind, ma annan sulle teada ja ütlen, miks sa kardad, sest Kõigekõrgem avaldab sulle palju salajasi asju!"
39 Ta on näinud, et su tee on õige, sest sa kurvastad alati oma rahva pärast ja nutad palju Siioni pärast.
40 Seetõttu on see nägemuse tähendus, mida sa hiljuti nägid:
41 Sa nägid naist leinamas ja hakkasid teda lohutama:
42 Aga nüüd sa ei näe enam naise pilti, vaid sulle paistis ehitatud linn.
43 Ja kuigi ta rääkis sulle oma poja surmast, on see lahendus:
44 See naine, keda sa nägid, on Siion; ja kui ta ütles sulle, et see, keda sa näed linnana, ehitas,
45 Aga ma ütlen, et ta ütles sulle, et ta on olnud kolmkümmend aastat viljatu; need on kolmkümmend aastat, mil tema eest ei ole ohverdatud.
46 Aga kolmekümne aasta pärast ehitas Saalomon linna ja ohverdas ohvreid ning tõi siis viljatule poja ilmale.
47 Ja kui ta ütles sulle, et ta toitis teda tööga, siis see oli Jeruusalemma eluase.
48 Aga kui ta ütles sulle: et mu poeg, kes tuli oma abielukambrisse, kukkus läbi ja suri, see oli Jeruusalemma hävitus.
49 Ja vaata, sa nägid tema sarnasust ja kuna ta leinas oma poega, hakkasid sa teda lohutama. Ja need asjad, mis juhtusid, tuleb sulle avada.
50 Sest nüüd näeb Kõigekõrgem, et sa kurvastad teeseldamatult ja kannatad kogu oma südamest tema pärast, nõnda on ta sulle näidanud tema hiilguse sära ja tema ilu kaunidust.
51 Ja seepärast käskisin sul jääda põllule, kuhu maja ei ehitatud.
52 Sest ma teadsin, et Kõigekõrgem näitab seda sulle.
53 Seepärast ma käskisin sul minna väljale, kus ei olnud ühegi hoone vundamenti.
54 Sest paigas, kus Kõigekõrgem hakkab oma linna näitama, ei saa püsida inimese hoone.
55 Ja seepärast ära karda, ärgu su süda kartku, vaid mine sisse ja vaata hoone ilu ja suurust, nii palju kui su silmad suudavad näha.
56 Ja siis sa kuuled nii palju, kui su kõrvad mõistavad.
57 Sest sa oled õnnistatud üle paljude teiste ja oled kutsutud koos Kõigekõrgemaga; ja nii on vaid vähesed.
58 Aga homme ööseks jää sa siia;
59 Ja nii näitab Kõrgeim teile nägemusi kõrgetest asjadest, mida Kõigekõrgem teeb neile, kes elavad viimseil päevil maa peal. Nii et ma magasin sel ööl ja veel ühe, nagu ta käskis.

11. PEATÜKK

1 Siis ma nägin und ja ennäe, merest tõusis kotkas, kellel oli kaksteist sulgedega tiiba ja kolm pead.
2 Ja ma nägin, ja vaata, ta sirutas oma tiivad üle kogu maa ja kõik õhutuuled puhusid tema peale ning nad kogunesid kokku.
3 Ja ma nägin, et tema sulgedest kasvas välja teisi vastaseid sulgi; ja neist said väikesed suled ja väikesed.
4 Aga tema pead olid puhanud: keskel oli pea suurem kui teine, kuid toetus sellele koos jääkidega.
5 Ja ma nägin, ja vaata, kotkas lendas oma sulgedega ja valitses maa peal ja seal elavate üle.

6 Ja ma nägin, et kõik asjad taeva all olid temale allutatud ja keegi ei rääkinud tema vastu, ei ükski olend maa peal.
7 Ja ma nägin, ja ennäe, kotkas tõusis oma küüniste peale ja rääkis tema sulgedele, öeldes:
8 Ärge vaadake kõike korraga: magage igaüks omal kohal ja vaadake käigu järgi:
9 Aga pead hoidku viimseni.
10 Ja ma nägin, ja ennäe, hääl ei läinud ta peast, vaid ta keha keskelt.
11 Ja ma lugesin ta vastassulgi ja vaata, neid oli kaheksa.
12 Ja ma vaatasin, ja vaata, paremal pool tõusis üks sulg ja valitses d üle kogu maa;
13 Ja nii juhtus, et kui see valitses, saabus selle lõpp ja selle kohta enam ei paistnud. Nii tõusid järgmised. ja valitses ning veetis tore;
14 Ja sündis, et kui see valitses, saabus ka selle lõpp, nagu esimenegi, nii et seda enam ei paistnud.
15 Siis kostis sellele hääl ja ütles:
16 Kuule, kes oled nii kaua valitsenud maad! Seda ma ütlen sulle, enne kui sa enam ei ilmu,
17 Pärast sind ei jõua ükski sinu aeg ega pool sellest.
18 Siis tõusis kolmas ja valitses nagu teine enne, ega ilmunud enam.
19 Nii läks see koos kogu jäänukiga üksteise järel, nii nagu igaüks valitses ega ilmunud siis enam.
20 Siis ma nägin, ja ennäe, aja möödudes tõusid suled, mis järgnesid, paremal pool püsti, et ka nemad võiksid valitseda; ja mõned neist valitsesid, kuid mõne aja pärast neid enam ei ilmunud:
21 Sest mõned neist olid üles seatud, kuid ei valitsenud.
22 Pärast seda ma vaatasin, ja ennäe, ei paistnud enam kahtteist sulge ega kahte väikest sulge.
23 Ja kotka kehal ei olnud enam midagi, vaid kolm puhkavat pead ja kuus väikest tiiba.
24 Siis ma nägin ka, et kaks väikest sulge eraldusid kuuest ja jäid pea alla, mis oli paremal küljel, sest need neli jäid oma kohale.
25 Ja ma nägin, ja ennäe, tiiva all olevad suled arvasid end püsti ajavat ja valitsevat.
26 Ja ma nägin, ja ennäe, seal oli üks püsti pandud, aga varsti seda enam ei paistnud.
27 Ja teine oli varem kui esimene.
28 Ja ma nägin, ja ennäe, need kaks, kes jäid, mõtlesid ka ise valitseda.
29 Ja kui nad nii arvasid, siis vaata, ärkas üks rahus olnud peadest, nimelt see, kes oli keset; sest see oli suurem kui kaks teist pead.
30 Ja siis ma nägin, et kaks teist pead olid sellega ühendatud.
31 Ja vaata, pea pöördus nendega, kes sellega olid, ja sõid ära kaks sulge tiiva all, mis oleks pidanud valitsema.
32 Aga see pea pani kogu maa kartma ja valitses seal kõigi nende üle, kes elasid maa peal suure rõhumise all; ja sellel oli maailma valitsemine rohkem kui kõigil seni olnud tiibadel.
33 Ja pärast seda ma nägin, ja ennäe, pea, mis oli keskel, ei paistnud äkki enam välja nagu tiivad.
34 Aga alles jäid kaks pead, mis samuti valitsesid maa peal ja seal elavate inimeste üle.
35 Ja ma nägin, ja ennäe, parempoolne pea neelas vasaku külje pea.
36 Siis ma pean häält, mis ütles mulle: Vaata enda ette ja mõtle sellele, mida sa näed!
37 Ja ma nägin, ja vaata, otsekui möirgav lõvi aeti metsast välja; ja ma nägin, et ta saatis kotkale mehehääle ja ütles:
38 Kuule, ma räägin sinuga ja Kõigekõrgem ütleb sulle:
39 Kas pole sina see, kes on järele jäänud neljast metsalisest, kelle ma panin valitsema oma maailmas, et nende aegade lõpp tuleks nende kaudu?
40 Ja neljas tuli ja võitis kõik metsalised, kes olid möödunud, ja neil oli võim maailma üle suure hirmuga ja kogu maakera üle suure kurja rõhumisega; ja nii kaua elas ta pettusega maa peal.
41 Sest sa ei ole maa üle kohut mõistnud tõega.
42 Sest sa oled vaevanud alandlikke, sa oled teinud haiget rahumeelsetele, sa oled armastanud valetajaid ja hävitanud nende eluasemeid, kes vilja kandsid, ja langetanud nende müürid, kes sulle halba ei teinud.
43 Seepärast jõuab sinu ülekohus Kõrgemale ja sinu uhkus Vägevamale.
44 Ka Kõigekõrgem on vaadanud uhkeid aegu ja vaata, need on lõppenud ja tema jäledused on täitunud.
45 Ja seepärast ära ilmu enam, sa kotkas, ei su kohutavad tiivad, ei su kurjad suled ega su pahatahtlikud pead, ega su haiget tekitavad küünised ega kogu su tühine keha.
46 Et kogu maa saaks kosutatud ja pöörduks tagasi, olles vabastatud sinu vägivallast, ja et ta võiks loota tema looja kohtuotsusele ja halasusele.

12. PEATÜKK

1 Ja sündis, kui lõvi kotkale neid sõnu rääkis, siis ma nägin,
2 Ja vaata, pea, mis alles jäi, ja neli tiiba ei paistnud enam ja need kaks läksid selle juurde ja seadsid end valitsema ning nende kuningriik oli väike ja täis kära.
3 Ja ma nägin, ja vaata, neid enam ei paistnud, ja kogu kotka keha põles nii, et maa oli suures hirmus; siis ärkasin ma oma raskusest ja meeleheitest ning suurest hirmust, ja ütles mu vaimule:
4 Vaata, seda sa oled mulle teinud, et sa uurid Kõigekõrgema teid.
5 Vaata, ma olen ometi oma meelest väsinud ja vaimult väga nõrk. ja minus on vähe jõudu selle suure hirmu pärast, millega mind sel ööl vaevasin.
6 Seepärast ma palun nüüd Kõigekõrgemat, et ta lohutaks mind lõpuni.
7 Ja ma ütlesin: 'Issand, kes kannad, valitse, kui ma olen leidnud armu enne t kui ma olen sinuga õigeks mõistetud paljude teiste ees ja kui mu palve tõesti tuleb su palge ette?

8 Lohuta mind siis ja näita mulle oma sulasele selle hirmuäratava nägemuse tõlgendust ja selget erinevust, et saaksid mu hinge täiuslikult lohutada.
9 Sest sa oled mind hinnanud vääriliseks, et mulle viimset korda näidata.
10 Ja ta ütles mulle: See on nägemuse tõlgendus:
11 Kotkas, keda sa nägid merest üles tulevat, on kuningriik, mida oli näha su venna Taanieli nägemuses.
12 Aga seda ei selgitatud talle, seepärast kuulutan seda nüüd sulle.
13 Vaata, päevad tulevad, mil maa peale tõuseb kuningriik ja seda kardetakse rohkem kui kõiki kuningriike, mis olid enne seda.
14 Samal ajal valitsevad kaksteist kuningat üksteise järel:
15 Kellest teine hakkab valitsema ja tal on rohkem aega kui ühelgi kaheteistkümnest.
16 Ja seda tähistavad kaksteist tiiba, mida sa nägid.
17 Mis puudutab häält, mida sa kuulsid rääkimas ja mida sa ei näinud väljuvat peadest, vaid keha keskelt, siis see on tõlgendus:
18 Et pärast selle kuningriigi aega tõusevad suured võitlused ja see on läbikukkumise ohus; ometi see siis ei lange, vaid taastatakse oma algusesse.
19 Ja kui sa nägid tema tiibade külge kleepuvat kaheksat väikest all-sulge, siis see tõlgendus on järgmine:
20 et temas tõuseb kaheksa kuningat, kelle aeg on väike ja nende aastad on kiired.
21 Ja kaks neist hukkuvad, keskaeg läheneb: nelja hoitakse, kuni nende lõpp hakkab lähenema, aga kahte hoitakse lõpuni.
22 Ja kui sa nägid kolme pead puhkamas, siis see tõlgendus on järgmine:
23 Oma viimseil päevil tõstab Kõigekõrgem üles kolm kuningriiki ja uuendab neis palju asju, ja nemad saavad valitseda maa peal,
24 Ja nende elanike seas, kes seal elavad, on palju rõhutud, rohkem kui kõik need, kes olid enne neid, sellepärast kutsutakse neid kotkapeadeks.
25 Sest need on need, kes viivad täide tema kurjuse ja lõpetavad tema viimse lõpu.
26 Ja kui sa nägid, et suurt pead enam ei paistnud, siis see tähendab, et üks neist sureb oma voodis ja siiski valuga.
27 Sest need kaks, kes alles jäävad, tapetakse mõõgaga.
28 Sest ühe mõõk neelab teise, aga lõpuks kukub ta ise mõõga läbi.
29 Ja kui sa nägid kahte sulge tiibade all, mis läksid üle pea, mis on paremal pool;
30 See tähendab, et need on need, keda Kõigekõrgem on oma lõpuni hoidnud: see on väike kuningriik ja täis vaeva, nagu sa nägid.
31 ja lõvi, keda sa nägid metsast üles tõusmas ja möirgamas ja kotkaga rääkimas ning noomis teda tema ülekohtu pärast kõigi sõnadega, mida sa oled kuulnud;
32 See on võitu, keda Kõigekõrgem on hoidnud nende ja nende kurjuse eest lõpuni: ta noomib neid ja laidab neid nende julmusega.
33 Sest ta paneb nad oma ette elavana kohtus, noomib ja parandab neid.
34 Ülejäänud mu rahvast vabastab ta halastusega, need, kes on surutud minu piiridele, ja ta rõõmustab neid kuni kohtupäeva saabumiseni, millest ma olen sulle algusest peale rääkinud.
35 See on unenägu, mida sa nägid, ja need on tõlgendused.
36 Sa oled olnud ainult selleks, et teada saada seda Kõigekõrgema saladust.
37 Seepärast kirjuta kõik need asjad, mida sa oled näinud, raamatusse ja peida need ära:
38 Ja õpetage neid rahva tarkadele, kelle südameid sa tead, et nad mõistavad ja hoiavad neid saladusi.
39 Aga oota sina siin veel seitse päeva, et sulle näidataks kõike, mida Kõigekõrgem sulle meeldib kuulutada. Ja sellega ta läks oma teed.
40 Ja sündis, et kui kogu rahvas nägi, et seitse päeva on möödas ja ma ei tule enam linna, kogusid nad kõik kokku, väikseimast kuni suurimani, ja tulid minu juurde ning ütlesid:
41 Millega me sind solvasime? ja mis kurja me oleme sinu vastu teinud, et sa meid maha jätsid ja siin selles kohas istud?
42 Sest kõigist prohvetitest oled ainult sina meile jäetud, nagu vanade kobar ja kui küünal pimedas kohas ja kui varjupaik või laev, mis on kaitstud tormi eest.
43 Kas meile osaks saanud kurjust ei piisa?
44 Kui sa meid maha jätaksid, kui palju parem oleks meile olnud, kui ka meid oleks põletatud Siioni keskel?
45 Sest me ei ole paremad kui need, kes seal surid. Ja nad nutsid valju häälega. Siis ma vastasin neile ja ütlesin:
46 Olge lohutatud, Iisrael! ja ära ole raske, sa Jaakobi sugu!
47 Sest Kõigekõrgem on teile meeles ja Vägev ei ole teid kiusatuses unustanud.
48 Mina aga ei ole sind maha jätnud ega sinu juurest lahkunud, vaid tulin siia paika, et palvetada Siioni hävitamise eest ja otsida halastust sinu madalale varale. sinu pühamu.
49 Ja nüüd minge igaüks koju ja pärast neid päevi tulen ma teie juurde.
50 Ja rahvas läks linna, nagu ma neid käskisin:
51 Aga ma jäin väljale seitse päeva, nagu ingel mind käskis; ja sõin neil päevil ainult põllululilli ja sõin ürte.

13. PEATÜKK

1 Ja sündis seitsme päeva pärast, et ma nägin öösel und:
2 Ja vaata, merest tõusis tuul, mis liigutas kõik selle lained.
3 Ja ma nägin, ja ennäe, see mees sai tugevaks tuhandete taevastega; ja kui ta pööras oma näo vaatama, värises kõik, mis tema all nähti.
4 Ja iga kord, kui hääl tema suust välja läks, põlesid kõik, kes tema häält kuulsid, otsekui maa sureb, kui ta tuld tunneb.

5 Ja pärast seda ma nägin, ja ennäe, taeva neljast tuulest oli kogunenud suur hulk mehi, et alistada mees, kes merest välja tuli.
6 Aga ma nägin, ja ennäe, ta oli raiunud endale suure mäe ja lennanud sellele üles.
7 Aga ma oleksin näinud seda piirkonda või kohta, kuhu mägi oli raiutud, aga ma ei suutnud.
8 Ja pärast seda ma nägin, ja ennäe, kõik, kes olid kokku kogunenud teda alistama, kartsid väga ja suudeti siiski sõdida.
9 Ja vaata, kui ta nägi saabuva rahvahulga vägivalda, ei tõstnud ta oma kätt ega hoidnud käes mõõka ega ühtegi sõjariista.
10 Aga ainult mina nägin, et ta saatis oma suust välja otsekui tulehoog ja huultest leegitseva hingeõhu ja oma keelest sädemeid ja tormi.
11 Ja nad kõik segati kokku; tulepuhang, leekiv hingeõhk ja suur torm; ja langes vägivallaga võitluseks valmistunud rahvahulga peale ja põletas nad kõik maha, nii et ootamatult ei olnud lugematul hulgal midagi näha, vaid ainult tolm ja suitsulõhn. Seda nähes ma kartsin. .
12 Hiljem nägin ma seda sama meest mäelt alla tulevat ja kutsumas enda juurde teise rahumeelse rahvahulga.
13 Ja tema juurde tuli palju rahvast, kellest ühed rõõmustasid, osad kahetsesid ja osad olid seotud, teised aga tõid ohverdatutest; siis jäin suurest hirmust haigeks ja ärkasin ning ütlesin:
14 Sa oled algusest peale näidanud oma sulasele neid imetegusid ja pidanud mind vääriliseks, et sa mu palve vastu võtaksid.
15 Näidake mulle veel selle unenäo tõlgendus.
16 Sest nii nagu ma oma arusaama järgi mõtlen, häda neile, kes neil päevil maha jäetakse, ja veel enam häda neile, kes ei jäeta maha!
17 Sest kes ei jäänud, oli raskustes.
18 Nüüd ma mõistan seda, mis on viimseil päevil maha pandud ja mis juhtub nendega ja nendega, kes maha jäetakse.
19 Seepärast on nad sattunud suurtesse ohtudesse ja paljudesse vajadustesse, nagu need unenäod kuulutavad.
20 Ometi on kergem sellele, kes on ohus, sattuda sellesse, kui minna maailmast välja nagu pilv ega näha seda, mis sünnib viimseil päevil. Ja ta vastas mulle ja ütles:
21 Ma näitan sulle nägemuse selgitust ja avan sulle selle, mida sa oled nõudnud.
22 Kuigi sa oled rääkinud neist, kes maha jäetakse, on see tõlgendus:
23 Kes sel ajal hädaohtu talub, see on hoidnud ennast; need, kes satuvad ohtu, on need, kellel on teod ja usk Kõigevägevamasse.
24 Teadke siis seda, et need, kes maha jäävad, on rohkem õnnistatud kui need, kes on surnud.
25 See on nägemuse mõte: kui sa nägid meest merest üles tulevat.
26 See on see, kelle Jumal Kõigekõrgem on pidanud suureks ajaks, kes päästab oma loodu ise, ja ta annab käsu neile, kes on maha jäänud.
27 Ja kui sa nägid, et tema suust tuli välja nagu tuul, tuli ja torm;
28 Ja et tal ei olnud ei mõõka ega ühtegi sõjariista, vaid et tema sissetung hävitas kogu rahvahulga, kes tuli teda alistama; see on tõlgendus:
29 Vaata, päevad tulevad, mil Kõigekõrgem hakkab päästma neid, kes on maa peal.
30 Ja ta hämmastab neid, kes maa peal elavad.
31 Ja üks kohustub võitlema teise vastu, üks linn teise vastu, üks koht teise vastu, üks rahvas teise vastu ja üks riik teise vastu.
32 Ja saabub aeg, mil need asjad juhtuvad ja sünnivad märgid, mida ma sulle varem näitasin, ja siis kuulutatakse välja minu Poeg, keda sa nägid kui meest üles tõusmas.
33 Ja kui kogu rahvas kuuleb tema häält, lahkub igaüks omal maal võitlusest, mis neil on üksteise vastu.
34 Ja nagu sa neid nägid, koguneb kokku loendamatu hulk, kes on valmis tulema ja teda võitma võideldes.
35 Aga ta seisab Siioni mäe tipul.
36 Ja Siion tuleb ja seda näidatakse kõigile inimestele, olles valmis ja ehitatud, nagu sa nägid mäge, mis on raiutud ilma käteta.
37 Ja see minu Poeg noomib nende rahvaste kurje väljamõeldisi, kes on oma kurja elu pärast langenud tormile;
38 Ja paneb nende ette nende kurjad mõtted ja piinad, millega neid hakatakse piinama ja mis on nagu leek, ja ta hävitab nad ilma vaevata seadusega, mis on minu sarnane.
39 Ja kuna sa nägid, et ta kogus enda juurde teise rahumeelse rahvahulga;
40 Need on kümme suguharu, kes viidi vange omalt maalt kuningas Oosea ajal, kelle Assüüria kuningas Salmanasar viis vangi ja viis nad üle vete ja nii nad tulid teisele maale. .
41 Aga nad pidasid omavahel nõu, et nad lahkuksid paganate hulgast ja läheksid kaugemale maale, kus inimkond ei ole kunagi elanud,
42 Et nad saaksid seal pidada oma määrusi, mida nad ei pidanud kunagi oma maal.
43 Ja nad läksid jõe kitsaste kohtade kaudu Eufratisse.
44 Sest Kõigekõrgem näitas neile tunnustähti ja hoidis veeuputust vaikselt, kuni nad olid üle läinud.
45 Sest läbi selle maa oli pikk tee, nimelt poolteist aastat, ja sedasama piirkonda kutsutakse Arsaretiks.
46 Siis nad elasid seal kuni viimase ajani; ja nüüd, kui nad hakkavad tulema,
47 Kõigekõrgem peatab taas oja allikad, et need läbi saaksid; seepärast nägid sa rahvahulka rahuga.
48 Aga need, kes on sinu rahvast maha jäänud, on need, keda leidub minu piirides.
49 Nüüd, kui ta hävitab rahvaste hulga, kes on kokku kogunenud, kaitseb ta oma rahvast, kes alles jääb.
50 Ja siis ta näitab neile suuri imesid.
51 Siis ma ütlesin: Issand, kes valitseb, näita mulle seda: miks ma olen näinud meest merd tõusmas?

52 Ja ta ütles mulle: "Nii nagu sa ei saa otsida ega teada seda, mis on mere sügavuses, nii ei saa ükski inimene maa peal näha minu Poega ega neid, kes on temaga, kui ainult päeval. .
53 See on unenäo tõlgendus, mida sa nägid ja mille tõttu sa ainult oled siin valgustatud.
54 Sest sa oled hüljanud oma tee ja rakendanud oma hoolsust minu seaduse järgi ja otsinud seda.
55 Sa oled oma elu tarkuse järgi seadnud ja mõistmise nimetasid oma emaks.
56 Ja seepärast olen ma teile näidanud Kõigekõrgema aardeid: veel kolme päeva pärast räägin ma sulle muud ja kuulutan sulle võimsaid ja imelisi asju.
57 Siis ma läksin väljale, kiites ja tänades väga Kõigekõrgemat tema imede eest, mida ta õigel ajal tegi;
58 Ja kuna ta valitseb sedasama ja asju, mis langevad omal ajal, siis ma istusin seal kolm päeva.

14. PEATÜKK

1 Ja sündis kolmandal päeval, et ma istusin tamme all ja vaata, põõsast kostis hääl minu vastu ja ütles: Esdras, Esdras!
2 Ja ma ütlesin: Siin ma olen, Issand, ja tõusin püsti.
3 Siis ta ütles mulle: "Ma ilmutasin end Moosesele põõsas ja rääkisin temaga, kui mu rahvas teenis Egiptuses."
4 Ja ma saatsin ta ja viisin oma rahva Egiptusest välja ja tõin ta üles mäele, kus ma teda kaua enda juures hoidsin,
5 Ja rääkis talle palju imelisi asju ning näitas talle aegade ja lõpu saladusi; ja käskis teda, öeldes:
6 Sa kuuluta neid sõnu ja peida need ära.
7 Ja nüüd ma ütlen sulle:
8 Et sa paneks oma südamesse märgid, mida ma olen näidanud, ja unenäod, mida sa oled näinud, ja tõlgendused, mida sa oled kuulnud.
9 Sest sind võetakse kõigist ära ja edaspidi jääd sa minu Poja ja sinusarnaste juurde, kuni ajad lõpevad.
10 Sest maailm on kaotanud tema nooruse ja ajad hakkavad vananema.
11 Sest maailm on jagatud kaheteistkümneks osaks ja kümme osa sellest on juba kadunud ja pool kümnendikust osast.
12 Ja järele jääb see, mis on pärast poolt kümnendast osast.
13 Nüüd seadke oma maja korda ja noomige oma rahvast, lohutage neid, kes on hädas, ja nüüd loobuge rikutusest,
14 Lase maha surelikud mõtted, heida ära inimese koormad, pane nüüd seljast nõrk loomus,
15 Ja jäta kõrvale mõtted, mis sulle kõige raskemad on, ja kiirusta end nende aegade eest põgenema.
16 Sest veelgi suuremaid pahesid kui need, mida sa oled näinud juhtuvat, tehakse edaspidi.
17 Sest vaadake, kui palju nõrgemaks muutub maailm läbi aegade, seda enam kasvab kurjuse nende peal, kes seal elavad.
18 Sest aeg on kaugele põgenenud ja üürileandmine on raske käes, sest nüüd on kiire nägemus, mida sa oled näinud.
19 Siis ma vastasin sinu ees ja ütlesin:
20 Vaata, Issand, ma lähen, nagu sa oled mind käskinud, ja noomin rahvast, kes on kohal, aga kes sünnib hiljem, kes neid manitseb? nõnda on maailm pimeduses ja need, kes seal elavad, on ilma valguseta.
21 Sest sinu seadus on seepärast põlenud keegi ei tea, mis sinuga on tehtud, ega tööd, mis algab.
22 Aga kui ma olen leidnud armu sinu ees, siis saada minusse Püha Vaim ja ma kirjutan kõik, mis on algusest peale maailmas tehtud, mis on kirjutatud sinu seadusesse, et inimesed leiaksid su tee ja et nad kes elab viimsetel päevadel, võib elada.
23 Ja ta vastas mulle, öeldes: 'Mine, kogu rahvas kokku ja ütle neile, et nad ei otsi sind nelikümmend päeva!'
24 Aga vaata, sa valmista endale palju pukspuid ja võta endaga kaasa Sarea, Dabria, Selemia, Ecanus ja Asiel, need viis, kes on valmis kiiresti kirjutama;
25 Ja tule siia, ja ma süütan su südames mõistmise küünla, mis ei kustu enne, kui on tehtud asjad, mida sa kirjutama hakkad.
26 Ja kui sa oled seda teinud, siis kuuluta sa mõndagi ja mõnda räägi salaja tarkadele. Homme, sel tunnil hakka sa kirjutama.
27 Siis ma läksin välja, nagu ta käskis, ja kogusin kogu rahva kokku ja ütlesin:
28 Kuule neid sõnu, Iisrael!
29 Meie esiisad olid alguses võõrad Egiptuses, kust nad päästeti.
30 Ja võtsid vastu eluseaduse, mida nad ei täitnud, millest ka teie olete pärast neid üle astunud.
31 Siis jagati teie vahel loosiga maa, nimelt Siioni maa, kuid teie esiisad ja teie ise olete teinud ülekohut ega ole pidanud teid, mida Kõigekõrgem on teile käskinud.
32 Ja kuna ta on õiglane kohtunik, võttis ta sinult õigel ajal ära selle, mis ta sulle oli andnud.
33 Ja nüüd olete siin ja teie vennad teie seas.
34 Seega, kui te alistate oma mõistuse ja muudate oma südameid, jäetakse teid ellu ja pärast surma saate halastust.
35 Sest pärast surma tuleb kohus, kui me elame uuesti, ja siis tehakse teatavaks õigete nimed ja kuulutatakse jumalatute tegusid.
36 Ärgu nüüd keegi tulgu minu juurde ega otsigu mind nende neljakümne päeva jooksul.
37 Ja ma võtsin need viis meest, nagu ta mind käskis, ja läksime väljale ja jäime sinna.
38 Ja järgmisel päeval, vaata, hüüdis mind hääl, öeldes: Esdras, tee oma suu lahti ja joo, mida ma sulle juua annan!
39 Siis ma avasin oma suu ja vaata, ta jõudis minuni täis karikas, mis oli justkui vett täis, aga selle värvus oli nagu tuli.
40 Ja ma võtsin selle ja jõin. Ja kui ma olin sellest joonud, ütles mu süda mõistmist ja tarkus kasvas mu rinnas, sest mu vaim tugevdas mu mälu.

41 Ja mu suu avanes ja ei sulenud enam.
42 Kõigekõrgem andis neile viiele mehele mõistuse ja nad kirjutasid öised imelised nägemused, mida nad ei teadnud, ja nad istusid nelikümmend päeva ja kirjutasid päeval ja sõid öösel leiba.
43 Mis puudutab mind. Ma rääkisin päeval ja öösel ei hoidnud ma keelt.
44 Neljakümne päevaga kirjutasid nad kakssada neli raamatut.
45 Ja sündis, kui nelikümmend päeva sai täis, ütles Kõrgeim, öeldes: "Esimene, mis sa oled kirjutanud, avalda avalikult, et väärilised ja vääritud saaksid seda lugeda.
46 Kuid hoidke seitsekümmend viimast, et anda need ainult nende kätte, kes on rahva seas targad.
47 Sest neis on mõistuse allikas, tarkuse allikas ja teadmiste vool.
48 Ja ma tegin seda.

15. PEATÜKK

1 Vaata, sina räägi mu rahva kuuldes prohvetisõnu, mis ma su suhu panen, ütleb Issand.
2 ja kirjuta need paberile, sest need on ustavad ja tõesed.
3 Ära karda ettekujutusi enda vastu, ärgu häirigu sind nende uskmatus, kes räägivad sulle vastu.
4 Sest kõik truudusetud surevad oma truudusetuses.
5 Vaata, ütleb Issand, ma toon maailmale nuhtlusi; mõõk, nälg, surm ja hävitus.
6 Sest kurjus on väga rüvetanud kogu maa ja nende kahjuteod on täide läinud.
7 Seepärast ütleb Issand:
8 Ma ei hoia enam oma keelt, puudutades nende kurjust, mida nad rüvetavalt toime panevad, ega kannata neid asjades, milles nad end kurjalt kasutavad: vaata, süütu ja õiglane veri hüüab minu poole ja inimeste hinged. lihtsalt kaeba pidevalt.
9 Ja seepärast, ütleb Issand, ma maksan neile kindlasti kätte ja võtan nende seast vastu kogu süütu vere.
10 Vaata, mu rahvas on viidud tapmisele nagu kari, ma ei luba neil praegu Egiptusemaal elada.
11 Aga ma toon nad võimsa käe ja väljasirutatud käega ning löön Egiptust nuhtlustega nagu ennegi ja hävitan kogu selle maa.
12 Egiptus leinab ja selle vundamenti lööb nuhtlus ja karistus, mille Jumal talle toob.
13 Need, kes harivad maad, leinavad, sest nende seemned kaovad lõhkamise ja rahe ning hirmuäratava tähtkujuga.
14 Häda maailmale ja neile, kes seal elavad!
15 Sest mõõk ja nende hävitamine on lähedal ning üks rahvas tõuseb püsti ja võitleb vastu t teine ja mõõgad käes.
16 Sest inimeste seas on mäss ja nad tungivad üksteisesse; nad ei pea silmas oma kuningaid ega vürste ning nende tegude käik on nende võimuses.
17 Inimene tahab minna linna, aga ei saa.
18 Sest nende uhkuse pärast saavad linnad rahutuks, majad hävitatakse ja inimesed kardavad.
19 Inimene ei halasta oma ligimese peale, vaid hävitab nende majad mõõgaga ja rikub nende vara leivapuuduse ja suure viletsuse pärast.
20 Vaata, ütleb Jumal, ma kutsun kokku kõik maa kuningad, kes mind austama, kes on pärit päikesetõusust, lõunast, idast ja Liibanusest; pöörama end üksteise vastu ja tasuma selle, mis nad on neile teinud.
21 Nagu nemad veel täna teevad minu valitutele, nõnda teen ka mina ja maksan nende rüpes. Nõnda ütleb Issand Jumal;
22 Mu parem käsi ei säästa patuseid ja mu mõõk ei lakka nende üle, kes valavad süütut verd maa peal.
23 Tuli on väljunud tema vihast ja on hävitanud maa alused ja patused nagu põlevad õled.
24 Häda neile, kes patustavad ega pea minu käske! ütleb Issand.
25 Ma ei säästa neid: minge, lapsed, väe eest, ärge rüvetage minu pühamu!
26 Sest Issand tunneb kõiki, kes tema vastu patustavad, ja seepärast annab ta nad surma ja hukatusse.
27 Sest nüüd on nuhtlused tabanud kogu maad ja te jääte neisse, sest Jumal ei päästa teid, sest te olete pattu teinud tema vastu.
28 Vaata, kohutav nägemus ja selle ilmumine idast.
29 Kus Araabia draakonite rahvad tulevad välja paljude sõjavankritega ja nende hulk kantakse maa peale nagu tuul, et kõik, kes neid kuulevad, kardavad ja värisevad.
30 Ka karmaanlased, kes raevutsevad, lähevad välja nagu metssead metsas, ja tulevad suure väega ja astuvad nendega lahingusse ning raiskavad osa assüürlaste maast.
31 Ja siis on draakonitel ülemvõim, kes mäletavad oma olemust; ja kui nad pöörduvad, pidades suure väega vandenõu nende tagakiusamiseks,
32 Siis nad vajuvad verest ja nad vaikivad oma jõu läbi ja põgenevad.
33 Ja Assüürlaste maalt piirab vaenlane neid ja hävitab mõned neist, ja nende sõjaväes on hirm ja hirm ja tüli nende kuningate vahel.
34 Vaata pilvi idast ja põhjast lõunasse ja neid on väga kohutav vaadata, täis viha ja tormi.
35 Nad löövad üksteist ja nad löövad maha suure hulga tähti maa peale, isegi oma tähe; ja veri tuleb mõõgast kõhuni,
36 ja inimeste sõnnikut kaameli turjale.
37 Ja maa peal on suur hirm ja värinad; ja need, kes näevad viha, kardavad ja värinad tabavad neid.
38 Ja siis tulevad suured tormid lõunast ja põhjast ja teine osa läänest.
39 Ja tugevad tuuled tõusevad idast ja avavad selle; ja pilv, mille ta vihaga üles tõstis, ja täht ida- ja läänetuule vastu hirmu tekitamiseks, hävib.
40 Suured ja võimsad pilved paisuvad täis viha ja täht, et hirmutada kogu maa ja need, kes seal elavad; ja nad valavad üle iga kõrge ja silmapaistva koha kohutava tähe,

41 Tuld ja rahet, lendavaid mõõku ja palju vett, et kõik põllud oleksid täis ja kõik jõed suurte vete rohkusega.
42 Ja nad purustavad linnad ja müürid, mäed ja künkad, metsapuud ja heinamaa ja nende vilja.
43 Ja nad lähevad kindlalt Paabelisse ja panevad teda kartma.
44 Nad tulevad tema juurde ja piiravad teda, täht ja kogu viha valatakse tema peale; siis tõuseb tolm ja suits taevasse ja kõik, kes tema ümber on, nutavad teda.
45 Ja need, kes jäävad tema alla, teenivad neid, kes on teda kartnud.
46 Ja sina, Aasia, kes oled osaline Babüloni lootusest ja oled tema isiku au:
47 Häda sulle, sa armetu, sest sa oled teinud end tema sarnaseks; ja oled kaunistanud oma tütred hooramisega, et nad võiksid olla meelepärased ja kiidelda sinu armastajatest, kes on alati soovinud sinuga hoorada.
48 Sa oled jälitanud teda, keda vihatakse, kõigis tema tegudes ja väljamõeldistes, sellepärast ütleb Jumal:
49 Ma saadan sinu peale nuhtlusi; lesk, vaesus, nälg, mõõk ja katk, et raisata oma majad hävingu ja surmaga.
50 Ja su väe auhiilgus kuivab kui lill, tõuseb kuumus, mis on saadetud sinu kohale.
51 Sa oled nõrgenenud nagu vaene naine, kellel on haavad, ja nagu nuhtletud haavadega, nii et vägevad ja armastajad ei saa seda vastu võtta. oled sina.
52 Kas ma oleksin armukadedusega niimoodi su vastu astunud, ütleb Issand,
53 Kui sa poleks alati tapnud mu väljavalituid, tõstes oma käte lööki ja öeldes nende surnute üle, kui sa olid purjus,
54 Kas näidata oma näo ilu?
55 Su hooramise tasu on sinu rinnas, seepärast saad sa tasu.
56 Nagu sa oled teinud minu valitutele, ütleb Issand, nõnda teeb Jumal sinuga ja annab su pahandusse
57 Su lapsed surevad nälga ja sina langed mõõga läbi. Sinu linnad purustatakse ja kõik sinu omad hukkuvad väljal mõõga läbi.
58 Need, kes on mägedes, surevad nälga ja söövad oma liha ja joovad oma verd suure leivanälja ja veejanu pärast.
59 Sina kui õnnetu tuled läbi mere ja saad jälle nuhtlusi.
60 Ja läbikäigul tormavad nad jõudeoleva linna kallale ja hävitavad osa sinu maast ja neelavad osa sinu hiilgusest ning naasevad hävitatud Babüloni.
61 Ja sind heidetakse nende poolt maha nagu kõrre ja need on sulle nagu tuli;
62 Ja hävitab su ja su linnad, su maa ja su mäed; kõik su metsad ja su viljakad puud põlevad tulega.
63 Su lapsed viivad vangi ja vaata, mis sul on, rikuvad nad ära ja rikuvad su näo ilu.

16. PEATÜKK

1 Häda sulle, Babülon ja Aasia! häda sulle, Egiptus ja Süüria!
2 Vöötage end kotiriietega ja karvakestega, halake oma lapsi ja halatsege; sest teie hukk on käes.
3 Sinu peale on saadetud mõõk ja kes võib selle tagasi pöörata?
4 Teie sekka on läkitatud tuli ja kes võib selle kustutada?
5 Sulle on saadetud nuhtlusi ja mis see on, kes need minema ajab?
6 Kas keegi võib näljase lõvi metsas minema ajada? või võib keegi kustutada tuld kõrres, kui see on põlema hakanud?
7 Kas võib noolt uuesti pöörata, mis tulistatakse tugevast vibulaskjast?
8 Vägev Issand saadab nuhtlused ja kes on see, kes suudab need minema ajada?
9 Tema vihast läheb tuli välja ja kes on see, kes selle kustutab?
10 Ta heidab välke ja kes ei kardaks? ta müristab ja kes ei karda?
11 Issand ähvardab ja keda ei pekstaks tema juuresolekul täiesti pulbriks?
12 Maa väriseb ja selle alused; meri tõuseb lainetega sügavusest ja selle lained ja ka kalad on ärevil Issanda ees ja tema väe auhiilguse ees.
13 Sest tugev on tema parem käsi, mis painutab vibu, tema nooled, mida ta laseb, on teravad ja ei lähe mööda, kui neid hakatakse tulistama maailma otstesse.
14 Vaata, nuhtlused on saadetud ega tule tagasi enne, kui nad tulevad maa peale.
15 Tuli süttib ja see ei kustu, kuni see neelab maa aluse.
16 Nagu nool, mis tulistatakse võimsa vibulaskja pihta, ei pöördu tagasi, nõnda ei pöördu enam tagasi ka nuhtlused, mis saadetakse maa peale.
17 Häda mulle! häda mulle! kes mind neil päevil päästab?
18 Kurbuste ja suurte leinade algus; nälja ja suure surma algus; sõdade algus ja võimud jäävad hirmule; kurjuse algus! mida ma pean tegema, kui need kurjad tulevad?
19 Vaata, nälg ja katk, viletsus ja ahastus on saadetud nuhtlusteks parandamiseks.
20 Aga kõige selle pärast ei pöördu nad oma kurjusest ega pea alati meeles nuhtlusi.
21 Vaata, toiduained on maa peal nii head, et nad arvavad end olevat heas olukorras, ja isegi siis kasvab maa peal kurjus, mõõk, nälg ja suur segadus.
22 Sest paljud neist, kes maa peal elavad, hukkuvad nälja kätte; ja teised, kes pääsevad näljast, hävitab mõõk.
23 Ja surnud visatakse välja nagu sõnnik, ja ei ole kedagi, kes neid tööstiks, sest maa raisatakse ja linnad heidetakse maha.
24 Ei jää enam kedagi maad harima ja külvama
25 Puud annavad vilja ja kes need kogub?
26 Viinamarjad valmivad ja kes neid tallata? sest kõik paigad jäävad inimeste lagedaks:
27 Nii et üks inimene soovib teist näha ja tema häält kuulda.
28 Sest ühest linnast jääb alles kümme ja põllult kaks, kes peidavad end paksudesse metsatukadesse ja kaljulõhedesse.
29 Nagu oliiviaias on iga puu otsas kolm või neli oliivi;

30 Või otsekui viinamarjaistandust kokku korjates, jäävad järele mõned kobarad, kes usinalt viinamäest läbi otsivad:
31 Niisamuti jääb neil päevil kolm või neli neist, kes mõõgaga oma maju läbi otsivad.
32 Ja maa hävib ja selle põllud vananevad ning tema teed ja kõik ta rajad kasvavad täis okkaid, sest ükski inimene ei liigu sealt läbi.
33 Neitsid leinavad, ilma peigmeesteta; naised leinavad, kui neil pole meest; nende tütred leinavad, kellel pole abistajaid.
34 Sõdades hävitatakse nende peigmehed ja nende mehed hukkuvad nälga.
35 Kuulake nüüd seda ja mõistke seda, te Issanda sulased!
36 Vaata, Issanda sõna võta see vastu: ära usu jumalaid, kellest Issand on rääkinud.
37 Vaata, nuhtlused lähenevad ega vaibu.
38 Nagu üheksandal kuul lapseootel naine sünnitab oma poja, siis kaks või kolm tundi pärast sündi ümbritsevad tema üsast suured valud, mis valutavad, kui laps sünnib, ei vaibu nad hetkekski.
39 Nõnda ei lakka ka nuhtlused maa peale tulemast ja maailm leinab ja kurbused tabavad teda igal pool.
40 Oo, mu rahvas, kuula mu sõna: valmista end oma võitluseks ja olge nendes kurjades nagu palverändurid maa peal.
41 Kes müüb, see olgu nagu see, kes põgeneb, ja kes ostab, nagu see, kes kaotab!
42 See, kes tegeleb kaubaga, nagu see, kellel pole sellest kasu, ja see, kes ehitab, nagu see, kes selles ei ela.
43 Kes külvab, nagu ta ei lõikaks, nii ka see, kes istutab viinamarjaistanduse, nagu see, kes viinamarju ei korja.
44 Need, kes abielluvad, nagu need, kes ei saa lapsi; ja need, kes ei abiellu, nagu lesknaised.
45 Ja seepärast need, kes näevad asjata vaeva:
46 Sest võõrad lõikavad oma vilja ja rikuvad oma vara, kukutavad oma majad ja võtavad oma lapsed vangi, sest vangistuses ja näljas saavad nad lapsi.
47 Ja need, kes varustavad oma kaupu röövimisega, seda rohkem nad kaunistavad oma linnu, maju, vara ja oma isikuid.
48 Seda enam ma vihastan nende peale nende patu pärast, ütleb Issand.
49 Nagu hoor kadestab õiget ausat ja vooruslikku naist:
50 Nõnda vihkab õigus ülekohut, kui ta end ehtib, ja süüdistab teda näkku, kui tuleb see, kes kaitseb teda, kes uurib hoolega kõiki patte maa peal.
51 Ja seepärast ärge olge selle ega selle tegude sarnased.
52 Sest veel on natuke, ja ülekohus võetakse maa pealt ära ja õigus valitseb teie seas.
53 Ärgu patune öelgu, et ta ei ole pattu teinud, sest Jumal põletab söed tema pea peal, kes ütleb Issanda Jumala ja tema au ees: "Ma ei ole pattu teinud."
54 Vaata, Issand teab kõiki inimeste tegusid, nende kujutlusi, mõtteid ja südameid.
55 Kes rääkis muud kui sõna: Maa tehku! ja see sündis: Taevas olgu tehtud; ja see loodi.
56 Tema sõna järgi tehti tähed ja ta teab nende arvu.
57 Ta uurib sügavust ja selle aardeid; ta on mõõtnud merd ja selle sisu.
58 Ta on sulgenud mere vete keskel ja riputanud oma sõnaga maa vete kohale.
59 Ta laotab taevad nagu võlvi; vete peale on ta selle rajanud.
60 Kõrbes on ta teinud veeallikad ja tiigid mägede tippudele, et tulvad kõrgetelt kaljudelt alla voolaksid, et kasta maad.
61 Ta lõi inimese ja pani oma südame ihu keskele ning andis talle hingamise, elu ja mõistmise.
62 Jah, ja Kõigeväelise Jumala Vaim, kes lõi kõik asjad ja otsib välja kõik peidetud asjad maa saladustes,
63 Ta teab kindlasti teie väljamõeldisi ja seda, mida te oma südames arvate, isegi neid, kes teevad pattu ja tahavad oma pattu varjata.
64 Seepärast on Issand täpselt läbi uurinud kõik teie teod ja ta teeb teid kõiki häbisse.
65 Ja kui teie patud tuuakse esile, siis te jääte inimeste ees häbisse ja teie enda patud on sel päeval teie süüdistajateks.
66 Mida sa teed? või kuidas te varjate oma patte Jumala ja tema inglite ees?
67 Vaata, Jumal ise on kohtunik, kartke teda: loobuge oma pattudest ja unustage oma süüteod, et mitte enam igavesti nendesse sekkuda. Nii juhatab Jumal teid välja ja vabastab teid kõigist hädadest.
68 Sest vaata, suure rahvahulga põletav viha süttib teie üle ja nad võtavad mõned teist ära ja toidavad teid, kui olete jõude, ebajumalate ohverdamisega.
69 Ja neid, kes nendega nõustuvad, pilkatakse ja laitatakse ning nad tallatakse jalge alla.
70 Sest igas paigas ja järgmistes linnades on suur ülestõus nende vastu, kes kardavad Issandat.
71 Nad on nagu hullud, kes ei säästa kedagi, kuid rikuvad ja hävitavad neid, kes Issandat kardavad.
72 Sest nad raiskavad ja võtavad ära nende vara ning heidavad nad oma majadest välja.
73 Siis tehakse teatavaks need, kes on minu valitud; ja neid proovitakse nagu kulda tules.
74 Kuulake, mu armsad, ütleb Issand: vaata, hädapäevad on lähedal, kuid ma päästan teid sellest.
75 Ärge kartke ega kahtlege; sest Jumal on sinu teejuht,
76 Ja nende juht, kes peavad mu käske ja ettekirjutusi, ütleb Issand Jumal: ärgu painagu teid teie patud ja ärgu tõstku end teie ülekohtusse!
77 Häda neile, kes on seotud oma pattudega ja kaetud nende iniga! nagu põld on kaetud põõsastega ja selle teerada kaetud okastega, millest ükski ei pääse!
78 See jäetakse lahti riietamata ja visatakse tulle, et koos sellega ära süüa.

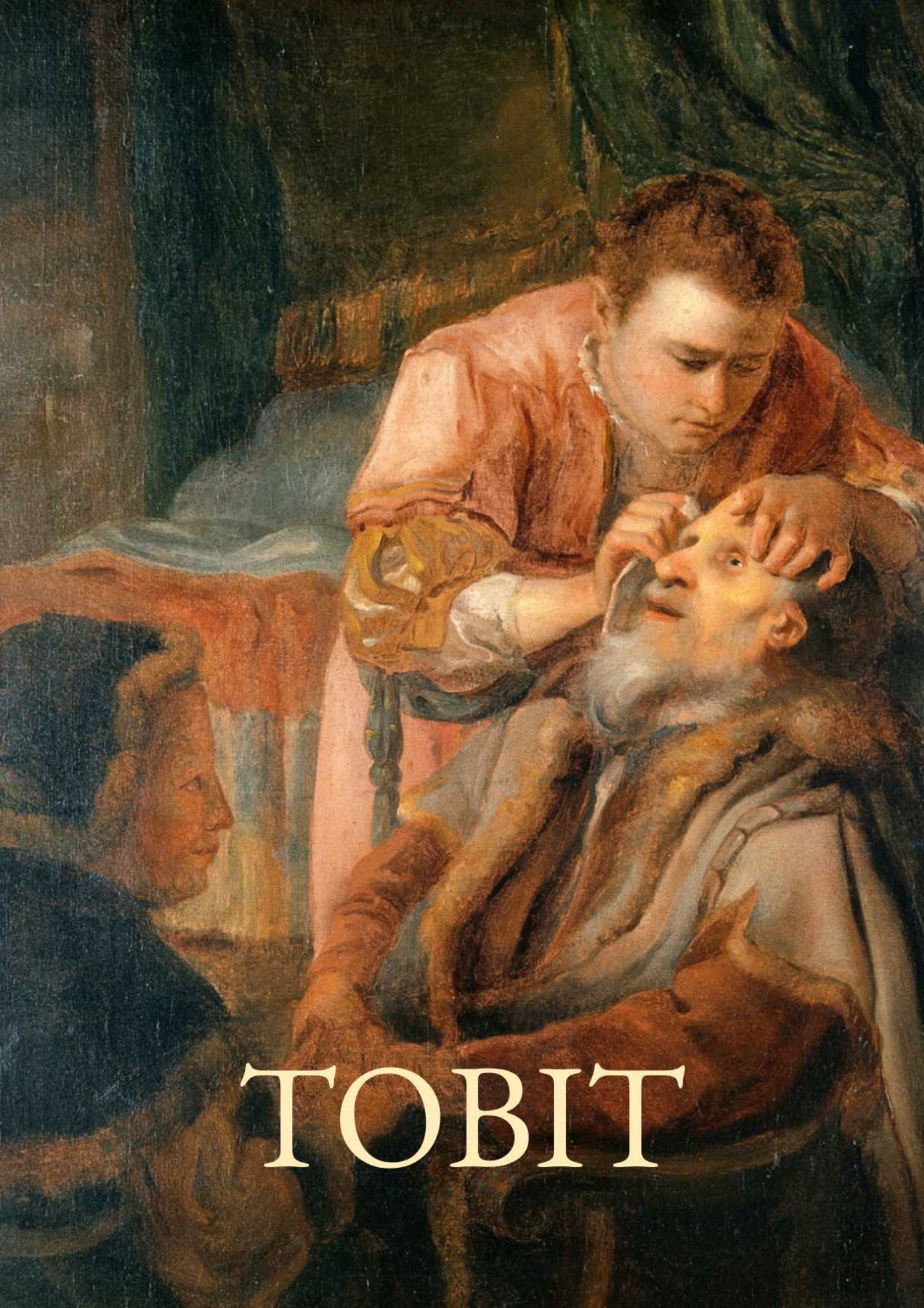

TOBIT

1. PEATÜKK

1 Toobiti, Toobieli poja, Ananieli poja, Gabaeli poja Adueli poja sõnade raamat Asaeli soost Neftali suguharust;
2 Kes Assüüria kuninga Enemessari ajal viidi vangi Thisbest, mis on selle linna paremal käel, mida nimetatakse Galileas õigemini Neftaaliks Aseri kohal.
3 Mina, Tobit, olen käinud kõik oma elupäevad tõe ja õiguse teedel ning andnud palju almust oma vendadele ja oma rahvale, kes tulid koos minuga Niinivesse, assüürlaste maale.
4 Ja kui ma olin oma maal, Iisraeli maal alles noor, langes kogu mu isa Neftali suguharu Jeruusalemma soost, kes valiti kõigi Iisraeli suguharude seast, et kõik suguharud ohverdaksid. seal, kus pühitseti ja ehitati kõigekõrgema eluaseme tempel igas vanuses.
5 Nüüd ohverdasid kõik suguharud, kes koos mässasid, ja mu isa Neftali koda mullikale Baalile.
6 Aga mina üksi käisin sageli Jeruusalemmas pühadel, nagu see oli määratud kogu Iisraeli rahvale igavese määrusega, mille esmasvili ja kümnendik saagist oli koos sellega, mis esmaraiuti; ja nad andsin ma altari juures preestritele, Aaroni lastele.
7 Esimese kümnendiku kogu tulust andsin ma Aaroni poegadele, kes teenisid Jeruusalemmas; teise kümnendiku ma müüsin maha ja läksin ning kulutasin selle igal aastal Jeruusalemmas.
8 Ja kolmanda andsin neile, kellele see oli ette nähtud, nagu mu isa ema Debora oli mind käskinud, sest isa jättis mind orvuks.
9 Peale selle abiellusin meheealiseks saades oma sugulase Annaga ja temast sündis mulle Tobiase.
10 Ja kui meid viidi vangideks Niinivesse, sõid kõik mu vennad ja need, kes olid minu sugulastest, paganate leiba.
11 Aga ma hoidsin end söömast;
12 Sest ma mäletasin Jumalat kogu südamest.
13 Ja Kõigekõrgem andis mulle armu ja soosingu Enemessari ees, nii et ma olin tema varustaja.
14 Ja ma läksin Meediasse ja jätsin Gabaeli, Gabriase venna, Ragesesse, Meedia linna, kümme talenti hõbedat.
15 Kui Enemessar oli surnud, sai tema poeg Sanherib tema asemel kuningaks; kelle pärand oli hädas, et ma ei saanud Meediasse minna.
16 Ja vaenlase ajal andsin ma oma vendadele palju almust ja andsin oma leiba näljastele,
17 ja mu riided alasti; ja kui ma nägin kedagi oma rahvast surnuna või ümberheidetuna ümber Niinive müüride, siis ma matsin ta maha.
18 Ja kui kuningas Sanherib oli tulles kellegi tapnud ja Juudamaalt põgenenud, siis ma matsin nad salaja; sest oma vihas tappis ta palju; kuid laipu ei leitud, kui kuningalt neid otsiti.
19 Ja kui üks ninevelastest läks ja kaebas mind kuningale, matsin nad maha ja peitsin end; mõistes, et mind otsiti surma, tõmbusin hirmust eemale.
20 Siis viidi kogu mu vara sunniviisiliselt minema, ega peale mu naise Anna ja mu poja Tobiase ei jäänud midagi maha.
21 Ja ei möödunud viiskümmend päeva, enne kui kaks ta poega tappisid ja põgenesid Ararati mägedesse; ja tema poeg Sarhedonus sai tema asemel kuningaks; kes määras oma isa raamatupidamise ja kõigi tema asjade eest hoolitsema, minu venna Anaeli poja Achiacharuse.
22 Ja Achiacharus palus minu eest ja läksin tagasi Niinivesse. Aga Achiacharus oli joogikallaja ja märgihoidja ja majapidaja ning arvete ülevaataja. Sarhedonus määras ta enda kõrvale, ja ta oli mu venna poeg.

2. PEATÜKK

1 Nüüd, kui ma taas koju jõudsin ja mu naine Anna koos mu poja Tobiase juures nelipühi ajal, mis on seitsme nädala püha, valmistati mulle hea õhtusöök. Istusin sööma.
2 Ja kui ma nägin külluslikult toitu, ütlesin ma oma pojale: 'Mine ja too meie vendade käest, mis vaene mees, kes Issandat meeles peab, iganes sa leiad! ja vaata, ma jään sinu juurde.
3 Aga ta tuli uuesti ja ütles: "Isa, üks meie rahvast on kägistatud ja visatud turule!"
4 Siis, enne kui ma olin liha maitsnud, läksin üles ja viisin ta tuppa kuni päikeseloojanguni.
5 Siis ma pöördusin tagasi, pesin ennast ja sõin raskustes oma liha,
6 Pidades meeles seda Aamose prohvetikuulutust, nagu ta ütles: teie pühad muudetakse leinaks ja kogu teie rõõm hädaldamiseks.
7 Seepärast ma nutsin ja pärast päikeseloojangut läksin ja tegin haua ning matsin ta maha.
8 Aga mu naabrid pilkasid mind ja ütlesid: 'See mees ei karda veel selle pärast surma saada, kes põgenes; ja ometi, vaata, ta matab surnud uuesti.
9 Samal ööl tulin ma tagasi ja magasin oma õue müüri ääres, olles rüvetatud ja mu nägu oli katmata.
10 Ja ma ei teadnud, et müüris on varblased ja mu silmad olid lahti, varblased summutasid mu silmadesse sooja sõnniku ja mu silmadesse tuli valgeks; ja ma läksin arstide juurde, kuid nad ei aidanud mind. Achiacharus toitis mind, kuni läksin Elymaisesse.
11 Ja mu naine Anna võttis naistetööd tegema.
12 Ja kui ta oli saatnud nad koju peremeeste juurde, maksid nad talle palka ja andsid talle peale poja.
13 Ja kui see oli minu majas ja hakkas nutma, ütlesin ma talle: "Kust see poiss on?" kas see pole varastatud? anda see omanikele; sest varastatud asju ei tohi süüa.
14 Aga tema vastas mulle: "See on kingitud rohkem kui palk." Kuid ma ei uskunud teda, vaid käskisin tal selle omanikele anda; ja ma olin tema pärast hämmingus. Aga tema vastas mulle: "Kus on su almused ja su õiged teod?" vaata, sina ja kõik su teod on teada.

3. PEATÜKK

1 Siis ma nutsin, olles kurb, ja palvetasin oma kurbuses, öeldes:
2 Issand, sina oled õiglane ja kõik su teod ja kõik su teed on halastus ja tõde, ja sa mõistad kohut tõeliselt ja õiglaselt igavesti.
3 Pidage meeles mind ja vaadake mind, ärge karistage mind minu pattude ja teadmatuse ja mu isade pattude eest, kes on pattu teinud teie ees!
4 Sest nad ei kuulanud su käske, sellepärast sa oled meid andnud saagiks ja vangistuseks ja surmaks ja teotuse vanasõnaks kõigile rahvastele, kelle sekka me oleme hajutatud.

5 Ja nüüd on sinu kohtuotsused palju ja õiged: käitu minuga minu ja mu isade pattude järgi, sest me ei ole pidanud su käske ega käinud tões sinu ees.
6 Nüüd siis käitu minuga nii, nagu sulle kõige parem tundub, ja käske minust võtta mu vaim, et ma laguneksin ja saaksin maaks, sest mul on kasulikum surra kui elada, sest ma olen valet kuulnud. teotad ja tunned palju kurbust. Käske siis nüüd, et ma pääseksin sellest ahastusest ja läheksin igavesse paika. Ära pööra oma nägu minust ära!
7 Samal päeval juhtus, et Ekbatanis, Meedia-Saara linnas, tegid tema isa teenijad etteheiteid ka Ragueli tütrele;
8 Sest ta oli olnud abielus seitsme mehega, kelle kuri vaim Asmodeus oli tapnud, enne kui nad temaga koos lebasid. Kas sa ei tea, ütlesid nad, et oled oma abikaasad kägistanud? sul on juba seitse meest olnud ja sa ei saanud nime ühegi neist.
9 Miks sa meid nende pärast peksad? kui nad on surnud, siis mine neile järele, et me ei näeks sinust ei poega ega tütart.
10 Kui ta seda kuulis, oli ta väga kurb, nii et ta arvas end kägistanud; ja ta ütles: "Ma olen oma isa ainuke tütar ja kui ma seda teen, on see talle teoks ja ma toon tema vanaduspõlve kurbusega hauda."
11 Siis ta palvetas akna poole ja ütles: "Kiidetud oled sa, Issand, mu Jumal, ja su püha ja auline nimi on õnnistatud ja auväärne igavesti! Kõik su teod kiidagu sind igavesti!
12 Ja nüüd, Issand, ma pööran oma silmad ja näo sinu poole,
13 Ja öelge: "Võtke mind maast välja, et ma ei kuuleks enam teotust!"
14 Sa tead, Issand, et ma olen koos inimestega puhas kõigist pattudest,
15 Ja et ma ei saastanud oma vangistuse maal kunagi oma nime ega oma isa nime: ma olen oma isa ainus tütar, tal ei ole pärijaks ühtegi last, ei lähedast sugulast ega poega. tema elust, kellele ma võin end naiseks jätta: mu seitse meest on juba surnud; ja miks ma peaksin elama? aga kui sa ei taha, et ma peaksin surema, siis käske mind veidi tähele panna ja mind haletseda, et ma ei kuuleks enam etteheiteid.
16 Nii võeti nende mõlema palved kuulda suure Jumala majesteetlikkuse ees.
17 Ja Raafael saadeti neid mõlemaid terveks tegema, see tähendab eemaldama Toobiti silmade valget värvi ja andma Saara, Ragueli tütre, Toobiase pojale Toobiasele naiseks. ja siduda kurja vaimu Asmodeus; sest ta kuulus Tobiasele pärimisõigusega. Samal ajal tuli Tobit koju ja astus oma majja ning Ragueli tütar Sara tuli oma ülemisest kambrist alla.

4. PEATÜKK

1 Sel päeval meenus Tobitile raha, mille ta oli andnud Gabaelile raamatus Rages of Media,
2 Ja ta ütles endamisi: 'Ma soovin surma; miks ma ei kutsu oma poega Tobiast, et enne surma talle raha anda?
3 Ja kui ta teda kutsus, ütles ta: 'Mu poeg, kui ma olen surnud, siis matta mind! ja ära põlga oma ema, vaid austa teda kõik oma elupäevad ja tee seda, mis talle meeldib, ja ära kurvasta teda.
4 Pea meeles, mu poeg, et ta nägi sinu jaoks palju ohte, kui sa olid tema ihus, ja kui ta on surnud, matta ta minu kõrvale ühte hauda.
5 Mu poeg, pidage meeles Issandat, meie Jumalat, kogu oma elu ja ärge laske oma tahtmist pattu teha ega tema käskudest üle astuda: tee õiglast kogu oma elu ja ära järgi ülekohtu teid.
6 Sest kui sa käitud tõeliselt, õnnestuvad sinu teod sulle ja kõigile, kes elavad õiglaselt.
7 Anna oma varandusest almust; ja kui sa annad almust, siis ärgu kadestagu su silm ega pööra oma nägu ühegi vaese eest, ja Jumala pale ei pöördu sinust eemale.
8 Kui sul on palju almust, anna almust vastavalt; kui sul on vähe, siis ära karda anda selle vähese järgi.
9 Sest sa kogud endale hea varanduse selleks päevaks, kui häda käes.
10 Sest see almus päästab surmast ega lase pimedusse tulla.
11 Sest almus on hea kingitus kõigile, kes seda annavad Kõigekõrgema ees.
12 Hoidu kogu hooramisest, mu poeg, ja võta naine oma vanemate suguvõsast ja ära võta naiseks võõrast naist, kes ei ole sinu isa suguharust, sest me oleme prohvetite, Noe, Aabraham, lapsed. , Iisak ja Jaakob: pea meeles, mu poeg, et meie esiisad algusest peale, isegi et nad kõik võtsid naise oma sugulastest ja olid õnnistatud oma lastes ja nende sugu pärib maa.
13 Nüüd, mu poeg, armasta oma vendi ja ära põlga oma südames oma vendi, oma rahva poegi ja tütreid, kui te ei võta neilt naist, sest uhkus on hukatus ja palju vaeva ning siivutus on kõdunemine. ja suur puudus, sest siivsus on nälja ema.
14 Ärgu jäägu sinu juurde ühegi inimese palk, kes on sinu heaks töötanud, vaid anna see talle käest, sest kui sa teenid Jumalat, siis tema tasub sulle ka. Ole ettevaatlik, mu poeg, kõiges, mida sa teed, ja ole tark kogu oma kõnes.
15 Ära tee seda mitte ühelegi, keda sa vihkad: ära joo veini, et sind purjutada, ja ära lase joomingul kaasa minna sinu teekonnal.
16 Anna oma leivast näljastele ja oma riietest neile, kes on alasti; ja anna almust oma külluse järgi ja ärgu kadestagu su silm, kui sa almust annad.
17 Vala oma leib välja õigete matmistele, aga õelatele ei anna midagi.
18 Küsi nõu kõigilt, kes on targad, ja ära põlga ühtki kasulikku nõu.
19 Kiida alati Issandat, oma Jumalat, ja soovi teda, et su teed oleksid juhitud ja et kõik su teed ja nõuanded läheksid korda, sest ühelgi rahval ei ole nõu; aga Issand ise annab kõike head ja alandab keda tahab, nagu tahab; nüüd, mu poeg, pea meeles minu käske ja ära lase neid meelest visata!
20 Ja nüüd ma teatan neile, et andsin Gabaelile, Gabriase pojale, Meedia Rages'is kümme talenti.
21 Ja ära karda, mu poeg, et me jääme vaeseks, sest sul on palju varandust, kui sa kardad Jumalat ja loobud kõigest patust ja teed seda, mis on tema silmis meelepärane.

5. PEATÜKK

1 Siis Tobias vastas ja ütles: "Isa, ma teen kõik, mis sa oled mulle käskinud.
2 Aga kuidas ma saan raha kätte, kui ma teda ei tunne?
3 Siis ta andis talle käekirja ja ütles talle: 'Otsi meest, kes võiks sinuga kaasa minna, kuni ma veel elan, ja ma annan talle palka ja mine võta raha!
4 Kui ta läks meest otsima, leidis ta Rafaeli, kes oli ingel.

5 Aga ta ei teadnud; ja ta küsis temalt: 'Kas sa võid minuga Ragesesse minna? ja kas sa tead neid kohti hästi?
6 Kellele ingel ütles: "Ma tulen sinuga kaasa ja tean hästi teed, sest ma olen ööbinud meie venna Gabaeli juures."
7 Siis ütles Tobias talle: "Jää minu juurde, kuni ma räägin oma isale!"
8 Siis ta ütles talle: 'Mine ja ära viivita!' Siis ta läks sisse ja ütles oma isale: 'Vaata, ma leidsin ühe, kes tuleb minuga kaasa. Siis ta ütles: "Kutsu ta minu juurde, et ma teaksin, mis suguharust ta on ja kas ta on ustav mees sinuga kaasa minna?"
9 Siis ta kutsus ta ja ta tuli sisse ning nad tervitasid üksteist.
10 Siis Tobit ütles talle: "Vend, näita mulle, mis suguharust ja suguvõsast sa oled!"
11 Kellele ta ütles: "Kas sa otsid suguharu või suguvõsa või palgalist oma pojaga?" Siis Tobit ütles talle: 'Ma tahan teada, vend, sinu sugulast ja nime.
12 Siis ta ütles: 'Mina olen Asarjas, suure Ananiase ja sinu vendade poeg.
13 Siis ütles Tobit: 'Oled oodatud, vend! ära ole nüüd minu peale vihane, sest ma olen küsinud sinu suguharu ja su perekonda tundma õppida; sest sina oled mu vend, aus ja hea loom, sest ma tean Ananiast ja Joonatast, selle suure Samaia poegi, kui me läksime koos Jeruusalemma kummardama ja ohverdasime esmasündinu ja kümnendiku viljadest. ja neid ei võrgutanud meie vendade eksitus: mu vend, sa oled hea vara!
14 Aga ütle mulle, mis palka ma sulle maksan? kas sa tahad drahmi päevas ja vajalikke asju, nagu mu oma pojale?
15 Jah, kui te tervena tagasi tulete, lisan ma teie palgale midagi.
16 Nii et nad olid väga rahul. Siis ütles ta Tobiasele: 'Valmistu end teekonnaks ja Jumal saadab sulle head teed. Ja kui ta poeg oli kõik teekonnaks ette valmistanud, ütles ta isa: 'Mine selle mehega, ja Jumal, kes elab taevas, olgu teie teekond edukas ja Jumala ingel olgu teile seltsiks! Nii nad läksid välja mõlemad ja noormehe koer nendega.
17 Aga tema ema Anna nuttis ja ütles Tobitile: "Miks sa meie poja ära saatsid?" kas ta pole mitte meie käekepp, kes meie ees sisse ja välja käib?
18 Ärge olge ahned lisama raha rahale, vaid olgu see meie lapse suhtes nagu hülgamine.
19 Sest meile piisab sellest, mille Issand on meile elamiseks andnud.
20 Siis ütles Tobit talle: 'Ära hooli, mu õde! ta tuleb turvaliselt tagasi ja su silmad näevad teda.
21 Sest hea ingel hoiab teda ja tema teekond on edukas ja ta naaseb tervena.
22 Siis ta lõpetas nutmise.

6. PEATÜKK

1 Ja kui nad läksid teele, jõudsid nad õhtul Tigrise jõe äärde ja ööbisid seal.
2 Ja kui noormees läks alla end pesema, hüppas kala jõest välja ja oleks ta ära söönud.
3 Siis ütles ingel talle: 'Võta kala! Ja noormees võttis kalast kinni ja tõmbas maale.
4 Ingel ütles talle: 'Ava kala, võta süda, maks ja sapi ning tõsta need tervelt üles.
5 Ja noormees tegi, nagu ingel teda käskis; ja kui nad olid kala praadinud, sõid nad selle ära. Seejärel läksid nad mõlemad oma teed, kuni jõudsid Ekbatane lähedale.
6 Siis ütles noormees inglile: 'Vend Asarias, mis kasu on kala südamest, maksast ja sangist?
7 Ja ta ütles talle: "Südame ja maksa puudutamisel, kui kurat või kuri vaim kedagi häirib, peame selle mehe või naise ees suitsu tegema ja seltskond ei ole enam ärritunud."
8 Sapi puhul on hea võida meest, kelle silmad on valged, ja ta saab terveks.
9 Ja kui nad Ragese lähedale jõudsid,
10 Ingel ütles noormehele: 'Vend, täna me ööbime Ragueli juures, kes on su nõbu. tal on ka üks tütar, kelle nimi on Saara; Ma räägin tema eest, et ta antakse sulle naiseks.
11 Sest tema õigus kuulub sulle, sest sa oled ainult tema suguvõsast.
12 Ja neiu on ilus ja tark. Nüüd kuulake mind ja ma räägin tema isaga; ja kui me Ragesist tagasi jõuame, siis me tähistame abielu, sest ma tean, et Raguel ei saa teda Moosese seaduse järgi kellegi teisega abielluda, vaid ta on surmasüüdi, sest pärimisõigus on pigem sinul kui kellelgi teisel. muud.
13 Siis vastas noormees inglile: "Ma kuulsin, vend Asarjas, et see teenija on antud seitsmele mehele, kes kõik surid abielukambris."
14 Ja nüüd olen ma oma isa ainuke poeg ja ma kardan, et kui ma tema juurde lähen, ei sure ma nagu teine enne, sest kuri vaim armastab teda, kes ei tee haiget ihule, vaid neile, kes tulevad tema juurde. tema; seepärast ma kardan ka, et ma ei sure ja toon oma isa ja ema elu minu pärast kurbusega hauda, sest neil pole teist poega, kes neid matta.
15 Siis ütles ingel temale: "Kas sa ei mäleta käske, mis su isa sulle andis, et sa peaksid võtma naise oma sugulasest?" mispärast kuula mind, mu vend; sest ta antakse sulle naiseks; ja ära tee kurjast vaimust arvet; selleks ööks antakse ta sulle naiseks.
16 Ja kui sa tuled abielukambrisse, siis võta lõhnaõli tuhk ja pane neile kala südant ja maksa ning tee sellega suitsu.
17 Ja kurat tunneb seda lõhna ja põgeneb ega tule enam kunagi, aga kui sa tuled tema juurde, tõuse mõlemad üles ja palveta halastava Jumala poole, kes halastab sinu peale ja päästa. sa: ära karda, sest ta on sulle määratud algusest peale; ja sina hoia teda ja ta läheb sinuga kaasa. Veelgi enam, ma arvan, et ta sünnitab sulle lapsi. Nüüd, kui Tobias neid asju kuulis, armastas ta teda ja ta süda ühines temaga.

7. PEATÜKK

1 Ja kui nad jõudsid Ekbatanisse, tulid nad Ragueli majja ja Saara tuli neile vastu. Kui nad olid üksteist tervitanud, viis ta nad majja.
2 Siis ütles Raguel oma naisele Ednale: "Kuidas sarnaneb see noormees minu nõbu Tobitiga!"
3 Ja Raguel küsis neilt: 'Kust te pärit olete, vennad? Kellele nad ütlesid: 'Me oleme Neftalimi poegadest, kes on Niinives vangis.
4 Siis ta ütles neile: "Kas te tunnete meie sugulast Tobitit?" Ja nad ütlesid: 'Me tunneme teda. Siis ta küsis: "Kas tal on hea tervis?"
5 Ja nad ütlesid: "Ta on elus ja terve." Ja Tobias ütles: "Ta on minu isa!"
6 Siis kargas Raguel üles, suudles teda ja nuttis,
7 Ja õnnistas teda ning ütles talle: "Sa oled ausa ja hea mehe poeg!" Aga kui ta kuulis, et Tobit on pime, oli ta kurb ja nuttis.

8 Ja samuti nutsid tema naine Edna ja tema tütar Saara. Veelgi enam, nad lõbustasid neid rõõmsalt; ja kui nad olid tapnud karja jäära, panid nad lihavaru lauale. Siis ütles Tobias Rafaelile, vend Azarias, et räägi asjadest, millest sa teel rääkisid, ja las see asi saadetakse.
9 Siis ta rääkis asjast Ragueliga ja Raguel ütles Tobiasele: 'Söö ja joo ja tee rõõmu!
10 Sest on kohane, et sa abiellud mu tütrega, aga ma kuulutan sulle tõde.
11 Ma olen andnud oma tütre naiseks seitsmele mehele, kes surid sel ööl, ja nad tulid tema juurde; olge aga praegu rõõmsad! Aga Tobias ütles: "Ma ei söö siin midagi, kuni me kokku lepime ja teineteisele vandume."
12 Raguel ütles: "Siis võta ta edaspidi vastavalt viisile, sest sina oled tema nõbu ja ta on sinu oma, ja halastav Jumal andku teile edu kõiges!"
13 Siis ta kutsus oma tütre Saara ja ta tuli oma isa juurde, võttis tal käest kinni ja andis Tobiasele naiseks, öeldes: Vaata, võta ta Moosese seaduse järgi ja vii ta enda juurde. isa. Ja ta õnnistas neid;
14 Ja kutsus Edna oma naisele, võttis paberi ja kirjutas lepingukirja ning pitseeris selle.
15 Siis hakkasid nad sööma.
16 Pärast seda, kui Raguel kutsus oma naise Edna ja ütles talle: "Õde, valmistage teine kamber ja tooge ta sinna!"
17 Kui ta oli teinud, nagu ta oli teda käskinud, tõi ta ta sinna ja ta nuttis ja võttis vastu oma tütre pisaraid ja ütles talle:
18 Ole hea, mu tütar! taeva ja maa Issand rõõmustagu sind selle kurbuse pärast: ole hea, mu tütar!

8. PEATÜKK

1 Ja kui nad olid õhtust söönud, viisid nad Tobiase tema juurde.
2 Ja kui ta läks, meenus talle Rafaeli sõnad ja ta võttis lõhnaõli tuha, pani sellele kala südame ja maksa ning tegi sellega suitsu.
3 See, mis lõhnas, kui kuri vaim oli lõhna tundnud, põgenes Egiptuse äärealadele ja ingel sidus ta kinni.
4 Ja pärast seda, kui nad mõlemad suleti, tõusis Tobias voodist ja ütles: "Õde, tõuse üles ja palvetagem, et Jumal meie peale halastaks!"
5 Siis hakkas Tobias ütlema: Kiidetud oled sina, meie vanemate Jumal, ja õnnistatud olgu sinu püha ja auline nimi igavesti! taevad õnnistagu sind ja kõiki su looduid.
6 Sa tegid Aadama ja andsid talle oma naise Eeva abiliseks ja öömajaks. Nende hulgast on pärit inimkond. Sa oled öelnud: Inimesel ei ole hea olla üksi. tehkem talle abivahend nagu tema ise.
7 Ja nüüd, Issand, ma ei võta seda oma õde himu pärast, vaid ausalt; seepärast seadke armulikult, et saaksime koos vananeda.
8 Ja ta ütles koos temaga: Aamen!
9 Nad magasid sel ööl mõlemad. Ja Raguel tõusis ja läks ning tegi haua,
10 öeldes: Ma kardan, et temagi ei sure.
11 Aga kui Raguel tuli oma majja,
12 Ta ütles oma naisele Ednale. Saatke üks teenijatest ja laske tal näha, kas ta on elus; kui ta ei ole, siis me võime ta maha matta ja keegi ei tea seda.
13 Siis neiu avas ukse ja läks sisse ning leidis nad mõlemad magamast,
14 Ja tuli välja ja teatas neile, et ta elab.
15 Siis kiitis Raguel Jumalat ja ütles: "Oo Jumal, sa oled väärt, et sind ülistatakse kõige puhta ja püha kiitusega! seepärast kiidagu su pühad sind koos kogu su looduga; ja kõik su inglid ja valitud kiidavad sind igavesti.
16 Sind kiidetakse, sest sa oled mind rõõmustanud; ja see ei tulnud mulle, mida ma kahtlustasin; aga sa oled meiega käitunud oma suure halastuse järgi.
17 Sind kiidetakse, sest sa oled halastanud kahe peale, kes olid oma isade ainusündinud lapsed: anna neile halastust, Issand, ja lõpeta nende elu tervena rõõmu ja halastusega.
18 Siis käskis Raguel oma sulastel haud täita.
19 Ja ta pidas pulmapidu neliteist päeva.
20 Sest enne kui abielupäevad olid lõppenud, oli Raguel talle vandega öelnud, et ta ei lahku enne, kui neliteist abielupäeva on möödunud;
21 Ja siis ta peaks võtma poole oma varandusest ja minema turvaliselt oma isa juurde; ja ülejäänud peaks saama siis, kui mina ja mu naine oleme surnud.

9. PEATÜKK

1 Siis kutsus Tobias Rafaeli ja ütles talle:
2 Vend Asarias, võta endaga kaasa sulane ja kaks kaamelit ning mine Rages of Media juurde Gabaeli juurde, too mulle raha ja too ta pulma.
3 Sest Raguel on vandunud, et ma ei lahku.
4 Aga mu isa loeb päevi; ja kui ma kaua viivitan, on tal väga kahju.
5 Ja Rafael läks välja ja jäi Gabaeli juurde ööbima ning andis talle käekirja. Raafael tõi välja pitseeritud kotid ja andis need talle.
6 Ja varahommikul läksid nad mõlemad koos välja ja tulid pulma. Ja Tobias õnnistas oma naist.

10. PEATÜKK

1 Aga tema isa Tobit luges iga päeva, ja kui reisipäevad olid möödunud ja nad ei tulnud,
2 Siis küsis Tobit: "Kas nad on kinni peetud?" või on Gabael surnud ja pole meest, kes talle raha annaks?
3 Seetõttu oli tal väga kahju.
4 Siis ta naine ütles talle: "Mu poeg on surnud, kuna ta viibib kaua; ja ta hakkas teda nutma ja ütles:
5 Nüüd ma ei hooli millestki, mu poeg, kuna ma olen su lahti lasknud, mu silmade valgus.
6 Temale ütles Tobit: "Ole vait, ärge muretsege, sest ta on kaitstud!"
7 Aga ta ütles: 'Ole vait ja ära peta mind! mu poeg on surnud. Ja ta läks iga päev välja teele, mida nad läksid, ega söönud päeval liha ega lakanud terveid ööd hädaldamast oma poega Tobiast, kuni möödus pulma neliteist päeva, mille Raguel oli vandunud, et ta peab. seal veeta. Siis ütles Tobias Raguelile: "Lase mind lahti, sest mu isa ja ema ei vaata enam mind näha."
8 Aga tema äi ütles talle: 'Jää minu juurde, siis ma saadan su isa juurde, et nad räägiksid talle, kuidas sinuga läheb.
9 Aga Tobias ütles: "Ei!" aga las ma lähen isa juurde.
10 Siis Raguel tõusis ja andis talle oma naise Saara ja poole oma varandusest, sulased, kariloomad ja raha.
11 Ja ta õnnistas neid ja saatis nad minema, öeldes: "Taeva Jumal andku teile edukas teekond, mu lapsed!"

12 Ja ta ütles oma tütrele: 'Austa oma isa ja ämma, kes on nüüd su vanemad, et ma kuulen sinust häid sõnu!' Ja ta suudles teda. Edna ütles ka Tobiasele: Taeva Issand taasta sind, mu kallis vend, ja luba, et ma näeksin enne oma surma su lapsi oma tütrest Saarast, et saaksin rõõmustada Issanda ees. Vaata, ma annan oma tütre sulle eriline usaldus; kus on, ära manitse tema kurja.

11. PEATÜKK

1 Pärast neid asju läks Tobias oma teed, kiites Jumalat, et ta oli andnud talle eduka reisi, ning õnnistas Ragueli ja tema naist Ednat ning läks oma teed, kuni nad jõudsid Niinive lähedale.
2 Siis ütles Rafael Tobiasele: 'Sa tead, vend, kuidas sa oma isa maha jätsid.
3 Kiirustagem su naise ette ja tehkem maja valmis.
4 Ja võta oma kätte kala sapi. Nii nad läksid oma teed ja koer läks neile järele.
5 Nüüd istus Anna ja vaatas oma poja poole.
6 Ja kui ta nägi teda tulevat, ütles ta tema isale: 'Vaata, su poeg tuleb ja mees, kes temaga kaasa läks.
7 Siis ütles Rafael: "Ma tean, Tobias, et su isa avab oma silmad."
8 Sellepärast võia sina ta silmi sapiga ja kui ta sellega torgitakse, siis ta hõõrub ja valge värv kaob ja ta näeb sind.
9 Siis Anna jooksis välja, langes oma pojale kaela ja ütles talle: "Kui ma olen sind näinud, mu poeg, siis olen nüüdsest rahul surmaga!" Ja nad nutsid mõlemad.
10 Ka Tobit läks ukse poole ja komistas, aga tema poeg jooksis tema juurde,
11 Ja ta võttis oma isa kinni ja lõi sapi oma vanematele silmadesse, öeldes: "Ole hea lootus, mu isa!"
12 Ja kui ta silmad muutusid targaks, hõõrus ta neid;
13 Ja valgesus läks ta silmanurkadest eemale ja kui ta nägi oma poega, langes ta talle kaela.
14 Ja ta nuttis ja ütles: 'Kiidetud oled sina, Jumal, ja õnnistatud olgu sinu nimi igavesti! ja õnnistatud on kõik su pühad inglid!
15 Sest sa oled piitsutanud ja halastanud mind, sest vaata, ma näen oma poega Tobiast. Ja ta poeg läks rõõmsalt sisse ja jutustas isale suuri asju, mis temaga oli Meedias juhtunud.
16 Siis läks Toobit välja oma miniale Niineve värava juurde, rõõmustas ja kiitis Jumalat; ja need, kes nägid teda minemas, imestasid, et ta oli saanud nägemise.
17 Aga Tobias tänas nende ees, sest Jumal halastas tema peale. Ja kui ta tuli oma minia Saara juurde, õnnistas ta teda, öeldes: "Oled oodatud, tütar! Õnnistatud olgu jumal, kes teid meie juurde tõi, ja õnnistatud olgu su isa ja ema!" Ja rõõm oli kõigi tema vendade seas, kes olid Niinives.
18 Ja Achiacharus ja Nasbas, tema venna poeg, tulid.
19 Ja Tobiase pulma peeti seitse päeva suure rõõmuga.

12. PEATÜKK

1 Siis kutsus Tobit oma poja Tobiase ja ütles talle: "Mu poeg, vaata, et mehel oleks palk, mis sinuga kaasas oli, ja sa pead talle rohkem andma!"
2 Ja Tobias ütles talle: "Oo isa, mulle ei tee paha anda talle pool sellest, mis ma tõin.
3 Sest ta tõi mind turvaliselt tagasi sinu juurde ja tegi mu naise terveks, tõi mulle raha ja tervendas sind.
4 Siis ütles vanamees: "See kuulub temale!"
5 Siis ta kutsus ingli ja ütles talle: 'Võta pool kõigest, mis sa oled toonud, ja mine turvaliselt minema.
6 Siis ta võttis nad mõlemad lahku ja ütles neile: "Kiitke Jumalat, kiitke teda ja ülistage teda ning kiitke teda selle eest, mida ta teile on teinud kõigi elavate silmis!" Hea on kiita Jumalat ja ülistada tema nime ning austusega kuulutada välja Jumala tegusid. seepärast ärge jääge teda kiitma.
7 Kuninga saladust on hea hoida, kuid Jumala tegude paljastamine on auväärne. Tehke seda, mis on hea, ja ükski halb ei puuduta teid.
8 Palve on hea koos paastu ja almuse ja õigusega. Natuke õigusega on parem kui palju ülekohtuga. Parem on anda almust kui koguda kulda:
9 Sest almus päästab surmast ja puhastab kõik patu. Need, kes annavad almust ja õigust, täidetakse eluga:
10 Aga need, kes pattu teevad, on oma elu vaenlased.
11 Kindlasti ei hoia ma sinust midagi eemal. Sest ma ütlesin: "Hea oli hoida lähedal kuninga saladust, aga auväärne on paljastada Jumala tegusid."
12 Nüüd, kui sina palvetasid ja su minia Saara, meenutasin ma teie palveid Püha ette. Ja kui sa surnu matsid, olin ka mina sinuga.
13 Ja kui sa ei viivitanud üles tõusta ja õhtusöögilt lahkuda, et minna surnuid katma, siis ei olnud sinu heategu minu eest varjatud, vaid ma olin sinuga.
14 Ja nüüd on Jumal mind saatnud sind ja sinu minia Saarat terveks tegema.
15 Mina olen Rafael, üks seitsmest pühast inglist, kes esitavad pühakute palveid ja käivad sisse ja välja Püha au ees.
16 Siis nad mõlemad ehmusid ja langesid silmili, sest nad kartsid.
17 Aga ta ütles neile: "Ärge kartke, sest teil läheb hästi!" siis kiitke Jumalat.
18 Sest ma ei tulnud oma armust, vaid meie Jumala tahtel; seepärast kiida teda igavesti.
19 Kõik need päevad olen ma teile ilmunud; aga mina ei söönud ega joonud, aga teie nägite nägemust.
20 Nüüd tänage Jumalat, et ma lähen üles Tema juurde, kes mu on läkitanud; aga kirjuta kõik, mis tehakse, raamatusse.
21 Ja kui nad tõusid, ei näinud nad teda enam.
22 Siis nad tunnistasid Jumala suuri ja imelisi tegusid ja seda, kuidas Issanda ingel oli neile ilmunud.

13. PEATÜKK

1 Siis Tobit kirjutas rõõmupalve ja ütles: "Kiidetud olgu Jumal, kes elab igavesti, ja kiidetud olgu tema kuningriik!"
2 Sest ta piitsutab ja halastab, ta viib alla põrgusse ja toob uuesti üles, ega ole kedagi, kes ei saaks tema käest kõrvale hoida.
3 Tunnistage teda paganate ees, te Iisraeli lapsed, sest ta on meid nende sekka pillutanud.
4 Seal kuulutage tema suurust ja ülistage teda kõigi elavate ees, sest tema on meie Issand ja Jumal, meie Isa, igavesti.
5 Ja ta piitsutab meid meie süütegude pärast ja halastab taas ning kogub meid kõigist rahvastest, kelle sekka ta meid on pillutanud.
6 Kui te pöördute tema poole kogu oma südamega ja kogu oma mõistusega ning käitute tema ees ausalt, siis pöördub ta teie poole ega varja oma palet teie eest. Seepärast vaata,

mida ta sinuga teeb, ja tunnista teda kogu oma suuga ning ülista väe Issandat ja ülista igavest kuningat. Ma kiidan teda oma vangistuse maal ja kuulutan tema vägevust ja majesteetlikkust patusele rahvale. Oo te patused, pöörduge ja tehke õigust tema ees: kes võib öelda, kas ta võtab teid vastu ja halastab teie peale?
7 Ma ülistan oma Jumalat ja mu hing kiidab taevakuningat ja tunneb rõõmu tema suurusest.
8 Rääkigu kõik ja kõik kiidagu teda tema õiguse eest!
9 Jeruusalemm, püha linn, ta piitsutab sind su laste tegude eest ja halastab taas õigete laste peale.
10 Kiida Issandat, sest ta on hea, ja kiida igavest Kuningat, et tema telk võiks taas rõõmuga sinu sisse ehitada, ja rõõmustagu ta sinu sees vangistatuid ja armasta sinus igavesti neid. mis on õnnetud.
11 Paljud rahvad tulevad kaugelt Issanda Jumala nime juurde, käes kingitused, kingitused taevakuningale; kõik sugupõlved ülistavad sind suure rõõmuga.
12 Neetud on kõik, kes sind vihkavad, ja õndsad on kõik, kes sind igavesti armastavad.
13 Rõõmustage ja rõõmustage õigete laste pärast, sest nad kogutakse kokku ja õnnistavad õigete Issandat.
14 Õndsad on need, kes sind armastavad, sest nad tunnevad rõõmu sinu rahust. Õndsad on need, kes kurvastavad kõigi sinu nuhtluste pärast; sest nad rõõmustavad sinu pärast, kui nad on näinud kogu su hiilgust, ja rõõmustavad igavesti.
15 Õnnistagu mu hing Jumalat, suurt Kuningat.
16 Sest Jeruusalemm ehitatakse üles safiiridest ja smaragdidest ja kalliskividest, su müürid ja tornid ja kaitserauad puhtast kullast.
17 Ja Jeruusalemma tänavad sillutatakse berülli, karbunkuli ja Ofiri kividega.
18 Ja kõik ta tänavad ütlevad: "Aleluja!" ja nad kiidavad teda, öeldes: 'Kiidetud olgu Jumal, kes on seda igavesti ülistanud!'

14. PEATÜKK

1 Nii lõpetas Tobit Jumala kiitmise.
2 Ja ta oli kaheksa viiekümne aastane, kui ta kaotas nägemise, mis taastus kaheksa aasta pärast. Ja ta andis almust ja suurenes Issanda Jumala kartuses ja kiitis teda.
3 Ja kui ta oli väga vana, kutsus ta oma poja ja oma poja pojad ning ütles talle: "Mu poeg, võta oma lapsed!" sest vaata, ma olen vananenud ja olen valmis siit elust lahkuma.
4 Mine, mu poeg, Meediasse, sest ma usun seda, mida prohvet Joonas Niinivest rääkis, et see kukutatakse; ja et mõnda aega on rahu pigem Meedias; ja et meie vennad lebavad sellelt healt maalt hajutatud maa peale.
5 Ja et Jumal halastab jälle nende peale ja toob nad tagasi maale, kus nad ehitavad templi, kuid mitte nii nagu esimene, kuni selle ajastu aeg saab täis; ja pärast seda naasevad nad kõigist oma vangistuse paikadest ja ehitavad Jeruusalemma hiilgavalt üles ja Jumala koda ehitatakse sinna igaveseks hiilgava ehitisega, nagu prohvetid on sellest rääkinud.
6 Ja kõik rahvad pöörduvad ja kardavad tõesti Issandat Jumalat ja matavad oma ebajumalad.
7 Nõnda kiidavad kõik rahvad Issandat ja tema rahvas tunnistab Jumalat ja Issand ülendab oma rahvast; ja kõik need, kes armastavad Issandat Jumalat tões ja õiguses, rõõmustavad, halastades meie vendadele.
8 Ja nüüd, mu poeg, mine ära Niinevest, sest see, mida prohvet Joonas rääkis, läheb kindlasti täide.
9 Aga sina pea seadust ja käske ning ole armuline ja õiglane, et sul läheks hästi.
10 Ja matta mind ja oma ema koos minuga; aga ära peatu enam Ninives. Pidage meeles, mu poeg, kuidas Aman käitus Achiacharosega, kes ta üles kasvatas, kuidas ta valgusest ta pimedusse tõi ja kuidas ta teda taas tasustas: ometi Achiacharus päästeti, kuid teisel oli tasu, sest ta läks pimedusse. Manasses andis almust ja pääses surma püünistest, mille nad olid talle pannud, kuid Aaman langes püünisesse ja hukkus.
11 Mispärast nüüd, mu poeg, mõtle, mida almust teeb ja kuidas õigus annab. Kui ta seda oli öelnud, heitis ta voodis oleva vaimu, olles sada kaheksa viiskümmend aastat vana; ja ta mattis ta auväärselt.
12 Ja kui tema ema Anna oli surnud, mattis ta ta oma isa juurde. Aga Tobias läks oma naise ja lastega Ekbatanisse oma äia Ragueli juurde,
13 Kuhu ta sai austusega vanaks ja mattis auväärselt oma isa ja ämma ning päris nende vara ja oma isa Toobiti vara.
14 Ja ta suri Ekbatanis Meedias, olles sada seitse ja kakskümmend aastat vana.
15 Aga enne oma surma kuulis ta Ninive hävitamisest, mille vallutasid Nabuchodonosor ja Assverus, ja enne oma surma rõõmustas ta Niinive üle.

JUDIT

1. PEATÜKK

1 Nebukadnetsari kaheteistkümnendal valitsemisaastal, kes valitses suures linnas Niinives; Arpaksadi päevil, kes valitses meedlaste üle Ekbatanas,
2 Ja ehitati Ekbatanisse müürid ümber kividest, mille laius oli kolm küünart ja pikkust kuus küünart, ning müüri kõrgus oli seitsekümmend küünart ja laius viiskümmend küünart.
3 Ja seadke selle tornid selle väravatele saja küünra kõrgused ja selle laius vundamendis kuuskümmend küünart.
4 Ja ta tegi selle väravad, seitsekümmend küünart kõrgeks tõstetud väravad ja nende laius oli nelikümmend küünart oma võimsate vägede väljaminekuks ja jalameeste komplekteerimiseks.
5 Juba neil päevil sõdis kuningas Nebukadnetsar kuningas Arpaksadiga suurel tasandikul, mis on Ragau piirimail.
6 Ja tema juurde tulid kõik mägede elanikud ja kõik, kes elasid Eufrati, Tigrise ja Hydaspese ja Elymea kuninga Arioki tasandiku ääres, ja väga palju Kelodi poegade rahvaid. lahingusse.
7 Siis saatis Assüüria kuningas Nebukadnetsar kõigi Pärsia elanike ja läänepoolsete elanike juurde ning Kiliikia ja Damaskuse, Liibanuse ja Antiliibanuse elanike juurde ja kõigi mereäärsete elanike juurde,
8 Ja neile rahvaste seas, kes olid pärit Karmelist ja Gileadist ja kõrgemast Galileast ja Esdrelomi tasandikult,
9 Ja kõigile, kes olid Samaarias ja selle linnades ja Jordani taga kuni Jeruusalemma ja Betaani, Keelose ja Kadese ja Egiptuse jõeni, Taphnese ja Ramesseni ja kogu Gesemimaani,
10 Kuni jõuate Tanise ja Memphise taha ja kõigi Egiptuse elanike juurde, kuni jõuate Etioopia piiridesse.
11 Aga kõik maa elanikud eirasid Assuri kuninga Nebukadnetsari käsku ega läinud koos temaga lahingusse; sest nad ei kartnud teda; jah, ta oli nende ees nagu üks mees ja nad saatsid tema saadikud nende juurest ilma mõjuta ja häbiga.
12 Seepärast oli Nebukadnetsar väga vihane kogu selle maa peale ja vandus oma trooni ja kuningriigi juures, et ta saab kindlasti kätte maksta kõigi nende Kiliikia ja Damaskuse ja Süüria ranniku eest ning tapab mõõgaga kõik maa elanikud. Moabi maa ja ammonlased ja kogu Juudamaa ja kõik, kes olid Egiptuses, kuni jõuate kahe mere piirile.
13 Siis ta marssis seitsmeteistkümnendal aastal sõjariistas oma väega kuningas Arpaksadi vastu ja võitis oma lahingus, sest ta kukutas kogu Arpaksadi väe ja kõik ta ratsanikud ja kõik tema sõjavankrid,
14 Ja ta sai oma linnade isandaks ja tuli Ekbataani ja vallutas tornid ja rikkus selle tänavad ning muutis selle ilu häbiks.
15 Ta vallutas ka Arpaksadi Ragau mägedes ja lõi tema nooltega läbi ning hävitas ta sel päeval täielikult.
16 Ja ta pöördus pärast seda tagasi Üheksasse, nii tema kui ka kogu tema päikesepaisteliste rahvaste seltskond oli väga suur hulk sõjamehi, ja seal ta rahunes ja pidas sada kakskümmend päeva pidusööki nii tema kui ka tema sõjaväega.

2. PEATÜKK

1 Ja kaheksateistkümnendal aastal, esimese kuu kahekümnendal päeval, räägiti Assüüria kuninga Nebukadnetsari kojas, et ta peaks, nagu ta ütles, kätte maksma kogu maa peal.
2 Siis ta kutsus enda juurde kõik oma ametnikud ja kõik oma ülikud ning andis neile teada oma salanõu ja lõpetas kogu maa viletsuse oma suust.
3 Siis nad otsustasid hävitada kogu liha, kes ei kuulanud tema suu käsku.
4 Ja kui ta oli oma nõupidamise lõpetanud, kutsus Assüüria kuningas Nebukadnetsar oma väepealikuks Holofernese, kes oli tema kõrval, ja ütles temale.
5 Nõnda ütleb suur kuningas, kogu maa isand: Vaata, sa lähed minu juurest välja ja võtad endaga kaasa sada kakskümmend tuhat jalameest, kes usaldavad oma jõudu. ja hobuste arv koos ratsanikega kaksteist tuhat.
6 Ja sa lähed kogu läänemaa vastu, sest nad eiranud mu käsku.
7 Ja sina teata, et nad valmistavad mulle maad ja vett, sest ma lähen oma vihaga nende vastu ja katan kogu maa oma sõjaväe jalgadega ja annan nad saagiks neid:
8 Nii et nende tapetud täidavad nende orud ja ojad ning jõgi täitub nende surnutega, kuni see voolab üle.
9 Ja ma viin nad vangidesse kogu maa äärde.
10. Seepärast mine välja. ja võta minu ette kõik nende piirid ja kui nad annavad end sulle järele, jäta need mulle kuni nende karistuspäevani.
11 Aga nende kohta, kes mässavad, ärgu su silm armu neid; vaid pange nad tapmisele ja rikkuge neid, kus iganes sa maitsed.
12 Sest nii nagu ma elan ja oma kuningriigi väel, ma teen kõike, mida ma olen rääkinud, oma käe läbi.
13 Ja vaata, et sa ei riku ühtegi oma isanda käsku, vaid täidaksid need täielikult, nagu ma olen sind käskinud, ja ära viivita nende täitmist.
14 Siis Holofernes väljus oma isanda juurest ja kutsus kõik maavalitsejad ja kaptenid ning Assuri väepealikud;
15 Ja ta kogus väljavalitud mehed lahingusse, nagu ta isand oli käskinud, sada kakskümmend tuhat ja kaksteist tuhat vibulaskjat ratsa seljas;
16 Ja ta saatis nad laiali, nagu suur sõjavägi oli sõjaks tellitud.
17 Ja ta võttis nende vankriks kaameleid ja eesleid, väga palju; ning numbrita lambaid, härgi ja kitsi nende varustamiseks:
18 Ja rohkesti varandust igale sõjaväelasele ning väga palju kulda ja hõbedat kuningakojast.
19 Siis ta läks ja kogu oma vägedega minema, et minna teekonnal kuningas Nebukadnetsari ette ja katta kogu maakera lääne poole oma sõjavankrite, ratsameeste ja nende valitud jalameestega.
20 Kaasa tuli palju päikesepaistelisi riike nagu jaaniussid ja maapealne liiv, sest rahvast oli vähe.
21 Ja nad läksid üheksandast kolmepäevase teekonna kaugusele Bektilethi tasandiku poole ja lõid leegi

Bektileti juurest selle mäe lähedal, mis on ülem-Kiliikiast vasakul.
22 Siis ta võttis kogu oma sõjaväe, jalamehed, ratsanikud ja sõjavankrid ning läks sealt mägismaale;
23 Ja hävitas Phudi ja Ludi ning rüüstas kõik Rassese ja Iisraeli lapsed, kes elasid kõrbe poole Kellide maa lõunaosas.
24 Siis ta läks üle Eufrati ja läks läbi Mesopotaamia ning hävitas kõik Arbonai jõe ääres olevad kõrged linnad, kuni te jõuate mere äärde.
25 Ja ta vallutas Kiliikia piirid ja tappis kõik, kes talle vastu seisid, ja jõudis Jaafeti piiridesse, mis olid lõuna pool Araabia vastas.
26 Ta piiras ümber kõik Midjani lapsed ja põletas nende telgid ning rikkus nende lambalaudad.
27 Siis ta läks alla Damaskuse tasandikule nisulõikuse ajal ja põletas kõik nende põllud ning hävitas nende karjad ja karjad, samuti rikkus ta nende linnad ja raiskas täielikult nende maad ja lõi kõik nende noormehed. mõõga tera.
28 Sellepärast tabas hirm ja kartus tema ees kõiki mereranniku elanikke, kes olid Siidonis ja Tüüroses, ja neid, kes elasid Suris ja Ocinas, ja kõiki, kes elasid Jemnaanis; ja need, kes elasid Asotoses ja Ascalonis, kartsid teda väga.

3. PEATÜKK

1 Siis nad läkitasid tema juurde saadikud rahu tagama, öeldes:
2 Vaata, meie, suure kuninga Nebukadnetsari sulased, lebame sinu ees; kasuta meid nii, nagu see sinu silmis hea on.
3 Vaata, meie majad ja kõik meie paigad ja kõik meie nisupõllud, karjad ja karjad ning kõik meie telkide majad lebavad sinu ees; kasuta neid nii, nagu sulle meeldib.
4 Vaata, isegi meie linnad ja nende elanikud on sinu sulased; tule ja tee nendega nii, nagu sulle hea tundub.
5 Ja mehed tulid Holofernese juurde ja teatasid talle nii.
6 Siis tuli ta koos oma sõjaväega alla mere rannikule ja pani kõrgetesse linnadesse garnisonid ja võttis neist välja valitud mehed abiks.
7 Nii nemad ja kogu ümberkaudne maa võtsid nad vastu vanikute, tantsude ja trummidega.
8 Ometi lammutas ta nende piirid ja raius maha nende metsasalud, sest ta oli käskinud hävitada kõik maa jumalad, et kõik rahvad kummardaksid ainult Nebukadnetsarit ja et kõik keeled ja suguharud hüüaksid teda kui jumalat.
9 Ta tuli ka Esdraeloni vastu Juudamaa lähedal, Juudamaa suure väina vastu.
10 Ja ta lõi leegi Geba ja Scythopolise vahele ja viibis seal terve kuu, et koguda kokku kõik oma sõjaväe vankrid.

4. PEATÜKK

1 Iisraeli lapsed, kes elasid Juudamaal, kuulsid kõike, mida Holofernes, Assüüria kuninga Nebukadnetsari ülempealik, oli teinud rahvastele ja kuidas ta oli rikkunud kõik nende templid ja teinud nad tühjaks.
2 Seepärast kartsid nad teda väga ja tundsid muret Jeruusalemma ja Issanda, oma Jumala templi pärast.
3 Sest nad tulid äsja vangistusest tagasi ja kogu Juudamaa rahvas kogunes hiljuti kokku ning nõud, altar ja koda pühitseti pärast rüvetamist.
4 Seepärast läkitasid nad kõikidesse Samaaria äärtesse ja küladesse ning Bethoroni, Belmeni ja Jeerikosse, Koobasse ja Esorasse ja Saalemi orgu.
5 Ja nad vallutasid eelnevalt kõik kõrgete mägede tipud ja kindlustasid külasid, mis neis olid, ja panid ohvreid sõjavarustuseks, sest nende põldu lõigati hiljaaegu.
6 Ka ülempreester Joakim, kes oli neil päevil Jeruusalemmas, kirjutas neile, kes elasid Betulias ja Betomestamis, mis asub Esdraeloni vastas lageda poole, Dotaimi lähedal,
7 Pannes neile kohustuse hoida mägismaa käike, sest nende kaudu oli sissepääs Juudamaale ja neid oli lihtne peatada, kes tulid üles, sest käik oli sirge, maksimaalselt kahele mehele.
8 Ja Iisraeli lapsed tegid, nagu ülempreester Joakim oli käskinud, kogu Iisraeli rahva vanavanematega, kes elasid Jeruusalemmas.
9 Siis hüüdsid kõik Iisraeli mehed suure innuga Jumala poole ja alandasid oma hinge suure kirglikkusega.
10 Nemad ja nende naised ja lapsed ja nende kariloomad ja kõik võõrad ja palgalised ja nende sulased, kes on ostetud raha eest, panid kotiriie kubemele.
11 Nõnda langesid kõik mehed ja naised, lapsed ja Jeruusalemma elanikud templi ette ja heitsid tuhka pähe ning laotasid oma kotiriie Issanda palge ette, samuti panid nad kotiriie altari ümber,
12 Ja karjus kõik ühel nõul Iisraeli Jumala poole, et ta ei annaks nende lapsi saagiks ja nende naisi saagiks ja nende pärandlinnu hävingusse ning pühamu teotatuks ja teotamiseks, et rahvad saaksid rõõmustada.
13 Ja Jumal kuulis nende palveid ja vaatas nende kannatuste peale, sest rahvas paastus palju päevi kogu Juudamaal ja Jeruusalemmas Kõigeväelise Issanda pühamu ees.
14 Ja ülempreester Joakim ja kõik preestrid, kes seisid Issanda ees, ja need, kes teenisid Issandat, olid vöötatud kotiriidega ja ohverdasid igapäevaseid põletusohvreid koos rahva tõotuste ja tasuta kingitustega,
15 Ja neil oli tuhk oma säärtel ja nad hüüdsid Issanda poole kogu oma jõuga, et ta vaataks armulikult kogu Iisraeli soo peale.

5. PEATÜKK

1 Siis teatati Holofernesele, Assuri väepealikule, et Iisraeli lapsed olid valmistunud sõjaks ja sulgenud mäestiku käigud ning kindlustanud kõik kõrgete küngaste tipud ja koledad takistused šampanjariikides:
2 Selle peale ta vihastas ja kutsus kõik Moabi vürstid ja Ammoni pealikud ja kõik mereäärse maavalitsejad,
3 Ja ta ütles neile: "Ütle mulle nüüd, Kaanani pojad, kes on see rahvas, kes elab mägisel maal ja mis on linnad, kus nad elavad, ja kui palju on nende sõjaväge ja kus on

nende vägi ja jõud ning milline kuningas on nende üle määratud või nende sõjaväe kapten;
4 Ja miks nad on otsustanud mitte tulla mulle vastu, rohkem kui kõik lääne elanikud?
5 Siis ütles Ahhior, kõigi ammonlaste pealik: 'Kuulgu mu isand nüüd sõna oma sulase suust ja ma kuulutan sulle tõde nende inimeste kohta, kes elavad su lähedal ja elavad mägistel aladel. : ja su sulase suust ei tule valet.
6 Need inimesed põlvnevad kaldealastest:
7 Ja nad elasid siiamaani Mesopotaamias, sest nad ei tahtnud järgida oma vanemate jumalaid, kes elasid Kaldea maal.
8 Sest nad jätsid maha oma esivanemate tee ja kummardasid taeva Jumalat, Jumalat, keda nad tundsid, ja nad ajasid nad välja oma jumalate eest ja põgenesid Mesopotaamiasse ja elasid seal palju päevi.
9 Siis käskis nende Jumal neil lahkuda paigast, kus nad elasid, ja minna Kaananimaale, kus nad elasid ja neil oli kulla ja hõbeda ja väga palju karja.
10 Aga kui nälg kattis kogu Kaananimaa, läksid nad alla Egiptusesse ja elasid seal võõrana, kuni nad said toitu, ja kogunes seal suur rahvahulk, nii et nende rahvast ei saanud loendada.
11 Sellepärast tõusis Egiptuse kuningas nende vastu ja käitus nendega kavalalt, alandas nad telliskivitööga ja tegi orjadeks.
12 Siis nad kisendasid oma Jumala poole ja ta lõi terve Egiptuse maad ravimatute nuhtlustega. Nii egiptlased ajasid nad nende silmist välja.
13 Ja Jumal kuivatas Punase mere nende ees,
14 Ja viis nad Siina ja Cades-Barne'i mäele ning viskas välja kõik, kes kõrbes elasid.
15 Ja nad asusid elama emorlaste maale ja hävitasid oma jõuga kogu Eseboni ja läksid üle Jordani, vallutasid nad kogu mägestiku.
16 Ja nad ajasid enda ette kaananlased, fereslased, jebuuslased, sükeemlased ja kõik gergeslased ning nad elasid sellel maal palju päevi.
17 Ja kuigi nad ei teinud pattu oma Jumala ees, läks neil hästi, sest Jumal, kes vihkas ülekohut, oli nendega.
18 Aga kui nad lahkusid teelt, mille ta neile määras, hävitati nad paljudes väga valusates lahingutes ja viidi vangi maale, mis ei kuulunud neile, ja nende Jumala tempel visati maha ja nende linnad vaenlaste poolt võetud.
19 Aga nüüd on nad pöördunud tagasi oma Jumala juurde ja tulnud üles paikadest, kus nad olid hajutatud, ja vallutanud Jeruusalemma, kus on nende pühamu, ja istuvad mägisel maal. sest see oli kõle.
20 Nüüd, mu isand ja maavalitseja, kui nende inimeste vastu on eksimine ja nad patustavad oma Jumala vastu, siis mõelgem, et see on nende hukatuseks, ja mingem üles ja võidame nad.
21 Aga kui nende rahval ei ole ülekohut, siis mingu mu isand nüüd mööda, et nende Issand ei kaitseks neid ja nende Jumal ei oleks nende eest, ja me ei saaks teotuseks kogu maailma ees.
22 Ja kui Ahhior oli need kõned lõpetanud, nurisesid kogu telgi ümber seisnud rahvas ning Holofernese pealikud mehed ja kõik, kes elasid mere ääres ja Moabis, rääkisid, et ta peaks ta tapma.
23 Sest nad ütlevad, et me ei karda Iisraeli laste palet, sest vaata, see on rahvas, kellel pole jõudu ega jõudu tugevaks lahinguks.
24 Nüüd, isand Holofernes, läheme me üles ja nad saavad kogu su sõjaväe saagiks.

PEATÜKK 6

1 Ja kui meeste kära nõukogu ümber lakkas, ütles Asuri sõjaväe pealik Holofernes Ahiorile ja kõigile moabilastele kogu teiste rahvaste seltskonna ees:
2 Ja kes sa oled, Ahior ja Efraimi palgalised, et sa oled tänaseni meie vastu prohvetlikult kuulutanud ja öelnud, et me ei peaks sõdima Iisraeli rahvaga, sest nende Jumal kaitseb neid? ja kes on Jumal peale Nebukadnetsar?
3 Ta saadab oma väe ja hävitab nad maa pealt, ja nende Jumal ei päästa neid, aga meie, tema sulased, hävitame nad kui ühe inimese; sest nad ei suuda säilitada meie hobuste jõudu.
4 Sest nendega me tallame neid jalge alla ja nende mäed joovad ära nende verest ja nende põllud täituvad nende surnukehadega ja nende sammud ei saa meie ees seista, sest nad hukkuvad täielikult, ütleb kuningas Nebukadnetsar, kogu maa isand, sest ta ütles: 'Ükski mu sõna ei lähe asjatuks.
5 Ja sina, Ahior, Ammoni palgaline, kes sa oled rääkinud neid sõnu oma süü päeval, ei näe enam mu palet sellest päevast peale, kuni ma maksan kätte selle rahva eest, kes tuli Egiptusest välja.
6 Ja siis läbib minu armee mõõk ja mind teenijate hulk, ja sa kukud nende tapetute sekka, kui ma tagasi tulen.
7 Nüüd toovad mu sulased su tagasi mägismaale ja panevad su ühte käigulinnadesse.
8 Ja sa ei hukku, kuni sind koos nendega hävitatakse.
9 Ja kui sa veenad end oma mõtetes, et nad võetakse, siis ärgu langegu su nägu. Ma olen seda rääkinud ja ükski mu sõna ei jää asjatuks.
10 Siis käskis Holofernes oma teenijatel, kes ootasid tema telgis, võtta Ahhior ja viia ta Betuliasse ning anda ta Iisraeli laste kätte.
11 Siis võtsid ta sulased ta kinni ja viisid ta laagrist välja tasandikule. Nad läksid tasandikult mägismaale ja jõudsid Betulia all olevate allikate juurde.
12 Ja kui linna mehed neid nägid, võtsid nad relvad ja läksid linnast välja mäe tippu. Ja igaüks, kes kasutas lingut, hoidis neid üles tulemast, loopides nende vastu kive.
13 Ent kui nad salaja mäe alla sattusid, sidusid nad Ahiori ja viskasid ta alla ning jätsid ta mäe jalamile ning pöördusid tagasi oma isanda juurde.
14 Aga iisraellased tulid oma linnast alla ja tulid tema juurde ja kaotasid ta ning viisid ta Betuliasse ja esitasid ta linna valitsejate ette.
15 Need olid neil päevil Ussija, Miika poeg, Siimeoni suguharust, ja Kabris, Gotonieli poeg, ja Charmis, Melkieli poeg.
16 Ja nad kutsusid kokku kõik linna vanad ja kõik nende noorukid ja naised jooksid kogudusse ning panid Ahiori

kogu oma rahva keskele. Siis Ussija küsis temalt, mis juhtus.
17 Ja ta vastas ja kuulutas neile Holofernese nõukogu sõnad ja kõik sõnad, mis ta oli rääkinud Assuri vürstide keskel ja kõikjal, kus Holofernes oli rääkinud uhkelt Iisraeli soo vastu.
18 Siis inimesed heitsid maha ja kummardasid Jumalat ning hüüdsid Jumala poole. öeldes,
19 Issand, taeva Jumal, vaata nende uhkust ja halasta meie rahva madalat seisundit ja vaata nende nägu, kes on täna sinule pühitsetud.
20 Siis nad lohutasid Ahiorit ja kiitsid teda väga.
21 Ja Ussija viis ta kogudusest välja oma majja ja korraldas vanematele pidusöögi; ja nad kutsusid kogu selle öö Iisraeli Jumalat appi.

7. PEATÜKK

1 Järgmisel päeval käskis Holofernes kogu oma sõjaväel ja kogu oma rahval, kes oli tulnud tema osa võtma, et nad viiksid oma leeri Betulia vastu, et võtta ette mägede tõusud ja alustada sõda Iisraeli lastega. .
2 Siis tõstsid nende vägimehed sel päeval oma laagrid ära ja sõjameeste armee oli sada seitsekümmend tuhat jalameest ja kaksteist tuhat ratsanikku, lisaks pagasile, ja teisi mehi, kes olid nende seas jalamil, väga suur hulk. .
3 Nad lõid leeri Betulia lähedal asuvasse orgu allika juurde ja levisid laias laastus üle Dotaimi kuni Belmaimini ja pikemalt Betuuliast kuni Künamonini, mis on Esdraeloni vastas.
4 Kui Iisraeli lapsed nägid nende paljusust, ehmusid nad väga ja ütlesid igaüks oma ligimesele: "Nüüd lakuvad need mehed maapinda!" sest ei kõrged mäed ega orud ega künkad ei suuda nende raskust taluda.
5 Siis haaras igaüks oma sõjarelvad ja kui nad olid oma tornidel tule süüdanud, jäid nad kogu selle öö valvama.
6 Aga teisel päeval tõi Holofernes välja kõik oma ratsanikud Iisraeli laste silme all, kes olid Betulias,
7 Ja vaatas käike üles linna ja jõudis nende vete allikateni ja võttis need ning pani nende üle sõjameeste garnisonid ja ta läks ise oma rahva poole.
8 Siis tulid tema juurde kõik Eesavi laste pealikud ja kõik Moabi rahva maavalitsejad ja mereäärsed pealikud ning ütlesid:
9 Meie isand kuulgu nüüd sõna, et su sõjavägi ei kukutaks.
10 Sest need Iisraeli lastest pärit inimesed ei usalda oma odasid, vaid nende mägede kõrgust, kus nad elavad, sest nende mägede tippu ei ole kerge tõusta.
11 Seepärast, mu isand, ära sõdi nende vastu lahinguriistas, et ükski mees sinu rahvast ei hukkuks.
12 Jää oma leeri ja hoia kõiki oma sõjaväe mehi ja lase oma sulased nende kätte saada veeallikas, mis mäejalamilt välja voolab.
13 Sest kõigil Betulia elanikel on seal oma vesi; nõnda tapab janu nad ja nad loovutavad oma linna ning meie ja meie rahvas läheme üles lähedal asuvate mägede tippudele ja lööme nende peale leeri, et valvata, et keegi linnast välja ei läheks.
14 Nii nad ja nende naised ja nende lapsed hävitatakse tulega ja enne kui mõõk nende vastu tuleb, kukutatakse nad tänavatel, kus nad elavad.
15 Nõnda maksad sa neile kurja tasu; sest nad mässasid ega kohtunud rahumeelselt sinu isikuga.
16 Ja need sõnad meeldisid Holofernesele ja kõigile tema teenijatele ning ta otsustas teha nii, nagu nad olid rääkinud.
17 Ja ammonlaste leer läks minema ja koos nendega viis tuhat assüürlast; nad lõid leeri orgu ning vallutasid veed ja Iisraeli laste vete allikad.
18 Siis läksid Eesavi lapsed koos ammonlastega üles ja lõid leeri mägismaal Dotaimi vastas; ja nad tundsid mõnda neist lõuna pool ja ida pool Ekrebeli vastas, mis on Kuusi lähedal, see on Mochmuri oja ääres; ja ülejäänud assüürlaste sõjavägi lõi leeri tasandikul ja kattis kogu maa; ja nende telke ja vankreid püstitati väga palju.
19 Siis hüüdsid Iisraeli lapsed Issanda, oma Jumala poole, sest nende süda läks alt, sest kõik nende vaenlased olid nad ümberringi piiranud ja nende seast polnud enam võimalust põgeneda.
20 Nõnda jäi kogu Assuri seltskond nende ümber, nii nende jalamehed, sõjavankrid kui ka ratsanikud, kolmkümmend neli päeva, nii et kõik nende veenõud tegid kõik Betulia tõkestajad tühjaks.
21 Ja tsisternid tühjendati ja neil ei olnud vett, et neid täis juua üheks päevaks; sest nad andsid neile juua mõõdu järgi.
22 Sellepärast olid nende väikesed lapsed südamest väljas ning nende naised ja noormehed minestasid janu pärast ning langesid linna tänavatele ja väravate juurde, ja neil ei olnud enam jõudu.
23 Siis kogunes kogu rahvas Ussija ja linnapealiku juurde, nii noored mehed kui naised ja lapsed, ja kisendasid valju häälega ja ütlesid kõigi vanemate ees:
24 Jumal olgu kohtumõistja meie ja teie vahel, sest te olete meile palju kurja teinud, kui te ei ole nõudnud rahu Assuri lastelt.
25 Sest praegu pole meil abistajat, aga Jumal on meid müünud nende kätte, et meid heidetakse nende ette janu ja suure hukatusse.
26 Seepärast kutsuge nad nüüd enda juurde ja andke kogu linn saagiks Holofernese rahvale ja kogu tema sõjaväele.
27 Sest parem on meid saada neile saagiks, kui surra janu pärast, sest me oleme tema sulased, et meie hing jääks elama ega näeks meie silme all oma imikute surma ega oma naisi ega meie lapsed surevad.
28 Me anname teie vastu tunnistajaks taeva ja maa ja meie Jumala ja meie isade Issanda, kes karistab meid meie ja meie vanemate pattude järgi, et ta ei tee seda, nagu me täna oleme öelnud.
29 Siis kostis koguduse keskel suur nutt ühel meelel; ja nad hüüdsid valju häälega Issanda Jumala poole.
30 Siis ütles Ussija neile: "Vennad, olge julged, pidagem vastu veel viis päeva, et Issand, meie Jumal, võib meie poole pöörata oma halastuse!" sest ta ei hülga meid täielikult.

31 Ja kui need päevad mööduvad ja meile ei tule abi, teen ma sinu sõna järgi.
32 Ja ta ajas rahva laiali, igaüks omal käel; ja nad läksid oma linna müüride ja tornide juurde ning saatsid naised ja lapsed oma majadesse; ja nad toodi linna väga nõrgalt.

8. PEATÜKK

1 Sel ajal kuulis seda Juudit, kes oli Merari tütar, Oxi poeg, Joosepi poeg, Ozeli poeg, Elkia poeg, Ananiase poeg, Rafaimi poeg Gedeon , Acito poeg, Eliu poeg, Eliabi poeg, Naatanaeli poeg, Samaeli poeg, Iisraeli poja Salasadali poeg.
2 Ja Manasses oli tema mees, tema suguharust ja suguvõsast, kes suri odralõikuse ajal.
3 Sest kui ta seisis ja valvas neid, kes põllul köidikuid sidusid, tuli talle kuumus pähe ja ta langes voodile ja suri Betulia linnas. .
4 Ja Juudit oli oma majas lesk kolm aastat ja neli kuud.
5 Ja ta tegi talle telgi oma maja tippu, pani niude peale kotiriie ja kandis oma lesknaise rõivaid.
6 Ja ta paastus kõik oma lesepõlvepäevad, välja arvatud hingamispäevade ja hingamispäevade eelõhtud ja noorte kuude eelõhtud ja noorkuud ja Iisraeli koja pühad ja pühad.
7 Ta oli ka ilusa näoga ja väga ilus vaadata. Ja ta mees Manasses oli jätnud talle kulla ja hõbeda ja teenijad ja teenijad, kariloomad ja maad; ja ta jäi nende peale.
8 Ja ei olnud kedagi, kes oleks talle halvasti öelnud; kuna ta kartis väga Jumalat.
9 Kui ta nüüd kuulis rahva kurja sõnu maavalitseja kohta, siis nad minestasid veepuudusel; sest Juudit oli kuulnud kõiki sõnu, mis Ussija oli neile rääkinud, ja et ta oli vandunud, et annab linna viie päeva pärast assüürlaste kätte.
10 Siis saatis ta oma ootava naise, kes juhtis kõike, mis tal oli, nimetama Oziast, Chabrist ja Charmist, linna vanemaid.
11 Ja nad tulid tema juurde ja ta ütles neile: "Kuulge mind nüüd, te Betulia elanike maavalitsejad, sest teie sõnad, mida te täna rahva ees rääkisite, ei ole õiged, puudutades seda vannet, mille te andsite ja kuulutasite. Jumala ja teie vahel ning oleme lubanud anda linna meie vaenlaste kätte, kui Issand nende päevade jooksul ei pöördu teid aitama.
12 Ja kes te nüüd olete, kes te täna kiusate Jumalat ja seisate Jumala asemel inimlaste seas?
13 Ja nüüd katsuge kõigeväelist Issandat, aga te ei saa kunagi midagi teada.
14 Sest te ei suuda leida inimese südame sügavust ega mõista, mida ta mõtleb. Kuidas te siis võiksite otsida Jumalat, kes on kõik selle loonud, ja mõista tema meelt või mõista tema kavatsust? Ei, mu vennad, ärge vihastage Issandat, meie Jumalat.
15 Sest kui ta ei aita meid selle viie päeva jooksul, on tal õigus meid kaitsta, kui ta tahab, kasvõi iga päev või hävitada meid meie vaenlaste ees.
16 Ärge seotage Issanda, meie Jumala, nõu, sest Jumal ei ole nagu inimene, et teda ähvardataks; ega ta ole nagu inimese poeg, et ta kõiguks.
17 Seepärast oodakem tema päästet ja kutsugem teda appi, ja ta kuuleb meie häält, kui see talle meeldib.
18 Sest meie ajastul ei ole tõusnud ega ole ka praegu meie seas ei suguharu ega suguvõsa ega rahvast ega linna, kes kummardaksid kätega tehtud jumalaid, nagu ennegi.
19 Sellepärast anti meie esiisad mõõga kätte ja röövijaks ning langesid meie vaenlaste ees tugevalt.
20 Aga me ei tunne ühtki teist jumalat, seepärast loodame, et ta ei põlga meid ega kedagi meie rahvast.
21 Sest kui meid nõnda võetakse, laabub kogu Juudamaa ja meie pühamu rikutakse; ja ta nõuab selle rüvetamist meie suust.
22 Ja meie vendade tapmine, maa vangistamine ja meie pärandi hävitamine, pöörab ta meie pea peale paganate seas, kus me iganes orjuses oleme; ja me saame pahanduseks ja teotuseks kõigile, kes meid omavad.
23 Sest meie teenimine ei ole suunatud soosingule, vaid Issand, meie Jumal, muudab selle teoks.
24 Nüüd, vennad, näidakem oma vendadele eeskuju, sest nende südamed sõltuvad meist ning pühamu ja koda ja altar puhkavad meie peal.
25 Tänagem veel Issandat, meie Jumalat, kes meid armastab, nagu meie vanemaid.
26 Pidage meeles, mida ta tegi Aabrahamiga ja kuidas ta proovis Iisakit, ja mis juhtus Jaakobiga Süüria Mesopotaamias, kui ta pidas oma ema venna Laabani lambaid.
27 Sest ta ei ole meid tules proovile pannud nagu nemad, et uurida nende südameid, ega ta meile kätte maksnud, vaid Issand piitsutab neid, kes tema juurde tulevad, et neid manitseda.
28 Siis ütles Ussija talle: 'Kõik, mis sa oled rääkinud, oled sa rääkinud heast südamest, ja keegi ei saa sinu sõnadele osaks.
29 Sest see ei ole esimene päev, mil su tarkus ilmub; aga sinu päevade algusest on kogu rahvas su mõistust tundnud, sest su südame meel on hea.
30 Aga rahval oli suur janu ja nad sundisid meid tegema neile, nagu me oleme rääkinud, ja andma endale vande, mida me ei riku.
31 Seepärast nüüd palveta meie eest, sest sa oled jumalakartlik naine ja Issand saadab meile vihma, et täita meie tsisternid, ja me ei väsi enam.
32 Siis ütles Juudit neile: "Kuulge mind ja ma teen asja, mis läheb meie rahva lastele põlvkondade kaupa!"
33 Te seisate sel ööl väravas ja ma lähen välja oma ootava naisega. Ja nendel päevadel, mil te olete lubanud linna meie vaenlaste kätte anda, külastab Issand minu käe läbi Iisraeli.
34 Aga ärge küsige minu tegude kohta, sest ma ei kuuluta seda teile enne, kui on tehtud asjad, mida ma teen.
35 Siis ütlesid Ussija ja vürstid temale: 'Mine rahuga ja Issand Jumal olgu sinu ees, et maksta kätte meie vaenlastele!
36 Ja nad tulid telgist tagasi ja läksid oma hoolealustesse.

9. PEATÜKK

1 Juudit langes näole ja pani tuhka pähe ning paljastas kotiriie, millega ta oli riietatud; ja umbes sel õhtul, kui Jeruusalemmas Issanda kojas viirukit ohverdati, hüüdis Juudit valju häälega ja ütles:
2 Issand, mu isa Siimeoni Jumal, kellele sa andsid mõõga, et maksta kätte võõraste eest, kes vabastas teenija vöö, et teda rüvetada, ja avastasid oma häbiks reie ja rüvetasid tema neitsilikkuse tema teotamiseks; sest sa ütlesid: 'See ei juhtu nii! ja ometi nad tegid seda:
3 Mispärast sa andsid nende valitsejad tappa, nii et nad värvisid oma voodi verega, olles petetud, ja lõid teenijaid koos oma isandatega ja isandaid nende troonidel;
4 Ja olete andnud nende naised saagiks ja nende tütred vangideks ja kogu nende saagi jagamiseks teie kallite laste vahel; kes olid sinu innukust liigutatud ja põlgasid oma vere saastumist ja kutsusid sind appi.
5 Sest sa pole teinud mitte ainult neid asju, vaid ka neid asju, mis varem välja kukkusid ja pärast seda; sa oled mõelnud asjadele, mis on praegu ja mis on tulemas.
6 Jah, see, mida sa otsustasid, olid käepärast ja ütlesid: 'Vaata, me oleme siin, sest kõik sinu teed on ette valmistatud ja sinu otsused on sinu etteteadmises.
7 Sest vaata, assüürlased on oma võimuses paljunenud; nad on ülendatud koos hobuse ja inimesega; nad hiilgavad oma jalameeste vägevusest; nad usaldavad kilpi ja oda, vibu ja tropid; ja ära tea, et sina oled Issand, kes purustab lahingud. Issand on sinu nimi.
8 Heitke maha nende jõud oma väega ja vähendage nende jõud oma vihas, sest nad on kavatsenud rüvetada su pühamu ja rüvetada telki, kus on säilinud su auline nimi, ja visata mõõgaga maha su altari sarve.
9 Vaata nende uhkust ja saada oma viha nende peade peale: anna minu lesknaise kätte jõud, mille ma olen lapseootele saanud!
10 Löö mu huulte pettusega sulast koos vürstiga ja vürsti sulasega: purustage nende väärikus naise käega.
11 Sest sinu väge ei püsi palju ega su väge vägevates, sest sina oled viletsate Jumal, rõhutute abistaja, nõrkade toetaja, kadunute kaitsja, lootusetute päästja. .
12 Ma palun sind, mu isa Jumal ja Iisraeli pärandi Jumal, taeva ja maa Issand, vete Looja, kõigi loodute kuningas, kuula mu palvet!
13 Ja tehke minu kõne ja pettus nende haavaks ja haavaks, kes on kavatsenud julmi asju teie lepingu ja teie pühitsetud koja vastu ja Siioni tipu vastu ja teie laste pärandkoja vastu.
14 Ja pange iga rahvas ja suguharu tunnistama, et sina oled kõige väe ja väe Jumal ning et ei ole keegi teine, kes kaitseb Iisraeli rahvast peale sinu.

10. PEATÜKK

1 Pärast seda oli ta lakanud hüüdmast Iisraeli Jumala poole ja lõpetanud kõik need sõnad.
2 Ta tõusis sinna, kus ta oli kukkunud, ja kutsus oma teenija ning läks alla majja, kus ta elas hingamis- ja pühapäevadel,
3 ja tõmbas seljast kotiriie, mis tal oli seljas, ja pani seljast oma lesepõlve riided ja pesi oma keha üleni veega ja võidis end hinnalise võiga ning põimis oma peast juuksed ja pani selga rehvi. ja pani selga oma rõõmurõivad, millega ta oli riietatud oma mehe Manasse eluajal.
4 Ja ta võttis jalga sandaalid ja pani oma käevõrud, ketid ja sõrmused, kõrvarõngad ja kõik oma ehted ning kaunistas end vapralt, et köita kõigi inimeste silmi, kes teda nägema peaksid.
5 Siis ta andis oma teenijale pudeli veini ja kooreõli ning täitis koti kuivanud maisi, viigimarjatükkide ja peene leivaga; seepärast pani ta kõik need asjad kokku ja pani enda peale.
6 Ja nad läksid Betulia linna värava juurde ja leidsid seal seismas Ussija ja linna vanemad Kabrise ja Charmise.
7 Ja kui nad nägid teda, et ta nägu oli muutunud ja ta riietus oli muutunud, imestasid nad väga tema ilu üle ja ütlesid talle.
8 Jumal, meie esiisade Jumal, andku teile armu ja viige ellu su kavatsused Iisraeli laste auks ja Jeruusalemma ülendamiseks. Siis nad kummardasid Jumalat.
9 Ja ta ütles neile: "Käske linna väravad mulle avada, et ma saaksin minna ellu viima seda, millest te minuga olete rääkinud." Ja nad käskisid noortel meestel talle avada, nagu ta oli rääkinud.
10 Ja kui nad seda olid teinud, läks Juudit välja, tema ja tema teenija koos temaga; ja linna mehed hoolitsesid tema eest, kuni ta oli mäest alla laskunud ja orust mööda läinud ega näinud teda enam.
11 Ja nad läksid otse orgu ja assüürlaste esimene vahtkond tuli talle vastu,
12 Ja võttis ta kinni ja küsis temalt: Mis rahvast sa oled? ja kust sa tuled? ja kas sa lähed? Ja ta ütles: 'Ma olen heebrea naine ja põgenesin nende eest, sest nad antakse sulle ära süüa.
13 Ja ma tulen teie armee pealiku Holofernese ette, et kuulutada tõelisi sõnu; ja ma näitan talle teed, mida mööda ta läheb ja võidab kogu mägise maa, kaotamata ühegi oma mehe keha ega elu.
14 Kui mehed nüüd tema sõnu kuulsid ja ta nägu nägid, imestasid nad väga tema ilu üle ja ütlesid talle:
15 Sa oled päästnud oma elu, kui sa kiirustasid alla meie isanda juurde tulema. Tule nüüd tema telki ja mõned meist juhivad sind, kuni nad sind tema kätte annavad.
16 Ja kui sa seisad tema ees, siis ära karda oma südames, vaid näita talle oma sõna järgi; ja ta läheb sinusse hästi.
17. Siis nad valisid nende hulgast sada meest, kes saadaksid teda ja tema teenijat; ja nad tõid ta Holofernese telki.
18 Siis oli nõupidamist kogu laagris, sest tema tulek oli lärmakas telkide vahel ja nad tulid tema ümber, kui ta seisis väljaspool Holofernese telki, kuni talle temast räägiti.
19 Ja nad imestasid tema ilu üle ja imetlesid Iisraeli lapsi tema pärast ja igaüks ütles oma ligimesele: "Kes põlgaks neid inimesi, kelle seas on selliseid naisi?" kahtlemata ei ole hea, et nende seast jääb alles üks mees, kelle lahti laskmine võib petta kogu maa.

20 Ja need, kes Holofernese lähedal lamasid, läksid välja ja kõik tema sulased ning nad tõid ta telki.
21 Nüüd puhkas Holofernes oma voodil varikatuse all, mis oli kootud lilla ja kulla, smaragdide ja vääriskividega.
22 Ja nad rääkisid talle temast; ja ta tuli välja oma telgi ees, hõbedased lambid tema ees.
23 Ja kui Judith tuli tema ja ta teenijate ette, imestasid nad kõik tema näo ilu üle; ja ta langes näoli ja austas teda. Tema sulased võtsid ta üles.

11. PEATÜKK

1 Siis ütles Holofernes talle: 'Naine, ole hea lohutus, ära karda oma südames, sest ma pole kunagi teinud haiget kellelegi, kes oli valmis teenima Nebukadnetsari, kogu maa kuningat.
2 Nüüd, kui su rahvas, kes elab mägedes, poleks minu poolt valgustanud, ei oleks ma oma oda nende vastu üles tõstnud, aga nad on seda ise teinud.
3 Aga nüüd ütle mulle, miks sa põgenesid nende eest ja tulid meie juurde, sest sa oled tulnud kaitseks; ole hea, elad sel ööl ja edaspidi:
4 Sest keegi ei tee sulle haiget, vaid palub sind hästi, nagu nad teevad mu isanda kuningas Nebukadnetsari sulased.
5 Siis ütles Juudit talle: "Võta oma teenija sõnad vastu ja laske oma teenijal enda ees rääkida, ja ma ei kuuluta sel öö oma isandale valet."
6 Ja kui sa järgid oma teenija sõnu, siis Jumal viib selle asja sinust täielikult mööda. ja mu isand ei jäta oma eesmärke tegemata.
7 Nii nagu elab kogu maa kuningas Nebukadnetsar ja nii elab tema vägi, kes on sind läkitanud hoidma kõiki elusolendeid, sest sinu juures ei teeni teda mitte ainult inimesed, vaid ka metsloomad ja kariloomad, ja taevalinnud elavad sinu väe läbi Nebukadnetsari ja kogu tema koja all.
8 Sest me oleme kuulnud sinu tarkusest ja poliitikast ning kogu maal räägitakse, et sina oled ainult suurepärane kogu kuningriigis ja vägev teadmistelt ja imeline sõjategudes.
9 Aga mis puudutab asja, millest Ahior rääkis sinu nõukogus, siis me oleme kuulnud tema sõnu; sest Betuulia mehed päästsid ta ja ta kuulutas neile kõik, mis ta oli sulle rääkinud.
10 Seepärast, isand ja maavalitseja, ära pea lugu tema sõnast! vaid pane see oma südamesse, sest see on tõsi, sest meie rahvast ei karistata ega mõõgaga võitu saada, kui nad ei tee pattu oma Jumala vastu.
11 Ja nüüd, et mu isand ei saaks lüüa ega oma eesmärki nurjata, on nende peale langenud isegi surm ja nende patt on neid tabanud, millega nad ärritavad oma Jumalat vihale, kui nad teevad seda, mis ei ole kohane. tehtud:
12 Sest nende ohvrid jätavad neile tühjaks ja kogu nende vesi on napp ja nad on otsustanud panna käed oma kariloomade peale ja kavatsenud ära süüa kõik need asjad, mida Jumal on keelanud neil süüa oma seaduste järgi.
13 Ja nad on otsustanud kulutada esmavilja kümnendikest veinist ja õlist, mille nad olid pühitsenud ja jätnud preestritele, kes teenivad Jeruusalemmas meie Jumala ees; milliseid asju pole ühelgi inimesel lubatud kätega puudutada.
14 Sest nad on mõned saatnud Jeruusalemma, sest ka nemad, kes seal elavad, on sedasama teinud, et tuua neile senati luba.
15 Kui nad nüüd neile sõna edastavad, teevad nad seda kohe ja need antakse sulle hävitamiseks samal päeval.
16 Sellepärast olen mina, su teenija, teades seda kõike, nende eest põgenenud; ja Jumal on mind saatnud sinuga asju tegema, et kogu maa hämmastab ja igaüks, kes seda kuuleb.
17 Sest su sulane on usklik ja teenib taeva Jumalat ööd ja päevad. Nüüd, mu isand, ma jään sinu juurde ja su sulane läheb öösel orgu ja ma palvetan Jumalat ja tema ütleb mulle, kui nad on oma patud toime pannud:
18 Ja ma tulen ja näitan seda sulle; siis sina lähed välja kogu oma sõjaväega ja ükski neist ei hakka sulle vastu.
19 Ja ma viin sind läbi Juudamaa, kuni jõuad Jeruusalemma ette; ja ma sean su trooni selle keskele; ja sina aja neid nagu lambaid, kellel pole karjast, ja koer ei tee sinu peale oma suudki lahti, sest need asjad räägiti mulle minu ettenägemise järgi ja mulle kuulutati ning ma olen saadetud sellest rääkima. sina.
20 Siis meeldisid tema sõnad Holofernesele ja kõigile tema teenijatele; ja nad imestasid tema tarkust ja ütlesid:
21 Sellist naist ei ole ühest maa otsast teise, nii näoilu kui ka sõnade tarkuse pärast.
22 Samamoodi ütles Holofernes talle. Jumal on hästi teinud, kui saatis sind rahva ette, et see oleks meie kätes ja hukatus nende peal, kes suhtuvad mu isandat kergelt.
23 Ja nüüd oled sa nii ilus oma näoga kui ka vaimukas oma sõnades: kui sa teed nii, nagu sa oled rääkinud, on sinu Jumal kindlasti minu Jumal ja sa elad kuningas Nebukadnetsari kojas ja saad kuulsaks kõikjal. maa.

12. PEATÜKK

1 Siis käskis ta tuua ta sinna, kus tema taldrik oli pandud; ja käskis valmistada talle tema enda toitu ja juua tema veini.
2 Aga Juudit ütles: 'Ma ei söö seda, et ei juhtuks pahandust, vaid mind tuleb hoolitseda asjadest, mis ma olen toonud.
3 Siis ütles Holofernes temale: "Kui su varustus ebaõnnestub, kuidas me peaksime siis sulle samaväärset andma?" sest meiega ei ole kedagi sinu rahvast.
4 Siis ütles Juudit temale, nii tõesti kui su hing elab, mu isand, su teenija ei kuluta ära seda, mis mul on, enne kui Issand teeb minu käega seda, mis ta on määranud.
5 Siis tõid Holofernese teenijad ta telki ja ta magas keskööni ja tõusis üles, kui oli hommikune valve,
6 Ja saatis Holofernesele, päästes: "Minu isand käsigu nüüd, et teie teenija võiks minna palvetama."
7 Siis andis Holofernes oma valvuritele käsu, et nad teda ei peataks. Nii jäi ta laagrisse kolm päeva ja läks öösel Betulia orgu ning pesi end laagri juures asuvas veeallikas.

8 Ja kui ta välja tuli, palus ta Issandat, Iisraeli Jumalat, et ta juhataks tema teed oma rahva laste ülestõusmisele.
9 Siis ta tuli puhtana sisse ja jäi telki, kuni ta õhtul oma liha sõi.
10 Ja neljandal päeval korraldas Holofernes pidusöögi ainult oma teenijatele ega kutsunud ühtki ametnikku pidusöögile.
11 Siis ütles ta eunuhhi Bagoasele, kes juhtis kõike, mis tal oli: 'Mine nüüd ja veena seda heebrea naist, kes on sinuga, et ta tuleks meie juurde ning sööks ja jooks koos meiega!
12 Sest vaata, see on meie inimesele kahju, kui me laseme sellise naise minema, ilma et tal oleks olnud tema seltskonda. sest kui me teda enda juurde ei tõmba, naerab ta meid põlglikult.
13 Siis läks Bagoas Holofernese juurest ja tuli tema juurde ning ütles: "Ärgu kartku see ilus neiu tulla mu isanda juurde ja saada tema ees austust ning juua veini ja olla meiega rõõmsad ja olla tegi selle päeva ühe Nebukadnetsari kojas teeniva assüürlaste tütardest.
14 Siis ütles Juudit temale: "Kes ma nüüd olen, et ma ütlen oma isandat?" Ma teen talle kindlasti väga meele järele ja see on minu rõõm kuni mu surmapäevani.
15 Siis ta tõusis ja riietas end oma rõivaste ja kõigi oma naise rõivastega ning tema neiu läks ja pani tema jaoks Holofernese vastu maasse pehmed nahad, mille ta oli saanud Bagoast igapäevaseks kasutamiseks, et ta saaks istuda ja söö nende peale.
16 Kui Judith tuli sisse ja istus, oli Holofernes tema südant temast lummatud ja ta meel oli liigutatud ning ta soovis väga tema seltskonda; sest ta ootas aega, et talle pettumust valmistada, alates päevast, mil ta teda nägi.
17 Siis ütles Holofernes talle: 'Joo nüüd ja ole meiega rõõmsameelne!
18 Siis ütles Juudit: "Ma joon nüüd, mu isand, sest mu elu on täna suurem kui kõik päevad pärast sündi."
19 Siis ta võttis, sõi ja jõi tema ees, mida tema teenija oli valmistanud.
20 Ja Holofernes tundis temast suurt rõõmu ja jõi rohkem veini, kui ta oli joonud ühe päeva jooksul pärast sündi.

13. PEATÜKK]

1 Kui õhtu oli saabunud, kiirustasid ta sulased minema ja Bagoas sulges oma telgi väljapoole ja saatis kelnerid oma isanda juurest minema. ja nad läksid oma vooditesse, sest nad olid kõik väsinud, sest pidu oli olnud pikk.
2 Ja Juudit jäeti üksi telki ja Holofernes üksi oma voodis lebama, sest ta oli veiniga täis.
3 Aga Juudit oli käskinud oma teenijal seista ilma voodikambrita ja teda oodata. ta tuli välja, nagu ta tegi iga päev, sest ta ütles, et läheb palvetama, ja ta rääkis Bagoasega samal eesmärgil.
4 Ja kõik läksid välja ja magamiskambrisse ei jäänud kedagi, ei väikest ega suurt. Siis ütles Juudit oma voodi juures seistes oma südames: „Issand kõige väe Jumal, vaata seda kingitust minu kätetööle Jeruusalemma ülendamiseks!
5 Sest nüüd on aeg aidata oma pärandit ja täita oma ettevõtmised, et hävitada vaenlased, kes on meie vastu üles tõusnud.
6 Siis ta jõudis voodisamba juurde, mis oli Holofernese pea juures, ja võttis sealt tema eseme maha,
7 Ja astus oma voodi juurde, võttis kinni tema pea juustest ja ütles: "Issand, Iisraeli Jumal, tugevda mind täna!"
8 Ja ta lõi kaks korda kõigest jõust tema kaela ja võttis talt pea ära.
9 Ja ta viskas oma keha voodist alla ja tõmbas sammastelt maha varikatuse; ja anon pärast seda, kui ta läks välja ja andis Holofernese oma pea oma teenijale;
10 Ja ta pani selle oma lihakotti ja nad läksid kaks koos oma kombeks palvetama. Ja kui nad leerist möödusid, möödusid nad orust ja läksid üles Betulia mäele ja jõudsid selle väravateni.
11 Siis ütles Juudit kaugelt väravavahimeestele: "Avage, avage nüüd värav! Jumal, meie Jumal, on meiega, et näidata oma väge veel Jeruusalemmas ja oma vägesid vaenlase vastu, nagu ta on teinud." täna tehtud.
12 Aga kui tema linna mehed kuulsid tema häält, läksid nad kiiresti alla oma linna väravasse ja kutsusid linna vanemad.
13 Ja siis nad jooksid kõik koos, nii väikesed kui ka suured, sest neile oli imelik, et ta tuli. Seetõttu avasid nad värava ja võtsid nad vastu ning tegid tuleks tule ja seisid nende ümber.
14 Siis ta ütles neile valju häälega: "Kiitke, kiitke Jumalat, kiidake Jumalat, ma ütlen, sest ta ei ole võtnud ära oma halastust Iisraeli soolt, vaid on hävitanud meie vaenlased minu kätega sel ööl!"
15 Ja naine võttis kotist pea välja, näitas seda ning ütles neile: "Vaata, Holofernese, Assuri väepealiku pea, ja vaata, varikatus, milles ta joobnuna lamas; ja Issand lõi teda naise käe läbi.
16 Nii tõesti kui Issand elab, kes mind on hoidnud mu teel, mida ma läksin, on mu nägu teda eksitanud hukatusse, kuid ta ei ole minuga pattu teinud, et mind rüvetada ja häbistada.
17 Siis oli kogu rahvas imeliselt hämmastunud ja kummardanud ja kummardanud Jumalat ning ütlesid ühel häälel: Kiidetud ole sina, meie Jumal, kes oled täna oma rahva vaenlased tühjaks teinud!
18 Siis ütles Ussija temale: "Oo tütar, õnnistatud oled sina kõrgeimast Jumalast kõigist naistest maa peal! ja kiidetud olgu Issand Jumal, kes on loonud taevad ja maa, kes on suunanud sind meie vaenlaste pealiku pea maha raiuma.
19 Sellepärast ei lahku teie usaldus inimeste südamest, kes mäletavad Jumala väge igavesti.
20 Ja Jumal pöörab need asjad sinu poole igaveseks kiituseks, et sind heaga kostaks, sest sa ei ole säästnud oma elu meie rahva viletsuse eest, vaid maksid kätte meie hukatuse eest, käies sirget teed meie Jumala ees. Ja kogu rahvas ütles; Nii olgu, nii olgu.

14. PEATÜKK

1 Siis ütles Juudit neile: "Kuulge mind nüüd, mu vennad, võtke see pea ja riputage see oma müüride kõrgeimale kohale!"
2 Ja niipea, kui hommik ilmub ja päike tuleb maa peale, võtke igaüks oma relvad ja minge linnast välja kõik vaprad mehed ja määrake neile kapten, nagu tahaksite. minge väljale assüürlaste valvama; aga ära mine alla.
3 Siis nad võtavad oma relvad ja lähevad oma leeri ning tõstavad üles Assuri väepealikud ja jooksevad Holofernese telki, kuid ei leia teda; siis tabab neid hirm ja nad põgeneb su palge eest.
4 Nii teie ja kõik, kes elavad Iisraeli rannikul, ajage neid taga ja kukutage nad minema.
5 Aga enne, kui te seda teete, kutsuge mind ammonlane Ahior, et ta näeks ja tunneks teda, kes põlgas Iisraeli soo ja kes saatis ta meie juurde otsekui surma.
6 Siis nad kutsusid Ahhiori Ussija kotta; ja kui ta tuli ja nägi rahva hulgas Holofernese pead mehe käes, langes ta näoli ja ta vaim läks alt.
7 Aga kui nad olid ta kätte saanud, langes ta Juuditi jalge ette ja austas teda ning ütles: "Õnnistatud oled sina kõigis Juuda telkides ja kõigis rahvaste seas, kes su nime kuuldes hämmavad!"
8 Räägi nüüd mulle kõigest, mis sa oled neil päevil teinud. Siis jutustas Judith talle rahva keskel kõik, mida ta oli teinud, alates päevast, mil ta välja läks, kuni selle tunnini, mil ta nendega rääkis.
9 Ja kui ta rääkimise lõpetas, karjusid inimesed suure häälega ja tegid oma linnas rõõmsat häält.
10 Ja kui Ahior oli näinud kõike, mida Iisraeli Jumal oli teinud, siis ta uskus väga Jumalasse ja lõikas ümber oma eesnaha liha ning oli Iisraeli sooga liitunud kuni tänapäevani.
11 Ja niipea kui hommik tõusis, riputasid nad Holofernese pea müürile ja igaüks võttis oma relvad ning nad läksid salkadega mäeväinade poole.
12 Aga kui assüürlased neid nägid, läkitasid nad oma pealike juurde, kes tulid nende pealike ja tribüünide juurde, ja kõigi nende ülemate juurde.
13 Ja nad tulid Holofernese telgi juurde ja ütlesid sellele, kes vastutas kõigi tema asjade eest: 'Ärka nüüd, meie isand, sest orjad on julgenud meie vastu sõdima tulla, et nad täielikult hävitataks.
14 Siis läks Bagoasse ja koputas telgi uksele; sest ta arvas, et oli Juditiga maganud.
15 Aga kuna keegi ei vastanud, avas ta selle ja läks magamistuppa ning leidis ta surnuna põrandale visatuna ja ta pea võeti talt ära.
16 Seepärast ta kisendas valju häälega, nuttes ja ohates ja vägeva kisaga ning rebis oma riided katki.
17 Kui ta läks telki, kus Juudit ööbis, ja kui ta teda ei leidnud, hüppas ta välja rahva juurde ja hüüdis:
18 Need orjad on käitunud reetlikult; üks heebrea naine on häbistanud kuningas Nebukadnetsari koda, sest vaata, Holofernes lamab ilma peata maas.
19 Kui assüürlaste väepealikud neid sõnu kuulsid, rebisid nad oma kuubed katki ja nende meeled olid imeliselt segased ning kogu laagris kostis kisa ja väga suur lärm.

15. PEATÜKK

1 Ja kui need, kes olid telkides, seda kuulsid, imestasid nad tehtust.
2 Ja hirm ja värin tabas neid, nii et ei olnud kedagi, kes oleks oma ligimese silmis vastu pidanud, vaid kõik koos välja tormasid ja põgenesid igale poole tasandikule ja mägismaale.
3 Ka need, kes olid laagri üles seadnud Betuliat ümbritsevatele mägedele, põgenesid. Siis tormasid Iisraeli lapsed, igaüks, kes oli nende seas sõdalane, nende kallale.
4 Siis läkitas Ussija Betomasthemi ja Bebaisse, Koobaisse ja Koolasse ja kogu Iisraeli äärde, et nad räägiksid, mis juhtus, ja et kõik tormaksid oma vaenlaste kallale, et neid hävitada.
5 Kui Iisraeli lapsed seda kuulsid, langesid nad kõik ühel meelel nende kallale ja tapsid nad Koobaile, samamoodi ka need, kes tulid Jeruusalemmast ja kogu mägismaalt (sest inimesed olid neile rääkinud, mis on tehtud). oma vaenlaste leeris) ja need, kes olid Gileadis ja Galileas, ajasid neid taga suure tapmisega, kuni nad jõudsid mööda Damaskusest ja selle piiridest.
6 Ja Betulias elanud jäägid langesid Assuri laagrisse ja rüüstasid neid ning said väga rikkaks.
7 Ja Iisraeli lastel, kes tulid tapatalgult tagasi, oli see, mis oli alles; ja külad ja linnad, mis olid mägedes ja tasandikul, said palju rikkujaid, sest rahvahulk oli väga suur.
8 Siis tulid ülempreester Joakim ja Iisraeli laste vanemad, kes elasid Jeruusalemmas, et näha head, mida Jumal oli Iisraelile näidanud, ja Juuditit näha ja teda tervitada.
9 Ja kui nad tema juurde tulid, õnnistasid nad teda ühe kokkuleppega ja ütlesid talle: Sina oled Jeruusalemma ülendus, sina oled Iisraeli suur au, sina oled meie rahva suur rõõm!
10 Sa oled teinud kõike seda oma käega, sa oled Iisraelile palju head teinud ja Jumalale on see meeltmööda. Kõigeväelise Issanda õnnistatud ole sind igavesti! Ja kogu rahvas ütles: 'Olgu nii!
11 Ja rahvas rikkus laagri kolmkümmend päeva ja andis Judith Holofernesele tema telgi ja kogu tema taldriku, voodid ja nõud ja kõik tema asjad. Ta võttis selle ja pani oma muula peale. ja pani ta vankrid valmis ja pani need sinna peale.
12 Siis jooksid kõik Iisraeli naised kokku teda vaatama ja õnnistasid teda ning tantsisid nende seas tema jaoks. Ta võttis oksi oma kätte ja andis ka naistele, kes olid temaga.
13 Ja nad panid temale ja tema teenijale, kes oli koos temaga, oliivipuust vaniku ja ta läks tantsus kogu rahva ette, juhatades kõiki naisi. nende suus.

16. PEATÜKK

1 Siis hakkas Juudit laulma seda tänulaulu kogu Iisraelis ja kogu rahvas laulis tema järel seda kiidulaulu.
2 Ja Juudit ütles: "Alustage mu Jumala ees trumlitega, laulge mu Issandale taldrikutega, häälestage talle uus psalm, ülendage teda ja hüüdke tema nime!"
3 Sest Jumal purustab lahingud, sest ta päästis mind nende käest, kes mind taga kiusasid, leerides rahva keskel.
4 Assur tuli mägedest välja põhja poolt, ta tuli kümne tuhande sõjaväega, kelle hulk peatas ojad ja nende ratsanikud on katnud künkad.
5 Ta uhkustas, et põletab mu piirid ja tapab mu noormehed mõõgaga, lööb imevad lapsed vastu maad ja teeb mu imikud saagiks ja mu neitsid saagiks.
6 Aga Kõigeväeline Issand on valmistanud neile pettumuse naise käe läbi.
7 Sest vägev ei langenud noorte meeste käest, titaanide pojad ei löönud teda ega löönud hiiglased tema kallale, vaid Juudit, Merari tütar, nõrgestas teda oma näoiluga.
8 Sest ta pani seljast oma leskriietuse, et tõsta Iisraelis rõhutuid, ja võidis oma nägu salviga, sidus oma juuksed rehvi ja võttis linase rõiva, et teda petta.
9 Tema sandaalid lummasid ta silmi, tema ilu võttis ta meele vangi ja värk käis läbi tema kaela.
10 Pärslased värisesid tema julgusest ja meedlased olid tema vastupidavusest kohkunud.
11 Siis hõiskasid mu vaevatud rõõmust ja mu nõrgad karjusid valju häälega; aga nad olid jahmunud: need tõstsid oma häält, aga nad kukutati.
12 Tüdrukute pojad on neid läbi torganud ja neid haavanud kui põgenike lapsi: nad hukkusid Issanda lahingus.
13 Ma laulan Issandale uue laulu: Issand, sa oled suur ja auline, imeline tugevuselt ja võitmatu.
14 Olgu kõik loodud sind teenida, sest sina rääkisid ja nad sündisid, sa saatsid välja oma vaimu ja see lõi nad, ja pole kedagi, kes suudaks su häälele vastu seista.
15 Sest mäed nihkuvad oma alustelt koos veega, kaljud sulavad nagu vaha sinu ees, ometi oled sina armuline neile, kes sind kardavad.
16 Sest igasugust ohvrit on liiga vähe, et sulle meeldiks magus lõhn, ja kogu rasvast ei jätku su põletusohvriks, aga kes kardab Issandat, on alati suur.
17 Häda rahvastele, kes tõusevad üles minu suguvõsa vastu! Kõigeväeline Issand maksab neile kohtupäeval kätte, pannes nende liha tuld ja usse; ja nad tunnevad neid ja nutavad igavesti.
18 Niipea kui nad Jeruusalemma sisenesid, kummardasid nad Issandat; ja niipea kui rahvas oli puhastatud, ohverdasid nad oma põletusohvreid, tasuta ohvreid ja kingitusi.
19 Judith pühendas ka kogu Holofernese kraami, mille inimesed olid talle kinkinud, ja andis Issandale kingituseks varikatuse, mille ta oli oma voodikambrist välja võtnud.
20 Ja rahvas pidutses Jeruusalemmas pühamu ees kolm kuud ja Juudit jäi nende juurde.
21 Pärast seda aega pöördus igaüks tagasi oma pärisosa juurde ja Juudit läks Betuliasse ja jäi oma omandisse ning oli omal ajal auväärne kogu maal.
22 Ja paljud soovisid teda, kuid keegi ei tundnud teda kogu tema elupäevade jooksul, pärast seda, kui tema mees Manasses suri ja koguti oma rahva juurde.
23 Aga tema austus aina suurenes ja ta vananes oma mehe majas, olles sada viis aastat vana, ja vabastas oma teenija; nii ta suri Betulias ja maeti ta mehe Manasse koopasse.
24 Ja Iisraeli sugu leinas teda seitse päeva ja enne kui ta suri, jagas ta oma vara kõigile, kes olid tema mehele Manassele lähimatele suguvõsadele ja tema lähimatele sugulastele.
25 Ja Juuditi päevil ega kaua aega pärast tema surma ei olnud kedagi, kes oleks Iisraeli lapsi enam hirmutanud.

Täiendused Estrile

10. PEATÜKK

4 Siis ütles Mardocheus: "Jumal on seda teinud!"
5 Sest ma mäletan unenägu, mida ma nägin seoses nende asjadega, ja miski ei ole ebaõnnestunud.
6 Väikesest allikast sai jõgi ja seal oli valgust ja päikest ja palju vett; see jõgi on Ester, kelle kuningas abiellus ja kuningannaks tegi.
7 Ja need kaks lohet olen mina ja Aaman.
8 Ja rahvad olid need, kes kogunesid juutide nime hävitama.
9 Ja minu rahvas on see Iisrael, kes hüüdis Jumala poole ja sai päästetud, sest Issand on päästnud oma rahva ja Issand on päästnud meid kõigist nendest kurjadest ja Jumal on teinud tunnustähti ja suuri imesid, mida pole tehtud paganate seas.
10 Seepärast on ta teinud kaks liisi, ühe Jumala rahvale ja teise kõigile paganatele.
11 Ja need kaks liisu tulid kohtutunnil, ajal ja päeval Jumala ees kõigi rahvaste seas.
12 Ja Jumal pidas oma rahvast meeles ja mõistis õigeks tema pärandi.
13 Seepärast peavad need päevad olema neile Adari kuus, sama kuu neljateistkümnendal ja viieteistkümnendal päeval koos kogunemise, rõõmu ja rõõmuga Jumala ees, põlvkondade kaupa igavesti tema rahva seas.

11. PEATÜKK

1 Ptolemeuse ja Kleopatra valitsemise neljandal aastal tõid Dositheus, kes ütles end olevat preester ja leviit, ja Ptolemeus, tema poeg, selle Phurimi kirja, mis nende sõnul oli sama, ja et Lysimachus, Ptolemeuse poeg, mis oli Jeruusalemmas, oli seda tõlgendanud.
2 Suure Artexerkse valitsemisaja teisel aastal, niisani kuu esimesel päeval, nägi Benjamini suguharust und Jairuse poeg Mardokheus, Kesai poja Semei poeg, Benjamini suguharust;
3 Kes oli juut ja elas Susa linnas, suur mees, olles teenija kuninga õues.
4 Ta oli ka üks vangidest, kelle Babüloonia kuningas Nabukadonosor koos Juudamaa kuninga Jehoniaga Jeruusalemmast viis; ja see oli tema unistus:
5 Vaata maal kära, äikest, maavärinaid ja kära.
6 Ja vaata, kaks suurt lohet tulid välja võitlusvalmis ja nende kisa oli suur.
7 Ja nende kisa peale olid kõik rahvad valmis sõdima, et nad võiksid sõdida õigete inimeste vastu.
8 Ja ennäe, maa peal on pimeduse ja hämaruse, viletsuse ja ahastuse, viletsuse ja suure kära päev.
9 Ja kogu õige rahvas oli mures, karttes oma kurja ja oli valmis hukkuma.
10 Siis nad hüüdsid Jumala poole ja nende kisa peale otsekui väikesest allikast tõusis suur veeuputus, lausa palju vett.
11 Valgus ja päike tõusid ja alandlikud said ülendatud ja neelasid hiilgava.
12 Kui Mardocheus, kes oli näinud seda unenägu ja seda, mida Jumal oli otsustanud teha, oli ärkvel, pidas ta seda unenägu meeles ja tahtis kuni ööni seda kindlasti teada.

12. PEATÜKK

1 Ja Mardokeus puhkas õues koos Gabata ja Tharraga, kahe kuninga eunuhhi ja palee valvuriga.
2 Ja ta kuulis nende kavatsusi ja uuris nende eesmärke ning sai teada, et nad panevad käed kuningas Artexerxese peale; ja nii ta tunnistas nende kuningat.
3 Siis kuningas vaatas need kaks eunuhhi üle ja pärast seda, kui nad olid selle üles tunnistanud, nad kägistati.
4 Ja kuningas pani need asjad kirja ja ka Mardocheus kirjutas sellest.
5 Siis käskis kuningas Mardocheuse õues teenida ja maksis selle eest talle.
6 Aga Aaman, agagilase Amadathuse poeg, kes oli kuninga ees suures austuses, püüdis kuninga kahe eunuhhi pärast Mardocheust ja tema rahvast kiusata.

13. PEATÜKK

1 Kirjade koopia oli järgmine: Suur kuningas Artexerxes kirjutab seda vürstidele ja valitsejatele, kes on tema alluvuses Indiast Etioopiani saja seitsme kahekümne provintsis.

2 Pärast seda sain ma isandaks paljude rahvaste üle ja valitsesin kogu maailma üle, ma ei olnud kõrgendatud oma meelevallast, vaid olen alati õiglaselt ja leebelt kandnud, kavatsesin ma oma alamatele alatasa vaikses elus asuda. kuningriik on rahumeelne ja avatud läbipääsuks äärmistele rannikutele, et uuendada rahu, mida soovivad kõik inimesed.
3 Kui ma nüüd küsisin oma nõuandjatelt, kuidas see võiks juhtuda, siis Aman, kes oli meie seas silmapaistev tarkuse poolest ja kes oli heaks kiidetud oma pideva hea tahte ja vankumatu truuduse poolest ning kellel oli kuningriigis teise koha au,
4 meile kuulutatud, et kõigis maailma rahvaste seas oli hajutatud teatud pahatahtlik rahvas, kellel olid kõigi rahvaste seadused ja kes põlgasid pidevalt kuningate käske, nii et meie kuningriikide ühendamine, mille me ausalt kavatsesime, ei saa toimuda. edasi.
5 Nähes siis me mõistame, et ainult see rahvas on pidevalt vastuseisus kõikidele inimestele, erineb nende seaduste kummaline viis ja meie riigile on mõjutatud kurjus, tehes kõikvõimalikke pahandusi, et meie kuningriiki ei saaks kindlalt rajada:
6 Seepärast oleme käskinud, et kõik need, keda Aman, kes on ametisse määranud ja kes on meie kõrval, on teile kirjalikult märkinud, hävitatakse kõik koos nende naiste ja lastega nende vaenlaste mõõgaga. , ilma igasuguse halastuse ja halastuseta, käesoleva aasta kaheteistkümnenda kuu adari neljateistkümnendal päeval:
7 Et need, kes vanasti ja ka nüüd on pahatahtlikud, võiksid ühel päeval vägivallaga hauda minna ja edaspidi viia meie asjad hästi ja probleemideta lahendatud.
8 Siis mõtles Mardocheus kõigile Issanda tegudele ja palvetas tema poole,
9 Öeldes: Issand, Issand, Kõigeväeline Kuningas, sest kogu maailm on sinu võimuses ja kui sa oled määranud Iisraeli päästma, siis pole kedagi, kes võiks sulle vastu öelda:
10 Sest sina oled loonud taeva ja maa ja kõik imelised asjad taeva all.
11 Sina oled kõige Issand ja pole inimest, kes võiks sulle vastu seista, kes on Issand.
12 Sa tead kõike ja sa tead, Issand, et ma ei kummardanud uhke Amani ees ei põlgusest ega uhkusest ega auhiilgusest.
13 Sest ma oleksin võinud rahulduda hea tahtega Iisraeli päästmise nimel ja suudelda tema jalataldu.
14 Aga ma tegin seda, et ma ei eelistaks inimese au Jumala auhiilgusele. Ma ei kummarda kedagi peale sinu, oh Jumal, ega tee seda uhkusena.
15 Ja nüüd, Issand Jumal ja kuningas, säästa oma rahvast, sest nende pilgud on meie poole, et meid tühjaks teha; jah, nad tahavad hävitada pärandi, mis on olnud teie algusest peale.
16 Ära põlga seda osa, mille sa oled Egiptusest välja andnud iseendale.
17 Kuula mu palvet ja ole oma pärandile armuline: muuda meie kurbus rõõmuks, et me elaksime, Issand, ja kiidame Sinu nime, ja ära hävita nende suud, kes Sind ülistavad, Issand!
18 Samamoodi kisendas kogu Iisrael Issanda poole, sest nende surm oli nende silme ees.

14. PEATÜKK

1 Ka kuninganna Ester, kes kartis surma, pöördus Issanda poole:
2 Ja pani seljast oma hiilgavad rõivad ning pani selga ahastuse ja leina rõivad ning kallihinnaliste salvide asemel kattis ta oma pea tuha ja sõnnikuga ning ta alandas oma keha väga ja ta täitis kõik oma rõõmu kohad tema rebenenud juuksed.
3 Ja ta palvetas Issanda, Iisraeli Jumala poole, öeldes: "Oo, mu Issand, sina oled ainult meie kuningas; aita mind, mahajäetud naine, kellel pole abimeest peale sinu!
4 Sest mu hädaoht on minu käes.
5 Alates noorusest olen kuulnud oma suguvõsast, et sina, Issand, võtsid Iisraeli kõigi inimeste seast ja meie esiisad kõigi nende eelkäijate seast igaveseks pärandiks ja oled täitnud kõik, mida sa neile lubasid.
6 Ja nüüd oleme sinu ees pattu teinud, seepärast oled sa meid andnud meie vaenlaste kätte,
7 Sest me kummardasime nende jumalaid: Issand, sa oled õige!

8 Ometi ei rahulda neid see, et me oleme kibedas vangistuses, vaid nad on löönud käsi oma ebajumalatega,
9 et nad tühistaksid selle, mille sa oma suuga oled määranud, ja hävitavad su pärandi ja panevad kinni nende suu, kes sind kiidavad, ja kustutavad su koja ja su altari au,
10 Ja avage paganate suud, et kuulutada ebajumalate kiitust ja ülistada lihalikku kuningat igavesti.
11 Issand, ära anna oma valitsuskeppi neile, kes on tühised, ja ärgu nad naeragu meie langemise üle; vaid pöörake oma kavatsus enda peale ja tehke temast eeskuju, kes seda meie vastu on alustanud.
12 Pea meeles, Issand, anna endast teada meie viletsuse ajal ja anna mulle julgust, rahvaste kuningas ja kõige väe Issand!
13 Rääkige mulle lõvi ees kõnekas kõne mu suus: pöörake ta süda vihkama seda, kes meie vastu sõdib, et temal ja kõigel, kes on temaga sarnased, oleks lõpp.
14 Aga päästa meid oma käega ja aita mind, kes olen mahajäetud ja kellel pole muud abi kui sina.
15 Sa tead kõike, Issand; sa tead, et ma vihkan ülekohtuste au ja jälestan ümberlõikamatute voodit ja kõiki paganaid.
16 Sa tead mu vajadust, sest ma jälestan oma kõrget varandusmärki, mis on mu pea peal nendel päevadel, mil ma end näitan, ja et ma jälestan seda kui menstruatsioonirätti ja et ma ei kanna seda, kui olen omaette. mina ise.
17 ja et su teenija ei ole söönud Amani lauast ja et ma ei ole väga hinnanud kuninga pidu ega joonud joogiohvrite veini.
18 Ka sinu teenija ei ole rõõmustanud sellest päevast, mil mind siia siia toodi, vaid sinust, Issand, Aabrahami Jumal.
19 Oo, vägev Jumal, üle kõige, kuule igatute häält ja päästa meid õelate käest ja päästa mind mu hirmust.

15. PEATÜKK

1 Ja kolmandal päeval, kui ta oli oma palved lõpetanud, pani ta seljast oma leinariided ja pani selga oma uhked rõivad.
2 Ja olles auhiilgus, võttis ta pärast seda, kui ta oli appi hüüdnud Jumalat, kes on kõige pealtnägija ja päästja, endaga kaasa kaks teenijat:
3 Ja ta nõjatus ühele, otsekui kandes end kaunilt;
4 Ja teine järgnes, kandes oma rongi.
5 Ja ta oli punetav oma ilu täiuslikkuse tõttu ja tema nägu oli rõõmsameelne ja väga sõbralik, aga ta süda oli ahastuses hirmu pärast.
6 Siis, kui ta oli kõigist ustest läbi käinud, seisis ta kuninga ees, kes istus oma kuninglikul troonil ja oli riietatud kõigis oma majesteetlikes rüüdes, mis kõik sädelesid kullast ja vääriskividest; ja ta oli väga kohutav.
7 Siis tõstis ta oma majesteetlikkusest särava näo üles ja vaatas teda väga raevukalt. Ja kuninganna kukkus maha, oli kahvatu ja minestas ning kummardus tema ees käinud neiu pea kohale.
8 Siis muutis Jumal leebeks kuninga vaimu, kes kargas oma troonilt maha ja võttis ta sülle, kuni ta tuli taas enda juurde ja lohutas teda armastavate sõnadega ning ütles talle:
9 Ester, milles asi? Ma olen su vend, ole hea tuju!
10 Sa ei sure, kuigi meie käsk on üldine: tule ligi!
11 Ja nii ta tõstis oma kuldse skeptri ja pani selle naise kaela,
12 Ja embas teda ning ütles: 'Räägi minuga!'
13 Siis ta ütles talle: "Ma nägin sind, mu isand, Jumala inglina ja mu süda oli mures, sest kartsin sinu majesteetlikkust.
14 Sest sina, isand, oled imeline, ja su pale on täis armu.
15 Ja kui ta rääkis, langes ta nõrkuse pärast maha.
16 Siis kuningas oli mures ja kõik ta sulased lohutasid teda.

16. PEATÜKK

1 Suur kuningas Artexerxes tervitab saja seitsme ja kahekümne provintsi vürste ja valitsejaid Indiast Etioopiani ja kõiki meie ustavaid alamaid.

2 Mida sagedamini austatakse neid oma armuliste vürstide suure heldusega, seda uhkemad nad on,
3 Püüdke mitte ainult oma alamatele haiget teha, vaid kuna ei suuda taluda küllust, võtke käsile ka nende vastu, kes neile head teevad.
4 Ja mitte ainult tänulikkust inimeste seast ära võtma, vaid ka siivutute inimeste hiilgavate sõnadega ülendatud, kes ei olnud kunagi head, arvavad nad pääsevat Jumala õiguse eest, kes näeb kõike ja vihkab kurja.
5 Sageli on ka nende õiglane kõne, kellele usaldatakse oma sõprade asju ajada, pannud paljud võimukandjad saama osaliseks süütust verest ja mässinud nad parandamatutesse õnnetustesse.
6 Pettes oma siivutu käitumise vale ja pettusega vürstide süütust ja headust.
7 Nüüd võite seda näha, nagu me oleme kuulutanud, mitte niivõrd iidsete ajaloode kaudu, kui te võiksite, kui te uurite, mida on hiljaaegu kurja tehtud nende inimeste katkukäitumise kaudu, kes on vääritult valitsema pandud.
8 Ja me peame hoolitsema tulevase aja eest, et meie kuningriik oleks vaikne ja rahulik kõigi inimeste jaoks,
9 Nii oma eesmärke muutes kui ka alati võrdsema menetlemisega ilmselgete asjade üle kohut mõistes.
10 Sest makedoonlane Aman, Amadatha poeg, kes oli tõesti pärsia verest pärit võõras ja meie headusest kaugel ja võttis meid vastu nagu võõras,
11 Ta oli seni pälvinud soosingu, mida me iga rahva vastu näitame, nagu et teda kutsuti meie isaks, ja teda austasid pidevalt kõik järgmised kuningad.
12 Aga tema, kes ei kandnud oma suurt väärikust, püüdis meilt ära võtta meie kuningriigi ja elu.
13 Otsides paljude ja kavalate pettustega meie hukka, aga ka Mardocheust, kes päästis meie elu ja hankis meile pidevalt head, nagu ka laitmatut Esterit, meie kuningriigi osalist, kogu nende rahvaga.
14 Sest nii mõtles ta, leides, et meil puuduvad sõbrad, kes oleksime pärslaste kuningriigi makedoonlastele tõlkinud.
15 Aga me avastame, et juudid, kelle see kuri armetu on saatnud täielikku hukatusse, ei ole kurjategijad, vaid elavad kõige õigemate seaduste järgi.
16 Ja et nad oleksid kõrgeima ja võimsaima, elava Jumala lapsed, kes on määranud kuningriigi nii meile kui ka meie esivanematele kõige suurepärasemal viisil.
17 Seepärast teete hästi, kui te ei vii täide kirju, mille saatis teile Aman, Amadatha poeg.
18 Sest see, kes oli nende asjade tegija, riputatakse Susa väravate juurde koos kogu oma suguvõsaga: Jumal, kes valitseb kõike, maksab talle kiiresti kätte tema kõrbe järgi.
19 Seepärast avaldage selle kirja koopia kõikjal, et juudid saaksid vabalt elada oma seaduste järgi.
20 Ja te aidake neid, et isegi samal päeval, kaheteistkümnenda Adari kuu kolmeteistkümnendal päeval, saaks neile kätte maksta, kes nende viletsuse ajal neile kallale seab.
21 Sest Kõigeväeline Jumal on muutnud neile rõõmu selle päeva, mil valitud rahvas pidi hukkuma.
22 Pidage seepärast oma pühade ajal kõrget päeva kõigi pidusöökidega.
23 et nii praegu kui ka edaspidi oleks meil ja hästi mõjutatud pärslastel turvalisus; aga neile, kes meie vastu vandenõu korraldavad, hävitamise mälestusmärk.
24 Seetõttu hävitatakse iga linn ja maa, mis iganes seda ei tee, ilma halastuseta tule ja mõõgaga ning muudetakse mitte ainult inimestele läbipääsmatuks, vaid ka kõige vihkamaks metsloomade ja lindude jaoks igavesti.

THE Wisdom OF Solomon

Saalomoni tarkus

PEATÜKK 1

1 Armastage õigust, te, kes olete maa üle kohut mõistavad, mõelge Issandale hea südamega ja otsige teda lihtsa südamega.
2 Sest Teda leiavad need, kes teda ei kiusa; ja näitab end neile, kes teda ei usalda.
3 Sest õelad mõtted on Jumalast eraldatud ja tema vägi, kui see on proovitud, noomib rumalaid.
4 Sest pahatahtlikku hinge ei sisene tarkus; ega ela patule alluvas ihus.
5 Sest distsipliini püha vaim põgeneb pettuse eest ja eemaldub mõtetest, mis on mõistmatud, ega jää püsima, kui ülekohus sisse tuleb.
6 Sest tarkus on armastav vaim; ja ei mõista õigeks tema sõnade teotajat, sest Jumal on tema ohjade tunnistaja ja tema südame tõeline vaataja ja tema keele kuulaja.
7 Sest Issanda Vaim täidab maailma, ja see, mis sisaldab kõike, tunneb häält.
8 Seepärast ei saa peituda see, kes räägib ülekohtust, ja kättemaks, kui see karistab, ei lähe temast mööda.
9 Sest uuritakse jumalakartmatute nõuandeid ja tema sõnade kõla tuleb Issandale tema kurjade tegude ilmutamiseks.
10 Sest kadeduse kõrv kuuleb kõike ja nurisemise hääl ei ole varjatud.
11 Seepärast hoiduge nurisemast, mis ei ole kasulik; ja hoiduge oma keelt tagarääkimisest, sest ei ole nii salajasi sõna, mis läheks asjata, ja suu, mis usub, tapab hinge.
12 Ärge otsige surma oma elu eksituses ja ärge tõmmake enda peale hävingut oma käte tegudega.
13 Sest Jumal ei loonud surma ega armasta elavate hävitamist.
14 Sest Ta lõi kõik, et need oleksid olemas, ja maailma sugupõlved olid terved; ja neis ei ole hävitusmürki ega surmariiki maa peal.
15 (Sest õigus on surematu:)
16 Aga jumalakartmatud inimesed oma tegude ja sõnadega kutsusid seda neile, sest kui nad arvasid, et nad võiksid seda oma sõbraks saada, võtsid nad tühjaks ja tegid sellega lepingu, sest nad on väärt sellest osa saama.

PEATÜKK 2

1 Sest jumalakartmatud, kes arutlevad iseendaga, aga mitte õigesti, meie elu on lühike ja tüütu ning inimese surma korral pole abi, samuti pole teada, et keegi oleks hauast tagasi tulnud.
2 Sest me sünnime igal juhul seikluseks ja oleme edaspidigi nagu polekski olnud, sest hing meie ninasõõrmetes on nagu suits ja väike säde meie südame liigutustes.
3 Kui see kustub, muutub meie keha tuhaks ja meie vaim kaob nagu pehme õhk,
4 Ja meie nimi unustatakse aja jooksul ja keegi ei mäleta meie tegusid, ja meie elu kaob nagu pilve jälg ja hajub nagu udu, mis aetakse minema koos päikesekiirtega. päikest ja selle kuumusest võitu.
5 Sest meie aeg on varju, mis kaob; ja pärast meie lõppu ei ole enam tagasipöördumist, sest see on kiiresti pitseeritud, nii et keegi ei tuleks tagasi.
6 Tundkem nüüd siis headest asjadest, mis on olemas, ja kasutagem olendeid kiiresti nagu nooruses.
7 Täitkem end kalli veini ja salvidega, ja ükski kevadlill ei mine meist mööda!
8 Kroonigem end roosinuppudega, enne kui need närtsivad!
9 Ärgu ükski meist jäägu ilma tema osast meie ahnusest: jätkem igale poole oma rõõmumärgid, sest see on meie osa ja see on meie osa.
10 Rõhutagem vaest õiget meest, ärgem säästkem lesknaist ega austagem vanurite iidseid halle juukseid.
11 Meie tugevus olgu õigluse seadus, sest see, mis on nõrk, ei ole väärt.
12 Seepärast varitsegem õigeid; sest ta ei ole meie kord ja ta on puhas meie tegude vastu. Ta laidab meid, et me rikume seadust, ja vaidleb meie laitmisele vastu meie hariduse üleastumised.
13 Ta tunnistab, et tal on Jumala tundmine, ja ta nimetab end Issanda lapseks.
14 Ta on loodud meie mõtteid noomima.
15 Ta on meile kurb isegi vaadata, sest tema elu ei ole nagu teiste inimeste elu, tema teed on teistsugused.
16 Ta peab meid võltsiks: ta hoidub meie teedest nagu räpasusest. Ta kuulutab õigete lõppu õnnistatud ja kiidab, et Jumal on tema isa.
17 Vaatame, kas tema sõnad vastavad tõele, ja proovigem, mis juhtub temaga.
18 Sest kui õige on Jumala poeg, siis ta aitab teda ja päästab ta vaenlaste käest.
19 Uurigem teda hoolimatult ja piinades, et tunneksime tema tasasust ja tõestaksime tema kannatlikkust.
20 Mõistkem ta hukka häbiväärse surmaga, sest tema enda sõnade järgi austatakse teda.
21 Selliseid asju nad mõtlesid ja peteti, sest nende endi kurjus on nad pimestanud.
22 Mis puutub Jumala saladustesse, siis nad ei tundnud neid, nad ei lootnud õiguse palka ega tundnud tasu laitmatute hingede eest.
23 Sest Jumal lõi inimese surematuks ja tegi ta oma igaviku kujuks.

24 Ometi tuli surm maailma kuradi kadeduse läbi, ja need, kes hoiavad kinni tema küljest, leiavad selle.

PEATÜKK 3

1 Aga õigete hinged on Jumala käes ja ükski piin ei puuduta neid.
2 Rumalate silmis näisid nad surevat ja nende lahkumist peetakse viletsuseks,
3 Ja nende lahkumine meie juurest on täielik hukatus, aga neil on rahu.
4 Sest kuigi neid karistatakse inimeste silmis, on nende lootus siiski täis surematust.
5 Ja kui neid on pisut nuhtletud, siis saavad nad suure tasu, sest Jumal proovis neid ja leidis nad enda jaoks vääriliseks.
6 Ta proovis neid nagu kulda ahjus ja võttis need vastu põletusohvriks.
7 Ja nende külastamise ajal säravad nad ja jooksevad edasi-tagasi nagu sädemed kõrrede vahel.
8 Nad mõistavad kohut rahvaste üle ja valitsevad rahva üle ja nende Issand valitseb igavesti.
9 Need, kes usaldavad teda, mõistavad tõde ja kes on ustavad armastuses, jäävad tema juurde, sest arm ja halastus on tema pühadele ja ta hoolitseb oma valitute eest.
10 Aga jumalatuid karistatakse nende endi ettekujutuste kohaselt, kes on jätnud tähelepanuta õiged ja hüljanud Issanda.
11 Sest kes põlgab tarkust ja kasvatamist, see on õnnetu ja nende lootus on tühine, nende töö on viljatu ja nende teod on tulutud.
12 Nende naised on rumalad ja nende lapsed kurjad.
13 Nende järglased on neetud. Sellepärast on õnnistatud viljatu, kes on rüvetamatu, kes ei tunne patuse voodit: ta kannab vilja hingede külastamisel.
14 Ja õnnis on eunuhh, kes ei ole oma kätega teinud ülekohut ega kujutanud ette kurja Jumala vastu, sest talle antakse usu eriline and ja pärand Issanda templis, mis on tema meelest meelepärasem.
15 Sest auhiilgus on hea töö vili ja tarkuse juur ei lange kunagi.
16 Abielurikkujate lapsed ei saavuta oma täiuslikkust ja ülekohtuse voodi seeme juuritakse välja.
17 Sest kuigi nad elavad kaua, ei peeta neist midagi ja nende viimne aeg jääb autuks.
18 Või kui nad kiiresti surevad, pole neil lootust ega lohutust katsumuspäeval.
19 Sest õudne on ülekohtu sugupõlve lõpp.

PEATÜKK 4

1 Parem on mitte lapsi saada ja olla voorus, sest selle mälestusmärk on surematu, sest see on teada Jumalale ja inimestele.
2 Kui see on olemas, võtavad mehed sellest eeskuju; ja kui see on kadunud, ihaldavad nad seda: see kannab krooni ja triumfeerib igavesti, olles saavutanud võidu, püüdledes rüvetamata tasu poole.
3 Aga jumalatute paljunevad suguharud ei edene ega juurdu pättide käest ega raja mingit kiiret alust.
4 Sest kuigi nad õitsevad mõnda aega okstes; ometi ei seisa nad viimasena, raputatakse neid tuule käes ja tuulte jõu läbi juuritakse nad välja.
5 Ebatäiuslikud oksad murtakse maha, nende vili on kahjutu, ei ole küpseks söömiseks, jah, asjata.
6 Sest lapsed, kes on sündinud ebaseaduslikust voodist, on oma vanemate vastu suunatud kurjuse tunnistajad nende kohtuprotsessis.
7 Aga kuigi õiget takistab surm, on ta siiski rahus.
8 Sest auväärne vanus ei ole see, mis kestab kaua, ega see, mida mõõdetakse aastate arvuga.
9 Aga tarkus on inimeste hallid juuksed ja laiguta elu on vanadus.
10 Ta meeldis Jumalale ja oli temale armastatud, nii et ta elas patuste keskel.
11 Jah, ta viidi kiiresti ära, et kurjus ei muudaks tema mõistmist või pettus ei petaks ta hinge.
12 Sest üleannetuse nõidus muudab ausad asjad häguseks; ja himu ekslemine õõnestab lihtsat mõistust.
13 Ta, kes sai lühikese ajaga täiuslikuks, täitis kaua:
14 Sest tema hing meeldis Issandale, seepärast kiirustas ta ta ära võtma õelate hulgast.
15 Seda nägi rahvas, aga ei mõistnud ega mõistnud, et tema arm ja halastus on tema pühade juures ja et ta austab oma valituid.
16 Nii mõistab õige surnud hukka jumalakartumad, kes elavad; ja noorus, mis saab peagi täiuslikuks ülekohtuste paljude aastate ja vanaduse tõttu.
17 Sest nad näevad tarkade lõppu ega mõista, mida Jumal oma nõu järgi on temale otsustanud ja milleks Issand on ta kaitsnud.
18 Nad näevad teda ja põlgavad teda; aga Jumal naerab neid, ja nad on edaspidi alatu laip ja teotus surnute seas igavesti.
19 Sest ta rebib nad lõhki ja viskab pea ees maha, et nad jääksid sõnatuks; ja ta raputab need vundamendist maha; ja nad hävitatakse ja on kurb; ja nende mälestusmärk hävib.
20 Ja kui nad esitavad oma pattude aruandeid, tulevad nad hirmuga ja nende endi süüteod veenavad neid silmitsi.

PEATÜKK 5

1 Siis seisab õige suures julguses nende ees, kes on teda vaevanud ega arvestanud tema vaevaga.
2 Kui nad seda näevad, kohuvad nad kohutavast hirmust ja on hämmastunud tema pääste kummalisusest, mis on kaugel sellest, mida nad ootasid.
3 Ja nad, kes meelt parandavad ja ägavad vaimupiha pärast, ütlevad endas: "See oli see, keda me mõnikord pilkasime ja teotasime.
4 Meie, rumalad, pidasime tema elu hullumeelseks ja tema lõppu autuks.
5 Kuidas on ta loetud Jumala laste hulka ja tema liisk on pühade seas!
6 Seepärast oleme me eksinud tõe teelt ja õiguse valgus ei ole meile paistnud ja õiguse päike ei tõusnud meie peale.
7 Me väsisime end kurjuse ja hukatuse teel, jah, me oleme käinud läbi kõrbe, kuhu pole teed, aga Issanda teed me ei tunne seda.
8 Mis kasu on meile uhkusest? või mida head on meile toonud rikkused meie kiitlemisega?
9 Kõik see on kadunud nagu vari ja nagu möödakihutav post;
10 Ja nagu laev, mis läheb üle vee lainete, millest mööda minnes ei leia selle jälgi ega kiilu rada lainetes;
11 Või otsekui kui lind on lennanud läbi õhu, ei leia tema tee märki, vaid kerge õhk, mida ta tiibade löögiga lööb ja tiibade ägedast mürast ja liigutusest lahku läheb, lastakse läbi, ja sealt ei leia hiljem ühtegi märki, kuhu ta läks;
12 Või nagu nool tulistatakse märgi pihta, jagab see õhu, mis kohe jälle kokku tuleb, nii et inimene ei tea, kust see läbi läks.
13 Niisamuti hakkasime ka meie, niipea kui sündisime, oma otsa poole püüdlema ja meil polnud vooruslikkuse märki; vaid me oleme oma kurjuses ära söödetud.
14 Sest jumalatu lootus on nagu põrm, mida tuul ära puhub; nagu õhuke vaht, mis tormiga minema ajab; nagu suits, mis tormiga siia-sinna laiali hajub ja möödub nagu külalise mälestus, kes viibib vaid ühe päeva.
15 Aga õiged elavad igavesti; ka nende palk on Issanda käes ja nende eest hoolitsemine on Kõigekõrgema käes.
16 Seepärast saavad nad aulise kuningriigi ja kauni krooni Issanda käest, sest oma parema käega ta katab neid ja kaitseb neid oma käega.
17 Ta võtab enda peale oma armukadeduse täielikuks varustuseks ja teeb looma relvaks oma vaenlaste kättemaksuks.
18 Ta paneb selga õiguse kui rinnakilbi ja õige kohtuotsuse kiivri asemel.
19 Ta võtab pühaduse võitmatuks kilbiks.
20 Oma ränga viha teritab ta mõõgaks ja maailm võitleb koos temaga tarkade vastu.
21 Siis lähevad paremale sihivad äikesetormid väljapoole; ja pilvedest lendavad nad märgini nagu hästi tõmmatud vöörist.
22 Ja rahet täis rahet heidetakse välja otsekui kivikaarest ja merevesi märatseb nende vastu ja üleujutused uputavad nad julmalt.
23 Jah, võimas tuul tõuseb nende vastu ja puhub nad minema nagu torm: nõnda hävitab ülekohus kogu maa ja kurjused kukutavad vägevate aujärjed.

PEATÜKK 6

1 Kuulge siis, kuningad, ja mõistke! õppige, te, kes olete maa äärte kohtumõistjad.
2 Kuulake, kes te rahvast valitsete, ja kiilkuge rahvaste hulga üle!
3 Sest väe on teile andnud Issand ja ülemvõimu Kõigekõrgemalt, kes kontrollib teie tegusid ja uurib teie nõuandeid.
4 Sest te, olles tema kuningriigi teenijad, ei ole mõistnud õigesti ega pidanud seadust ega käinud Jumala nõu järgi.
5 Kohutavalt ja kiiresti tuleb ta teie peale, sest kõrgete paikade üle tuleb karm kohus.
6 Sest halastus annab peagi andeks kõige õelama, aga vägevaid mehi piinatakse vägevalt.
7 Sest see, kes on kõige Issand, ei karda kedagi ega tunne aukartust ühegi inimese suuruse ees, sest ta on teinud väikesed ja suured ning hoolitseb kõigi eest ühtmoodi.
8 Aga vägevaid tabab valus katsumus.
9 Sellepärast, kuningad, ma räägin teile, et te õpiksite tarkust ega kukuks ära.
10 Sest need, kes peavad pühadust, mõistetakse pühadeks ja kes seda on õppinud, leiavad, mida vastata.
11 Seepärast pange oma kiindumus minu sõnadesse; ihaldage neid ja teid õpetatakse.
12 Tarkus on hiilgav ega kao kunagi; jah, see on kergesti nähtav neile, kes teda armastavad, ja need, kes teda otsivad.
13 Ta takistab neid, kes teda ihaldavad, end neile esmalt teatavaks tegemast.
14 Kes teda varakult otsib, sellel ei ole suurt vaeva, sest ta leiab ta oma ukse taga istumas.
15 Tema peale mõtlemine on tarkuse täiuslikkus; ja kes teda valvab, jääb varsti hoolimatuks.
16 Sest ta käib ringi otsimas neid, kes on teda väärt, ilmutab end neile teedel soosivalt ja kohtab neid igas mõttes.

17 Sest tema tõeline algus on distsipliini soov; ja distsipliini eest hoolitsemine on armastus;
18 Ja armastus on tema seaduste täitmine; ja tema seaduste järgimine on kindlus rikkumatuse kohta;
19 Ja rikkumatus teeb meid Jumalale lähedaseks.
20 Seepärast viib tarkuse soov kuningriiki.
21 Kui teile meeldib siis troonid ja valitsuskepid, rahva kuningad, siis austage tarkust, et saaksite valitseda igavesti!
22 Mis puudutab tarkust, mis ta on ja kuidas ta üles tuli, siis ma ütlen teile ega varja teie eest saladusi, vaid otsin teda tema sünni algusest peale ja toon tema tundmise päevavalgele ja ei lähe üle tõest.
23 Ma ei lähe ka ammendava kadedusega; sest sellisel mehel ei ole osadust tarkusega.
24 Aga tarkade hulk on maailma heaolu ja tark kuningas on rahva toetaja.
25 Võtke siis vastu õpetust minu sõnade kaudu ja see teeb teile head.

PEATÜKK 7

1 Mina ise olen ka surelik inimene nagu kõik ja selle järglane, kes maast esmalt loodi,
2 Ja mu ema ihus oli valmistatud lihaks kümne kuu jooksul, tihendatuna veres, inimese seemnest ja naudingust, mis unega kaasnes.
3 Ja kui ma sündisin, tõmbasin ma õhku ja langesin maa peale, mis on looduse sarnane, ja esimene hääl, mis ma ütlesin, oli nutmine, nagu kõik teisedki.
4 Mind imetati mähkimisriietes ja seda hoolega.
5 Sest pole ühtegi kuningat, kellel oleks teistsugune sünni algus.
6 Sest kõigil inimestel on üks sissepääs ellu ja üksainus väljaminek.
7 Seepärast ma palvetasin ja mulle anti mõistmine: ma hüüdsin Jumalat ja tarkuse vaim tuli minu juurde.
8 Ma eelistasin teda skeptrite ja troonide ees ega pidanud temaga võrreldes midagi rikkust lugu.
9 Ma ei võrrelnud temaga ühtki kallist kivi, sest tema jaoks on kogu kuld nagu väike liiv ja hõbedat peetakse tema ees saviks.
10 Ma armastasin teda üle tervise ja ilu ning valisin tema omamise valguse asemel, sest valgus, mis temast tuleb, ei kustu kunagi.
11 Temaga koos tuli mulle kõik hea ja tema käes oli lugematu hulk rikkusi.
12 Ja ma rõõmustasin nende kõigi üle, sest tarkus käib nende ees, ja ma ei teadnud, et ta on nende ema.
13 Ma õppisin usinasti ja suhtlen temaga heldelt: ma ei varja tema rikkusi.
14 Sest ta on aare inimestele, kes ei kao iial, ja need, kes kasutavad, saavad Jumala sõpradeks, sest neid kiidetakse õppimisest saadud andide eest.
15 Jumal on lubanud mul rääkida nii, nagu ma tahan, ja rasestuda nii, nagu mulle on antud, sest tema on see, kes juhib tarkuse poole ja juhatab tarku.
16 Sest tema käes oleme nii meie kui ka meie sõnad; ka kogu tarkus ja tööteadmised.
17 Sest ta on andnud mulle teatud teadmised asjadest, mis on, nimelt teada, kuidas maailm on loodud, ja elementide toimimise kohta.
18 Aegade algus, lõpp ja keskpaik: päikese pöördumise ja aastaaegade vaheldumine:
19 Aastate vooluringid ja tähtede asukohad:
20 Elusolendite olemus ja metsloomade raev: tuulte vägivald ja inimeste mõttekäigud: taimede mitmekesisus ja juurte voorused.
21 Ja kõike, mis on salajas või ilmselge, ma tean.
22 Sest tarkus, mis on kõigi asjade tegija, on mind õpetanud, sest temas on mõistv vaim püha, üksainus, mitmekülgne, kaval, elav, selge, rüvetamata, selge, haiget tegemata, head armastav. kiire, mida ei saa lasta, valmis head tegema,
23 Inimese vastu lahke, vankumatud, kindlad, hoolitsusest vabad, kellel on kõikvõim, ta valvab kõike ja läbib kõike mõistust, puhtad ja kavalamad vaimud.
24 Sest tarkus on liigutavam kui mis tahes liikumine: ta läheb läbi ja läbib kõik oma puhtuse tõttu.
25 Sest ta on Jumala väe hing ja puhas mõju, mis voolab Kõigeväelise auhiilgusest; seepärast ei saa temasse langeda rüvetust.
26 Sest ta on igavese valguse sära, Jumala väe plekitu peegel ja tema headuse kuju.
27 Ja olles üksainus, suudab ta kõike ja iseendasse jäädes teeb ta kõik uueks, ja pühadesse hingedesse minnes teeb ta neist igal ajastul Jumala sõpradeks ja prohvetiteks.
28 Sest Jumal ei armasta kedagi peale selle, kes elab tarkusega.
29 Sest ta on ilusam kui päike ja ennekõike tähtede klassid: valgusega võrreldes leitakse ta enne seda.
30 Sest pärast seda öö tuleb, aga kurjus ei saa tarkusest võitu.

PEATÜKK 8

1 Tarkus ulatub võimsalt ühest otsast teise ja ta korraldab kõik armsalt.
2 Ma armastasin teda ja otsisin teda oma noorusest peale, tahtsin teha temast oma abikaasa ja armastasin tema ilu.

3 Sellega, et ta räägib Jumalaga, tõstab ta oma õilsust: jah, kõige Issand ise armastas teda.
4 Sest ta tunneb Jumala tundmise saladusi ja armastab tema tegusid.
5 Kui rikkus on vara, mida selles elus ihaldada; mis on rikkam kui tarkus, mis teeb kõik?
6 Ja kui mõistlikkus töötab; kes neist kõigist on kavalam töömees kui tema?
7 Ja kui mees armastab õigust, on tema töö voorused, sest ta õpetab mõõdukust ja mõistlikkust, õiglust ja meelekindlust.
8 Kui mees ihkab palju kogemusi, teab ta iidseid asju ja oletab õigesti, mis tuleb: ta teab kõnede salakavalust ja oskab seletada tumedaid lauseid: ta näeb ette märke ja imesid ning aastaaegade ja aegade sündmusi.
9 Seepärast otsustasin ta võtta enda juurde enda juurde elama, teades, et temast saab heade asjade nõuandja ning lohutaja muredes ja leinas.
10 Tema pärast olen ma rahva hulgas hinnatud ja vanemate seas au sees, kuigi ma olen noor.
11 Mind leitakse kohtuotsuses kiire edevusega ja suurmeeste silmis imetletakse mind.
12 Kui ma hoian oma keelt, siis nad jätavad mu vabaks ja kui ma räägin, kuulavad nad mind hästi. Kui ma räägin palju, panevad nad käed oma suu peale.
13 Ja tema abil saavutan ma surematuse ja jätan endast maha igavese mälestusmärgi neile, kes tulevad pärast mind.
14 Ma panen rahva korda ja rahvad alluvad mulle.
15 Hirmsad türannid hakkavad kartma, kui nad vaid kuulevad minust; Mind leitakse rahva seas hea ja sõjas vapper.
16 Kui ma tulen oma majja, siis ma puhkan temaga, sest tema jutul pole kibedust; ja temaga koos elamisel pole kurbust, vaid lust ja rõõm.
17 Nüüd, kui ma mõtlesin neid asju endas ja mõtisklesin nende üle oma südames, kuidas tarkusega liitmine on surematus;
18 Ja suur rõõm on tema sõprus; ja tema kätetöös on lõpmatu rikkus; ja temaga nõupidamisel ettevaatlikkus; ja temaga vesteldes hea aruanne; Otsisin, kuidas teda enda juurde viia.
19 Sest ma olin vaimukas laps ja mul oli hea vaim.
20 Jah, olles hea, tulin ma rüvetamata ihusse.
21 Sellegipoolest, kui ma mõistsin, et ma ei saa teda muidu saada, kui Jumal pole ta mulle andnud; ja see oli tarkus ka teada, kelle kingitus ta on; Ma palvetasin Issanda poole ja palusin teda ning ütlesin kogu südamest:

PEATÜKK 9

1 Oo mu isade Jumal ja halastuse Issand, kes oled kõik oma sõnaga teinud,
2 Ja seadsid inimese oma tarkuse läbi, et ta valitseks loodute üle, mille sa oled loonud,
3 Ja korraldage maailm õigluse ja õiguse järgi ning tehke kohut ausa südamega.
4 Anna mulle tarkust, kes istub sinu trooni juures; ja ära hülga mind oma laste hulgast.
5 Sest mina, su sulane ja su teenija poeg, olen nõrk ja lühike inimene ja liiga noor, et mõista kohtuotsust ja seadusi.
6 Sest kuigi inimene pole kunagi nii täiuslik inimlaste seas, ometi, kui sinu tarkust pole temaga, ei peeta temast midagi.
7 Sa oled mind valinud oma rahva kuningaks ja oma poegade ja tütarde kohtumõistjaks.
8 Sa oled käskinud mul ehitada oma pühale mäele templi ja linna, kus sa elad, altari, mis sarnaneb püha telgiga, mille sa oled algusest peale valmistanud.
9 Ja tarkus oli sinuga, kes tunneb sinu tegusid ja oli kohal, kui sa maailma tegid, ja teadis, mis on sinu silmis meelepärane ja sinu käskude järgi õige.
10 Oo, saada ta välja oma pühast taevast ja oma hiilguse troonilt, et ta töötaks koos minuga, et ma teaksin, mis on sulle meelepärane.
11 Sest ta teab ja mõistab kõike ning juhib mind mu tegudes kainelt ja hoiab mind oma jõus.
12 Nõnda on mu teod meelepärased ja siis ma mõistan su rahvast õiglaselt kohut ja olen väärt istuma oma isaistmel.
13 Sest kes on see inimene, kes võib tunda Jumala nõu? või kes oskab arvata, mis on Issanda tahe?
14 Sest surelike inimeste mõtted on õnnetud ja meie kavatsused on vaid ebakindlad.
15 Sest kaduv ihu surub hinge ja muldne telk koormab mõistust, mis mõtiskleb paljude asjade üle.
16 Ja vaevalt, et me arvame õigesti, mis on maa peal, ja vaevaga leiame selle, mis on meie ees, aga see, mis on taevas, on see uurinud?
17 Ja teie nõu, kes on teada, kui sa ei anna tarkust ega saada oma Püha Vaimu ülalt?
18 Sest nõnda muudeti maa peal elajate teed ja inimestele õpetati asju, mis sulle meeldivad, ja nad päästeti tarkuse kaudu.

PEATÜKK 10

1 Ta säilitas esimese maailma isa, kes loodi üksi, ja tõi ta välja langemisest,
2 Ja andis talle võimu kõike valitseda.

3 Aga kui ülekohtune oma vihas tema juurest ära läks, hukkus ka tema raevus, millega ta tappis oma venna.
4 Sellepärast, et maa uppus veeuputusse, hoidis seda jälle tarkus ja juhtis õigete teed väikese väärtusega puutükis.
5 Veelgi enam, kui rahvad olid oma õelas vandenõus segaduses, leidis ta õiged ja hoidis ta laitmatuna Jumala ees ning hoidis teda tugevana tema õrna kaastunde vastu oma poja vastu.
6 Kui jumalatu hukkus, päästis ta õige mehe, kes põgenes tule eest, mis langes viie linna peale.
7 Tema kurjusest on tänaseni tunnistuseks suitsev tühermaa ja vilja kandvad taimed, mis ei saa kunagi küpseks, ja seisev soolasammas on uskmatu hinge monument.
8 Sest nad ei saanud tarkusest mitte ainult seda haiget, et nad ei teadnud, mis on hea; kuid jätsid nad maailmale maha ka mälestusmärgi nende rumalusest: nii et asjades, millega nad solvasid, ei saanud nad end varjata.
9 Aga tarkus päästis valust need, kes teda saatsid.
10 Kui õige põgenes oma venna viha eest, juhatas ta teda õigetele teedele, näitas talle Jumala riiki ja andis talle teadmise pühadest asjadest, tegi ta reisidel rikkaks ja suurendas tema töö vilja.
11 Teda rõhunute ahnuses seisis ta tema kõrval ja tegi ta rikkaks.
12 Ta kaitses teda vaenlaste eest ja hoidis teda varitsejate eest ning andis talle võidu valusas võitluses; et ta teaks, et headus on tugevam kui kõik.
13 Kui õige müüdi, ei jätnud ta teda maha, vaid päästis ta patust: ta läks koos temaga alla auku,
14 Ja ta ei jätnud teda vangi, kuni too tõi talle kuningriigi valitsuskepi ja võimu nende vastu, kes teda rõhusid. Teda süüdistanud näitas ta neid valetajatena ja andis talle igavese au.
15 Ta vabastas õige rahva ja laitmatu soo rahva hulgast, kes neid rõhus.
16 Ta astus Issanda teenija hinge ja astus vastu kohutavatele kuningatele imede ja tunnustähtede näol;
17 andis õigetele tasu nende töö eest, juhatas neid imelisel viisil ja oli neile varjupaigaks päeval ja tähtede valguseks öösel;
18 Viis nad läbi Punase mere ja viis nad läbi suure vee.
19 Aga ta uputas nende vaenlased ja ajas nad välja sügavuse põhjast.
20 Sellepärast rüüstasid õiged jumalatuid ja ülistasid, Issand, sinu püha nime, ja ülistasid üksmeelselt Su kätt, kes võitles nende eest.
21 Sest tarkus avas tumma suu ja muutis kõnelevaks nende keeled, kes ei oska rääkida.

PEATÜKK 11

1 Ta andis nende teod edukaks püha prohveti käe all.
2 Nad läksid läbi kõrbe, kus ei olnud asustatud, ja püstitasid telgid kohtadesse, kuhu polnud teed.
3 Nad seisid oma vaenlaste vastu ja said oma vastastele kätte.
4 Kui neil oli janu, hüüdsid nad sind ja neile anti kivist kivist vett ja nende janu kustutas kõva kivi.
5 Sest millega karistati nende vaenlasi, sellega said nad kasu ka nende hädas.
6 Sest igavesti voolava jõe asemel, mida vaevab roojane veri,
7 Ilmseks noomituseks selle käsu kohta, millega imikud tapeti, andsid sa neile ohtralt vett viisil, mida nad ei lootnudki:
8 Selle januga kuulutades, kuidas sa nende vastaseid karistasid.
9 Sest kui nende üle kohut mõisteti, kuigi neid nuhtleti halastuses, siis nad teadsid, kuidas jumalatute üle mõisteti kohut vihas ja piinades, janunedes teisiti kui õigeid.
10 Nende eest sa manitsesid ja katsusid nagu isa, aga teise kui karmi kuninga mõistsid sa hukka ja karistasid.
11 Ükskõik, kas nad ei olnud kohal või olid kohal, olid nad samamoodi ärritunud.
12 Sest neid tabas kahekordne lein ja ohkamine mineviku asjade meenutamise pärast.
13 Sest kui nad kuulsid oma karistustest teisele kasu saavat, tundsid nad Issandat.
14 Keda nad põlgusega austasid, kui ta ammu enne väikelaste väljaviskamist välja visati, siis lõpuks imetlesid nad teda nähes, mis juhtus.
15 Aga nende õeluse rumalate plaanide pärast, millega nad eksitades kummardasid mõistusetuid madusid ja alatuid loomi, saatsid sa neile kättemaksuks hulga mõistusetuid loomi;
16 Et nad teaksid, et millega inimene pattu teeb, sellega karistatakse teda.
17 Sest sinu Kõigeväeline käsi, kes tegi mateeria maailma vormituks, ei tahtnud saata nende sekka hulgaliselt karusid ega ägedaid lõvisid,
18 Või tundmatud metsloomad, täis raevu, äsja loodud, kes hingavad välja tulist auru või hajutatud suitsu räpast lõhna või lasevad oma silmadest välja kohutavaid sädemeid.
19 Millest mitte ainult kahju võib neid kohe ära saata, vaid ka kohutav vaatepilt hävitab nad täielikult.
20 Jah, ja ilma nendeta oleksid nad võinud ühe hooga maha kukkuda, olles taga kiusatud kättemaksust ja hajutatud sinu väe hinguse läbi, aga

sina oled seadnud kõik asjad mõõtude, arvu ja kaalu järgi.
21 Sest sa võid näidata oma suurt jõudu igal ajal, kui tahad; ja kes võib vastu panna su käe jõule?
22 Sest kogu maailm sinu ees on nagu väike tasakaalutera, jah, nagu tilk hommikust kastet, mis langeb maa peale.
23 Aga sina halasta kõigi peale; sest sa võid kõike ja pilgutad inimeste pattudele, sest nad peaksid parandama.
24 Sest sa armastad kõike, mis on, ja ei põlga midagi, mida sa oled teinud, sest sa poleks kunagi midagi teinud, kui sa seda vihkaksid.
25 Ja kuidas oleks võinud miski vastu pidada, kui see poleks olnud sinu tahtmine? või säilinud, kui sina pole kutsunud?
26 Aga sina säästad kõike, sest need on sinu, Issand, sa hingearmastaja.

PEATÜKK 12

1 Sest Sinu kadumatu Vaim on kõiges.
2 Sellepärast karistad sa vähehaaval neid, kes solvavad, ja hoiatad neid, meenutades neile, millega nad on pahandanud, et nad, Issand, usuksid sinusse, jättes oma kurjuse.
3 Sest sinu tahtmine oli hävitada meie esiisade kätega mõlemad oma püha maa vanad elanikud,
4 Keda sa vihkasid, et ta tegi nõiakunsti ja kurja ohverdust;
5 Ja ka need halastamatud lastemõrvarid ja inimliha õgijad ja verepühad,
6 Nende preestritega nende ebajumalakummardava meeskonna keskelt ja vanematega, kes tapsid oma kätega abita jäänud hinged.
7 Et maa, mida sa hindad üle kõige, saaks väärilise Jumala laste koloonia.
8 Ometi isegi neid, keda sa säästsid nagu inimesi ja läkitasid herilased, oma väe eelkäijad, neid vähehaaval hävitama.
9 Mitte et sa ei oleks suutnud tuua jumalakartmatuid õigete käe alla lahingus või hävitada neid kohe julmade loomadega või ühe karmi sõnaga.
10 Kuid täites nende üle oma otsuseid vähehaaval, andsid sa neile koha meeleparandusele, teadmata, et nad on ulakas põlvkond ja et nende pahatahtlikkus on neis siginenud ja et nende mõtlemine ei muutu kunagi.
11 Sest see oli algusest peale neetud seeme; ja sa ei andnud neile kellegi kartuses andeks seda, millega nad patusid.
12 Sest kes ütleb: Mida sa oled teinud? või kes peab vastu sinu kohtuotsusele? või kes süüdistab sind nende rahvaste pärast, kes hukkuvad ja kelle sa tegid? või kes tuleb sinu vastu seisma, et ülekohtuste eest kätte maksta?
13 Sest ega pole muud Jumalat kui sina, kes hoolid kõigist, kellele sa võiksid näidata, et sinu otsus ei ole ülekohtune.
14 Kuningas ega türann ei saa oma nägu sinu vastu pöörata ühegi inimese pärast, keda sa oled karistanud.
15 Sest kui sa ise oled õige, siis sa korraldad kõik õiglaselt, arvates, et sinu võimuses ei ole meelepärane mõista hukka see, kes ei vääri karistust.
16 Sest sinu vägi on õiguse algus ja kuna sina oled kõige Issand, teeb see sind armuliseks kõigi vastu.
17 Sest kui inimesed ei usu, et sul on täielik jõud, näitad sa oma jõudu ja nende seas, kes seda teavad, avaldad sa nende julgust.
18 Aga sina, valdades oma väge, mõista kohut õiglaselt ja käsuta meid suure soosinguga, sest sa võid kasutada väge, kui tahad.
19 Aga selliste tegudega oled sa õpetanud oma rahvale, et õige peab olema armuline, ja pannud oma lastele hea lootuse, et sa pattudest meelt parandaksid.
20 Sest kui sa karistaksid oma laste vaenlasi ja surmamõistetuid sellise kavatsusega, andes neile aja ja koha, et nad saaksid nende õelusest vabastada,
21 Kui suure ettevaatusega sa mõistsid kohut oma poegade üle, kelle esiisadele sa oled vandunud ja sõlminud heade lubaduste lepingud?
22 Seega, samal ajal kui sina meid karistad, piitsutad sa meie vaenlasi tuhat korda rohkem, et kui me kohut mõistame, mõtleksime hoolikalt sinu headusele ja kui meie üle kohut mõistetakse, siis otsiksime halastust.
23 Sellepärast, kuigi inimesed on elanud laitmatult ja ülekohtuselt, oled sina neid piinanud nende endi jäledustega.
24 Sest nad eksisid väga kaugele eksiteedel ja pidasid neid jumalateks, keda isegi nende vaenlaste metsloomade seas põlatud ja petetud kui arusaamatuid lapsi.
25 Seepärast saatsid sa neile, nagu lastele, ilma mõistuseta, kohtuotsuse nende pilkamiseks.
26 Aga need, kes ei taha end parandada selle paranduse läbi, millega ta nendega irvitas, tunnevad Jumala väärilist kohut.
27 Sest vaadake, mille pärast nad pahandasid, kui neid karistati, see tähendab nende pärast, keda nad pidasid jumalateks; Olles nüüd karistatud nende pärast, tunnistasid nad seda nähes teda tõeliseks Jumalaks, keda nad enne keelasid tundmast, ja seepärast tabas neid ülim hukatus.

PEATÜKK 13

1 Tõesti, kõik inimesed on loomu poolest tühised, kes ei tunne Jumalat ega saanud nähtavatest headest asjadest ära tunda Teda, kes on.
2 Aga nad pidasid maailma valitsevateks jumalateks kas tuld või tuult või kiiret õhku või tähtede ringi või jõhkrat vett või taevatulesid.
3 Kelle ilu pärast, kui nad olid vaimustuses, pidasid neid jumalateks; andke neile teada, kui palju parem on nende Issand, sest ilu esimene autor on nad loonud.
4 Aga kui nad olid hämmastunud nende vägevusest ja vooruslikkusest, siis mõistku nad nende järgi, kui palju võimsam on see, kes nad tegi.
5 Sest olendite suurusest ja ilust nähakse proportsionaalselt nende loojat.
6 Kuid selles on neid vähem süüdistada, sest nad võivad eksida, otsides Jumalat ja soovides teda leida.
7 Kuna nad tunnevad tema tegusid, uurivad nad teda hoolega ja usuvad oma nägemust, sest nähtavad on ilusad.
8 Kuid ka neile ei anta andeks.
9 Sest kui nad saaksid teada nii palju, et nad võiksid maailma poole püüda; kuidas nad ei saanud sellest varem Issandat teada?
10 Aga õnnetud on nemad ja surnud on nende lootus, kes nimetavad neid jumalateks, kes on inimeste kätetööd, kullast ja hõbedast, et näidata kunsti ja loomade sarnasust või kivi, mis ei ole asjata. iidsest käest.
11 Aga puusepp, kes langetab puitu pärast seda, kui ta on selleks otstarbeks sobiva puu maha saaginud ja kogu koore osavalt ümberringi maha võtnud ja selle kaunilt sepistanud ning teinud sellest anuma, mis sobib inimese elu teenistuseks;
12 Ja pärast seda, kui ta oli kulutanud oma tööjäägid oma toidu valmistamiseks, on ta end täis söönud;
13 Ja võttes ka prügi nende hulgast, mis ei olnud kasulikud, kuna see on kõver puutükk ja täis sõlme, on ta seda usinalt nikerdanud, kui tal polnud muud teha, ja vormistanud selle oma mõistmise oskusega ja kujundas selle mehe näo järgi;
14 Või tegi selle nagu mingi alatu metsaline, katnud selle punaseks, värvides selle punaseks ja kattes kõik kohad selles;
15 Ja kui ta oli teinud selle jaoks sobiva ruumi, pani ta seina sisse ja pani selle rauaga kinni.
16 Sest ta hoolitses selle eest, et see ei kukuks, teades, et see ei suuda ennast aidata; sest see on pilt ja vajab abi:
17 Siis ta palvetab oma vara, naise ja laste eest ega häbene rääkida sellega, kellel pole elu.
18 Tervise pärast ta kutsub appi nõrka, sest elu palub surnut; sest abi palub alandlikult seda, kellel on kõige vähem vahendeid, ja head teekonda palub ta seda, mis ei suuda jalga tõsta.
19 Võitmise ja saamise ning tema käte hea edu eest küsib temalt võimet teha, kes ei suuda midagi teha.

PEATÜKK 14

1 Taas, kes valmistub purjetama ja läheb läbi märatsevate lainete, kutsub appi puutüki, mis on mädam kui teda kandev anum.
2 Sest kasu soov mõtles selle välja ja töömees ehitas selle oma oskuste järgi.
3 Aga sinu, Isa, hoolitsus juhib seda, sest sa oled rajanud tee merre ja turvalise tee lainetesse;
4 Näidates, et suudad päästa kõigist ohtudest: jah, kuigi mees läks merele ilma kunstita.
5 Sellegipoolest sa ei taha, et su tarkusetööd jääksid tühjaks ja seepärast pühendavad inimesed oma elu väikesele puutükile ning nõrga anumaga kareda mere läbimine pääseb.
6 Sest ka vanasti, kui uhked hiiglased hukkusid, pääses sinu käega juhitud maailma lootus nõrgas anumas ja jättis igavesti sugupõlve seemneks.
7 Sest õnnis on puu, millest tuleb õigus.
8 Aga see, mis on tehtud kätega, on neetud, nagu see, kes selle tegi. ja see, sest kuna see oli rikutav, kutsuti seda jumalaks.
9 Sest nii jumalakartmatu kui ka tema jumalatu on Jumalale vihkavad.
10 Sest seda, mis on tehtud, karistatakse koos temaga, kes selle tegi.
11 Sellepärast tuleb ka paganate ebajumalaid külastada, sest nad on saanud jäledaks ja komistuskiviks inimeste hingedele ja püünisteks tarkade jalgadele.
12 Sest ebajumalate loomine oli vaimse hooramise algus ja nende väljamõtlemine elu rikkumine.
13 Sest ka need ei olnud algusest peale ega jää igavesti.
14 Sest inimeste tühise hiilguse läbi on nad maailma tulnud ja seetõttu tuleb neile peagi lõpp.
15 Sest enneaegsest leinast vaevatud isa, kes tegi oma lapsest kuju, mille ta varsti ära võttis, austas teda nüüd kui jumalat, kes siis oli surnud mees, ja andis neile, kes olid tema alluvuses, tseremooniaid ja ohvreid.
16 Nii peeti aja jooksul seadusena tugevaks kasvanud jumalakartmatut tava ja kuningate käskude järgi kummardati nikerdatud kujusid.
17 Keda inimesed ei saanud austada ees, kuna nad elasid kaugel, võtsid nad kaugelt tema võltsitud näokuju ja tegid kujutluspildi kuningast, keda nad

austasid, et oma ettenägelikkusega teda meelitada. puudus, nagu oleks ta kohal.
18 Ka kunstniku ainulaadne töökus aitas suunata võhikuid rohkem ebausku.
19 Sest ta, kes tahtis mõnele autoriteediga meeldida, sundis kogu oma oskusi tegema parimat moodi.
20 Ja rahvahulk, kes oli töö armust ahvatlenud, pidas teda nüüd jumalaks, mida veidi varem austati.
21 Ja see oli põhjus maailma petmiseks, sest inimesed, kes teenisid õnnetust või türanniat, andsid kividele ja karjadele edasiandmatu nime.
22 Pealegi ei piisanud neile sellest, et nad eksisid Jumala tundmises; kuid kuigi nad elasid suures teadmatusesõjas, nimetasid need nii suured nuhtlused neid rahuks.
23 Sest sel ajal, kui nad tapsid oma lapsi ohverdades või kasutasid salatseremooniaid või tegid imelikke riitusi;
24 Nad ei hoidnud enam rüvetamata ei elu ega abielu, vaid kas tappis teise reeturlikult või kurvastas teda abielurikkumine.
25 Nii et kõigis inimestes valitses eranditult veri, tapmine, vargus ja võlts, rikutus, truudusetus, mässud, valevande andmine,
26 Heade meeste häirimine, heade pöörete unustamine, hingede rüvetamine, tüübimuutus, abielurikkumine, abielurikkumine ja häbitu ebapuhtus.
27 Sest ebajumalate kummardamine, mida ei nimetata, on kõige kurja algus, põhjus ja lõpp.
28 Sest nad kas on hullud, kui nad on rõõmsad, või kuulutavad prohvetlikult valesid või elavad ülekohtuselt või vannuvad end kergekäeliselt.
29 Sest kuivõrd nad loodavad ebajumalaid, millel pole elu; kuigi nad vannuvad valet, ei paista nad siiski olevat haiget saanud.
30 Kuid mõlemal põhjusel karistatakse neid õiglaselt: nii sellepärast, et nad ei arvanud Jumalast head, pidades silmas ebajumalaid, kui ka vandusid ebaõiglaselt pettuses, põlgades pühadust.
31 Sest see ei ole nende jõud, kelle juures nad vannuvad, vaid patuste õiglane kättemaks, mis karistab alati jumalatute süütegude eest.

PEATÜKK 15

1 Aga sina, Jumal, oled armuline ja tõsi, pika meelega ja halastuses, kes kõik asjad korrastad,
2 Sest kui me patustame, siis oleme sinu omad, teades sinu väge, aga me ei tee pattu, teades, et oleme sinu omaks loetud.
3 Sest sinu tundmine on täielik õigus; jah, sinu väe tundmine on surematuse juur.
4 Sest meid ei petnud ei inimeste vallatu väljamõeldis ega mitmevärviline pilt, maalija viljatu töö;
5 Selle nägemine ahvatleb rumalaid himustama, ja nii nad ihkavad surnud kuju kuju, millel pole hinge.
6 Nii need, kes neid teevad, need, kes neid ihaldavad, ja need, kes neid kummardavad, armastavad kurja ja on väärt, et neil oleks loota.
7 Sest keraamik, karastab pehmet mulda, valmistab meie teenistuses iga anuma suure vaevaga: jah, samast savist valmistab ta nii nõusid, mis on puhtaks otstarbeks, kui ka kõik need, mis teenivad vastupidist. kummagi sorti kasutamine, otsustab pottsepp ise.
8 Ja oma siivutut tööd tehes teeb ta samast savist asjatu jumala, kes veidi varem oli ise maast valmistatud ja mõne aja pärast naaseb selle juurde tagasi, kui tema elu, mis talle laenati, saab kätte. nõudis.
9 Hoolimata sellest, et ta hoolitseb, ei peaks ta palju vaeva nägema ega et ta eluiga oleks lühike, vaid ta püüab ületada kulla- ja hõbeseppasid ning püüab teha vasktööliste kombel ja peab oma au võltsitud asju.
10 Tema süda on tuhk, tema lootus on alatum kui maa ja tema elu on vähem väärtuslik kui savi.
11 Kuna ta ei tundnud oma Loojat ja teda, kes inspireeris temasse aktiivset hinge ja hingas elavat vaimu.
12 Aga nemad pidasid meie elu ajaviiteks ja meie siin oldud aega kasumituruks, sest nad ütlevad, et me peame saama kõik teed, kuigi kurjalt.
13 Sest see mees, kes tegeleb maise ainega, teeb rabedaid anumaid ja nikerdatud kujusid, teab, et ta solvab rohkem kui kõiki teisi.
14 Ja kõik su rahva vaenlased, kes neid allutavad, on kõige rumalad ja õnnetumad kui väikesed lapsed.
15 Sest nad pidasid kõiki paganate ebajumalaid jumalateks, kellel ei ole silmad näha ega nina hingamiseks ega kõrvad kuulmiseks ega käte sõrmed. ja mis puutub nende jalgadesse, siis nad lähevad aeglaselt.
16 Sest inimene on need teinud ja see, kes laenas oma vaimu, valmistas need, aga ükski inimene ei saa teha endasarnast jumalat.
17 Kuna ta on surelik, teeb ta surnud asja kurjade kätega, sest ta ise on parem kui see, mida ta kummardab, kuigi ta elas kord, aga mitte kunagi.
18 Jah, nad kummardasid ka neid loomi, kes on kõige vihkamad: kuna neid võrreldakse, on ühed halvemad kui teised.
19 Nad ei ole ka nii ilusad, et loota võiksid olla, kuid nad läksid ilma Jumala kiituse ja õnnistuseta.

PEATÜKK 16

1 Seepärast karistati neid vääriliselt samasuguste läbi ja piinati loomade hulgaga.
2 Millise karistuse asemel, oma rahvaga armulikult käitudes, valmistasid sa neile imeliku maitsega liha, isegi vutte, et äratada nende isu.
3 Et nad toitu ihaldades võiksid nende sekka läkitatud metsaliste inetu pilgu pärast ihaldada isegi seda, mida nad peavad ihaldama; kuid need, kes kannatavad lühikese aja pärast puudust, võivad saada kummalise maitse osaliseks.
4 Sest oli vaja, et neid, kes teostavad türanniat, tabaks vaesus, mida nad ei saanud vältida, kuid neile tuli ainult näidata, kuidas nende vaenlasi piinati.
5 Sest kui metsloomade kohutav raevukus tabas neid ja nad hukkusid kõverate madude nõelamise tõttu, ei kestnud teie viha igavesti.
6 Aga nad olid korraks mures, et nad saaksid manitseda, et neil on päästemärk, et nad peaksid neid meeles pidama sinu seaduse käsku.
7 Sest seda, kes selle poole pöördus, ei päästnud see, mida ta nägi, vaid sina, kes oled kõigi Päästja.
8 Ja selles sa panid oma vaenlased tunnistama, et sina päästad kõigest kurjast.
9 Nende jaoks tapeti rohutirtsude ja kärbeste hammustused, samuti ei leitud nende eluks rohtu, sest nad olid väärt, et neid karistada.
10 Aga su pojad ei saanud võitu mürgilohede hambad, sest su halastus on olnud nende poolt ja ta tegi nad terveks.
11 Sest nad olid torgatud, et nad mäletaksid su sõnu; ja said kiiresti päästetud, et nad ei langeks sügavasse unustusse, võiksid pidevalt meeles pidada sinu headust.
12 Sest mitte rohi ega pehmendav plaaster ei toonud neid terveks, vaid sinu sõna, Issand, teeb terveks kõik.
13 Sest sinu käes on elu ja surma vägi, sa tood põrgu väravate juurde ja tood üles.
14 Inimene tapab tõesti oma pahatahtlikkusega, aga vaim, kui ta on välja läinud, ei pöördu tagasi. ülesvõetud hing ei tule enam tagasi.
15 Aga sinu käest ei ole võimalik pääseda.
16 Sest jumalakartmatuid, kes keelasid sind tundmast, piitsutasid su käsivarre jõud: kummaliste vihmade, rahede ja hoovihmadega kiusati neid taga, mida nad ei saanud vältida, ja hävitati tule läbi.
17 Sest mis on kõige imestavam, tulel oli vees suurem jõud, mis kustutab kõik, sest maailm võitleb õigete eest.
18 Kunagi oli leek leevendunud, et see ei põletaks metsalisi, kes olid läkitatud jumalatute vastu; kuid nad võivad näha ja tajuda, et neid kiusati taga Jumala kohtuotsus.
19 Ja teisel ajal põleb see isegi vee keskel üle tulejõu, et hävitada ebaõiglase maa viljad.
20 Selle asemel toidid sa oma rahvast inglite toiduga ja saatsid taevast leiba, mis oli valmistatud ilma nende vaevata, mis on võimeline rahuldama iga inimese rõõmu ja nõustuma iga maitsega.
21 Sest sinu toit kuulutas sinu lastele sinu magusust ja sööja isu järgi teenimine karastas end igaühe maitse järgi.
22 Aga lumi ja jää talusid tuld ega sulanud, et nad teaksid, et tuli, mis põles rahes ja sädeleb vihmas, hävitas vaenlaste viljad.
23 Aga see unustas taas isegi oma jõu, et õiged saaksid toitu.
24 Sest loodu, kes sind teenib, kes oled Looja, suurendab oma jõudu ülekohtuste vastu nende karistuseks ja vähendab oma jõudu nende heaks, kes sinu peale loodavad.
25 Sellepärast muudeti seda juba siis kõigiti ja ta oli kuulekas sinu armule, kes toidab kõike, vastavalt nende soovile, kes seda vajavad.
26 Et su lapsed, Issand, keda sa armastad, teaksid, et viljade kasvatamine ei toida inimest, vaid sinu sõna hoiab neid, kes sinu peale loodavad.
27 Sest see, mis tulest ei hävinud, sulas vähese päikesekiirega soojendatuna peagi ära.
28 Et teataks, et me peame takistama päikest sind tänamast ja päevakevadel sinu poole palvetama.
29 Sest tänamatute lootus sulab ära nagu talvine pakane ja jookseb minema kui kasutu vesi.

PEATÜKK 17

1 Sest su kohtuotsused on suured ja neid ei saa väljendada; seepärast on kasvatamatud hinged eksinud.
2 Sest kui ülekohtused inimesed mõtlesid püha rahvast rõhuda; nad olid oma majadesse suletud, pimeduse vangid ja pika öö köitega vangistatud, lebasid seal igavesest ettehooldusest pagendatud.
3 Sest sel ajal, kui nad pidid oma salapattudes peitu pugema, hajusid nad unustamise tumeda loori alla, olles kohutavalt üllatunud ja kummaliste ilmutuste pärast.
4 Sest ega nurk, mis neid hoidis, ei suudaks hoida neid hirmust, vaid nende ümber kostis otsekui vete häält ja kurvad nägemused ilmusid neile raskete nägudega.
5 Ükski tule jõud ei suudaks neid valgustada, samuti ei suudaks säravad tähtede leegid seda kohutavat ööd valgustada.
6 Alles neile ilmus tuli, mis süttis iseenesest, väga hirmus. Kuna nad olid väga hirmul, pidasid nad

seda, mida nad nägid, hullemaks vaatepildist, mida nad ei näinud.
7 Mis puutub kunstimaagia illusioonidesse, siis need tõrjuti ja nende tarkust kiitlemist tauniti häbiga.
8 Sest need, kes lubasid hirmud ja mured haigelt hingelt eemale peletada, olid ise hirmust haiged ja väärisid naermist.
9 Sest kuigi midagi kohutavat ei kartnud neid; ometi kardetakse mööduvaid metsloomi ja madude susisemist,
10 Nad surid hirmu pärast, eitades, et nad nägid õhku, mida ei saanud kuidagi vältida.
11 Sest kurjus, mille tema enda tunnistaja on hukka mõistnud, on väga kartlik ja südametunnistuse sunnil ennustab ta alati raskeid asju.
12 Sest hirm pole midagi muud kui mõistuse pakutava abi äraandmine.
13 Ja seestpoolt tulev ootus, mis on väiksem, peab teadmatust rohkem kui põhjust, mis toob kaasa piina.
14 Aga nad magasid sel ööl sama und, mis oli tõesti talumatu ja mis tuli nende peale vältimatu põrgu põhjast,
15 Nad olid osalt nördinud koletutest ilmutustest ja osalt minestanud, nende süda pahaks jäi, sest ootamatult tabas neid ootamatu hirm.
16 Nii et igaüht, kes seal maha kukkus, hoiti kitsalt, suleti vanglasse ilma raudtangideta,
17 Sest kas ta oli põllumees, karjane või põllutööline, tabati teda ja ta talus seda häda, mida ei saanud vältida, sest nad kõik olid seotud ühe pimeduse ahelaga.
18 Olgu see siis vilistav tuul või lindude meloodiline müra laialivalguvate okste vahel või meelepärane veelang, mis jookseb ägedalt,
19 Või hirmus mahavisatud kivide heli või jooksmine, mida ei olnud näha hüppavatest loomadest, või kõige metsikute metsloomade möirgav hääl või tagasilöögi kaja õõnsatest mägedest; need asjad panid nad hirmust minestama.
20 Sest kogu maailm paistis selge valgusega ja keegi ei olnud takistatud nende töös.
21 Ainuüksi nende peale laotas raske öö, pilt sellest pimedusest, mis neid hiljem pidi vastu võtma, kuid ometi olid nad iseendale rängemad kui pimedus.

PEATÜKK 18

1 Ometi oli su pühadel väga suur valgus, kelle häält nad kuulsid ega näinud nende kuju, sest nemadki ei olnud sama kannatanud, pidasid nad neid õnnelikeks.
2 Aga sellepärast nad ei teinud praegu haiget neile, kellele nad olid varem ülekohut teinud, tänasid nad neid ja palusid neilt andestust, et nad olid olnud vaenlased.
3 Selle asemel sa andsid neile põleva tulesamba, nii tundmatule teekonna juhiks kui ka kahjutu päikese, et neid auväärselt lõbustada.
4 Sest nemad olid väärt, et neid valgusest ilma jäeti ja pimedusse vangistati, kes olid su pojad suletuna hoidnud ja kelle kaudu tuli maailmale anda seaduse rikkumatu valgus.
5 Ja kui nad olid otsustanud tappa pühade lapsed, üks laps, kes heideti välja ja päästeti, et neid noomida, võtsid sa ära nende laste hulga ja hävitasid nad täielikult võimsas vees.
6 Selle öö kohta olid meie isad juba eelnevalt kinnitatud, et nad kindlasti teades, millisele vandele nad olid andnud, võiksid hiljem olla rõõmsad.
7 Nii et su rahvas võttis vastu nii õigete päästmise kui ka vaenlaste hävitamise.
8 Sest millega sa karistasid meie vastaseid, sellega austasid sa meid, keda sa olid kutsunud.
9 Sest heade inimeste õiglased lapsed ohverdasid salaja ja andsid ühel meelel püha seaduse, et pühad oleksid nagu osalised ühest ja samast heast ja kurjast, isad laulavad praegu ülistuslaule.
10 Aga teisel pool kostis vaenlaste halb karje ja nutune lärm kanti laste pärast, kes olid hädaldanud.
11 Peremeest ja sulast karistati ühel viisil; ja nagu kuningas, kannatas ka tavaline inimene.
12 Nõnda oli neil kõigil kokku lugematu arv surnuid ühesuguse surmaga; ka elavatest ei piisanud nende matmiseks, sest ühe hetkega hävitati nende õilsaim järglane.
13 Sest kuigi nad ei uskunud midagi lummuse tõttu; esmasündinu hävitamisel tunnistasid nad selle rahva Jumala poegadeks.
14 Sest sel ajal, kui kõik oli vaikselt vaikuses ja see öö oli keset tema kiiret kulgu,
15 Su kõikvõimas sõna hüppas taevast alla su kuninglikult troonilt otsekui äge sõjamees keset hävitusmaad,
16 Ja tõi su teeseldamatu käsu otsekui terava mõõga ja püsti tõustes täitis kõik asjad surmaga; ja see puudutas taevast, aga see seisis maa peal.
17 Siis äkitselt hirmutasid neid nägemused kohutavatest unenägudest ja hirmud tabasid neid ootamatult.
18 Ja üks visati siia ja teine sinna, poolsurnuna, näitas oma surma põhjust.
19 Sest unenäod, mis neid vaevasid, nägid seda ette, et nad ei hukkuks ega teaks, miks nad vaevasid.
20 Jah, surmamaitsmine puudutas ka õigeid ja kõrbes hävis rahvahulk, kuid viha ei kestnud kaua.
21 Sest siis laitmatu mees kiirustas ja astus neid kaitsma; ja tuues oma õige teenistuse kilbi, nimelt

palve ja viiruki lepitamise, seadis end viha vastu ja lõpetas õnnetuse, kuulutades, et ta on sinu sulane.
22 Ja ta võitis hävitaja, mitte ihu ega relvade jõuga, vaid alistas sõnaga, kes karistas, väites isadega antud vande ja lepingute peale.
23 Sest kui surnud nüüd üksteise peale hunnikutes maha kukkusid, seistes nende vahel, hoidis ta viha ja lahutas tee elavate juurde.
24 Sest pikas rõivas oli kogu maailm ja neljas kivireas oli raiutud isade auhiilgus ja teie Majesteet tema pea pähe.
25 Nendele andis hävitaja koha ja kartis neid, sest piisas, et nad ainult maitsesid vihast.

PEATÜKK 19

1 Jumalatute peale tuli viha halastamata lõpuni, sest ta teadis enne, mida nad teevad;
2 Kuidas nad kahetsesid ja jälitasid neid, kui nad olid neile lahkumiseks loa andnud ja kiiruga minema saatnud.
3 Sest sel ajal, kui nad alles leinasid ja halastasid surnute haudadel, tegid nad veel ühe rumala kavandi ja ajasid neid taga kui põgenikke, keda nad olid palunud lahkuda.
4 Sest saatus, mida nad olid väärt, tõmbas nad selle eesmärgini ja pani nad unustama asjad, mis olid juba juhtunud, et nad saaksid täita karistust, mis oli nende piinadest puudus.
5 Ja et su rahvas läheks mööda imelist teed, aga leiaks võõra surma.
6 Sest kogu loodu oma tüübi järgi kujundati uuesti uueks, teenides neile antud erilisi käske, et teie lapsi hoitakse ilma haiget tegemata.
7 Just nimelt pilv, mis varjutab laagrit; ja seal, kus enne seisis vesi, ilmus kuiv maa; ja Punasest merest takistusteta tee; ja vägivaldsest ojast välja roheline väli:
8 Kuhu läks läbi kogu rahvas, keda su käsi kaitses, nähes su imelisi imetegusid.
9 Sest nad läksid laiali nagu hobused ja hüppasid nagu talled, kiites sind, Issand, kes sa nad päästsid.
10 Sest nad olid veel meeles, mida tehti võõral maal elades, kuidas maa tõi veiste asemel kärbseid ja kuidas jõgi ajas kalade asemel välja hulgaliselt konni.
11 Aga pärast seda nägid nad uut lindude põlvkonda, kui isu ahvatledes küsisid õrna liha.
12 Sest vutid tulid nende juurde merest rahulolu pärast.
13 Ja karistused tabasid patuseid äikese jõul endiste tunnusteta, sest nad kannatasid õiglaselt vastavalt oma kurjusele, nii et nad käitusid võõraste suhtes karmimalt ja vihkamamalt.
14 Sest sodomlased ei võtnud vastu neid, keda nad tulles ei tundnud, vaid need tõid orjusse sõbrad, kes olid nende ära teeninud.
15 Ja mitte ainult, vaid võib-olla austatakse neid, sest nad kasutasid võõraid mittesõbralikult:
16 Aga need kiusasid väga rängalt neid, keda nad olid pidusöögiga vastu võtnud ja olid juba nendega samade seaduste osalised.
17 Sellepärast löödi neid isegi pimedaga nagu õigete uste juures, kui kohutavas suures pimeduses ümbritsetuna igaüks otsis pääsu omaenda ustest.
18 Sest elemendid muutusid iseenesest teatud harmooniaga, nagu psalteri nootides viisi nime muutmine, ja ometi on need alati helid; mida võib hästi tajuda tehtud asju vaadates.
19 Sest maised asjad muutusid vesiseks ja asjad, mis enne ujusid vees, läksid nüüd maa peale.
20 Tulel oli vägi vees, ta unustas oma vooruse, ja vesi unustas tema enda kustutava olemuse.
21 Teisel pool ei raisanud leegid kaduvate elusolendite liha, kuigi nad seal kõndisid; nad ei sulatanud ka seda jäist taevast liha, mis loomult sulas.
22 Sest kõigis asjades, Issand, sa ülistasid ja ülistasid oma rahvast ega suhtunud nendesse kergelt, vaid aitasid neid igal ajal ja igal pool.

ECCLESIASTICUS

Jeesuse, Siraki poja tarkus

PEATÜKK 1

1 Siraki Poja Jeesuse tarkuse proloog. arvestades, et seadus ja prohvetid ja teised, kes on järginud nende samme, on meile andnud palju ja suuri asju, mille eest tuleks Iisraeli kiita õppimise ja tarkuse eest; ja millest ei pea mitte ainult lugejad ise osavaks saama, vaid ka need, kes tahavad õppida, saavad neile, kes on väljaspool, nii rääkimise kui ka kirjutamise kaudu kasu saada: mu vanaisa Jeesus, kui ta oli palju andnud end seaduse lugemisele. , ja prohvetid ja teised meie esiisade raamatud, ja oli saanud neis hea otsuse, tõmbas ka ise kirjutama midagi õppimise ja tarkuse kohta; eesmärgiga, et need, kes soovivad õppida ja on nendest asjadest sõltuvuses, saaksid seaduse järgi elamisest palju rohkem kasu. Seetõttu lubage mul paluda teil seda lugeda soosingu ja tähelepanelikult ning andke meile andeks, sest meil võib tunduda puuduvat mõned sõnad, mille tõlgendamisega oleme vaeva näinud. Sest samadel asjadel, mis on öeldud heebrea keeles ja tõlgituna teise keelde, ei ole nendes sama jõudu; ja mitte ainult neil asjadel, vaid ka seadusel endal ja prohvetitel ja ülejäänud raamatutel pole väike erinevus, kui neid räägitakse nende emakeeles. Sest kaheksandal ja kolmekümnendal aastal Egiptusesse saabudes, kui Euergetes oli kuningas ja seal mõnda aega kestnud, leidsin ma raamatu, mis oli väga õpetlik: seepärast pidasin kõige vajalikumaks, et ma annaksin selle tõlgendamiseks veidi hoolsust ja vaeva; kasutades selles ruumis suurt valvsust ja oskusi, et raamat lõpule viia ja see ka neile, kes võõral maal on valmis õppima, olema valmis seaduse järgi elama. Kogu tarkus tuleb Issandalt ja on temaga igavesti.
2 Kes suudab loendada mereliiva ja vihmapiisku ja igaviku päevi?
3 Kes võiks teada saada taeva kõrguse ja maa laiuse ja sügavuse ja tarkuse?
4 Tarkus on loodud enne kõike ja mõistlikkuse mõistmine igavesest ajast.
5 Kõigekõrgema Jumala sõna on tarkuse allikas; ja tema teed on igavesed käsud.
6 Kellele on ilmutatud tarkuse juur? või kes on teadnud tema tarku nõuandeid?
7 Kellele on tarkuse tundmine avalikuks tehtud? ja kes on mõistnud tema suurt kogemust?
8 Üks tark ja väga kardetav on Issand, kes istub oma troonil.
9 Ta lõi ta ja nägi teda ja luges ta üle ning valas ta kõigisse oma tegudesse.
10 Ta on kõige lihaga tema anni järgi ja ta on andnud ta neile, kes teda armastavad.
11 Issanda kartus on au ja au ja rõõm ja rõõmu pärg.
12 Issanda kartus teeb rõõmsaks südame ja annab rõõmu ja rõõmu ja pika eluea.
13 Kes Issandat kardab, sellel läheb lõpuks hästi ja ta leiab armu oma surmapäeval.
14 Issanda kartus on tarkuse algus, ja see loodi koos ustavatega juba ihus.
15 Ta on ehitanud inimestega igavese aluse ja jääb nende seemne juurde.
16 Issanda kartuses on tarkuse täius ja see täidab inimesed oma viljadega.
17 Ta täidab kogu nende maja ihaldusväärsega ja aiad oma viljaga.
18 Issanda kartus on tarkuse pärg, mis teeb rahu ja täiusliku tervise õitsenguks; mõlemad on Jumala annid, ja see suurendab nende rõõmu, kes teda armastavad.
19 Tarkus annab alla mõistmise oskused ja teadmised seistes ning tõstab austusse need, kes teda kinni hoiavad.
20 Tarkuse juur on Issanda kartuses ja selle oksad on pikaealised.
21 Issanda kartus ajab patud minema, ja kus see on, seal ta pöörab ära viha.
22 Vihane mees ei saa õigeks; sest tema raevu mõju on tema hukatuseks.
23 Kannatlik mees rebib mõnda aega ja hiljem tärkab temas rõõm.
24 Ta varjab oma sõnu mõneks ajaks ja paljude huuled kuulutavad tema tarkust.
25 Tähendamissõnad teadmisest on tarkuse aardetes, aga jumalakartlikkus on patusele jäledus.
26 Kui sa tahad tarkust, pea käske ja Issand annab selle sulle.
27 Sest Issanda kartus on tarkus ja õpetus, ja usk ja tasadus on talle meelepärased.
28 Ära usalda Issanda kartust, kui sa oled vaene, ja ära tule tema juurde kahetise südamega!
29 Ära ole inimeste silmis silmakirjatseja ja pane tähele, mida sa räägid!
30 Ära ülenda ennast, et sa ei kukuks ega tooks au oma hinge, et Jumal avastab sinu saladused ja heidab sind koguduse keskele, sest sa ei tulnud tões Issanda kartuse, vaid oma südame poole. on pettust täis.

PEATÜKK 2

1 Mu poeg, kui sa tuled Issandat teenima, siis valmista oma hing kiusatuseks ette.
2 Pane oma süda korda ja pea alati vastu ning ära kiirusta ahastuse ajal.
3 Hoidke temasse kinni ja ärge lahkuge, et saaksite oma viimases otsas suureks saada.
4 Kõik, mis sulle ette tuuakse, võta rõõmsalt vastu ja ole kannatlik, kui sind muudetakse madalaks.
5 Sest kulda proovitakse tules ja meelepäraseid mehi õnnetuse ahjus.
6 Usu temasse, siis ta aitab sind; tee oma tee õigesti ja usalda teda.
7 Teie, kes kardate Issandat, oodake tema halastust; ja ärge minge kõrvale, et te ei kukuks.
8 Te, kes te kardate Issandat, uskuge teda! ja teie tasu ei jää tühjaks.
9 Teie, kes kardate Issandat, lootke head ja igavest rõõmu ja halastust.
10 Vaadake vanu põlvkondi ja vaadake; kas on kunagi keegi lootnud Issanda peale ja oli segaduses? või jäi keegi tema hirmule ja jäeti maha? või keda ta kunagi põlgas, kes teda appi kutsus?

11 Sest Issand on täis halastust ja halastust, pika meelega ja väga haletsusväärne ning annab patud andeks ja päästab viletsuse ajal.
12 Häda kartlikele südametele ja nõrkadele kätele ning patusele, kes läheb kahele poole!
13 Häda sellele, kes on nördinud! sest ta ei usu; seepärast teda ei kaitsta.
14 Häda teile, kes olete kaotanud kannatuse! ja mida te teete, kui Issand teid külastab?
15 Kes Issandat kardavad, ei riku tema sõna; ja need, kes teda armastavad, peavad kinni tema teedest.
16 Need, kes kardavad Issandat, otsivad seda, mis on hea, mis on talle meelepärane; ja need, kes teda armastavad, saavad täis Seadust.
17 Need, kes kardavad Issandat, valmistavad oma südamed ette ja alandavad oma hinge tema ees,
18 öeldes: "Me langeme Issanda kätte, mitte inimeste kätte, sest niisugune on tema majesteet, niisugune on tema halastus!"

PEATÜKK 3

1 Kuulake mind, teie isa, lapsed, ja tehke pärast seda, et te oleksite kaitstud.
2 Sest Issand on andnud isale au laste üle ja kinnitanud ema meelevalla poegade üle.
3 Kes austab oma isa, lepitab oma pattud.
4 Ja see, kes austab oma ema, on nagu see, kes kogub varandust.
5 Kes austab oma isa, sellel on rõõm oma lastest; ja kui ta palvetab, võetakse teda kuulda.
6 Kes oma isa austab, sellel on pikk eluiga; ja kes on sõnakuulelik Issandale, on oma emale tröostiks.
7 Kes Issandat kardab, see austab oma isa ja teenib oma vanemaid nagu oma isandaid.
8 Austa oma isa ja ema nii sõnades kui tegudes, et nad saaksid sulle õnnistust.
9 Sest isa õnnistus rajab lastekodud; aga ema needus juurib välja alused.
10 Ära ole au oma isa teotamisest! sest su isa teotus ei ole sulle au.
11 Sest inimese au on tema isa aust; ja ebaaus ema on lastele etteheide.
12 Mu poeg, aita oma isa tema vanuses ja ära kurvasta teda, kuni ta elab!
13 Ja kui tema mõistus on käest, siis ole temaga kannatlik; ja ära põlga teda, kui oled täies jõus.
14 Sest su isa kergendamist ei unustata ja pattude asemel lisatakse see, et sind üles ehitada.
15 Su viletsuse päeval peetakse seda meeles; ka sinu patud sulavad ära nagu jää ilusa sooja ilmaga.
16 Kes oma isa maha jätab, on otsekui teotaja; ja kes vihastab oma ema, on neetud: Jumala poolt.
17 Mu poeg, jätka oma tööd tasaduses; nõnda oled sa armastatud sellele, kes on heaks kiidetud.
18 Mida suurem sa oled, seda alandlikum ja leiad armu Issanda ees.
19 Paljud on kõrgel kohal ja kuulsad, kuid alandlikele on ilmutatud saladused.
20 Sest Issanda vägi on suur ja teda austavad alandlikud.
21 Ära otsi seda, mis on sulle liiga raske, ja ära otsi seda, mis on üle sinu jõu.
22 Aga mida sulle on kästud, mõtle sellele aukartusega, sest sul ei ole vaja oma silmadega näha seda, mis on salajas.
23 Ära ole uudishimulik mittevajalike asjade vastu, sest sulle näidatakse rohkem asju, kui inimesed aru saavad.
24 Sest paljusid eksitab nende endi tühine arvamus; ja kuri kahtlus on nende otsuse ümber lükanud.
25 Ilma silmadeta tahad sa valgust; ära siis tunnista teadmist, mida sul ei ole.
26 Kangekaelne süda teeb lõpuks kurja; ja kes armastab ohtu, see hukkub.
27 Kangekaelne süda on koormatud muredega; ja õel kuhjab pattu patu peale.
28 Uhkete karistamisel ei ole abi; sest kurjuse taim on temas juurdunud.
29 Mõistliku süda mõistab tähendamissõna; ja tähelepanelik kõrv on targa inimese soov.
30 Vesi kustutab leegitseva tule; ja almus lepitab pattude eest.
31 Ja see, kes tasub head pöörded, peab meeles seda, mis võib tulla pärast seda; ja kui ta kukub, leiab ta öömaja.

PEATÜKK 4

1 Mu poeg, ära peta vaeselt elatist ja ära pane vaeste silmi kaua ootama.
2 Ärge kurvastage näljast hinge; ega ärritage meest tema ahastuses.
3 Ärge lisage vaevatud südamele rohkem vaeva; ja ärge viivitage abivajajale andmist.
4 Ärge lükake tagasi kannatanu anumist; ära pööra oma nägu vaese mehe eest ära.
5Ära pööra oma silmi abivajaja juurest ära ja ära anna talle põhjust sind needa!
6 Sest kui ta neab sind oma hinge kibeduses, võetakse tema palve kuulda selle poolt, kes ta tegi.
7 Armasta kogudust ja langeta pea suure mehe ees.
8 Ärgu kurvastagu, kui kummardad oma kõrva vaese ees ja annad talle sõbraliku ja tasase vastuse.
9 Päästa see, kes kannatab ülekohut, rõhuja käest; ja ärge heitke meelt, kui istute kohut mõistma.
10 Ole nagu isa vaestele ja mees nende emale, nõnda oled sa nagu Kõigekõrgema poeg ja ta armastab sind rohkem kui su ema.
11 Tarkus ülendab oma lapsi ja hoiab kinni need, kes teda otsivad.
12 Kes teda armastab, see armastab elu; ja need, kes teda varakult otsivad, saavad täis rõõmu.
13 Kes temast kinni peab, pärib au; ja kuhu iganes ta siseneb, Issand õnnistab.
14 Need, kes teda teenivad, teenivad Püha, ja neid, kes teda armastavad, armastab Issand.
15 Kes teda kuulab, mõistab kohut rahvaste üle, ja see, kes teda kuulab, elab turvaliselt.
16 Kui keegi annab end temale, pärib ta tema; ja tema põlvkond hoiab teda.

17 Sest alguses kõnnib ta koos temaga kõveraid teid ja toob tema peale hirmu ja õudu ning piinab teda oma distsipliiniga, kuni ta võib usaldada tema hinge ja katsuda teda oma seaduste järgi.
18 Siis pöördub ta tagasi sirget teed tema juurde ja lohutab teda ning avaldab talle oma saladused.
19 Aga kui ta eksib, jätab naine ta maha ja annab ta tema hukule.
20 Vaadake võimalust ja hoiduge kurjast; ja ära häbene, kui see puudutab su hinge.
21 Sest on häbi, mis toob pattu; ja on häbi, mis on au ja arm.
22 Ära võta kedagi oma hinge vastu ja ärgu alandagu end kellegi aukartus.
23 Ja ärge hoiduge rääkimast, kui teil on põhjust head teha, ja ärge varjake oma tarkust tema ilus.
24 Sest kõnest tuntakse tarkust ja keele sõnast õppimist.
25 Ärge rääkige tõele vastu; vaid häbene oma teadmatuse eksimust.
26 Ära häbene oma patte tunnistada; ja mitte sundida jõe kulgu.
27 Ära tee end rumala mehe alluvaks; ega aktsepteeri vägeva isikut.
28 Võitle tõe poole surmani, ja Issand võitleb sinu eest.
29 Ära kiirusta oma keelega ja oma tegudes loid ja hooletu.
30 Ära ole nagu lõvi oma kojas ja ära ole meeletu oma sulaste seas!
31 Ärge sirutage oma käsi vastuvõtmiseks ja ärge suletage, kui maksate!

PEATÜKK 5

1 Ärge pöörake oma südant oma varadele; ja ära ütle, mul on eluks piisavalt.
2 Ära järgi oma meelt ja oma jõudu, et käia oma südameteid!
3 Ja ärge öelge: kes võib mind vaevata mu tegude pärast? sest Issand maksab kindlasti kätte su uhkuse eest.
4 Ärge öelge: Ma olen pattu teinud ja mis halba on mulle juhtunud? sest Issand on pika meelega, ta ei lase sind mingil juhul lahti.
5 Mis puutub lepitusse, siis ärge kartke pattu pattu lisada:
6 Ja ära ütle, et Tema halastus on suur; teda rahustatakse minu pattude rohkuse pärast, sest temalt tuleb halastus ja viha ning tema pahameel langeb patuste peale.
7 Ärge viivitage Issanda poole pöördumisega ja ärge viivitage päevast päeva, sest äkitselt tuleb välja Issanda viha ja teie turvalisuses hävitatakse teid ja hukkute kättemaksupäeval.
8 Ära pane oma südant alusetult saadud varale, sest see ei too sulle kasu õnnetuse päeval.
9 Ärge puhuge iga tuulega ja ärge minge igale poole, sest nii teeb patune, kellel on kahekordne keel.
10 Ole kindel oma mõistuses; ja su sõna olgu sama.
11 Ole kiire kuulma; ja olgu su elu siiras; ja vastake kannatlikult.
12 Kui sul on mõistust, siis vasta oma ligimesele; kui ei, siis pane oma käsi suu peale.
13 Au ja häbi on kõnes, ja inimese keel on tema langemine.
14 Ärge laske end kutsuda sosistajaks ja ärge varitsege oma keelega, sest vargale on halb häbi ja kahekeelele on kuri hukkamõist!
15 Ärge jääge teadmatuks ühestki suures ega väikeses asjas.

PEATÜKK 6

1 Sõbra asemel ärge saage vaenlaseks; sest sellega pärivad sa haige nime, häbi ja teotuse, nõnda saab ka patune, kellel on kahekordne keel.
2 Ära ülista iseennast oma südamesoovi järgi; et su hing ei rebeneks tükkideks nagu üksi eksiv härg.
3 Sa sööd ära oma lehed ja kaotad oma vilja ning jätad end kuivaks puuks.
4 Kuri hing hävitab selle, kellel see on, ja naerutab ta vaenlaste pilkamiseks.
5 Armas keel suurendab sõpru ja aus keel suurendab lahkeid tervitusi.
6 Olge rahus paljudega, ometi olgu tuhandest vaid üks nõuandja.
7 Kui sa tahad endale sõbra, siis proovi teda kõigepealt ja ära kiirusta teda tunnustama.
8 Sest mõni inimene on omal juhul sõber ega ela su häda päeval.
9 Ja seal on sõber, kes pöördub vaenu poole ja tüli avastab sinu teotuse.
10 Jällegi, mõni sõber on lauas kaaslane ja ei ela su viletsuse päeval.
11 Aga sinu õitsengus on ta nagu sina ise ja on julge su sulaste ees.
12 Kui sind alandatakse, on ta sinu vastu ja peidab end sinu palge eest.
13 Eralda end oma vaenlastest ja pane tähele oma sõpru.
14 Ustav sõber on tugev kaitse, ja kes sellise on leidnud, see on leidnud varanduse.
15 Miski ei tee ustavale sõbrale vastupanu ja tema tublidus on hindamatu.
16 Ustav sõber on eluravim; ja need, kes kardavad Issandat, leiavad ta üles.
17 Kes Issandat kardab, juhib oma sõprust õigesti, sest nii nagu tema on, on ka tema ligimene.
18 Mu poeg, kogu õpetust oma noorusest peale, nii leiad tarkust kuni oma vanaduseni.
19 Tulge tema juurde nagu see, kes künnab ja külvab, ja oodake tema häid vilju, sest sa ei pea temaga palju vaeva nägema, vaid sööte varsti tema viljadest.
20 Ta on õppimatule väga ebameeldiv: kes ei mõista, ei jää tema juurde.
21 Ta lamab tema peale kui võimas katsumuskivi; ja ta heidab ta ära, enne kui see kaua aega läheb.
22 Sest tarkus on tema nime järgi ja see ei ole nähtav paljudele.
23 Kuula, mu poeg, võta mu nõu ja ära lükka mu nõu tagasi,
24 Ja pane oma jalad tema köitesse ja kael tema ahelasse.
25 Kummarda oma õlg ja kanna teda ning ära kurvasta tema köidikute pärast!

26 Tulge tema juurde kogu oma südamega ja hoidke kogu oma jõuga tema teed.
27 Otsi ja otsi, siis ta tehakse sulle teatavaks, ja kui sa oled ta kätte saanud, ära lase tal minna!
28 Sest viimaks leiad sa tema hingamise ja see pööratakse sinu rõõmuks.
29 Siis on tema köidikud sulle tugevaks kaitseks ja tema ketid au kuueks.
30 Sest tal on kuldne ehe ja ta paelad on purpursed pitsid.
31 Sa pane ta selga aurõivaks ja pane ta enda ümber rõõmukrooniks.
32 Mu poeg, kui sa tahad, siis sind õpetatakse, ja kui sa oma mõistust järgid, siis oled sa arukas.
33 Kui sa armastad kuulda, saad sa aru, ja kui sa kummardad oma kõrva, oled sa tark,
34 Seiske vanemate hulgas; ja hoidke targa poole.
35 Olge valmis kuulama iga jumalakartlikku kõnet; ja mõistuse tähendamissõnad ärgu pääsegu sinust.
36 Ja kui sa näed mõistvat meest, siis mine õigel ajal tema juurde ja lase oma jalg kanda tema ukse astmeid.
37 Olgu su mõistus Issanda määruste peal ja mõtiskle pidevalt tema käskude üle: ta kinnitab su südame ja annab sulle tarkust, mida sa soovid.

PEATÜKK 7

1 Ära tee kurja, nõnda ei tule sulle kahju.
2 Mine eemale ülekohtust, ja ülekohus pöördub sinust ära.
3 Mu poeg, ära külva ülekohtu vagudesse ja sa ei lõika neid seitsmekordselt!
4 Ärge otsige Issanda üleolekut ega kuningat austust.
5 Ärge mõistke end õigeks Issanda ees; ja ära kiidelda oma tarkusega kuninga ees!
6 Ärge püüdke olla kohtumõistjad, sest te ei saa ülekohut ära võtta; et sa kunagi ei kardaks vägeva isikut, mis on komistuskiviks sinu õigluse teel.
7 Ärge solvake linna hulga vastu ja siis ärge heitke end rahva sekka.
8 Ära seo üht pattu teise külge; sest ühes sa ei jää karistamata.
9 Ärge öelge, et Jumal vaatab mu ohverduste rohkusele ja kui ma ohverdan kõrgeimale Jumalale, võtab ta selle vastu.
10 Ärge heitke meelt, kui te palvetate, ja ärge jätke almust andmata.
11 Ärge naerge kedagi oma hinge kibeduse pärast, sest on üks, kes alandab ja ülendab.
12 Ära mõtle oma venna vastu valet; ega oma sõbrale samamoodi tee.
13 Ärge valetage, sest see kombeks ei ole hea.
14 Ära kasuta palju sõnu vanemate hulgas ja ära palju lobise, kui sa palvetad.
15 Ärge vihkake vaevarikast tööd ega karjapidamist, mille Kõigekõrgem on määranud.
16 Ärge arvake end patuste hulga hulka, vaid pidage meeles, et viha ei jää kauaks.
17 Alandage ennast väga, sest jumalatu kättemaks on tuli ja ussid.
18 Ärge muutke sõpra mingil juhul hea vastu; ega Oofiri kulla ustav vend.
19 Ära jäta kõrvale tarka ja head naist, sest tema arm on kullast kõrgem.
20 Kui su sulane teeb tõesti tööd, siis ära palu temalt kurja ega palgalist, kes annab end täielikult sinu heaks.
21 Armastagu su hing head sulast ja ära röövi temalt vabadust!
22 Kas sul on karja? vaata neid ja kui need on sulle kasulikud, siis hoia neid enda juures.
23 Kas sul on lapsi? juhendage neid ja kummardage nende kaela nende noorusest peale.
24 Kas teil on tütreid? hoolitse nende keha eest ja ära ole nende vastu rõõmsameelne.
25 Abiellu oma tütrega ja nii saad sa hakkama tähtsa asjaga, aga anna ta mõistvale mehele.
26 Kas sul on naine oma mõistuse järgi? ära jäta teda maha, vaid ära anna end kerge naise kätte.
27 Austa oma isa kogu südamest ja ära unusta oma ema kurbust!
28 Pea meeles, et sa oled neist sündinud; ja kuidas sa saad neile tasuda selle, mida nad on sinu heaks teinud?
29 Karda Issandat kogu oma hingest ja austa tema preestreid!
30 Armasta teda, kes su tegi, kogu oma jõuga ja ära hülga tema teenijaid!
31 Karda Issandat ja austa preestrit! ja anna talle tema osa, nagu sulle on kästud; esmasvili ja üleastumise ohver, õlaannid ja pühitsusohvrid ja pühade asjade esmasvili.
32 Ja sirutage oma käsi vaeste poole, et teie õnnistus oleks täiuslik.
33 Andis on arm iga elava inimese ees; ja surnute jaoks ärge hoidke seda kinni.
34 Ärge olge koos nendega, kes nutavad, ja leinake koos leinajatega.
35 Ära viivita haigete külastamisega, sest see teeb sind armsaks.
36 Mida iganes sa käest võtad, pidage meeles lõppu ja te ei tee kunagi halba.

PEATÜKK 8

1 Ära võitle vägeva mehega, et sa ei satuks tema kätte.
2 Ärge tülitsege rikka mehega, et ta ei kaaluks teid, sest kuld on hävitanud palju ja moonutanud kuningate südameid.
3 Ära vaidle mehega, kes on täis keelt, ja ära kuhja puid tema tulele.
4 Ära tee nalja ebaviisaka mehega, et su esivanemad ei satuks häbisse.
5 Ärge teotage inimest, kes pöördub patust, vaid pidage meeles, et me kõik oleme väärt karistust.
6 Ärge häbistage meest tema vanas eas, sest isegi mõned meist on vanaks jäänud.
7 Ära rõõmusta selle üle, et su suurim vaenlane on surnud, vaid pea meeles, et me kõik sureme.
8 Ära põlga tarkade kõnesid, vaid tutvu nende vanasõnadega, sest sa õpid neilt õpetust ja seda, kuidas kerge vaevaga teenida suuri mehi.

9 Ära jäta tähelepanuta vanemate kõnet, sest ka nemad on õppinud oma isadelt ja sa õpid neilt mõistmist ja vastamist, nagu vaja.
10 Ära süüta patuse sütt, et sa ei põleks tema tule leegiga.
11 Ära tõuse vihasena üles kurjategija ees, et ta ei varitseks sind su sõnadesse.
12 Ära laena sellele, kes on vägevam sinust endast; sest kui sa talle laenu annad, siis arvesta seda, kuid ta on kadunud.
13 Ära ole käendaja üle oma võimu, sest kui sa oled käendaja, siis hoolitse selle eest!
14 Ära mine kohtusse kohtunikuga; sest nad mõistavad tema eest kohut tema au järgi.
15 Ära mine mööda teed koos julge mehega, et ta ei muutuks sulle kurvaks, sest ta teeb oma tahtmist mööda ja sina koos temaga hukkud tema rumaluse tõttu.
16 Ära vaidle vihase mehega ja ära mine temaga üksildasse paika, sest veri on tema silmis nagu midagi, ja kus abi pole, kukutab ta sind.
17 Ärge pidage nõu lolliga; sest ta ei suuda nõu pidada.
18 Ära tee salaja võõra ees; sest sa ei tea, mida ta sünnitab.
19 Ärge avage oma südant igaühele, et ta ei maksaks teile kavala pöördega.

PEATÜKK 9

1 Ära ole armukade oma rinnanaise peale ja ära õpeta talle halba õppetundi enda vastu.
2 Ära anna oma hinge naisele, et ta tõstaks oma jalga sinu varale.
3 Ära kohtu hooraga, et sa ei satuks tema püünistesse.
4 Ära kasuta eriti laulja naise seltskonda, et sind ei segataks tema katsetes.
5 Ära vaata neiule, et sa ei langeks selle pärast, mis temas on kallis.
6 Ära anna oma hinge hooradele, et sa ei kaotaks oma pärandit!
7 Ära vaata enda ümber linna tänavatel ega eksle selle üksildases paigas.
8 Pöörake oma pilk kaunilt naiselt ära ja ärge vaadake kellegi ilu; sest paljusid on petnud naise ilu; sest sellega süttib armastus nagu tuli.
9 Ära istu üldse teise mehe naisega, ära istu temaga süles ega kuluta oma raha temaga veini peale. et su süda ei kalduks tema poole ja sa ei satuks oma ihade tõttu hukatusse.
10 Ära jäta vana sõpra maha; sest uus pole temaga võrreldav: uus sõber on nagu uus vein; kui see on vana, joo seda hea meelega.
11 Ära kadesta patuse au, sest sa ei tea, mis on tema lõpp.
12 Ärge tundke rõõmu sellest, mis jumalakartmatutele meeldib; kuid pidage meeles, et nad ei jää karistamata oma hauda.
13 Hoia end eemal inimesest, kellel on vägi tappa; nii et sa ära kahtle surmahirmu pärast ja kui sa tuled tema juurde, siis ära tee viga, et ta ei võtaks kohe su elu. Pea meeles, et sa lähed püüniste keskele ja sa kõnnid linna kaitserajal.
14 Nii lähedalt kui suudad, arva oma ligimest ja konsulteeri tarkadega.
15 Su jutt olgu tarkadega ja kogu su jutt Kõigekõrgema seaduse järgi!
16 Ja õiglased söövad ja joovad koos sinuga; ja teie au olgu Issanda kartuses.
17 Kunstniku käe pärast on töö kiidetud ja targa rahvavalitseja kõne eest.
18 Haige keelega mees on oma linnas ohtlik; ja kes on tormakas, seda vihkatakse.

PEATÜKK 10

1 Tark kohtunik õpetab oma rahvast; ja aruka mehe valitsus on hästi korraldatud.
2 Otsekui rahvakohtunik on tema ise, nõnda on tema sulased; ja milline on linna valitseja, sellised on kõik, kes seal elavad.
3 Arukas kuningas hävitab oma rahva; kuid võimulolijate mõistlikkuse tõttu saab linn asustatud.
4 Maa vägi on Issanda käes ja õigel ajal paneb ta selle üle kasutoova.
5 Jumala käes on inimese heaolu ja kirjatundja isik paneb oma au.
6 Ära vihka oma ligimest ühegi ülekohtu pärast; ja ei tee midagi kahjulike tegevustega.
7 Uhkus on viha Jumala ja inimeste ees, ja mõlemaga tehakse ülekohut.
8 Ülekohtuste tegude, vigastuste ja pettusega saadud rikkuse tõttu on kuningriik tõlgitud ühelt rahvalt teisele.
9 Miks on maa ja tuhk uhked? Ei ole kurjemat kui ahne mees, sest selline paneb oma hinge müüki; sest elades ajab ta oma sisikonna välja.
10 Arst katkestab pika haiguse; ja see, kes täna on kuningas, sureb homme.
11 Sest kui inimene on surnud, pärib ta roomajad, loomad ja ussid.
12 Uhkus algab siis, kui keegi lahkub Jumalast ja ta süda on pöördunud ära oma Loojast.
13 Sest uhkus on patu algus ja see, kellel see on, valab välja jäleduse; ja seepärast tõi Issand nende peale kummalisi õnnetusi ja hävitas nad täielikult.
14 Issand on heitnud maha uhkete vürstide aujärjed ja seadnud nende asemele tasased.
15 Issand on kiskunud üles uhkete rahvaste juured ja istutanud nende asemele alatuid.
16 Issand kukutas paganate riigid ja hävitas need maa aluseni.
17 Ta võttis mõned neist ära ja hävitas ning lõpetas nende mälestusmärgi maa pealt.
18 Uhkus ei olnud meeste pärast ega raevukas viha nende vastu, kes on sündinud naisest.
19 Kes Issandat kardavad, on kindel seeme ja need, kes teda armastavad, auväärne taim. need, kes rikuvad käske, on petlik seeme.
20 Vendade seas on auväärne see, kes on ülem; nii on need, kes kardavad Issandat tema silmis.

21 Issanda kartus käib enne võimu saamist, aga karmus ja uhkus on selle kaotamine.
22 Olgu ta rikas, üllas või vaene, nende au on Issanda kartus.
23 Ei ole kohane põlata vaest, kellel on mõistus; samuti pole mugav patust inimest ülendada.
24 Suured mehed ja kohtunikud ja võimukandjad saavad au; ometi pole neist kedagi suuremat kui see, kes kardab Issandat.
25 Targa sulasele teenivad vabad, ja teadja ei pane pahaks, kui teda parandatakse.
26 Ärge olge oma asju ajades liialdatud; ja ära kiidelda endaga oma ahastuse ajal!
27 Parem on see, kes näeb vaeva ja on kõigest külluses, kui see, kes hoopleb ja vajab leiba.
28 Mu poeg, austa oma hinge tasaduses ja austa seda vastavalt tema väärikusele.
29 Kes mõistab õigeks selle, kes teeb pattu oma hinge vastu? ja kes austab seda, kes oma elu teotab?
30 Vaest austatakse tema oskuste pärast ja rikast tema rikkuse pärast.
31 Keda austatakse vaesuses, kui palju enam rikkuses? ja kes on autu rikkuses, kui palju enam vaesuses?

PEATÜKK 11

1 Tarkus tõstab alatu pea ja paneb ta istuma suurte meeste sekka.
2 Ära kiida meest tema ilu pärast; ega põlga meest tema välimuse pärast.
3 Mesilane on kärbeste seas väike; aga tema vili on magusatest asjadest peamine.
4 Ära kiidelge oma riiete ja rõivaste üle ja ärge ülendage end aupäeval, sest Issanda teod on imelised ja tema teod on peidus inimeste seas.
5 Paljud kuningad on istunud maa peale; ja üks, millele pole kunagi mõelnud, on krooni kandnud.
6 Paljud vägevad mehed on saanud väga häbi; ja auväärsed antakse teiste inimeste kätte.
7 Ära süüdista enne, kui oled tõe uurinud: saa enne aru ja siis noomi.
8 Ära vasta enne, kui sa pole põhjust kuulnud, ega sega inimesi nende jutu keskel.
9 Ära vaidle asjaga, mis sind ei puuduta; ja ärge istuge kohut koos patustega.
10 Mu poeg, ära sekku paljudesse asjadesse, sest kui sa palju segad, ei jää sa süütuks; ja kui sa järgned, siis sa ei saa ega pääse põgenedes.
11 On üks, kes näeb vaeva ja vaevab ja kiirustab ning on seda enam maha jäänud.
12 Taas on teine, kes on aeglane ja vajab abi, väheste võimetega ja täis vaesust; ometi vaatas Issanda silm temale head ja tõstis ta üles tema madalast seisundist,
13 ja tõstis oma pea viletsuse eest; nii et paljud, kes seda nägid, imestasid teda.
14 Heaolu ja viletsus, elu ja surm, vaesus ja rikkus, tulevad Issandalt.
15 Tarkus, teadmine ja käsumõistmine on Issandalt, armastus ja heade tegude tee on temalt.
16 Eksitus ja pimedus said alguse ühest patustega ja kurjus vananeb nendega, kes sellega hiilgavad.
17 Issanda and jääb jumalakartlikele ja tema soosing toob heaolu igavesti.
18 On, kes saab rikkaks oma ettevaatlikkusest ja näppimisest, ja see on tema tasu osa:
19 Aga ta ütleb: "Ma olen leidnud puhkuse ja nüüd söön pidevalt oma varandusest." ja ometi ei tea ta, mis aeg tema peale tuleb ja et ta peab need asjad teistele jätma ja surema.
20 Ole kindel oma lepingus ja räägi sellest ning vanane oma töös!
21 Ärge imestage patuste tegude üle! aga looda Issanda peale ja jää oma töösse, sest Issanda silmis on kerge äkitselt vaest rikkaks teha.
22 Issanda õnnistus on jumalakartlike tasu ja äkki paneb ta oma õnnistuse õitsele.
23 Ära ütle: Mis kasu on minu teenimisest? ja mis head asjad mul edaspidi on?
24 Ärge öelge jälle: "Mul on küllalt ja mul on palju asju, ja mis kurja mul on pärast seda?"
25 Õitsemise päeval unustatakse viletsus, ja viletsuse päeval ei mäletata enam õitsengut.
26 Sest Issandal on lihtne surmapäeval tasuda inimesele tema teede järgi.
27 Tunnine viletsus paneb inimese unustama naudingut ja lõpuks avastatakse tema teod.
28 Ärge mõistke kohut ühelegi õnnistatule enne tema surma, sest meest tuntakse tema lastest.
29 Ära too igaüht oma majja, sest petlikul on palju ronge.
30 Nagu nurmkana, kes on võetud ja hoitud puuris, nõnda on uhkete süda; ja nagu spioon, valvab ta sinu langemise eest.
31 Sest ta varitseb ja muudab hea kurjaks ja kiitust väärt asjades süüdistatakse sind.
32 Tulesädemest süttib söehunnik ja patune inimene ootab verd.
33 Pane tähele õelat meest, sest ta teeb kurjust; et ta ei tooks sinu peale igavest plekki.
34 Võta võõras oma majja ja ta häirib sind ja pöörab su omadest välja.

PEATÜKK 12

1 Kui sa tahad head teha, siis tea, kellele sa seda teed; nii tänatakse sind oma hüvede eest.
2 Tee jumalakartlikule inimesele head ja sa leiad tasu; ja kui mitte temalt, siis Kõigekõrgemalt.
3 Ei saa midagi head sellele, kes on alati kurjaga hõivatud, ega sellele, kes ei anna almust.
4 Andke jumalakartlikule ja ärge aidake patust.
5 Tee alandlikule head, aga ära anna jumalakartmatule: hoia oma leiba tagasi ja ära anna seda talle, et ta sind sellega ei valitseks, sest muidu saad sa kaks korda rohkem kurja kõige hea eest, mis sul on. talle tehtud.
6 Sest Kõigekõrgem vihkab patuseid ja maksab kättemaksu jumalakartmatutele ja hoiab neid nende vägeva karistuse päeva eest.
7 Andke heale ja ärge aidake patust.

8 Sõpra ei saa tunda õitsengus ja vaenlast ei saa varjata õnnetuses.
9 Inimese õitsengus kurvastavad vaenlased, aga tema õnnetuses lahkub isegi sõber.
10 Ära iial usalda oma vaenlast, sest otsekui roostetab raud, nõnda on tema kurjus.
11 Kuigi ta alandab end ja läheb küüru, olge temaga siiski tähelepanelik ja hoiduge temast ning sa oled tema jaoks nii, nagu oleksite pühkinud klaasi, ja saate teada, et tema rooste pole veel täielikult pühitud.
12 Ära pane teda enda kõrvale, et kui ta su kukutab, ei tõuseks ta sinu asemele. ja ära lase tal istuda sinu paremal käel, et ta ei püüaks sinu istet võtta ja et sa ei mäletaks mu sõnu ja sa ei saaks nendega torgata.
13 Kes hakkab haletsema võlurile, keda madu on hammustanud, või muid metsloomi?
14 Kes siis halastab, kes läheb patuse juurde ja on koos temaga rüvetatud?
15 Ta on mõnda aega sinu juures, aga kui sa hakkad kukkuma, siis ta ei viivi.
16 Vaenlane räägib oma huultega armsalt, aga oma südames mõtleb ta, kuidas sind auku visata: ta nutab silmadega, aga kui ta leiab võimaluse, ei rahulda ta veri.
17 Kui sind tabab ebaõnne, leiad ta sealt esimesena; ja kuigi ta teeskleb, et aitab sind, õõnestab ta sind.
18 Ta raputab pead ja plaksutab käsi, sosistab palju ja muudab oma nägu.

PEATÜKK 13

1 Kes pigi puudutab, see rüvetatakse sellega; ja see, kellel on osadus uhke mehega, on tema sarnane.
2 Ära koorma end üle jõu, kui elad; ja teil ei ole osadust sellega, kes on vägevam ja rikkam kui sina ise, sest kuidas sobivad kokku katel ja savipott? sest kui ühte lüüakse teise vastu, siis see murtakse.
3 Rikas on teinud ülekohut, kuid ta ähvardab sellega, vaesele tehakse ülekohut ja ta peab ka palvetama.
4 Kui sa oled tema kasuks, kasutab ta sind, aga kui sul pole midagi, jätab ta su maha.
5 Kui sul on midagi, siis ta elab sinuga, jah, ta teeb su paljaks ega kahetse seda.
6 Kui tal on sind vaja, siis ta petab sind, naeratab sulle ja paneb sind lootma; ta räägib sulle ausalt ja ütleb: 'Mida sa tahad?
7 Ja ta teeb sulle häbi oma toidu pärast, kuni ta on sind kaks või kolm korda kuivaks tõmmanud, ja lõpuks naerab ta sind pärast seda, kui ta sind näeb, jätab ta su maha ja raputab su peale pead.
8 Ettevaatust, et sa ei eksitaks ega langetaks oma lõbususes.
9 Kui sind kutsub mõni vägev mees, tõmbu tagasi ja seda enam kutsub ta sind.
10 Ära suru talle peale, et sind ei tõugataks; ära seisa kaugel, et sind ei unustataks.
11 Ärge püüdke end temaga võrdseks teha kõnes ja ärge uskuge tema paljusid sõnu, sest ta kiusab teid rohkete sõnadega ja teile naeratades paljastab teie saladused.
12 Aga ta jätab su sõnad julmalt maha ega säästa sulle haiget tegemast ja vangistusest.
13 Pane tähele ja pane tähele, sest sa kõnnid oma hävitamise ohus. Kui sa seda kuuled, ärgake unes!
14 Armasta Issandat kogu oma elu ja kutsu teda päästma.
15 Iga metsaline armastab oma sarnast ja iga inimene armastab oma ligimest.
16 Kõik liha seltsib oma tüübi järgi ja inimene hoiab temasarnast.
17 Mis osadust on hundil tallega? nii patune jumalakartlikuga.
18 Milline kokkulepe on hüääni ja koera vahel? ja milline rahu rikaste ja vaeste vahel?
19 Nagu metseesel on lõvi saak kõrbes, nõnda sööb rikas vaeseid.
20 Nagu uhked vihkavad alandlikkust, nõnda põlgab rikas vaeseid.
21 Rikast, kes hakkab langema, hoiavad tema sõbrad üleval, aga vaest, kes langeb, tõrjuvad tema sõbrad eemale.
22 Kui rikas mees on langenud, on tal palju abilisi: ta räägib asju, mida ei tohi rääkida, kuid inimesed mõistavad teda õigeks. ta rääkis targalt ja tal polnud kohta.
23 Kui rikas räägib, hoiab igaüks oma keelt ja vaata, mida ta ütleb, ülistavad nad seda pilvedeni, aga kui vaene räägib, siis nad ütlevad: "Kes see mees on?" ja kui ta komistab, aitavad nad teda kukutada.
24 Rikkus on hea sellele, kellel pole pattu, ja vaesus on kuri jumalatu suus.
25 Inimese süda muudab ta palet, olgu see hea või kurja, ja rõõmus süda teeb rõõmsa näo.
26 Rõõmsameelne nägu on tundemärk südamest, mis on jõukas; ja tähendamissõnade leidmine on väsitav mõistuse töö.

PEATÜKK 14

1 Õnnis on mees, kes ei ole suuga libisenud ega ole torgitud pattude rohkusest.
2 Õnnis on see, kelle südametunnistus ei ole teda hukka mõistnud ja kes ei ole langenud oma lootusest Issanda peale.
3 Rikkus ei ole neegli jaoks meeldiv: ja mida peaks kade mees rahaga tegema?
4 Kes kogub oma hinge riisudes, kogub teistele, kes kulutavad tema vara märatsevalt.
5 Kellele ta hea on, kes on enesele kuri? ta ei tunne oma kaubast rõõmu.
6 Ei ole hullemat kui see, kes ennast kadestab; ja see on tasu tema kurjuse eest.
7 Ja kui ta teeb head, teeb ta seda tahtmatult; ja viimaks kuulutab ta oma kurjust.
8 Kadedal inimesel on kuri silm; ta pöörab näo ära ja põlgab inimesi.
9 Ihne silm ei ole rahul oma osaga; ja õelate süüd kuivavad ta hinge.
10 Kuri silm kadestab tema leiba ja ta on näännik oma laua taga.
11 Mu poeg, tee endale head vastavalt oma võimetele ja anna Issandale tema annetus!

12 Pea meeles, et surm ei lase end kaua oodata ja et sulle ei näidata haualepingut.
13 Tee oma sõbrale head enne, kui sured, ja vastavalt oma võimetele siruta oma käsi ja anna talle.
14 Ära peta endale head päeva ja ärgu jäägu osa heast soovist endast üle!
15 Kas sa ei jäta oma vaevusi teisele? ja teie töö jagatakse loosiga?
16 Anna ja võta ja pühitse oma hing; sest hauast ei otsita maiustusi.
17 Kõik liha vananeb nagu rõivas, sest leping on algusest peale: sa sured surma.
18 Nagu jämedate puude rohelised lehed, langevad mõned ja mõned kasvavad; nii on ka lihast ja verest põlvkond, üks saab otsa ja teine sünnib.
19 Iga töö mädaneb ja kulub ära, ja selle tegija peab minema.
20 Õnnis on mees, kes mõtleb headele asjadele tarkuses ja kes mõtleb pühadest asjadest oma mõistuse järgi.
21 Kes mõtleb tema teedele oma südames, saab aru ka tema saladustest.
22 Minge talle järele nagu jälitaja ja varitsege tema teedel.
23 Kes tema akendest sisse käib, kuuleb ka tema uste juures.
24 Kes tema maja lähedal ööbib, kinnitagu ta seintesse ka nõel.
25 Ta püstitab oma telgi tema lähedale ja ööbib öömajas, kus on head asjad.
26 Ta asetab oma lapsed tema varjualuse alla ja ööbib tema okste alla.
27 Tema läbi kaetakse ta kuumuse eest ja ta elab tema hiilguses.

PEATÜKK 15

1 Kes Issandat kardab, see teeb head, ja see, kes tunneb seadust, omandab selle.
2 Ja kui ema kohtab ta teda ja võtab ta vastu naiseks, kes on abielus neitsiga.
3 Ta toidab teda mõistuse leivaga ja annab talle juua tarkuse vett.
4 Ta jääb tema peale ega kõiguta; ja loodab temale ega lase end segada.
5 Ta tõstab ta üle tema ligimestest ja avab koguduse keskel ta suu.
6 Ta leiab rõõmu ja rõõmukrooni ning ta pärib talle igavese nime.
7 Aga rumalad ei jõua tema juurde ja patused ei näe teda.
8 Sest ta on kaugel uhkusest ja valetajad ei mäleta teda.
9 Kiitus ei ole patuse suus näiliselt, sest seda ei ole talle saatnud Issand.
10 Sest kiitust lausutakse tarkusega ja Issand teeb seda edukaks.
11 Ära ütle: Issanda läbi ma langesin ära, sest sa ei pea tegema seda, mida ta vihkab.
12 Ära ütle: Ta on mind eksitanud, sest ta ei vaja patust.
13 Issand vihkab kõike jäledust; ja need, kes kardavad Jumalat, ei armasta seda.
14 Ta ise lõi inimese algusest peale ja jättis ta oma nõuandja kätte;
15 Kui tahad, pea käske ja täida meelepärast ustavust.
16 Ta on pannud su ette tule ja vee: siruta käsi välja, kas sa tahad!
17 Inimese ees on elu ja surm; ja kas talle meeldib, antakse talle.
18 Sest Issanda tarkus on suur ja ta on vägev ja näeb kõike.
19 Ja ta silmad on nende poole, kes teda kardavad, ja ta teab kõiki inimese tegusid.
20 Ta ei ole kedagi käskinud teha kurja ega andnud kellelegi luba patuks teha.

PEATÜKK 16

1 Ära ihalda paljusid kasutuid lapsi, ära tunne rõõmu jumalakartmatutest poegadest.
2 Kuigi nad paljunevad, ärge olge nende üle rõõmus, muidu pole nendega Issanda kartus.
3 Ära looda nende elu peale ega austa nende paljusust, sest üks õige on parem kui tuhat; ja parem on surra ilma lasteta, kui saada neid, kes on jumalakartmatud.
4 Sest see, kellel on mõistus, saab linn täis, aga õelate suguvõsad muutuvad kiiresti lagedaks.
5 Palju sellist olen ma oma silmadega näinud ja mu kõrv on kuulnud suuremaid asju kui need.
6 Jumalatute koguduses süüdatakse tuli; ja mässumeelses rahvas süüdatakse viha põlema.
7 Ta ei leppinud vanade hiiglastega, kes oma rumaluse jõus ära langesid.
8 Ta ei säästnud ka paika, kus Lott elas, vaid põlas neid nende uhkuse pärast.
9 Ta ei halastanud hukatuse rahvast, kes võeti ära oma pattudes.
10 ega ka kuussada tuhat jalameest, kes olid kokku kogunenud oma südame kõvaduses.
11 Ja kui rahva seas on keegi kangekaelne, siis on ime, kui ta pääseb karistuseta, sest halastus ja viha on temaga; ta on vägev andeks andma ja pahameelt välja valama.
12 Nii nagu suur on tema halastus, on ka tema karistus: ta mõistab kohut inimese üle tema tegude järgi
13 Patune ei pääse oma saagiga, ja jumalakartlike kannatlikkus ei saa nurjata.
14 Tehke teed igale halastuse teole, sest igaüks leiab oma tegude järgi.
15 Issand tegi vaarao kõvaks, et ta ei tunneks teda, et tema vägevad teod saaksid maailmale teada.
16 Tema halastus on ilmne igale loodule; ja ta on eraldanud oma valguse pimedusest kangekaelselt.
17 Ära ütle, et ma peidan end Issanda eest: kas keegi peaks mind meeles pidama ülalt? Mind ei mäletata nii paljude inimeste seas, sest mis on mu hing nii lõpmatu hulga olendite seas?
18 Vaata, taevas ja taeva taevas, sügavus ja maa ja kõik, mis seal on, liiguvad, kui ta külastab.
19 Ka mäed ja maa alused värisevad, kui Issand neile otsa vaatab.
20 Ükski süda ei suuda seda vääriliselt mõelda. Ja kes suudab mõista tema teid?

21 See on torm, mida ükski inimene ei näe, sest suurem osa tema tegudest on varjatud.
22 Kes võib kuulutada oma õiguse tegusid? või kes suudab neid taluda? sest tema leping on kaugel ja kõigi asjade katsumus on lõpus.
23 Kes tahab aru saada, mõtleb asjatutele asjadele, ja rumal, kes eksib, mõtleb rumalusi.
24 Mu poeg, kuula mind ja õpi teadmisi ning pane mu sõnad tähele oma südamega.
25 Ma avaldan õpetust kaaluga ja kuulutan täpselt tema teadmisi.
26 Issanda tegusid tehakse algusest peale kohtumõistmise teel ja ajast, kui ta need tegi, määras ta nende osad.
27 Ta kaunistas oma teod igavesti ja tema käes on nende pealik põlvest põlve: nad ei näe vaeva ega ole väsinud ega lakka oma tegudest.
28 Ükski neist ei takista teist ega riku kunagi tema sõna.
29 Pärast seda vaatas Issand maa peale ja täitis selle oma õnnistustega.
30 Ta on katnud nende palgeid kõigi elusolenditega; ja nad pöörduvad sellesse tagasi.

PEATÜKK 17

1 Issand lõi maapealse inimese ja muutis ta selleks uuesti.
2 Ta andis neile mõned päevad ja lühikese aja ning võimu ka selle üle, mis seal oli.
3 Ta andis neile jõuga üksinda ja tegi nad oma näo järgi,
4 Ja panid inimesekartma kogu liha peale ja andsid talle meelevalla loomade ja lindude üle.
5 Nad said kasutada Issanda viit toimingut ja kuuendal kohal andis ta neile mõistmise ja seitsmendas kõnes nende mõtete tõlgi.
6 Ta andis neile nõu ja keele ja silmad, kõrvad ja südame.
7 Ta täitis nad mõistmise teadmisega ning näitas neile head ja kurja.
8 Ta pani oma pilgu nende südametele, et näidata neile oma tegude suurust.
9 Ta andis neile igaveseks au oma imeliste tegudega, et nad kuulutaksid tema tegusid mõistusega.
10 Ja valitud ülistavad tema püha nime.
11 Peale selle andis ta neile teadmise ja pärandiks eluseaduse.
12 Ta tegi nendega igavese lepingu ja andis neile teada oma otsused.
13 Nende silmad nägid tema hiilguse suurust ja nende kõrvad kuulsid tema hiilgavat häält.
14 Ja ta ütles neile: "Hoiduge kõigest ülekohtust!" ja ta andis igaühele käsu oma ligimese kohta.
15 Nende teed on alati Tema ees ega jää tema silme eest varjatuks.
16 Iga mees on noorusest peale antud kurja kätte; samuti ei saanud nad endale kivisüdameid teha.
17 Sest kogu maa rahvaste jagunemisel pani ta valitseja kõigi rahvaste üle; aga Iisrael on Issanda osa:
18 Keda, olles tema esmasündinu, toidab ta distsipliiniga ja andes talle oma armastuse valgust, ei jäta teda maha.
19 Seepärast on kõik nende teod nagu päike tema ees ja tema silmad vaatavad pidevalt nende teid.
20 Tema eest pole varjatud ühtki nende ülekohtust tegu, vaid kõik nende patud on Issanda ees
21 Aga Issand, olles armuline ja teadis oma tööd, ei lahkunud ega jätnud neid maha, vaid säästis neid.
22 Inimese almus on temaga nagu silt ja ta hoiab inimese häid tegusid nagu silmatera ja annab meelt oma poegadele ja tütardele.
23 Pärast seda tõuseb ta ja tasub neile ning maksab nende pea peale.
24 Aga neile, kes meelt parandavad, lubas ta tagasi pöörduda ja lohutas neid, kel kannatlikkus puudus.
25 Pöörduge tagasi Issanda juurde ja hülgage oma patud, palvetage Tema ees ja tehke vähem pahandust.
26 Pöörake tagasi Kõigekõrgema poole ja pöörduge ära ülekohtust, sest tema juhib teid pimedusest tervise valgusesse ja vihkate jõledust.
27 Kes kiidab hauas Kõigekõrgemat, nende asemel, kes elavad ja tänavad?
28 Tänupüha hukkub surnute seast nagu mitteolematu; elavad ja terve südamega kiidavad Issandat.
29 Kui suur on Issanda, meie Jumala heldus ja tema halastus nende vastu, kes pöörduvad pühaduses Tema poole!
30 Sest kõik ei saa olla inimestes, sest Inimese poeg ei ole surematu.
31 Mis on heledam kui päike? ometi kaob selle valgus; ja liha ja veri kujutavad ette kurja.
32 Ta näeb taeva kõrguse väge; ja kõik inimesed on vaid maa ja tuhk.

PEATÜKK 18

1 Kes elab igavesti, on loonud kõik üldiselt.
2 Üksnes Issand on õige ja pole kedagi muud peale Tema,
3 Kes valitseb maailma oma peopesaga ja kõik kuuletub tema tahtele, sest tema on kõigi Kuningas, kes oma väega eraldab pühad asjad rüvetusest.
4 Kellele on ta andnud voli kuulutada oma tegusid? ja kes saab teada tema õilsad teod?
5 Kes loeb tema majesteetlikkuse tugevust? ja kes kuulutab ka tema halastust?
6 Mis puutub Issanda imelistesse tegudesse, siis neilt ei võeta midagi ära ega panda neile midagi ega saa teada nende alust.
7 Kui inimene on teinud, siis ta alustab; ja kui ta lahkub, siis ta kahtleb.
8 Mis on inimene ja kuhu ta teenib? mis on tema kasu ja mis on tema halb?
9 Inimese päevade arv on kõige rohkem sada aastat.
10 Nagu tilk vett merele ja kruusakivi liivaga võrreldes; nii on tuhat aastat igaviku päevadeni.
11 Seepärast on Jumal nende vastu kannatlik ja valab nende peale oma halastust.
12 Ta nägi ja tajus, et nende lõpp oli halb; seepärast suurendas ta oma kaastunnet.

13 Inimese halastus on ligimese vastu; aga Issanda halastus on kogu liha peale: ta noomib ja kasvatab ja õpetab ja toob tagasi nagu karjane oma karja.
14 Ta halastab nende peale, kes saavad distsipliini ja otsivad usinalt tema kohtuotsuseid.
15 Mu poeg, ära vea oma häid tegusid ja ära kasuta ebameeldivaid sõnu, kui sa midagi annad.
16 Kas kaste ei neela kuumust? nii on sõna parem kui kingitus.
17 Vaata, kas pole ükski sõna parem kingitusest? aga mõlemad on armulise mehega.
18 Loll laidab kurjasti ja kadedate kingitus neelab silmad.
19 Õppige enne, kui räägite, ja kasutage keha või jääte kunagi haigeks.
20 Enne kohtuotsust uuri end ja leiad halastuse külastamise päeval!
21 Alanda ennast, enne kui jääd haigeks ja paranda pattude ajal meelt.
22 Ärgu miski takistagu sul oma tõotust õigel ajal täitmast ja ära viivita surmani, et saada õigeks.
23 Enne kui palvetad, valmista end ette; ja ära ole nagu see, kes kiusab Issandat.
24 Mõelge vihale, mis tuleb lõpus, ja kättemaksuajale, mil ta pöörab oma näo ära.
25 Kui sul on küllalt, pea meeles näljaaega ja kui sa oled rikas, mõtle vaesusele ja puudusele.
26 Hommikust õhtuni muutub aeg ja kõik on peagi tehtud Issanda ees.
27 Tark kardab kõike ja patustamise päeval hoiab ta pahandust, aga rumal ei jälgi aega.
28 Iga arukas mees tunneb tarkust ja kiidab seda, kes ta leidis.
29 Need, kes olid arukad sõnades, said ka ise targaks ja valasid välja suurepäraseid tähendamissõnu.
30 Ärge järgige oma himusid, vaid hoiduge oma isudest.
31 Kui sa annad oma hingele himud, mis talle meeldivad, teeb ta sinust naerualuseks su vaenlased, kes sind solvavad.
32 Ärge tundke rõõmu suurest rõõmust ja ärge olge seotud selle kuludega.
33 Ärge muutuge kerjuseks laenupeoga, kui teil pole rahakotis midagi, sest sa varitsed oma elu ja sinust räägitakse.

PEATÜKK 19

1 Töötaja, kes joobnuks, ei saa rikkaks, ja kes põlgab pisiasju, langeb vähehaaval.
2 Vein ja naised ajavad mõistvad mehed eemale, ja kes hoiab hoorade poole, muutub jultunud.
3 Koid ja ussid saavad ta pärandiks ja julge mees võetakse ära.
4 Kes kiirustab au andma, on kergemeelne; ja kes pattu teeb, eksib oma hinge vastu.
5 Kes tunneb rõõmu kurjusest, mõistetakse hukka, aga kes on vastu naudingutele, kroonib oma elu.
6 Kes oskab oma keelt valitseda, elab tülita; ja kes vihkab lobisemist, sellel on vähem kurja.
7 Ärge korrake teisele seda, mis teile räägitakse, ja teil ei lähe kunagi halvemini.
8 Olgu see sõber või vaenlane, ärge rääkige teiste inimeste elust; ja kui sa suudad solvumata, siis ära paljasta neid.
9 Sest ta kuulis ja vaatles sind ning kui aeg tuleb, vihkab ta sind.
10 Kui sa oled kuulnud sõna, siis sureb see koos sinuga; ja ole julge, see ei lõhke sind.
11 Rumal sünnitab sõna nagu naine, kes sünnitab last.
12 Nagu nool, mis torkab inimese reide, nõnda on sõna lolli kõhus.
13 Manitse sõpra, võib-olla ta ei ole seda teinud, ja kui ta on seda teinud, siis ta ei tee seda enam.
14 Manitse oma sõpra, võib-olla ta ei ole seda öelnud, ja kui ta on öelnud, siis ta ei räägi seda enam.
15 Manitse sõpra, sest see on mitu korda laim ja ära usu iga juttu.
16 On üks, kes tema kõnes libiseb, aga mitte südamest; ja kes on see, kes pole oma keelega pahandanud?
17 Manitse oma ligimest, enne kui teda ähvardad; ja ärge vihastage, andke koht Kõigekõrgema seadusele.
18 Issanda kartus on esimene samm, mille ta peab vastu võtma, ja tarkus saab tema armastuse.
19 Issanda käskude tundmine on eluõpetus ja need, kes teevad seda, mis talle meeldivad, saavad surematuse puu vilja.
20 Issanda kartus on kogu tarkus; ja kõiges tarkuses on seaduse täitmine ja tema kõikvõimsuse tundmine.
21 Kui sulane ütleb oma isandale: 'Ma ei tee seda, mis sulle meeldib; kuigi ta pärast seda teeb, vihastab ta selle, kes teda toidab.
22 Kurjuse tundmine ei ole tarkus ega patuste nõu iialgi tarkus.
23 Seal on kurjus ja seesama jälkus; ja lollil on puudus tarkusest.
24 Kellel on vähe mõistust ja kes kardab Jumalat, see on parem kui see, kellel on palju tarkust ja kes rikub Kõigekõrgema seadust.
25 Seal on peen kavalus ja see on ülekohtune; ja on üks, kes pöördub kõrvale, et avaldada kohtuotsust; ja on tark mees, kes teeb õigeks kohut.
26 Üks kuri mees ripub kurvalt pea alla; aga seesmiselt on ta täis pettust,
27. Ta heidab oma näo maha ja teeb nii, nagu ta ei kuuleks. Seal, kus teda ei tunta, teeb ta sulle pahandust, enne kui sa sellest aru saad.
28 Ja kui ta on jõu puudumise tõttu takistatud patustamast, siis kui ta leiab võimaluse, teeb ta kurja.
29 Inimese võib tunda tema pilgu järgi ja mõistva näo järgi, kui sa teda kohtad.
30 Mehe riietus ja liigne naer ja kõnnak näitavad, milline ta on.

PEATÜKK 20

1 On noomitus, mis ei ole meeldiv: jälle keegi hoiab oma keelt ja on tark.
2 Palju parem on noomida, kui salaja vihastada; ja kes tunnistab oma süüd, seda hoitakse haiget eest.

3 Kui hea on meelt avaldada, kui sind noomitakse! sest nii pääsed tahtlikust patust.
4 Nagu eunuhhi iha neitsi lilleliseks ajada; nii on ka see, kes vägivallaga kohut täidab.
5 On üks, kes vaikib ja leitakse targaks, ja teine muutub vihaseks palju lobisedes.
6 Mõni hoiab keelt, sest tal ei ole vastata, ja mõni vaikib, teades oma aega.
7 Tark hoiab oma keelt, kuni näeb võimalust, aga lobiseja ja rumal ei arvesta aega.
8 Kes kasutab palju sõnu, seda põlgatakse; ja seda, kes selles võimu võtab, vihkatakse.
9 On patune, kellel läheb hästi kurjadesse asjadesse; ja on kasu, mis muutub kaotuseks.
10 On kingitus, mis ei too sulle kasu; ja on kingitus, mille tasu on kahekordne.
11 Auhiilguse pärast on alandus; ja seal on see, kes tõstab oma pea madalalt.
12 On, kes ostab väikese eest palju ja maksab seitse korda tagasi.
13 Tark teeb ta oma sõnadega armsaks, aga rumalate armud valatakse välja.
14 Narri kingitus ei tee sulle head, kui sul see on; ei ole veel kade tema vajaduse pärast, sest ta soovib saada palju ühe eest.
15 Ta annab vähe ja laidab palju; ta avab oma suu nagu hüüdja; täna ta laenab ja homme palub seda uuesti. Sellist tuleb vihata nii Jumal kui ka inimesed.
16 Loll ütleb: "Mul ei ole sõpru, ma ei täna kõigi oma heade tegude eest, ja need, kes söövad mu leiba, räägivad minust kurja."
17 Kui sageli ja kui palju teda naerdakse! sest ta ei tea õigesti, mida see peab omama; ja see kõik on tema jaoks üks, nagu tal seda polekski.
18 Parem on kõnniteel libiseda kui keelega; nõnda tuleb õelate kukkumine kiiresti.
19 Ebameeldiv lugu jääb alati rumalate suhu.
20 Tark lause lükatakse tagasi, kui see tuleb lolli suust; sest ta ei räägi seda õigel ajal.
21 On, kellel on puudus patustamisest, ja kui ta puhkab, siis ta ei kohku.
22 On, kes hävitab oma hinge häbenemisega ja inimeste vastuvõtmisega kukutab iseennast.
23 On, et häbenemine lubab oma sõbrale ja teeb temast ilma asjata vaenlase.
24 Vale on mehel räige plekk, kuid see on pidevalt õpetamatute suus.
25 Varas on parem kui mees, kes on harjunud valetama, aga nende mõlema pärand hävib.
26 Valetaja meel on autu ja tema häbi on alati temaga.
27 Tark mees tõstab end oma sõnadega au sisse, ja kellel on mõistust, see meeldib suurtele meestele.
28 Kes oma maad harib, see kasvatab oma hunnikut ja kes meeldib suurtele, saab süütegu andeks.
29 Kingitused ja annid pimestavad tarka silmad ja sulevad ta suu, mida ta ei saa noomida.
30 Peidetud tarkus ja kogutud varandus – mis kasu on neist mõlemast?
31 Parem on see, kes varjab oma rumalust, kui mees, kes varjab oma tarkust.
32 Vajalik kannatlikkus Issanda otsimisel on parem kui see, kes juhib oma elu.

PEATÜKK 21

1 Mu poeg, kas sa oled pattu teinud? ära tee seda enam, vaid paluge oma endiste pattude eest andeks.
2 Põgene patu eest nagu mao palge eest, sest kui sa tuled sellele liiga lähedale, hammustab see sind. Tema hambad on nagu lõvi hambad, mis tapavad inimeste hingi.
3 Kõik süü on nagu kahe teraga mõõk, mille haavu ei saa ravida.
4 Hirmutamine ja ülekohtu tegemine raiskab rikkust, nõnda jäetakse uhkete meeste koda tühjaks.
5 Vaese mehe suust pärit palve ulatub Jumala kõrvu ja tema kohus tuleb kiiresti.
6 Kes vihkab noomimist, on patuste teel, aga kes Issandat kardab, see kahetseb oma südamest meelt.
7 Sõnakas meest tuntakse kaugelt ja lähedalt; aga arukas inimene teab, kui ta libiseb.
8 See, kes ehitab oma maja võõra rahaga, on nagu see, kes kogub kive oma haua jaoks.
9 Kurjatute kogudus on nagu kokku mähitud taks ja nende ots on tuleleek, mis neid hävitab.
10 Patuste tee on kividega siledaks tehtud, aga selle lõpus on põrgu süvend.
11 Kes peab Issanda seadust, see saab sellest aru, ja Issanda kartuse täiuslikkus on tarkus.
12 Kes ei ole tark, seda ei õpetata, vaid on tarkus, mis suurendab kibedust.
13 Targa inimese teadmised saavad külluslikuks nagu veeuputus ja tema nõu on nagu puhas eluallikas.
14 Lolli sisemised osad on nagu katkised anumad ja ta ei hoia oma elu jooksul teadmisi.
15 Kui osav mees kuuleb tarka sõna, siis ta kiidab seda ja lisab sellele, aga niipea, kui keegi, kes ei ole aru saanud, kuuleb, on see talle pahaks läinud ja ta heidab selle selja taha.
16 Lolli jutt on nagu koorem teel, aga armu leitakse tarkade huultelt.
17 Nad küsivad koguduse targa mehe suust ja mõtisklevad tema sõnade üle oma südames.
18 Nagu hävitatud maja, nõnda on tarkus rumalale, ja mõistmatute teadmine on nagu mõttetu jutt.
19 Õpetus lollidele on nagu köidikud jalgades ja nagu mantlid paremal käel.
20 Rumal tõstab oma häält naerdes; kuid tark mees naeratab vähe.
21 Õppimine on targale nagu kullast ehe ja nagu käevõru paremal käel.
22 Rumala mehe jalg on varsti oma naabri kojas, kuid kogenud mees häbeneb teda.
23 Rumal piilub majja uksest sisse, aga hästi kasvatatud seisab väljas.
24 Inimese ebaviisakus on ukse ees kuulda võtta, aga tark kurvastab selle häbi pärast.
25 Rääkijate huuled räägivad asju, mis neile ei kuulu, aga mõistvate sõnad on kaalutud.

26 Rumalate süda on nende suus, aga tarkade suu on nende südames.
27 Kui jumalatu neab Saatanat, neab ta oma hinge.
28 Sosistaja rüvetab oma hinge ja teda vihatakse kõikjal, kus ta elab.

PEATÜKK 22

1 Laisakat meest võrreldakse räpase kiviga ja igaüks susiseb teda oma häbiks.
2 Laiskut võrreldakse sõnniku räpaga: iga inimene, kes selle üles võtab, surub kätt.
3 Kurjalt käitunud mees on häbi oma isale, kes ta sünnitas, ja rumal tütar sünnib tema hukatuseks.
4 Tark tütar toob oma mehele pärandi, aga see, kes elab ebaausalt, on tema isa raskus.
5 See, kes on julge, häbistab nii oma isa kui ka oma meest, aga nad mõlemad põlgavad teda.
6 Jutt väljaspool hooaega on nagu muusika leinas, kuid triibud ja tarkuse parandamine pole kunagi aegunud.
7 Kes lolli õpetab, on nagu see, kes potikildu kokku liimib, ja nagu see, kes unest äratab.
8 Kes lollile jutustab, räägib magama jääva inimesega. Kui ta on oma jutu rääkinud, küsib ta: "Mis on lahti?"
9 Kui lapsed elavad ausalt ja neil on vahendeid, peavad nad katma oma vanemate alatuse.
10 Aga lapsed, kes on üleolevad, määrivad põlgamise ja hoolitsuse puudumisega oma sugulaste õilsust.
11 Nutke surnute pärast, sest ta on kaotanud valguse, ja nutke rumalat, sest ta ei taha mõistmist. Ärge nutke surnute pärast, sest ta on rahus, aga rumala elu on hullem kui surm.
12 Seitse päeva leinavad inimesed surnut; vaid lollile ja jumalakartmatule inimesele kõik oma elupäevad.
13 Ärge rääkige lolliga palju ja ärge minge selle juurde, kellel pole mõistmist; hoiduge temast, et teil ei tekiks probleeme ja te ei saa kunagi rüvetatud tema rumalustega. hullust ärevil.
14 Mis on pliist raskem? ja mis selle nimi on, kui mitte loll?
15 Liiva, soola ja raudmassi on kergem taluda kui mõistmatut inimest.
16 Nagu hoones vöötatud ja kokku seotud puitu ei saa raputades lahti, nõnda ei karda ka süda, mis on nõuga kinnitatud.
17 Süda, mis on asunud mõistmise mõttele, on nagu õiglane krohv galerii seinale.
18 Kõrgele kohale seatud paleed ei seisa kunagi vastu tuult: nõnda ei saa kardetav süda lolli kujutluses vastu seista ühelegi hirmule.
19 Kes torkab silma, see laseb pisaraid tilkuda, ja kes torkab silma, see näitab oma teadmisi.
20 Kes viskab kiviga lindude pihta, ajab need minema, ja kes sõimab oma sõpra, katkestab sõpruse.
21 Kuigi sa tõmbad mõõga oma sõbra poole, ära ometi heida meelt, sest võib tulla tagasipöördumine.
22 Kui sa oled oma suu oma sõbra vastu avanud, siis ära karda! sest seal võib olla lepitus, välja arvatud laitmine või uhkus, saladuste paljastamine või reeturlik haav, sest nende asjade pärast lahkub iga sõber.
23 Olge ustav oma ligimesele tema vaesuses, et saaksite rõõmustada tema õitsengu üle; jääge talle kindlaks tema vaeva ajal, et saaksite koos temaga pärijaks tema pärandis, sest alatu vara ei ole alati taunitav. : ega rikkad, keda on rumal imetleda.
24 otsekui ahju aur ja suits läheb tule ees; nii laimav enne verd.
25 Ma ei häbene sõpra kaitsta; ega ma ei varja ennast tema eest.
26 Ja kui temaga juhtub minuga halba, siis igaüks, kes seda kuuleb, hoidku temast.
27 Kes paneb mu suu ette kella ja mu huultele tarkusepitseri, et ma ei langeks ootamatult nende peale ja et mu keel mind ei hävitaks?

PEATÜKK 23

1 Issand, kogu mu elu isa ja valitseja, ära jäta mind nende nõuannete hooleks ja ära lase mul nende käest langeda.
2 Kes saab nuhtleda mu mõtteid ja tarkuse kuritarvitamist mu südamele? et nad ei säästaks mind mu teadmatuse pärast ja et see ei läheks mu pattudest mööda.
3 Et mu teadmatus ei suureneks ja mu patud ei saaks ohtralt minu hukatusse, et ma ei langeks oma vastaste ette ja mu vaenlane ei rõõmustaks minu üle, kelle lootus on kaugel sinu halastusest.
4 Issand, mu elu Isa ja Jumal, ära vaata mind uhkelt, vaid pööra oma sulastest alati üleoleva meelega.
5 Pöörake minust ära asjatud lootused ja igatsused ja hoidke seda, kes tahab alati sind teenida.
6 Ärgu mind haaragu kõhuahnus ega lihahimu; ja ära anna oma sulast minust õelusse!
7 Kuulge, lapsed, suu distsipliini: kes seda hoiab, seda ei võeta kunagi huultele.
8 Patune jääb oma rumalusesse: sellega langevad nii kurja rääkija kui ka uhked.
9 Ära harju oma suud vanduma; ega kasuta ennast Püha nime nimetamiseks.
10 Sest otsekui sulane, keda pidevalt pekstakse, ei jää ilma sinise märgita, nii ei jää veatu ka see, kes vannub ja nimetab alati Jumalat.
11 Inimene, kes vannutab palju, täitub ülekohtuga ja nuhtlus ei lahku tema majast kunagi; kui ta eksib, langeb ta patt tema peale; ja kui ta oma pattu ei tunnista, teeb ta kahekordse patu. kui ta vannub asjata, ei ole ta süütu, vaid tema maja on täis õnnetusi.
12 On sõna, mis on riietatud surmaga: Jumal, et seda ei leiaks Jaakobi pärandi hulgast! sest kõik sellised asjad on jumalakartlikest kaugel ja nad ei vaju oma pattudes.
13 Ära kasuta oma suud piiramatuks vandumiseks, sest selles on patusõna.
14 Pea meeles oma isa ja ema, kui sa istud suurte meeste keskel! Ära unusta end nende ees ja sa muutud oma kombe kohaselt lolliks ja soovid, et sa poleks sündinud, ja needad nad sinu sünnipäeva.
15 Inimene, kes on harjunud tüütute sõnadega, ei saa kunagi terve oma elu.

16 Kahte liiki inimesi teeb pattu paljuks ja kolmas toob viha: palav meel on nagu põlev tuli, see ei kustu kunagi enne, kui see on ära kulunud; hooraja ei lakka oma ihust enne, kui ta on süüdanud tulekahju.
17 Hoorajale on kõik leib magus, ta ei jäta enne surma.
18 Mees, kes rikub abielu, öeldes oma südames nõnda: Kes mind näeb? Mind ümbritseb pimedus, seinad katavad mind ja ükski keha ei näe mind; mida ma pean kartma? Kõigekõrgem ei mäleta mu patte:
19 Selline mees kardab ainult inimeste silmi ega tea, et Issanda silmad on kümme tuhat korda heledamad kui päike, nähes kõiki inimeste teid ja võttes arvesse kõige salajasemaid osi.
20 Ta teadis kõike enne, kui need loodi; nõnda vaatas ta ka pärast nende täiuslikuks saamist neile kõigile otsa.
21 Seda meest karistatakse linna tänavatel ja kui ta ei kahtle, ta võetakse kinni.
22 Nõnda läheb ka naisega, kes jätab maha oma mehe ja toob pärija teise poolt.
23 Sest esiteks on ta rikkunud Kõigekõrgema seadust; ja teiseks on ta eksinud oma mehe vastu; ja kolmandaks on ta mänginud hoora abielurikkumises ja toonud lapsi teiselt mehelt.
24 Ta tuuakse välja kogudusse ja tema lapsi uuritakse.
25 Tema lapsed ei juurdu ja tema oksad ei kanna vilja.
26 Ta jätab oma mälestuse neetud ja tema teotust ei kustutata.
27 Ja need, kes jäävad, teavad, et pole midagi paremat kui Issanda kartus ja et pole midagi armsamat, kui võtta kuulda Issanda käske.
28 Issandat järgida on suur au ja Temalt vastuvõtmine on pikk eluiga.

PEATÜKK 24

1 Tarkus kiidab ennast ja hiilgab oma rahva keskel.
2 Kõigekõrgema koguduses avab ta oma suu ja võidab tema väe ees.
3 Ma tulin välja Kõigekõrgema suust ja katsin maa kui pilve.
4 Ma elasin kõrgetel kohtadel ja mu troon on pilvesambas.
5 Mina üksi ümberringi taevast ja kõndisin sügavuse põhjas.
6 Mere lainetel ja kogu maa peal ja kõigi rahvaste ja rahvaste seas sain ma omandi.
7 Kõige sellega otsisin ma puhkust ja kelle pärandisse ma jään?
8 Ja kõige Looja andis mulle käsu ja minu looja laskis mu telgi puhata ning ütles: Sinu eluase olgu Jaakobis ja su pärisosa Iisraelis!
9 Ta lõi mind algusest peale maailma ees ja ma ei vea kunagi alt.
10 Ma teenisin tema ees pühas telgis; ja nii asutati mind Siionis.
11 Niisamuti andis ta mulle hingamise armsas linnas ja Jeruusalemmas oli mu vägi.
12 Ja ma juurdusin auväärsesse rahvasse, isegi Issanda pärandiosasse.
13 Ma olin ülendatud nagu seeder Liibanusel ja nagu küpressipuu Hermoni mägedel.
14 Mind tõsteti üle nagu palmipuu Een-Gaddis ja nagu roositaim Jeerikos, kui ilus õlipuu ilusal väljal ja kasvasin üles kui plaatan veekogu ääres.
15 Ma andsin magusa lõhna nagu kaneel ja aspalathus, ja ma andsin meeldiva lõhna nagu parim mürri, nagu galbanum ja oonüks ja magus storax ja nagu viiruki aur tabernaaklis.
16 Nagu tärpentinipuu sirutasin ma oma oksad välja ja mu oksad on au ja armu oksad.
17 Nagu viinapuu tõi ma meeldivat lõhna, ja mu lilled on au ja rikkuse vili.
18 Ma olen õiglase armastuse ja hirmu ja teadmise ja püha lootuse ema. Seepärast olen mina, kes olen igavene, antud kõigile mu lastele, kellele tema nimed on pandud.
19 Tulge minu juurde kõik, kes te mind igatsete, ja täitke end minu viljadega.
20 Sest mu mälestusmärk on magusam kui mesi ja mu pärand kui kärg.
21 Need, kes mind söövad, on veel näljased ja need, kes mind joovad, on veel janunevad.
22 Kes mulle sõnakuuleb, seda ei häbene iial ja need, kes töötavad minu poolt, ei tee paha.
23 Kõik see on Kõigekõrgema Jumala lepinguraamat, seadus, mille Mooses käskis pärandiks Jaakobi kogudustele.
24 Ärge närbuge, et olla tugevad Issandas; et ta teid kinnitaks, jääge tema poole, sest kõigeväeline Issand on üksi Jumal ja peale tema pole kedagi teist Päästjat.
25 Ta täidab kõik oma tarkusega nagu Phison ja nagu Tigris uute viljade ajal.
26 Ta teeb mõistuse külluslikuks nagu Eufrat ja nagu Jordan lõikusajal.
27 Ta laseb tundmise õpetuse paista valguse ja Geonina vanaduse ajal.
28 Esimene mees ei tundnud teda täielikult, viimane ei leia teda enam.
29 Sest tema mõtted on rohkem kui meri ja tema nõuanded sügavamad kui sügav.
30 Ma tulin ka ojana välja jõest ja kanalina aeda.
31 Ma ütlesin: Ma kastan oma parimat aeda ja kastan rohkesti oma aiapeenart, ja vaata, minu ojast sai jõgi ja minu jõest sai meri.
32 Ma panen õpetuse veel särama nagu hommiku ja saadan selle valguse kaugele.
33 Ma annan veel välja õpetuse prohvetikuulutusena ja jätan selle igaveseks igaveseks.
34 Vaata, ma ei ole vaeva näinud ainult enda, vaid kõigi nende jaoks, kes tarkust otsivad.

PEATÜKK 25

1 Kolmes asjas olin ilus ja seisin ilusana nii Jumala kui ka inimeste ees: vendade ühtsus, ligimesearmastus, mees ja naine, kes ühtivad.
2 Mu hing vihkab kolme tüüpi mehi ja ma olen väga solvunud nende elu pärast: vaene mees, kes on uhke, rikas mees, kes valetab, ja vana abielurikkuja, kes hülgab.

3 Kui sa pole oma nooruses midagi kogunud, kuidas sa siis leiad midagi oma eas?
4 Oo, kui ilus on kohtuotsus hallidele juustele ja vanadele inimestele, kes teavad nõu!
5 Oo, kui ilus on vanade inimeste tarkus ja mõistmine ja nõu aumeestele!
6 Paljud kogemused on vanade meeste krooniks ja jumalakartus on nende au.
7 Üheksa asja olen oma südames õnnelikuks hinnanud ja kümnendat ma räägin oma keelega: mees, kes tunneb rõõmu oma lastest; ja kes elab, et näha oma vaenlase langemist:
8 Hea on see, kes elab mõistva naise juures ja kes ei ole oma keelega libisenud ega teeninud endast vääritumat meest.
9 Hea on see, kes on leidnud mõistlikkuse, ja see, kes räägib nende kõrvu, kes kuulevad.
10 Oo, kui suur on see, kes leiab tarkuse! ometi pole kedagi kõrgemal, kes Issandat kardaks.
11 Aga Issanda armastus ületab kõik valgustusena. Kellega see on, kellega võrrelda?
12 Issanda kartus on tema armastuse algus ja usk on tema külge klammerdumise algus.
13 Andke mulle kõik nuhtlus, välja arvatud südame nuhtlus, ja igasugune kurjus, välja arvatud naise kurjus!
14 ja igasugune viletsus, välja arvatud nende viletsus, kes mind vihkavad, ja igasugune kättemaks, välja arvatud vaenlaste kättemaks.
15 Mao peast kõrgemal ei ole pead; ja pole viha kõrgemat kui vaenlase viha.
16 Ma eelistaksin elada lõvi ja lohe juures, kui hoida maja õela naise juures.
17 Naise kurjus muudab ta näo ja teeb ta näo tumedaks nagu kotiriie.
18 Tema mees istub oma naabrite keskel; ja kui ta seda kuuleb, ohkab ta kibedasti.
19 Kõik kurjus on naise kurjuse jaoks väike: patuse osa langegu tema peale.
20 Nagu ronimine mööda liivateed on vanade inimeste jalge alla, nõnda on naine täis sõnu vaiksele mehele.
21 Ärge komistage naise ilu pärast ja ärge ihaldage teda naudingute pärast.
22 Naine, kui ta hoiab oma meest, on täis viha, jultumust ja palju teotust.
23 Kuri naine võtab julguse maha, teeb näo raskeks ja teeb haavatud südame; naine, kes ei lohuta oma meest ahastuses, teeb käed nõrgaks ja põlved nõrgaks.
24 Naisest tuli patu algus ja tema läbi me kõik sureme.
25 Ärge andke veele läbipääsu; ega kurjal naisel pole ka vabadust välismaale möllata.
26 Kui ta ei lähe, nagu sa tahad, siis lõika ta oma lihast välja ja anna talle lahutuskiri ning lase tal minna.

PEATÜKK 26

1 Õnnis on mees, kellel on vooruslik naine, sest tema päevade arv on kahekordne.
2 Voorus naine rõõmustab oma meest ja ta täidab oma eluaastad rahus.
3 Hea naine on hea osa, mis antakse nende osana, kes kardavad Issandat.
4 Olgu mees rikas või vaene, kui tal on Issanda vastu hea süda, rõõmustab ta alati rõõmsa näoga.
5 Minu süda kardab kolme asja; ja neljandat kartsin ma väga: linna laimu, rahutu rahvahulga kokkukogunemist ja valesüüdistust. See kõik on hullemad kui surm.
6 Aga südamelein ja kurbus on naisel, kes on kade teise naise peale, ja keelenuhtlus, mis kõigiga suhtleb.
7 Kuri naine on ike, mida raputatakse edasi-tagasi; see, kes teda hoiab, on nagu skorpion.
8 Purjus naine ja möll vihastavad suurt viha ega varja oma häbi.
9 Naise hoorust võib tunda tema üleoleva pilgu ja silmalaugude järgi.
10 Kui su tütar on häbematu, hoia teda vaoshoitud, et ta ei teeks endale liiga palju vabadust.
11 Valva jultunud silma üle ja ära imesta, kui ta sinu vastu eksib.
12 Ta teeb oma suu lahti nagu janune rändur, kui ta leiab allika, ja joob igast veest enda lähedal; ta istub iga heki ääres ja avab oma värina iga noole vastu.
13 Naise arm rõõmustab tema meest ja tema kavalus nuumab tema luid.
14 Vaikne ja armastav naine on Issanda kingitus; ja miski pole nii väärt kui hästi õpetatud mõistus.
15 Häbinäoline ja ustav naine on kahekordne arm ja tema mandrimõistust ei saa hinnata.
16 Nagu päike, kui ta tõuseb kõrgest taevast; nii on ka hea naise ilu oma maja korrastamisel.
17 Nagu selge valgus on pühal küünlajalg; nii on ka küpses eas näoilu.
18 otsekui kuldsambad on hõbesambadel; nii on ka ausad jalad püsiva südamega.
19 Mu poeg, hoia oma ajastu lill kõlamas! ja ära anna oma jõudu võõrastele.
20 Kui sa oled saanud viljaka vara läbi kogu põllu, külva see oma seemega, lootes oma vilja headusele.
21 Nii et su sugu, mille sa maha jätad, saab suureks, sest neil on kindlustunne nende hea päritolu pärast.
22 Hoort peetakse süljeks; aga abielunaine on oma mehele torn surma vastu.
23 Õel naine antakse osaks õelale, aga jumalakartlik naine antakse sellele, kes kardab Issandat.
24 Ebaaus naine taunib häbi, aga aus naine austab oma meest.
25 Häbematut naist peetakse koeraks; aga see, kes on häbistatud, kardab Issandat.
26 Naine, kes austab oma meest, mõistetakse kõigist targaks; aga see, kes teda oma uhkuses teotab, peetakse kõigi seas jumalakartmatuks.
27 Vaenlaste eemale tõrjumiseks otsitakse valjult nutvat naist ja noomitust.
28 Kaks asja kurvastavad mu südant; ja kolmas ajab mind vihaseks: sõjamees, kes kannatab vaesuses; ja mõistvad mehed, kes pole määratud; ja see, kes pöördub tagasi õigusest pattu; Issand valmistab sellise mõõga jaoks.
29 Vaevalt hoiab kaupmees end halba tegemast; ja pätt ei vabane patust.

PEATÜKK 27

1 Paljud on pattu teinud väikese asja pärast; ja kes otsib küllust, pöörab oma silmad kõrvale.
2 Nagu nael kleepub kiiresti kivide ühenduskohtade vahele; nii jääb patt ostu ja müügi vahele.
3 Kui keegi ei karda end usinalt Issanda kartuses, kukub tema koda peagi.
4 Nagu sõelaga sõeludes, jääb prügi järele; nii et inimese räpasus tema jutus.
5 Ahi proovib pottsepa nõusid; nii et inimese proovilepanek on tema arutluskäigus.
6 Vili annab teada, kas puu on valmis; nii on ka edevuse väljaütlemine inimese südames.
7 Ära kiida kedagi enne, kui sa teda rääkimas kuuled; sest see on inimeste kohtuprotsess.
8 Kui sa järgid õigust, siis sa võid ta kätte ja pane ta selga nagu hiilgav pikk rüü.
9 Linnud pöörduvad nende sarnaste poole; nõnda tuleb tõde tagasi nende juurde, kes temas tegutsevad.
10 Nagu lõvi varitseb saaki; nõnda pattu nende eest, kes ülekohut teevad.
11 Jumaliku inimese kõne on alati tark; aga loll muutub nagu kuu.
12 Kui sa oled arukate seas, siis jälgi aega; vaid olge alati mõistvate inimeste seas.
13 Lollide jutt on tüütu ja nende spordiala on patu tahtmatus.
14 Selle jutt, kes palju vannub, tõstab juuksed püsti; ja nende kaklused panevad ta kõrvad kinni.
15 Uhkete tüli on verevalamine ja nende teotused on kõrvadele rängad.
16 Kes avastab saladusi, kaotab oma au; ja ta ei leia kunagi oma mõtetes sõpra.
17 Armasta oma sõpra ja ole talle ustav, aga kui sa reedad tema saladused, ära järgi teda enam!
18 Sest otsekui inimene on hävitanud oma vaenlase; nii oled sa kaotanud ligimesearmastuse.
19 Nagu see, kes laseb linnu käest ära minna, oled sa lasknud oma ligimese ja ei saa teda enam kätte
20 Ärge järgige teda enam, sest ta on liiga kaugel; ta on nagu püünisest välja pääsenud kalamari.
21 Haav võib olla kinni seotud; ja pärast sõimamist võib tulla lepitus, aga saladuste väljaandjal pole lootust.
22 Kes silma pilgutab, see teeb kurja, ja kes teda tunneb, lahkub temast.
23 Kui sa oled kohal, räägib ta armsalt ja imetleb su sõnu, aga viimaks väänab ta suud ja laimab su sõnu.
24 Ma olen vihkanud paljusid asju, aga mitte midagi tema sarnast; sest Issand vihkab teda.
25 Kes viskab kivi kõrgele, viskab selle endale pähe; ja petlik löök teeb haavad.
26 Kes kaevab auku, see kukub sinna, ja kes püüab lõksu, see satub sinna.
27 Kes pahandust teeb, see langeb tema peale ja ta ei tea, kust see tuleb.
28 Nalitamine ja teotus tuleb uhketelt; aga kättemaks nagu lõvi varitseb neid.
29 Need, kes rõõmustavad õigete langemise üle, lüüakse lõksu; ja ahastus hävitab nad enne nende surma.
30 Pahatus ja viha, isegi need on jäledused; ja patusel inimesel on need mõlemad.

PEATÜKK 28

1 Kes kätte maksab, see leiab kättemaksu Issandalt ja ta mäletab kindlasti oma patte.
2 Andesta oma ligimesele kahju, mida ta on sulle teinud, nõnda antakse andeks ka sinu patud, kui sa palvetad.
3 Üks mees kannab viha teise vastu ja kas ta otsib andestust Issandalt?
4 Ta ei halasta inimesele, kes on temasarnane, ja kas ta palub oma pattude andeksandmist?
5 Kui see, kes on liha, toidab vihkamist, kes siis palub tema pattude andeksandmist?
6 Pea meeles oma lõppu ja vaen olgu lõppenud; pidage meeles korruptsiooni ja surma ning pidage kinni käskudest.
7 Pea meeles käske ja ära pane pahatahtlikku ligimese vastu: pea meeles Kõigekõrgema lepingut ja pilguta teadmatusest.
8 Hoidu tülidest ja vähenda oma patte, sest raevukas mees sütitab tüli,
9 Patune mees ajab sõpru rahutuks ja vaidleb nende vahel, kes on rahus.
10 Nagu tule aine, nõnda see põleb, ja nagu on inimese jõud, nii on tema viha. ja tema rikkuse järgi tõuseb tema viha; ja mida tugevamad nad võitlevad, seda rohkem nad põletikku lähevad.
11 Kiire tüli süütab tule ja tormakas võitlus valab verd.
12 Kui sa puhud sädet, siis see põleb; kui sa sülitad selle peale, siis see kustub ja need mõlemad väljuvad su suust.
13 Neake sosistajat ja kahekeeleline, sest sellised on hävitanud palju rahumeelseid.
14 Tagarääkiv keel on paljusid ärevil ajanud ja rahva seast rahva juurde ajanud, tugevad linnad on hävitanud ja suurmeeste majad kukutanud.
15 Tagarääkiv keel ajas välja vooruslikud naised ja jättis nad ilma nende tööst.
16 Kes seda kuulab, ei leia kunagi puhkust ega ela vaikselt.
17 Piitsa löök teeb jäljed lihale, aga keelelöök murrab luud.
18 Paljud on langenud mõõgatera läbi, aga mitte nii palju, kes on langenud keele läbi.
19 Hea on see, keda selle mürk kaitseb; kes ei ole tõmmanud selle iket ega olnud seotud oma vöödega.
20 Sest selle ike on rauast ike ja selle rihmad on vaskribad.
21 Tema surm on kuri surm, haud oli parem kui see.
22 See ei valitse nende üle, kes kardavad Jumalat, ja nad ei põle selle leegiga.
23 Kes hülgab Issanda, langeb sellesse; ja see põleb neis ega kustu; see saadetakse nende peale nagu lõvi ja neelab nad nagu leopard.
24 Vaata, et sa piiraksid oma vara okastega ja seid kinni oma hõbeda ja kulla,
25 Ja kaaluge oma sõnu ja tehke oma suu jaoks uks ja trell.

26 Vaata ette, et sa ei libise sellest mööda, et sa ei langeks varitseja ette.

PEATÜKK 29

1 Halastaja laenab oma ligimesele; ja kes tugevdab oma kätt, peab käske.
2 Laena oma ligimesele, kui ta seda vajab, ja maksa oma ligimesele õigel ajal tagasi.
3 Pea oma sõna ja käitu temaga ustavalt, siis leiad alati selle, mis sulle vajalik on.
4 Paljud, kui neile midagi laenati, arvasid, et see leiti, ja panid nad hätta, mis neid aitas.
5 Kuni ta on saanud, suudleb ta inimese kätt; ja oma ligimese raha eest räägib ta alandlikult, aga kui ta peab tagasi maksma, pikendab ta aega ja vastab kurbuse sõnadele ja kurdab aega.
6 Kui ta võidab, siis vaevalt saab ta poole kätte ja ta loeb, nagu oleks ta selle leidnud; kui ei, siis on ta tema rahast ilma jätnud ja ta on saanud talle põhjuseta vaenlase. Ta maksab talle needuste ja sõimudega. piirded; ja au eest teeb ta talle häbi.
7 Seetõttu on paljud keeldunud laenu andmast teiste inimeste halbade tegude eest, kartes petta saada.
8 Ometi ole kannatlik vaese varandusega mehega ja ära viivita talle halastamist.
9 Aidake vaest käsu pärast ja ärge tõrjuge teda tema vaesuse pärast.
10 Kaota oma raha oma venna ja oma sõbra pärast ja ärgu see kivi all rooste läheks.
11 Koguge oma varandus Kõigekõrgema käskude järgi, ja see toob teile rohkem kasu kui kuld.
12 Sule almus oma aitadesse, siis see päästab sind kõigist viletsustest.
13 See võitleb sinu eest su vaenlastega paremini kui võimas kilp ja tugev oda.
14 Aus mees on käendaja oma ligimese eest, aga jultunud jätab ta maha.
15 Ärge unustage sõprust, mille olete taganud, sest ta on andnud oma elu sinu eest.
16 Patune kukutab oma käenduse hea vara:
17 Ja kes on tänamatu meelega, jätab ta ohtu, mis ta päästis.
18 Kindlus on kaotanud palju häid varasid ja raputanud neid otsekui mere laine; vägevad mehed on ajanud nende majadest välja, nii et nad rändasid võõraste rahvaste sekka.
19 Kuri mees, kes rikub Issanda käske, langeb tagatisse, ja see, kes kasu saamiseks võtab ette ja järgib võõraid asju, langeb kohtusse.
20 Aidake oma ligimest vastavalt oma jõududele ja hoiduge, et sa ise samasse ei satuks.
21 Elu jaoks on peamine asi vesi ja leib ja riided ja maja häbi varjamiseks.
22 Parem on vaese mehe elu õelas suvilas kui õrn toitlustamine teise mehe majas.
23 Olgu see vähe või palju, ole rahul, et sa ei kuuleks oma maja teotust!
24 Sest majast majja käimine on vilets elu, sest seal, kus sa oled võõras, ei julge sa oma suud avada.
25 Sa pead kostitama ja pidutsema, aga ei tänata, pealegi kuulete kibedaid sõnu:
26 Tule, sa võõras, kata laud ja toida mind sellega, mis sul on valmis olnud.
27 Anna koht, sa võõras, auväärsele mehele; mu vend tuleb öömajale ja ma vajan oma maja.
28 Need asjad on mõistvale inimesele rasked; majaruumi sõimamine ja laenuandja etteheide.

PEATÜKK 30

1 Kes armastab oma poega, katsub teda sageli keppi, et tal oleks lõpuks temast rõõmu.
2 Kes nuhib oma poega, sellel on temast rõõm ja ta rõõmustab temast oma tuttavate seas.
3 Kes oma poega õpetab, kurvastab vaenlast ja ta rõõmustab tema üle oma sõprade ees.
4 Kuigi ta isa on surnud, on ta nagu polekski surnud, sest ta on jätnud maha ühe, kes on tema enda sarnane.
5 Elades nägi ta teda ja tundis temast rõõmu, ja kui ta suri, ei kurvastanud ta.
6 Ta jättis maha kättemaksu oma vaenlaste vastu ja selle, kes tasuks helduse oma sõprade vastu.
7 Kes oma pojale liiga teeb, seob ta haavad kinni; ja ta sisikond läheb igast hüüdmisest närvi.
8 Murdmata hobune muutub kangeks ja omaette jäetud laps on tahtlik.
9 Kukerda oma last, et ta hirmutab sind: mängi temaga, siis ta paneb sind raskustesse.
10 Ära naera koos temaga, et sul ei oleks temaga kurbust ja et sa lõpuks hambaid ei krigistaks.
11 Ära anna talle vabadust tema nooruses ja ära pilguta tema rumalusi.
12 Kummarda ta kaela, kui ta on noor, ja peksa teda külili, kui ta on laps, et ta ei muutuks kangekaelseks ja ei oleks sulle sõnakuulmatu ega tooks sinu südamesse kurbust.
13 Karista oma poega ja sunni teda vaeva nägema, et tema nilbe käitumine ei paneks sind pahaks.
14 Parem on vaene, kes on terve ja tugeva ülesehitusega, kui rikas, kes on oma kehas vaevatud.
15 Tervis ja hea kehaomadused on ennekõike kuld ja tugev keha üle lõpmatu rikkuse.
16 Ei ole rikkust kõrgemat kui tervet ihu ega rõõmu üle südamerõõmu.
17 Surm on parem kui kibe elu või pidev haigus.
18 Suletud suu peale valatud delikaatsed esemed on nagu hauale asetatud liharätik.
19 Mis kasu on ebajumalaohvrist? sest see ei saa süüa ega haista, nii on see, keda Issand taga kiusab.
20 Ta näeb oma silmadega ja ohkab nagu eunuhh, kes neitsi embab ja ohkab.
21 Ärge andke oma meelt raskustele ja ärge kurvastage ennast oma nõuannete järgi!
22 Südame rõõm on inimese elu ja inimese rõõm pikendab tema elupäevi.
23 Armasta oma hinge ja tröösti oma südant, vii kurbus endast kaugele, sest kurbus on palju tapnud ja sellest pole kasu.

24 Kadedus ja viha lühendavad elu ja hoolivus ajab vananemise aja ette.
25 Rõõmsameelne ja hea süda hoolitseb oma liha ja toitumise eest.

PEATÜKK 31

1 Rikkuse eest hoolitsemine sööb liha ära ja selle eest hoolitsemine ajab une ära.
2 Hoolitsemine ei lase mehel uinuda, nagu valus haigus rikub une,
3 Rikastel on palju vaeva rikkuse kokku kogumisel; ja kui ta puhkab, on ta täis oma õrnu.
4 Vaene töötab oma viletsas majas; ja kui ta lahkub, on ta endiselt abivajaja.
5 Kes kulda armastab, see ei mõisteta õigeks ja kes järgib rikutust, saab sellest küllalt.
6 Kuld on olnud paljude hukatuseks ja nende hävitamine on käes.
7 See on komistuskiviks neile, kes sellele ohverdavad, ja sellega võetakse kõik lollid.
8 Õnnis on rikas, kes on leitud veatult ja kes ei otsi kulda.
9 Kes ta on? ja me nimetame teda õndsaks, sest ta on teinud imelisi tegusid oma rahva seas.
10 Keda on see läbi proovitud ja täiuslikuks leitud? las ta siis kiidab. Kes võib solvata ja kes pole solvanud? või on teinud kurja, aga pole seda teinud?
11 Tema varandus saab kindlaks ja kogudus kuulutab tema almust.
12 Kui sa istud rikkaliku laua taga, siis ära ole selle peale ahne ja ära ütle: sellel on palju liha.
13 Pidage meeles, et kuri silm on kuri, ja mis on loodud õelamaks kui silm? seepärast nutab ta iga kord.
14 Ära siruta oma kätt, kuhu see vaatab, ja ära torka seda koos temaga nõusse.
15 Ärge mõistke oma ligimese üle kohut enda järgi ja olge igas asjas mõistlik.
16 Söö seda, mis sulle ette pannakse; ja õgi noote, et sind ei vihataks.
17. Lahkuge kõigepealt kommete pärast; ja ära ole rahuldamatu, et sa ei pahandaks.
18 Kui sa istud paljude seas, siis ära ulata esmalt oma kätt.
19 Hästi kasvatatud inimesele piisab vähesestki ja ta ei tõmba oma voodist tuult tühjaks.
20 Hea uni tuleb mõõdukast söömisest: ta tõuseb varakult ja ta mõistus on temaga, aga vaevlemine, kõhuvalu ja kõhuvalu on rahuldamatu mehega.
21 Ja kui sind on sunnitud sööma, siis tõuse üles, mine välja, oksenda ja sa saad puhata.
22 Mu poeg, kuula mind ja ära põlga mind, ja lõpuks leiad, nagu ma sulle ütlesin: kõigis oma tegudes ole kiire, nii et sind ei tabaks haigus.
23 Kes on oma toiduga helde, sellest räägitakse hästi; ja tema hea majapidamise aruannet usutakse.
24 Aga selle vastu, kes eirab oma toitu, nuriseb kogu linn; ja tema hooletuse tunnistustes ei tohi kahelda.
25 Ära näita oma vaprust veinis; sest vein on paljud hävitanud.
26 Ahi proovib äärt kasta, nõnda teeb vein joobnud uhkete südamed.
27 Vein on inimesele sama hea kui elu, kui seda mõõdukalt juua: mis elu siis on inimesel, kes on ilma veinita? sest see on tehtud inimeste rõõmustamiseks.
28 Mõõdukalt joodud ja õigel ajal vein rõõmustab südant ja rõõmustab meelt.
29 Aga liialdatud vein teeb meele kibedaks, tülitseb ja tülitseb.
30 Joobmine suurendab rumala raevu, kuni ta solvub, vähendab jõudu ja teeb haavu.
31 Ära noomi oma ligimest veini pärast ja ära põlga teda tema rõõmus, ära anna talle õelaid sõnu ja ära sunni teda jooma.

PEATÜKK 32

1 Kui sind tehakse pidusöögimeistriks, siis ära tõuse üles, vaid ole nende seas nagu üks teiste seast; hoolitsege nende eest usinasti ja istuge maha.
2 Ja kui sa oled kogu oma ameti täitnud, siis asu oma kohale, et saaksid nendega koos olla ja saada krooni oma pidupäeva hea korraldamise eest.
3 Räägi, sina, kes oled vanem, sest see sobib sulle, kuid mõistlikult; ja takistada mitte musick.
4 Ärge valage sõnu sinna, kus on pillimees, ja ärge avaldage tarkust aegunud ajal.
5 Muusikakontsert veinibanketis on kui kullasse sätitud karbunkuli märk.
6 Nagu kuldteosesse asetatud smaragdi tähis, on muusika meloodia meeldiva veiniga.
7 Räägi, noormees, kui sind vaja on, aga vaevalt, kui sind kaks korda palutakse.
8 Olgu su kõne lühike, mõistes palju väheste sõnadega; olge nagu see, kes teab, kuid hoiab oma keelt.
9 Kui sa oled suurte meeste seas, ära tee end nendega võrdseks; ja kui muistsed inimesed on paigas, siis ärge kasutage palju sõnu.
10 Enne äikest läheb välk; ja enne häbistatud mees läheb armu.
11 Tõuse üles õigel ajal ja ära jää viimaseks; aga vii viivitamatult koju.
12 Vii oma ajaviide ja tee, mida tahad, aga ära tee pattu uhke kõnega.
13 Ja selle eest õnnista teda, kes su tegi ja on sind oma headega täitnud!
14 Kes kardab Issandat, saab tema distsipliini; ja need, kes teda varakult otsivad, leiavad armu.
15 Kes seadust otsib, see saab sellega täidetud, aga silmakirjatseja solvub selle peale.
16 Need, kes kardavad Issandat, leiavad õiguse ja süütavad õiguse kui valguse.
17 Patust inimest ei noomita, vaid ta leiab vabanduse vastavalt oma tahtmisele.
18 Nõuandja on tähelepanelik; aga võõrast ja uhket meest ei hirmuta hirm, isegi kui ta on seda teinud ilma nõueta.
19 Ärge tehke midagi ilma nõuanneteta; ja kui sa kord oled seda teinud, siis ära paranda meelt!

20 Ära mine teed, kus sa võid kukkuda, ja ära komista kivide vahele!
21 Ärge olge enesekindel.
22 Ja hoiduge oma laste eest!
23 Igas heas töös usalda oma hinge; sest see on käskude täitmine.
24 Kes usub Issandasse, võtab kuulda käsku; ja sellel, kes tema peale loodab, ei lähe halvemini.

PEATÜKK 33

1 Sellega, kes kardab Issandat, ei juhtu kurja; aga kiusatuse korral päästab ta ta veel kord.
2 Tark ei vihka seadust; aga see, kes on seal silmakirjatseja, on nagu laev tormis.
3 Mõistlik mees usaldab seadust; ja seadus on temale ustav nagu oraakel.
4 Valmistage ette, mida öelda, et teid kuulataks; siduge õpetus ja vastake siis.
5 Rumalate süda on nagu vankriratas; ja tema mõtted on nagu veerev teljepuu.
6 Täkuhobune on nagu mõnitav sõber, ta närib kõiki, kes tema seljas istuvad.
7 Miks on üks päev teisest parem, kui aasta iga päeva valgus on päikesest?
8 Issanda tundmise kaudu eristati neid ja ta muutis aegu ja pidusid.
9 Mõned neist on ta seadnud kõrgeid päevi ja pühitsenud need, ja mõned neist on ta teinud tavaliseks päevaks.
10 Ja kõik inimesed on maast ja Aadam loodi maast:
11 Suures teadmises on Issand neid jaganud ja teinud nende teed mitmeks.
12 Mõnda neist on ta õnnistanud ja ülendanud ja osa neist pühitsenud ja seadnud enda lähedale, aga osa neist on ta neednud ja alandanud ning pöördunud oma kohalt.
13 Nii nagu savi on pottsepa käes, et seda oma äranägemise järgi kujundada, nii on inimene tema tegija käes, et anda neile nii, nagu ta on parim.
14 Hea on kurja vastu ja elu surma vastu, nii on jumalakartlik patuse vastu ja patune jumalakartliku vastu.
15 Nii et vaadake kõiki Kõigekõrgema tegusid; ja seal on kaks ja kaks, üks teise vastu.
16 Ärkasin kõige viimasena, nagu see, kes korjab viinamarjakorjajate järel. Issanda õnnistusest oli mul kasu ja ma käisin oma veinipressi nagu viinamarjakorjaja.
17 Mõelge sellele, et ma ei pingutanud mitte ainult enda, vaid kõigi nende jaoks, kes tahavad õppida.
18 Kuulake mind, te rahva suurmehed, ja kuulake oma kõrvadega, te koguduse valitsejad!
19 Ära anna oma pojale ja naisele, oma vennale ja sõbrale võimu enda üle, kuni elad, ja ära anna oma vara teisele, et see ei kahetseks sind ja sa ei paluks sedasama uuesti.
20 Niikaua kui sa elad ja sinus hingad, ära anna end kellelegi üle.
21 Sest parem on, et su lapsed otsivad sinu poole, kui et sa jääksid nende viisakuse poole.
22 Hoia end kõigis oma tegudes esikohal; ära jäta enda auks plekki.
23 Sel ajal, kui sa lõpetad oma päevad ja lõpetad oma elu, jaga oma pärand.
24 Sööt, võlukepp ja koormad on eesli jaoks; ja leib, parandamine ja töö sulasele.
25 Kui sa paned oma sulase tööle, leiad sa puhkuse, aga kui sa lased tal jõude olla, otsib ta vabadust.
26 Ike ja kaelarihm painutavad kaela, nii ka piinad ja piinad kurja sulase pärast.
27 Saatke ta tööle, et ta ei töötaks; sest jõudeolek õpetab palju kurja.
28 Pange ta tööle, nagu talle sobib: kui ta ei ole sõnakuulelik, pange selga raskemad köidikud.
29 Kuid ärge olge ühegi suhtes liialdatud; ja ilma diskreetsuseta mitte midagi teha.
30 Kui sul on sulane, siis olgu ta nagu sina ise, sest sa ostsid ta kalli hinnaga.
31 Kui sul on sulane, siis palu teda nagu venda, sest sa vajad teda nagu oma hinge. Kui sa palud teda kurja ja ta põgeneb sinu eest, mis teed pidi sa lähed teda otsima?

PEATÜKK 34

1 Arutuseta inimese lootused on tühjad ja väärad, ja unenäod tõstavad rumalaid.
2 Kes näeb unenägusid, on selle sarnane, kes püüab varju ja järgneb tuulele.
3 Unenägude nägemus on ühe asja sarnasus teisega, isegi kui näo sarnasus näoga.
4 Mida saab puhastada roojast? ja milline tõde võib tulla sellest, mis on vale?
5 Ennustamine, ennustused ja unenäod on asjatud, ja süda kiidab nagu naise süda sünnitusel.
6 Kui kõigekõrgem ei saada neid su visiidil, siis ära pane oma südant nende peale.
7 Sest unenäod on paljusid eksitanud ja need on ebaõnnestunud, kes usaldasid neid.
8 Seadus leitakse täiuslikuks ilma valedeta, ja tarkus on täiuslik ustavale suule.
9 Mees, kes on rännanud, teab palju; ja kellel on palju kogemusi, see kuulutab tarkust.
10 Kellel pole kogemusi, see teab vähe, aga kes on rännanud, on täis arukust.
11 Kui ma reisisin, nägin ma palju; ja ma saan rohkem aru, kui suudan väljendada.
12 Ma olin sageli surmaohus, ometi pääsesin nende asjade pärast.
13 Nende vaim, kes kardavad Issandat, elab; sest nende lootus on Tema peale, kes nad päästab.
14 Kes kardab Issandat, see ei karda ega karda; sest tema on tema lootus.
15 Õnnis on selle hing, kes kardab Issandat: kelle poole ta vaatab? ja kes on tema tugevus?
16 Sest Issanda silmad on nende peal, kes teda armastavad, tema on nende võimas kaitse ja tugev kaitse, kaitse kuumuse eest ja kate päikese eest keskpäeval, kaitse komistamise eest ja abi kukkumise eest.
17 Ta tõstab hinge ja teeb silmad heledamaks, annab tervist, elu ja õnnistust.

18 Kes ohverdab ülekohtuselt saadud asja, selle ohver on naeruväärne; ja ebaõiglaste meeste kingitusi ei võeta vastu.
19 Kõigekõrgemale ei meeldi õelate ohvriannid; samuti ei rahusta teda patu ohvrite rohkus.
20 Kes ohverdab vaeste vara, teeb seda nagu see, kes tapab poja oma isa silme all.
21 Abivajajate leib on nende elu; kes temalt selle ära röövib, on veremees.
22 Kes võtab ära oma ligimese elamise, tapab ta; ja see, kes töötegijalt tema palga ära võtab, on verevalaja.
23 Kui üks ehitab ja teine lammutab, mis kasu neil siis on, kui vaeva näha?
24 Kui üks palvetab ja teine neab, siis kelle häält Issand kuuleb?
25 Kes peseb end pärast surnud keha puudutamist, siis mis kasu on tema pesemisest, kui ta seda uuesti puudutab?
26 Nii on ka inimesega, kes paastub oma pattude pärast ja läheb tagasi ja teeb sedasama: kes kuuleb tema palvet? või mis kasu on tema alandlikkusest?

PEATÜKK 35

1 Kes peab seadust, see toob küllalt ohvreid, kes kuuleb käsku, ohverdab tänuohvri.
2 Heateo eest tasuja ohverdab peenjahu; ja see, kes jagab almust, ohverdab kiitust.
3 Kurjusest loobumine on Issandale meelepärane; ja ülekohtust loobumine on lepitus.
4 Sa ei tohi paista tühjana Issanda ees.
5 Sest kõike seda tuleb teha käsu pärast.
6 Õigete ohver teeb altari rasvaks ja selle magus lõhn on Kõigekõrgema ees.
7 Õiglase inimese ohver on vastuvõetav. ja selle mälestusmärki ei unustata kunagi.
8 Andke Issandale tema au hea pilguga ja ärge vähendage oma käte esmavilja.
9 Näita rõõmsat nägu kõigis oma kingitustes ja pühenda oma kümnist rõõmuga.
10 Anna Kõigekõrgemale nõnda, nagu ta sind on rikastanud; ja nagu sa oled saanud, anna rõõmsa pilguga.
11 Sest Issand maksab ja annab sulle seitse korda rohkem.
12 Ära mõtle kingitustega rikkuda; selliste eest ta ei võta: ja ärge lootke ülekohtuste ohvrite peale; sest Issand on kohtunik ja temaga ei ole mingit lugupidamist inimeste vastu.
13 Ta ei võta kedagi vastu vaese mehe vastu, vaid kuuleb rõhutute palvet.
14 Ta ei põlga vaeste anumist; ega lesknaine, kui ta kaebab.
15 Kas pisarad ei jookse mööda lese põski alla? ja kas ta ei hüüa selle vastu, kes neid kukub?
16 See, kes teenib Issandat, võetakse vastu ja tema palve ulatub pilvedeni.
17 Alandliku palve läbistab pilved; ja kuni see läheneb, ei saa ta tröösti; ja ei lahku enne, kui Kõigekõrgem näeb õiget kohut mõistvat ja kohut täitmas.
18 Sest Issand ei jää lõdvaks ja Vägev ei ole nende vastu kannatlik, kuni ta on halastamatute niued lõhki löönud ja paganadele kättemaksu tasunud; kuni ta võtab ära suure hulga uhkeid ja murrab ülekohtuste valitsuskepi;
19 Kuni ta on tasunud igaühele tema tegude järgi ja inimeste tegude järgi nende kavatsuste järgi; kuni ta on mõistnud kohut oma rahva üle ja pannud nad rõõmustama oma halastuse üle.
20 Halastus on viletsuse ajal hooajaline, nagu vihmapilved põua ajal.

PEATÜKK 36

1, Issand kõige Jumal, halasta meie peale ja vaata meid!
2 Ja saada oma hirm kõigi rahvaste peale, kes sind ei otsi.
3 Tõstke oma käsi võõraste rahvaste vastu ja laske neil näha teie väge.
4 Nii nagu sina oled pühitsetud meis nende ees, nõnda ole sina ülistatud nende seas meie ees!
5 Ja las nad teavad sind, nagu meie oleme sind tundnud, et ei ole Jumalat peale sinu, oh Jumal.
6 Näidake uusi tunnustähti ja tehke muid imelisi imesid: ülista oma kätt ja paremat kätt, et need avaldaksid su imetegusid.
7 Äratage pahameelt ja valage välja viha: võtke ära vastane ja hävitage vaenlane.
8 Varuge aega, pidage meeles lepingut ja laske neil kuulutada su imelisi tegusid.
9 See, kes pääseb, hävitagu tule raev! ja hukkugu need, kes rahvast rõhuvad.
10 Löö lõhki paganate valitsejate pead, kes ütlevad: Ei ole kedagi teist peale meie.
11 Koguge kokku kõik Jaakobi suguharud ja pärige need nagu algusest peale.
12 Issand, halasta rahva peale, keda on hüütud sinu nime järgi, ja Iisraeli peale, kellele sa oled pannud nime oma esmasündinuks!
13 Ole armuline Jeruusalemmale, oma pühale linnale, su puhkepaigale!
14 Täida Siion oma ütlematute sõnadega ja oma rahvas oma auhiilgusega!
15 Anna tunnistust neile, kes sul algusest peale on olnud, ja ärata prohveteid, kes on olnud sinu nimel.
16 Tasu neile, kes sind ootavad, ja olgu su prohvetid ustavad.
17 Issand, kuula oma sulaste palvet vastavalt Aaroni õnnistusele oma rahva üle, et kõik, kes maa peal elavad, teaksid, et sina oled Issand, igavene Jumal.
18 Kõht neelab kõik liha, kuid üks liha on parem kui teine.
19 Nagu suulagi maitseb erinevaid hirveliha, nõnda tunneb süda, mis mõistab valesid jutte.
20 Jube süda tekitab raskusi, aga kogenud mees maksab talle.
21 Naine võtab vastu iga mehe, aga üks tütar on parem kui teine.
22 Naise ilu rõõmustab nägu ja mees ei armasta midagi paremat.

23 Kui tema keeles on lahkust, tasadust ja lohutust, siis pole ta mees nagu teised mehed.
24 Kes naise saab, see saab omandi, abi ja rahusamba.
25 Kus ei ole hekki, seal on vara rikutud, ja kellel ei ole naist, see rändab leinades üles ja alla.
26 Kes usaldab hästi määratud varast, kes hüppab linnast linna? kes siis usub inimest, kellel pole maja ja kes ööbib kõikjal, kuhu öö ta viib?

PEATÜKK 37

1 Iga sõber ütleb: Mina olen ka tema sõber, aga on sõber, kes on sõber ainult nime poolest.
2 Kas pole mitte surmani lein, kui kaaslane ja sõber pööratakse vaenlase poole?
3 Oo kurja kujutlusvõime, kust sa tulid, et katta maad pettusega?
4 On kaaslane, kes rõõmustab sõbra õitsengu üle, kuid häda ajal on tema vastu.
5 Seal on kaaslane, kes aitab oma sõpra kõhu pärast ja võtab rihma vaenlase vastu.
6 Ärge unustage oma sõpra oma mõtetes ja ärge unustage teda oma rikkuses.
7 Iga nõuandja ülistab nõu; kuid on ka selliseid, kes ise nõu annavad.
8 Hoiduge nõuandja eest ja tea enne, mida ta vajab; sest ta annab ise nõu; et ta sinu peale liisku ei viskaks,
9 Ja ütle sulle: Su tee on hea, ja pärast seda seisab ta teisel pool, et näha, mis sinuga juhtub.
10 Ära pea nõu sellega, kes sind kahtlustab, ja varja oma nõu nende eest, kes sind kadestavad.
11 Ärge pidage nõu naisega, kes puudutab teda, kelle peale ta on kade; ega argpüksiga sõjaasjades; ega kaupmehega vahetuse asjus; ega ka müüva ostjaga; ega kadeda tänuliku mehega; ega halastamatu mehega, kes puudutab lahkust; ega laiskusega ühegi töö jaoks; ega ka palgalisega aastaks viimistlustööd; ega laisa teenistujaga, kellel on palju äri. Ärge kuulake neid üheski nõuannetes.
12 Aga ole alati jumalakartliku mehega, kellest sa tead, et ta peab Issanda käske, kelle mõistus on sinu mõistuse järgi, ja ta kurvastab koos sinuga, kui sa rasedaks.
13 Ja jäägu oma südame nõu püsima, sest pole teist ustavamat inimest kui see.
14 Sest inimese mõistus on vahel kombeks talle öelda rohkem kui seitse vahimeest, kes istuvad kõrges tornis.
15 Ja ennekõike palvetage Kõigekõrgema poole, et ta juhiks teie teed tões.
16 Las mõistus käia enne iga ettevõtmist ja nõu enne iga tegu.
17 Nägu on märk südame muutumisest.
18 Ilmub neli asja: hea ja kurja, elu ja surm, aga keel valitseb nende üle alati.
19 On üks, kes on tark ja õpetab paljusid, kuid ei ole temale kasulik.
20 On üks, kes avaldab tarkust sõnades ja keda vihatakse: temast jääb ilma igasugusest toidust.
21 Sest armu ei anta talle Issandalt, sest ta on ilma igasugusest tarkusest.
22 Teine on enda jaoks tark; ja mõistmise viljad on tema suus kiiduväärt.
23 Tark mees juhendab oma rahvast; ja tema mõistuse viljad ei kao.
24 Tark saab täis õnnistust; ja kõik, kes teda näevad, peavad teda õnnelikuks.
25 Inimese elupäevi võib lugeda, aga Iisraeli päevi on lugematu arv.
26 Tark pärib au oma rahva seas ja tema nimi jääb igaveseks.
27 Mu poeg, proovi oma hinge oma elus ja vaata, mis on tema jaoks halb, ja ära anna seda talle.
28 Sest kõik ei ole kasulik kõigile ja igaühele ei ole kõigest hea meel.
29 Ärge olge hõrgutavad üheski hõrgutavas ega liiga ahne liha peale.
30 Liigsus toob kaasa tõbe ja söömine muutub koleriks.
31 Hukkumise tõttu on paljud hukkunud; aga kes hoolib, pikendab oma eluiga.

PEATÜKK 38

1 Austage arsti talle kuuluva aukohaga selle kasu eest, mis teil on temast, sest Issand on ta loonud.
2 Sest Kõigekõrgemast tuleb tervenemine ja ta saab kuninga au.
3 Arsti oskused tõstavad ta pea ja suurmeeste silmis saab ta imetleda.
4 Issand on loonud rohud maast; ja see, kes on tark, ei jälesta neid.
5 Kas vesi ei olnud puuga magusaks tehtud, et selle kasulikkust tuntaks?
6 Ja ta on andnud inimestele oskusi, et teda austaks oma imeliste tegude eest.
7 Sellistega ta tervendab inimesi ja võtab ära nende valud.
8 Sellistest valmistab apteeker maiustusi; ja tema tegudel pole lõppu; ja temalt on rahu üle kogu maa,
9 Mu poeg, ära ole hoolimatu oma haiguses, vaid palveta Issandat, siis ta teeb su terveks.
10 Loobuge patust ja korrastage oma käed ja puhastage oma süda kõigest kurjusest.
11 Andke magusat lõhna ja peenjahu mälestusmärki; ja tooge rasvane ohver, nagu mitte.
12 Anna siis koht arstile, sest Issand on ta loonud. Ära lase tal lahkuda sinu juurest, sest sa vajad teda.
13 On aeg, mil nende kätes on hea edu.
14 Sest nad palvetavad ka Issanda poole, et tal läheks hästi, mida nad annavad kergenduseks ja abinõuks eluea pikendamiseks.
15 Kes pattu teeb oma Looja ees, see langegu arsti kätte.
16 Mu poeg, las pisarad langevad surnute peale ja hakake hädaldama, nagu oleksite endale palju kahju teinud; ja seejärel katke ta keha vastavalt kombele ja ärge jätke tema matmist hooletusse.
17 Nutke kibedasti ja oigage ja halake, nagu ta on seda väärt, ja seda päeva või paar, et sinust ei räägitaks kurjasti, ja siis lohuta end oma raskuse pärast.
18 Sest raskusest tuleb surm ja südame raskus murrab jõu.
19 Viletsusesse jääb ka kurbus, ja vaeste elu on südame needus.

20 Ärge võtke südamega raskust: ajage see minema ja ühendage viimane ots.
21 Ära unusta seda, sest enam ei ole pöördumist: sa ei tee talle head, vaid tee endale haiget.
22 Pidage meeles minu otsust, sest ka teie oma on nõnda; eile minu jaoks ja täna sinu jaoks.
23 Kui surnu puhkab, las tema mälestused puhata; ja lohutage teda, kui tema Vaim on temast lahkunud.
24 Õpetatud inimese tarkus tuleb vaba aja veetmise kaudu, ja kellel on vähe asja, see saab targaks.
25 Kuidas saab ta tarkust, kes hoiab adra ja kes hiilgab adraga, kes ajab härgi ja on hõivatud nende tööga ja kelle jutt on härjadest?
26 Ta annab oma mõistuse teha vagusid; ja on usin loomasööta andma.
27 Nõnda on iga puusepp ja töömees, kes teeb tööd ööd ja päevad, ja need, kes lõikavad ja löövad pitsatid ja on usinad tegema palju erinevaid pilte ja andma end võltsitud piltidele ja valvavad, et töö lõpetada.
28 Ka sepp, kes istub alasi ääres ja rauast tööd silmas pidades, raiskab tule aur tema liha ja ta võitleb ahju kuumusega: vasara ja alasi müra on alati tema kõrvus. silmad vaatavad ikka veel tema tehtud asja mustrit; ta otsustab oma tööd lõpetada ja jälgib, et see täiuslikuks lihviks:
29 Nõnda teeb ka pottsepp, kes istub oma tööd tegemas ja keerutab oma jalgadega ratast, kes on alati hoolikalt oma töö juures ja teeb kõiki oma töid arvude järgi.
30 Ta valmistab oma käega savist ja kummardab oma jõu jalge ees; ta taotleb ise seda üle juhtida; ja ta on hoolas ahju puhastama:
31 Kõik need usaldavad oma kätesse ja igaüks on tark oma töös.
32 Ilma nendeta ei saa linnas elada, nad ei ela seal, kus tahavad, ega käi üles ega alla.
33 Neid ei otsita avalikus nõupidamises ega koguduses kõrgel kohal; nad ei tohi istuda kohtunike kohal ega mõista kohtuotsust; nad ei saa kuulutada õigust ja kohtuotsust; ja neid ei leia seal, kus räägitakse tähendamissõnu.
34 Aga nad hoiavad maailma seisukorda ja kõik nende iha on nende käsitöö.

PEATÜKK 39

1 Kes aga järgib Kõigekõrgema seadust ja on hõivatud selle üle mõtisklemisega, otsib kõigi muistsete tarkust ja tegeleb prohvetiennustustega.
2 Ta peab kinni kuulsate meeste sõnad ja seal, kus on kavalaid tähendamissõnu, on ta ka seal.
3 Ta otsib välja raskete lausete saladused ja on kursis süngete tähendamissõnadega.
4 Ta teenib suurte meeste seas ja ilmub vürstide ette, ta käib läbi võõraste maade; sest ta on inimeste seas proovinud head ja kurja.
5 Ta annab oma südame pöörduda varakult Issanda poole, kes ta on teinud, ja palvetab Kõigekõrgema ees ning avab palveks oma suu ja anub tema pattude pärast.
6 Kui suur Issand tahab, täitub ta mõistuse vaimuga: ta valab välja tarku lauseid ja tänab Issandat oma palves.
7 Ta juhib oma nõu ja teadmisi ning mõtiskleb oma saladustes.
8 Ta avaldab seda, mida ta on õppinud, ja kiidab Issanda lepingu seadusest.
9 Paljud kiidavad tema mõistust; ja niikaua kui maailm püsib, seda ei kustutata; tema mälestusmärk ei kao ja tema nimi elab põlvest põlve.
10 Rahvad avaldavad tema tarkust ja kogudus kuulutab tema kiitust.
11 Kui ta sureb, jätab ta suurema nime kui tuhat, ja kui ta jääb ellu, peab ta seda kasvatama.
12 Mul on veel öelda, mille peale ma olen mõelnud; sest ma olen täis nagu täiskuu.
13 Kuulake mind, te pühad lapsed, ja tärkake nagu roos, mis kasvab põllu oja ääres!
14 Ja andke teile magusat lõhna nagu viiruk ja õitsege nagu liilia, saatke lõhna ja laulge ülistuslaulu, õnnistage Issandat kõigis tema tegudes!
15 Ülistage tema nime ja avaldage tema kiitust oma huulte laulude ja harfidega ning Teda kiites öelge nõnda:
16 Kõik Issanda teod on ülihead ja kõik, mida ta käsib, täidetakse õigel ajal.
17 Ja keegi ei tohi öelda: "Mis see on?" miks see nii on? sest sobival ajal otsitakse need kõik üles: tema käsul seisid veed nagu hunnik ja tema suu sõnade järgi veekogud.
18 Tema käsu järgi tehakse kõik, mis talle meeldib; ja keegi ei saa takistada, millal ta päästab.
19 Tema ees on kõige liha teod ja tema silme eest ei saa midagi varjata.
20 Ta näeb igavesest ajast igavesti; ja tema ees pole midagi imelist.
21 Mees ei pea ütlema: Mis see on? miks see nii on? sest ta on teinud kõik nende tarbeks.
22 Tema õnnistus kattis kuiva maa kui jõgi ja kastis seda kui uputus.
23 Nagu ta on muutnud vee soolaseks, pärivad paganad tema viha.
24 nagu tema teed on pühale selged; nii on nad komistuskiviks õelatele.
25 Sest head on algusest peale loodud head, niisama kurjad patustele.
26 Inimese kogu eluks on kõige tähtsam vesi, tuli, raud ja sool, nisujahu, mesi, piim ja viinamarjaveri, õli ja riided.
27 Kõik see tuleb jumalakartlikele kasuks, patuste jaoks on nad muutunud kurjadeks.
28 On vaime, kes on loodud kättemaksuks ja kes oma raevus lamavad valusate löökide käes; hävingu ajal valavad nad välja oma jõu ja rahustavad nende looja viha.
29 Tuli ja rahe, nälg ja surm – kõik need on loodud kättemaksuks;
30 Metsloomade hambad ja skorpionid, maod ja mõõk, mis karistavad õelaid hukatusse.
31 Nad rõõmustavad tema käsu üle ja on maa peal valmis, kui vaja; ja kui nende aeg kätte jõuab, ei tohi nad tema sõna üle astuda.
32 Seepärast olin ma algusest peale otsustanud ja mõtlesin nende asjade üle ning jätsin need kirja.

33 Kõik Issanda teod on head ja kõik, mis vaja, annab ta omal ajal.
34 Nii et inimene ei saa öelda: "See on hullem, sest aja jooksul saavad nad kõik heaks."
35 Ja seepärast kiitke Issandat kogu südamest ja suust ning õnnistage Issanda nime!

PEATÜKK 40

1 Iga inimese jaoks on loodud suur sünnitus ja raske ike on Aadama poegadel alates päevast, mil nad lähevad oma emaüsast, kuni päevani, mil nad pöörduvad tagasi kõige ema juurde.
2 Nende ettekujutus tulevastest asjadest ja surmapäevast häirib nende mõtteid ja hirmutab südames;
3 Temalt, kes istub hiilguse troonil, selleni, kes on alandatud maa ja tuha sees;
4 Sellelt, kes kannab lillat ja krooni, selleni, kes on riietatud linase kleidiga.
5 Viha ja kadedus, häda ja rahutus, surmahirm ja viha ja tüli ning voodis puhkamise ajal, kui tema ööuni, muudavad ta teadmisi.
6 Natuke või mitte midagi on tema puhkus ja pärast seda magab ta nagu valvamise päeval, oma südame nägemuses mures, nagu oleks ta lahingust pääsenud.
7 Kui kõik on kaitstud, ärkab ta ja imestab, et hirmust polnud midagi.
8 Sellised asjad juhtuvad kogu lihaga, nii inimeste kui ka loomadega, ja seda on seitse korda rohkem patustel.
9 Surm ja verevalamine, tüli ja mõõk, õnnetused, nälg, viletsus ja nuhtlus;
10 Need asjad on loodud õelate jaoks ja nende pärast tuli veeuputus.
11 Kõik, mis on maast, pöördub uuesti maa poole, ja mis on veest, pöördub tagasi merre.
12 Kõik altkäemaksu võtmine ja ülekohus kustutatakse, aga õige kauplemine kestab igavesti.
13 Ebaõiglaste varandus kuivab ära nagu jõgi ja kaob müraga nagu suur äike vihmas.
14 Kui ta oma käe avab, siis ta rõõmustab, nõnda kaovad üleastujad.
15 Jumalatu lapsed ei too palju oksi, vaid on nagu roojased juured kõval kaljul.
16 Igas vees ja jõe kaldal kasvav umbrohi tuleb ära tõmmata enne kogu rohtu.
17 Küllus on nagu kõige viljakam aed ja halastus kestab igavesti.
18 Töötada ja olla rahul sellega, mis inimesel on, on armas elu, aga kes leiab varanduse, on neist mõlemast suurem.
19 Lapsed ja linna ehitamine jätkavad mehe nime, aga laitmatu naine loetakse neist mõlemast kõrgemaks.
20 Vein ja muusika rõõmustavad südant, aga tarkusearmastus on neist mõlemast üle.
21 Piip ja psalterid teevad magusat meloodiat, kuid meeldiv keel on nende mõlema kohal.
22 Su silm ihkab headust ja ilu, aga rohkem kui mõlemat vilja, kui see on roheline.
23 Sõber ja kaaslane ei kohtu kunagi halvasti, kuid üle mõlema on naine oma mehega.
24 Vennad ja abi on hädaaja vastu, aga almus annab rohkem kui nemad mõlemad.
25 Kuld ja hõbe panevad jalga kindlalt seisma, aga nõu peetakse neist mõlemast kõrgemal.
26 Rikkus ja jõud tõstavad südant, aga Issanda kartus on neist mõlemast üle: Issanda kartuses pole puudust ja abi ei ole vaja otsida.
27 Issanda kartus on viljakas aed ja katab teda üle kõige auhiilguse.
28 Mu poeg, ära ela kerjusena; sest parem on surra kui kerjata.
29 Selle elu, kes sõltub teise inimese toidulauast, ei võeta eluks; sest ta rüvetab end teiste inimeste toiduga, kuid hästi kasvatatud tark hoiab selle eest.
30 Kerjamine on häbematu suus magus, aga tema kõhus põleb tuli.

PEATÜKK 41

1 Oo surm, kui kibe on sinu mälestus inimesele, kes elab rahus oma valdustes, inimesele, kellel ei ole midagi, mis teda vaevaks ja kellel on kõiges edu, jah, sellele, kes on veel võimeline vastu võtma. liha!
2 Oo surm, meelepärane on sinu kohtuotsus abivajajale ja sellele, kelle jõud otsa saab, kes on nüüd viimsel ajastul ja on kõigest vaevatud, ja sellele, kes on meeleheitel ja on kaotanud kannatuse!
3 Ära karda surmaotsust, pea meeles neid, kes on olnud enne sind ja kes tulevad pärast sind; sest see on Issanda otsus kõige liha üle.
4 Ja miks sa oled kõigekõrgema heameele vastu? hauas ei ole inkvisitsiooni, kas sa oled elanud kümme või sada või tuhat aastat.
5 Patuste lapsed on jäledad lapsed ja need, kes räägivad jumalakartmatute majas.
6 Patuste laste pärand hävib ja nende järeltulijad saavad igavest teotust.
7 Lapsed kurdavad jumalakartmatut isa, sest nad saavad tema pärast teotamist.
8 Häda teile, jumalakartmatud inimesed, kes te olete hüljanud kõrgeima Jumala seaduse! sest kui te suurendate, läheb see teile hukatusse.
9 Ja kui te sünnite, sünnite needusse, ja kui te surete, on needus teie osaks.
10 Kõik, kes on maa peal, pöörduvad uuesti maa peale, nõnda lähevad jumalakartmatud needusest hukatusse.
11 Inimeste lein on nende ihu pärast, aga patuste halb nimi kustutatakse.
12 Vaata oma nime; sest see jääb sulle üle tuhande suure kullavaranduse.
13 Heal elul on vähe päevi, aga hea nimi püsib igavesti.
14 Mu lapsed, hoidke distsipliini rahus! Mis kasu on neist mõlemast varjatud tarkusest ja nähtamatust varandusest?
15 Inimene, kes varjab oma rumalust, on parem kui mees, kes varjab oma tarkust.
16 Seepärast tehke häbi minu sõna järgi, sest ei ole hea jätta endale igasugune häbi; ega see pole igas asjas üldse heaks kiidetud.

17 Häbenege hooramist isa ja ema ees ja valet vürsti ja vägeva mehe ees;
18 Pahast kohtuniku ja valitseja ees; ülekohtust koguduse ja rahva ees; ebaõiglane kohtlemine oma partneri ja sõbra ees;
19 ja varguse kohta, mis puudutab paika, kus sa elad, ning Jumala tõe ja tema lepingu suhtes; ja toetuma küünarnukiga lihale; ja põlgusest anda ja võtta;
20 ja vaikust nende ees, kes sind tervitavad; ja hoorale otsa vaatama;
21 ja pöörama oma palet oma sugulasest; või osa või kingituse äraviimiseks; või vaadata teise mehe naist.
22 Või olla liiga hõivatud oma teenijaga ja mitte tulla tema voodi lähedale; või sõimukõnedest sõprade ees; ja pärast seda, kui oled andnud, ära süüdista!
23 Või kordama ja uuesti rääkima sellest, mida sa oled kuulnud; ja saladuste paljastamisest.
24 Nii jääd sa tõeliselt häbisse ja leiad armu kõigi inimeste ees.

PEATÜKK 42

1 Ära häbene neid asju ja ära luba kedagi, kes sellega pattu teeks:
2 Kõigekõrgema seadusest ja tema lepingust; ja kohtumõistmine jumalatu õigeksmõistmiseks;
3 Arvestades oma partnerite ja reisijatega; või sõprade pärandi kinkimisest;
4 tasakaalu ja kaalu täpsusest; või saada palju või vähe;
5 ja kaupmeeste ükskõiksest müügist; laste palju korrigeerimist; ja kurja sulase külje veritsema panna.
6 Kindel hoidmine on hea, kus naine on kuri; ja vait, kus on palju käsi.
7 Tooge kõik asjad arvu ja kaalu järgi; ja pane kirja kõik, mis sa välja annad või vastu võtad.
8 Ärge häbenege teavitada rumalaid ja rumalaid ega eakaid, kes vaidlevad noortega: nõnda saate tõeliselt õpetlikuks ja kõigi elavate inimeste heaks.
9 Isa ärkab tütre pärast, kui keegi ei tea; ja tema eest hoolitsemine võtab une ära, kui ta on noor, et ta ei kaotaks oma vana lille; ja olla abielus, et teda ei vihataks:
10 Tema neitsilikkuses, et ta ei rüvetaks ega jääks lapseootele oma isakojas; ja tal on mees, et ta ei käituks halvasti; ja kui ta on abielus, et ta ei jääks viljatuks.
11 Valvake häbematut tütart, et ta ei teeks sind su vaenlastele naerualuseks ja linnas ja teotuseks rahva seas ega teeks sind rahvahulga ees häbisse.
12 Ärge vaadake iga keha ilu ja ärge istuge naiste keskel.
13 Sest riietest tuleb koi ja naistest kurjus.
14 Parem on mehe kohmetus kui viisakas naine, ma ütlen, naine, kes toob häbi ja teotust.
15 Ma pean nüüd meeles Issanda tegusid ja kuulutan asju, mida olen näinud: Issanda sõnade järgi on tema teod.
16 Päike, mis valgustab, vaatab kõike ja selle töö on täis Issanda auhiilgust.
17 Issand ei ole andnud pühadele voli kuulutada kõiki oma imelisi tegusid, mille Kõigeväeline Issand on kindlalt paika pannud, et kõik, mis on, saaks kinnitatud tema auks.
18 Ta otsib sügavust ja südant ning vaatab nende kavalad kavatsused, sest Issand teab kõike, mis on teada, ja ta näeb maailma tunnustähti.
19 Ta kuulutab seda, mis on olnud ja mis tuleb, ning paljastab varjatud asjade sammud.
20 Tema eest ei pääse ükski mõte ja ükski sõna ei jää tema eest varjatuks.
21 Ta on kaunistanud oma tarkuse suurepäraseid tegusid ja ta on igavesest ajast igavesti. Temale ei tohi midagi juurde anda ega ka alandada ja ta ei vaja ühtki nõuandjat.
22 Oh kui ihaldusväärsed on kõik tema tööd! ja et mees näeks isegi sädemele.
23 Kõik need asjad elavad ja püsivad igavesti ja kõik on sõnakuulelikud.
24 Kõik on kaks korda teineteise vastu ja ta ei ole teinud midagi ebatäiuslikku.
25 Üks asi kinnitab head või teist; ja kes saab täis tema au nägemist?

PEATÜKK 43

1 Kõrguse uhkus, selge taevalaotus, taeva ilu oma hiilgava ilmega;
2 Kui päike ilmub, kuulutab ta tõustes imelise pilli, Kõigekõrgema töö:
3 Keskpäeval kuivab maa ja kes suudab taluda selle põlevat kuumust?
4 Mees, kes puhub ahju, teeb kuumatööd, aga päike põletab mägesid kolm korda rohkem; tuliseid aure välja hingates ja eredaid kiiri väljasaates hämardab see silmi.
5 Suur on Issand, kes selle tegi; ja tema käsu peale jookseb rutakalt.
6 Ta pani ka kuu teenima omal ajal aegade kuulutamiseks ja maailma märgiks.
7 Kuust on pühade märk, valgus, mille täiuslikkus väheneb.
8 Kuud kutsutakse tema nime järgi, see muutub imeliselt suureks, olles üleval olevate vägede tööriist, mis särab taeva taevalaotuses;
9 Taeva ilu, tähtede hiilgus, kaunistus, mis valgustab Issanda kõrgeimaid paiku.
10 Püha käsu järgi seisavad nad oma järjekorras ega minesta kunagi oma kellades.
11 Vaata vikerkaart ja kiida teda, kes selle tegi; väga ilus see on selle heleduses.
12 See ümbritseb taevast hiilgava ringiga ja Kõigekõrgema käed on selle painutanud.
13 Oma käsu järgi laseb ta lume maha sadada ja saadab kiiresti oma kohtuotsuse välgud.
14 Selle läbi avanevad aarded ja pilved lendavad nagu linnud.
15 Oma suure väega muudab ta pilved tugevaks ja rahekivid purustatakse.
16 Tema nähes värisevad mäed ja tema tahtel puhub lõunatuul.
17 Äikese müra paneb maa värisema, nii põhjatorm ja tuulepööris, nagu lendavad linnud puistab ta lund laiali ja selle mahasadamine on nagu rohutirtsude valgus.
18 Silma paneb imestama selle valge ilu ja süda hämmastab vihmast.

19 Ka härmatist kui soola ta valab maa peale ja kui see on tahenenud, jääb see teravate vaiade otsa.
20 Kui puhub külm põhjatuul ja vesi on tardunud jääks, jääb see igale veekogule ja riietab vett nagu rinnakilbi.
21 See neelab mäed ja põletab kõrbe ja kulutab rohtu kui tule.
22 Praegune ravim on kiirelt tulev udu, kuumuse värskendamise järel tulev kaste.
23 Oma nõuga rahustab ta sügavust ja istutab sinna saari.
24 Need, kes merel sõidavad, räägivad selle ohust; ja kui me seda oma kõrvaga kuuleme, imestame selle üle.
25 Sest seal on imelikud ja imelised teod, kõikvõimalikud loomad ja vaalad.
26 Tema läbi on nende lõpp edukas ja kõik püsib tema sõnas.
27 Me võime rääkida palju, kuid ometi jääda napiks. Seega kokkuvõttes on ta kõik.
28 Kuidas me saame teda ülistada? sest ta on suurem kõigist oma tegudest.
29 Issand on kohutav ja väga suur ja imeline on tema vägi.
30 Kui te ülistate Issandat, siis ülendage teda nii palju, kui suudate; sest ometi ületab ta palju. Ja kui te teda ülendate, siis andke välja kogu oma jõud ja ärge väsitage! sest te ei saa kunagi piisavalt kaugele jõuda.
31 Kes on teda näinud, et ta võiks meile rääkida? ja kes suudab teda suureks muuta sellisena, nagu ta on?
32 On veel varjatud asju, mis on suuremad kui need, sest me oleme näinud vaid väheseid tema tegusid.
33 Sest Issand on kõik loonud; ja jumalakartlikele on ta andnud tarkust.

PEATÜKK 44

1 Kiitkem nüüd kuulsaid mehi ja meie vanemaid, kes meid sünnitasid.
2 Issand on toonud nende kaudu suurt au oma suure väega algusest peale.
3 Need, kes valitsesid oma kuningriikides, mehed, kes on tuntud oma vägevuse poolest, annavad nõu oma mõistuse kaudu ja kuulutavad prohvetikuulutusi:
4 Rahvajuhid kohtuvad oma nõuannete ja teadmistega inimeste jaoks, targad ja kõnekad on nende juhised:
5 Nagu näiteks muusikapalade otsimine ja kirjalikult salmide ettelugemine:
6 rikast meest, kes on varustatud oskustega ja elavad rahulikult oma eluruumides:
7 Kõiki neid austati oma põlvkondade kaupa ja need olid oma aja hiilgus.
8 On neid, kes on jätnud endale nime, et kuulutada nende kiitust.
9 Ja mõned on, kellel pole mälestusmärki; kes on hukkunud, nagu poleks neid kunagi olnudki; ja on saanud nii, nagu poleks nad kunagi sündinudki; ja nende lapsed nende järel.
10 Aga need olid armulised mehed, kelle õigust ei ole unustatud.
11 Nende seemnega jääb alatiseks hea pärand ja nende lapsed on lepingu piires.
12 Nende seeme püsib kindlalt ja nende lapsed nende pärast.
13 Nende seeme jääb igavesti ja nende hiilgust ei kustutata.
14 Nende surnukehad on rahusse maetud; aga nende nimi elab igavesti.
15 Rahvas räägib oma tarkusest ja kogudus avaldab oma kiitust.
16 Eenok meeldis Issandale ja teda muudeti, olles meeleparanduse eeskujuks kõikidele põlvkondadele.
17 Noa leiti olevat täiuslik ja õige; viha ajal võeti ta vastutasuks maailma eest; seepärast jäeti ta kui jäänuk maa peale, kui tuli veeuputus.
18 Temaga tehti igavene leping, et ükski liha ei hukku enam veeuputuse tõttu.
19 Aabraham oli suur isa paljudele inimestele. Auhiilguses ei olnud tema sarnast;
20 Kes pidas Kõigekõrgema seadust ja oli temaga lepingus. Tema kinnitas lepingu oma lihas; ja kui ta tõestati, leiti ta ustavaks.
21 Seepärast ta vannutas talle, et ta õnnistab rahvaid oma seemnes ja et ta teeb teda paljuks nagu maa põrm ja ülendab tema seemet nagu tähed ja annab neile päranduse merest mereni, ja jõest kuni maa ääreni.
22 Iisakiga kehtestas ta samamoodi oma isa Aabrahami jaoks kõigi inimeste õnnistuse ja lepingu ning pani selle Jaakobi pea peale. Ta tunnustas teda oma õnnistuses ja andis talle pärandi ning jagas tema osad; ta jagas nad kaheteistkümne suguharu vahel.

PEATÜKK 45

1 Ja ta tõi temast välja armulise mehe, kes leidis armu kõige liha ees, nimelt Moosese, Jumala ja inimeste armsa ees, kelle mälestusmärk on õnnistatud.
2 Ta tegi ta kuulsusrikaste pühade sarnaseks ja tõstis teda suureks, nii et ta vaenlased kartsid teda.
3 Oma sõnadega lõpetas ta imeteod ja tegi ta auliseks kuningate silmis ning andis talle käsu oma rahva eest ja näitas talle osa oma hiilgusest.
4 Ta pühitses teda oma ustavuses ja tasaduses ning valis ta kõigi seast.
5 Ta pani ta kuulma oma häält ja viis ta pimedasse pilve ning andis talle käsud tema palge ees, nimelt elu ja teadmise seaduse, et ta võiks õpetada Jaakobile oma lepinguid ja Iisraelile oma kohtuotsuseid.
6 Ta ülendas Aaroni, tema sarnase püha mehe, tema venna Leevi suguharust.
7 Ta tegi temaga igavese lepingu ja andis talle preesterluse rahva seas; ta kaunistas teda kaunite kaunistustega ja riietas ta hiilguse rüüga.
8 Ta pani temale täiusliku au; ja tugevdas teda rikkalike rõivaste, põlvpükste, pika kuube ja efoodiga.
9 Ja ta ümbritses teda granaatõunadega ja ümberringi paljude kuldsete kellukestega, et tema minnes kostaks häält ja häält, mida oleks kuulda templis, mälestusmärgiks oma rahva lastele;
10 Püha rõivaga, kullast ja sinisest siidist ja lillast, tikkimistööga, kohtuotsa rinnakilbiga ning urimi ja tummimiga;

11 Keerdunud helakaniga, kavala töömehe töö, kalliskividega, mis on raiutud nagu pitsatid, ja kullasse asetatud, ehtesepa töö, millele on graveeritud kiri mälestusmärgiks Iisraeli suguharude arvu järgi.
12 Ta asetas mitrale kullast krooni, kuhu oli graveeritud Pühadus, auehteis, kulukas töö, silmasoovid, hea ja ilus.
13 Enne teda ei olnud ühtegi sellist, ega keegi võõras ei pannud neid selga, vaid ainult tema lapsed ja tema laste lapsed igavesti.
14 Nende ohverdatakse iga päev kaks korda järjest ära.
15 Mooses pühitses ta ja võidis ta püha õliga; see määrati talle igavese lepinguga ja tema soole niikaua, kuni taevad jäävad püsima, et nad teeniksid teda ja täidaksid preesterluse ametit, ja õnnistage rahvast tema nimel.
16 Ta valis ta kõigi elavate inimeste seast, et tuua Issandale ohvreid, viirukit ja magusat lõhna mälestusmärgiks, et oma rahvale lepitada.
17 Ta andis talle oma käsud ja volitused kohtumäärustes, et ta õpetaks Jaakobile tunnistusi ja teavitaks Iisraeli oma seadustest.
18 Võõrad pidasid tema vastu vandenõu ja sõimasid teda kõrbes, isegi Daatani ja Abironi poolsed mehed ning Koori kogudus raevu ja vihaga.
19 Seda nägi Issand ja see ei meeldinud talle, ja tema vihases vihas nad hävitati. Ta tegi nendega imetegusid, hävitades nad tulise leegiga.
20 Aga ta tegi Aaroni auväärsemaks ja andis talle pärandi ning jagas temale saagi esmavilja; eriti valmistas ta ohtralt leiba:
21 Sest nad söövad Issanda ohvritest, mille ta andis talle ja tema soole.
22 Aga rahva maal ei olnud tal pärandit ega osa rahva seas, sest Issand ise on tema osa ja pärand.
23 Kolmas hiilguses on Piinees, Eleasari poeg, sest tal oli innukus Issanda kartuses ja ta tõusis julge südamega, kui rahvas pöördus tagasi ja tegi Iisraeli jaoks lepituse.
24 Seepärast sõlmiti temaga rahuleping, et ta on pühamu ja oma rahva pealik ning et temal ja tema järeltulijatel on igavesti preesterluse väärikus:
25 Vastavalt lepingule, mis oli sõlmitud Taavetiga, Iisai poja Juuda suguharust, et kuninga pärand kuulub ainult tema järeltulijale, nii et ka Aaroni pärand tuleb tema soole.
26 Andku Jumal teile tarkust oma südames, et mõistate kohut tema rahva üle õigusega, et nende head asjad ei kaotataks ja et nende au püsiks igavesti.

PEATÜKK 46

1 Jeesus, Nave poeg, oli sõdades vapper ja oli Moosese järglane prohvetiennustustes, kes tema nime järgi sai suureks Jumala valitute päästmiseks ja nende vastu tõusnud vaenlaste kättemaksuks, et ta annaks Iisraeli nende pärandiks.
2 Kui suure au sai ta, kui ta tõstis oma käed ja sirutas oma mõõga linnade vastu!
3 Kes enne teda nii vastu pidas? sest Issand ise tõi oma vaenlased tema juurde.
4 Kas päike ei läinud tagasi tema jõul? ja üks päev polnud sama pikk kui kaks?
5 Ta hüüdis Kõigekõrgemat Issandat, kui vaenlased teda igalt poolt ründasid; ja suur Issand kuulis teda.
6 Ja võimsa jõuga rahekividega pani ta lahingu vägivaldseks rahvaste vastu ja Beet-Horoni laskumisel hävitas ta need, kes hakkasid vastu, et rahvad teaksid kogu oma jõudu, sest ta sõdis Issanda ees. ja ta järgnes Vägevale.
7 Ka Moosese ajal tegi ta halastust, tema ja Kaaleb, Jefunne poeg, nii et nad panid kogudusele vastu ja hoidsid rahvast patu eest ning rahustasid kurja nurisemist.
8 Ja kuuesajast tuhandest jalakäijast jäeti need kaks alles, et viia nad pärandi hulka, nimelt maale, mis voolab piima ja mett.
9 Issand andis jõudu ka Kaalebile, kes jäi tema juurde kuni tema vanaduseni, nii et ta astus maa kõrgmäestikule ja tema seeme sai selle pärandiks.
10 Et kõik Iisraeli lapsed näeksid, et Issandat on hea järgida.
11 Ja kohtunike, igaühe nime järgi, kelle süda ei hooranud ega lahkunud Issandast, olgu nende mälestus õnnistatud!
12 Nende luud õitsegu oma kohalt ja nende laste nimi, keda austatakse, jäägu nende laste peale.
13 Saamuel, Issanda prohvet, oma Issanda armastatud, rajas kuningriigi ja võidis oma rahva üle vürste.
14 Issanda seaduse järgi mõistis ta kohut koguduse üle ja Issand austas Jaakobi.
15 Oma ustavuse kaudu leiti ta tõeliseks prohvetiks ja tema sõna järgi oli ta nägemuses ustav.
16 Ta hüüdis vägevat Issandat, kui ta vaenlased teda igalt poolt ründasid, kui ta pakkus imevat talle.
17 Ja Issand müristas taevast ja pani oma hääle kuuldavaks.
18 Ja ta hävitas türlaste vürstid ja kõik vilistite vürstid.
19 Ja enne oma pikka und protesteeris ta Issanda ja oma võitu ees: Ma ei ole võtnud kelleltki vara, nii palju kui kingi, ja keegi ei süüdistanud teda.
20 Ja pärast tema surma kuulutas ta prohvetlikult ja näitas kuningale oma lõppu ja tõstis prohvetlikult oma häält maa pealt, et kustutada rahva kurjus.

PEATÜKK 47

1 Ja pärast teda tõusis Naatan Taaveti ajal prohvetlikult kuulutama.
2 Nii nagu eemaldatakse tänuohvri rasv, nõnda valiti Taavet Iisraeli laste hulgast.
3 Ta mängis lõvidega nagu poegadega ja karudega nagu talledega.
4 Kas ta ei tapnud hiiglasena, kui ta oli alles noor? ja kas ta ei võtnud rahvalt teotust, kui ta tõstis oma käe kiviga lingus ja lõi maha Koljati kiitlemise?
5 Sest ta kutsus appi Kõigekõrgema Issanda; ja ta andis talle oma paremasse kätte jõudu tappa see vägev sõdalane ja püstitada oma rahva sarve.
6 Ja rahvas austas teda kümne tuhandega ja kiitis teda Issanda õnnistustega, et ta andis talle aukrooni.

7 Sest ta hävitas vaenlased igalt poolt ja tegi oma vastased vilistid tühjaks ja murdis nende sarve tänini.
8 Kõigis oma tegudes ülistas ta kõige kõrgemat Püha auhiilguse sõnadega; ta laulis kogu südamest laule ja armastas teda, kes ta tegi.
9 Ta pani ka lauljad altari ette, et nad laulaksid oma häältega magusaid helisid ja laulaksid iga päev oma lauludes kiitust.
10 Ta kaunistas nende pühad ja seadis paika pidulikud ajad kuni lõpuni, et nad ülisksid tema püha nime ja et templis kõlaks hommikust saati helisemine.
11 Issand võttis ära ta patud ja tõstis tema sarve igaveseks kõrgeks, ta andis talle kuningate lepingu ja aujärje Iisraelis.
12 Tema järel tõusis üles tark poeg ja elas tema pärast vabaduses.
13 Saalomon valitses rahuajal ja teda austati; sest Jumal muutis kõik tema ümber vaikseks, et ta võiks ehitada oma nimele maja ja valmistada oma pühamu igaveseks ajaks.
14 Kui tark sa olid oma nooruses ja nagu veeuputus, täis mõistust!
15 Su hing kattis kogu maa ja sa täitsid selle tumedate tähendamissõnadega.
16 Sinu nimi ulatus kaugele saarteni; ja oma rahu pärast olid sa armastatud.
17 Maad panid sind imestama sinu laulude ja vanasõnade, tähendamissõnade ja tõlgenduste pärast.
18 Issanda Jumala nimega, keda kutsutakse Issandaks Iisraeli Jumalaks, kogusid sa kulda nagu tina ja paljusid hõbedat kui pliid.
19 Sa kummardasid oma niued naiste ees ja su ihu allutati sind.
20 Sa määrisid oma au ja saastasid oma soo, nii et sa vihastasid oma lapsi ja kurvastasid oma rumaluse pärast.
21 Ja kuningriik jagunes ja Efraimist valitses mässumeelne kuningriik.
22 Aga Issand ei jäta iial maha oma halastust, ükski tema tegudest ei lähe hukka ega kaota oma valitute järeltulijaid ja tema seemet, kes teda armastab, ei võta ta ära; seepärast andis ta jäägi Jaakobile. ja temast juure Taavetile.
23 Nõnda puhkas Saalomon koos oma vanematega ja oma soost jättis ta enesele Roboami, rahva rumaluse ja selle, kellel polnud mõistust, kes pööras rahva ära oma nõu läbi. Seal oli ka Jerobeam, Nebati poeg, kes pani Iisraeli pattu tegema ja näitas Efraimile patu teed.
24 Ja nende patud said tohutult palju, nii et nad aeti maalt välja.
25 Sest nad otsisid kõike kurjust, kuni kättemaks neid tabas.

PEATÜKK 48

1 Siis tõusis prohvet Eelija kui tuli ja tema sõna põles nagu lamp.
2 Ta tõi neile suure nälja ja oma innuga vähendas nende arvu.
3 Issanda sõnaga sulges ta taeva ja lasi kolm korda alla tule.
4 Eelija, kuidas sind austati oma imeliste tegude eest! ja kes võiks hiilgada nagu sina!
5 Kes äratas üles surnud inimese surmast ja tema hinge surnute paigast Kõigekõrgema sõnaga.
6 Kes tõi kuningad hukatusse ja auväärsed mehed nende voodist välja:
7 Kes kuulis Issanda noomitust Siinail ja Hoorebil kättemaksukohust?
8 Kes määras kuningad kättemaksuks ja prohvetid, et tema järel edu saavutada.
9 Kes tõusis tulepöörisesse ja tuliste hobuste vankrisse.
10 Kes olid omal ajal määratud noomimiseks, et rahustada Issanda kohtu viha, enne kui see raevuks puhkeb, ja pöörata isa süda poja poole ja taastada Jaakobi suguharud.
11 Õndsad on need, kes sind nägid ja armastuses magasid; sest me elame kindlasti.
12 See oli Eelija, kes oli kaetud keeristormiga ja Eliiseus täitus tema vaimuga. Elamise ajal ei kõigutanud teda ükski vürst ega suutnud teda alistada.
13 Ükski sõna ei saanud temast jagu; ja pärast tema surma kuulutas tema keha prohvetlikult.
14 Ta tegi oma elus imesid ja tema surma korral olid tema teod imelised.
15 Kõige selle pärast ei parandanud rahvas meelt ega lahkunud oma pattudest, kuni nad rüüstati ja viidi oma maalt välja ja hajutati üle kogu maa; ometi jäi väike rahvas ja Taaveti kotta valitseja. :
16 Kellest mõned tegid, mis Jumalale meelepärast, ja mõned tegid patte paljuks.
17 Hesekias kindlustas oma linna ja tõi selle keskele vett: ta kaevas rauaga kõva kivi ja tegi kaevud vee jaoks.
18 Tema ajal tuli Sanherib üles ja läkitas Rabsasse ning tõstis oma käe Siioni vastu ja kiitles uhkelt.
19 Siis värisesid nende südamed ja käed ning neil oli valus nagu sünnitusel naistel.
20 Aga nad hüüdsid armulist Issandat ja sirutasid oma käed tema poole; ja kohe kuulis Püha neid taevast ja päästis nad Esay teenistuse kaudu.
21 Ta lõi assüürlaste vägesid ja tema ingel hävitas nad.
22 Sest Hesekias oli teinud seda, mis oli Issandale meelepärane, ja oli tugev oma isa Taaveti teedel, nagu prohvet Esai, kes oli suur ja ustav oma nägemuses, oli teda käskinud.
23 Tema ajal läks päike tagasi ja ta pikendas kuninga eluiga.
24 Ta nägi suure vaimuga, mis lõpuks sündima pidi, ja lohutas neid, kes Siionis leinasid.
25 Ta näitas, mis sündima peab igavesti, ja salajas asju või millal iganes need tulid.

PEATÜKK 49

1 Mälestus Josiast on nagu parfüümi koostis, mis on valmistatud apteekri kunstiga: see on magus nagu mesi kõigis suus ja nagu muusika veiniõhtul.
2 Ta käitus ausalt rahva pöördumisel ja võttis ära ülekohtu jäledused.
3 Ta suunas oma südame Issanda poole ja pani jumalatute ajal sisse Jumala kummardamise.

4 Kõik peale Taaveti ja Hesekiase ja Joosia olid vigased, sest nad hülgasid Kõigekõrgema seaduse ja isegi Juuda kuningad olid ebaõnnestunud.
5 Seepärast andis ta nende võimu teistele ja nende au võõrale rahvale.
6 Nad põletasid ära valitud pühamu linna ja tegid tänavad lagedaks, nagu ütleb Jeremija ennustus.
7 Sest nad palusid teda kurjalt, kes siiski oli prohvet, pühitsetud oma emaihus, et ta võiks välja juurida ja vaevata ja hävitada; ja et ta ka ehitaks ja istutaks.
8 See oli Hesekiel, kes nägi seda hiilgavat nägemust, mis talle ilmus keerubide vankril.
9 Sest ta mainis vaenlasi vihma all ja juhatas neid, kes läksid paremale.
10 Ja kaheteistkümnest prohvetist olgu mälestusmärk õnnistatud ja nende luud õitsegu taas oma kohalt, sest nad tööstisid Jaakobi ja päästsid nad kindla lootusega.
11 Kuidas võime Zorobabelit suurendada? isegi ta oli nagu signett paremal käel:
12 Nõnda oli ka Jeesus, Josedeki poeg, kes nende ajal ehitas koja ja püstitas Issandale püha templi, mis oli valmis igaveseks auhiilguks.
13 Ja väljavalitute seas oli Neemias, kelle kuulsus on suur, kes tõstis meie jaoks üles langenud müürid ja püstitas väravad ja trellid ning tõstis üles meie varemed.
14 Kuid maa peal ei loodud kedagi Eenoki sarnaseks; sest ta võeti maa pealt ära.
15 Ei olnud ka sündinud noort meest nagu Joosep, oma vendade maavalitsejat, rahvast, kelle luud oleksid olnud Issanda silmis.
16 Sem ja Seth olid inimeste seas suure au sees ja nii oli ka Aadam kõigist loodu elavatest olenditest kõrgem.

PEATÜKK 50

1 Ülempreester Siimon, Oniase poeg, kes oma eluajal maja uuesti parandas ja oma päevil templit kindlustas.
2 Ja tema poolt ehitati vundamendist topeltkõrgus, kõrge müürikindlus templi ümber.
3 Tema päevil oli veekogumispaak, mis oli mere ääres, kaetud vaskplaatidega.
4 Ta hoolitses templi eest, et see ei langeks, ja kindlustas linna piiramise vastu.
5 Kuidas austati teda rahva keskel, kui ta pühamust välja tuli!
6 Ta oli nagu koidutäht pilve keskel ja nagu kuu täiskuus.
7 Nagu päike paistab Kõigekõrgema templile ja nagu vikerkaar, mis valgustab heledates pilvedes.
8 Ja nagu roosiõis aasta kevadel, liiliad vete jõgede ääres ja viirukipuu oksad suvel.
9 Nagu tuli ja viiruk suitsutuskapis ja nagu pekstud kullast anum, mis on kaetud igasuguste vääriskividega.
10 Ja nagu ilus oliivipuu, mis kannab vilja, ja nagu küpressipuu, mis kasvab kuni pilvedeni.
11 Kui ta pani selga aurõiva ja oli riietatud hiilguse täiuslikkusega, kui ta läks püha altari juurde, tegi ta pühaduse rõiva auväärseks.
12 Kui ta võttis osad preestrite käest, seisis ta ise altari kolde juures ümberringi nagu noor seeder Liibanusel; ja palmipuud ümbritsesid teda ümberringi.
13 Nõnda olid kõik Aaroni pojad oma hiilguses ja Issanda ohvriannid nende käes kogu Iisraeli koguduse ees.
14 ja lõpetades talituse altari juures, et ta saaks ehtida Kõigevägevama ohvri,
15 Ta sirutas oma käe karika poole ja valas viinamarja verd ning valas altari jalamile magusalõhnalist lõhna kõige kõrgemale Kuningale.
16 Siis hüüdsid Aaroni pojad ja lõid hõbepasunaid ja tegid kuuldavale suurt häält, mälestuseks Kõigekõrgema ees.
17 Siis kogu rahvas kiirustas ja langes silmili maa peale, et kummardada oma Issandat, Kõigeväelisemat Jumalat, Kõigekõrgemat.
18 Lauljad laulsid ka oma häälega kiidulaulu, väga mitmekesise kõlaga tehti magusat meloodiat.
19 Ja rahvas palus Issandat, Kõigekõrgemat, palvetades halastaja ees, kuni Issanda pidulikkus oli lõppenud ja nad olid lõpetanud tema teenistuse.
20 Siis ta läks alla ja tõstis oma käed kogu Iisraeli laste koguduse peale, et anda oma huultega õnnistust Issandale ja rõõmustada tema nimel.
21 Ja nad kummardasid end teist korda kummardama, et saaksid õnnistuse Kõigekõrgemalt.
22 Nüüd siis õnnistage kõigi Jumalat, kes teeb ainult imelisi asju igal pool, kes tõstab meie päevad üsast peale üle ja teeb meiega oma halastust.
23 Ta annab meile südamest rõõmu ja rahu oleks meie päevil Iisraelis igavesti.
24 Et ta kinnitaks oma halastust meiega ja päästaks meid omal ajal!
25 On kahte tüüpi rahvaid, keda mu süda jälestab, ja kolmas pole rahvas.
26 Need, kes istuvad Samaaria mäel, ja need, kes elavad vilistite seas, ja see rumal rahvas, kes elab Sikemis.
27 Jeesus, Siraki poeg Jeruusalemmast, on sellesse raamatusse kirjutanud mõistmise ja teadmise õpetuse, kes valas oma südamest tarkust.
28 Õnnis on see, keda nendes asjades harjutatakse; ja kes need oma südamesse paneb, saab targaks.
29 Sest kui ta neid teeb, on ta kõiges tugev, sest Issanda valgus juhib teda, kes annab jumalakartlikele tarkust. Kiidetud olgu Issanda nimi igavesti. Aamen, aamen.

PEATÜKK 51

1 Jeesuse, Siiraki poja palve. Ma tänan sind, Issand ja kuningas, ja kiidan sind, Jumal, mu Päästja, ma kiidan sinu nime.
2 Sest sina oled mu kaitsja ja abiline ning kaitsed mu ihu hukatuse eest ja laimukeele püünistest ja huultest, kes valesid sepistavad, ja oled olnud mu abiline mu vastaste vastu.
3 ja päästsid mind nende halastuste rohkuse ja su nime suuruse järgi nende hammastest, kes olid valmis mind õgima, ja nende kätest, kes otsivad mu elu, ja paljudest kannatustest, mis Mul oli;

4 Tule lämbumisest igal pool ja tule keskelt, mida ma ei süüdanud;
5 Põrgu kõhu sügavusest, rüvedast keelest ja valedest sõnadest.
6 Süüdistades kuningale ülekohtust keelt, lähenes mu hing isegi surmani, mu elu oli lähedal põrgule.
7 Nad piirasid mind igalt poolt ja ei olnud kedagi, kes mind aitaks: ma otsisin inimeste abi, aga seda polnud.
8 Siis ma mõtlesin sinu halastuse peale, Issand, ja sinu vanade tegude peale, kuidas sa päästad need, kes sind ootavad, ja päästad nad vaenlaste käest.
9 Siis ma tõstsin oma anumised maa pealt üles ja palvetasin surmast pääsemist.
10 Ma hüüdsin Issandat, oma Issanda Isa, et ta ei jätaks mind maha mu hädade päevil ja uhketel aegadel, kui abi polnud.
11 Ma kiidan alati su nime ja laulan kiitust tänuga; ja nii võeti minu palve kuulda:
12 Sest sa päästsid mind hukatusest ja päästsid mind kurjast ajast; sellepärast ma tänan ja kiidan sind ning õnnistan nende nime, Issand!
13 Kui olin veel noor või kunagi välismaal käisin, soovisin ma avalikult oma palves tarkust.
14 Ma palvetasin tema eest templi ees ja otsin teda lõpuni.
15 Õiest kuni viinamarja küpsemiseni on mu süda temast rõõmu tundnud: mu jalg käis õiget teed, noorusest peale otsisin teda.
16 Ma kummardasin veidi kõrva ja võtsin ta vastu ja sain palju õpetusi.
17 Mul oli sellest kasu, seepärast annan ma au sellele, kes mulle tarkust annab.
18 Sest ma tahtsin teha tema järgi ja järgisin tõsiselt seda, mis on hea; nii et ma ei häbene.
19 Mu hing on temaga maadelnud ja ma olin oma tegudes täpne: sirutasin oma käed taeva poole ja nutsin oma teadmatuse pärast teda.
20 Ma suunasin oma hinge tema poole ja leidsin ta puhtuses. Minu süda on olnud temaga algusest peale ühendatud, seepärast ei jäeta mind maha.
21 Mu süda oli mures teda otsides; seepärast olen ma saanud hea vara.
22 Issand on andnud mulle keele minu palgaks ja ma kiidan teda sellega.
23 Tulge minu juurde, te õppimatud, ja elage õppimise kojas!
24 Miks te olete aeglased ja mida te selle peale ütlete, kui teie hinged on väga janunevad?
25 Ma avasin oma suu ja ütlesin: 'Ostke ta endale ilma rahata!
26 Pane oma kael ikke alla ja lase oma hing saada õpetust, teda on raske leida.
27 Vaadake oma silmadega, kuidas mul on vähe vaeva ja ma olen saanud palju puhkust.
28 Õppige suure rahasummaga ja saage temalt palju kulda.
29 Rõõmustage su hing tema halastusest ja ärge häbenege tema kiitust.
30 Tehke oma tööd õigel ajal ja tema annab teile tasu omal ajal.

Book of Baruch

Baruki raamat

1. PEATÜKK

1 Ja need on sõnad raamatust, mille Baaruk, Neria poeg, Maasiase poeg, Sedekia poeg, Kelkia poja Asadja poeg, kirjutas Babülonis,
2 Viiendal aastal ja kuu seitsmendal päeval, mis kell kaldealased vallutasid Jeruusalemma ja põletasid selle tulega.
3 Ja Baaruk luges selle raamatu sõnu Juuda kuninga Jehonja, Joakimi poja kuuldes ja kogu selle rahva kuuldes, kes tulid seda raamatut kuulama,
4 Ja aadlike ja kuningapoegade ning vanemate ja kogu rahva kuuldes, madalaimast kõrgeimani, kõigi nende seas, kes elasid Babülonis Sudi jõe ääres.
5 Selle peale nad nutsid, paastusid ja palvetasid Issanda ees.
6 Nad kogusid ka raha vastavalt iga inimese jõule:
7 Ja nad saatsid selle Jeruusalemma ülempreester Joachimile, Salomi poja Kelkia pojale, ja preestritele ja kogu rahvale, kes leiti tema juures Jeruusalemmast,
8 Samal ajal, kui ta võttis vastu Issanda koja riistad, mis viidi templist välja, et viia need tagasi Juuda maale, Sivani kuu kümnendal päeval, nimelt hõbenõud, mida Sedekia Jada kuningas Joosia poeg oli teinud,
9 Pärast seda oli Babüloonia kuningas Nabukadonosor Jehonja, vürstid ja vangid ja vägevad mehed ja maa rahva Jeruusalemmast ära viinud ja Babüloni viinud.
10 Ja nad ütlesid: 'Vaata, me oleme saatnud teile raha, et osta teile põletusohvreid, patuohvreid ja suitsutusohvreid ning valmistada mannat ja ohverdada Issanda, meie Jumala altaril.
11 Ja palvetage Paabeli kuninga Nabuchodonosori ja tema poja Baltasari elu eest, et nende päevad oleksid maa peal nagu taevapäevad.
12 Ja Issand annab meile jõudu ja teeb meie silmad heledamaks ja me elame Paabeli kuninga Nabukadonosori ja tema poja Baltasari varju all ning teenime neid palju päevi ja leiame armu nende silmis. .
13 Paluge ka meie eest Issandat, meie Jumalat, sest me oleme pattu teinud Issanda, oma Jumala vastu; ja tänini ei ole Issanda raev ja tema viha meist pöördunud.
14 Ja te lugege seda raamatut, mille oleme teile saatnud, et tunnistada Issanda kojas pühade ja pühade ajal.
15 Ja te öelge: Issandale, meie Jumalale, kuulub õigus, aga meile on nägude segadus, nagu see on juhtunud tänapäeval, Juuda elanikele ja Jeruusalemma elanikele.
16 Ja meie kuningatele ja meie vürstidele ja preestritele ja meie prohvetitele ja meie vanematele.
17 Sest me oleme pattu teinud Issanda ees,
18 Ja ei kuulanud teda ega võtnud kuulda Issanda, meie Jumala häält, et käia käskude järgi, mille ta meile avalikult andis.
19 Alates päevast, mil Issand tõi meie esivanemad Egiptusemaalt välja, kuni tänapäevani, oleme olnud Issandale, oma Jumalale, sõnakuulmatud ega olnud hoolimatud, jättes tema häält kuulmata.
20 Mispärast jäid meie külge kurjad ja needus, mille Issand määras oma sulase Moosese poolt ajal, mil ta tõi meie esiisad Egiptusemaalt välja, et anda meile maa, mis voolab piima ja mett, nagu see on. on seda päeva näha.
21 Sellegipoolest ei ole me kuulnud Issanda, oma Jumala häält kõigi prohvetite sõnade järgi, kelle ta meile läkitas:
22 Aga igaüks järgis oma õela südame mõtteid, teenides võõraid jumalaid ja tehes kurja Issanda, meie Jumala silmis.

2. PEATÜKK

1 Seepärast on Issand täitnud oma sõna, mille ta on kuulutanud meie ja meie kohtumõistjate vastu, kes mõistsid kohut Iisraeli ja meie kuningate ja meie vürstide ning Iisraeli ja Juuda meeste vastu,
2 tuua meile suuri nuhtlusi, mille sarnaseid pole kunagi juhtunud kogu taeva all, nagu juhtus Jeruusalemmas, vastavalt sellele, mis oli kirjutatud Moosese seadusesse;
3 Et mees sööks oma poja liha ja oma tütre liha.
4 Pealegi on ta andnud nad alistuma kõikidele kuningriikidele, mis meie ümber on, et olla häbiks ja lagedaks kogu ümberkaudse rahva seas, kuhu Issand nad on pillutanud.
5 Nõnda meid alandati ega ülendatud, sest oleme pattu teinud Issanda, oma Jumala vastu ega olnud tema häälele kuulekad.
6 Issandale, meie Jumalale, on õigus, aga meile ja meie esiisadele on häbi, nagu täna paistab.
7 Sest kõik need nuhtlused on tabanud meid, mis Issand on kuulutanud meie peale
8 Ometi me ei ole palvetanud Issanda ees, et me võiksime igaüks ära pöörata oma kurja südame kujutlusvõimest.
9 Seepärast valvas Issand meie üle kurja ja Issand on selle meie peale toonud, sest Issand on õige kõigis oma tegudes, mida ta on meile käskinud.

10 Ometi ei ole me kuulnud tema häält, et käia Issanda käskude järgi, mille Ta on meile andnud.
11 Ja nüüd, Issand, Iisraeli Jumal, sa oled toonud oma rahva Egiptusemaalt välja võimsa käe ja kõrge käega ja tunnustähtede ja imede ja suure väega ning oled saanud endale nime, nagu sel päeval paistab:
12 Issand, meie Jumal, me oleme pattu teinud, oleme teinud jumalakartmatuid, me oleme käitunud ülekohtuselt kõigis sinu korraldustes.
13 Pöördu oma viha meist, sest meid on jäänud väheks paganate sekka, kuhu sa meid laiali oled ajanud.
14 Kuulake, Issand, meie palveid ja meie anumisi, päästa meid enda pärast ja andke meile armu nende ees, kes on meid ära viinud.
15 Et kogu maailm teaks, et sina oled Issand, meie Jumal, sest Iisraeli ja tema järeltulijaid kutsutakse sinu nime järgi.
16 Issand, vaata alla oma pühast majast ja mõtle meile; Issand, kummarda oma kõrv, et meid kuulda.
17 Ava oma silmad ja vaata! sest surnud, kes on haudades ja kelle hing on ihust võetud, ei anna Issandale kiitust ega õigust.
18 Aga hing, kes on väga kurnatud, vajub ja kurnab, ja silmad, mis on kurnatud, ja näljane hing, kiidavad ja tunnistavad sind, Issand.
19 Seepärast me ei palu alandlikult sinu ees, Issand, meie Jumal, oma vanemate ja meie kuningate õiguse pärast.
20 Sest sa oled saatnud oma viha ja pahameele meie peale, nagu sa oled rääkinud oma sulaste prohvetite kaudu, öeldes:
21 Nõnda ütleb Issand: Kummardage oma õlad, et teenida Paabeli kuningat. Nii jääte maale, mille ma andsin teie vanemaile!
22 Aga kui te ei kuule Issanda häält, et teenida Paabeli kuningat,
23 Ma lõpetan Juuda linnadest ja väljastpoolt Jeruusalemmas rõõmuhääle ja rõõmuhääle, peigmehe ja mõrsja hääle, ja kogu maa jääb lagedaks. elanikke.
24 Aga me ei taha kuulda su häält, et teenida Paabeli kuningat; seepärast oled sa teinud heaks sõnad, mis sa rääkisid oma sulaste prohvetite kaudu, nimelt et meie kuningate luud ja meie vanemate luud oma kohalt ära viia.
25 Ja vaata, nad on heidetud päevakuumusesse ja öisesse pakasesse ning nad surid suurtes viletsustes nälja, mõõga ja katku läbi.
26 Ja koja, mida kutsutakse sinu nime järgi, oled sa hävitanud, nagu seda täna nähakse, Iisraeli soo ja Juuda soo kurjuse pärast.
27 Issand, meie Jumal, sa oled meiega käitunud kogu oma headuse ja kõige selle suure halastuse järgi,
28 Nagu sa ütlesid oma sulase Moosese kaudu päeval, mil sa käskisid tal kirjutada seadus Iisraeli laste ees, öeldes:
29 Kui te ei kuule minu häält, muutub see väga suur rahvahulk rahvaste seas väikeseks, kuhu ma nad hajutan.
30 Sest ma teadsin, et nad ei taha mind kuulda, sest see on kangekaelne rahvas, aga oma vangistuse maal peavad nad end meeles pidama.
31 Ja nad saavad teada, et mina olen Issand, nende Jumal, sest ma annan neile südame ja kõrvad, et nad kuuleksid.
32 Ja nad kiidavad mind oma vangistuse maal ja mõtlevad minu nimele,
33 ja pöörduge tagasi nende kange kaela ja oma kurjade tegude eest, sest nad peavad meeles oma vanemate teed, kes Issanda ees pattu tegid.
34 Ja ma toon nad tagasi maale, mille ma vandega tõotasin nende vanematele, Aabrahamile, Iisakile ja Jaakobile, ja nad on selle isandad; ja ma suurendan neid, ja nad ei vähene.
35 Ja ma teen nendega igavese lepingu, et olen nende Jumal, ja nemad on minu rahvas; ja ma ei aja enam oma rahvast Iisraeli maalt välja, mille ma neile olen andnud.

3. PEATÜKK

1 Kõigeväeline Issand, Iisraeli Jumal, ahastuses hing, rahutu vaim, hüüab sinu poole.
2 Kuule, Issand, ja halasta! sest sina oled armuline ja halasta meie peale, sest me oleme sinu ees pattu teinud!
3 Sest sina jääd vastu igavesti ja me hukkume täielikult.
4 Kõigeväeline Issand, Iisraeli Jumal, kuula nüüd surnud iisraellaste ja nende laste palveid, kes on sinu ees pattu teinud ega võtnud kuulda sinu, oma Jumala häält, sest need nuhtlused jäävad meisse. .
5 Ärge pidage meeles meie esiisade süütegusid, vaid mõelge oma vägevusele ja oma nimele praegu, praegu.
6 Sest sina oled Issand, meie Jumal, ja Sind, Issand, me kiidame.
7 Ja sellepärast oled sa pannud oma hirmu meie südamesse, et hüüda appi sinu nime ja kiidame sind oma vangistuses, sest me oleme meelde

tuletanud kogu oma esiisade ülekohtu, kes sinu ees pattu tegid.
8 Vaata, me oleme veel täna oma vangistuses, kuhu sa meid laiali ajasid, teotuseks ja needuseks ning meie vanemate kõigi süütegude järgi, mis on lahkunud Issandast, meie Jumalast.
9 Kuula, Iisrael, elu käske, kuula, et mõista tarkust.
10 Kuidas saab Iisrael, et sa oled oma vaenlaste maal, et sa oled vanaks jäänud võõral maal, et sa oled surnutega rüvetatud?
11 Kas sind loetakse nende hulka, kes lähevad hauda?
12 Sa oled hüljanud tarkuse allika.
13 Sest kui sa oleksid käinud Jumala teed, oleksid sa elanud rahus igavesti.
14 Õppige, kus on tarkus, kus on jõud, kus on mõistmine; et sa ka teaksid, kus on päevade pikkus ja elu, kus on silmade valgus ja rahu.
15 Kes on tema koha teada saanud? või kes on sattunud tema varandusse?
16 Kuhu on saanud paganate vürstid ja metsalised maa peal?
17 Need, kellel oli ajaviide taevalindudega, ja need, kes varusid hõbedat ja kulda, mille peale inimesed loodavad ega teinud oma saamistele lõppu?
18 Sest need, kes tegid hõbedat ja olid nii ettevaatlikud ja kelle teod on uurimatud,
19 Nad on kadunud ja langenud hauda ning teised tulevad nende asemele.
20 Noored mehed on näinud valgust ja elanud maa peal, aga teadmise teed nad ei tunne,
21 Ei mõistnud selle radu ega hoidnud seda kinni: nende lapsed olid sellest teelt kaugel.
22 Sellest pole kuuldud Kanaanis ega nähtud Teemanis.
23 Agareenid, kes otsivad tarkust maa peal, Merani ja Themani kaupmehed, muinasjuttude autorid ja mõistuse tõttu otsijad; ükski neist pole tundnud tarkuse teed ega mäleta tema radu.
24 Iisrael, kui suur on Jumala koda! ja kui suur on tema valduse koht!
25 Suur ja sellel pole lõppu; kõrge ja mõõtmatu.
26 Seal olid algusest peale kuulsad hiiglased, kes olid nii suurt kasvu ja sõjatundjad.
27 Neid ei ole Issand valinud ega andnud neile teadmise teed.
28 Aga nad hävitati, kuna neil polnud tarkust, ja nad hukkusid oma rumaluse tõttu.
29 Kes on läinud taevasse, võtnud ta ja toonud ta pilvedest alla?
30 Kes on läinud üle mere ja leidnud ta ja toob ta puhta kulla eest?
31 Ükski inimene ei tea tema teed ega mõtle tema teele.
32 Aga kes teab kõike, see tunneb teda ja on ta leidnud oma mõistusega; see, kes valmistas maa igavesti, on täitnud selle neljajalgsete metsalistega.
33 Kes saadab valgust välja ja see läheb, kutsub seda uuesti ja see kuuletub talle hirmuga.
34 Tähed särasid nende kellades ja rõõmustasid. Kui ta neid kutsub, ütlevad nad: 'Siin me oleme! ja nõnda näitasid nad rõõmsalt valgust sellele, kes nad tegi.
35 See on meie Jumal ja temaga võrreldes ei peeta kedagi teist
36 Ta on saanud teada kogu teadmiste tee ja andnud selle oma sulasele Jaakobile ja oma armsale Iisraelile.
37 Pärast seda näitas ta end maa peal ja vestles inimestega.

4. PEATÜKK

1 See on Jumala käskude raamat ja seadus, mis kestab igavesti: kõik, kes seda peavad, ärkavad ellu; aga kes lahkub, see sureb.
2 Pööra end, Jaakob, ja võta sellest kinni: käi selle valguse ees, et sind valgustaks.
3 Ära anna oma au teisele ega seda, mis sulle kasulik on, võõrale rahvale.
4 Oo, Iisrael, meie oleme õnnelikud, sest meile on tehtud teatavaks asjad, mis on Jumalale meelepärased.
5 Olge rõõmsad, mu rahvas, Iisraeli mälestusmärk!
6 Teid ei müüdud rahvastele mitte teie hukatuseks, vaid kuna te vihastasite Jumalat, anti teid vaenlaste kätte.
7 Sest te ärritasite teda, kes teid lõi, ohverdades kuraditele, mitte Jumalale.
8 Te olete unustanud igavese Jumala, kes teid kasvatas; ja te olete kurvastanud Jeruusalemma, kes teid toitis.
9 Sest kui ta nägi Jumala viha tulevat teie peale, ütles ta: "Kuule, oo, kes elate Siioni ümbruses! Jumal on toonud minu peale suure leina!
10 Sest ma nägin oma poegade ja tütarde vangistust, mille igavene aeg neile tõi.
11 Ma toitsin neid rõõmuga; kuid saatis nad minema nuttes ja leinas.
12 Ärgu rõõmustage ükski minu üle, kes olen lesk ja paljude poolt maha jäetud, kes mu laste pattude pärast olen maha jäetud; sest nad lahkusid Jumala seadusest.

13 Nad ei tundnud tema määrusi, ei käinud tema käskude järgi ega kõndinud distsipliini radadel tema õiguses.
14 Tulgu need, kes Siioni ümbruses elavad, ja pidage meeles minu poegade ja tütarde vangistust, mille igavene on neile toonud.
15 Sest ta on toonud nende kallale rahva kaugelt, häbitu rahva ja võõra keelega, kes ei austanud vanainimesi ega halasta last.
16 Need on ära viinud lesknaise kallid armsad lapsed ja jätnud ta üksinda tühjaks ilma tütardeta.
17 Aga mida ma saan sind aidata?
18 Sest see, kes need nuhtlused teie peale tõi, päästab teid teie vaenlaste käest.
19 Minge oma teed, mu lapsed, minge oma teed, sest ma olen mahajäetud.
20 Ma olen seljast pannud rahurõivad ja pannud selga oma palvekotiriide. Ma hüüan oma päevadel igavese poole.
21 Olge rõõmsad, mu lapsed, hüüdke Issanda poole, ja ta päästab teid vaenlaste võimust ja käest.
22 Sest ma loodan igavesele, et ta päästab teid; ja rõõm on tulnud mulle Pühalt halastuse pärast, mis saabub teile peagi meie Igavese Päästja poolt.
23 Sest ma läkitasin teid leina ja nutmisega välja, aga Jumal annab teid mulle tagasi rõõmu ja rõõmuga igavesti.
24 Nagu nüüd on Siioni naabrid näinud teie vangistust, nii näevad nad varsti teie päästet meie Jumala käest, kes tuleb teie peale suure auhiilguse ja igavese säraga.
25 Mu lapsed, kannatage kannatlikult seda viha, mis teie peale on tulnud Jumalalt, sest teie vaenlane on teid taga kiusanud; aga varsti sa näed tema hävingut ja tallad ta kaela.
26 Minu õrnad on läinud karmi teed ja nad on ära viidud kui vaenlaste püütud kari.
27 Olge lohutatud, mu lapsed, ja hüüdke Jumala poole, sest teid meenutab see, kes selle teie peale tõi.
28 Sest otsekui sa tahtsid Jumalast eksida, nõnda, kui oled tagasi pöördunud, otsi teda kümme korda rohkem.
29 Sest see, kes on toonud teile need nuhtlused, toob teile igavese rõõmu koos teie päästega.
30 Ole hea süda, Jeruusalemm, sest see, kes sulle selle nime andis, lohutab sind.
31 Õnnetud on need, kes sind vaevasid ja sinu langemise üle rõõmustasid.
32 Viletsad on linnad, mida su lapsed teenisid; vilets on see, kes võttis vastu su pojad.
33 Sest nagu ta rõõmustas sinu hukatuse üle ja rõõmustas sinu langemise üle, nõnda kurvastab ta oma hävituse pärast.
34 Sest ma võtan ära tema suure rahvahulga rõõmu ja tema uhkus muutub leinaks.
35 Sest igavesest ajast tuleb tema peale tuli, kaua kestev; ja temas elavad kuradid pikka aega.
36 Jeruusalemm, vaata enda ümber ida poole ja vaata rõõmu, mis tuleb sulle Jumalalt.
37 Vaata, tulevad su pojad, kelle sa ära läkitad, nad tulevad kokku idast läände Püha sõna läbi, rõõmustades Jumala aust.

5. PEATÜKK

1 Võta seljast, Jeruusalemm, leina ja viletsuse rõivad ja pane selga auhiilgus, mis tuleb Jumalalt igavesti.
2 Viska enda ümber kahekordne rüü selle õigusest, mis tuleb Jumalalt; ja pane oma pähe igavese hiilguse diadeem.
3 Sest Jumal näitab sinu sära kõigile maadele taeva all.
4 Sest Jumal nimetab sinu nime igavesti õiguse rahuks ja Jumala kummardamise au.
5 Tõuse, Jeruusalemm, tõuse kõrgele ja vaata ida poole, ja vaata, su lapsed on kogunenud läänest itta Püha sõna peale, rõõmustades Jumala mälestuse üle.
6 Sest nad lahkusid sinu juurest jalgsi ja nende vaenlased viisid nad minema, aga Jumal toob nad sinu juurde auhiilgusega ülendatud kui kuningriigi lapsed.
7 Sest Jumal on määranud, et kõik kõrged künkad ja kauakestvad kaldad langetatakse ja orud täidetakse, et teha tasapinda, et Iisrael võiks minna turvaliselt Jumala auhiilguses,
8 Veelgi enam, isegi metsad ja kõik magusalt lõhnavad puud varjutavad Iisraeli Jumala käsu ees.
9 Sest Jumal juhib Iisraeli rõõmuga oma auhiilguse valguses temalt lähtuva halastuse ja õigusega.

Letter of Jeremiah

Jeremija kiri

1. PEATÜKK

1 koopia kirjast, mille Jeremy saatis neile, keda babüloonlaste kuningas pidi Babüloni vangi viima, et kinnitada, nagu Jumal talle käskis.
2 Pattude pärast, mida olete teinud Jumala ees, viib teid Babüloonia kuningas Nabuchodonosor vangidesse Babüloni.
3 Nii et kui te jõuate Paabelisse, jääte sinna paljudeks aastateks ja pikaks ajaks, nimelt seitsmeks põlveks; ja pärast seda toon teid rahumeelselt sealt ära.
4 Nüüd näete Babülonis õlgadel kantud hõbe-, kulla- ja puidujumalaid, mis panevad rahvad kartma.
5 Olge siis ettevaatlik, et te ei oleks võõraste sarnased ega olge nende seast, kui näete rahvahulka nende ees ja taga neid kummardamas.
6 Aga öelge oma südames: Issand, me peame sind kummardama.
7 Sest minu ingel on teiega ja mina ise hoolitsen teie hingede eest.
8 Nende keel on töömehe poolt poleeritud, nad ise on kullatud ja kaetud hõbedaga; ometi on nad valed ega oska rääkida.
9 Ja nad võtavad kulda otsekui neitsile, kes armastab geiks minna, ja teevad nad oma jumalate peadele kroonid.
10 Vahel annavad ka preestrid oma jumalatelt kulda ja hõbedat ning kingivad selle endale.
11 Jah, nad annavad sellest tavalistele hooradele ja katavad need rõivastega nagu mehed, olles hõbejumalad ning kullast ja puidust jumalad.
12 Ometi ei suuda need jumalad end rooste ja koi eest päästa, kuigi nad on kaetud purpursete rõivastega.
13 Nad pühivad oma nägusid pühakoja tolmu pärast, kui neid on palju.
14 Ja see, kes ei suuda surmata seda, kes temaga kurja teeb, hoiab käes valitsuskeppi, nagu oleks ta maakohtunik.
15 Tema paremas käes on ka pistoda ja kirves, kuid ta ei päästa end sõjast ja varastest.
16 Millest teatakse, et nad ei ole jumalad; seepärast ärge kartke neid!
17 Sest nagu anum, mida inimene kasutab, pole midagi väärt, kui see katki läheb; nõnda on ka nende jumalatega: kui nad templisse seatakse, on nende silmad tolmu täis nende jalgade läbi, kes sisse astuvad.
18 Ja nagu uksed on igalt poolt kaitstud selle vastu, kes kuningat solvab, et ta on sunnitud kannatama surma, nõnda ka preestrid kinnitavad oma templid uste, lukkude ja trellidega, et nende jumalaid röövlitega ei rikutaks.
19 Nad süütavad neile küünlaid, jah, rohkem kui iseenda jaoks, millest nad ei näe ühtegi.
20 Nad on nagu üks templi taladest, kuid nad ütlevad, et nende südant närivad asjad, mis maa seest välja hiilivad; ja kui nad söövad neid ja nende riideid, ei tunne nad seda.
21 Nende näod on mustad suitsust, mis templist väljub.
22 Nende kehade ja peade peal istuvad nahkhiired, pääsukesed ja linnud ning ka kassid.
23 Sellest saate teada, et nad ei ole jumalad; seepärast ärge kartke neid!
24 Hoolimata kullast, mis nende ümber on, et neid ilusaks muuta, kui nad roostet maha ei pühi, ei lähe nad särama, sest sulatatuna ei tundnud nad seda.
25 Asjad, milles hinge ei jää, ostetakse kõrgeima hinna eest.
26 Neid kantakse õlgadele ja neil pole jalgu, millega nad kuulutavad inimestele, et nad pole midagi väärt.
27 Ka need, kes neid teenivad, tunnevad häbi, sest kui nad igal ajal maha kukuvad, ei saa nad ise üles tõusta; kui nad püsti seatakse, ei saa nad ka ise liikuda, ega ka siis, kui nad on kummardunud, kas nad suudavad end sirgeks ajada, aga nad panevad neile kingitusi nagu surnutele.
28 Mis puutub asjadesse, mis neile ohverdatakse, siis nende preestrid müüvad ja kuritarvitavad; samamoodi panevad nende naised osa sellest soola sisse; aga vaestele ja jõuetutele ei anna nad sellest midagi.
29 Menstruatsiooniga naised ja lapseootel naised söövad oma ohverdusi; sellest saate teada, et nad ei ole jumalad. Ärge kartke neid!
30 Sest kuidas saab neid jumalateks nimetada? sest naised seavad liha hõbe-, kulla- ja puidujumalate ette.
31 Ja preestrid istuvad oma templites, riided lõhki, pead ja habe aetud ja neil ei ole midagi peas.
32 Nad möirgavad ja kisendavad oma jumalate ees, nagu inimesed pidudel, kui keegi on surnud.
33 Ka preestrid võtavad riided seljast ning panevad selga oma naised ja lapsed.
34 Ükskõik, kas keegi teeb neile kurja või head, nad ei saa seda tasuda: nad ei saa kuningat püstitada ega teda alistada.
35 Samamoodi ei saa nad anda rikkust ega raha: kui keegi annab neile tõotuse ega täida seda, ei nõua nad seda.
36 Nad ei päästa kedagi surmast ega päästa nõrku vägeva käest.
37 Nad ei saa pimedat tagasi nägema ega aidata kedagi tema ahastuses.
38 Nad ei saa halastada lesknaisele ega teha head orjale.

39 Nende puidust jumalad, mis on kaetud kulla ja hõbedaga, on nagu kivid, mis on mäest välja raiutud: need, kes neid kummardavad, saavad häbisse.
40 Kuidas peaks siis inimene mõtlema ja ütlema, et nad on jumalad, kui isegi kaldealased ise neid häbistavad?
41 Kui nad näevad üht tumma, kes ei oska rääkida, siis nad toovad ta ja paluvad Belit, et ta räägiks, nagu ta saaks aru.
42 Ometi ei saa nad sellest ise aru ega jäta neid, sest neil pole teadmisi.
43 Ka naised nööridega, kes istuvad teedel, põletavad klii lõhnaõliks, aga kui keegi neist magab temaga koos möödujate tõmbamisel, heidab ta oma kaaslast, et teda ei peetud nii vääriliseks kui iseennast. ega tema juhe katki.
44 Kõik, mis nende seas tehakse, on vale. Kuidas siis arvata või öelda, et nad on jumalad?
45 Need on valmistatud puuseppadest ja kullasseppadest: need ei saa olla midagi muud, kui töölised lasevad neil olla.
46 Ja need ise, kes nad tegid, ei saa kunagi kaua jätkata; kuidas peaksid siis neist tehtud asjad olema jumalad?
47 Sest nad jätsid neile, kes pärast tulevad, valet ja teotust.
48 Sest kui neid tabab sõda või katk, peavad preestrid omavahel nõu, kuhu nad koos nendega peidus olla.
49 Kuidas siis inimesed ei mõista, et nad ei ole jumalad, kes ei suuda päästa end sõjast ega katkust?
50 Sest kuna need on ainult puidust ning kaetud hõbeda ja kullaga, siis saadakse edaspidi teada, et need on valed.
51 Ja kõigile rahvastele ja kuningatele paistab ilmselgelt, et nad ei ole jumalad, vaid inimeste kätetööd ja et neis ei ole Jumala tööd.
52 Kes siis ei teaks, et nad ei ole jumalad?
53 Sest nad ei saa püstitada maale kuningat ega anda inimestele vihma.
54 Nad ei saa kohut mõista ega heastada ülekohut, olles võimetud, sest nad on nagu varesed taeva ja maa vahel.
55 Mispeale kui tuli langeb puust või kulla või hõbedaga kaetud jumalakojale, põgenevad nende preestrid ja põgenevad; aga nad ise põletatakse nagu talad.
56 Pealegi ei suuda nad vastu seista ühelegi kuningale ega vaenlasele: kuidas saab siis arvata või öelda, et nad on jumalad?
57 Ka need puidust jumalad, mis on kaetud hõbeda või kullaga, ei pääse põgenema ei varaste ega röövlite eest.
58 Kelle kuld ja hõbe ja rõivad, millega nad on riietatud, vägevad võtavad ja lähevad minema, ega nad ei suuda ennast aidata.
59 Seetõttu on parem olla kuningas, kes näitab oma võimu, või kasumlik anum majas, mida omanik peab kasutama, kui sellised valejumalad; või olla uks majas, hoida seal selliseid asju, kui sellised valejumalad. või puusammas palees, kui sellised valejumalad.
60 Sest päike, kuu ja tähed, olles eredad ja saadetud täitma oma ametit, on kuulekad.
61 Samamoodi on välku, kui see puhkeb, hästi näha; ja samamoodi puhub tuul igas riigis.
62 Ja kui Jumal käsib pilvedel minna üle kogu maailma, teevad nad nii, nagu neil on kästud.
63 Ja tuli, mis on saadetud ülalt mägesid ja metsi hävitama, teeb, nagu kästakse, aga need ei ole nende sarnased ei näiliselt ega vägevalt.
64 Seetõttu ei saa arvata ega öelda, et nad on jumalad, kuna nad ei ole võimelised mõistma kohut põhjuste üle ega tegema inimestele head.
65 Teades, et nad ei ole jumalad, ärge kartke neid,
66 Sest nad ei saa kuningaid needa ega õnnistada.
67 Nad ei saa näidata märke taevas paganate seas ega särada nagu päike ega valgustada nagu kuu.
68 Metsalised on neist paremad, sest nad võivad katte alla jääda ja end aidata.
69 Siis pole meile sugugi selge, et nad on jumalad. Seetõttu ärge kartke neid.
70 Sest otsekui kard kurgiaias ei hoia midagi, nii on nende puidust jumalad, mis on kaetud hõbeda ja kullaga.
71 Ja ka nende puidust jumalad, mis on kaetud hõbeda ja kullaga, on nagu valge okas viljapuuaias, millel istuvad kõik linnud; nagu ka surnukehale, mis on ida pool pimedusse.
72 Ja te tunnete, et nad ei ole jumalad, ereda lilla järgi, mis nende peal mädaneb, ja pärast seda süüakse nad ise ära ja saavad maal teoks.
73 Seepärast on parem õige mees, kellel pole ebajumalaid, sest ta on kaugel teotusest.

Asarja Palve

1. PEATÜKK

1 Ja nad kõndisid keset tuld, kiites Jumalat ja õnnistades Issandat.
2 Siis tõusis Asarjas püsti ja palvetas nõnda; ja keset tuld suu avades ütles:
3 Kiidetud oled sina, Issand, meie vanemate Jumal! Sinu nimi on igavesti kiitmise ja austamise väärt
4 Sest sa oled õige kõiges, mida sa meile teinud oled: jah, kõik su teod on tõesed, su teed on õiged ja kõik su otsused on tõesed.
5 Kõiges, mis sa oled toonud meile ja meie esiisade pühale linnale, nimelt Jeruusalemmale, oled sa mõistnud tõelist kohut, sest sa tõid kõik need asjad meie pattude pärast tõe ja kohtumõistmise järgi.
6 Sest me oleme pattu teinud ja teinud ülekohut, lahkudes sinu juurest.
7 Me oleme kõiges eksinud ega kuulanud su käske ega pidanud neid ega teinud nii, nagu sa oled meid käskinud, et meil läheks hästi.
8 Mispärast kõik, mida sa oled meile toonud, ja kõik, mis sa oled meile teinud, oled sa teinud tõelise kohtuotsuse järgi.
9 Ja sa andsid meid seadusevastaste vaenlaste, kõige vihkamate Jumala hülgajate ja ülekohtuse kuninga ja kõige õelama kätte kogu maailmas.
10 Ja nüüd ei saa me oma suud lahti teha, oleme saanud sinu sulastele häbiks ja teotuseks; ja neile, kes sind kummardavad.
11 Ometi ära anna meid oma nime pärast täielikult välja ega tühista oma lepingut.
12 Ja ära lase oma halastust meist lahkuda oma armastatud Aabrahami pärast, oma sulase Issaki pärast ja oma püha Iisraeli pärast;
13 Kellele sa oled rääkinud ja lubanud, et sa kasvatad nende seemneid nagu taevatähti ja kui liiva, mis lebab mererannal.
14 Sest meie, Issand, oleme muutunud väiksemaks kui ükski rahvas ja oleme täna kogu maailmas oma pattude pärast allutatud.
15 Ei ole praegu vürsti ega prohvetit ega juhti, ega põletusohvrit ega ohvrit ega suitsuohvrit ega kohta, kus ohverdada ja leida halastust.
16 Ent kahetsevas südames ja alandlikus vaimus olgem vastu võetud.
17 otsekui jäärade ja härjapõletusohvrite puhul ja nagu kümne tuhande rasvase talle puhul, nõnda olgu meie ohver täna sinu silme all ja anna, et me võiksime sulle järele minna, sest nad ei häbene, usaldavad sind.
18 Ja nüüd me järgime sind kogu oma südamest, me kardame sind ja otsime sinu palet.
19 Ära jäta meid häbisse, vaid käitu meiega oma helduse ja oma halastuse järgi.
20 Päästa ka meid oma imeliste tegude järgi ja anna oma nimele au, Issand, ja jäägu häbisse kõik, kes su sulastele kurja teevad!
21 Ja nad olgu segaduses kogu oma vägevuses ja vägevuses, ja nende jõud las murda;
22 Ja andke neile teada, et sina oled Jumal, ainus Jumal ja au kogu maailmas.
23 Ja kuninga sulased, kes need sisse panid, ei lakanud ahju kampoli, pigi, taku ja puudega kuumaks laskmast;
24 Nii et leek voogas ahju kohal nelikümmend üheksa küünart.
25 Ja see läks läbi ja põletas need kaldealased, mida ta ahju juurest leidis.
26 Aga Issanda ingel tuli alla ahju koos Asarja ja tema kaaslastega ning lõi tuleleegi ahjust välja;
27 ja tegi ahju keskele, nagu oleks olnud niiske vile tuulega, nii et tuli ei puudutanud neid üldse, ei teinud neile haiget ega häirinud.
28 Siis need kolm kiitsid, ülistasid ja õnnistasid Jumalat ahjus otsekui ühest suust, öeldes:
29 Kiidetud oled sina, Issand, meie vanemate Jumal, ja olgu kiidetud ja ülendatud üle kõige igavesti!
30 Ja õnnistatud olgu sinu auline ja püha nimi ja olgu kiidetud ja ülendatud üle kõige igavesti!

31 Õnnistatud oled sina oma püha auhiilguse templis ja ülistatud ja ülistatud üle kõige igavesti.
32 Õnnis oled sina, kes vaatad sügavusi ja istud keerubite peal, ja oled ülistatud ja ülendatud üle kõige igavesti!
33 Õnnistatud oled sina oma kuningriigi aujärjel ja ülistatud ja ülistatud üle kõige igavesti!
34 Õnnistatud oled sina taeva taevalaotuses ja üle kõige kiidetud ja ülistatud igavesti.
35 Oo, kõik Issanda teod, õnnistage Issandat, kiitke ja ülendage teda igavesti üle kõige,
36 Taevad, õnnistage Issandat, kiitke ja ülendage teda igavesti üle kõige!
37 Issanda inglid, õnnistage Issandat, kiitke ja ülendage teda igavesti üle kõige!
38 Oo, kõik veed, mis on taevast kõrgemal, õnnistage Issandat, kiitke ja ülendage teda igavesti üle kõige!
39 Oo, kõik Issanda väed, õnnistage Issandat, kiitke ja ülendage teda igavesti üle kõige!
40 Päike ja kuu, õnnistage Issandat, kiitke ja ülendage teda igavesti üle kõige!
41 Oo, taevatähed, õnnistage Issandat, kiitke ja ülendage teda igavesti üle kõige!
42 Iga vihmasadu ja kaste, õnnistage Issandat, kiitke ja ülendage teda igavesti üle kõige!
43 Oo kõik tuuled, õnnistage Issandat, kiitke ja ülendage teda igavesti üle kõige,
44 Tuli ja kuumus, õnnistage Issandat, ülistage ja ülendage teda! olen kõik igavesti.
45 Talv ja suvi, õnnistage Issandat, kiitke ja ülendage teda igavesti üle kõige!
46 Kaste ja lumetormid, õnnistage Issandat, kiitke ja ülendage teda igavesti üle kõige!
47 Oh ööd ja päevad, õnnistage Issandat, õnnistage ja ülendage teda igavesti üle kõige!
48 Oo valgus ja pimedus, õnnistage Issandat, kiitke ja ülendage teda igavesti üle kõige!
49 Jää ja külm, õnnistage Issandat, kiitke ja ülendage teda igavesti üle kõige!
50 Oh, härmatis ja lumi, õnnistage Issandat, kiitke ja ülendage teda igavesti üle kõige!
51 Oo välgud ja pilved, õnnistage Issandat, kiitke ja ülendage teda igavesti üle kõige!
52 Maa õnnistagu Issandat, kiida ja ülenda teda igavesti üle kõige!
53 Oo mäed ja künkad, õnnistage Issandat, kiitke ja ülendage teda igavesti üle kõige!
54 Oo, kõik, kes kasvavad maa peal, õnnistage Issandat, kiitke ja ülendage teda igavesti üle kõige!
55 Oo mäed, õnnistage Issandat! Kiitke ja ülendage teda igavesti üle kõige!
56 Oo mered ja jõed, õnnistage Issandat, kiitke ja ülendage teda igavesti üle kõige!
57 Oh, vaalad ja kõik, kes liiguvad vetes, õnnistage Issandat! Kiitke ja ülendage teda igavesti üle kõige!
58 Oo, kõik taevalinnud, õnnistage Issandat, kiitke ja ülendage teda igavesti üle kõige!
59 Oo, kõik loomad ja kariloomad, õnnistage Issandat, kiitke ja ülendage teda igavesti üle kõige!
60 Oo, inimlapsed, kiitke Issandat, kiitke ja ülendage teda igavesti üle kõige!
61 Iisrael, õnnistage Issandat, kiitke ja ülendage teda igavesti üle kõige!
62 Issanda preestrid, õnnistage Issandat, kiitke ja ülendage teda igavesti üle kõige!
63 Issanda sulased, õnnistage Issandat, kiitke ja ülendage teda igavesti üle kõige!
64 Oo, õigete vaimud ja hinged, õnnistage Issandat, kiitke ja ülendage teda igavesti üle kõige!
65 Oo, pühad ja alandlikud südamega mehed, õnnistage Issandat, kiitke ja ülendage teda igavesti üle kõige!
66 Oo, Ananias, Asarias ja Miisael, õnnistage Issandat! Kiitke ja ülendage teda üle kõige igavesti, sest ta on meid päästnud põrgust ja päästnud meid surma käest ja päästnud meid ahju keskelt. ja põleva leegi; isegi tule keskelt on ta meid päästnud.
67 Tänage Issandat, et ta on armuline, sest tema halastus kestab igavesti!
68 Kõik, kes te kummardate Issandat, õnnistage jumalate Jumalat, kiitke ja tänage teda, sest tema halastus kestab igavesti!

SUSANNA

1. PEATÜKK

1 Babülonis elas mees, nimega Joakim.
2 Ja ta võttis naise, kelle nimi oli Susanna, Kelkia tütar, väga ilus naine, kes kartis Issandat.
3 Ka tema vanemad olid õiged ja õpetasid oma tütart Moosese seaduse järgi.
4 Ja Joakim oli suur rikas mees, ja tema majaga ühines ilus aed. Tema juurde pöördusid juudid; sest ta oli auväärsem kui kõik teised.
5 Samal aastal määrati kaks iidset rahvast kohtunikeks, nagu Issand rääkis, et kurjus tuli Babülonist muistsetelt kohtunikelt, kes näisid rahvast valitsevat.
6 Need hoidsid palju Joakimi kojas ja kõik, kellel oli kohtuasja, tulid nende juurde.
7 Kui rahvas keskpäeval ära läks, läks Susanna oma mehe aeda jalutama.
8 Ja kaks vanemat nägid teda iga päev sisse minemas ja kõndimas; nii et nende himu süttis tema vastu.
9 Ja nad moonutasid oma mõistuse ja pöörasid oma silmad kõrvale, et nad ei vaataks taeva poole ega mäletaks õigeid kohtuotsuseid.
10 Ja kuigi nad mõlemad olid tema armastusest haavatud, ei julgenud ükski teisele oma leina näidata.
11 Sest neil oli häbi kuulutada oma himu, et nad tahtsid temaga tegemist teha.
12 Ometi vaatasid nad usinalt päevast päeva, et teda näha.
13 Ja üks ütles teisele: "Lähme nüüd koju, sest käes on õhtusöök!"
14 Kui nad olid välja läinud, lahutasid nad teineteisest ja tagasi pöördudes jõudsid nad samasse kohta; ja pärast seda, kui nad olid teineteiselt põhjust küsinud, tunnistasid nad oma himu; siis määrasid nad mõlemad koos aja, mil nad võiksid ta üksi leida.
15 Ja see kukkus välja, kui nad õiget aega vaatasid, läks ta sisse nagu varem ainult kahe neiuga ja ta tahtis end aias pesta, sest see oli kuum.
16 Ja seal ei olnud kedagi peale kahe vanema, kes olid end peitnud ja teda valvasid.
17 Siis ta ütles oma teenijatele: "Tooge mulle õli ja pesupallid ning sulgege aiauksed, et ma saaksin end pesta!"
18 Ja nad tegid, nagu ta käskis, ja sulgesid aiauksed ja läksid ise salauste juurest välja tooma asju, mida ta oli neile käskinud; aga nad ei näinud vanemaid, sest nad olid peidus.
19 Kui teenijad olid välja läinud, tõusid kaks vanemat püsti ja jooksid tema juurde ning ütlesid:
20 Vaata, aiauksed on suletud, et keegi meid ei näeks, ja me oleme sinusse armunud; seepärast nõustuge meiega ja magage meiega.
21 Kui sa ei taha, siis me tunnistame sinu vastu, et üks noormees oli sinuga ja seepärast sa saatsid oma teenijad enda juurest minema.
22 Siis Susanna ohkas ja ütles: "Ma olen igast küljest kurnatud, sest kui ma seda teen, on see minu jaoks surm; ja kui ma seda ei tee, ei pääse ma teie käest."
23 Mul on parem langeda teie kätte ja mitte teha seda, kui teha pattu Issanda silmis.
24 Selle peale hüüdis Susanna suure häälega ja kaks vanemat karjusid tema vastu.
25 Siis jooksis see üks ja avas aiaukse.
26 Kui majateenijad aias kisa kuulsid, tormasid nad salauksest sisse, et näha, mis temaga tehti.
27 Aga kui vanemad olid oma asja ära teatanud, häbenesid sulased väga, sest Susannast pole kunagi sellist teadet tehtud.
28 Ja sündis järgmisel päeval, kui rahvas oli kogunenud tema abikaasa Joacimi juurde, tulid ka need kaks vanemat täis kelmikat kujutlusvõimet Susanna vastu, et teda tappa;
29 Ja ta ütles rahva ees: "Saada järele Susanna, Joakimi naise Kelkia tütar!" Ja nii nad saatsid.
30 Ja ta tuli koos oma isa ja ema, laste ja kõigi oma sugulastega.
31 Susanna oli aga väga õrn naine ja ilus vaadata.
32 Ja need kurjad mehed käskisid paljastada ta näo (sest ta oli kaetud), et nad saaksid täis tema ilu.
33 Seepärast nutsid tema sõbrad ja kõik, kes teda nägid.
34 Siis tõusid kaks vanemat rahva keskele ja panid oma käed tema pea peale.

35 Ja ta vaatas nuttes taeva poole, sest ta süda lootis Issanda peale.
36 Ja vanemad ütlesid: "Kui me üksinda aias käisime, tuli see naine kahe teenijaga sisse, sulges aiauksed ja saatis neiud minema."
37 Siis tuli tema juurde üks noormees, kes seal oli peidus, ja magas temaga.
38 Siis meie, kes seisime aianurgas, kui nägime seda kurjust, jooksime nende juurde.
39 Ja kui me nägime neid koos, ei saanud me meest kinni hoida, sest ta oli meist tugevam ja avas ukse ning hüppas välja.
40 Aga kui me selle naise kätte võtsime, küsisime, kes see noormees on, aga ta ei tahtnud meile öelda: seda me tunnistame.
41 Siis kogudus uskus neid nagu rahva vanemaid ja kohtumõistjaid, mistõttu nad mõistsid ta surma.
42 Siis Susanna kisendas valju häälega ja ütles: "Oo igavene Jumal, kes sa tead saladusi ja tead kõike enne, kui need on!
43 Sa tead, et nad on minu vastu valetunnistust andnud, ja vaata, ma pean surema; samas kui ma pole kunagi teinud selliseid asju, nagu need mehed on minu vastu pahatahtlikult välja mõelnud.
44 Ja Issand kuulis tema häält.
45 Sellepärast, kui ta viidi surma, äratas Issand ühe noore noore, kelle nimi oli Taaniel, püha vaimu.
46 Kes suure häälega kisendasin, olen selle naise verest puhas.
47 Siis pööras kogu rahvas nad tema poole ja küsis: 'Mis tähendavad need sõnad, mis sa oled rääkinud?
48 Ta ütles nende keskel seistes: 'Kas te olete nii rumalad, Iisraeli pojad, et te ilma tõe uurimata ja teadmata olete Iisraeli tütre hukka mõistnud?
49 Pöörduge tagasi kohtupaika, sest nad on tema vastu valetunnistust andnud.
50 Sellepärast pöördus kogu rahvas kiirustades tagasi ja vanemad ütlesid temale: "Tule, istu meie sekka ja näita seda meile, sest Jumal on andnud sulle vanema au!"
51 Siis Taaniel ütles neile: "Pange need kaks teineteisest eemale ja ma uurin neid!"
52 Ja kui nad olid üksteisest eraldatud, kutsus ta ühe neist ja ütles talle: "Oo, sina, kes oled kurjuses vananenud, nüüd on päevavalgele tulnud su patud, mida sa varem tegid."
53 Sest sa oled kuulutanud vale kohtuotsuse ja mõistnud hukka süütud ja lasknud süüdlased vabaks; kuigi Issand ütleb: Süütuid ja õigeid sa ei tapa!
54 Nüüd, kui sa oled teda näinud, siis ütle mulle: Millise puu all sa nägid neid kokku tulemas? Kes vastas: Mastipuu all.
55 Ja Taaniel ütles: "Hästi! sa oled valetanud vastu oma pead; sest juba praegu on Jumala ingel saanud Jumalalt käsu sind kaheks lõigata.
56 Ja ta pani ta kõrvale ja käskis teise tuua ning ütles talle: 'Oo, sina Kanaani, mitte Juuda sugu, ilu on sind eksitanud ja himu on moonutanud su südame.
57 Nõnda olete käitunud Iisraeli tütardega ja nad on hirmu pärast teiega kaasas käinud, aga Juuda tütar ei tahtnud teie kurjust taluda.
58 Ütle mulle nüüd: Millise puu alla sa nad viisid koos seltskonda? Kes vastas: Hariliku puu all.
59 Siis Taaniel ütles talle: "Hea küll! sina oled valetanud ka oma pea vastu, sest Jumala ingel ootab mõõgaga, et saaks sind kaheks raiuda, et sind hävitada.
60 Sellega hüüdis kogu kogudus suure häälega ja kiitis Jumalat, kes päästab need, kes tema peale loodavad.
61 Ja nad tõusid kahe vanema vastu, sest Taaniel oli nad nende endi suuga valetunnistamises süüdi mõistnud.
62 Ja Moosese seaduse järgi tegid nad nendega seda, mida nad tahtsid oma ligimesele pahatahtlikult teha, ja nad tapsid nad surma. Nii päästeti süütu veri samal päeval.
63 Sellepärast kiitsid Kelkia ja tema naine Jumalat oma tütre Susanna, tema mehe Joakimi ja kõigi sugulaste eest, sest temas ei leitud ebaausust.
64 Sellest päevast peale oli Taaniel rahva silmis hea maine.

Bel and the Dragon

Bel ja draakon

1. PEATÜKK

1 Ja kuningas Astyages koguti oma vanemate juurde ja Pärsia Koores sai tema kuningriigi.
2 Ja Taaniel rääkis kuningaga ja teda austati rohkem kui kõiki oma sõpru.
3 Paabelitel oli ebajumal, nimega Bel, ja tema peale kulutati iga päev kaksteist mõõtu peenjahu, nelikümmend lammast ja kuus veininõu.
4 Ja kuningas kummardas seda ja käis iga päev seda kummardamas, aga Taaniel kummardas oma Jumalat. Ja kuningas ütles temale: 'Miks sa ei kummarda Belit?
5 Kes vastas ja ütles: "Sest ma ei tohi kummardada kätega tehtud ebajumalaid, vaid elavat Jumalat, kes on loonud taeva ja maa ja omab meelevalda kõige liha üle."
6 Siis ütles kuningas talle: "Kas sa ei arva, et Bel on elav Jumal?" kas sa ei näe, kui palju ta iga päev sööb ja joob?
7 Siis Taaniel naeratas ja ütles: 'Kuningas, ära lase end eksitada, sest see on ainult savi seest ja vask väljast, ega ole kunagi söönud ega joonud!
8 Siis kuningas vihastas ja kutsus oma preestrid ning ütles neile: "Kui te ei ütle mulle, kes see on, kes need kulutused ära sööb, siis te surete!"
9 Aga kui te saate mulle kinnitada, et Bel neelab nad, siis Taaniel sureb, sest ta on teotanud Beli. Ja Taaniel ütles kuningale: 'Olgu sinu sõna järgi!'
10 Aga Beeli preestreid oli kuuskümmend kümme, peale nende naiste ja laste. Ja kuningas läks koos Taanieliga Beli templisse.
11 Siis ütlesid Beli preestrid: 'Vaata, me läheme välja, aga sina, kuningas, pane liha peale ja valmista veini ning sulge uks kiiresti ja pitseeri see oma pitseritega.
12 Ja kui sa homme sisse tuled, kui sa ei leia, et Bel on kõik ära söönud, sureme me või muidu Taaniel, kes räägib valet meie vastu.
13 Ja nad ei hoolinud sellest vähe, sest nad olid teinud laua alla salajase sissepääsu, kust nad pidevalt sisse astusid ja need asjad ära sõid.
14 Kui nad olid välja läinud, pani kuningas Beli ette. Taaniel oli käskinud oma teenijatel tuua tuhka ja need, mida nad kuninga ees üle kogu templi puistasid. Siis nad läksid välja, sulgesid ukse ja pitseerisid selle kuninga pitsatiga ning läksid minema.
15 Aga öösel tulid preestrid oma naiste ja lastega, nagu neil oli kombeks, ning sõid ja jõid kõik ära.
16 Hommikul tõusis kuningas ja Taaniel koos temaga.
17 Ja kuningas küsis: 'Taaniel, kas hülged on terved? Ja ta ütles: "Jah, kuningas, nad on terved!"
18 Ja niipea, kui ta oli ukse avanud, vaatas kuningas lauda ja hüüdis valju häälega: "Suur oled sa, oo Bel, ja sinuga pole üldse pettust!"
19 Siis Taaniel naeris ja keelas kuningal, et too sisse ei läheks, ja ütles: "Vaata sillutist ja pange tähele, kelle sammud need on!"
20 Ja kuningas ütles: "Ma näen meeste, naiste ja laste samme." Ja siis oli kuningas vihane,
21 Ja võtsid preestrid oma naiste ja lastega, kes näitasid talle salauksi, kust nad sisse tulid, ja sõid ära kõik, mis laual oli.
22 Siis kuningas tappis nad ja andis Beli Taanieli võimu alla, kes hävitas ta ja tema templi.
23 Ja samas kohas oli suur draakon, keda Babüloni elanikud kummardasid.
24 Ja kuningas ütles Taanielile: "Kas sa tahad ka öelda, et see on vasest?" vaata, ta elab, ta sööb ja joob; sa ei saa öelda, et ta pole elav jumal, sellepärast kummardage teda.
25 Siis Taaniel ütles kuningale: 'Ma kummardan Issandat, oma Jumalat, sest tema on elav Jumal.
26 Aga anna mulle lahku, kuningas, ja ma tapan selle lohe ilma mõõga ja kepita. Kuningas ütles: 'Ma annan sulle puhkuse.
27 Siis Taaniel võttis pigi, rasva ja juukseid ning lõi need kokku ja tegi neist tükke. Selle ta pani draakoni suhu ja nii lõhkes lohe lõhki. Ja Taaniel ütles: "Vaata, need on teie jumalad." jumalateenistus.
28 Seda kuuldes said nad Babüloni elanikud suure nördimuse ja pidasid kuninga vastu vandenõu, öeldes: "Kuningast on saanud juut ja ta on hävitanud Beli, tapnud draakoni ja tapnud preestrid."
29 Ja nad tulid kuninga juurde ja ütlesid: "Vabasta meid Taaniel, muidu hävitame sinu ja su koja!"
30 Kui kuningas nägi, et nad teda valusalt surusid, andis ta Taanieli nende kätte.
31 Kes viskas ta lõvide koopasse, kus ta oli kuus päeva.
32 Ja koopas oli seitse lõvi ja nad olid andnud neile iga päev kaks korjust ja kaks lammast, keda siis neile ei antud, et nad saaksid Taanieli ära õgida.
33 Juudis oli aga prohvet, nimega Habbacuc, kes oli keetnud ja leiba kaussi murdnud ning läks põllule seda lõikajatele viima.
34 Aga Issanda ingel ütles Habbacucile: 'Mine, vii õhtusöök, mis sul on Babüloni, Taanielile, kes on lõvide koopas.
35 Ja Habbacuc ütles: "Issand, ma ei näinud kunagi Babüloni; ma ei tea ka, kus koobas on.
36 Siis võttis Issanda ingel ta kroonist kinni ja kandis ta pea juustest ning pani ta vaimu ägeduse läbi Paabelisse koopasse.
37 Ja Habbacuc hüüdis: 'Oo Taaniel, Taaniel, võta õhtusöök, mille Jumal sulle on saatnud!
38 Ja Taaniel ütles: "Jumal, sa oled mind meeles pidanud ja sa ei ole hüljanud neid, kes sind otsivad ja sind armastavad!"
39 Siis Taaniel tõusis ja sõi. Ja Issanda ingel pani Habbacuc'i kohe oma kohale tagasi.
40 Seitsmendal päeval läks kuningas Taanielit hädaldama ja kui ta koopasse jõudis, vaatas ta sisse ja vaata, Taaniel istus.
41 Siis hüüdis kuningas valju häälega, öeldes: "Suur on Issand, Taanieli Jumal, ja teie kõrval pole kedagi teist!"
42 Ja ta tõmbas ta välja ja viskas koopasse need, kes olid tema hävitamise põhjuseks.

Prayer of Manasseh

Manasse palve

Issand, meie vanemate, Aabrahami, Iisaki ja Jaakobi ning nende õige soo Jumal; kes on loonud taeva ja maa koos kõigi nende kaunistustega; kes on piiranud mere sinu käsu sõnaga; kes oled sulgenud sügavuse ja pitseerinud selle oma kohutava ja aulise nimega; keda kõik kardavad ja värisevad sinu võimu ees; sest su hiilguse majesteetlikkust ei saa taluda ja su vihased ähvardused patustele on olulised, aga su halastav tõotus on mõõtmatu ja läbiotsimatu; sest sina oled kõrgeim Issand, suure kaastundega, pika meelega, väga halastav ja kahetsete inimeste kurja. Sina, Issand, oma suure headuse järgi oled tõotanud meeleparandust ja andestust neile, kes on sinu vastu pattu teinud, ja oma lõpmatust halastusest oled määranud patukatele meeleparanduse, et nad saaksid päästetud. Seepärast sina, Issand, kes oled õigete Jumal, ei ole määranud meeleparandust õigetele, nagu Aabrahamile, Iisakile ja Jaakobile, kes ei ole sinu vastu pattu teinud. aga sina oled määranud meeleparanduse minule, patusele, sest ma olen pattu teinud rohkem kui mereliivad. Mu üleastumisi, Issand, on palju, mu üleastumisi on palju ja ma ei ole väärt nägema ja nägema taeva kõrgust oma ülekohtute rohkuse pärast. Ma olen kummardatud paljude raudpaeltega, nii et ma ei saa oma pead tõsta ega vabastada, sest ma olen vihastanud ja teinud sinu ees kurja; ma ei täitnud su tahet ega täitnud su käske, ma olen seadnud tekitanud jäledusi ja teinud palju pahategusid. Nüüd ma kummardan oma südame põlve, anudes sulle armu. Olen pattu teinud, Issand, ma olen pattu teinud ja tunnistan oma süütegusid. Seepärast palun ma alandlikult, anna mulle andeks, Issand, anna mulle andeks ja ära hävita mind minu süütegudega. Ärge vihastage minu peale igavesti, jättes mulle kurja; ega mõistke mind hukka maa madalamatele osadele. Sest sina oled Jumal, nende Jumal, kes meelt parandavad; ja minus näitad sa kogu oma headust, sest sa päästad mu, kes ma olen vääritu, oma suure halastuse järgi. Seepärast ma kiidan sind igavesti kõik oma elupäevad, sest kõik taeva väed kiidavad sind ja sinu au on igavesti ja igavesti. Aamen.

Esimesed Makkabid

1. PEATÜKK

1 Ja juhtus pärast seda, kui Makedoonlasest Filippuse poeg Aleksander, kes tuli välja Kettiimi maalt, oli löönud pärslaste ja meedlaste kuninga Dareiose, sai ta tema asemel kuningaks, esimene Kreeka üle,
2 Ja pidas palju sõdu ja võitis palju kindlusi ja tappis maa kuningaid,
3 Ja läks läbi maa äärteni ja võttis saaki paljudelt rahvastelt, nii et maa jäi tema ees vaikseks; mispeale ta ülendati ja tema süda tõsteti üles.
4 Ja ta kogus vägeva tugeva väe ja valitses maade ja rahvaste ja kuningate üle, kes said tema maksumaksjaks.
5 Ja pärast seda jäi ta haigeks ja mõistis, et ta peaks surema.
6 Sellepärast kutsus ta oma sulased, kes olid auväärsed, ja oli koos temaga üles kasvatatud tema noorusest peale, ja jagas oma kuningriigi nende vahel, kui ta veel elas.
7 Nii valitses Aleksander kaksteist aastat ja suri siis.
8 Ja tema sulased valitsesid igaüks tema asemel.
9 Ja pärast tema surma panid nad kõik endale kroonid; nõnda tegid nende pojad pärast neid palju aastaid ja kurjus kasvas maa peal.
10 Ja nende hulgast tuli välja kuri juur Antiookus, perekonnanimega Epifanes, kuningas Antiookose poeg, kes oli olnud Roomas pantvangis ja valitses kreeklaste kuningriigi saja kolmekümne seitsmendal aastal.
11 Neil päevil läksid Iisraelist sinna õelad mehed, kes veensid paljusid, öeldes: "Lähme ja tehkem leping meie ümber olevate paganatega, sest sellest ajast peale, kui me neist lahkusime, on meil olnud palju kurbust!"
12 Nii et see seade meeldis neile hästi.
13 Siis olid mõned rahvast selles nii edasi, et läksid kuninga juurde, kes andis neile loa teha paganate määrusi.
14 Mispeale nad ehitasid Jeruusalemma harjutuspaiga paganate tavade järgi:
15 Ja tegid end ümberlõikamata ja hülgasid püha lepingu ja ühinesid paganate sekka ning müüdi pahandust tegema.
16 Kui kuningriik Antiookose ees rajati, mõtles ta valitseda Egiptuse üle, et saaks valitseda kahes riigis.
17 Sellepärast läks ta Egiptusesse suure rahvahulgaga, sõjavankrite, elevantide ja ratsameestega ning suure laevastikuga,
18 Ja sõdis Egiptuse kuninga Ptolemeose vastu, kuid Ptolemeos kartis teda ja põgenes. ja paljud said surnuks haavata.
19 Nii said nad tugevad linnad Egiptusemaal ja ta võttis nende saagi.
20 Ja pärast seda, kui Antiookhos oli löönud Egiptuse, pöördus ta tagasi saja neljakümne kolmandal aastal ja läks suure rahvahulgaga Iisraeli ja Jeruusalemma vastu,
21 Ja astusid uhkelt pühamusse ja võtsid ära kuldaltari, valgusküünlajalga ja kõik selle riistad,
22 ja näitleibade laud, valamisanumad ja anumad. ja kullast suitsutuspotid, loor ja kroon ja kuldehted, mis olid templi ees, kõik, mis ta ära tõmbas.
23 Ta võttis ka hõbeda ja kulla ja hinnalised riistad, samuti võttis ta peidetud aarded, mis ta leidis.
24 Ja kui ta kõik oli ära võtnud, läks ta oma maale, sooritas suure veresauna ja rääkis väga uhkelt.
25 Seepärast oli Iisraelis suur lein igas paigas, kus nad olid;
26 Nii et vürstid ja vanemad leinasid, neitsid ja noormehed muutusid nõrgaks ja naiste ilu muutus.
27 Iga peigmees hakkas leinama ja abielukambris istuja oli raskustes,
28 Ka maa nihutati selle elanike pärast ja kogu Jaakobi koda oli segaduses.
29 Ja pärast kahe aasta möödumist saatis kuningas Juuda linnadesse oma peamise maksukoguja, kes tuli Jeruusalemma suure rahvahulgaga,
30 Ja rääkis neile rahumeelseid sõnu, kuid kõik oli pettus, sest kui nad olid teda usaldanud, kukkus ta äkitselt linna peale ja lõi seda väga valusalt ning hävitas palju Iisraeli rahvast.
31 Ja kui ta oli võtnud linna saagi, pani ta selle põlema ning lõhkus majad ja müürid igalt poolt.
32 Aga naised ja lapsed võtsid nad vangi ja võtsid karja.
33 Siis ehitasid nad Taaveti linna suure ja tugeva müüriga ja võimsate tornidega ning tegid selle omale tugevaks paigaks.
34 Ja nad panid sinna patuse rahva, kurjad inimesed, ja kindlustasid end seal.
35 Nad ladusid ka seda koos raudrüü ja toiduainetega ning kui nad olid Jeruusalemma saagi kokku korjanud, panid nad selle sinna ja nii sai neist valus püünis.
36 Sest see oli pühamu vastu varitsemise koht ja Iisraeli kuri vastane.
37 Nii nad valasid süütut verd igal pool pühamu ja rüvetasid selle.
38 Sedavõrd, et Jeruusalemma elanikud põgenesid nende eest, mistõttu linn muutus võõraste elupaigaks ja võõraks neile, kes selles sündisid; ja tema enda lapsed jätsid ta maha.
39 Tema pühamu hävis nagu kõrb, tema pühad muutusid leinaks, hingamispäevad tema au teotamiseks põlgamiseks.
40 Nii nagu oli olnud tema au, nii suurenes tema häbi ja tema ülevus muutus leinaks.
41 Ja kuningas Antiochos kirjutas kogu oma kuningriigile, et kõik peaksid olema üks rahvas,
42 Ja igaüks peaks jätma oma seadused, nõnda nõustusid kõik paganad kuninga käsu järgi.
43 Jah, ka paljud iisraellased nõustusid tema usuga ja ohverdasid ebajumalatele ja rüvetasid hingamispäeva.
44 Sest kuningas oli saatnud käskjalatega kirjad Jeruusalemma ja Juuda linnadesse, et nad järgiksid maa võõraid seadusi,
45 Ja keelake templis põletusohvrid, ohvrid ja joogiohvrid; ja et nad rüvetaksid hingamispäevi ja pühadepäevi.
46 Ja rüvetage pühamu ja püha rahvas.
47 Püstitage altareid ja metsasalusid ja ebajumalate kabeleid ning ohverdage sealiha ja ebapuhtaid loomi.
48 et nad jätaksid ka oma lapsed ümberlõikamata ja muudaksid nende hinged jäledaks igasuguse ebapuhtuse ja teotamisega.
49 Lõpuks võivad nad unustada seaduse ja muuta kõik määrused.
50 Ja kes iganes ei taha teha kuninga käsku, ütles ta, et ta peab surema.
51 Samal viisil kirjutas ta kogu oma kuningriigile ja määras ülevaatajad kogu rahva üle, käskis Juuda linnadel ohverdada linnade kaupa.
52 Siis kogunes nende juurde palju rahvast, et mõista kõiki, kes seaduse hülgasid; ja nii nad tegid maal kurja;
53 Ja ajas iisraellased salapaikadesse, kuhu iganes nad abi otsima said.

54 Kasleu kuu viieteistkümnendal päeval, saja neljakümne viiendal aastal, püstitasid nad altarile laastamise jäleduse ja ehitasid ebajumalaaltareid kõikjale Juuda linnadesse.
55 Ja põletasid viirukit oma majade uste juures ja tänavatel.
56 Ja kui nad leidsid seaduseraamatud tükkideks, põletasid nad need tulega.
57 Ja kes iganes leiti käest testamendiraamatuga või kes oli seaduse järgi olnud, oli kuninga käsk, et ta tuleb tappa.
58 Nõnda tegid nad oma volituse alusel iisraellastele iga kuu, kõigile, keda linnades leidus.
59 Nüüd kuu kahekümnendal päeval ohverdasid nad ebajumalaaltaril, mis oli Jumala altaril.
60 Sel ajal tapsid nad vastavalt käsule mõned naised, kes olid lasknud oma lapsi ümber lõigata.
61 Ja nad poosid väikelapsed kaela ja röövisid nende majad ning tapsid need, kes olid nad ümber lõiganud.
62 Kuid paljud Iisraelis olid täielikult otsustanud ja kinnitasid, et nad ei söö midagi roojast.
63 Mispärast parem surra, et nad ei rüvetaks toiduga ja et nad ei rüvetaks püha lepingut; nõnda nad siis surid.
64 Ja Iisraeli peale tuli väga suur viha.

2. PEATÜKK

1 Neil päevil tõusis Jeruusalemmast üles Mattatias, Johannese poeg, Siimeoni poeg, Joaribi poegade preester, ja elas Modinis.
2 Ja tal oli viis poega Joannan, keda kutsuti Caddis.
3 Siimon; kutsus Thassi:
4 Juudas, keda kutsuti Makkabeuks:
5 Eleasar, keda kutsuti Avaraniks, ja Joonatan, kelle perekonnanimi oli Apphos.
6 Ja kui ta nägi jumalateotust, mida Juudas ja Jeruusalemmas toime pandi,
7 Ta ütles: "Häda mulle! miks ma sündisin nägema seda oma rahva ja püha linna viletsust ja elama seal, kui see anti vaenlase kätte ja pühamu võõraste kätte?
8 Tema tempel on nagu hiilguseta mees.
9 Tema uhked nõud viiakse vangi, tema imikud tapetakse tänavatel, tema noormehed vaenlase mõõgaga.
10 Milline rahvas ei ole saanud osa oma kuningriigist ega saanud oma saagist?
11 Kõik tema ehted on ära võetud; vabast naisest on temast saanud orja.
12 Ja vaata, meie pühamu, meie ilu ja hiilgus, on hävinud ja paganad on selle rüvetanud.
13 Mis eesmärgil me siis veel elame?
14 Siis Mattatias ja tema pojad rebisid oma riided lõhki ja riietusid kotiriie ning leinasid väga valusalt.
15 Sel ajal, kui kuninga ohvitserid, kes sundisid rahvast mässama, tulid Modini linna, et tuua neid ohverdama.
16 Ja kui palju Iisraeli rahvast tuli nende juurde, tulid kokku ka Mattatias ja tema pojad.
17 Siis vastasid kuninga ametnikud ja ütlesid Mattatiasele nõnda: 'Sina oled selles linnas valitseja ja auväärne ja suur mees, kes on tugevdatud poegade ja vendadega!
18 Nüüd siis tule sina kõigepealt ja täida kuninga käsk, nagu kõik paganad on teinud, jah, ja ka Juuda mehed ja need, kes on jäänud Jeruusalemma. sõbrad ja sind ja su lapsi austatakse hõbeda ja kullaga ning paljude auhindadega.
19 Siis Mattatias vastas ja ütles suure häälega: "Kuigi kõik rahvad, kes on kuninga võimu all, kuuletuvad talle ja langevad igaüks oma vanemate usust ja nõustuvad tema käskudega.
20 Ent mina ja mu pojad ja mu vennad käime oma vanemate lepingus.
21 Jumal hoidku, et me ei peaks hülgama seadust ja määrusi.
22 Me ei võta kuulda kuninga sõnu, et lahkuda oma usust, ei paremal ega vasakul.
23 Nüüd, kui ta oli lõpetanud nende sõnade rääkimise, tuli üks juutidest kõigi silme all, et ohverdada altaril, mis oli Modinis, vastavalt kuninga käsule.
24 Seda nähes läks Mattatias innukalt põlema ja tema ohjad värisesid ning ta ei suutnud keelduda oma viha näitamast kohtuotsuse järgi; seepärast ta jooksis ja tappis ta altaril.
25 Ka kuninga ülem, kes sundis mehi ohverdama, tappis sel ajal ja tappis altari maha.
26 Nõnda käitus ta innukalt Jumala seaduse eest, nagu Piinees Salomi poja Zambriga.
27 Ja Mattatias kisendas kogu linnas suure häälega, öeldes: "Kes iganes on innukas seaduse järgi ja peab lepingut, see järgnegu mulle!"
28 Ja tema ja ta pojad põgenesid mägedesse ja jätsid linna maha kõik, mis neil oli.
29 Siis läksid paljud, kes otsisid õigust ja kohut, kõrbesse elama.
30 nemad ja nende lapsed ja nende naised; ja nende kariloomad; sest kannatused süvenesid neile.
31 Kui nüüd teatati kuninga sulastele ja sõjaväele, kes oli Jeruusalemmas Taaveti linnas, et mõned mehed, kes olid rikkunud kuninga käsku, läksid kõrbe salapaikadesse,
32 Nad ajasid neid taga suure hulga ja jõudsid neile järele, lõid leeri nende vastu ja sõdisid nende vastu hingamispäeval.
33 Ja nad ütlesid neile: "Piisab sellest, mida te seni teinud olete! tulge välja ja tehke vastavalt kuninga käsule, ja te jääte ellu.
34 Aga nad ütlesid: "Me ei tule välja ega täida kuninga käsku, et hingamispäeva rüvetada."
35 Siis nad andsid neile lahingu täie hooga.
36 Aga nad ei vastanud neile ega visanud kiviga nende pihta ega peatanud paiku, kus nad lamasid;
37 Aga ta ütles: "Suregem kõik oma süütuses! Taevas ja maa tunnistavad meie eest, et te meid ülekohtuselt surmate."
38 Siis tõusid nad hingamispäeval nende vastu lahingusse ja nad tapsid nad koos nende naiste ja laste ja nende karjadega tuhande inimeseni.
39 Kui Mattatias ja tema sõbrad sellest aru said, leinasid nad neid väga valusalt.
40 Ja üks neist ütles teisele: "Kui me kõik teeme nii, nagu meie vennad on teinud, ega võitle oma elu ja seaduste eest paganate vastu, juurivad nad meid nüüd kiiresti maa seest välja."
41 Sel ajal otsustasid nad, öeldes: "Kes iganes tuleb hingamispäeval meiega sõdima, selle vastu me võitleme!" ega me kõik sure, nagu meie vennad, kes mõrvati salapaikades.
42 Siis tuli tema juurde seltskond assidalasi, kes olid Iisraeli vägevad mehed, kõik need, kes olid vabatahtlikult seadusele pühendunud.
43 Ka kõik need, kes tagakiusamise eest põgenesid, ühinesid nendega ja olid neile kaitseks.

44 Ja nad ühendasid oma väed ja lõid patuseid inimesi oma vihas ja õelaid oma vihas, aga ülejäänud põgenesid paganate poole abi saamiseks.
45 Siis Mattatias ja ta sõbrad käisid ringi ja tõmbasid altarid maha.
46 Ja kõik, kes Iisraeli rannikul ümberlõikamatuid lapsi leidsid, lõikasid nad vapralt ümber.
47 Nad ajasid ka uhkeid mehi taga ja töö läks nende käes hästi.
48 Ja nad võtsid seaduse tagasi paganate käest ja kuningate käest ega lasknud patusel võidutseda.
49 Kui nüüd lähenes aeg, mil Mattatias pidi surema, ütles ta oma poegadele: "Nüüd on uhkus ja noomitus saanud jõudu ning hävingu aeg ja pahameele!"
50 Nüüd, mu pojad, olge innukad seaduse järgi ja andke oma elud oma vanemate lepingu eest.
51 Tuletage meelde tegusid, mida meie isad omal ajal tegid; nii saate suure au ja igavese nime.
52 Kas Aabraham ei leitud kiusatuses ustavaks ja see arvati talle õiguseks?
53 Joosep pidas oma ahastuse ajal käsku ja temast tehti Egiptuse isand.
54 Meie isa Phinees, kes oli innukas ja tulihingeline, sai igavese preesterluse lepingu.
55 Jeesus määrati Iisraelis kohtumõistjaks selle sõna täitmise eest.
56 Kaalebi selle eest, et ta tunnistas koguduse ees maa pärandvara.
57 Taavet omas halastuse pärast igavese kuningriigi trooni.
58 Eelija, kes oli innukas ja tulihingeline seaduse järgi, võeti taevasse.
59 Ananias, Asarias ja Miisael, kes uskusid, pääsesid leegist.
60 Taaniel päästeti tema süütuse pärast lõvide suust.
61 Ja nii mõelge läbi kõigi aegade, et ükski, kes tema peale loodab, ei võida.
62 Ärge kartke siis patuse inimese sõnu, sest tema auhiilgus on sõnnik ja ussid.
63 Täna tõstetakse teda üles ja homme teda ei leita, sest ta on tagasi põrmus ja tema mõtted on tühjaks jäänud.
64 Mispärast, te, mu pojad, olge vaprad ja näidake ennast seaduse nimel; sest sellega saate au.
65 Ja vaata, ma tean, et teie vend Siimon on nõuandja, kuulake teda alati: temast saab teile isa.
66 Mis puutub Juudas Makkabeusse, siis ta on olnud vägev ja vägev oma noorusest peale: olgu ta teie pealik ja võitlegu rahvaga.
67 Võtke ka enda juurde kõik need, kes järgivad seadust, ja makske kätte oma rahva ülekohtu eest.
68 Tasuge paganatele täielikult ja pange tähele seaduse käske.
69 Siis ta õnnistas neid ja kogunes oma vanemate juurde.
70 Ja ta suri saja neljakümne kuuendal aastal ja ta pojad matsid ta oma vanemate haudadesse Modinis ja kogu Iisrael andis tema pärast suurt leinamist.

3. PEATÜKK

1 Siis tõusis tema asemele tema poeg Juudas, keda kutsuti Makkabeiuks.
2 Ja kõik ta vennad aitasid teda ja kõik need, kes olid tema isa juures, ja võitlesid rõõmsalt Iisraeli lahingus.
3 Ja ta sai oma rahvale suure au, pani hiiglasena selga rinnakilbi ja vöötas oma sõjalised rakmed enda ümber ja pidas lahinguid, kaitstes sõjaväge oma mõõgaga.
4 Oma tegudes oli ta nagu lõvi ja nagu lõvikoer, kes möirgas oma saagi järele.
5 Sest Ta ajas taga õelaid ja otsis nad üles ja põletas ära need, kes tema rahvast ärritasid.
6 Sellepärast tõmbusid õelad tema kartuses kokku ja kõik ülekohtu tegijad olid mures, sest pääste oli tema käes.
7 Ta kurvastas ka paljusid kuningaid ja rõõmustas Jaakobi oma tegudega ja tema mälestusmärk on õnnistatud igavesti.
8 Ja ta käis läbi Juuda linnad, hävitades neist jumalakartmatuid ja pöörates ära viha Iisraelilt.
9 Nii et ta oli kuulus kuni maa äärteni ja ta võttis enda juurde neid, kes olid valmis hukkuma.
10 Siis Apollonius kogus kokku paganad ja suure hulga Samaariast sõdima Iisraeli vastu.
11 Kui Juudas seda märkas, läks ta talle vastu, lõi teda ja tappis ta; paljud langesid ka tapetena maha, aga ülejäänud põgenesid.
12 Seepärast võttis Juudas nende saagi ja ka Apolloniose mõõga ning sõdis sellega kogu oma elu.
13 Kui nüüd Seron, Süüria armee vürst, kuulis ütlust, et Juudas oli kogunud enda juurde hulga ja hulga ustavaid, et minna koos temaga sõtta;
14 Ta ütles: "Ma annan endale kuningriigis nime ja au; sest ma lähen võitlema Juuda ja nendega, kes on temaga, kes põlgavad kuninga käsku.
15 Ja ta valmistas ta üles minema ja koos temaga läks vägev jumalatu vägi teda aitama ja Iisraeli lastele kätte maksma.
16 Ja kui ta lähenes Bethoroni tõusuteele, läks Juudas väikese seltskonnaga talle vastu.
17 Kui nad nägid väge neile vastu tulemas, ütlesid nad Juudale: „Kuidas me, olles nii vähesed, suudame sõdida nii suure hulga ja nii tugevate vastu, kui oleme valmis kogu selle päeva paastumisest minestama?
18 Juudas vastas: 'Paljudele pole raske jääda väheste kätte; ja taeva Jumalaga on kõik üks, et päästa suure rahvahulga või väikese seltskonnaga.
19 Sest lahinguvõit ei püsi vägede hulgas; aga jõud tuleb taevast.
20 Nad tulevad meie vastu suures uhkuses ja ülekohtus, et hävitada meid ja meie naisi ja lapsi ning rikkuda meid.
21 Aga me võitleme oma elu ja seaduste eest.
22 Mispärast Issand ise kukutab nad meie palge ees, ja teie, ärge kartke neid!
23 Niipea, kui ta oli kõnelemise lõpetanud, hüppas ta järsku neile kallale ja nii kukutati Seron ja tema väge tema ees.
24 Ja nad ajasid neid taga Bethoroni laskumisest kuni tasandikuni, kus tapeti umbes kaheksasada meest; ja jääk põgenes vilistite maale.
25 Siis hakkas hirm Juuda ja tema vendade ees ning ülimalt suur hirm tabama neid ümbritsevaid rahvaid.
26 Niivõrd, et tema kuulsus tuli kuningale ja kõik rahvad rääkisid Juuda lahingutest.
27 Kui kuningas Antiochos seda kuulis, oli ta nördinud. Sellepärast ta läkitas ja kogus kokku kõik oma kuningriigi väed, isegi väga tugeva sõjaväe.
28 Ta avas ka oma varanduse ja andis oma sõduritele aastaks palka, käskides neil olla valmis, kui tal neid vaja on.

29 Sellegipoolest, kui ta nägi, et tema aarete raha läks otsa ja et maksud maal olid väikesed erimeelsuste ja katku tõttu, mille ta oli toonud maale vanade aegade seaduste äravõtmisega;
30 Ta kartis, et ta ei suuda enam süüdistusi kanda ega saada selliseid kingitusi nii heldelt kui varem, sest ta oli rohkem kui kuningad, kes olid enne teda.
31 Seepärast otsustas ta, olles oma meeltes väga segaduses, minna Pärsiasse, et võtta seal riikidelt maksud ja koguda palju raha.
32 Siis jättis ta Lysiase, aadliku ja ühe verekuningliku esindaja, valvama kuninga asju Eufrati jõest kuni Egiptuse piirideni.
33 ja kasvatada oma poega Antiookust, kuni ta tagasi tuleb.
34 Veelgi enam, ta andis tema kätte poole oma vägedest ja elevandid ning andis talle ülesandeks kõik asjad, mida ta oleks tahtnud teha, nagu ka need, kes elasid Juudas ja Jeruusalemmas.
35 Et ta saadaks sõjaväe nende vastu, et hävitada ja juurida välja Iisraeli tugevus ja Jeruusalemma jäänuk ning viia ära nende mälestusmärk sellest paigast;
36 Ja et ta paigutaks võõrad kõigisse nende elupaikadesse ja jagaks nende maad loosi teel.
37 Ja kuningas võttis poole vägedest, mis alles jäid, ja lahkus sada neljakümne seitsmendal aastal Antiookiast, oma kuninglikust linnast; ja möödudes Eufrati jõest, läks ta läbi kõrgendike.
38 Siis Lysias valis Ptolemeose, Dorymenese poja, Nikanori ja Gorgiase, kuninga sõprade vägevad mehed.
39 Ja koos nendega saatis ta nelikümmend tuhat jalameest ja seitse tuhat ratsanikku minema Juuda maale ja hävitama seda, nagu kuningas oli käskinud.
40 Nad läksid kogu oma jõuga välja ja tulid ning lõid leegi Emmause äärde tasandikul.
41 Ja maa kaupmehed, kuuldes nende kuulsust, võtsid koos sulastega väga palju hõbedat ja kulda ning tulid leeri, et osta orjadeks Iisraeli lapsi, samuti Süüria ja vilistite maad. ühinesid nendega.
42 Aga kui Juudas ja tema vennad nägid, et viletsused on sagenenud ja väed lõid leeri nende piiridesse, sest nad teadsid, kuidas kuningas oli andnud käsu rahva hävitada ja need täielikult hävitada;
43 Nad ütlesid üksteisele: "Taastagem oma rahva lagunenud varandus ja võitlegem oma rahva ja pühamu eest!"
44 Siis kogunes kogudus kokku, et olla valmis lahinguks ja palvetada ning paluda halastust ja kaastunnet.
45 Nüüd oli Jeruusalemm tühjus nagu kõrb, tema lastest ei olnud ühtegi sisse- ega väljakäijat. Ka pühamu oli maha tallatud ja tulnukad hoidsid kindlust; paganad asusid selles paigas; Ja rõõm võeti Jaakobilt ära ning piil koos harfiga vaibus.
46 Mispärast iisraellased kogunesid ja tulid Masphasse, Jeruusalemma vastas; sest Maasfas oli see koht, kus nad palvetasid enne Iisraelis.
47 Siis nad paastusid sel päeval ja riietusid kotiriie ning viskasid tuhka pähe ja riided lõhki,
48 Ja avas Seaduseraamatu, kuhu paganad olid püüdnud maalida oma kujude sarnasust.
49 Nad tõid ka preestrite rõivaid, esmasvilja ja kümnist ning õhutasid naasarlasi, kes olid oma päevad täitnud.
50 Siis nad kisendasid valju häälega taeva poole, öeldes: "Mis me nendega teeme ja kuhu me need ära viime?"
51 Sest su pühamu on maha tallatud ja rüvetatud ning su preestrid on raskustes ja alandatud.
52 Ja vaata, paganad on kogunenud meie vastu, et meid hävitada. Mida nad meie vastu mõtlevad, seda sa tead.
53 Kuidas me saame neile vastu seista, kui sina, Jumal, ei ole meile abiks?
54 Siis lõid nad pasunat ja kisendasid valju häälega.
55 Ja pärast seda määras Juudas rahvale pealikud, tuhandete, sadade, viiekümnendate ja kümnete ülemad.
56 Aga need, kes ehitasid maju või olid kihlatud naisi või istutasid viinamarjaistandusi või kartsid, käskis ta tagasi pöörduda, igaüks oma majja vastavalt seadusele.
57 Siis laager lahkus ja lõi leeri Emmause lõunaküljele.
58 Ja Juudas ütles: relvastage end ja olge vaprad mehed ja vaadake, et te oleksite valmis hommikuks, et saaksite sõdida nende rahvastega, kes on kogunenud meie vastu, et hävitada meid ja meie pühamu.
59 Sest parem on meil lahingus surra, kui näha oma rahva ja meie pühamu õnnetusi.
60 Ometi, nõnda nagu Jumala tahe on taevas, nõnda tehku ta.

4. PEATÜKK

1 Siis võttis Gorgiase viis tuhat jalameest ja tuhat parimat ratsanikku ning viidi öösel laagrist välja;
2 Lõpuks võib ta tormata juutide leeri ja neid ootamatult lüüa. Ja kindluse mehed olid tema teejuhid.
3 Kui Juudas sellest kuulis, läks ta ise ja vaprad mehed koos temaga minema, et lüüa Emmauses asuvat kuninga väge,
4 Sel ajal kui jõud olid laagrist laiali saadetud.
5 Keskhooajal jõudis Gorgias öösel Juuda laagrisse ja kui ta sealt kedagi ei leidnud, otsis ta neid mägedest, sest ta ütles: "Need inimesed põgenevad meie eest."
6 Aga niipea kui päev läks, ilmus Juudas end lagendikul koos kolme tuhande mehega, kellel ei olnud raudrüüd ega mõõku meeles.
7 Ja nad nägid paganate laagrit, et see oli tugev ja hästi rakmestatud ning ratsanikkudega ümberringi; ja need olid sõjaeksperdid.
8 Siis ütles Juudas meestele, kes olid temaga: "Ärge kartke nende rahvahulka ja ärge kartke nende rünnakut!"
9 Pidage meeles, kuidas meie isad päästeti Punases meres, kui vaarao ajas neid sõjaväega taga.
10 Hüüdkem siis nüüd taeva poole, kui äkki Issand halastab meie peale, ja tuletagem meelde meie vanemate lepingut ja hävitagem see vägi täna meie ees.
11 Et kõik paganad teaksid, et on üks, kes päästab ja päästab Iisraeli.
12 Siis tõstsid võõrad oma silmad ja nägid neid tulemas neile vastu.
13 Seepärast läksid nad laagrist välja sõdima; aga need, kes olid Juudaga, puhusid oma sarve.
14 Nad astusid lahingusse ja ärevil paganad põgenesid tasandikule.
15 Aga kõik tagumised neist tapeti mõõgaga, sest nad ajasid neid taga kuni Gazerani ja Idumea, Asotose ja Jamnia tasandikuni, nii et neid tapeti kolm tuhat meest.
16 Kui see oli tehtud, naasis Juudas koos oma sõjaväega neid jälitamast,
17 Ja ütles rahvale: "Ärge olge saagi ahned, sest meie ees on lahing,

18 Ja Gorgias ja tema väge on siin meie juures mäel, aga seiske nüüd meie vaenlaste vastu ja võitke nad ning pärast seda võite julgelt saaki võtta.
19 Kui Juudas veel neid sõnu rääkis, ilmus osa neist, kes vaatasid mäelt välja:
20 Kui nad said aru, et juudid olid oma sõjaväe põgenenud ja telke põletanud; nähtud suitsu eest kuulutas tehtut:
21 Kui nad nüüd seda mõistsid, kartsid nad väga ja nägid ka Juuda vägesid lagendikul võitlusvalmis,
22 Nad põgenesid igaüks võõraste maale.
23 Siis läks Juudas tagasi telke rüüstama, kust nad said palju kulda ja hõbedat, sinist siidi ja purpurpunast merevärvi ja suurt rikkust.
24 Pärast seda läksid nad koju ja laulsid tänulaulu ja kiitsid Issandat taevas, sest see on hea, sest tema halastus kestab igavesti.
25 Nõnda oli Iisrael sel päeval suur pääste.
26 Aga kõik võõrad, kes olid põgenenud, tulid ja rääkisid Lysiasele, mis oli juhtunud:
27 Kui ta sellest kuulis, oli ta hämmeldunud ja heitunud, sest Iisraelile ei tehtud seda, mida ta tahtis, ega seda, mida kuningas oli käskinud.
28 Järgmisel aastal kogus Lysias aga kokku kuuskümmend tuhat valitud jalgmeest ja viis tuhat ratsanikku, et ta neid alistaks.
29 Ja nad tulid Idumeasse ja lõid oma telgid Betsurasse, ja Juudas tuli neile vastu kümne tuhande mehega.
30 Ja kui ta nägi seda võimsat sõjaväge, palvetas ta ja ütles: "Õnnis oled sina, Iisraeli Päästja, kes vaigistasid vägeva mehe vägivalla oma sulase Taaveti käega ja andsid võõraste väe tema kätesse. Joonatan, Sauli poeg, ja tema relvakandja;
31 Sule see armee oma rahva Iisraeli kätte ja jäägu nad segadusse oma jõu ja ratsanike pärast!
32 Jäta nad tühjaks ja langeta nende tugevuse julgus ja lase neil väriseda nende hävitamise pärast!
33 Viska nad maha nende mõõgaga, kes sind armastavad, ja kõik, kes tunnevad su nime, kiidagu sind tänuga.
34 Ja nad astusid lahingusse; ja Lysiase vägedest tapeti umbes viis tuhat meest, juba enne neid tapeti.
35 Kui Lysias nägi oma sõjaväge põgenevat ja Juuda sõdurite mehisust ja seda, kuidas nad olid valmis elama või surema vapralt, läks ta Antiookiasse ja kogus kokku hulga võõraid ja suurendas oma armeed. kui see oli, kavatses ta uuesti Juudamaale tulla.
36 Siis ütlesid Juudas ja ta vennad: 'Vaata, meie vaenlased on nördinud. Mingem üles puhastama ja pühitsema pühamu!
37 Selle peale kogunes kogu sõjavägi ja läks üles Siioni mäele.
38 Ja kui nad nägid pühamu mahajäetuna ja altarit rüvetatuna ja väravaid põlemas ja põõsaid õues kasvamas nagu metsas või ühes mäestikus, jah, ja preestrite kambrid maha tõmmatud;
39 Nad lõhki lõhki oma riided ja kurvastasid palju ning viskasid tuhka pähe,
40 Ja nad langesid silmili pikali, puhusid pasunaga häiresignaali ja hüüdsid taeva poole.
41 Siis määras Juudas mõned mehed võitlema nende vastu, kes olid linnuses, kuni ta oli pühamu puhastanud.
42 Ja ta valis laitmatu jutuajamise preestrid, kellele meeldis seadus:
43 Kes puhastas pühamu ja viis rüvetatud kivid ebapuhtasse paika.
44 Ja kui nad pidasid nõu, mida teha põletusohvri altariga, mis oli teotatud;
45 Nad pidasid paremaks see maha tõmmata, et see ei oleks neile teoks, sest paganad olid selle rüvetanud; seepärast nad tõmbasid selle maha,
46 Ja ladusid kivid templimäele sobivasse kohta, kuni tuleb prohvet, kes näitab, mida nendega teha.
47 Siis nad võtsid terveid kive vastavalt Seadusele ja ehitasid uue altari, eelmise järgi;
48 Ja tegid pühamu ja asjad, mis templis oli, ning pühitsesid õued.
49 Nad valmistasid ka uusi pühanõusid ja tõid templisse küünlajalga, põletusohvri altari ja viiruki ja laua.
50 Ja altaril põletasid nad viirukit ja lambid, mis olid küünlajala küljes, süütasid, et valgustada templis.
51 Peale selle panid nad leivad lauale ja laiutasid loorid ning lõpetasid kõik tööd, mida nad olid alustanud.
52 Aga saja neljakümne kaheksandal aastal üheksanda kuu kahekümnendal päeval, mida nimetatakse Casleu kuuks, tõusid nad hommikul üles,
53 Ja ohverdasid seaduse järgi ohvreid uuel põletusohvri altaril, mille nad olid toonud.
54 Vaata, mis ajal ja mis päeval paganad seda rüvetasid, isegi sel ajal pühitseti see laulude ja tsitrite, harfide ja taldrikutega.
55 Siis langes kogu rahvas silmili, kummardades ja kiites taeva Jumalat, kes oli neile korda läinud.
56 Ja nõnda pidasid nad altari pühitsemist kaheksa päeva ja ohverdasid rõõmuga põletusohvreid ning ohverdasid päästmis- ja kiitusohvri.
57 Nad katsid ka templi esikülje kuldkroonide ja kilpidega; nad uuendasid väravad ja kambrid ning riputasid nende külge uksed.
58 Nõnda oli rahva seas väga suur rõõm, sest paganate teotus jäeti kõrvale.
59 Peale selle määrasid Juudas ja tema vennad koos kogu Iisraeli kogudusega, et altari pühitsemise päevi tuleb pidada aasta-aastalt omal ajal kaheksa päeva jooksul alates Kasleu kuu kahekümnendast päevast. , rõõmu ja rõõmuga.
60 Sel ajal ehitasid nad üles ka Siioni mäe kõrgete müüride ja tugevate tornidega ümberringi, et paganad ei tuleks ega tallaks seda maha, nagu nad olid varem teinud.
61 Ja nad seadsid sinna garnisoni seda valvama ja kindlustasid Betsura, et seda hoida; et rahval oleks kaitse Idumea vastu.

5. PEATÜKK

1 Kui nüüd ümberkaudsed rahvad kuulsid, et altar ehitati ja pühamu uuendati nagu varem, ei meeldinud see neile väga.
2 Sellepärast nad mõtlesid hävitada nende seas olnud Jaakobi põlvkonna ja hakkasid seejärel inimesi tapma ja hävitama.
3 Siis sõdis Juudas Eesavi poegadega Idumeas Arabatines, sest nad piirasid Gaeli. Ta andis neile suure kukutuse, võttis nende julguse maha ja võttis neilt saagi.
4 Ta mäletas ka Beani laste vigastust, kes olid olnud rahvale püünis ja pahandus, kui nad neid teel varitsesid.
5 Siis ta sulges nad tornidesse ja lõi leeri nende vastu ja hävitas nad täielikult ning põletas selle paiga tornid tulega ja kõik, mis seal oli.

6 Pärast seda läks ta üle ammonlaste juurde, kus ta leidis vägeva väe ja palju rahvast koos nende pealiku Timoteusega.
7 Ta pidas nendega palju lahinguid, kuni nad lõpuks tema ees nördisid; ja ta lõi neid.
8 Ja kui ta oli vallutanud Jaasari ja selle juurde kuuluvad linnad, läks ta tagasi Juudamaale.
9 Siis kogunesid paganad, kes olid Gileadil, iisraellaste vastu, kes olid nende eluruumides, et neid hävitada; kuid nad põgenesid Dathema kindlusesse.
10 Ja saatis Juudale ja tema vendadele kirja: "Meie ümber olevad paganad on kogunenud meie vastu, et meid hävitada."
11 Ja nad valmistuvad tulema ja vallutama kindlust, kuhu me põgeneme, kuna Timoteus on nende väepealik.
12 Tulge nüüd ja vabasta meid nende käest, sest paljud meist on tapetud.
13 Jah, kõik meie vennad, kes olid Tobie paikades, tapetakse: ka nende naised ja lapsed on nad vangistanud ja nende asjad ära kandnud; ja nad on seal hävitanud umbes tuhat meest.
14 Kui neid kirju alles loeti, vaata, saabusid Galileast teised käskjalad oma riietega, kes rääkisid sellest,
15 Ja ütles: 'Ptolemaised, Tüürosest ja Siidonist ja kogu paganate Galileast on kogunenud meie vastu, et meid hävitada.
16 Kui Juudas ja rahvas neid sõnu kuulsid, kogunes kokku suur kogudus, et arutada, mida nad peaksid tegema oma vendade heaks, kes olid hädas ja neid ründasid.
17 Siis ütles Juudas oma vennale Siimonale: 'Vali mehed välja ja mine ja päästa oma vennad, kes on Galileas, sest mina ja mu vend Joonatan läheme Gileadi maale!'
18 Siis jättis ta Joosepi, Sakariase poja, ja Asaria, rahvapealikud, väe jäägi Juudamaale seda hoidma.
19 kellele ta andis käsu, öeldes: 'Võtke selle rahva juht ja vaadake, et te ei sõdi paganate vastu kuni selle ajani, mil me jälle tuleme!'
20 Siimonale anti kolm tuhat meest Galileasse ja Juudale kaheksa tuhat meest Gileadi maale.
21 Siis läks Siimon Galileasse, kus ta pidas palju võitlusi paganatega, nii et paganad olid temast häiritud.
22 Ja ta ajas neid taga kuni Ptolemaise väravani; ja paganatest tapeti umbes kolm tuhat meest, kelle saagi ta võttis.
23 Ja need, kes olid Galileas ja Arbatises, koos nende naiste ja lastega ja kõigega, mis neil oli, võttis ta endaga kaasa ja tõi nad suure rõõmuga Juudamaale.
24 Ka Juudas Makkabeus ja tema vend Joonatan läksid üle Jordani ja rändasid kolm päeva kõrbes,
25 Kus nad kohtusid nabatlastega, kes tulid nende juurde rahumeelselt ja rääkisid neile kõigest, mis oli juhtunud nende vendadega Gileaadi maal.
26 Ja kuidas paljud neist suleti Bosorasse, Bosorisse ja Alemasse, Kasfori, Makedi ja Karnaimi; kõik need linnad on tugevad ja suured:
27 ja et nad suleti ülejäänud Gileaadimaa linnadesse ja et homme olid nad otsustanud tuua oma väge kindluste vastu ja need vallutada ja hävitada kõik ühe päevaga.
28 Seepeale pöördusid Juudas ja tema vägi äkitselt mööda kõrbeteed Bosora poole; ja kui ta oli linna võitnud, tappis ta kõik mehed mõõgateraga ja võttis kogu nende saagi ning põletas linna tulega,
29 Kust ta öösel lahkus ja läks, kuni jõudis kindlusesse.
30 Ja aeg-ajalt vaatasid nad üles ja vaata, seal oli loendamatu hulk inimesi, kes kandsid redeleid ja muid sõjamasinaid, et vallutada kindlus, sest nad ründasid neid.
31 Kui siis Juudas nägi, et lahing oli alanud ja linna kisa kostus pasuna ja suure heli saatel taevasse,
32 Ta ütles oma peremehele: 'Võitle täna oma vendade eest!
33 Ja ta läks nende taha kolme rühmana, kes puhusid pasunat ja hüüdsid palvega.
34 Siis Timoteuse väed, teades, et see on Makkabeus, põgenesid tema eest. Sellepärast ta lõi neid suure tapmisega; nii et sel päeval tapeti neist umbes kaheksa tuhat meest.
35 Kui see oli tehtud, pöördus Juudas Maasfa poole; ja pärast seda, kui ta seda ründas, võttis ta ja tappis kõik seal olevad isased, võttis kätte selle saagi ja põletas selle tulega.
36 Sealt ta läks ja vallutas Kasfooni, Magedi, Bosori ja teised Gileaadimaa linnad.
37 Pärast seda kogus Timoteos veel üks vägi ja lõi leeri Raphoni vastu oja taga.
38 Siis saatis Juudas mehi vägesid luurama, kes andsid talle teada, öeldes: "Kõik paganad, kes meie ümber on, on kogunenud nende juurde, väga suur vägi!"
39 Ta on palganud ka araablased neile appi ja nad on püstitanud oma telgid oja taha, olles valmis sinu vastu võitlema. Selle peale läks Juudas neile vastu.
40 Siis ütles Timoteus oma väepealikele: 'Kui Juudas ja tema vägi oja lähedale tulevad, siis me ei suuda talle vastu seista, kui ta läheb esimesena meie juurde. sest ta võidab meid võimsalt:
41 Aga kui ta kardab ja leerib jõe taga, siis me läheme tema juurde ja võidame teda.
42 Kui Juudas oja lähedale jõudis, laskis ta oja äärde jääda rahva kirjatundjad, kellele ta andis käsu, öeldes: "Ärge laske kellelgi leeri jääda, vaid tulgu kõik lahingusse!"
43 Siis ta läks kõigepealt nende juurde ja kogu rahvas tema järel; siis heitsid kõik paganad, olles tema ees nördinud, oma relvad minema ja põgenesid templisse, mis oli Karnaimi juures.
44 Aga nad vallutasid linna ja põletasid templi koos kõigega, mis seal oli. Nii alistati Karnaim ja nad ei suutnud enam Juuda ees seista.
45 Siis kogus Juudas kokku kõik iisraellased, kes olid Gileaadi maal, väikseimast kuni suurimani, isegi nende naised ja lapsed ja nende asjad, väga suure väe, et nad saaksid lõpuks tulla Gileaadimaale. Juudamaa.
46 Kui nad nüüd jõudsid Efroni (see oli suur linn teel, mida nad pidid minema, väga hästi kindlustatud), ei saanud nad sealt ära pöörduda ei paremale ega vasakule, vaid nad peavad läbima linna keskelt. seda.
47 Siis sulesid linna inimesed nad välja ja sulgesid väravad kividega.
48 Seepeale saatis Juudas nende juurde rahumeelselt öeldes: "Lähme läbi teie maa, et minna oma maale, ja keegi ei tee teile halba!" me läheme läbi ainult jalgsi, aga nad ei avanud teda.
49 Sellepärast käskis Juudas kuulutada kogu väeosa, et igaüks peaks püstitama oma telgi sinna, kus ta oli.
50 Ja sõdurid lõid üles ja ründasid linna kogu selle päeva ja kogu selle öö, kuni lõpuks anti linn tema kätte.
51 Siis ta tappis kõik mehed mõõgateraga ja hävitas linna ja võttis selle saagi ning läks linna läbi nende üle, kes tapeti.
52 Pärast seda läksid nad üle Jordani suurele tasandikule enne Betsanit.

53 Ja Juudas kogus kokku need, kes tulid tagasi, ja manitses rahvast kogu tee, kuni nad jõudsid Juudamaale.
54 Ja nad läksid rõõmu ja rõõmuga üles Siioni mäele, kus nad ohverdasid põletusohvreid, sest ühtki neist ei tapetud enne, kui nad olid rahus tagasi tulnud.
55 Mis ajal olid Juudas ja Joonatan Gileadi maal ja tema vend Siimon Galileas enne Ptolemaist,
56 Joosep, Sakariase poeg, ja Asarjas, garnisonide pealikud, kuulsid nende vapratest tegudest ja sõjalistest tegudest, mida nad olid teinud.
57 Sellepärast nad ütlesid: "Võtkem endale ka nimi ja mingem võitlema paganate vastu, kes meie ümber on!"
58 Kui nad olid andnud korralduse garnisonile, mis oli nendega, läksid nad Jamnia poole.
59 Siis tulid Gorgias ja ta mehed linnast välja, et nendega võidelda.
60 Ja nii juhtus, et Joosep ja Asaras aeti põgenema ja neid jälitati Juudamaa piirideni; ja sel päeval tapeti Iisraeli rahvast umbes kaks tuhat meest.
61 Nõnda toimus Iisraeli laste seas suur kukutamine, sest nad ei olnud Juudale ja tema vendadele kuulekad, vaid mõtlesid teha mõne vapra teo.
62 Pealegi ei tulnud need mehed nende soost, kelle käe läbi Iisraelile vabastati.
63 Aga see mees Juudas ja tema vennad olid väga kuulsad kogu Iisraeli ja kõigi paganate silmis, kus iganes nende nime kuuldi;
64 niivõrd, et rahvas kogunes nende juurde rõõmsate kiiduavaldustega.
65 Pärast seda läks Juudas koos oma vendadega välja ja sõdis Eesavi lastega lõunapoolsel maal, kus ta lõi Hebroni ja selle linnad ning lõhkus selle kindluse ja põletas selle tornid ümberringi.
66 Sealt lahkus ta, et minna vilistite maale, ja läks läbi Samaaria.
67 Sel ajal langesid lahingus mõned preestrid, kes tahtsid näidata oma vaprust, sest nad läksid ilma nõuta sõdima.
68 Siis pöördus Juudas Asotose poole vilistite maal ja kui ta oli nende altarid maha tõmmanud ja nende nikerdatud kujud tulega põletanud ning nende linnad rikkunud, pöördus ta tagasi Juudamaale.

PEATÜKK 6

1 Umbes sel ajal kuulis kuningas Antiochos, kes rändas läbi kõrgete maade, ütlevat, et Elymais Pärsia maal oli linn, mis oli kuulus rikkuse, hõbeda ja kulla poolest.
2 Ja et selles oli väga rikkalik tempel, kus olid kullast katted, rinnakilbid ja kilbid, mille oli sinna jätnud Makedoonia kuningas, Filippuse poeg, kreeklaste seas esimene.
3 Sellepärast ta tuli ja püüdis linna vallutada ja rikkuda; aga ta ei saanud, sest linnaelanikud said sellest hoiatuse,
4 Ta tõusis lahingus tema vastu ja ta põgenes ja lahkus sealt suure raskusega ning pöördus tagasi Paabelisse.
5 Veelgi enam, tuli üks, kes tõi talle Pärsiasse teate, et Juudamaa vastu läinud väed aeti põgenema.
6 Ja et Lysias, kes suure väega esimesena välja läks, aeti juutide seast minema; ja et nad olid tugevaks tehtud raudrüü, väe ja saagivaru kaudu, mille nad olid saanud vägedelt, kelle nad olid hävitanud.
7 Samuti, et nad olid maha tõmmanud jäleduse, mille ta oli püstitanud Jeruusalemma altarile, ja ümbritsenud pühamu kõrgete müüridega, nagu varemgi, ja tema linna Betsura.
8 Kui kuningas nüüd neid sõnu kuulis, oli ta hämmastunud ja liigutatud. Seepeale pani ta ta voodisse ja jäi leinast haigeks, sest see ei olnud teda tabanud, nagu ta ootas.
9 Ja ta viibis seal palju päevi, sest tema kurbus aina suurenes ja ta andis aru, et ta peab surema.
10 Sellepärast kutsus ta kõik oma sõbrad ja ütles neile: "Uni on mu silmist kadunud ja mu süda on mures."
11 Ja ma mõtlesin endamisi: "Millisesse viletsusse ma olen tulnud ja kui suur viletsusetulv on, kus ma praegu olen!" sest ma olin külluslik ja armastatud oma võimuses.
12 Aga nüüd ma mäletan kurja, mida ma tegin Jeruusalemmas, ja et ma võtsin kõik kuld- ja hõberiistad, mis seal olid, ja saatsin ilma põhjuseta Juudamaa elanikke hävitama.
13 Ma mõistan, et seepärast on mind tabanud need mured, ja vaata, ma hukkun suure kurbuse tõttu võõral maal.
14 Siis ta kutsus Filippuse, ühe oma sõbra, kelle ta pani valitsema kogu oma kuningriigi üle,
15 Ja ta andis talle krooni, tema kuube ja märgi, et ta kasvataks üles oma poja Antiookuse ja toitaks teda kuningriigi jaoks.
16 Ja kuningas Antiochos suri seal saja neljakümne üheksandal aastal.
17 Kui Lysias sai teada, et kuningas on surnud, pani ta tema asemel valitsema oma poja Antiookose, kelle ta oli noorena üles kasvatanud, ja ta pani tema nimeks Eupator.
18 Umbes sel ajal sulgesid tornis viibijad iisraellased pühamu ümber ja otsisid alati nende kahju ja paganate tugevdamist.
19 Seepärast kutsus Juudas neid hävitama kogu rahva kokku neid piirama.
20 Ja nad tulid kokku ja piirasid neid sajal viiekümnendal aastal ning ta tegi nende pihta laskealused ja muud mootorid.
21 Kuid mõned piiratutest läksid välja, kellega ühinesid mõned Iisraeli jumalakartmatud mehed.
22 Ja nad läksid kuninga juurde ja küsisid: 'Kui kaua sa veel ootad kohtuotsust ja maksad kätte meie vendadele?'
23 Me oleme valmis teenima su isa ja tegema seda, mida ta tahab, ja täitma tema käske.
24 Sellepärast piiravad nad meie rahvast torni ja on meist võõrandunud; pealegi nii palju meist, kui nad suutsid, nad tapsid ja rikkusid meie pärandi.
25 Nad ei ole sirutanud oma kätt ainult meie vastu, vaid ka oma piiride vastu.
26 Ja vaata, täna piiravad nad Jeruusalemma torni, et see vallutada. Samuti on nad kindlustanud pühamu ja Betsura.
27 Mispärast, kui sa ei takista neid kiiresti, teevad nad suuremaid asju kui need, ja sa ei saa neid valitseda.
28 Kui kuningas seda kuulis, vihastas ta ja kogus kokku kõik oma sõbrad, sõjaväe pealikud ja need, kes hobuse eest vastutasid.
29 Tema juurde tuli ka teistest kuningriikidest ja meresaartelt palgatud sõdurite salke.
30 Nii et tema sõjaväe arv oli sada tuhat jalameest ja kakskümmend tuhat ratsanikku ja kolmkümmend kaks elevanti.
31 Need läksid läbi Idumea ja lõid üles Betsura vastu, mida nad ründasid mitu päeva, tehes sõjamootoreid; aga

Betsurast tulid välja ja põletasid need tulega ning sõdisid vapralt.
32 Selle peale lahkus Juudas tornist ja lõi leeri Batsakarjasse, kuninga laagri vastas.
33 Ja kuningas, kes tõusis varakult, marssis raevukalt oma sõjaväega Batsakkariase poole, kus tema väed seadsid nad lahinguvalmis ja puhusid sarve.
34 Ja lõpuks võisid nad elevante võitlema ärgitada, nad näitasid neile viinamarjade ja mooruspuude verd.
35 Peale selle jagasid nad metsloomad vägede vahel ja määrasid iga elevandi jaoks tuhat meest, kes olid relvastatud rõivaste ja vaskkiivritega peas; ja lisaks sellele määrati iga metsalise jaoks viissada parimat ratsanikku.
36 Need olid alati valmis: kus iganes metsaline oli ja kuhu metsaline läks, sinna läksid ka nemad ega lahkunud temast.
37 Ja metsaliste peal olid tugevad puidust tornid, mis katsid neid kõiki ja olid nende külge rihmadega kinnitatud; igaühe peal oli ka kolmkümmend kaks kanget meest, kes võitlesid nende vastu, peale indiaanlase, kes valitses. tema.
38 Ratsameeste jäänused panid nad ühele ja teisele poole vägede kahe osa juurde, andes neile märke, mida teha, ja nad olid kogu ridade keskel rakmestatud.
39 Nüüd, kui päike paistis kullast ja vasest kilpidele, särasid mäed neist ja särasid nagu tulelambid.
40 Nõnda, kui osa kuninga sõjaväest oli jaotatud kõrgetele mägedele ja osa allpool asuvatesse orgudesse, marssisid nad turvaliselt ja korras edasi.
41 Sellepärast olid kõik, kes kuulsid nende rahvahulga kära ja seltskonna marssimist ja rakmete ragistamist, sest sõjavägi oli väga suur ja võimas.
42 Siis lähenes Juudas ja tema väge ning läksid lahingusse, ja kuninga sõjaväest tapeti kuussada meest.
43 Ka Eleasar, perekonnanimega Savaran, tajus, et üks kuninglike rakmetega relvastatud metsalistest oli kõigist teistest kõrgem, ja arvas, et kuningas on tema kallal,
44 Seadke end ohtu, et lõpuks päästa oma rahvas ja saada talle igavene nimi:
45 Sellepärast jooksis ta keset lahingut temale julgelt kallale, tappes paremat ja vasakut kätt, nii et nad lahkusid temast mõlemalt poolt.
46 Kui see juhtus, hiilis ta elevandi alla, lükkas ta alla ja tappis ta; mispeale elevant kukkus tema peale ja seal ta suri.
47 Aga ülejäänud juudid, nähes kuninga jõudu ja tema vägede vägivalda, pöördusid neist eemale.
48 Siis läks kuninga sõjavägi üles Jeruusalemma neile vastu ja kuningas lõi oma telgid Juudamaa ja Siioni mäe vastu.
49 Aga nendega, kes olid Betsuras, sõlmis ta rahu, sest nad tulid linnast välja, kuna neil polnud seal piiramist vastu pidada, sest see oli maale puhkeaasta.
50 Ja kuningas võttis Betsura ja seadis sinna garnisoni seda valvama.
51 Mis puutub pühamusse, siis ta piiras seda mitu päeva ja pani sinna suurtükid koos masinate ja riistadega, et visata tuld ja kive, ja tükke visata noolte ja tropid.
52 Mispeale nad tegid ka mootoreid oma mootorite vastu ja pidasid nendega pikka võitlust.
53 Ometi olid nende nõud viimaks toiduta (sest see oli seitsmes aasta ja need, kes Juudamaal paganate käest päästeti, olid ära söönud laojäägi;)
54 Pühamusse jäid vaid vähesed, sest näljahäda sai nad nii suureks, et nad ei tahtnud hajutada, igaüks oma paika.
55 Sel ajal kuulis Lysias ütlevat, et Filippus, kelle kuningas Antiochos elas, oli määranud oma poja Antiochose üles kasvatada, et temast saaks kuningas,
56 Ta saadeti tagasi Pärsiast ja Meediast ning ka kuninga vägedest, kes temaga kaasa läksid, ja et ta püüdis asjade juhtimine enda kätte võtta.
57 Sellepärast läks ta suure kiirusega ja ütles kuningale ja väepealikele ja seltskonnale: "Me laguneme iga päev ja meie toiduvarud on väikesed ja koht, mida me piirame, on tugev ja kuningriigi asjad valeta meile:
58 Olgem nüüd nende meestega sõbrad ja tehkem rahu nendega ja kogu nende rahvaga;
59 Ja sõlmi nendega leping, et nad elavad oma seaduste järgi, nagu nad elasid varemgi, sest nad on sellepärast pahased ja on teinud kõike seda, kuna me tühistasime nende seadused.
60 Ja kuningas ja vürstid olid rahul; seepärast ta läkitas nende juurde rahu sõlmima; ja nad nõustusid sellega.
61 Ka kuningas ja vürstid andsid neile vande, mispeale nad läksid kindlusest välja.
62 Siis läks kuningas Siioni mäele; aga kui ta nägi selle koha tugevust, murdis ta oma vannet ja andis käsu ümberringi müür maha lõhkuda.
63 Pärast seda lahkus ta suure kiirusega ja pöördus tagasi Antiookiasse, kus ta leidis Filippuse linnavalitsejana. Siis ta sõdis temaga ja vallutas linna jõuga.

7. PEATÜKK

1 Saja ühel ja viiekümnendal aastal lahkus Demetrius, Seleukose poeg Roomast, tuli koos mõne mehega ühte mereäärsesse linna ja sai seal kuningaks.
2 Ja kui ta sisenes oma esivanemate paleesse, nõnda olid tema väed võtnud Antiookuse ja Lysiase, et need tema juurde tuua.
3 Sellepärast, kui ta seda teadis, ütles ta: "Ära ma ei näe nende nägusid!"
4 Siis tappis ta peremees nad maha. Nüüd, kui Demetrius oli seatud oma kuningriigi troonile,
5 Tema juurde tulid kõik Iisraeli kurjad ja jumalakartmatud mehed, kelle pealikuks oli Alkimus, kes tahtis saada ülempreestriks.
6 Ja nad süüdistasid rahvast kuninga ees, öeldes: Juudas ja tema vennad on tapnud kõik su sõbrad ja ajanud meid välja meie oma maalt.
7 Nüüd siis läkita mõni mees, keda sa usaldad, ja lase tal minna vaatama, mis kaost ta meie keskel ja kuningamaal on teinud, ja karistagu neid koos kõigi nende abistajatega.
8 Siis kuningas valis Bacchidese, kuninga sõbra, kes valitses üle veeuputuse ja oli suur mees kuningriigis ja ustav kuningale,
9 Ja ta läkitas koos selle õela Alkimusega, kelle ta määras ülempreestriks, ja käskis tal maksta Iisraeli lastele kätte.
10 Siis nad lahkusid ja tulid suure väega Juudamaale, kus nad saatsid Juuda ja tema vendade juurde käskjalad rahumeelsete sõnadega.
11 Aga nad ei pööranud nende sõnadele tähelepanu; sest nad nägid, et nad on tulnud suure väega.
12 Siis kogunes Alkimuse ja Bakhidese juurde hulk kirjatundjaid, et nõuda õigust.
13 Assidlased olid Iisraeli laste seas esimesed, kes neilt rahu otsisid.

14 Sest nad ütlesid: 'Üks Aaroni soost preester on tulnud selle sõjaväega ja ta ei tee meile ülekohut.
15 Ja ta rääkis nendega rahumeelselt ja vandus neile, öeldes: me ei tee kahju ei teile ega teie sõpradele.
16 Seepeale nad uskusid teda, aga ta võttis neist kuuskümmend meest ja tappis nad ühe päevaga nende sõnade järgi, mis ta kirjutas,
17 Nad ajasid välja sinu pühade liha ja nad valasid oma vere ümber Jeruusalemma, ja ei olnud kedagi, kes neid matks.
18 Mispärast hirm ja hirm nende ees langes kogu rahva peale, kes ütlesid: "Neis pole tõde ega õigust!" sest nad on rikkunud lepingu ja vande, mille nad sõlmisid.
19 Pärast seda viis Bakhidese Jeruusalemmast välja ja lõi oma telgid Bezethisse, kuhu ta saatis ja võttis palju mehi, kes olid ta maha jätnud, ja ka mõned rahvast, ja kui ta oli nad tapnud, heitis ta suurde süvend.
20 Siis andis ta maa Alkimosele ja jättis talle voli teda aidata. Nii läks Bakhides kuninga juurde.
21 Alkimus aga võitles ülempreesterluse eest.
22 Ja tema poole pöördusid kõik, kes rahvast vaevasid, kes pärast Juuda maa oma võimu alla saamist tegid Iisraelis palju haiget.
23 Aga kui Juudas nägi kõiki pahandusi, mida Alkimus ja tema seltskond oli teinud iisraellaste seas, isegi üle paganate,
24 Ta läks välja kõikjale Juudamaa äärtele ja maksis kätte neile, kes olid tema vastu mässanud, nii et nad ei julgenud enam maale minna.
25 Teisel pool, kui Alkimus nägi, et Juudas ja tema seltskond olid saanud võimust, ja teadis, et ta ei suuda nende vägesid taluda, läks ta uuesti kuninga juurde ja ütles neist kõike, mis ta suutis.
26 Siis saatis kuningas Nikanori, ühe oma auväärsetest vürstidest, mehe, kes kandis surmavat vihkamist Iisraeli vastu, käsku rahvas hävitada.
27 Siis tuli Nikanor suure väega Jeruusalemma; ja saatis Juudale ja tema vendadele petlikult sõbralike sõnadega, öeldes:
28 Ärgu olgu lahingut minu ja teie vahel; Ma tulen mõne mehega, et saaksin teid rahus näha.
29 Siis ta tuli Juuda juurde ja nad tervitasid üksteist rahumeelselt. Kuid vaenlased olid valmis Juuda vägivallaga ära võtma.
30 Pärast seda, kui Juudas sai teada, et ta tuli pettusega tema juurde, kartis ta teda väga ega näinud enam tema nägu.
31 Ka Nikanor, kui ta nägi, et tema nõu on avastatud, läks Kafarsalama kõrvale Juuda vastu võitlema.
32 Seal tapeti Nikanori poolelt umbes viis tuhat meest ja ülejäänud põgenesid Taaveti linna.
33 Pärast seda läks Nikanor üles Siioni mäele ja seal tulid pühamust välja mõned preestrid ja mõned rahvavanemad, et teda rahumeelselt tervitada ja näidata talle põletusohvrit, mis kuninga eest toodi.
34 Aga ta pilkas neid ja naeris nende üle, solvas neid häbiväärselt ja rääkis uhkelt:
35 Ja vandus oma vihas, öeldes: Kui Juudas ja tema väge ei anta nüüd minu kätte, siis kui ma kunagi turvaliselt tagasi tulen, siis ma põletan selle maja ära ja sellega läks ta välja suure raevuga.
36 Siis astusid preestrid sisse ja seisid altari ja templi ees ning nutsid ja ütlesid:
37 Sina, Issand, valisid selle maja, et seda kutsutaks sinu nime järgi ning et see oleks palve- ja anumajaks oma rahvale.
38 Makske kätte sellele mehele ja tema vägedele ja laske neil mõõga läbi langeda: pidage meeles nende teotamist ja ärge laske neil enam jätkata!
39 Siis Nikanor läks Jeruusalemmast välja ja lõi oma telgid üles Bethoroni, kus talle tuli vastu sõjavägi Süüriast.
40 Aga Juudas lõi leegi Adasas koos kolme tuhande mehega ja palvetas seal, öeldes:
41 Issand, kui need, kes Assuri kuningalt läkitasid, teotasid, läks sinu ingel välja ja lõi neist maha sada kaheksakümmend viis tuhat.
42 Niisamuti hävita sina see väge meie ees täna, et ülejäänud saaksid teada, et ta on rääkinud pilkavalt sinu pühamu vastu, ja mõista tema üle kohut tema kurjuse järgi.
43 Kuu kolmeteistkümnendal päeval astusid Adari väed lahingusse, kuid Nikanori vägede vägi oli nördinud ja ta ise sai lahingus esmalt surma.
44 Kui Nikanori väed nägid, et ta tapeti, viskasid nad oma relvad minema ja põgenesid.
45 Siis nad jälitasid neid päeva pikkuse teekonna Adasast Gaserani, puhudes neile torunaga häirekella.
46 Mispeale nad tulid välja kõigist ümberkaudsetest Juudamaa linnadest ja sulgesid need; nii et nad pöördusid tagasi nende poole, kes neid taga ajasid, ja kõik tapeti mõõgaga, ja mitte ühtegi neist ei jäänud järele.
47 Pärast seda võtsid nad saagi ja saagi ning lõid Nikanori pea ja parema käe maha, mille ta nii uhkelt välja sirutas, ning viisid need minema ja poosid üles Jeruusalemma poole.
48 Sellepärast rõõmustas rahvas väga ja pidas seda päeva suureks rõõmuks.
49 Veelgi enam, nad määrasid, et seda päeva peetakse igal aastal, kuna see on Adari kolmeteistkümnes päev.
50 Nii oli Juuda maa veidi aega rahus.

8. PEATÜKK

1 Nüüd oli Juudas kuulnud roomlastest, et nad olid vägevad ja vaprad mehed ning sellised, kes võtsid armastavalt vastu kõik, kes nendega ühinesid, ja sõlmisid sõprusliidu kõigiga, kes nende juurde tulid;
2 Ja et nad olid väga vaprad mehed. Talle räägiti ka nende sõdadest ja õilsatest tegudest, mida nad galaatlaste seas olid teinud, ja sellest, kuidas nad nad olid vallutanud ja maksu alla toonud;
3 Ja mida nad olid teinud Hispaania maal, et võita seal olevad hõbeda- ja kullakaevandused;
4 Ja et nad olid oma poliitika ja kannatlikkusega vallutanud kogu paiga, kuigi see oli neist väga kaugel; ja ka kuningad, kes tulid neile vastu maa äärest, kuni nad tegid nad tüli ja tegid neile suure kukutuse, nii et ülejäänud andsid neile igal aastal maksu.
5 Lisaks sellele, kuidas nad olid võitluses segadusse ajanud Filippuse ja tsitaatide kuninga Perseuse teistega, kes tõusid nende vastu ja olid neist võitnud.
6 Kuidas ka Aasia suur kuningas Antiochos, kes tuli nende vastu lahingus, kellel oli sada kakskümmend elevanti, ratsanikud, sõjavankrid ja väga suur sõjavägi, oli nende pärast nördinud.

7 Ja kuidas nad võtsid ta elusalt kinni ja sõlmisid lepingu, et tema ja need, kes valitsesid pärast teda, maksavad suurt lõivu ja annavad pantvange, ja see, mis oli kokku lepitud,
8 Ja India, Meedia ja Lüüdia ja parimad maad, mille nad temalt võtsid ja andsid kuningas Eumenesele:
9 Veelgi enam, kuidas kreeklased olid otsustanud tulla ja neid hävitada;
10 Ja kui nad seda teadsid, saatsid nad nende vastu ühe pealiku ja sõdisid nendega, ja tapsid paljud neist ning viisid vangidesse nende naised ja lapsed ning rüüstasid nad ja vallutasid nende maad ja hävitasid nende väe. hoiab ja tõi nad oma teenijateks tänapäevani:
11 Lisaks räägiti talle, kuidas nad hävitasid ja viisid oma võimu alla kõik teised kuningriigid ja saared, mis neile igal ajal vastu hakkasid;
12 Aga oma sõprade ja nendega, kes neile lootsid, pidasid nad omavahel sõpra ja olid vallutanud kuningriike nii kaugel kui lähedal, nii et kõik, kes nende nimest kuulsid, kartsid neid.
13 Ka need, keda nad tahavad kuningriiki aidata, valitsevad; ja keda nad jälle tahtsid, tõrjuvad välja: lõpuks, et nad olid väga ülendatud.
14 Kuid kõige selle juures ei kandnud keegi neist krooni ega riietatud purpurse riietusega, et end sellega ülistada:
15 Veelgi enam, kuidas nad olid teinud endale senatikoja, kus kolmsada kakskümmend meest istus iga päev nõukogus ja pidasid kogu aeg nõu rahva pärast, et nad oleksid lõpuks korrastatud:
16 Ja et nad andsid oma valitsuse igal aastal ühele mehele, kes valitses kogu nende maa üle, ja et kõik olid sellele ühele kuulekad ja et nende seas ei olnud ei kadedust ega eeskujusid.
17 Neid asju silmas pidades valis Juudas Eupolemose, Accose poja Johannese poja, ja Iasoni, Eleasari poja, ning saatis nad Rooma, et sõlmida nendega sõprus- ja liitliit,
18 ja paluma neid, et nad võtaksid neilt ikke; sest nad nägid, et kreeklaste kuningriik rõhus Iisraeli orjaga.
19 Nad läksid siis Rooma, mis oli väga suur teekond, ja tulid senatisse, kus nad rääkisid ja rääkisid.
20 Juudas Makkabeus koos oma vendade ja juutide rahvaga on meid saatnud teie juurde, et sõlmida teiega liit ja rahu ning et me oleksime teie liitlaste ja sõpradena registreeritud.
21 Nii et see asi meeldis roomlastele hästi.
22 Ja see on koopia kirjast, mille senat uuesti vasktahvlitele kirjutas ja Jeruusalemma saatis, et neil oleks seal rahu ja konföderatsiooni mälestusmärk:
23 Edu roomlastele ja juutide rahvale merel ja maal igavesti; ka mõõk ja vaenlane olgu neist kaugel!
24 Kui enne tuleb sõda roomlaste või nende liitlaste vastu kogu nende valitsemisala jooksul,
25 Juutide rahvas aitab neid kogu südamest, nagu aeg on määratud.
26 Samuti ei tohi nad midagi anda neile, kes nendega sõdivad, ega aidata neid toiduainete, relvade, raha või laevadega, nagu see roomlastele on tundunud hea; aga nad peavad oma lepinguid võtmata midagi seetõttu.
27 Samamoodi ka siis, kui sõda tuleb esmajärjekorras juutide rahva vastu, aitavad roomlased neid kogu südamest, vastavalt neile määratud ajale.
28 Samuti ei anta toiduaineid neile, kes nende vastu võitlevad, ega relvi, raha ega laevu, nagu roomlastele on tundunud hea. aga nad peavad oma lepinguid ja seda ilma pettuseta.
29 Nende artiklite kohaselt sõlmisid roomlased juutide rahvaga lepingu.
30 Kui aga edaspidi mõtleb üks või teine osapool kokku saada, et midagi lisada või vähendada, võivad nad seda teha oma meele järgi ja kõik, mida nad lisavad või ära võtavad, kinnitatakse.
31 Ja mis puudutab kurja, mida Demetrius teeb juutidele, siis me oleme talle kirjutanud, öeldes: "Miks sa tegid oma ikke raskeks meie sõprade ja juutide liitlaste peale?"
32 Kui nad siis enam kaebavad sinu peale, siis me mõistame neile õigust ja võitleme sinuga merel ja maal.

9. PEATÜKK

1 Peale selle, kui Demetrius kuulis, et Nikanor ja tema väge hukkusid lahingus, saatis ta teist korda Juudamaale Bakhidese ja Alkimose ning koos nendega ka oma vägede peamise väe.
2 Kes läksid mööda teed, mis viis Galgalasse, püstitasid oma telgid Masaloti ette, mis on Arbelas, ja pärast selle võitmist tapsid nad palju inimesi.
3 Ka saja viiekümne teise aasta esimesel kuul lõid nad leeri üles Jeruusalemma ette.
4 kust nad lahkusid ja läksid kahekümne tuhande jalamehe ja kahe tuhande ratsamehega Bereasse.
5 Aga Juudas oli püstitanud oma telgid Eleasasse ja koos temaga kolm tuhat valitud meest.
6 Kes, nähes teise väehulka tema nii suurele, kartsid väga; mispeale paljud lahkusid vägedest, nii et nende juurde elasid ainult kaheksasada meest.
7 Kui Juudas siis nägi, et tema väge libises minema ja lahing teda tabas, oli ta meelel väga mures ja väga ahastuses, sest tal polnud aega neid kokku koguda.
8 Ometi ütles ta neile, kes alles jäid: 'Tõuskem üles ja asugem oma vaenlaste vastu, kui meil on võimalik nendega võidelda.
9 Aga nemad tõrjusid teda, öeldes: "Me ei saa iialgi; päästkem nüüd pigem oma elud ja edaspidi tuleme tagasi koos oma vendadega ja võitleme nendega, sest meid on vähe!"
10 Siis ütles Juudas: "Andku jumal, et ma seda teeksin ja nende eest põgeneksin. Kui meie aeg käes on, siis suregem mehiselt oma vendade eest ja ärgem määrigem oma au!"
11 Sellega lahkus bakhidelaste vägi oma telkidest ja seisis nende vastu, nende ratsanikud jagunesid kaheks väeks ning nende vedurid ja vibulaskjad, kes käisid väe ees ja need, kes marssisid ees, olid kõik vägevad mehed.
12 Bakhidees oli paremas tiivas, nii et väehulk lähenes mõlemale poolele ja puhus pasunat.
13 Ka nemad Juuda poolelt puhusid oma pasunat, nii et maa värises vägede mürast ja lahing kestis hommikust õhtuni.
14 Aga kui Juudas sai aru, et Bakhides ja tema armee jõud on paremal pool, võttis ta endaga kaasa kõik vastupidavad mehed,
15 Kes tegi parema tiiva häbi ja ajas neid taga kuni Asotose mäeni.
16 Aga kui vasaku tiiva esindajad nägid, et parema tiiva esindajad olid nördinud, järgnesid nad Juudale ja neile, kes olid temaga kõvasti kannul selja tagant.

17 Seepeale tekkis valus lahing, nii et palju hukkus mõlemal pool.
18 Ka Juudas tapeti ja jääk põgenes.
19 Siis Joonatan ja Siimon võtsid oma venna Juuda ja matsid ta oma vanemate hauda Modinis.
20 Ja nad hädaldasid teda ja kogu Iisrael leinas teda väga ja leinas palju päevi, öeldes:
21 Kuidas on langenud vapper, kes päästis Iisraeli!
22 Mis puutub muusse Juudasse ja tema sõdadesse ja tema tehtud õilsatesse tegudesse ja tema suurusesse, siis neid ei ole kirjutatud, sest neid oli väga palju.
23 Aga pärast Juuda surma hakkasid kurjad pead tõstma kõigil Iisraeli rannikul ja tõusid üles kõik need, kes tegid ülekohut.
24 Neil päevil oli ka väga suur nälg, mille tõttu maa mässas ja läks nendega kaasa.
25 Siis valis Bakhides õelad mehed ja tegi neist maa isandad.
26 Ja nad uurisid ja otsisid Juuda sõpru ning viisid nad Bacchidese juurde, kes maksis neile kätte ja kasutas neid vaatamata.
27 Nõnda oli Iisraelis suur viletsus, mille sarnast pole olnud sellest ajast peale, mil nende seas ei nähtud prohvetit.
28 Sellepärast tulid kõik Juuda sõbrad kokku ja ütlesid Joonatanile:
29 Kuna su vend Juudas suri, pole meil temasarnast inimest, kes läheks meie vaenlaste ja Bakhidese ja meie rahva vastu, kes on meie vastased.
30 Seepärast valisime su täna oma vürstiks ja tema asemel kapteniks, et saaksid pidada meie lahinguid.
31 Selle peale võttis Joonatan sel ajal valitsemise enda peale ja tõusis oma venna Juudase asemele.
32 Aga kui Bakhides sellest teada sai, püüdis ta teda tappa
33 Siis Joonatan ja tema vend Siimon ja kõik, kes temaga olid, põgenesid Tekoe kõrbe ja lõid oma telgid Asfari tiigi äärde.
34 Kui Bakhides sellest aru sai, tuli ta hingamispäeval Jordani lähedale kogu oma sõjaväega.
35 Joonatan oli läkitanud oma venna Johannese, rahvapealiku, paluma oma sõpru, nabatilasi, et nad jätaksid kaasa oma vankri, mis oli palju.
36 Aga Jambri lapsed tulid Medabast välja ja võtsid Johannese ja kõik, mis tal oli, ning läksid nendega kaasa.
37 Pärast seda tuli Joonatanile ja tema vennale Siimonile teade, et Jambri lapsed sõlmisid suure abielu ja tõid suure rongiga Naabatast pruudi, kes oli ühe Kanaani suure vürsti tütar.
38 Sellepärast meenutasid nad oma venda Johannest ja läksid üles ning peitsid end mäe varju alla.
39 Kus nad tõstsid oma silmad ja vaatasid, ja ennäe, oli palju kära ja suurt vankrit. Ja peigmees ja tema sõbrad ja vennad tulid neile vastu trummide, muusikariistade ja paljude relvadega.
40 Siis tõusid Joonatan ja need, kes temaga olid, nende vastu kohast, kus nad varitsesid, ja tapsid nad niimoodi, et paljud kukkusid surnult maha ja jääk põgenes mäele ja nad võtsid kõik. nende saak.
41 Nõnda muutus abielu leinaks ja nende meloodia lärm itkumiseks.
42 Kui nad olid oma venna vere eest täielikult kätte maksnud, pöördusid nad tagasi Jordani soo poole.
43 Kui Bakhides sellest kuulis, tuli ta hingamispäeval suure väega Jordani kallastele.
44 Siis ütles Joonatan oma seltskonnale: "Minge nüüd üles ja võidelgem oma elu eest, sest see ei ole meiega täna, nagu vanasti.
45 Sest vaata, lahing on meie ees ja selja taga ning Jordani vesi sellel ja teisel pool, niisama soo ja metsad, ega meil pole kohta, kus kõrvale pöörata.
46 Seepärast hüüdke nüüd taeva poole, et teid päästetaks oma vaenlaste käest.
47 Sellega asusid nad lahingusse ja Joonatan sirutas oma käe, et Bakhideest lüüa, kuid too pöördus temast tagasi.
48 Siis Joonatan ja need, kes temaga olid, hüppasid Jordani ja ujusid teisele kaldale, aga teine ei läinud üle Jordani nende juurde.
49 Nii tapeti sel päeval umbes tuhat meest Bakchidese poolelt.
50 Seejärel tagastas Bakhidese Jeruusalemma ja parandas Juudamaa kanged linnad; kindlust Jeerikos ja Emmauses, Bethoronis, Peetelis, Tamnatas, Faratonis ja Tafonis, neid tugevdas ta kõrgete müüride, väravate ja trellidega.
51 Ja neisse seadis ta garnisoni, et nad võiksid Iisraelile kurja teha.
52 Ta kindlustas ka Betsura linna, Gaserat ja torni ning pani neisse vägesid ja varustas toiduainetega.
53 Peale selle võttis ta pantvangideks maa ülemate pojad ja pani nad Jeruusalemma torni hoiule.
54 Veelgi enam, saja viiekümne kolmandal aastal, teisel kuul, käskis Alkimus pühamu siseõue müür maha tõmmata; ta hävitas ka prohvetite teod
55 Ja kui ta hakkas alla vajuma, oli Alkimus juba sel ajal katki ja tema ettevõtmised takistatud, sest ta suu oli kinni ja ta oli halvatud, nii et ta ei saanud enam midagi rääkida ega anda korraldust. tema maja.
56 Nii suri Alkimus sel ajal suurte piinadega.
57 Kui Bakhides nägi, et Alkimus oli surnud, pöördus ta tagasi kuninga juurde; seepeale oli Juudamaa kaks aastat rahu.
58 Siis pidasid kõik jumalakartmatud mehed nõupidamise ja ütlesid: 'Vaata, Joonatan ja tema seltskond on rahul ja elavad muretult. Nüüd toome me siia Bakhidese, kes võtab nad kõik ühe ööga.
59 Nad läksid ja pidasid temaga nõu.
60 Siis ta lahkus ja tuli suure hulgaga ja saatis oma poolehoidjatele Juudamaal kirjad, et nad võtaksid Joonatani ja need, kes olid temaga, aga nad ei saanud, sest nende nõu oli neile teada.
61 Sellepärast võtsid nad maa meestelt, kes olid selle pahanduse põhjustajad, umbes viiskümmend inimest ja tapsid nad.
62 Pärast seda viisid Joonatan, Siimon ja need, kes temaga olid, nad Betbasisse, mis on kõrbes, ning parandasid selle lagunemise ja tugevdasid seda.
63 Kui Bakhides sellest teada sai, kogus ta kogu oma väe ja saatis Juudamaa elanikele sõnumi.
64 Siis ta läks ja piiras Betbasit; ja nad võitlesid selle vastu pika hooaja ja valmistasid sõjamootoreid.
65 Aga Joonatan jättis oma venna Siimoni linna maha ja läks ise maale ning läks välja teatud hulgaga.
66 Ja ta lõi Odonarkest ja tema vendi ning Fasironi lapsi nende telgis.
67 Ja kui ta hakkas neid lööma ja tuli oma vägedega üles, läks Siimon ja tema seltskond linnast välja ja põletas sõjamootorid,

68 Ja võitles Bakhidese vastu, kes oli nende pärast nördinud, ja nad vaevasid teda valusalt, sest tema nõu ja vaev olid asjatud.
69 Seetõttu oli ta väga vihane kurjade meeste peale, kes andsid talle nõu maale tulla, kuna ta tappis paljud neist ja kavatses oma kodumaale tagasi pöörduda.
70 Kui Joonatan sellest teada sai, läkitas ta tema juurde saadikud, et ta sõlmiks temaga rahu ja vabastaks nad vangid.
71 Millega ta nõustus ja tegi vastavalt oma nõudmistele ning vandus talle, et ta ei tee talle kunagi kogu oma elu jooksul halba.
72 Kui ta seepärast oli toonud enda juurde vangid, kelle ta oli varem Juudamaalt välja viinud, pöördus ta tagasi ja läks oma maale ega tulnud enam nende piiridesse.
73 Nõnda lakkas mõõk Iisraeli käest, aga Joonatan elas Machmases ja hakkas rahvast valitsema; ja ta hävitas jumalakartmatud mehed Iisraelist.

10. PEATÜKK

1 Saja kuuekümnendal aastal läks Aleksander, Antiookose poeg, perenimega Epifanes, üles ja võttis Ptolemaise, sest rahvas oli ta vastu võtnud, mille kaudu ta seal valitses,
2 Kui kuningas Demetrios sellest kuulis, kogus ta kokku tohutult suure hulga ja läks tema vastu võitlema.
3 Peale selle saatis Demetrios Joonatanile kirju armastavate sõnadega, nii et too teda ülistas.
4 Sest ta ütles: tehkem kõigepealt temaga rahu, enne kui ta ühineb Aleksandriga meie vastu.
5 Muidu ta mäletab kõiki kurja, mis me oleme teinud tema ja ta vendade ja ta rahva vastu.
6 Sellepärast andis ta talle volituse koguda kokku väge ja varustada relvi, et ta saaks teda lahingus aidata; ta käskis ka tornis olevad pantvangid tema kätte anda.
7 Siis tuli Joonatan Jeruusalemma ja luges kogu rahva ja tornis viibijate ees kirju:
8 Nad kartsid väga, kui nad kuulsid, et kuningas oli andnud talle voli koguda väge.
9 Mispeale nad tornist andsid oma pantvangid Joonatani kätte ja tema andis nad nende vanemate kätte.
10 Kui see oli tehtud, asus Joonatan elama Jeruusalemma ning hakkas linna ehitama ja remontima.
11 Ja ta käskis töölistel ehitada müürid ja Siioni mägi ning ümberringi kandiliste kividega kindlustamiseks; ja nad tegid seda.
12 Siis põgenesid võõrad, kes olid kindlustes, mille Bakchides oli ehitanud;
13 Nii et igaüks lahkus oma kohalt ja läks oma maale.
14 Ainult Betsuras jäid mõned neist, kes olid hüljanud seaduse ja käsud, sest see oli nende pelgupaik.
15 Kui kuningas Aleksander oli kuulnud, milliseid lubadusi Demetrius Joonatanile oli saatnud, ja kui talle teatati ka lahingutest ja õilsatest tegudest, mida ta ja ta vennad olid sooritanud, ja valudest, mida nad olid talunud,
16 Ta ütles: "Kas leiame veel sellise mehe?" Seepärast teeme temast nüüd oma sõbra ja liitlase.
17 Selle peale kirjutas ta kirja ja saatis selle talle nende sõnade järgi, öeldes:
18 Kuningas Aleksander saadab oma vennale Joonatanile tere:
19 Me oleme sinust kuulnud, et sa oled suure jõuga mees, ja oleme meie sõber.
20 Mispärast me täna paneme sind oma rahva ülempreestriks ja sind kutsutakse kuninga sõbraks; (ja sellega saatis ta talle lilla rüü ja kuldkrooni:) ja nõuda, et sa võtaksid meie osa ja hoiaksid meiega sõprust.
21 Nõnda pani Joonatan saja kuuekümnenda aasta seitsmendal kuul, telgipühal selga püha rüü, kogus kokku väed ja varustas palju varustust.
22 Kui Demetrius seda kuulis, siis ta kahetses ja ütles:
23 Mida me oleme teinud, et Aleksander on takistanud meid juutidega sõprust loomast, et end tugevdada?
24 Ma kirjutan neile ka julgustavaid sõnu ja luban neile väärikust ja kingitusi, et mul oleks nende abi.
25 Siis ta läkitas neile: "Kuningas Demetrios saadab juutide rahvale tere.
26 Kuigi te olete pidanud meiega lepinguid ja jätkanud meie sõprust, mitte ühinedes meie vaenlastega, oleme sellest kuulnud ja oleme rõõmsad.
27 Seepärast olge nüüd endiselt meile ustavad ja me maksame teile hästi selle eest, mida te meie heaks teete,
28 Ja annab teile palju puutumatuid ja annab teile tasu.
29 Ja nüüd ma vabastan teid ja teie pärast vabastan kõik juudid lõivudest, soola tollidest ja kroonimaksudest,
30 Ja sellest, mis mul on vaja saada kolmanda osa või seemne ja poole puude viljast, vabastan ma selle tänasest päevast, nii et neid ei võeta ära Juudamaalt ega kolmest valitsusest, mis on sellele lisatud Samaaria ja Galilea maalt, tänasest päevast igavesti.
31 Olgu ka Jeruusalemm püha ja vaba koos selle piiridega, nii kümnendikest kui ka maksudest.
32 Ja mis puudutab Jeruusalemma torni, siis ma annan selle üle võimu ja annan ülempreestrile, et ta saaks sinna panna mehi, kelle ta valib seda hoidma.
33 Pealegi lasin ma vabalt vabastada kõik juudid, kes viidi vangis Juudamaalt välja ükskõik millisesse minu kuningriigi ossa, ja ma tahan, et kõik mu ametnikud maksaksid isegi oma karja maksud.
34 Veelgi enam, ma tahan, et kõik pühad ja hingamispäevad ja noorkuud ja pühad ning kolm päeva enne püha ja kolm päeva pärast püha oleksid kogu puutumatuse ja vabadusega kõigile minu kuningriigi juutidele.
35 Samuti ei tohi kellelgi olla volitusi nendesse sekkuda või kedagi neist üheski asjas ahistada.
36 Ma tahan veel, et kuninga vägede hulka arvataks umbes kolmkümmend tuhat juutide meest, kellele makstakse tasu, mis kuulub kogu kuninga vägedele.
37 Ja mõned neist paigutatakse kuninga kindlusaedadesse, kellest osad määratakse ka kuningriigi asjade üle, mis on usalduslikud; ja ma tahan, et nende ülevaatajad ja maavalitsejad oleksid iseendast ja et nad elaksid pärast seda. nende endi seadused, nagu kuningas on Juudamaal käskinud.
38 Ja need kolm valitsust, mis Samaaria maalt Juudamaale lisatakse, ühendagu need Juudamaaga, et neid võiks pidada ühele alluvaks ega kohustatud kuuletuma muule võimule kui ülempreestri omale.
39 Mis puutub Ptolemaisesse ja sellesse kuuluvasse maasse, siis ma annan selle tasuta kingitusena Jeruusalemma pühamule pühamu vajalike kulude katteks.
40 Pealegi annan ma igal aastal viisteist tuhat hõbeseeklit kuninga arvete arvelt nendest paikadest, mis seal on.
41 Ja kogu ülejääk, mida ametnikud ei maksnud sisse nagu varem, antakse edaspidi templitöödeks.

42 Ja lisaks sellele viiele tuhandele hõbeseeklile, mis nad aasta-aastalt võtsid templi kasutamisest raamatupidamisest, vabastatakse ka need asjad, sest need kuuluvad preestritele, kes teenivad.
43 Ja kes iganes nad on, kes põgenevad Jeruusalemma templisse või on selle vabaduste piires, olles võlgu kuningale või mis tahes muus asjas, olgu neil vabadus ja kõik, mis neil on minu vallas.
44 Ka pühamu ehitamise ja parandamise kulud tuleb kanda kuninga arvete alusel.
45 Jah, ja Jeruusalemma müüride ehitamise ja selle ümberringi kindlustamise eest kantakse kulud kuninga kontodest, nagu ka Juudamaa müüride ehitamise eest.
46 Kui Joonatan ja rahvas neid sõnu kuulsid, ei andnud nad neile tunnustust ega võtnud neid vastu, sest nad mäletasid seda suurt kurja, mida ta Iisraelis oli teinud; sest ta oli neid väga valusalt vaevanud.
47 Aga Aleksandriga olid nad väga rahul, sest tema oli esimene, kes palus nendega tõelist rahu, ja nad olid temaga alati kaasa elanud.
48 Siis kogus kuningas Aleksander suured väed ja lõi leeri Demetriuse vastu.
49 Ja pärast seda, kui kaks kuningat olid asunud lahingusse, põgenes Demetriuse vägi, kuid Aleksander järgnes talle ja võitis nad.
50 Ja ta jätkas võitlust väga valusalt, kuni päike loojus; ja sel päeval tapeti Demetrius.
51 Pärast seda saatis Aleksander Egiptuse kuninga Ptolemeose juurde saadikud sellekohase sõnumiga:
52 Kuna ma olen tagasi tulnud oma kuningriiki ja istunud oma esivanemate troonile ning olen saanud võimu ja kukutanud Demetriuse ja saanud tagasi meie riigi;
53 Sest pärast seda, kui ma temaga lahingusse astusin, olime nii tema kui ka tema vägede tõttu häiritud, nii et me istume tema kuningriigi troonil.
54 Tehkem nüüd siis sõprusliit ja andke mulle nüüd oma tütar naiseks, ja ma olen su väimees ja annan nii sinu kui ka tema, nagu su väärikuse järgi.
55 Siis vastas kuningas Ptolemeos, öeldes: "Õnnis olgu see päev, mil sa naasid oma esiisade maale ja istusid nende kuningriigi troonile!"
56 Ja nüüd teen ma sulle nõnda, nagu sa oled kirjutanud: siis tule mulle vastu Ptolemaises, et me näeksime üksteist; sest ma abiellun sinuga oma tütre vastavalt sinu soovile.
57 Siis läks Ptolemaios koos oma tütre Kleopatraga Egiptusest välja ja nad jõudsid Ptolemaisesse saja kaheksakümne teisel aastal.
58 Seal, kus kuningas Aleksander temaga kohtus, andis ta talle oma tütre Kleopatra ja tähistas tema pulma Ptolemaises suure hiilgusega, nagu kuningatel kombeks.
59 Aga kuningas Aleksander oli kirjutanud Joonatanile, et too tuleks talle vastu.
60 Seejärel läks ta austusega Ptolemaisesse, kus ta kohtus kahe kuningaga, andis neile ja nende sõpradele hõbedat ja kulda ja palju kingitusi ning leidis nende silmis armu.
61 Sel ajal kogunesid mõned Iisraeli katkukad, kurja eluga mehed, tema vastu, et teda süüdistada, kuid kuningas ei kuulanud neid.
62 Veelgi enam, kuningas käskis riided seljast võtta ja ta purpurisse riietada, ja nad tegid seda.
63 Ja ta pani ta omaette istuma ja ütles oma vürstidele: 'Minge koos temaga keset linna ja kuulutage, et keegi ei kaeba tema peale üheski asjas ja et keegi ei häiriks teda mingil põhjusel. .
64 Nüüd, kui ta süüdistajad nägid, et ta oli kuulutuse järgi austatud ja riietatud purpurisse, põgenesid nad kõik minema.
65 Siis kuningas austas teda ja kirjutas ta oma peamiste sõprade hulka ning pani ta hertsogiks ja tema ülemvõimu osaliseks.
66 Pärast seda naasis Joonatan rahu ja rõõmuga Jeruusalemma.
67 Lisaks; sada kuuskümmend viiendat aastat tuli Demetrius, Demetriuse poeg Kreetalt oma esiisade maale.
68 Kui kuningas Aleksander seda kuulis, siis ta kahetses ja pöördus tagasi Antiookiasse.
69 Siis määras Demetrios Apolloniuse Celosüüria maavalitsejaks, oma väepealikuks, kes kogus kokku suure hulga ja lõi leeri Jamniasse ning läkitas ülempreester Joonatani juurde ütlema:
70 Sina üksinda tõstad end meie vastu ja mind naerdakse sinu pärast ja tehakse etteheiteid. Ja miks sa ülistad oma väge meie vastu mägedes?
71 Kui sa nüüd loodad oma jõudude peale, siis tulge meie juurde lagendikule ja proovime seal asja koos, sest minuga on linnade vägi.
72 Küsi ja õpi, kes ma olen, ja ülejäänud, kes võtavad meie osa, ja nad ütlevad sulle, et su jalg ei saa lennata oma maal.
73 Mispärast sa nüüd ei saa taluda ratsanikke ja nii suurt väge tasandikul, kus pole ei kive ega tulekivi ega kohta, kuhu põgeneda.
74 Kui Joonatan kuulis neid Apolloniose sõnu, siis ta meel liigutas ja valis kümme tuhat meest välja Jeruusalemmast, kus tema vend Siimon tuli talle vastu, et teda aidata.
75 Ja ta püstitas oma telgid Joppe vastu. joppelased sulgesid ta linnast, sest Apolloniosel oli seal garnison.
76 Siis Joonatan piiras seda, mispeale nad linnast lasid ta hirmust sisse. Nii võitis Joonatan Joppe.
77 Kui Apollonius seda kuulis, võttis ta kolm tuhat ratsanikku koos suure hulga jalameestega ja läks Asotosesse kui rändaja, ja tõmbas ta sellega tasandikule. sest tal oli palju ratsanikke, keda ta usaldas.
78 Siis järgnes Joonatan talle Asotosesse, kus väed asusid lahingusse.
79 Apollonius oli jätnud varitsusse tuhat ratsanikku.
80 Ja Joonatan teadis, et tema taga oli varitsus; sest nad olid hommikust õhtuni tema vägedes ümber asunud ja rahva pihta noolemänge loopinud.
81 Aga rahvas jäi seisma, nagu Joonatan oli neid käskinud, ja nii olid vaenlaste hobused väsinud.
82 Siis viis Siimon oma vägede välja ja pani nad jalameeste vastu (sest ratsanikud olid otsa saanud), kes olid temast tüdistatud, ja põgenesid.
83 Ka ratsanikud, kes olid põllul laiali pillutatud, põgenesid Asotosesse ja läksid oma ebajumala templisse Bethdagoni ohutuse tagamiseks.
84 Aga Joonatan süütas Asotose ja selle ümber olevad linnad põlema ning võttis nende saagi; ja Daagoni tempel koos nendega, kes sinna põgenesid, põles tulega.
85 Nii põletati ja mõõgaga tapeti ligi kaheksa tuhat meest.
86 Sealt saatis Joonatan oma sõjaväe ära ja lõi leeri Ascaloni vastu, kust linna mehed tulid välja ja tulid talle suure hiilgamisega vastu.
87 Pärast seda pöördus Joonatan ja tema vägede saagiga Jeruusalemma tagasi.

88 Kui kuningas Aleksander seda kuulis, austas ta Joonatanit veelgi.
89 Ja saatis talle pandla kulda, et seda saaks kasutada need, kes on pärit kuninga verest. Ta andis talle ka Accaroni koos selle piiridega.

11. PEATÜKK

1 Ja Egiptuse kuningas kogus kokku suure vägede, nagu liiva, mis lebab mere kaldal, ja palju laevu ning käis pettusega, et saada Aleksandri kuningriiki ja ühendada see tema omaga.
2 Seepeale asus ta rahulikul teel Hispaaniasse teele, nii et linnad avanesid talle ja tulid talle vastu, sest kuningas Aleksander oli käskinud neil seda teha, kuna ta oli tema õemees.
3 Kui Ptolemaios linnadesse sisenes, pani ta igasse neist oma garnisoni sõdureid valvama.
4 Ja kui ta Asotose lähedale jõudis, näidati talle Daagoni templit, mis põles, ja Asotost ja selle eeslinnad, mis olid hävitatud, ning surnukehasid, mis olid maha visatud, ja neid, mis ta oli lahingus põletanud. sest nad olid teinud neist hunnikuid tee äärde, kust ta pidi minema.
5 Nad rääkisid ka kuningale, mida Joonatan oli teinud, et too teda süüdistaks, kuid kuningas jäi vait.
6 Siis Joonatan kohtus kuningaga suure hiilgusega Joppes, kus nad üksteist tervitasid ja ööbisid.
7 Pärast seda, kui Joonatan oli läinud koos kuningaga Eleutheruse jõe äärde, pöördus ta tagasi Jeruusalemma.
8 Kui kuningas Ptolemeos oli saanud valitseda mereäärsed linnad kuni Seleukiani mere rannikul, mõtles ta Aleksandri vastu kurja nõu.
9 Mispeale ta läkitas saadikud kuningas Demetriuse juurde, öeldes: 'Tule, teeme omavahelise lepingu ja ma annan sulle oma tütre, kes Aleksandril on, ja sa saad valitseda oma isa kuningriigis.
10 Sest ma kahetsen, et andsin oma tütre temale, sest ta tahtis mind tappa.
11 Nõnda laimas ta teda, sest ta ihkas oma kuningriiki.
12 Sellepärast võttis ta temalt tütre ära ja andis Demetriusele ning jättis Aleksandri maha, nii et nende vihkamine oli avalikult teada.
13 Siis läks Ptolemeos Antiookiasse, kus ta pani oma pähe kaks krooni, Aasia ja Egiptuse krooni.
14 Keskmisel hooajal oli kuningas Aleksander Kiliikias, sest neil aladel elajad olid tema vastu mässanud.
15 Aga kui Aleksander sellest kuulis, asus ta tema vastu sõdima, mispeale kuningas Ptolemaios tõi välja oma väe, tuli talle võimsa väega vastu ja pani ta põgenema.
16 Aleksander põgenes Araabiasse, et saada seal kaitset; aga kuningas Ptolemeos oli ülendatud:
17 Sest araablane Zabdiel võttis Aleksandril pea maha ja saatis selle Ptolemeele.
18 Ka kuningas Ptolemeos suri kolmandal päeval ja need, kes olid kindluses, tapeti üksteist.
19 Selle järgi valitses Demetrios saja kuuekümne seitsmendal aastal.
20 Samal ajal kogus Joonatan kokku need, kes olid Juudamaal, et vallutada Jeruusalemma torn ja ta valmistas selle vastu palju sõjamootoreid.
21 Siis tulid jumalakartmatud inimesed, kes vihkasid oma rahvast, läksid kuninga juurde ja rääkisid talle, et Joonatan piiras torni,
22 Kui ta seda kuulis, vihastas ta ja läks kohe minema, tuli Ptolemaisesse ja kirjutas Joonatanile, et ta ei piiraks torni, vaid tuleks ja räägiks temaga suure kiirusega Ptolemaisesse.
23 Aga Joonatan, kui ta seda kuulis, käskis seda veel piirata. Ta valis välja mõned Iisraeli vanemad ja preestrid ning seadis end ohtu.
24 Ja ta võttis hõbedat ja kulda, riideid ja erinevaid kingitusi ning läks Ptolemaisesse kuninga juurde, kus too leidis armu tema silmis.
25 Ja kuigi mõned jumalakartmatud mehed olid tema vastu kaebanud,
26 Ometi palus kuningas teda nagu tema eelkäijad ja tõstis teda kõigi ta sõprade silmis,
27 ja kinnitas ta ülempreesterluses ja kõigis auhindades, mis tal varem oli, ning andis talle oma peamiste sõprade seas esikoha.
28 Siis palus Joonatan kuningalt, et too vabastaks Juudamaa maksust, nagu ka kolm valitsust koos Samaaria maaga; ja ta lubas talle kolmsada talenti.
29 Siis kuningas nõustus ja kirjutas Joonatanile kõigest sellest kirjas järgmiselt:
30 Kuningas Demetrius saadab oma vennale Joonatanile ja juutide rahvale tere:
31 Saadame teile siia koopia kirjast, mille kirjutasime teie kohta oma nõole Lasthenesele, et te seda näeksite.
32 Kuningas Demetrios saadab oma isale Lasthenesele tere:
33 Oleme otsustanud teha head juutide rahvale, kes on meie sõbrad, ja pidada meiega lepinguid nende hea tahte tõttu meie vastu.
34 Mispärast me oleme neile kinnitanud Juudamaa piirid koos kolme valitsusega Aferema, Lydda ja Ramathem, mis on lisatud Juudamaale Samaaria maalt, ja kõik, mis neile kuulub, kõigi nende jaoks, kes Jeruusalemmas ohverdavad, nende maksete asemel, mida kuningas neilt varem maa ja puude viljadest igal aastal sai.
35 Ja mis puudutab muid meile kuuluvaid asju, kümnist ja meiega seotud tavasid, nagu ka soolaaugud ja kroonimaksud, mis meile kuuluvad, siis vabastame need kõigist, et neid leevendada.
36 Ja midagi sellest ei tühistata sellest ajast alates igaveseks.
37 Nüüd siis vaata, et sa teeksid neist asjadest koopia ja anna see Joonatanile ning pane see pühale mäele nähtavasse kohta.
38 Pärast seda, kui kuningas Demetrios nägi, et maa oli tema ees vaikne ja tema vastu ei osutatud mingit vastupanu, saatis ta kõik oma väed, igaüks oma paika, välja arvatud teatud võõraste salgad, kelle ta oli kogunud paganate saared; seepärast vihkasid teda kõik ta esiisade väed.
39 Pealegi oli üks Trüfoon, kes oli varem olnud Aleksandri osa, kes, nähes, et kogu sõjavägi nuriseb Demetriuse vastu, läks araablase Simalcue juurde, kes kasvatas üles Aleksandri noore poja Antiookuse,
40 Ja pani teda valutama, et ta vabastaks ta selle noore Antiookhose, et ta saaks valitseda oma isa asemel; seepärast rääkis ta talle kõik, mida Demetrius oli teinud ja kuidas tema sõjamehed temaga vaenutsesid, ja seal ta viibis kaua. hooajal.
41 Vahepeal saatis Joonatan kuningas Demetriuse juurde, et too viskaks Jeruusalemmast välja tornis olevad ja ka kindlustes olevad, sest nad sõdisid Iisraeli vastu.

42 Ja Demetrius läkitas Joonatani juurde, öeldes: "Ma ei tee seda mitte ainult sinu ja su rahva heaks, vaid ma austan sind ja su rahvast väga, kui selleks on võimalus."
43 Nüüd siis tee hästi, kui saadad mulle mehed mind aitama; sest kõik mu jõud on minu juurest kadunud.
44 Selle peale saatis Joonatan temale Antiookiasse kolm tuhat vägevat meest; ja kui nad tulid kuninga juurde, oli kuningas nende tuleku üle väga rõõmus.
45 Aga need, kes olid linnast, kogunesid sada kakskümmend tuhat meest linna keskele ja tahtsid kuningat tappa.
46 Sellepärast põgenes kuningas õue, aga linna inimesed hoidsid kinni linna käigudest ja hakkasid sõdima.
47 Siis kutsus kuningas appi juute, kes tulid korraga tema juurde ja läksid linnas laiali ja tapsid sel päeval linnas sada tuhat.
48 Nad süütasid ka linna ja võtsid sel päeval palju saaki ning vabastasid kuninga.
49 Kui nad linnast nägid, et juudid olid linna saanud nii, nagu nad tahtsid, rauges nende julgus; seepärast nad palusid kuningat ja hüüdsid, öeldes:
50 Anna meile rahu ja lõpetagu juudid meid ja linna kallamast.
51 Sellega viskasid nad ära oma relvad ja sõlmisid rahu; ja juute austati kuninga ja kõigi tema vallas elavate inimeste silmis; ja nad naasid Jeruusalemma suure saagiga.
52 Ja kuningas Demetrius istus oma kuningriigi troonile ja maa oli tema ees vaikne.
53 Ometi heitis ta endast välja kõiges, mida ta rääkis, ja võõrdus Joonatanist ega tasunud talle selle hüvede järgi, mis ta temalt oli saanud, vaid tegi talle väga valusaks.
54 Pärast seda tulid tagasi Tryphon ja koos temaga noormees Antiochos, kes valitses ja kroonitiі.
55 Siis kogunesid tema juurde kõik sõjamehed, kelle Demetrius oli ära pannud, ja nad võitlesid Demetriusega, kes pööras selja ja põgenes.
56 Peale selle võttis Trifon elevandid ja võitis Antiookia.
57 Noor Antiochos kirjutas sel ajal Joonatanile, öeldes: "Ma kinnitan sind ülempreesterlusesse ja määran su nelja valitsuse ülemaks ja üheks kuninga sõbraks."
58 Selle peale saatis ta talle teenimiseks kuldnõud ja lasi tal juua kullaga, riietuda purpurisse ja kanda kuldset pandlaid.
59 Tema vend Siimon pani ka kapteniks kohast, mida kutsutakse Tüürose redeliks, kuni Egiptuse piirideni.
60 Siis Joonatan läks välja ja läks läbi veetaguste linnade ja kõik Süüria väed kogunesid tema juurde, et teda aidata. Ja kui ta jõudis Ascaloni, tulid linna inimesed talle auväärselt vastu.
61 kust ta läks Gazasse, aga Gaza nad sulesid ta välja; seepärast ta piiras seda ja põletas selle eeslinnad tulega ja rikkus need.
62 Pärast seda, kui Gaza elanikud palusid Joonatanit, sõlmis ta nendega rahu ja võttis nende ülemate pojad pantvangi ning saatis nad Jeruusalemma ja läks läbi maa Damaskusesse.
63 Aga kui Joonatan kuulis, et Demetriuse vürstid tulid Cadesisse, mis asub Galileas, suure väega, eesmärgiga teda maalt välja viia,
64 Ta läks neile vastu ja jättis oma venna Siimona maale.
65 Siis Siimon lõi Betsura vastu leeri ja võitles selle vastu pikka aega ning sulges selle.
66 Aga nad tahtsid temaga rahu sõlmida, mille ta neile andis, ajas nad siis sealt välja ning vallutasid linna ja seadsid sinna garnisoni.
67 Joonatani ja tema vägede puhul lõid nad leegi Gennesari vee äärde, kust nad hommikuti viisid nad Naasori tasandikule.
68 Ja vaata, lagendikul tuli neile vastu hulk võõraid, kes varitsesid teda mägedes ja tulid talle vastu.
69 Ja kui need, kes varitsesid, tõusid oma paikadest välja ja astusid lahingusse, põgenesid kõik Joonatani pooled;
70 Kuna neist ei jäänud järele kedagi peale Mattatiase, Absalomi poja, ja Juudas, Kalfi poja, väepealikud.
71 Siis Joonatan lõhkus oma riided, viskas oma pea peale mulda ja palvetas.
72 Pärast seda, kui ta pöördus uuesti lahingusse, pani ta nad põgenema ja nii nad põgenesid.
73 Nüüd, kui ta põgenenud mehed seda nägid, pöördusid nad uuesti tema poole ja ajasid koos temaga neid taga kuni Cadesini, kuni nende endi telkideni, ja sinna nad leerisid.
74 Sel päeval tapeti paganate seast umbes kolm tuhat meest, aga Joonatan pöördus tagasi Jeruusalemma.

12. PEATÜKK

1 Kui Joonatan nägi, et aeg teda teenis, valis ta välja mõned mehed ja saatis nad Rooma, et kinnitada ja uuendada sõprust, mis neil oli nendega.
2 Ta saatis samal eesmärgil kirju ka lakedemonlastele ja mujale.
3 Ja nad läksid Rooma, läksid senatisse ja ütlesid: Ülempreester Joonatan ja juutide rahvas saatsid meid teie juurde, et te uuendaksite sõprust, mis teil oli nendega, ja liituge. , nagu vanasti.
4 Selle peale andsid roomlased neile kirja iga paiga maavalitsejatele, et nad tooksid nad rahumeelselt Juudamaale.
5 Ja see on koopia kirjadest, mille Joonatan kirjutas lakedemonlastele:
6 Ülempreester Joonatan ja rahva vanemad ja preestrid ja teised juudid saadavad oma vendadele Lacedemonlastele tervitust:
7 Varem saadeti Dareiose ülempreester Oniasele kirju, kes valitses tollal teie seas, andmaks märku, et te olete meie vennad, nagu siin kirjutatud koopia täpsustab.
8 Sel ajal palus Onias auväärselt saadetud suursaadikut ja võttis vastu kirjad, milles teatati liigast ja sõprusest.
9 Sellepärast ka meil, ehkki meil pole midagi sellest vaja, et meie käes oleksid pühad kirjaraamatud, et meid tööstida,
10 Ometi oleme püüdnud saata teie juurde vendluse ja sõpruse uuendamiseks, et me ei jääks teile üldse võõraks, sest sellest, kui te meie juurde läkitasite, on möödunud palju aega.
11 Seepärast peame me alati lakkamatult, nii oma pühadel kui ka muudel sobivatel päevadel, meeles teid ohverdades, mida toome, ja oma palvetes, nagu on mõistus ja nagu meil on kombeks mõelda oma vendade peale:
12 Ja meil on õigus teie aust rõõmustada.
13 Meil on igal pool olnud suuri probleeme ja sõdu, sest meie ümber olevad kuningad on meie vastu võidelnud.
14 Kuid me ei oleks nendes sõdades tülikas teile ega teistele meie liitlastele ja sõpradele:
15 Sest meile on abi taevast, nii nagu meid päästetakse oma vaenlaste käest ja meie vaenlased jäetakse jalge alla.

16 Sel põhjusel valisime me Numeniuse, Antiookose poja, ja Antipateri, Iasoni poja, ning läkitasime nad roomlaste juurde, et uuendada sõprust, mis meil nendega oli, ja endist liitu.
17 Me käskisime neil ka teie juurde minna, tervitada ja teile edastada meie kirjad meie vennaskonna uuendamise kohta.
18 Seepärast teete nüüd hästi, kui annate meile sellele vastuse.
19 Ja see on Oniarese saadetud kirjade koopia.
20 Latsedeemonlaste kuningas Areus ülempreester Ooniasele tervitades:
21 Kirjas on leitud, et laksedemonlased ja juudid on vennad ja et nad on Aabrahami suguvõsast.
22 Nüüd, kuna see on meile teada saanud, siis teete hästi, kui kirjutate meile oma heaolust.
23 Me kirjutame teile uuesti, et teie kariloomad ja kaubad on meie omad ja meie omad teie omad. Seepärast käsime oma saadikutel teile sellest aru anda.
24 Kui Joonatan kuulis, et Demebiuse vürstid tulid tema vastu võitlema suurema väega kui enne,
25 Ta lahkus Jeruusalemmast ja tuli neile vastu Amatise maal, sest ta ei andnud neile aega oma maale sisenemiseks.
26 Ta saatis nende telkidesse ka spioonid, kes tulid tagasi ja ütlesid talle, et nad on määratud öisel ajal nende kallale tulema.
27 Mispärast, niipea kui päike oli loojunud, käskis Joonatan oma meestel valvata ja relvade käes olla, et nad oleksid terve öö valmis sõdima; samuti saatis ta väeosa ümber sentineljad.
28 Aga kui vastased kuulsid, et Joonatan ja tema mehed olid lahinguks valmis, kartsid nad ja värisesid oma südames ning süütasid oma laagris tule.
29 Aga Joonatan ja tema seltskond ei teadnud seda enne hommikut, sest nad nägid tulesid põlemas.
30 Siis Joonatan ajas neid taga, kuid ei jõudnud neile järele, sest nad olid läinud üle Eleutheruse jõe.
31 Sellepärast pöördus Joonatan araablaste poole, keda kutsuti sabadelasteks, ja lõi neid ning võttis neilt saagi.
32 Ja sealt lahkudes jõudis ta Damaskusesse ja läbis kogu maa,
33 Ka Siimon läks välja ja läks läbi maa Ascaloni ja sealsete territooriumide juurde, kust ta pöördus Joppe poole ja võitis selle.
34 Sest ta oli kuulnud, et nad loovutavad trambi nende kätte, kes võtsid Demetriuse osa; mispärast ta seadis sinna garnisoni seda hoidma.
35 Pärast seda tuli Joonatan taas koju ja kutsus kokku rahva vanemad ning pidas nendega nõu Juudamaal kindluste rajamise üle,
36 ja Jeruusalemma müürid kõrgemaks ja suure mäe tõstmine torni ja linna vahele, et eraldada see linnast, et see oleks üksi, et inimesed ei müüks ega ostaks seda.
37 Selle peale kogunesid nad linna üles ehitama, kuna osa idapoolsest ojapoolsest müürist langes maha, ja nad parandasid seda, mida kutsuti Kapenataks.
38 Siimon püstitas ka Adida Sefelas ja tegi selle tugevaks väravate ja trellidega.
39 Aga Tryphon püüdis saada Aasia kuningriiki ja tappa kuningas Antiochose, et too saaks endale krooni pähe panna.
40 Kuid ta kartis, et Joonatan ei salli teda ja et ta sõdib tema vastu; seepärast otsis ta viisi, kuidas Joonatani kätte saada, et ta saaks tappa. Ta lahkus ja tuli Betsani.
41 Siis Joonatan koos neljakümne tuhande lahinguks valitud mehega läks talle vastu ja tuli Betsani.
42 Kui Trifon nägi Joonatanit nii suure väega tulevat, ei julgenud ta kätt tema vastu sirutada;
43 Aga võtsid ta auväärselt vastu ja soovitasid teda kõigile ta sõpradele ja andsid talle kingitusi ning käskisid oma sõduritel olla temale sama sõnakuulelikud kui iseendale.
44 Ta ütles ka Joonatanile: 'Miks sa tõid kogu selle rahva nii suuresse hädasse, kuna meie vahel ei ole sõda?
45 Seepärast saada nad nüüd tagasi koju ja vali paar meest, kes sind ootavad, ja tule koos minuga Ptolemaisesse, sest ma annan selle sulle ja ülejäänud kindlused ja väed ja kõik, kellel on midagi. aga ma tulen tagasi ja lahkun, sest see on minu tulemise põhjus.
46 Siis Joonatan, kes uskus teda, tegi, nagu ta käskis, ja saatis minema oma sõjaväe, kes läks Juudamaale.
47 Ja ta jättis enda juurde vaid kolm tuhat meest, kellest ta saatis kaks tuhat Galileasse ja tuhat läks koos temaga.
48 Niipea kui Joonatan Ptolemaisesse sisenes, sulgesid Ptolemaislased väravad ja võtsid ta kinni ning kõik, kes temaga kaasa tulid, tapsid nad mõõgaga.
49 Siis läkitas Trifon Galileasse ja suurele tasandikule hulga jalamehi ja ratsanikke, et hävitada kogu Joonatani seltskond.
50 Aga kui nad teadsid, et Joonatan ja need, kes temaga olid, võeti kinni ja tapeti, julgustasid nad üksteist; ja läksid tihedalt koos, olles valmis võitlema.
51 Need, kes neile järgnesid, pöördusid siis tagasi, nähes, et nad on valmis oma elu eest võitlema.
52 Mispeale nad kõik tulid rahumeelselt Juudamaale ja hädaldasid seal Joonatanit ja neid, kes temaga olid, ja nad kartsid väga; seepärast tegi kogu Iisrael suurt hädaldamist.
53 Siis püüdsid kõik ümberkaudsed paganad neid hävitada, sest nad ütlesid: 'Neil pole juhti ega kedagi, kes neid aitaks. Nüüd siis sõdime nendega ja võtame nende mälestusmärgi inimeste seast ära!

13. PEATÜKK

1 Kui Siimon kuulis, et Tryphon oli kogunud kokku suure väe Juudamaale tungima ja selle hävitama,
2 Ja nägi, et rahvas oli suures värises ja hirmus, läks ta üles Jeruusalemma ja kogus rahva kokku,
3 Ja manitses neid, öeldes: "Te teate ise, milliseid suuri tegusid mina ja mu vennad ja mu isakoda oleme seaduste ja pühamu heaks teinud, samuti lahinguid ja hädasid, mida oleme näinud."
4 Selle pärast tapeti Iisraeli pärast kõik mu vennad ja mina olen üksi jäänud.
5 Olgu nüüd minust kaugel, et ma oma elu säästaksin igal hädaajal, sest ma ei ole parem oma vendadest.
6 Kahtlemata maksan ma kätte oma rahvale ja pühamule ja meie naistele ja meie lastele, sest kõik paganad on kogutud meid hävitama väga pahatahtlikult.
7 Niipea kui rahvas neid sõnu kuulis, elavnes nende vaim.
8 Ja nad vastasid valju häälega, öeldes: Sina oled meie juht Juuda ja su venna Joonatani asemel.
9 Võitle meie võitlusi ja mida iganes sa meile käsid, seda me teeme.

10 Siis ta kogus kokku kõik sõjamehed ja kiirustas Jeruusalemma müüre lõpetama ning kindlustas selle ümberringi.
11 Ta saatis Joppesse ka Joonatani, Absolomi poja, ja koos temaga suure väe.
12 Ja Tryphon lahkus Ptolemaosest suure väega, et tungida Juudamaale, ja Joonatan oli temaga vahis.
13 Aga Siimon püstitas oma telgid Adidasse tasandiku vastas.
14 Kui Trifon sai teada, et Siimon tõusis oma venna Joonatani asemel üles ja kavatses temaga lahingusse astuda, läkitas ta käskjalad tema juurde ja ütles:
15 Kuigi meil on teie vend Joonatan, on see raha eest võlgu kuninga varandusele, mis puudutab temale usaldatud äri.
16 Seepärast saatke nüüd sada talenti hõbedat ja kaks tema poega pantvangideks, et ta vabaduses ei hakkaks meie vastu mässama ja me laseme ta lahti.
17 Siimon, ehkki ta mõistis, et nad temaga pettusi rääkisid, saatis ta raha ja lapsed, et ta äkki ei tekitaks endale suurt vihkamist rahva vastu.
18 Kes oleks võinud öelda: "Et ma ei saatnud talle raha ja lapsi, on Joonatan surnud."
19 Ja ta saatis neile lapsed ja sada talenti, kuid Trüfoon läks lahti ega lasknud Joonatanit minema.
20 Ja pärast seda tuli Trüfoon, et tungida maale ja hävitada see, käies ringi mööda teed, mis viis Adorasse, kuid Siimon ja tema vägi marssis tema vastu igas kohas, kuhu ta iganes läks.
21 Aga need, kes olid tornis, saatsid käskjalad Trüfooni juurde, et too kiirustaks kõrbe kaudu nende juurde tulekut ja saadaks neile toidukraami.
22 Seepärast pani Tryphon kõik oma ratsanikud sel ööl ette tulema, kuid sadas maha väga suur lumi, mille tõttu ta ei tulnud. Siis ta lahkus ja tuli Gileaadi maale.
23 Ja kui ta Baskama lähedale jõudis, tappis ta Joonatani, kes oli sinna maetud.
24 Pärast seda tuli Tryphon tagasi ja läks oma maale.
25 Siis läkitas Siimon ja võttis oma venna Joonatani luud ja mattis need Modinisse, oma vanemate linna.
26 Ja kogu Iisrael leinas teda palju ja hädaldas teda mitu päeva.
27 Siimon ehitas ka ausamba oma isa ja vendade hauale ning tõstis selle vaateväljale, taha ja ette tahutud kiviga.
28 Peale selle püstitas ta seitse püramiidi üksteise vastu oma isale, emale ja neljale vennale.
29 Ja nendes tegi ta kavalaid vahendeid, mille ümber ta seadis suured sambad ja sammastele tegi ta kogu nende soomusrüü igaveseks mälestuseks ja nikerdas soomuslaevu, et neid näeksid kõik, kes merel sõidavad. .
30 See on haud, mille ta tegi Modinis, ja see on alles tänaseni.
31 Aga Tryphon käitus petlikult noore kuninga Antiochosega ja tappis ta.
32 Ja ta valitses tema asemel ja kroonis end Aasia kuningaks ning tõi maale suure õnnetuse.
33 Siis Siimon ehitas Juudamaale kindluse ja piiras need kõrgete tornide ja suurte müüride, väravate ja trellidega ning pani neisse toiduaineid.
34 Pealegi valis Siimon mehed ja saatis kuningas Demetriuse juurde, et too annaks maale puutumatuse, sest Trüfon ei teinud muud, kui rüüstas.
35Kellele kuningas Demetrios vastas ja kirjutas nõnda:
36 Kuningas Demetrius saadab ülempreester Siimonile ja kuningate sõbrale, nagu ka juutide vanematele ja rahvale, tere.
37 Kuldse krooni ja helepunase rüü, mille te meile saatsite, oleme saanud ja oleme valmis teiega kindla rahu sõlmima, jah, ja kirjutama oma ametnikele, et kinnitada immuniteedid, mille oleme andnud.
38 Ja kõik lepingud, mis me teiega oleme sõlminud, jäävad püsima; ja kindlused, mille te olete ehitanud, saavad teie omaks.
39 Mis puutub iga tänase päevani toime pandud hooletuse või vea eest, siis me andestame selle ja ka kroonimaksu, mille te meile võlgnete.
40 Ja vaadake, kes teie seas on meie õues, siis laske end kirja panna ja meie vahel olgu rahu.
41 Nõnda võeti Iisraelilt ära paganate ike saja seitsmekümnendal aastal.
42 Siis hakkas Iisraeli rahvas kirjutama oma riistadesse ja lepingutesse: "Juutide maavalitseja ja ülempreester Siimoni esimesel aastal."
43 Neil päevil lõi Siimon leeri Gaza vastu ja piiras seda ümberringi; ta valmistas ka sõjamootori ja pani selle linna äärde, purustas ühe torni ja võttis selle ära.
44 Ja need, kes olid mootoris, hüppasid linna; mispeale tekkis linnas suur kära:
45 Sedavõrd, et linnarahvas rebis oma riideid ja ronisid koos oma naiste ja lastega müüridele ning karjusid valju häälega, anus Siimonit, et ta annaks neile rahu.
46 Ja nad ütlesid: "Ära käitu meiega meie kurjuse, vaid oma halastuse järgi!"
47 Ja Siimon leppis nendega ega sõdinud enam nende vastu, vaid ajas nad linnast välja ja puhastas majad, kus ebajumalad olid, ja astus sinna laulude ja tänuga.
48 Jah, ta pani sellest välja kogu ebapuhtuse ja pani sinna sellised mehed, kes järgisid seadust, ja tegi selle tugevamaks kui see oli varem ning ehitas sinna endale eluaseme.
49 Ka neid Jeruusalemma tornist hoiti nii kitsas, et nad ei saanud välja tulla ega maale minna ega osta ega müüa; seepärast olid nad toidupuuduse tõttu suures hädas ja suur hulk neist hukkus. läbi näljahäda.
50 Siis nad hüüdsid Siimona poole, paludes, et ta oleks nendega üks. Mida ta neile andis; ja kui ta oli need sealt välja ajanud, puhastas ta torni saastast.
51 Ja läks sinna saja seitsmekümne esimese aasta teise kuu kahekümnendal päeval tänuavalduse ja palmipuude ja harfide ja taldrikute ning viiulite ja hümnide ja lauludega. hävitati Iisraeli suur vaenlane.
52 Ta määras ka, et seda päeva peeti igal aastal rõõmuga. Pealegi tegi ta torni juures oleva templimäe tugevamaks ja elas seal koos oma seltskonnaga.
53 Ja kui Siimon nägi, et tema poeg Johannes oli vapper mees, pani ta ta kõigi vägede pealikuks; ja ta elas Gazeras.

14. PEATÜKK

1 Saja kaheksakümne kaheteistkümnendal aastal kogus kuningas Demetrios oma väed kokku ja läks Meediasse, et saada talle abi, et võidelda Trüfoni vastu.
2 Aga kui Pärsia ja Meedia kuningas Arsaces kuulis, et Demetrius oli sisenenud tema piiridesse, saatis ta ühe oma vürstidest teda elusalt võtma.

3 Kes läks ja lõi Demetriuse vägesid, võttis ta kinni ja viis Arsakesse, kus ta pandi vangi.
4 Juudamaa oli vaikne kogu Siimona eluaja; sest ta otsis oma rahva hüvangut nii targalt, et tema autoriteet ja au neile igavesti meeldisid.
5 Ja nagu ta oli auväärne kõigis oma tegudes, nii ka selles, et ta võttis Joppe varjupaigaks ja tegi sissepääsu meresaartele,
6 ja laiendas oma rahva piire ja võitis maa tagasi,
7 Ja ta kogus kokku suure hulga vange ning valitses Gaserat, Betsurat ja torni, millest ta võttis välja kõik ebapuhtuse, ja ei olnud kedagi, kes talle vastu seisis.
8 Siis nad harisid rahus oma maad ja maa andis vilja ja põllu puud vilja.
9 Muistsed mehed istusid kõik tänavatel ja rääkisid headest asjadest, ja noored kandsid uhkeid ja sõjakaid rõivaid.
10 Ta varustas linnad toiduainetega ja pani neisse igasugust lahingumoona, nii et tema auväärt nimi oli tuntud kuni maailma lõpuni.
11 Ta tegi maal rahu ja Iisrael rõõmustas suurest rõõmust.
12 Sest igaüks istus oma viinapuu ja viigipuu all ja polnud kedagi, kes neid purustaks.
13 Maal ei olnud enam kedagi nende vastu sõdima: jah, kuningad ise kukutati neil päevil.
14 Peale selle tugevdas ta kõiki oma rahvast, kes oli alandatud: ta uuris seadust; ja ta võttis ära kõik seaduserikkujad ja õelad.
15 Ta kaunistas pühamu ja paljundas templi riistu.
16 Kui nüüd Roomas ja kuni Spartasse kuuldi, et Joonatan on surnud, oli neil väga kahju.
17 Aga niipea kui nad kuulsid, et tema vend Siimon on tema asemel ülempreestriks seatud ja ta valitses maad ja sealseid linnu,
18 Nad kirjutasid talle vasktahvlitele, et uuendada sõprust ja ühendust, mille nad olid sõlminud tema vendade Juuda ja Joonataniga:
19 Milliseid kirjutisi loeti Jeruusalemma koguduse ees.
20 Ja see on koopia kirjadest, mille Lacedemonlased saatsid; Latsedeemonlaste ülemad koos linnaga saadavad ülempreester Siimonale, vanemad ja preestrid ning juutide ülejäänud rahvast, meie vennad, tervitust:
21 Meie rahva juurde saadetud saadikud kinnitasid meile teie hiilguse ja au; seepärast olime rõõmsad nende tuleku üle,
22 ja pani kirja asjad, mida nad rahvanõukogus rääkisid sel viisil; Juutide saadikud, Antiochuse poeg Numenius ja Iasoni poeg Antipater, tulid meie juurde, et uuendada sõprust, mis neil meiega oli.
23 Ja rahvale meeldis mehi auväärselt kostitada ja nende saadiku koopia panna avalikesse ülestähendustesse, et Lacedemonlaste rahval võiks olla selle mälestusmärk; lisaks oleme kirjutanud selle koopia ülempreester Siimonale. .
24 Pärast seda saatis Siimon Numeniuse koos tuhande naela kaaluva suure kuldkilbiga Rooma, et nendega liituda.
25 Kui rahvas seda kuulis, siis nad ütlesid: 'Mis tänu me täname Siimonile ja tema poegadele?
26 Sest tema ja ta vennad ja ta isa sugu on rajanud Iisraeli ja ajanud võitluses nende vaenlased nende juurest minema ja kinnitanud nende vabadust.
27 Siis nad kirjutasid selle vasktahvlitesse, mille nad seadsid Siioni mäe sammastele. Ja see on kirja koopia; Eluli kuu kaheksateistkümnendal päeval, saja kuuekümne kaheteistkümnendal aastal, mis on ülempreester Siimona kolmas aasta,
28 Saramelis, preestrite ja rahvaste ja rahvaste valitsejate ja maavanemate suures koguduses, teatati meile sellest.
29 Kuna maal on sageli olnud sõdu, kus oma pühamu ja seaduse säilitamise nimel on Jaribi järeltulijatest pärit Siimon, Mattatiase poeg, koos oma vendadega end ohtu seadnud ja vaenlastele vastu astunud. oma rahvast tegi oma rahvale suurt au:
30 Sest pärast seda, kui Joonatan kogus kokku oma rahva ja oli nende ülempreester, liideti ta oma rahva hulka,
31 Nende vaenlased valmistusid tungima nende maale, et hävitada see ja panna käed pühamu peale.
32 Sel ajal tõusis Siimon üles ja võitles oma rahva eest ja kulutas suure osa oma varandusest ning relvastas oma rahva vaprad mehed ja andis neile palka,
33 Ja kindlustas Juudamaa linnad koos Betsuraga, mis asub Juudamaa piiril, kus enne olid olnud vaenlaste sõjavarustus; aga ta seadis sinna juutide garnisoni:
34 Veelgi enam, ta kindlustas Joppe, mis asub mere ääres, ja Gaserat, mis piirneb Asotosega, kus vaenlased olid varem elanud, kuid ta paigutas sinna juudid ja varustas neid kõigega, mis oli nende heastamiseks vajalik.)
35 Ja rahvas laulis Siimona tegusid ja millisesse hiilgusesse ta arvas oma rahva viivat, pani ta oma maavalitsejaks ja ülempreestriks, sest ta oli teinud kõik need asjad ja õiguse ja usu pärast, mida ta oma rahvale hoidis, ja selleks püüdis ta kõigi vahenditega oma rahvast ülendada.
36 Sest tema ajal läks tema kätes hästi, nii et paganad viidi välja oma maalt ja ka need, kes olid Taaveti linnas Jeruusalemmas, kes olid teinud endale torni, millest nad välja tulid ja saastasid. kõike pühamu kohta ja tegi pühas paigas palju haiget:
37 Aga ta pani sinna juudid. ja kindlustas selle maa ja linna turvalisuse huvides ning tõstis üles Jeruusalemma müürid.
38 Ka kuningas Demetrios kinnitas ta ülempreestriametisse vastavalt sellele,
39 Ja tegi ta üheks oma sõbraks ja austas teda suure auavaldusega.
40 Sest ta oli kuulnud ütlevat, et roomlased olid kutsunud juute oma sõpradeks, liitlasteks ja vendadeks; ja et nad olid Siimoni saadikuid auväärselt võõrustanud;
41 Samuti, et juutidele ja preestritele oli hea meel, et Siimon oli nende maavalitseja ja ülempreester igavesti, kuni tõuseb ustav prohvet;
42 Veelgi enam, et ta peaks olema nende kapten ja vastutama pühamu eest, määrates nad nende tööde ja maa üle, relvastuse ja kindluste üle, nii et ma ütlen, et ta peaks vastutama pühakoda;
43 Peale selle, et igaüks kuuleks teda ja et kõik maal kirjutised tehtaks tema nimel ja et ta riietaks purpurisse ja kannaks kulda.
44 Samuti, et ühelgi rahval ega preestril ei oleks lubatud midagi neist asjadest rikkuda või tema sõnadele vastu vaielda ega koguneda maal ilma temata või olla riietatud purpurisse või kanda pandla. kuld;
45 Ja kes iganes teeb teisiti või rikub mõnda neist asjadest, seda tuleb karistada.
46 Nii meeldis kogu rahvale käituda Siimonaga ja teha nii, nagu öeldud.
47 Siis Siimon võttis selle vastu ja tal oli hea meel olla ülempreester ja juutide ja preestrite kapten ja maavalitseja ning kaitsta neid kõiki.

48 Ja nad käskisid panna see kiri vasktahvlitele ja püstitada need pühamu kompassi sisse nähtavale kohale;
49 Samuti, et selle koopiad pandaks varakambrisse, et Siimon ja tema pojad saaksid need endale.

15. PEATÜKK

1 Ja kuningas Antiochos, Demetriuse poeg, saatis meresaartelt kirju juutide preester ja vürsti Siimonale ning kogu rahvale;
2 Selle sisu oli järgmine: Kuningas Antiochos tervitab oma rahva ülempreestrit ja vürsti Siimonat ning juutide rahvast:
3 Kuna teatud katkulised on meie esiisade kuningriigi anastanud ja minu eesmärk on see uuesti vaidlustada, et saaksin taastada selle vana valduse ja selleks olen kogunud kokku hulga võõraid sõdureid ja valmistanud laevad sõda;
4 Ma tahan ka minna läbi maa, et ma saaksin kätte maksta neile, kes on selle hävitanud ja paljud kuningriigi linnad lagedaks teinud.
5 Seepärast kinnitan ma sulle nüüd kõik ohvriannid, mida kuningad enne mind andsid, ja kõik kingitused peale nende andmise.
6 Ma annan sulle ka loa oma riigi jaoks raha oma templiga raha lüüa.
7 Jeruusalemma ja pühamu puhul olgu need vabad; ja kõik relvad, mille sa oled valmistanud, ja kindlused, mille oled ehitanud ja hoiad oma kätes, jäägu sulle!
8 Ja kui midagi on või saab olema tänu kuningale, siis olgu see sulle andeks antud sellest ajast ja igavesti!
9 Pealegi, kui oleme saavutanud oma kuningriigi, austame sind ja su rahvast ja su templit suure austusega, et sinu austust tuntaks kogu maailmas.
10 Saja kuuekümne neljateistkümnendal aastal läks Antiochos oma esiisade maale; sel ajal tulid kõik väed tema juurde, nii et Trüfonist jäi väheks.
11 Seepärast põgenes kuningas Antiochose tagaajamisel Dorasse, mis asub mere ääres.
12 Sest ta nägi, et hädad tabasid teda korraga ja et tema väed olid ta maha jätnud.
13 Siis lõi Antiookhos leeri Dora vastu, temaga oli sada kakskümmend tuhat sõjameest ja kaheksa tuhat ratsanikku.
14 Ja kui ta oli ümberringi linna ümber sõitnud ja linna lähedal mere ääres laevadega ühinenud, kiusas ta linna mööda maad ja merd ega lasknud tal välja ega sisse minna.
15 Keskmisel hooajal saabus Numenius ja tema seltskond Roomast, kellel oli kirju kuningatele ja maadele; kuhu on kirjutatud järgmised asjad:
16 Lucius, roomlaste konsul kuningas Ptolemaiosele, tervitab:
17 Juutide saadikud, meie sõbrad ja liitlased, tulid meie juurde, et uuendada vana sõprust ja liitu, saadetud ülempreester Siimonilt ja juutide rahva seast:
18 Ja nad tõid tuhande naelase kullakilbi.
19 Seetõttu pidasime me heaks kirjutada kuningatele ja maadele, et nad ei teeks neile kurja ega sõdiks nende, nende linnade ega maade vastu ega aitaks veel nende vaenlasi nende vastu.
20 Meilegi tundus hea saada nende kilp.
21 Kui nüüd on katkukaaslasi, kes on põgenenud oma maalt teie juurde, siis andke nad ülempreester Siimoni kätte, et too karistaks neid nende endi seaduse järgi.
22 Sama kirjutas ta ka kuningas Demetriusele ja Attalusele, Ariarathesele ja Arsacesele,
23 Ja kõikidesse maadesse ja Sampsamesse ja Lacedemoonlastesse ja Delusesse ja Myndusesse, Sicyoni ja Kariasse, Samosesse ja Pamfüiliasse, Lüükiasse ja Halikarnassosesse ja Rhodosse, Aradusesse, Cosesse ja Side. ja Aradus, ja Gortyna, ja Cnidus, ja Küpros ja Küreene.
24 Ja selle koopia kirjutasid nad ülempreester Siimonale.
25 Ja kuningas Antiochos asus teisel päeval Dora vastu leeri, ründas seda pidevalt ja valmistas mootoreid, nii et ta pani Trifoni kinni, nii et ta ei saanud välja ega sisse minna.
26 Sel ajal saatis Siimon temale kaks tuhat valitud meest teda aitama; ka hõbedat ja kulda ja palju raudrüüd.
27 Ometi ei tahtnud ta neid vastu võtta, vaid rikkus kõik lepingud, mis ta oli temaga eelnevalt sõlminud, ja muutus tema jaoks võõraks.
28 Veelgi enam, ta saatis tema juurde ühe oma sõbra Atenobiuse, et temaga rääkida ja öelda: 'Te keelate Joppe ja Gaserat! torniga, mis on Jeruusalemmas, mis on minu kuningriigi linnad.
29 Te olete hävitanud selle piirid ja teinud maal suurt kahju ning saanud minu kuningriigis paljudes paikades võimu.
30 Andke nüüd siis kätte linnad, mille te olete vallutanud, ja nende paikade maksud, mille üle te olete saanud valitseda väljaspool Juudamaa piire.
31 Muidu andke mulle nende eest viissada talenti hõbedat; ja teie tehtud kahju eest ja linnade maksude eest veel viissada talenti; kui ei, siis tuleme ja võitleme teie vastu
32 Siis tuli kuninga sõber Atenobius Jeruusalemma ja kui ta nägi Siimoni auhiilgust ning kuld- ja hõbeplaadist kappi ja tema suurt osavõttu, ehmus ta ja rääkis talle kuninga sõnumi.
33 Siis vastas Siimon ja ütles temale: "Me ei ole võtnud võõrast maad ega omanud seda, mis teistele kuulub, vaid meie esiisade pärandit, mille meie vaenlased olid teatud aja jooksul ülekohtuselt omanud."
34 Sellepärast, kui meil on võimalus, hoiame oma vanemate pärandit.
35 Ja kuigi sa nõuad Joppet ja Gaserat, kuigi need tegid meie maa rahvale suurt kahju, anname me sulle nende eest sada talenti. Selleni ei vastanud Athenobius talle sõnagi;
36 Aga pöördus vihasena tagasi kuninga juurde ja andis talle teada nendest kõnedest ja Siimoni hiilgusest ja kõigest, mida ta oli näinud, mille peale kuningas oli väga vihane.
37. Vahepeal põgenes Tryphon laevaga Orthosiasesse.
38 Siis kuningas määras Cendebeuse mereranniku kapteniks ja andis talle hulga jalamehi ja ratsanikke,
39 Ja käskis tal viia oma väge Juudamaa poole; samuti käskis ta tal ehitada üles Cedron, kindlustada väravad ja sõdida rahva vastu; aga kuningas ise jälitas Tryphonit.
40 Siis jõudis Kendebeus Jamniasse ja hakkas rahvast kiusama ja Juudamaale tungima, inimesi vangi võtma ja tapma.
41 Ja kui ta Cedrou oli üles ehitanud, pani ta sinna ratsanikud ja hulga jalamehi, et nad saaksid välja sõita Juudamaa teedel, nagu kuningas oli teda käskinud.

16. PEATÜKK

1 Johannes tuli Gazerast üles ja rääkis oma isale Siimonale, mida Kendebeus oli teinud.
2 Sellepärast kutsus Siimon oma kaks vanemat poega Juuda ja Johannese ning ütles neile: "Mina ja mu vennad ja mu isakoda oleme alati minu noorusest kuni tänapäevani

võidelnud Iisraeli vaenlaste vastu; ja asjad on meie käes nii hästi läinud, et oleme sageli päästnud Iisraeli.
3 Aga nüüd olen ma vana ja teie olete Jumala halastusest piisavas eas: olge minu ja mu venna asemel ning minge ja võitlege meie rahva eest, ja taeva abi olgu teiega!
4 Ta valis maalt välja kakskümmend tuhat sõjameest koos ratsanikega, kes läksid Cendebeuse vastu ja puhkasid sel ööl Modinis.
5 Ja kui nad hommikul tõusid ja läksid tasandikule, vaata, vägev suur hulk jalamehi ja ratsanikke tuli nende vastu, aga nende vahel oli oja.
6 Tema ja ta rahvas lõid nende vastu ja kui ta nägi, et rahvas kartis üle oja minna, läks ta esmalt üle iseenda ja siis läksid mehed teda nähes tema järel läbi.
7 Seda tehes jagas ta oma mehed ja seadis ratsanikud jalameeste keskele, sest vaenlaste ratsanikke oli väga palju.
8 Siis nad puhusid pühade pasunatega, mispeale Kendebeus ja tema väge aeti põgenema, nii et paljud neist tapeti ja jääk viis nad kindlusesse.
9 Sel ajal sai Juudas Johannese vend haavata; Johannes aga järgnes neile, kuni jõudis Cedroni juurde, mille Cendebeus oli ehitanud.
10 Ja nad põgenesid Asotose väljadel asuvate tornideni; seepärast põletas ta selle tulega, nii et nende seast sai surma umbes kaks tuhat meest. Pärast seda naasis ta rahus Juudamaale.
11 Ja Jeeriko tasandikul sai pealikuks Ptolemeos, Abubuse poeg, ja tal oli ohtralt hõbedat ja kulda.
12 Sest ta oli ülempreestri väimees.
13 Seepärast mõtles ta, et ta süda oli üles tõstetud, maa enda kätte saada ja pidas seepeale petlikult nõu Siimona ja ta poegade vastu, et nad hävitada.
14 Siimon külastas maal asuvaid linnu ja hoolitses nende hea korra eest; sel ajal tuli ta ise koos oma poegade Mattatiase ja Juudasega alla Jeerikosse sada seitsmeteistkümnendal aastal, üheteistkümnendal kuul, mida kutsutakse sabatiks.
15 Kus Abubuse poeg võttis nad petlikult väikesesse aedikusse, nimega Dookus, mille ta oli ehitanud, ja tegi neile suure pidusöögi, kuid ta oli sinna mehi peitnud.
16 Ja kui Siimon ja ta pojad olid suures koguses joonud, tõusid Ptolemaios ja ta mehed üles ja võtsid relvad ning tulid Siimonale kallale peoplatsile ning tapsid tema ja ta kaks poega ja mõned tema sulased.
17 Seda tehes pani ta toime suure reetmise ja tasus kurja heaga.
18 Siis Ptolemeos kirjutas need asjad ja saatis kuningale, et too saadaks talle väe teda aitama, et ta annaks talle maa ja linnad.
19 Ta saatis ka teisi Gazerasse Johannest tapma ja saatis tribüünidele kirjad, et ta tuleks tema juurde, et ta annaks neile hõbedat ja kulda ja tasu.
20 Ja teised ta läkitas vallutama Jeruusalemma ja templimäge.
21 Aga üks oli jooksnud ette Gazerasse ja teatanud Johannesele, et tema isa ja vennad on tapetud, ja tema, Ptolemeos on läkitanud ka sind tapma.
22 Kui ta seda kuulis, oli ta väga hämmastunud. Ta pani käed nende peale, kes tulid teda hävitama, ja tappis nad; sest ta teadis, et nad püüdsid teda ära ajada.
23 Mis puudutab Johannese ülejäänud tegusid ja tema sõdu ja väärt tegusid, mida ta tegi, ja müüride ehitamisest, mille ta tegi, ja tema tegudest,
24 Vaata, need on kirjas tema preesterluse kroonikates alates ajast, mil ta oma isa järgi ülempreestriks tehti.

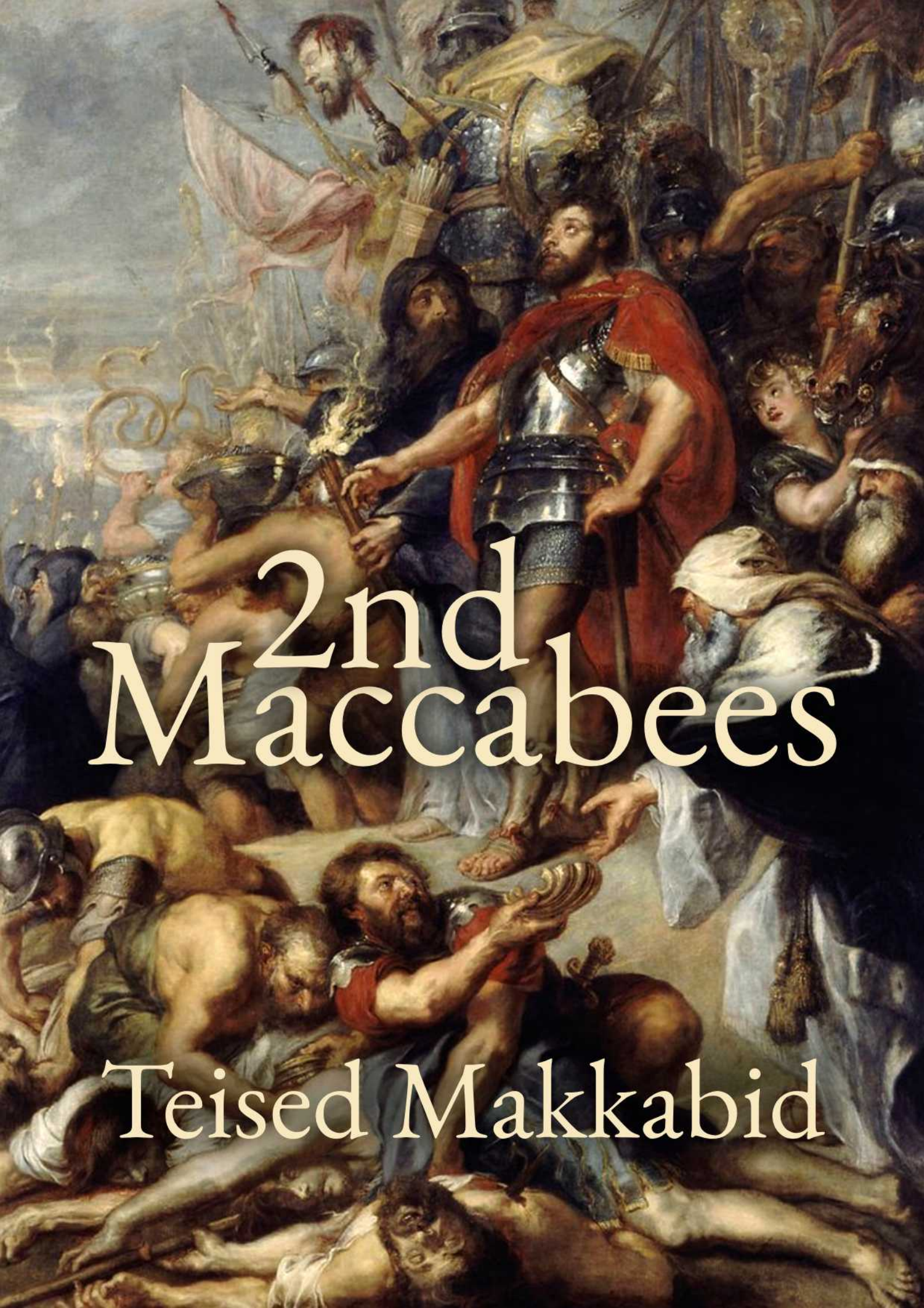

2nd Maccabees

Teised Makkabid

1. PEATÜKK

1 Vennad, juudid, kes on Jeruusalemmas ja Juudamaamaal, soovivad oma vendadele, juutidele, kes on kogu Egiptuses, tervist ja rahu:
2 Jumal olgu teile armuline ja pidage meeles tema lepingut, mille ta tegi oma ustavate teenijate Aabrahami, Iisaki ja Jaakobiga;
3 Ja andke teile kogu süda, et te teeniksite teda ja teeksite tema tahtmist julge ja hea meelega;
4 Ja avage oma südamed tema seadustes ja käskudes ning saatke teile rahu,
5 Ja kuulake oma palveid ja olge teiega üks ja ärge kunagi hülgake teid häda ajal.
6 Ja nüüd oleme siin ja palvetame teie eest.
7 Mis ajal, mil Demetrius valitses, sajal kuuekümne üheksandal aastal, me, juudid, kirjutasime teile ülimas hädas, mis meid neil aastatel tabas, alates ajast, mil Jason ja tema seltskond pühalt maalt ja kuningriigilt üles tõusid,
8 Ja põletasime veranda ja valasime süütut verd. Siis me palvetasime Issanda poole ja meid kuulati ära; me ohverdasime ka ohvreid ja peenjahu, süütasime lambid ja panime leivad.
9 Ja nüüd vaadake, et te peate telgipüha Kaslei kuus.
10 Saja kaheksakümne kaheksandal aastal saatsid rahvas, kes oli Jeruusalemmas ja Juudamaal, ning nõukogu ja Juudas, tervituse ja tervise Aristobulusele, kuningas Ptolemeose isandale, kes kuulus võitud preestrite hulka, ja juudid, kes olid Egiptuses:
11 Kuna Jumal on meid päästnud suurtest ohtudest, täname teda väga, nagu oleks ta olnud võitluses kuninga vastu.
12 Sest ta ajas välja need, kes võitlesid pühas linnas.
13 Sest kui pealik tuli Pärsiasse ja sõjavägi koos temaga, kes näis olevat võitmatu, tapeti nad Nanea templis Nanea preestrite pettusega.
14 Sest Antiochos, otsekui tahaks temaga abielluda, tuli sinna paika ja tema sõbrad, kes olid koos temaga, et saada raha kaasavara nimel.
15 Kui Nanea preestrid olid teele asunud ja ta läks koos väikese seltskonnaga templisse, sulgesid nad templi niipea, kui Antiochos tuli sisse.
16 Ja nad avasid katuse varjualuse ukse, loopisid kive nagu äikest ja lõid kapteni maha, raiusid need tükkideks, lõid neilt päid maha ja viskasid väljas olijatele.
17 Kiidetud olgu meie Jumal kõiges, kes on andnud kätte jumalatu!
18 Sellepärast, kuigi meie eesmärk on hoida templi puhastamist Casleu kuu kahekümnendal päeval, pidasime vajalikuks seda teile kinnitada, et ka teie võiksite seda pidada telkmajade ja pühade pühana. tuli, mis meile anti, kui Neemias ohverdas, pärast seda oli ta ehitanud templi ja altari.
19 Sest kui meie esiisad viidi Pärsiasse, võtsid preestrid, kes tol ajal olid vagad, altari tule salaja ja peitsid selle õõnsasse auku, kus polnud vett, kus nad hoidsid seda kindlalt, nii et see koht oli tundmatu kõik mehed.
20 Pärast paljusid aastaid, kui Jumalale meeldis, saatis Neemias, Pärsia kuninga saadetud, nende preestrite järeltulijad, kes selle peitsid, tulle, aga kui nad meile ütlesid, ei leidnud nad tuld, vaid paksu vett. ;
21 Siis käskis ta neil see üles tõmmata ja tuua; ja kui ohverdati, käskis Neemias preestritel puid ja sellele pandud asju veega piserdada.
22 Kui see oli tehtud ja saabus aeg, mil päike paistis, mis enne oli pilves, süttis suur tuli, nii et kõik imestasid.
23 Ja preestrid palvetasid ohverdamise ajal, ma ütlen, nii preestrid kui ka kõik ülejäänud, Joonatan alustas ja ülejäänud vastasid sellele, nagu tegi Neemia.
24 Ja palve oli sel viisil; Issand, Issand Jumal, kõigi asjade Looja, kes oled kartlik ja tugev ja õiglane ja halastav ning ainus ja armuline kuningas,
25 Ainuke kõige andja, ainus õige, kõikvõimas ja igavene, sina, kes päästad Iisraeli kõigist hädadest ja valisid isad ja pühitsesid nad.
26 Võtke vastu ohver kogu oma rahva Iisraeli eest, hoidke oma osa ja pühitsege see.
27 Koguge kokku need, kes on meie juurest hajutatud, vabastage need, kes teenivad paganate seas, vaadake neid, kes on põlatud ja põlatud, ja andke paganad teada, et sina oled meie Jumal.
28 Karistage neid, kes meid rõhuvad, ja uhkusega teevad meile ülekohut.
29 Istuta oma rahvas uuesti oma pühasse paika, nagu Mooses on rääkinud.
30 Ja preestrid laulsid tänupsalme.
31 Aga kui ohver oli ära söödud, käskis Neemias vesi, mis oli jäänud, valada suurte kivide peale.
32 Kui see oli tehtud, süttis leek, kuid selle neelas valgus, mis altarilt paistis.
33 Kui see asi teada saadi, teatati Pärsia kuningale, et paigas, kuhu olid ära viinud preestrid tule peitnud, paistis vesi ja Neemia oli sellega ohverdusi puhastanud.
34 Ja kuningas sulges selle paiga ja pühitses selle pärast seda, kui oli asja proovinud.
35 Ja kuningas võttis palju kingitusi ja kinkis need neile, keda ta soovis rahuldada.
36 Ja Neemias nimetas seda asja Naftariks, mis on sama palju kui puhastus, kuid paljud mehed nimetavad seda Nefiks.

2. PEATÜKK

1 Ülestähendustest on samuti leitud, et prohvet Jeremy käskis äraviinutel tuld võtta, nagu on märgitud:
2 Ja kuidas prohvet, andes neile käsu, käskis neil mitte unustada Issanda käske ja mitte eksida, kui nad näevad hõbedast ja kullast kujundeid oma kaunistustega.
3 Ja teiste selliste kõnedega manitses ta neid, et seadus ei lahkuks nende südamest.
4 Samas kirjas oli ka see, et prohvet, olles Jumala eest hoiatatud, käskis telgil ja laekal endaga kaasa minna, kui ta läks mäele, kuhu Mooses üles ronis ja nägi Jumala pärandit.
5 Ja kui Jeremy sinna tuli, leidis ta õõnsa koopa, kuhu ta pani telgi, laeka ja viirukialtari ning sulges ukse.
6 Ja mõned neist, kes talle järgnesid, tulid teed tähistama, kuid nad ei leidnud seda.

7 Kui Jeremy seda tajus, süüdistas ta neid, öeldes: "See paik jääb teadmata selle ajani, mil Jumal kogub oma rahva uuesti kokku ja võtab nad vastu armule."
8 Siis Issand näitab neile seda ja Issanda auhiilgus ilmub ja ka pilv, nagu seda näidati Moosese ajal ja nagu Saalomon soovis, et see paik oleks auväärselt pühitsetud.
9 Samuti kuulutati, et ta tõi targana pühitsemise ja templi lõpetamise ohvri.
10 Ja otsekui Mooses palvetas Issandat, tuli taevast alla ja neelas ohvrid, nõnda palvetas ka Saalomon, ja tuli laskus taevast alla ja kulutas ära põletusohvrid.
11 Ja Mooses ütles: "Et patuohvrit ei tohtinud süüa, siis see kulus ära."
12 Nii pidas Saalomon need kaheksa päeva.
13 Samadest asjadest räägiti ka Neemiase kirjutistes ja kommentaarides; ja kuidas ta raamatukogu asutas kogus kokku kuningate, prohvetite ja Taaveti teod ning kuningate kirjad pühade andide kohta.
14 Samamoodi kogus ka Juudas kokku kõik need asjad, mis meie sõja tõttu kaduma läksid, ja need jäävad meile,
15 Mispärast, kui teil on seda vaja, saatke mõned neid teile tooma.
16 Kuigi me nüüd tähistame puhastamist, oleme teile kirjutanud ja te teete hästi, kui te neid päevi peate.
17 Loodame ka, et Jumal, kes päästis kogu oma rahva ja andis neile kõigile pärandi ja kuningriigi ja preesterluse ja pühamu,
18 Nagu ta Seaduses lubas, halastab meie peale varsti ja kogub meid kokku igalt maalt taeva all pühasse paika, sest Tema on meid päästnud suurtest hädadest ja puhastanud selle paiga.
19 Aga mis puudutab Juudas Makkabeust ja tema vendi ning suure templi puhastamist ja altari pühitsemist,
20 Ja sõjad Antiochos Epiphanese ja tema poja Eupatori vastu,
21 ja ilmsed tunnustähed, mis tulid taevast neile, kes käitusid mehiselt oma au nimel judaismi pärast: nii et nad, olles vähesed, võitsid kogu maa ja ajasid taga barbaarseid rahvahulki,
22 Ja saavutas taas kogu maailmas kuulsa templi ja vabastas linna ning pidas kinni seadustest, mis langesid, kusjuures Issand oli neile armuline kogu soosinguga.
23 Kõik see, ma ütlen, et Küreene Jaason on kuulutanud viies raamatus, analüüsime kokkuvõtet ühes köites.
24 Arvestades lõpmatut arvu ja raskusi, mida nad leiavad, et nad soovivad uurida loo jutustusi, arvestades asjade mitmekesisust,
25 Me oleme olnud ettevaatlikud, et neil, kes tahavad lugeda, oleks hea meel ja et neil, kes soovivad end mällu jätta, oleks kerge ja et kõik, kelle kätte see satub, saaksid kasu.
26 Seepärast ei olnud see meile, kes me oleme selle valusa lühendamistöö enda peale võtnud, kerge, vaid higistamise ja jälgimise küsimus;
27 Nii nagu see ei ole kerge sellele, kes valmistab pidusööki ja otsib teiste kasu, ometi võtame paljudele rõõmuks need suured valud;
28 Jättes autorile iga üksikasja täpse käsitlemise ja püüdes järgida lühendamise reegleid.
29 Sest nagu uue maja ehitaja peab hoolitsema kogu hoone eest; aga see, kes kohustub selle välja panema ja maalima, peab otsima selle kaunistamiseks sobivaid asju: isegi nii arvan, et see on meiega.
30 Seista igas punktis ja uurida asju laiemalt ning olla uudishimulik üksikasjade suhtes, kuulub loo esimesele autorile:
31 Aga lühidalt ja palju vaeva vältimist tuleb anda sellele, kes teeb kokkuvõtte.
32 Siit me siis alustame lugu: lisades öeldule vaid nii palju, et on rumal tegu teha pikka proloogi ja olla loos endas lühike.

3. PEATÜKK

1 Aga kui pühas linnas elati täielik rahu ja seadusi peeti väga hästi ülempreester Ooniase jumalakartlikkuse ja kurjuse vihkamise tõttu,
2 Juhtus, et isegi kuningad ise austasid seda kohta ja suurendasid templit oma parimate kingitustega;
3 Sedavõrd, et Aasia Seleukos kandis oma tuludest kõik ohvrite teenimisega seotud kulud.
4 Aga üks Siimon Benjamini suguharust, kes määrati templivalitsejaks, läks ülempreestriga tülli linnas valitseva korratuse pärast.
5 Ja kui ta Ooniast jagu ei saanud, andis ta ta Apolloniosele, Traasease pojale, kes oli sel ajal Celosüüria ja Foinikia maavalitseja,
6 ja ütles talle, et Jeruusalemma varakamber oli täis lõpmatuid rahasummasid, nii et nende rikkuste hulk, mis ei kuulunud ohvrite arvele, on lugematu ja et kõik on võimalik tuua kuningale. käsi.
7 Kui Apollonius tuli kuninga juurde ja oli talle teatanud raha, millest talle teatati, valis kuningas välja oma varahoidja Heliodorose ja saatis ta käsu tuua talle nimetatud raha.
8 Heliodoros asus kohe teele; Celosyria ja Fenikia linnade külastamise värvi all, kuid tõepoolest kuninga eesmärgi täitmiseks.
9 Ja kui ta Jeruusalemma jõudis ja linna ülempreester oli ta viisakalt vastu võtnud, rääkis ta talle, mis teavet selle raha kohta anti, ja teatas, miks ta tuli, ja küsis, kas see on tõesti nii.
10 Siis ütles ülempreester talle, et lesknaiste ja isadeta laste abistamiseks on kogutud selline raha:
11 Ja et osa sellest kuulus Hirkanusele, Tobiase pojale, kes oli kõrge väärikas mees ja mitte nii, nagu see kuri Siimon oli valesti teatanud: selle summa oli kokku nelisada talenti hõbedat ja kakssada kulda.
12 ja et oli täiesti võimatu, et selliseid ülekohut tehakse neile, kes olid selle paiga pühadusele ning templi majesteetlikkusele ja puutumatule pühadusele kogu maailmas austatud.
13 Aga Heliodoros ütles kuninga käsu peale, et see tuleb igal juhul tuua kuninga varakambrisse.
14 Ja päeval, mille ta määras, astus ta seda asja korda ajama, mistõttu ei olnud väike piin kogu linnas.
15 Aga preestrid, kummardades end altari ette oma preestrirõivastes, kutsusid taevasse seda, kes andis

seaduse temale antud asjade kohta, et need oleksid kaitstud nende jaoks, kes olid lasknud neid hoida.
16 Kes siis oleks ülempreestrile näkku vaadanud, oleks see tema südant haavanud, sest tema nägu ja värvimuutus andsid teada tema meele sisemisest piinast.
17 Sest meest valdas nii hirm ja õudus ihu ees, et neile, kes teda vaatasid, oli selge, milline kurbus tal nüüd südames oli.
18 Teised jooksid oma majadest välja üldise palve peale, sest see koht oli nagu põlgus.
19 Ja naisi, kes olid rinna all kotiriie all, oli tänavatel ohtralt ja neitsid, keda hoiti, jooksid, ühed väravate poole ja mõned seinte poole ja teised vaatasid akendest välja.
20 Ja kõik, hoides käsi taeva poole, palusid.
21 Siis oleks inimesel olnud kahju, kui näeks, kuidas kõikvõimalik rahvahulk kukub, ja hirm, et ülempreester on sellises piinas.
22 Seejärel kutsusid nad Kõigeväelisemat Issandat, et see hoiaks usaldatud asju turvalisena ja kindlalt nende jaoks, kes need olid toime pannud.
23 Sellegipoolest viis Heliodoros täide, mis oli määratud.
24 Kui ta nüüd oma valvuriga aardekambri juures viibis, tekitas vaimude Isand ja kõige vägeva vürst suure ilmutuse, nii et kõik, kes arvasid temaga kaasa tulema, olid hämmastunud Jumala väest, ja minestasid ja kartsid väga.
25 Sest neile ilmus hobune, kelle seljas oli kohutav ratsanik ja mis oli kaunistatud väga heleda kattega, ja ta jooksis raevukalt ja lõi Heliodorust esijalgadega ja tundus, et sellel, kes istus hobuse seljas, olid kõik rakmed. kullast.
26 Peale selle ilmusid tema ette veel kaks noort meest, kes olid silmapaistva jõu, suurepärase ilu ja ilusate riietega, kes seisid tema kõrval mõlemal pool. ja piitsutas teda pidevalt ja andis talle palju valusaid lööke.
27 Ja Heliodoros langes äkitselt maha ja teda ümbritses suur pimedus, kuid need, kes olid temaga, võtsid ta üles ja panid ta allapanu.
28 Selle, kes hiljuti tuli suure rongiga ja kogu oma valvuriga nimetatud varakambrisse, viisid nad välja, kuna nad ei suutnud end tema relvadega aidata, ja ilmselgelt tunnistasid nad Jumala väge.
29 Sest ta oli Jumala käe läbi heidetud ja ta jäi sõnatuks, ilma igasuguse elulootuseta.
30 Aga nad kiitsid Issandat, kes oli imekombel austanud oma elukohta: templi pärast; mis veidi varem oli täis hirmu ja vaeva, kui Kõigeväeline Issand ilmus, oli täis rõõmu ja rõõmu.
31 Siis palvetasid mõned Heliodorose sõbrad kohe Oniast, et too kutsuks Kõigekõrgemat, et ta annaks talle elu, kes oli valmis vaimust loobuma.
32 Nii et ülempreester, kahtlustades, et kuningas ei peaks valesti aru saama, et juudid olid Heliodorose reetmise toime pannud, ohverdas selle mehe tervise heaks.
33 Kui ülempreester oli lepitamas, ilmusid samad noormehed samades riietes ja seisid Heliodorose kõrval ja ütlesid: "Täna ülempreester Oniast väga, et Issand on andnud teile elu tema pärast!
34 Ja nähes, et sind on taevast piitsutatud, kuuluta kõigile inimestele Jumala vägevat väge. Ja kui nad olid need sõnad öelnud, ei ilmunud neid enam.
35 Kui Heliodorus oli ohverdanud Issandale ja andnud suuri tõotusi sellele, kes oli päästnud ta elu, ning tervitanud Oniast, pöördus ta koos oma väeosaga kuninga juurde tagasi.
36 Siis ta tunnistas kõigile suure Jumala tegudest, mida ta oli oma silmadega näinud.
37 Ja kui kuningas Heliodoros, kes võib olla sobiv mees, et veel kord Jeruusalemma saata, ütles ta:
38 Kui sul on mõni vaenlane või reetur, siis saada ta sinna ja sa võtad ta hästi piitsutatuna vastu, kui ta pääseb eluga, sest selles kohas pole kahtlust; seal on Jumala eriline vägi.
39 Sest see, kes elab taevas, vaatab seda kohta ja kaitseb seda; ja ta peksab ja hävitab need, kes sellele haiget teevad.
40 Ja Heliodorose ja varakambri hoidmise asjad langesid sellesse sorti.

4. PEATÜKK

1 See Siimon, kellest me eespool rääkisime, olles raha ja oma riigi reetja, laimas Oniast, nagu oleks ta Heliodorost hirmutanud ja olnud nende kurjade toimepanija.
2 Nõnda oli ta julge nimetada teda reeturiks, kes oli teeninud linnalt head ja aitas oma rahvast ning oli nii innukas seaduste järgi.
3 Aga kui nende vihkamine läks nii kaugele, et ühe Siimona rühmituse poolt pandi toime mõrvad,
4 Onias nägi selle tüli ohtu ja seda, et Apollonius Celosüüria ja Foinikia maavalitsejana raevutses ja suurendas Siimoni pahatahtlikkust,
5 Ta läks kuninga juurde mitte selleks, et süüdistada oma kaasmaalasi, vaid otsides head kõigile, nii avalikule kui ka eraisikule.
6 Sest ta nägi, et oli võimatu, et riik jääks vaikseks, ja Siimon jättis oma rumaluse, kui kuningas seda ei vaata.
7 Aga pärast Seleukose surma, kui Antiochos, nimega Epifanes, vallutas kuningriigi, töötas Oniase vend Jaason, et olla ülempreester,
8 Lubades kuningale eestpalvega kolmsada kuuskümmend talenti hõbedat ja teisest tulust kaheksakümmend talenti:
9 Peale selle lubas ta määrata veel sada viiskümmend, kui tal on luba, et rajada talle koht harjutusteks ja noorte koolitamiseks paganate moel ning kirjutada need Jeruusalemma kohta. Antiookia nimi.
10 Kui kuningas oli selle lubanud ja tema kätte saanud valitsuse, viis ta kohe oma rahva kreeka moodi.
11 Ja ta võttis ära kuninglikud eesõigused, mis anti juutidele erilise soosinguga Eupolemose isa Johannese kaudu, kes läks Rooma saadikuks sõprust ja abi otsima; ja kukutas valitsused, kes olid seaduse järgi, ning tõi välja uued seadusevastased kombed:
12 Sest ta ehitas hea meelega harjutuskoha torni alla, andis ülemad noormehed enda alla ja pani nad mütsi kandma.

13 Selline oli aga kreeka moe kõrgaeg ja paganlike kommete kasv Iasoni, selle jumalatu armetu ja mitte ülempreestri ülimalt roppuse tõttu;
14 Et preestritel ei olnud julgust enam altari ees teenida, kuid nad põlgasid templit ja jätsid ohverdamise hooletusse, kiirustasid pärast seda, kui Discuse mäng nad esile kutsus, saama osa ebaseaduslikust hüvitisest harjutuskohas;
15 Mitte oma vanemate au järgi, vaid kreeklaste hiilgus meeldib kõige rohkem.
16 Mille tõttu tabas neid valus õnnetus, sest nad pidid olema nende vaenlased ja kättemaksjad, kelle kombeid nad nii tõsiselt järgisid ja kellele nad soovisid kõiges sarnased olla.
17 Sest ei ole kerge teha kurjalt Jumala seadusi, vaid järgmine aeg kuulutab seda.
18 Kui aga mängu, mida igal usuaastal kasutati, peeti Tüüroses, siis kuningas oli kohal,
19 See halastamatu Jaason saatis Jeruusalemmast spetsiaalsed käskjalad, kes olid antiookialased, kandma kolmsada drahmi hõbedat Heraklese ohvriks, mida isegi selle kandjad pidasid sobivaks mitte ohverdada, sest see ei olnud mugav, vaid oli kasulik. reserveeritud muude tasude jaoks.
20 See raha määrati siis saatja kohta Heraklese ohvriks; kuid selle kandjate tõttu kasutati seda gallide valmistamisel.
21 Kui Apollonios, Menestheuse poeg, saadeti Egiptusesse kuningas Ptolemeus Philometori kroonimiseks, hoolitses Antiochos, kes ei saanud tema asjadest hästi mõjuda, hoolitseda omaenda turvalisuse eest, misjärel ta jõudis Joppesse ja sealt Jeruusalemma. :
22 Kus Jason ja linn teda austavalt vastu võtsid ning tõrvik süüdates ja suure kisaga sisse toodi.
23 Kolm aastat hiljem saatis Iason Menelaose, eespool nimetatud Siimona venna, kuningale raha tooma ja talle teatavaid vajalikke asju silmas pidama.
24 Aga kui ta kuninga ette toodi, kui ta oli teda oma vägevuse hiilgava ilme pärast ülendanud, sai ta endale preesterluse, pakkudes kolmsada talenti hõbedat rohkem kui Jason.
25 Ja ta tuli kuninga mandaadiga, toomata midagi ülempreesterluse väärilist, vaid tal oli julma vägilase raev ja metsiku metsalise raev.
26 Siis Iason, kes oli õõnestanud oma venda, olles teise poolt õõnestatud, oli sunnitud põgenema ammonlaste maale.
27 Menelaos sai vürstiriigi, kuid raha eest, mille ta oli kuningale lubanud, ei võtnud ta selle eest head tellimust, kuigi lossivalitseja Sostratis nõudis seda:
28 Sest temale oli ette nähtud tolli kogumine. Seepärast kutsuti nad mõlemad kuninga ette.
29 Menelaus jättis aga oma venna Lysimachose preesterluse asemele; ja Sostratus lahkus Cratesist, kes oli küproslaste kuberner.
30 Kui need asjad olid tehtud, tõstsid Tarsose ja Mallose inimesed ülestõusu, sest nad anti kuninga liignaise kätte, keda kutsuti Antiookhoseks.
31 Siis tuli kuningas ülikiiresti asju rahustama, jättes Andronicuse, võimukandja, oma asetäitjaks.
32 Aga Menelaos, arvates, et tal oli sobiv aeg, varastas templist välja kuldnõusid ja andis osa neist Andronicusele ning osa müüs Tüürosesse ja ümberkaudsetesse linnadesse.
33 Kui Onias sai tagatisest teada, noomis ta teda ja tõmbus Daphne pühamusse, mis asub Antiookia lähedal.
34 Mispärast Menelaos, võttes Andronikost lahti, palvetas, et ta saaks Oniase enda kätte; kes oli selles veenev ja tuli pettusega Oniase juurde, andis talle oma parema käe vandega. ja kuigi ta kahtlustas teda, veenis ta teda siiski pühamust välja tulema. Ta sules kelle ta viivitamatult suletas, mõistmata õiglust.
35 Selle põhjuseks ei olnud mitte ainult juudid, vaid ka paljud teistest rahvastest, kes olid väga pahased ja kurvastasid selle inimese ülekohtuse mõrva pärast.
36 Ja kui kuningas Kiliikia ümbrusest tagasi tuli, kaebasid linnas viibivad juudid ja mõned kreeklased, kes seda jälestasid, et Onias tapeti põhjuseta.
37 Seepärast oli Antiochosel südamest kahju, ta hakkas haletsema ja nuttis surnu kaine ja tagasihoidliku käitumise pärast.
38 Ja olles süttinud vihast, võttis ta Andronicuse viivitamatult ära oma purpurpunase, rebis ta riided seljast ning viis ta läbi kogu linna sellesse paika, kus ta oli Ooniase vastu jumalakartmatust toime pannud, ja ta tappis seal neetud mõrvari. Nii tasus Issand talle tema karistuse, nagu ta oli ära teeninud.
39 Nüüd, kui Lysimachos oli Menelaose nõusolekul linnas toime pannud palju pühaduseteotust ja selle vili levis mujale, kogunes rahvahulk Lysimachose vastu, paljud kuldnõud olid juba minema veetud.
40 Kui lihtrahvas tõusis üles ja oli täis raevu, relvastas Lysimachus umbes kolm tuhat meest ja hakkas esmalt vägivalda pakkuma; üks Auranus on juht, mees, kes on aastatega kaugele läinud, ja mitte vähem rumalus.
41 Kui nad nägid Lysimachuse katset, püüdsid mõned neist kinni kive, mõned nuiad, teised võtsid peotäie tolmu, mis oli järgmine, ja viskasid need kõik kokku Lysimachose ja nende peale, kes neile peale asusid.
42 Nõnda nad haavasid paljusid ja mõned lõid maha ja sundisid kõiki põgenema. Aga kirikuröövli enda kohta nad tapsid aardekapi kõrval.
43 Nendes asjades esitati seetõttu Menelaose vastu süüdistus.
44 Kui kuningas tuli Tüürosesse, esitasid kolm senatist saadetud meest tema ees seda asja:
45 Aga Menelaos, olles nüüd süüdi mõistetud, lubas Dorymenese pojal Ptolemeosel talle palju raha anda, kui too kuningat temaga rahustab.
46 Mispeale Ptolemaios viis kuninga kõrvale teatud galeriisse, justkui õhku tõmbama, muutis ta teistsuguseks:
47 Niivõrd, et ta vabastas Menelaose süüdistustest, kes sellest hoolimata oli kõigi pahanduste põhjus, ja need vaesed mehed, kes, kui nad oleksid oma põhjusest rääkinud, jah, sküütide ees, oleks tulnud süüdimatuks mõista, mõistis ta surma. .
48 Nii said need, kes seda linna, rahva ja pühade esemete pärast järgisid, peagi ebaõiglase karistuse.

49 Seetõttu panid isegi Tüürose inimesed, kes vihastasid seda kurja tegu, nad auväärselt maha matta.
50 Ja nii püsis Menelaos tänu võimukandjate ahnusele endiselt võimule, kasvas pahatahtlikkuses ja oli kodanike suur reetur.

5. PEATÜKK

1 Umbes samal ajal valmistas Antiochos ette oma teise reisi Egiptusesse:
2 Ja siis juhtus, et läbi kogu linna nähti peaaegu neljakümne päeva jooksul õhus jooksmas ratsanikke, kuldriides ja hoopidega relvastatud, nagu sõdurite salk,
3 Ja ratsanikke rivistuses, kes kohtuvad ja jooksevad üksteise vastu, raputades kilpe ja palju hauge, tõmbamas mõõku ja visates noolemänge ja särades kuldseid ehteid ja kõikvõimalikke rakmeid.
4 Seepärast palvetas igaüks, et see ilmutus läheks heaks.
5 Kui nüüd levis vale kuulujutt, nagu oleks Antiochos surnud, võttis Iason vähemalt tuhat meest ja ründas äkki linna; ja need, kes olid müüridel, pandi tagasi ja linn lõpuks vallutati, põgenes Menelaus lossi.
6 Aga Iason tappis oma kodanikud halastamata, kuna ta ei arvanud, et tema oma rahva päeva tähistamine oleks tema jaoks väga õnnetu päev; kuid arvas, et nad olid tema vaenlased, mitte kaasmaalased, kelle ta võitis.
7 Selle kõige eest ei saanud ta aga vürstiriiki, vaid sai lõpuks oma riigireetmise tasu eest häbi ja põgenes uuesti ammonlaste maale.
8 Sellepärast tuli tal lõpuks õnnetu tagasipöördumine, kuna teda süüdistati araablaste kuninga Aretase ees linnast linna põgenemises, kõigi inimeste tagaajamises, vihkamises kui seaduste hülgajana ja jälestuses kui avaliku vaenlase kohta. tema kodumaa ja kaasmaalased aeti ta Egiptusesse.
9 Nõnda hukkus see, kes oli paljusid nende maalt välja ajanud, võõral maal, taandus laksedemoonlaste juurde ja mõtles sealt abi leida oma sugulastelt.
10 Ja sellel, kes oli välja ajanud palju maetuid, ei olnud kedagi, kes teda leinaks, ega pidulikke matuseid ega hauda ta isade juures.
11 Aga kui see juhtus kuninga vaguni juurde, arvas ta, et Juudamaa oli mässanud; mispeale lahkus ta raevukas meeles Egiptusest ja vallutas linna relva jõul,
12 Ja käskis oma sõjameestel mitte säästa neid, keda nad kohtasid, ja tappa neid, kes läksid majade kallale.
13 Nõnda tapeti noori ja vanu, hävitati mehi, naisi ja lapsi, tapeti neidusid ja imikuid.
14 Ja neid hävitati terve kolme päeva jooksul kaheksakümmend tuhat, kellest nelikümmend tuhat tapeti lahingus; ja mitte vähem müüdud kui tapetud.
15 Kuid ta ei olnud sellega rahul, vaid arvas, et läheb kogu maailma kõige pühamasse templisse; Menelaus, see seaduste ja oma riigi reetur, kes on tema teejuht:
16 Ja ta võttis pühad anumad rüvetatud kätega ja rüvetavate kätega tõmbas maha asju, mille teised kuningad olid pühitsenud selle paiga suurendamiseks, hiilguse ja au jaoks, ning andis need ära.
17 Ja Antiochose meelest oli ta nii uhke, et ta ei arvanud, et Issand oli mõnda aega vihane nende pattude pärast, kes linnas elasid, ja seepärast ei vaadanud ta silm sellel kohal.
18 Sest kui nad poleks varem olnud palju pattu mähitud, oleks see mees kohe, kui ta tuli, piitsutatud ja vabastatud oma enesekindlusest, nagu oli Heliodoros, kelle kuningas Seleukos saatis riigikassat vaatama.
19 Ometi ei valinud Jumal inimesi selle paiga pärast, vaid paiga, mis on kaugel, rahva pärast.
20 Ja seepärast andis see paik ise, mis sai osa rahvaga juhtunud ebaõnnetest, hiljem Issanda saadetud hüvedest, ja nagu see jäeti Kõigevägevama vihas maha, nii ka suur Issand. olles lepitatud, püstitati see kogu hiilgusega.
21 Ja kui Antiochos oli templist välja viinud tuhat kaheksasada talenti, läks ta suure kiirusega Antiookiasse, vaibudes oma uhkusest, et muuta maa laevatatavaks ja meri jalgsi läbitavaks. Niisugune oli tema meele upsakus.
22 Ja ta jättis maavalitsejad rahvast kiusama: Jeruusalemma Filippuse, kelle kodumaa oli früügia ja kombed olid barbaarsemad kui see, kes ta sinna pani;
23 ja Garisimis Andronicus; ja pealegi Menelaus, kes kõigist teistest hullem paljas kodanike üle rasket kätt, olles pahatahtlik oma kaasmaalaste juutide vastu.
24 Ta saatis ka selle jäleda pealiku Apolloniuse kahekümne tuhande pealise armeega, käskis tal tappa kõik parimas eas inimesed ning müüa naised ja nooremad.
25 Kes tuli Jeruusalemma ja teeskles rahu, kannatas kuni hingamispäevani, kui ta võttis juudid pühaks, käskis ta oma meestel end relvastada.
26 Ja nõnda tappis ta kõik, kes olid läinud hingamispäeva pühitsema, ja relvadega läbi linna joostes tappis palju rahvahulki.
27 Aga Juudas Makkabeus koos üheksa inimesega või selle ümber tõmbus kõrbe ja elas mägedes metsaliste kombel koos oma seltskonnaga, kes toitusid pidevalt rohtidest, et nad ei saaks saastast osa.

PEATÜKK 6

1 Varsti pärast seda saatis kuningas ühe Ateena vanamehe, et sundida juute kõrvale kalduma oma vanemate seadustest ja mitte elama Jumala seaduste järgi.
2 ja rüvetada ka Jeruusalemma templit ja nimetada seda Jupiter Olympiuse templiks; ja see Garizimis, Jupiter, võõraste kaitsja, nagu nad soovisid, et elas selles kohas.
3 Selle pahanduse sissetulek oli rahvale valus ja kurb:
4 Sest tempel oli täis mässu ja lõbutsemist paganate poolt, kes naljatasid hooradega ja olid seotud naistega pühapaikade ringkonnas ja peale selle tõid sisse asju, mis ei olnud lubatud.
5 Ka altar oli täis roppusi, mille seadus keelab.
6 Samuti ei tohtinud mees pidada hingamispäevi ega iidseid paastu ega tunnistada end juudiks.
7 Ja kuninga sündimise päeval toodi neid igal kuul kibeda sunniga ohverdusi sööma; ja kui Bacchuse paastu peeti, olid juudid sunnitud minema rongkäigus Bacchuse juurde, kandes luuderohi.

8 Veelgi enam, Ptolemaiose ettepanekul anti välja käsk paganate naaberlinnadele juutide vastu, et nad peaksid järgima samu kombeid ja saama osa nende ohvritest.
9 Ja kes ei taha end kohaneda paganate kommetega, tuleb surmata. Siis oleks mees näinud praegust viletsust.
10 Sest toodi kaks naist, kes olid oma lapsed ümber lõiganud; Kui nad olid avalikult mööda linna ringi juhtinud, lapsed rinda pistmas, heitsid nad pea ees müürilt alla.
11 Ja teised, kes olid kokku jooksnud lähedal asuvatesse koobastesse, et pidada salaja hingamispäeva, mille avastas Filippus, põletati kõik koos, sest nad tegid südametunnistuse, et aidata end kõige pühama päeva auks.
12 Nüüd ma palun neid, kes seda raamatut loevad, et nad ei heiduks nende õnnetuste pärast, vaid et nad hindaksid neid karistusi mitte hävitamiseks, vaid meie rahva karistamiseks.
13 Sest see on märk tema suurest headusest, kui kurjategijaid ei kannata kaua, vaid karistatakse kohe.
14 Sest mitte nagu teiste rahvaste puhul, keda Issand kannatlikult karistab, kuni nad on jõudnud oma pattude täieni, ei käitu ta meiega,
15 Et ta, olles jõudnud patu kõrgusele, ei maksaks meile pärast kätte.
16 Ja seepärast ei võta ta meilt kunagi oma halastust ja kuigi ta karistab raskustega, ei jäta ta ometi oma rahvast maha.
17 Aga see, mida me rääkisime, olgu meile hoiatuseks! Ja nüüd jõuame mõne sõnaga asja väljakuulutamiseni.
18 Eleasar, üks peamisi kirjatundjaid, eakas ja hea näoga mees, oli sunnitud suu avama ja sealiha sööma.
19 Aga tema, kes otsustas pigem surra auliselt kui elada sellise jäledusega määrituna, sülitas selle välja ja tuli omal soovil piinale,
20 Nii nagu pidi tulema, kes on kindlameelsed selliste asjade vastu, mida pole lubatud maitsta eluarmastusega.
21 Aga need, kes selle kurja pidusöögi eest vastutasid, palusid neil mehega vana tuttava tõttu ta kõrvale tuua, et ta tooks liha oma toidust, mida tal oli lubatud kasutada, ja teeks nii, nagu ta oleks. sõi liha, mis võeti kuninga käsul tehtud ohvrist;
22 Et seda tehes pääseks ta surmast ja leiaks nende poolehoidu vana sõpruse eest.
23 Kuid ta hakkas diskreetselt ja nagu tema vanus, ja oma vanade aastate suurepäraseid aastaid ja oma halli pea au, millest ta tuli, ja oma kõige ausamat haridust lapsest, või õigemini tehtud püha seadust ja Jumala antud: seepärast vastas ta vastavalt ja tahtis, et nad ta viivitamatult hauda saata.
24 Sest see ei sobi meie vanuseks, ütles ta, kui paljud noored võivad arvata, et Eleasar, olles kaheksakümmend aastat vana ja kümme aastat vana, on nüüd läinud võõrasse religiooni;
25 Ja nii peaksid nad minu silmakirjalikkuse ja tahtmise tõttu elada veidi aega ja hetk kauem, ma peaksin petta saama ja ma saan oma vanadusele pleki ja muudan selle jäledaks.
26 Sest kuigi ma praegu vabastataks inimeste karistusest, siis ma ei pääseks Kõigevägevama käest, ei elus ega surnud.
27 Mispärast nüüd, mehiselt seda elu muutes, näitan ma endale sellist, nagu mu vanus nõuab,
28 Ja jätke noortele silmapaistvaks eeskujuks, et nad sureksid meelsasti ja julgelt auväärsete ja pühade seaduste eest. Ja kui ta need sõnad oli öelnud, läks ta kohe piinasse:
29 Need, kes teda juhtisid, muutes head tahet, kandsid ta veidi varem vihkamisele, sest need kõned lähtusid, nagu nad arvasid, meeleheitlikust meelest.
30 Aga kui ta oli valmis surema löökidega, siis ta ohkas ja ütles: "Issandale, kellel on püha teadmine, on ilmselge, et kuigi ma oleksin surmast päästetud, kannatan ma nüüd valusaid valusid peksmise läbi. : aga hinges on hea meel seda kannatada, sest ma kardan teda.
31 Ja nõnda see mees suri, jättes oma surma ülla julguse eeskujuks ja vooruste mälestusmärgiks mitte ainult noortele meestele, vaid kogu oma rahvale.

7. PEATÜKK

1 Samuti sündis, et seitse venda koos emaga võeti ja kuningas sundis neid seaduse vastu sealiha maitsma ning neid piinati nuhtluste ja piitsadega.
2 Aga üks neist, kes esimesena rääkis, ütles nõnda: Mida sa tahad meilt küsida või teada saada? me oleme valmis surema, mitte ületama oma isade seadusi.
3 Kui kuningas oli raevukas, käskis pannid ja katlad kuumaks ajada:
4 Kui ta kohe kuumaks sai, käskis ta esimesena rääkija keele välja lõigata ja tema keha äärmised osad ära lõigata, ülejäänud vennad ja ema pealt vaatamas.
5 Aga kui ta oli kõigis oma liikmetes nõnda sandistatud, käskis ta ta veel elavana tulle tuua ja pannil praadida. Ja kui panni aur oli laiali jaotatud, manitsesid nad ühte. teine koos emaga sureb mehelikult, öeldes nii:
6 Issand Jumal vaatab meie peale ja tõesti tröostib meis, nagu Mooses oma laulus, kes tunnistas nende palge ees, ütles: "Ja ta saab tröösti oma sulastes!"
7 Kui esimene oli pärast seda numbrit surnud, tõid nad teise, et teha temast pilkupüüdvaks tükiks; ja kui nad olid tema peanaha koos juustega maha võtnud, küsisid nad temalt: "Kas sa sööd, enne kui sind karistatakse iga su keha liige?
8 Aga tema vastas oma keeles ja ütles: "Ei." Sellepärast sai ta ka järgmise piina järjekorras, nagu esimene.
9 Ja kui ta ahhetas viimast, ütles ta: 'Sina viid meid praegusest elust välja nagu raev, aga maailma kuningas äratab meid, kes oleme surnud tema seaduste eest, igaveseks eluks.
10 Tema järel tehti kolmandale pilkamine ja kui teda nõuti, ajas ta keele välja, ja seda kohe, mehiselt käsi sirutades.
11 Ja ütles julgelt: 'Need olid mul taevast; ja tema seaduste pärast ma põlgan neid; ja temalt loodan ma neid uuesti saada.

12 Sedavõrd, et kuningas ja need, kes temaga olid, imestasid noormehe julguse üle, sest ta ei näinud valusid mitte midagi.
13 Kui ka see mees oli surnud, piinasid nad ja närisid nad ka neljandat.
14 Ja kui ta oli valmis surema, ütles ta nõnda: 'Inimeste poolt surmatud on hea oodata Jumalalt lootust, et ta üles äratatakse, aga sina ei saa ellu ülestõusmist.
15 Pärast seda tõid nad ka viienda ja manustasid ta ära.
16 Siis vaatas ta kuninga poole ja ütles: "Sul on võim inimeste üle, sa oled kaduv, sa teed, mida tahad!" ometi ärge arvake, et meie rahvas on Jumala poolt hüljatud;
17 Aga jää veidi aega ja vaata, kuidas ta sind ja su sugu piinab, tema suurt jõudu.
18 Pärast teda toodi ka kuues, kes oli valmis surema ja ütles: 'Ärge laske end eksitada ilma põhjuseta, sest me kannatame seda eneste eest, olles pattu teinud oma Jumala vastu. Sellepärast tehakse meile imesid!'
19 Aga ära arva, et sa, kes võtad käest võitlust Jumala vastu, pääsed karistuseta.
20 Aga ema oli üle kõige imeline ja vääris mälestust, sest kui ta nägi oma seitset poega ühe päeva jooksul tapetuna, kandis ta seda julgelt lootuse pärast, mis tal oli Issandas.
21 Jah, ta manitses igaüht neist oma emakeeles, täidetud julgete vaimudega; ja õhutades oma naiselikke mõtteid meheliku kõhuga, ütles ta neile:
22 Ma ei oska öelda, kuidas te tulite mu üsasse, sest mina ei andnud teile hinge ega elu ega olnud teie kõigi liikmed;
23 Aga kahtlemata annab maailma Looja, kes moodustas inimese põlvkonna ja sai teada kõige alguse, ka oma halastusest teile hinge ja elu uuesti, nagu te nüüd ei pea iseennast tema seadusteks. huvides.
24 Aga Antiochos, kes pidas end põlatuks ja kahtlustas, et see on etteheitev kõne, kui noorim oli veel elus, ei manitsenud teda ainult sõnadega, vaid kinnitas talle ka vandega, et ta teeb temast nii rikka kui ka õnneliku. mees, kui ta pöörduks oma isade seadustest; ja et ta võtaks ta ka oma sõbraks ja usaldaks temale asjad.
25 Aga kui noormees ei tahtnud teda mingil juhul kuulda võtta, kutsus kuningas oma ema ja manitses teda, et too annaks noormehele nõu oma elu päästa.
26 Ja kui ta oli teda paljude sõnadega manitsenud, lubas naine talle, et annab oma pojale nõu.
27 Aga ta kummardas tema poole, naerdes julma türanni pilkamiseks, rääkis oma maakeeles sel viisil; Oo, mu poeg, halasta minu peale, et ma kandsin sind üheksa kuud mu üsas ja andsin sulle kolm aastat, toitsin ja kasvatasin sind sellesse ajastusse ja talusin kasvatusraskusi.
28 Ma palun sind, mu poeg, vaata taevast ja maad ja kõike, mis seal on, ja mõtle, et Jumal lõi nad asjadest, mida polnud; ja nii tehti ka inimkond.
29 Ära karda seda piinajat, vaid kui oled oma vendade vääriline, võta oma surm, et ma võiksin sind taas vastu võtta halastusega koos su vendadega.
30 Kui ta veel neid sõnu rääkis, küsis noormees: 'Keda te ootate? Ma ei kuuletu kuninga käsule, vaid ma pean järgima seaduse käsku, mille Mooses andis meie esiisadele.
31 Ja sina, kes oled olnud heebrealaste vastu kõige pahanduse põhjustaja, ei pääse Jumala käest.
32 Sest me kannatame oma pattude pärast.
33 Ja kuigi elav Issand on natuke aega meie peale vihane meie nuhtlemise ja nuhtlemise pärast, on ta ometi taas üks oma teenijatega.
34 Aga sina, jumalatu ja kõigist teistest õelatest, ära lase end ilma põhjuseta ülendada ega paisuda ebakindlatest lootustest, tõstes oma kätt Jumala sulaste vastu!
35 Sest sa ei ole veel pääsenud Kõigeväelise Jumala kohtust, kes näeb kõike.
36 Sest meie vennad, kes nüüd kannatavad lühikest valu, on surnud Jumala igavese elu lepingu all, aga sina saad Jumala kohtuotsuse läbi õiglase karistuse oma uhkuse eest.
37 Aga mina kui mu vennad annan oma ihu ja elu meie isade seaduste eest, anus Jumalat, et ta oleks kiiresti meie rahvale armuline; ja et sa saaksid piinade ja nuhtlustega tunnistada, et tema üksi on Jumal;
38 Ja et minus ja mu vendades lõppeks Kõigevägevama viha, mis on õiglaselt toodud meie rahva peale.
39 Kui kuningas oli raevukas, andis ta talle hullemini kui kõik teised ja võttis tõsiselt, et teda mõnitati.
40 Ja see mees suri rüvetamata ja pani kogu oma lootuse Issanda peale.
41 Viimasena pärast poegade surma ema.
42 Olgu sellest nüüd piisav, et rääkida ebajumalakummardamispühadest ja ülimatest piinamistest.

8. PEATÜKK

1 Siis läksid Juudas Makkabeus ja need, kes temaga olid, salaja linnadesse ja kutsusid kokku oma sugulased ning võtsid enda juurde kõik need, kes jätkasid juutide usku, ja kogusid kokku umbes kuus tuhat meest.
2 Ja nad hüüdsid Issandat, et ta vaataks rahvale, kes oli kõigist tallatud; ja halastage ka jumalakartmatute inimeste rüvetatud templit;
3 Ja et ta halastaks linna, mis on väga rikutud ja valmis maaga ühtlustama; ja kuulda verd, mis tema poole hüüdis,
4 Ja pidage meeles kahjutute imikute kurja tapmist ja tema nime teotamist; ja et ta näitaks oma vihkamist õelate vastu.
5 Kui Makkabeuse seltskond oli tema ümber, ei suutnud paganad talle vastu seista, sest Issanda viha muutus halastuseks.
6 Sellepärast tuli ta ootamatult ja põletas linnad ja linnad ning sattus tema kätte kõige kallimad paigad ning võitis ja pani põgenema väikese arvu oma vaenlasi.
7 Kuid ta kasutas ööd sellisteks salakatseteks, nii et tema pühaduse vili levis kõikjale.
8 Kui Filippus nägi, et see mees kasvab vähehaaval ja et temaga läks aina rohkem ja rohkem, kirjutas ta Ptolemeusele, Celosüüria ja Foinikia maavalitsejale, et ta annaks kuninga asjadele rohkem abi.

9 Valides kohe Nikanori, Patroklose poja, ühe oma erilise sõbra, saatis ta koos vähemalt kahekümne tuhandega kõigist tema alluvuses olevatest rahvastest välja juurima kogu juutide põlvkonda; ja koos temaga liitus ta kapteniks Gorgiaga, kellel oli sõjaküsimustes suured kogemused.
10 Nii võttis Nikanor endale kohustuse teenida vangistatud juutidele nii palju raha, et katta kaks tuhat talenti, mille kuningas pidi roomlastele maksma.
11 Sellepärast saatis ta kohe mererannikul asuvatesse linnadesse, kuulutades välja vangistatud juutide müümise ja lubades, et neil on ühe talendi eest kaheksakümmend kümme surnukeha, ootamata kättemaksu, mis pidi talle järgnema Kõigeväeliselt Jumalalt.
12 Nüüd, kui Juudasele anti teada Nikanori tulekust ja ta oli teatanud temaga koosolijatele, et sõjavägi on lähedal,
13 Need, kes kartsid ja ei usaldanud Jumala õigust, põgenesid ja läksid minema.
14 Teised müüsid kõik, mis neil üle oli jäänud, ja palusid koos Issandat, et ta need vabastaks, õel Nikanori poolt müüdud, enne kui nad kokku said.
15 Ja kui mitte nende endi pärast, siis lepingute pärast, mille ta oli sõlminud nende vanematega, ja oma püha ja aulise nime pärast, millega neid kutsuti.
16 Makkabeus kutsus kokku oma mehed kuue tuhandeni ja manitses neid, et nad ei kohustaks end vaenlase hirmust ega kartma paganate suurt hulka, kes tulid valesti nende vastu. vaid võidelda mehelikult,
17 ja seada nende silme ette kahju, mida nad olid pühale paigale ülekohut teinud, ja linna julm kohtlemine, mille üle nad pilkasid, ja ka nende esiisade valitsuse äravõtmine.
18 Sest nad, ütles ta, loodavad oma relvadele ja julgusele; kuid meie usaldus on Kõigevägevamas, kes võib ühe hooga maha visata nii need, kes tulevad meie vastu, kui ka kogu maailma.
19 Veelgi enam, ta jutustas neile, mis abi nende esiisad olid leidnud ja kuidas nad päästeti, kui Sanheribi käe all hukkus sada kaheksakümmend viis tuhat.
20 Ja ta rääkis neile lahingust, mis neil Babülonis galaatlastega oli, kuidas nad tulid kokku vaid kaheksa tuhat koos nelja tuhande makedoonlasega ja et makedoonlased olid hämmingus ja hävitasid kaheksa tuhat sada kakskümmend tuhat. taevast saadud abi pärast ja nad said seega suure saagi.
21 Kui ta oli need nende sõnadega julgeks teinud ja valmis surema seaduse ja riigi eest, jagas ta oma sõjaväe neljaks osaks;
22 Ja ta ühendas endaga oma vennad, iga rühma juhid, Siimoni, Joosepi ja Joonataniga, andes igaühele viisteistsada meest.
23 Ja ta pani Eleasari lugema püha raamatut ja andis neile selle tunnussõna: "Jumala abi!" ise juhatab esimest bändi,
24 Ja Kõigevägevama abiga tapsid nad üle üheksa tuhande oma vaenlase ning haavasid ja sandistasid suurema osa Nikanori vägedest ja panid kõik põgenema;
25 Ja nad võtsid nende raha, mis neid ostma tulid, ja ajasid neid kaugele taga, kuid ajapuuduses pöördusid nad tagasi.
26 Sest see oli päev enne hingamispäeva ja seetõttu ei tahtnud nad neid enam taga ajada.
27 Niisiis, kui nad olid oma relvad kokku kogunud ja vaenlased rüüstanud, asusid nad hingamispäeval tööle, avaldades ülimat kiitust ja tänu Issandale, kes oli neid hoidnud kuni selle päevani, mis oli nende peale destilleeritud halastuse algus.
28 Ja pärast hingamispäeva, kui nad olid andnud osa saagist vigastatutele, leskedele ja orbudele, jagasid nad jäägi omavahel ja oma sulaste vahel.
29 Kui see oli tehtud ja nad olid ühiselt palunud, palusid nad armulist Issandat, et ta lepiks igaveseks oma teenijatega.
30 Ja need, kes olid koos Timoteuse ja Bakhideega, kes sõdisid nende vastu, tapsid üle kahekümne tuhande ja said väga kergesti kõrged ja tugevad traadid ning jagasid omavahel veel palju saaki ning tegid sandiks, orvuks, leskeks, jah, ja ka vanad, kes on saagis võrdsed iseendaga.
31 Ja kui nad olid oma relvad kokku kogunud, panid nad need kõik hoolikalt sobivatesse kohtadesse ja saagijäägi tõid nad Jeruusalemma.
32 Nad tapsid ka Filarkese, selle kurja, kes oli koos Timoteusega ja oli juute mitmel viisil tüütanud.
33 Veelgi enam, sel ajal, kui nad pidasid oma riigi võidupüha, põletasid nad Kallisthenese, kes oli süüdanud pühad väravad ja kes oli põgenenud väikesesse majja; ja nii sai ta oma kurjuse eest tasu.
34 Mis puutub kõige armutumasse Nikanorisse, kes oli toonud juute ostma tuhat kaupmeest,
35 Ta langes Issanda abiga nende poolt, kellest ta kõige vähem aru andis; ja ta võttis seljast oma uhked rõivad ja saatis oma seltskonna maha ning tuli nagu põgenik sulane läbi keskmaa Antiookiasse, olles väga häbi, sest tema sõjavägi hävitati.
36 Nii see, kes võttis enda peale Jeruusalemma vangide kaudu roomlastele nende austust tasuda, rääkis välismaal, et juutidel on Jumal, kes nende eest võitleb ja seetõttu ei saanud nad haiget teha, sest nad järgisid seadusi, ta andis neile.

9. PEATÜKK

1 Umbes sel ajal tuli Antiochos häbiga Pärsia maalt välja
2 Sest ta oli sisenenud linna nimega Persepolis ja tahtis templit röövida ja linna kinni hoida; mispeale end relvadega kaitsma jooksev rahvahulk pani nad põgenema; ja nii juhtus, et Antiochos, kes oli elanike käest põgenenud, pöördus häbiga tagasi.
3 Kui ta nüüd Ekbatanesse jõudis, teatati talle, mis oli juhtunud Nikanori ja Timoteusega.
4 Siis paistetus vihast. ta mõtles juutidele kätte maksta selle häbi eest, mida tegid talle need, kes sundisid ta põgenema. Seepärast käskis ta oma sõjavankril lakkamatult sõita ja teele saata, sest nüüd järgneb talle Jumala kohus. Sest ta oli sedamoodi uhkelt rääkinud, et

ta tuleb Jeruusalemma ja teeb selle juutide tavaliseks matmispaigaks.
5 Aga Kõigeväeline Issand, Iisreali Jumal, lõi teda ravimatu ja nähtamatu nuhtlusega: või niipea, kui ta oli need sõnad öelnud, tabas teda paranematu kõhuvalu ja valusad piinad sisemistes osades;
6 Ja seda kõige õigemini, sest ta oli piinanud teiste inimeste sisikondi paljude ja imelike piinadega.
7 Kuid ta ei lakanud oma praalimisest, vaid oli siiski täis uhkust, hingates välja tuld oma vihas juutide vastu ja käskides teekonda kiirustada. ; nii et kukkudes valutasid kõik tema kehaliikmed palju valu.
8 Ja nii see, kes veidi varem arvas, et võib juhtida merelaineid (nii uhke oli ta inimestest kõrgemal tasemel) ja kõrgeid mägesid kaalus kaaluda, heideti nüüd maa peale ja kanti pesakonnas. , näidates välja kogu Jumala ilmse väe.
9 Nii et ussid tõusid selle õela mehe kehast välja ja sel ajal, kui ta elas kurbuses ja valus, langes tema liha ja tema lõhna räpasus oli häiriv kogu tema sõjaväele.
10 Ja seda meest, kes arvas veidi varem, et võib ulatuda taevatähtedeni, ei suutnud ükski inimene taluda tema talumatut haisu.
11 Siin hakkas ta siis, olles nuhtluses, maha jätma oma suure uhkuse ja jõudma Jumala nuhtluse läbi iseennast tundma, ja tema valu suurenes iga hetkega.
12 Ja kui ta ise ei suutnud oma lõhna taluda, ütles ta need sõnad: "See on kohane alluda Jumalale ja et inimene, kes on surelik, ei peaks uhkelt mõtlema endast, kui ta oleks Jumal."
13 See kuri inimene tõotas ka Issandale, kes nüüd ei halasta tema peale, öeldes nõnda:
14 et ta vabastaks püha linna (kuhu ta kiirustas maaga tasaseks tegema ja selle ühiseks matmispaigaks) vabastama.
15 Ja mis puudutab juute, keda ta oli pidanud mitte niivõrd vääriliseks, et neid matta, vaid koos oma lastega välja heidetud, et linnud ja metsloomad neid sööksid, siis ta tegi nad kõik võrdseks Ateena kodanikega.
16 Ja püha templi, mille ta oli enne ära rikkunud, kaunistas ta heade kingitustega ja taastas kõik pühad riistad veel paljudega ning kandis oma sissetulekust ohvrite tasud.
17 jah, ja et ka temast saaks juut ja ta läheks läbi kogu maailma, kus oli asustatud, ja kuulutaks Jumala väge.
18 Aga kõige selle pärast ei lakkanud ta valud, sest Jumala õiglane kohus oli tema peale langenud; seepärast, olles oma tervisest meeleheitel, kirjutas ta juutidele kirja, mis sisaldas anumise vormi, järgmiselt:
19 Antiochos, kuningas ja maavalitseja, soovib headele juutidele tema kodanikke palju rõõmu, tervist ja õitsengut.
20 Kui teil ja teie lastel läheb hästi ja teie asjad on teile rahul, tänan ma väga Jumalat, et ma loodan taevasse.
21 Mina aga olin nõrk, muidu oleksin ma lahkelt meeles pidanud teie au ja head tahet Pärsiast välja naasmas ja raskesse haigusesse haaratuna pidasin vajalikuks hoolitseda kõigi ühise turvalisuse eest.
22 Ma ei usalda oma tervist, vaid mul on suur lootus sellest haigusest pääseda.
23 Aga kui arvestada, et isegi mu isa viis ta sel ajal sõjaväe kõrgetesse maadesse. määrati järglaseks,
24 Et kui miski peaks välja kukkuma vastupidiselt ootustele või kui tuuakse mõni raske sõnum, siis maa inimesed, kes teavad, kellele riik jäeti, ei oleks mures.
25 Jällegi, kui mõelda, kuidas vürstid, kes on minu kuningriigi piirialad ja naabrid, ootavad võimalusi ja ootavad, mis saab. Ma olen määranud kuningaks oma poja Antiookose, kelle ma sageli paljudele teist määrasin ja soovitasin, kui läksin kõrgetesse provintsidesse; kellele olen kirjutanud järgmist:
26 Seetõttu ma palvetan ja palun teil meeles pidada hüvesid, mida ma olen teile üldiselt ja eriliselt teinud, ja et iga mees jääb mulle ja mu pojale endiselt truuks.
27 Sest ma olen veendunud, et ta, kes mõistab mu meelt, annab soosivalt ja armulikult järele teie soovidele.
28 Nõnda suri mõrvar ja jumalateotaja, kes kannatas kõige rängemalt, kui ta teisi inimesi palus, nõnda armetut surma võõral maal mägedes.
29 Ja Filippus, kes oli koos temaga üles kasvatatud, viis tema surnukeha minema. Ka Antiookose poja kartuses läks ta Egiptusesse Ptolemeus Philometori juurde.

10. PEATÜKK

1 Makkabeus ja tema seltskond, kes neid juhatas, said tagasi templi ja linna.
2 Aga altarid, mille paganad olid lagedale tänavale ehitanud, ja ka kabelid lammutasid.
3 Ja kui nad olid templi puhastanud, tegid nad veel ühe altari ja lõid kive, võtsid neist tuld ja ohverdasid kahe aasta pärast ning panid välja viirukid, tuled ja näitleivad.
4 Kui see oli tehtud, langesid nad pikali ja palusid Issandat, et nad ei satuks enam sellistesse hädadesse; aga kui nad veel enam tema vastu pattu teevad, karistaks ta ise neid halastusega ja et neid ei antaks teotatavate ja barbaarsete rahvaste kätte.
5 Samal päeval, mil võõrad templit teotasid, puhastati see uuesti, täpselt sama kuu kahekümnendal päeval, see on Casleu.
6 Ja nad pidasid kaheksa päeva rõõmsalt nagu telgipühal, pidades meeles, et nad olid mitte kaua aega tagasi pidanud telgipüha, kui nad rändasid mägedes ja urgudes nagu metsalised.
7 Seepärast nad kandsid oksi ja ilusaid oksi ja ka palme ning laulsid psalme sellele, kes oli andnud neile edu oma koha puhastamisel.
8 Nad määrasid ka ühise seaduse ja määrusega, et igal aastal peab kogu juutide rahvas neid päevi pidama.
9 Ja see oli Antiookose, nimega Epifanes, lõpp.
10 Nüüd tutvustame Antiochus Eupatori tegusid, kes oli selle kurja mehe poeg, kogudes lühidalt sõdade õnnetusi.
11 Kui ta siis krooni juurde jõudis, pani ta ühe Lysiase oma kuningriigi asjade üle juhtima ja määras ta oma Selosüüria ja Foinikia ülemaks.
12 Sest Ptolemeus, keda kutsuti Macroniks, otsustas juutidele neile tehtud ülekohtu eest õigust anda, püüdis nendega rahu jätkata.
13 Pärast seda, kui teda süüdistati kuninga sõprade ees Eupatori ees ja ta kutsuti iga sõna peale reeturiks, kuna

ta oli Küproselt lahkunud, et Philometor oli talle usaldanud ja läks Antiochos Epiphanese juurde, ja nähes, et ta ei olnud auväärses kohas, oli ta nii heitunud. , et ta mürgitas end ja suri.
14 Aga kui Gorgias oli trümide kuberner, palkas ta sõdureid ja pidas pidevalt sõda juutidega.
15 Ja sellega seoses idumelased, olles sattunud nende kätte kõige hullemad trümmid, hoidsid juudid hõivatuna ja võttes vastu need, kes olid Jeruusalemmast välja aetud, asusid nad sõtta toitma.
16 Siis palusid need, kes olid koos Makkabeiusega, ja palusid Jumalat, et Ta oleks neile abiks. ja nii nad jooksid vägivallaga Idumeanide tugevatele trümmidele,
17 Ja rünnates neid tugevasti, võitsid nad vammid ja hoidsid eemale kõik, kes müüril sõdisid, ja tapsid kõik, kes nende kätte sattusid, ja tapsid ei vähem kui kakskümmend tuhat.
18 Ja kuna mõned, keda ei olnud vähem kui üheksa tuhat, põgeneti kokku kahte väga tugevasse lossi, kus oli kõik, mis on sobilik piiramise vastu,
19 Makkabeus jättis maha Siimoni ja Joosepi ja Sakkeuse ja need, kes olid temaga ja kes olid piisavad, et neid piirata, ja läks ise paikadesse, mis vajasid rohkem tema abi.
20 Aga need, kes olid koos Siimonaga, ahnusest juhituna, meelitati raha saamiseks teatud lossis viibinute kaudu ja võtsid seitsekümmend tuhat drahmi ja lasid mõnel neist põgeneda.
21 Aga kui Makkabeusele teatati, mis oli juhtunud, kutsus ta rahvaülemad kokku ja süüdistas neid mehi, et nad olid oma vennad raha eest maha müünud ja oma vaenlased vabastanud nende vastu sõdima.
22 Ta tappis ära need, kes leiti reeturiteks, ja vallutas kohe need kaks lossi.
23 Ja kui ta oli oma relvadega kõigis asjades edukas, kui ta kätte võttis, tappis ta kahes mahutis rohkem kui kakskümmend tuhat.
24 Nüüd tuli Timoteus, kellest juudid olid varem võitnud, kui ta oli kogunud suure hulga võõraid vägesid ja Aasiast mitte vähe hobuseid, otsekui kavatseks ta juudid relvaga haarata.
25 Aga kui ta lähenes, pöördusid need, kes olid koos Makkabeiusega, Jumala poole palvetama ja puistasid mulda oma pähe ning vöötasid oma niued kotiriidega,
26 Ja langes maha altari jalamile ning palus, et ta oleks neile armuline ja oleks nende vaenlastele vaenlane ja nende vastaste vastane, nagu seadus ütleb.
27 Pärast palvet võtsid nad relvad ja läksid linnast kaugemale. Kui nad lähenesid oma vaenlastele, jäid nad omaette.
28 Kui päike oli äsja tõusnud, ühendasid nad mõlemad; ühel poolel on koos oma vooruslikkusega varjupaik Issanda juurde oma edu ja võidu tõotuseks; teisel poolel on oma raevu juht oma lahingus
29 Aga kui lahing läks tugevaks, ilmus taevast vaenlastele viis ilusat meest hobuste seljas, kullast valjad ja kaks neist juhtisid juute,
30 Ja võttis Makkabeuse nende vahele, kattis ta igast küljest relvadega ja hoidis teda kaitstuna, aga tulistas vaenlaste pihta nooli ja välkusid, nii et nad olid pimedusest segaduses ja vaeva täis tapetud.
31 Ja jalamehi tapeti kakskümmend tuhat viissada ja kuussada ratsanikku.
32 Mis puutub Timoteosesse endasse, siis ta põgenes väga tugevasse haardesse, nimega Gawra, kus Kereas oli maavalitseja.
33 Aga need, kes olid koos Makkabeusega, piirasid kindlust julgelt neli päeva.
34 Ja need, kes sees olid, usaldasid paiga tugevust, teotasid tohutult ja rääkisid kurje sõnu.
35 Ometi ründasid viiendal päeval varakult kakskümmend Makkabeuse seltskonna noormeest, kes olid jumalateotuste tõttu vihas, mehiselt vastu müüri ja tapsid ägeda julgusega kõik, kellega nad kohtusid.
36 Samamoodi tõusid neile järele, samal ajal kui nad seesolijatega askeldasid, põletasid tornid ja süüdatavad tuled põletasid jumalateotajad elusalt; ja teised murdsid väravad lahti ja võtsid ülejäänud sõjaväe kaasa ja vallutasid linna,
37 Ja tappis Timoteuse, kes oli peidetud ühte auku, ja tema venna Kerease koos Apollofanesega.
38 Kui see oli tehtud, kiitsid nad psalmide ja tänuga Issandat, kes oli teinud nii suuri tegusid Iisraeli heaks ja andnud neile võidu.

11. PEATÜKK

1 Vahetult pärast seda tundis kuninga kaitsja ja nõbu Lysias, kes samuti asju juhtis, tehtud asjade pärast väga pahaks.
2 Ja kui ta oli kogunud koos kõigi ratsanikega umbes kaheksakümmend tuhat, tuli ta juutide vastu, mõeldes muuta linn paganate elupaigaks,
3 ja teenida kasu templile, nagu ka teistele paganate kabelitele, ja panna ülempreesterkond igal aastal müüki.
4 Jumala väge arvestades mitte, vaid oma kümne tuhande jalamehe, tuhandete ratsanikega ja kaheksakümne elevantidega.
5 Ta jõudis Juudamaale ja lähenes Betsurale, mis oli tugev linn, kuid oli Jeruusalemmast umbes viis karu kaugel, ja piiras seda teravalt.
6 Aga kui need, kes Makkabeusega olid, kuulsid, et ta piiras trümmi, palusid nad ja kogu rahvas hädaldades ja pisarates Issandat, et ta saadaks hea ingli Iisraeli päästma.
7 Siis võttis Makkabeus ennekõike relvad, manitsedes teist, et nad koos temaga end ohustaksid, et aidata oma vendi.
8 Ja kui nad olid Jeruusalemmas, ilmus nende ette üks valges riietuses hobuse seljas ja raputas oma kuldrüüd.
9 Siis nad kiitsid kõik koos halastavat Jumalat ja võtsid südamesse, nii et nad olid valmis võitlema mitte ainult inimestega, vaid ka kõige julmemate loomadega ja läbistama raudseinu.
10 Nõnda marssisid nad edasi oma varustuses, abimees taevast, sest Issand oli neile armuline
11 Ja käskudes oma vaenlasi nagu lõvisid, tapsid nad üksteist tuhat jalameest ja kuussada ratsanikku ning kõik teised panid põgenema.

12 Paljud neist pääsesid ka haavatuna alasti; ja Lysias ise põgenes häbiväärselt ja pääses nii.
13 Kes, kuna ta oli arukas mees, heitis enesele oma kaotuse ja arvas, et heebrealased ei saanud jagu, sest Kõigeväeline Jumal aitas neid, läkitas ta nende juurde
14 ja veenis neid nõustuma kõigi mõistlike tingimustega ning lubas, et ta veenab kuningat, et ta peab olema nendega sõber.
15 Siis Makkabeus nõustus kõigega, mida Lysias soovis, hoides ettevaatlikult üldiste hüvede eest; ja kõik, mida Makabeus Lysiasele juutide kohta kirjutas, andis kuningas selle.
16 Sest Lysiaselt kirjutati juutidele sellekohased kirjad: Lysias saadab juutide rahvale tere.
17 Johannes ja Absolom, kes teilt saadeti, andsid mulle tellitud palve ja palusid selle sisu täita.
18 Seepärast olen ma kuulutanud kuningale kõik asjad, mis olid sobilikud, ja ta on andnud nii palju kui võimalik.
19 Ja kui te siis jääte riigile lojaalseks, püüan ka edaspidi olla teie hüvanguks vahend.
20 Aga nende üksikasjade kohta olen ma andnud korralduse nii neile kui ka teistele, mis minult tulid, teiega rääkida.
21 Head teed. Sada kaheksa neljakümnes aasta, Dioscorinthuse kuu neljas kahekümnes päev.
22 Aga kuninga kirjas olid need sõnad: Kuningas Antiochos saadab oma vennale Lysiasele tere:
23 Kuna meie isa on tõlgitud jumalate poole, siis meie tahe on, et need, kes on meie riigis, elaksid vaikselt, et igaüks saaks tegeleda oma asjadega.
24 Me mõistame ka seda, et juudid ei nõustunud meie isaga, et meid viidaks paganate kombeks, vaid pidasid pigem oma eluviisi; sellepärast nad meilt nõuavad, et me lubaksime neil elada. elavad oma seaduste järgi.
25 Mispärast me mõtleme, et see rahvas puhkab, ja me oleme otsustanud taastada neile nende templi, et nad võiksid elada oma esiisade tavade järgi.
26 Tee siis hästi, kui saadad nende juurde ja annad neile rahu, et kui nad on meie meelest tõestatud, võiksid nad end lohutada ja alati rõõmsalt oma asju ajada.
27 Ja kuninga kiri juutide rahvale oli selline: kuningas Antiochos saadab nõukogule ja ülejäänud juutidele tere.
28 Kui teil läheb hästi, siis me tahame; meil on ka tervis hea.
29 Menelaus teatas meile, et teie soov on koju tagasi pöörduda ja oma asju ajada:
30 Seepärast peavad lahkujad kuni Xanthicuse kolmekümnenda päevani turvaliselt käituma.
31 Ja juudid kasutavad omasugust toitu ja seadusi, nagu varemgi; ja ühtki neist ei tohi mingil viisil ahistada asjatundmatult tehtud asjade pärast.
32 Ma olen läkitanud ka Menelaose, et ta teid lohutaks.
33 Olge head. Saja neljakümne kaheksandal aastal ja Xanthicuse kuu viieteistkümnendal päeval.
34 Roomlased saatsid neile ka neid sõnu sisaldava kirja: Roomlaste saadikud Quintus Memmius ja Titus Manlius saadavad juutide rahvale tervituse.
35 Mida iganes kuningas Lysias on andnud, sellest on meilgi hea meel.
36 Aga kui puudutate selliseid asju, mida ta otsustas kuningale suunata, siis pärast seda, kui olete sellest teatanud, saatke see kohe, et me teaksime, nagu teile sobib, sest me läheme nüüd Antiookiasse.
37 Seepärast läkitage mõned kiiresti, et me teaksime, mis teie meel on.
38 Hüvasti. Sellel saja kaheksaneljakümnendal aastal, Xanthicuse kuu viieteistkümnendal päeval.

12. PEATÜKK

1 Kui need lepingud olid sõlmitud, läks Lysias kuninga juurde ja juudid tegelesid oma karjaga.
2 Kuid mitme koha valitsejatest Timoteus ja Apollonius, Genneuse poeg, samuti Hieronymos ja Demophon ning peale nende Küprose maavalitseja Nikanoor ei lasknud neil vait olla ja rahus elada.
3 Ka Joppe mehed tegid sellist jumalakartmatut tegu: nad palusid nende keskel elanud juute, et nad läheksid koos oma naiste ja lastega paatidesse, mille nad olid valmistanud, nagu poleks nad tahtnud neile haiget teha.
4 Kes võtsid selle vastu linna üldmääruse järgi, tahtes elada rahus ega kahtlustanud midagi; aga kui nad läksid sügavusse, uputasid nad neist mitte vähem kui kakssada.
5 Kui Juudas kuulis sellest julmusest oma kaasmaalaste vastu, käskis ta temaga koosolijatel need ette valmistada.
6 Ja hüüdis Jumalat, õiget kohtunikku, tuli ta nende vendade mõrvarite vastu ja põletas öösiti varjupaiga ning pani paadid põlema ja need, kes sinna põgenesid, tappis ta maha.
7 Ja kui linn suleti, läks ta tagasi, nagu tahaks ta tagasi tulla, et kõik Joppe linnast välja juurida.
8 Aga kui ta kuulis, et jamnlased tahtsid samamoodi käituda juutidega, kes nende keskel elasid,
9 Ta tuli jamnlaste kallale ka öösel ning süütas varjupaiga ja laevastiku, nii et tule valgust paistis Jeruusalemmas kahesaja neljakümne vagu kaugusel.
10 Kui nad olid läinud sealt üheksa vaguni kauguselt oma teekonnal Timoteuse poole, asus tema kallale mitte vähem kui viis tuhat jalgsimeest ja viissada ratsanikku araablastest.
11 Seepeale toimus väga valus lahing; aga Juuda pool sai Jumala abiga võidu; nii et Araabia nomaadid, olles võidetud, palusid Juudasel rahu, lubades talle nii karja anda kui ka muul viisil rõõmu valmistada.
12 Siis andis Juudas neile rahu, arvates, et neist on palju kasu, ja seepeale nad surusid kätt ja läksid oma telki.
13 Ta tahtis ka silda teha ühte tugevasse linna, mis oli müüridega ümbritsetud ja kus elasid inimesed erinevatest riikidest; ja selle nimi oli Caspis.
14 Aga need, kes seal sees olid, usaldasid niivõrd müüride tugevust ja toiduvarustamist, et käitusid Juudaga koosolijate suhtes ebaviisakalt, sõimades ja teotades ning lausudes selliseid sõnu, mida ei tohtinud rääkida.
15 Seepärast ründas Juudas koos oma seltskonnaga maailma suurt Issandat, kes ilma jäärade ja sõjamootoriteta Joosua ajal Jeeriko alla heitis, ägeda rünnaku müüride vastu,

16 Ja nad vallutasid linna Jumala tahtel ja tegid kirjeldamatuid tapatalguid, nii et selle kõrval nähti kahe vagu laiust järve, mis oli täis täis, voolamas verd.
17 Siis nad lahkusid sealt seitsesada viiskümmend vagu ja tulid Characasse juutide juurde, keda kutsutakse Tubienideks.
18 Aga Timoteust ei leidnud nad paikadest, sest enne kui ta oli midagi ära saatnud, lahkus ta sealt, jättes ühte kindlasse trümmi väga tugeva garnisoni.
19 Aga Dositheus ja Sosipater, kes olid Makkabi pealikud, läksid välja ja tapsid need, kelle Timoteus oli kindlusesse jätnud, üle kümne tuhande mehe.
20 Ja Makkabeus määras oma väe salkade kaupa ja pani need salkade üle ja läks Timoteuse vastu, kellel oli umbes sada kakskümmend tuhat jalgmeest ja kaks tuhat viissada ratsanikku.
21 Kui Timoteus sai Juuda tulekust teada, saatis ta naised ja lapsed ja muu pagasi kindlusesse nimega Carnion, sest linna oli raske piirata ja raske sinna tulla kõigi paikade kitsikuse tõttu. .
22 Aga kui Juudas tema esimene salk nähtavale jõudis, põgenesid vaenlased hirmust ja hirmust tema ilmumise tõttu, kes kõike näeb, üks jooksis siia, teine sinna, nii et nad said sageli haiget. oma meestest ja haavatud nende endi mõõkade teravatest.
23 Ka Juudas jälitas neid väga tõsiselt ja tappis need õelad, kellest ta tappis umbes kolmkümmend tuhat meest.
24 Pealegi langes Timoteus ise Dositheuse ja Sosipateri kätte, keda ta palus suure kavalusega, et ta laseks tal oma eluga minna, sest tal oli palju juutide vanemaid ja mõnede vennad, kes, kui nad panid teda surnuks ei tohiks pidada.
25 Kui ta oli neile paljude sõnadega kinnitanud, et ta taastab nad ilma vigastusteta vastavalt kokkuleppele, lasid nad ta minna, et päästa oma vendi.
26 Siis läks Makkabeus Carnioni ja Atargatise templisse ning tappis seal kakskümmend viis tuhat inimest.
27 Ja pärast seda, kui ta oli põgenenud ja nad hävitanud, viis Juudas vägede Efroni poole, tugeva linna poole, kus elas Lysia, ja suur hulk erinevaid rahvaid ning tugevad noored mehed hoidsid müüre ja kaitsesid neid võimsalt. oli ka suurepärane varu mootoreid ja noolemängu.
28 Aga kui Juudas ja tema seltskond olid appi kutsunud Kõigeväelise Jumala, kes oma väega purustab oma vaenlaste jõu, võitsid nad linna ja tapsid kakskümmend viis tuhat neist, kes sees olid,
29 Sealt läksid nad Scythopolisse, mis asub Jeruusalemmast kuuesaja vagu kaugusel,
30 Aga kui seal elanud juudid tunnistasid, et sküütopoliitid suhtusid nendega armastavalt ja palusid neid lahkelt nende hädade ajal;
31 Nad tänasid neid, soovides, et nad oleksid nende vastu endiselt sõbralikud. Ja nii nad tulid Jeruusalemma, nädalate püha lähenedes.
32 Ja pärast pidu, mida nimetatakse nelipühaks, läksid nad Idumea kuberneri Gorgiase vastu,
33 Kes tuli välja kolme tuhande jalamehe ja neljasaja ratsamehega.
34 Ja juhtus, et nende ühises võitluses tapeti mõned juudid.
35 Sel ajal oli Dositheus, üks Bacenori seltskonnast, kes oli hobusel, ja tugev mees, veel Gorgiasel ja tema mantlist kinni võtmine tõmbas ta jõuga; ja kui ta oleks selle neetud mehe elusalt võtnud, lõi talle peale tulnud Traakia ratsanik ta õla maha, nii et Gorgias põgenes Marisa juurde.
36 Kui need, kes olid Gorgiaga, olid kaua võidelnud ja väsinud, kutsus Juudas Issandat, et ta näitaks end nende abilise ja lahingujuhina.
37 Ja sellega alustas ta oma emakeeles ja laulis valju häälega psalme ning tormas ootamatult Gorgiase meestele kallale ning pani nad põgenema.
38 Ja Juudas kogus oma väge ja tuli Odollami linna. Kui seitsmes päev saabus, puhastasid nad end kombeks ja pidasid hingamispäeva samas kohas.
39 Ja järgmisel päeval tuli Juudas ja tema seltskond, nagu oli olnud, tapatute surnukehasid üles võtma ja neid koos oma sugulastega nende isade haudadesse matta.
40 Aga iga tapetu kuube alt leidsid nad asju, mis olid pühitsetud jamnlaste ebajumalatele, mis on juutidele seadusega keelatud. Siis nägi igaüks, et see oli põhjus, miks nad tapeti.
41 Siis kõik inimesed ülistavad Issandat, õiget kohtunikku, kes oli avanud selle, mis oli peidetud,
42 Nad asusid palvetama ja palusid teda, et tehtud patt jääks täielikult meelest. Pealegi manitses too üllas Juudas inimesi end patu eest hoidma, sest nad nägid oma silme ees asju, mis juhtusid tapetute pattude pärast.
43 Ja kui ta oli kogunud kogu seltskonnast kokku kaks tuhat hõbedarahhi, saatis ta selle Jeruusalemma patuohvrit ohverdama, tehes seda väga hästi ja ausalt, kuna ta pidas meeles ülestõusmist.
44 Sest kui ta poleks lootnud, et need, kes tapeti, oleksid üles tõusnud, oleks olnud üleliigne ja asjatu palvetada surnute eest.
45 Ja ka selles, et ta tajus, et jumalakartlikult surnute jaoks on suur soosing, oli see püha ja hea mõte. Seepeale ta tegi lepituse surnute eest, et nad pääseksid patust.

13. PEATÜKK

1 Saja neljakümne üheksandal aastal teatati Juudale, et Antiochos Eupator tuleb suure väega Juudamaale,
2 Ja koos temaga oli Lysias, tema kaitsja ja tema asjade valitseja, kellel oli üks neist kreeklastest jalameestest sada kümme tuhat, ratsanikud viis tuhat kolmsada ja elevante kakskümmend ja kolmsada sõjavankrit, mis on relvastatud. konksud.
3 Ka Menelaus ühines nendega ja julgustas Antiochost suure petturlikkusega, mitte riigi kaitseks, vaid sellepärast, et ta arvati olevat määratud valitsejaks.
4 Kuid kuningate kuningas ajendas Antiookuse meelt selle õela armetu vastu ja Lysias teatas kuningale, et see mees oli kõigi pahanduste põhjustaja, nii et kuningas käskis ta Bereasse tuua ja tappa, nagu viis on selles kohas.

5 Ja selles kohas oli viiekümne küünart kõrgune torn, mis oli täis tuhka, ja sellel oli ümmargune tööriist, mis igast küljest rippus tuha sisse.
6 Ja kes iganes mõisteti pühaduseteotuses süüdi või oli sooritanud mõne muu raske kuriteo, kõik inimesed viskasid ta surma.
7 Niisugune surm juhtus, et õel inimene suri, ilma et tal oleks olnud maa peale matmist; ja kõige õigemini:
8 Kuna ta oli teinud palju patte altari pärast, mille tuli ja tuhk olid pühad, sai ta oma surma tuhas.
9 Nüüd tuli kuningas barbaarse ja üleoleva meelega, et teha juutidele palju hullemat, kui oli tehtud tema isa ajal.
10 Kui Juudas seda tajus, käskis ta rahvahulgal ööd ja päevad Issandat appi hüüda, et kui millalgi muul ajal, siis nüüd ka ta aitaks neid, kuna ta on nende seadusest välja jäetud, nende riigist, ja pühast templist:
11 Ja et ta ei laseks rahval, kes oli veel veidi kosunud, alluda teotatavatele rahvastele.
12 Kui nad kõik koos seda tegid ja nuttes ja paastudes armulist Issandat anusid ning kolm päeva pikali maas lebasid, käskis Juudas neid manitsedes olla valmis.
13 Ja Juudas, olles vanematest lahus, otsustas, et enne, kui kuninga väge peab sisenema Juudamaale ja vallutama linna, astub välja ja uurib asja võitluses Issanda abiga.
14 Niisiis, kui ta oli andnud kõik maailma Loojale ja manitsenud oma sõdureid võitlema mehiselt kuni surmani seaduste, templi, linna, riigi ja liidumaa eest, asus ta Modini juurde leeri:
15 Ja olles andnud märgusõna neile, kes tema ümber olid: Võit on Jumalast; Ta läks koos kõige vapramate ja valivamate noorte meestega öösel kuningatelki ja tappis laagris umbes neli tuhat meest ja suurima elevantide hulgast koos kõigega, kes tema kallal oli.
16 Ja lõpuks täitsid nad laagri hirmu ja käraga ning lahkusid edukalt.
17 Seda tehti hommikutundidel, sest Issanda kaitse aitas teda.
18 Kui kuningas oli maitsta juutide mehelikkust, asus ta poliitikat haarama,
19 Ja marssis Betssura poole, mis oli juutide tugevaks paigaks, kuid ta oli põgenenud, ebaõnnestunud ja oma meestest kadunud.
20 Sest Juudas oli andnud neile, kes seal olid, vajalikke asju.
21 Aga Rhodocus, kes oli juutide sõjaväes, avaldas vaenlastele saladused; seepärast otsiti ta üles ja kui nad olid ta kätte saanud, panid nad vangi.
22 Kuningas ravis neid Betsumis teist korda, andis oma käe, võttis nende oma, lahkus, võitles Juudaga, sai võidetud;
23 kuulis, et Filippus, kes jäi Antiookia asjadest kõrvale, oli meeleheitlikult kurnatud, segaduses, käitus juutidega, allus ja vandus kõigile võrdsetele tingimustele, nõustus nendega ja tõi ohverdamise, austas templit ja käitus lahkelt. koht,
24 ja võttis Makkabeuse hästi vastu ning määras ta peavalitsejaks Ptolemaisest kuni gerreenlasteni;
25 Tuli Ptolemaisesse: sealsed inimesed kurvastasid lepingute pärast; sest nad tungisid tormi, sest nad tegid oma lepingud tühiseks.
26 Lysias astus kohtu ette, rääkis nii palju, kui suutis asja kaitseks, veenis, rahustas, mõjutas neid hästi ja naasis Antiookiasse. Nii puudutas see kuninga tulekut ja lahkumist.

14. PEATÜKK

1 Kolme aasta pärast teatati Juudale, et Demetrius, Seleukose poeg, sisenes Tripoli sadamast suure jõu ja sõjalaevastikuga,
2 Ta oli vallutanud maa ja tapnud Antiookuse ja Lysiase tema kaitsja.
3 Aga üks Alkimus, kes oli olnud ülempreester ja oli tahtlikult rüvetanud end nende paganatega suhtlemise ajal, nähes, et ta ei saanud end kuidagi päästa ega pääsenud enam püha altari juurde,
4 Tuli kuningas Demetriuse juurde saja ühel ja viiekümnendal aastal, kinkides talle kuldkrooni ja palmi ning ka okstest, mida pühakojas kasutati, ja nii ta sel päeval vaikis.
5 Aga kui ta sai võimaluse oma rumalat ettevõtmist edendada ja Demetrios kutsus teda nõu pidama ning küsis, kuidas juudid kannatavad ja mida nad kavatsevad, vastas ta sellele:
6 Need juudid, keda ta nimetas asidealasteks ja kelle kapteniks on Juudas Makkabeus, toidavad sõda ja on mässulised ega lase ülejäänud rahus olla.
7 Seepärast olen mina, olles ilma jäetud oma esivanemate aust, pean silmas ülempreesterlust, nüüd tulnud siia:
8 Esiteks, tõesti, ma hoolin kuningaga seotud asjadest. ja teiseks, isegi selle nimel kavatsen ma oma kaasmaalaste hüvanguks saada, sest kogu meie rahvas on nende eelpool mainitud tahtmatu ümberkäimise tõttu väikeses viletsuses.
9 Mispärast, oo kuningas, teades kõiki neid asju, ole ettevaatlik riigi ja meie rahva suhtes, kes on igalt poolt peale surutud, vastavalt halastusele, mida sa kõigile meeleldi näitad.
10 Kuni Juudas elab, ei ole võimalik, et riik oleks vaikne.
11 Temast ei räägitud niipea, kuid teised kuninga sõbrad, kes olid pahatahtlikult Juuda vastu suunatud, viirutasid Demetriust veelgi.
12 Ja kutsus kohe Nikanori, kes oli olnud elevantide peremees, ja määras ta Juudamaa maavalitsejaks ning saatis ta välja,
13 käskis tal tappa Juudas ja laiali ajada need, kes temaga olid, ja teha Alkimusest suure templi ülempreester.
14 Siis tulid paganad, kes olid Juudamaalt Juuda eest põgenenud, karjade kaupa Nikanorisse, arvates, et juutide kahju ja õnnetused on nende heaolu.
15 Nüüd, kui juudid kuulsid Nikanori tulekust ja et paganad olid nende vastu, heitsid nad maa oma peade peale ja palusid teda, kes oli oma rahva igaveseks kinnitanud ja kes alati aitab tema osa oma kohaloleku ilmutamisega. .

16 Ja kapteni käsul lahkusid nad sealt otsekohe ja tulid nende juurde Dessau linna.
17 Juuda vend Siimon oli nüüd Nikanoriga lahingusse astunud, kuid oli vaenlaste ootamatu vaikimise tõttu mõnevõrra häiritud.
18 Ometi ei julgenud Nikanor, kuuldes Juudaga koosolijate mehisusest ja julgusest, et nad pidid oma isamaa eest võitlema, mõõgaga katsuda.
19 Sellepärast saatis ta Posidoniuse, Theodotose ja Mattatiase rahu sõlmima.
20 Nii et kui nad olid selle kohta pikalt nõu pidanud ja kapten oli rahvahulka sellega kurssi viinud ning selgus, et nad kõik olid ühel meelel, nõustusid nad lepingutega,
21 ja määrasid päeva, mil üksi kokku tulla; ja kui päev saabus ja kummalegi neist pandi taburetid,
22 Ludas pani relvastatud mehed valmis sobivatesse kohtadesse, et vaenlased ei peaks ootamatult sooritama reetmist: nii nad korraldasid rahumeelse nõupidamise.
23 Nüüd jäi Nikanoor Jeruusalemma ega teinud haiget, vaid saatis minema rahva, kes tema juurde tuli.
24 Ja ta ei tahtnud meelega Juudast silmist, sest ta armastab seda meest oma südamest.
25 Ta palus ka teda, et ta võtaks naise ja sünnitaks lapsi; nii ta abiellus, jäi vaikseks ja sai osa sellest elust.
26 Aga Alkimus, nähes nendevahelist armastust ja mõeldes sõlmitud lepingutele, tuli Demetriuse juurde ja ütles talle, et Nikanor ei ole riigi suhtes hästi mõjutatud; selleks oli ta määranud Juuda, oma riigi reeturi, kuninga järglaseks.
27 Kui kuningas oli raevukas ja ärritatud kõige kurjema mehe süüdistustest, kirjutas ta Nikanorile, andes mõista, et ta on lepingutega väga rahul, ja käskinud teda saata Makkabeiuse vangis kiiresti Antiookiasse.
28 Kui Nikanor seda kuulis, oli ta endas väga segaduses ja võttis tõsiselt, et ta tühistaks kokkulepitud artiklid, sest mehel polnud süüd.
29 Aga kuna kuninga vastu polnud tehingut, jälgis ta oma aega, et seda poliitikaga täita.
30 Kui Maccabeus aga nägi, et Nikanor hakkas tema vastu kiusama ja et ta palus teda tavapärasest karmimalt, mõistis, et selline hapu käitumine ei toonud kasu, kogus ta kokku vähesed oma mehed ja tõmbus tagasi. Nicanorilt.
31 Aga teine, teades, et Juuda poliitika teda oluliselt takistas, tuli suurde ja pühasse templisse ning käskis preestritel, kes ohverdasid oma tavalisi ohvreid, see mees talle vabastada.
32 Ja kui nad vandusid, et nad ei saa aru, kus see mees on, keda ta otsis,
33 Ta sirutas oma parema käe templi poole ja vandus nõnda: Kui te ei vabasta mind Juudast vangis, siis ma laotan selle Jumala templi maatasa ja purustan altari, ja püstitada Bacchusele tähelepanuväärne tempel.
34 Pärast neid sõnu ta lahkus. Siis tõstsid preestrid oma käed taeva poole ja palusid seda, kes oli alati nende rahva kaitsja, öeldes nõnda:
35 Sina, kõige Issand, kes sa ei vaja midagi, tundsid heameelt, et sinu eluaseme tempel on meie keskel.
36 Seepärast nüüd, oo, kõige pühaduse püha Issand, hoia seda koda alati rüvetamata, mis hiljuti puhastati, ja pea kinni kõik ülekohtused suud.
37 Nüüd süüdistati Nikanoris üht Razist, üht Jeruusalemma vanemat, oma kaasmaalaste armastajat ja väga hea kuulsusega meest, keda tema lahkuse pärast kutsuti juutide isaks.
38 Sest endistel aegadel, kui nad ei segunenud paganatega, oli teda süüdistatud judaismis ja ta seadis oma keha ja elu julgelt ohtu juutide religiooni vastu.
39 Nii et Nikanor, kes oli valmis kuulutama vihkamist, mida ta juutidele avaldas, läkitas teda tabama üle viiesaja sõjamehe.
40 Sest ta arvas, et võttis teda juutidele palju haiget tegema.
41 Nüüd, kui rahvahulk tahtis torni haarata ja vägivaldselt välisuksest sisse murda ning käskinud tuua tuld selle põletamiseks, langes ta, olles valmis igale poole haarama, oma mõõga otsa;
42 Otsustas pigem surra mehiselt, kui sattuda õelate kätte, et saada kuritarvitatud muul viisil, kui näis tema üllas sünnist.
43 Ent kui ta kiirustamisest jäi ilma, ja ka rahvahulk tormas uksest sisse, jooksis ta julgelt seina äärde ja heitis end mehiselt maha kõige paksemate sekka.
44 Aga nad andsid kiiresti tagasi ja kui ruumi tehti, kukkus ta maha keset tühjust.
45 Ent kui tema sees veel hing oli, tõusis ta vihast põlema; ja kuigi ta veri purskas välja nagu veejoogid ja ta haavad olid rasked, jooksis ta siiski läbi rahvahulga keskelt; ja seistes järsul kaljul,
46 Kui ta veri oli nüüd üsna kadunud, tõmbas ta oma sisikonna välja ja võttis need mõlemasse kätesse, viskas ta rahvahulga peale ning kutsus elu ja vaimu Issandat, et ta need uuesti taastaks, siis ta suri.

15. PEATÜKK

1Aga Nikanoor, kuuldes, et Juudas ja tema seltskond on Samaaria tugevates paikades, otsustas ilma igasuguse ohuta neile hingamispäeval kallale asuda.
2 Kuid juudid, kes olid sunnitud temaga kaasa minema, ütlesid: "Ära hävita nii julmalt ja barbaarselt, vaid andke au sellele päevale, mida see, kes kõike näeb, on austanud pühadusega üle kõigi teiste päevade."
3 Siis küsis kõige haledam armetu, kas taevas oleks Vägev, kes oli käskinud hingamispäeva pidada.
4 Ja kui nad ütlesid: Taevas on elav ja vägev Issand, kes käskis pidada seitsmendat päeva.
5 Siis ütles teine: "Ma olen ka vägev maa peal ja ma käsin võtta relvi ja teha kuninga asju." Ometi saavutas ta, et tema kurja tahe ei täidetaks.
6 Nii otsustas Nikanor ülima uhkuse ja kõrkusega püstitada avaliku mälestussamba oma võidule Juuda ja temaga koos olevate üle.
7 Kuid Makkabeus oli alati kindel, et Issand aitab teda:
8 Sellepärast manitses ta oma rahvast mitte kartma paganate tulekut nende vastu, vaid meeles pidama abi, mille nad olid endistel aegadel taevast saanud, ja nüüd

ootama võitu ja abi, mis peaks neile tulema Kõigevägevamalt.
9 Ja lohutades neid seadusest ja prohvetitest ning pidades meeles lahinguid, mille nad varem võitsid, muutis ta nad rõõmsamaks.
10 Ja kui ta oli äratanud nende meeled, andis ta neile käsu, näidates neile sellega paganate valet ja vanderikkumist.
11 Nõnda relvastas ta igaüks neist mitte niivõrd kilpide ja odade kaitsega, kuivõrd mugavate ja heade sõnadega; ja peale selle rääkis ta neile unenäo, mis väärib uskumist, nagu oleks see tõesti nii olnud. mitte vähe rõõmustada neid.
12 Ja see oli tema nägemus: Onias, kes oli olnud ülempreester, vooruslik ja hea mees, vestluselt aupaklik, olemuselt leebe, samuti hästi kõnelev ja lapsest saati harjutanud kõiki voorusi, hoides käsi üles. palvetas kogu juutide keha eest.
13 Seda tehes ilmus samamoodi hallide juustega ja ülimalt hiilgav mees, kes oli imelise ja suurepärase majesteetlikkusega.
14 Siis vastas Onias, öeldes: "See on vendade armastaja, kes palvetab palju rahva ja püha linna eest, Jumala prohvet Jeremias."
15 Mispeale Jeremias, hoides oma paremat kätt, andis Juudale kullast mõõga ja ütles seda andes nõnda:
16 Võtke see püha mõõk, Jumala kingitus, millega sa vastaseid haavad.
17 Olles seega hästi tööstitud Juuda sõnadega, mis olid väga head ja suutsid neid julgusele õhutada ja noorte meeste südant turgutada, otsustasid nad mitte leeri üles lüüa, vaid julgelt nende kallale asuda. mehiselt proovima asja konflikti teel, sest linn ja pühakoda ja tempel olid ohus.
18 Sest hoolt, mida nad oma naiste ja laste, vendade ja inimeste eest hoolitsesid, tuli neile kõige vähem arvesse võtta, kuid kõige suurem ja peamine hirm oli püha templi pärast.
19 Ka need, kes olid linnas, ei hoolinud sellest vähimalgi määral, olles vaevlemas võõrsil tekkinud konflikti pärast.
20 Ja nüüd, kui kõik nägid, milline peaks olema katsumus, ja vaenlased olid juba lähedal ja sõjavägi oli rivistatud ja loomad sobivalt paigutatud ja ratsanikud tiibadesse seatud,
21 Makkabeus, nähes rahvahulga tulekut ja erinevaid sõjavarustuse ettevalmistusi ja metsaliste ägedust, sirutas käed taeva poole ja hüüdis Issandat, kes teeb imesid, teades, et võit ei tule relvade kaudu, vaid otsekui see tundub talle hea, ta annab selle neile, kes on seda väärt.
22 Seepärast ütles ta oma palves nõnda; Issand, sa läkitasid oma ingli Juudamaa kuninga Hesekiase ajal ja tapsid Sanheribi väes sada kaheksakümmend viis tuhat.
23 Mispärast ka nüüd, oo taeva Issand, saada hea ingel meie ette nende ees hirmu ja hirmu pärast;
24 Ja oma käsivarre vägevuse läbi tabagu hirmust neid, kes tulevad su püha rahva vastu teotama. Ja nii ta lõpetas.
25 Siis tulid Nikanor ja need, kes temaga olid, trompetite ja lauludega.
26 Aga Juudas ja tema seltskond kohtusid vaenlastega, kutsudes ja palvetades.
27 Nii et võideldes kätega ja palvetades südamega Jumalat, tapsid nad mitte vähem kui kolmkümmend viis tuhat meest, sest Jumala ilmumise tõttu olid nad väga rõõmsad.
28 Kui lahing oli lõppenud, naastes rõõmuga, teadsid nad, et Nikanor lamas oma rakmetes surnuna.
29 Siis nad tegid suure kisa ja häält, kiites Kõigevägevamat oma keeles.
30 Ja Juudas, kes oli alati kodanike peamine kaitsja nii kehalt kui ka vaimult ja kes jätkas armastust oma kaasmaalaste vastu kogu oma elu, käskis Nikanoril pea ja käe õlaga maha lüüa ning nad Jeruusalemma tuua. .
31 Ja kui ta seal oli ja kutsus kokku oma rahvast ning pani preestrid altari ette, siis ta läkitas tornist pärit inimesed järele,
32 Ja näitas neile alatut Nikanori pead ja selle jumalateotaja kätt, mille ta oli uhkete praalimisega välja sirutanud Kõigeväelise püha templi vastu.
33 Ja kui ta oli selle jumalakartmatu Nikanori keele välja lõiganud, käskis ta selle lindudele tükkideks anda ja tema hulluse tasu templi ette riputada.
34 Ja igaüks kiitis taeva poole aulist Issandat, öeldes: "Õnnistatud olgu see, kes on hoidnud oma paiga rüvetamata!"
35 Ta riputas torni külge ka Nikanori pea, mis on ilmselgeks ja ilmseks märgiks kogu Issanda abile.
36 Ja nad määrasid kõik ühise määrusega mitte mingil juhul lasta sellel päeval pidulikult mööduda, vaid tähistada kaheteistkümnenda kuu kolmeteistkümnendat päeva, mida süüria keeles nimetatakse adariks, päev enne Mardocheuse päeva.
37 Nõnda läks Nikanoriga ja sellest ajast peale oli linn heebrealaste võimuses. Ja siin ma teen lõpu.
38 Ja kui ma olen hästi hakkama saanud ja nagu jutule kohane, siis on see see, mida ma soovisin, aga kui ma olen sihvakas ja alatu, siis see on see, mille ma võin saavutada.
39 Sest nagu on kahju juua ainult veini või vett; ja nagu vein, mis on segatud veega, on meeldiv ja rõõmustab maitset, nõnda rõõmustab peenelt kujundatud kõne nende kõrvu, kes seda lugu loevad. Ja siin tuleb lõpp.